
KNIHA MORMONOVA

DALŠÍ SVĚDECTVÍ
O JEŽÍŠI KRISTU

KNIHA MORMONOVA

DALŠÍ
SVĚDECTVÍ
O
JEŽÍŠI KRISTU

KNIHA MORMONOVA

ZPRÁVA PSANÁ

RUKOU MORMONOVOU

NA DESKÁCH

VYŇATÁ Z DESEK NEFIOVÝCH

Pročež, toto je zkrácení záznamu lidu Nefiova, a také Lamanitů – Napsané Lamanitům, kteří jsou zbytkem domu Izraele; a také Židům a pohanům – Napsané cestou přikázání, a také duchem prorocství a zjevení – Napsané a zapečetěné a ukryté Pánu, aby nemohlo býti zničeno – Aby vyšlo darem a mocí Boží k svému přeložení – Zapečetěné rukou Moroniovou a ukryté Pánu, aby vyšlo v příhodném čase prostřednictvím pohanů – Jejich přeložení darem Božím.

Také zkrácení vyňaté z Knihy Eterovy, která je záznamem lidu Jaredova, který byl rozptýlen v době, kdy Pán zmátl jazyk lidí, když stavěli věž, aby dosáhli nebe – Které má ukázati zbytku domu Izraele, jaké veliké věci Pán vykonal pro jejich otce; a aby mohli znáti smlouvy Páně, aby nebyli zavrženi na věky – A také k přesvědčení Židů a pohanů, že JEŽÍŠ je KRISTUS, VĚČNÝ BŮH, zjevující se všem národům – A nyní, pokud jsou v ní chyby, jsou to chyby lidské; pročež, nezavrhuje věci Boží, abyste mohli býti shledáni bez poskvrny před soudcovskou stolicí Kristovou.

Původní překlad z desek do angličtiny
pořídil Joseph Smith ml.

Poprvé vydáno anglicky
v Palmyře ve státě New York v USA v roce 1830

ÚVOD

Kniha Mormonova je svazek svatého písma srovnatelný s Biblií. Je to záznam Božích jednání s dávnými obyvateli Amerik a obsahuje plnost věčného evangelia.

Tuto knihu napsalo mnoho dávných proroků duchem proctví a zjevení. Jejich slova, napsaná na zlatých deskách, citoval a zkrátil prorok-dějepisec jménem Mormon. Záznam podává zprávu o dvou velkých civilizacích. Jedna přišla z Jeruzaléma roku 600 př. Kr. a poté se rozdělila do dvou národů známých jako Nefité a Lamanité. Druhá přišla mnohem dříve, když Pán zmátl jazyky u věže Babel. Tato skupina je známa jako Jaredité. Po uplynutí několika tisíc let byli všichni zničeni kromě Lamanitů a ti jsou hlavními předky amerických Indiánů.

Vrcholnou událostí zaznamenanou v Knize Mormonově je osobní služba Pána Ježíše Krista mezi Nefity brzy po jeho vzkříšení. Kniha uvádí nauky evangelia, nastiňuje plán spasení a říká lidem, co musejí dělati, aby získali pokoj v tomto životě a věčné spasení v životě, který přijde.

Poté, co Mormon dokončil své zápisy, předal tuto zprávu svému synu Moronimu, který přidal několik vlastních slov a ukryl desky v pahorku Kumora. Dne 21. září roku 1823 se tentýž Moroni, nyní oslavená a vzkříšená bytost, ukázal proroku Josephu Smithovi a poučil ho o dávném záznamu a jeho předurčeném překladu do anglického jazyka.

V patřičné době byly desky předány Josephu Smithovi, který je přeložil darem a mocí Boží. Tento záznam se nyní vydává v mnoha jazycích jako nové a další svědectví, že Ježíš Kristus je Syn živého Boha a že všichni, kteří k němu přijdou a budou poslušni zákonů a obřadů jeho evangelia, mohou být spaseni.

O tomto záznamu prorok Joseph Smith řekl: „Řekl jsem bratřím, že Kniha Mormonova je nejsprávnější ze všech knih na zemi a že je závěrným kamenem našeho náboženství a že se člověk dodržováním jejích předpisů přiblíží Bohu více nežli prostřednictvím kterékoli jiné knihy.“

Pán umožnil, aby kromě Josepha Smitha zlaté desky vidělo jedenáct dalších a aby byli zvláštními svědky o pravdě a božskosti Knihy Mormonovy. Jejich psaná svědectví jsou zde uvedena jako „Svědectví tří svědků“ a „Svědectví osmi svědků“.

Vyzýváme všechny lidi, všude, aby četli Knihu Mormonovu, aby přemítali v srdci o poselství, které obsahuje, a pak se ptali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, je-li tato kniha pravdivá. Ti, kteří tak učiní a budou se ptáti ve víře, získají svědectví o její pravdivosti a božskosti mocí Ducha Svatého. (Viz Moroni 10:3–5.)

Ti, kteří získají toto božské svědectví od Svatého Ducha, dojdou touž mocí také poznání, že Ježíš Kristus je Spasitel světa, že Joseph Smith je jeho zjevovatel a prorok v těchto posledních dnech a že Církev Ježíše Krista Svatých posledních dnů je Pánovo království ještě jednou ustanovené na zemi, aby připravovalo druhý příchod Mesiáše.

SVĚDECTVÍ TŘÍ SVĚDKŮ

BUDIŽ ZNÁMO všem národům, pokolením, jazykům a lidem, ke kterým toto dílo přijde: Že jsme my, milostí Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista, viděli desky, které obsahují tento záznam, jenž je záznamem lidu Nefiova, a také Lamanitů, bratří jejich, a také lidu Jaredova, který přišel od věže, o které se hovoří. A my také víme, že byly přeloženy darem a mocí Boží, neboť jeho hlas nám to oznámil; pročť víme s jistotou, že toto dílo je pravdivé. A také svědčíme, že jsme viděli rytiny, které jsou na těchto deskách; a byly nám ukázány mocí Boží a nikoli lidskou. A prohlašujeme slovy rozvážnosti, že anděl Boží sestoupil s nebe a přinesl tyto desky a položil nám je před oči, abychom je spatřili a viděli je, i rytiny na nich; a my víme, že je to milostí Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista, že jsme je spatřili, a vydáváme svědectví, že tyto věci jsou pravdivé. A je to v očích našich podivuhodné. Nicméně hlas Páně nám přikázal, abychom o tom vydali svědectví; pročť, abychom byli poslušni přikázání Božích, vydáváme svědectví o těchto věcech. A víme, že když budeme věrni v Kristu, zbavíme šat svůj krve všech lidí a budeme shledáni bez poskvrny před soudcovskou stolicí Kristovou a budeme s ním věčně dlítí v nebesích. A čest budiž Otci i Synu i Duchu Svatému, což jest jeden Bůh. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

SVĚDECTVÍ OSMI SVĚDKŮ

BUDIŽ ZNÁMO všem národům, pokolením, jazykům a lidem, ke kterým toto dílo přijde: Že Joseph Smith ml., překladatel tohoto díla, nám ukázal desky, o kterých se hovoří a které mají vzhled zlata; a kolik listů jmenovaný Smith přeložil, tolik jsme jich měli ve svých rukou; a také jsme na nich viděli rytiny, a všechny mají vzhled starobylé práce a pečlivého opracování. A vydáváme slovy rozvážnosti svědectví o tom, že jmenovaný Smith nám je ukázal, neboť jsme je viděli a potězkali a víme s jistotou, že jmenovaný Smith má desky, o kterých hovoříme. A dáváme svá jména světu, abychom dosvědčili světu to, co jsme viděli. A my nelžeme, nechť o tom vydává svědectví Bůh.

CHRISTIAN WHITMER	HIRAM PAGE
JACOB WHITMER	JOSEPH SMITH ST.
PETER WHITMER ML.	HYRUM SMITH
JOHN WHITMER	SAMUEL H. SMITH

 SVĚDECTVÍ PROROKA JOSEPHA SMITHA

Vlastní slova proroka Josepha Smitha o příchodu Knihy Mormonovy:
 „Večer. . . dvacátého prvního září [1823]. . . jsem se odebral k modlitbě a úpěnlivé prosbě k Všemohoucímu Bohu. . .

Zatímco jsem tak volal k Bohu, povšiml jsem si světla objevujícího se v mém pokoji, kterého nadále přibývalo, až byl pokoj jasnější než v poledne, když se náhle u mého lože objevila postava stojící ve vzduchu, neboť její nohy se nedotýkaly podlahy.

Měl volné roucho nanejvýš pronikavé bělosti. Byla to bělost přesahující cokoli pozemské, co jsem kdy viděl; aniž věřím, že by jakákoli pozemská věc mohla vypadati tak nesmírně bělostně a zářivě. Ruce měl holé, a paže také, trochu nad zápěstí; rovněž, také, měl holá chodidla, stejně jako nohy, trochu nad kotníky. Hlavu a krk měl také holé. Mohl jsem si povšimnouti, že na sobě nemá jiného oděvu než toto roucho, jelikož bylo rozhaleno, takže jsem mohl viděti jeho hrud.

Nejenže jeho roucho bylo nesmírně bílé, ale celá jeho osoba byla nepopsatelně nádherná a tvář jeho vpravdě jako blesk. Pokoj byl nesmírně jasný, ale ne tak velmi zářivý jako bezprostředně kolem jeho osoby. Když jsem na něj poprvé pohlédl, bál jsem se; ale strach mne brzy opustil.

Nazval mne jménem a řekl mi, že je poslem poslaným ke mně z přítomnosti Boží a že se jmenuje Moroni; že Bůh má pro mne dílo, které mám vykonati; a že mé jméno má býti pokládáno za dobré i zlé mezi všemi národy, pokoleními a jazyky, neboli že má býti mezi všemi lidmi vyslovováno jak v dobrém, tak ve zlém.

Řekl, že existuje uložená kniha, psaná na zlatých deskách, podávající zprávu o dřívějších obyvatelích tohoto kontinentu a o prameni, z něhož vzešli. Také řekl, že v ní je obsažena plnost věčného evangelia, jak byla předána Spasitelem dávným obyvatelům;

Také že existují dva kameny ve stříbrných obrubách – a tyto kameny, připevněné k náprsníku, tvoří to, co se nazývá Urim a Thumim – uložené s deskami; a vlastnictví a používání těchto kamenů je to, co určovalo v dávných neboli dřívějších dobách *vidoucí*; a že Bůh je připravil se záměrem přeložení oné knihy.

* * * * *

Opět, pravil mi, že až dostanu ony desky, o kterých mluvil – neboť čas, kdy mají býti získány, ještě nebyl naplněn – nemám je ukazovati žádné osobě; ani náprsník s Urimem a Thumimem; pouze těm, jimž mi bude přikázáno je ukázati; kdybych tak učinil, měl jsem býti zničen. Zatímco se mnou hovořil o těchto deskách, otevřelo se mé

mysli vidění, takže jsem viděl místo, kde byly desky uloženy, a to tak jasně a zřetelně, že jsem to místo opět poznal, když jsem ho navštívil.

Po tomto sdělení jsem viděl, že světlo v pokoji se počalo soustřeďovati bezprostředně kolem osoby toho, který ke mně promlouval, a to tak pokračovalo, až pokoj zůstal opět temný, kromě světla těsně kolem něho, a pak jsem náhle uviděl jakoby průchod otevřený přímo nahoru do nebe, a on stoupal, až zcela zmizel, a pokoj zůstal tak, jak byl předtím, než se objevilo toto nebeské světlo.

Ležel jsem hloubaje o jedinečnosti toho výjevu a podivuje se velice tomu, co mi bylo řečeno tímto neobyčejným poslem; když tu jsem si uprostřed svého meditování náhle povšiml, že se můj pokoj začíná opět rozsvěcovati, a, jakoby v okamžiku, byl tentýž nebeský posel opět u mého lože.

Započal a opět vyprávěl zcela tytéž věci, které vyprávěl při své první návštěvě, bez sebemenší odchylky; což učiniv, zpravil mne o velikých soudech, které přicházejí na zemi, s velikými pustošeními hladem, mečem a morem; a že tyto bolestné soudy přijdou na zemi v tomto pokolení. Dovyprávěv tyto věci, opět vystoupil, jako to učinil dříve.

Tak hluboké byly dojmy učiněné na mou mysl v té době, že se mi spánek vytratil z očí a já jsem ležel přemožen v úžasu nad tím, co jsem viděl i slyšel. Ale jaké bylo mé překvapení, když jsem téhož posla opět spatřil u svého lože a slyšel jsem ho opět vyprávěti neboli opakovati mi tytéž věci jako dříve; a přidal varování pro mne pravě mi, že Satan se bude snažiti pokoušeti mne (v důsledku nuzných poměrů rodiny mého otce), abych získal desky se záměrem obohatiti se. Toto mi zakázal říka, že nesmím míti při získávání desek na zřeteli žádný jiný cíl než oslavit Boha a nesmím býti ovlivněn žádnou jinou pohnutkou než budováním Jeho království; jinak bych je získati nemohl.

Po této třetí návštěvě opět vystoupil do nebe jako dříve a já jsem byl opět ponechán o samotě, abych přemítal o neobvyklosti toho, co jsem právě zažil; když téměř ihned poté, co ode mne nebeský posel vystoupil po třetí, zakokrhal kohout a já jsem shledal, že nastává den, takže naše rozmluvy musely zabrati onu celou noc.

Krátce poté jsem vstal ze svého lože a jako obvykle jsem šel konati nutné práce toho dne; ale pokoušeje se pracovati jako jindy, shledal jsem, že mé síly jsou tak vyčerpány, že mne to učinilo zcela neschopným. Můj otec, který pracoval společně se mnou, si povšiml, že se mnou něco není v pořádku, a řekl mi, abych šel domů. Vykročil jsem s úmyslem jíti domů; ale pokoušeje se přelézti plot ven z pole, kde jsme byli, síly mne zcela opustily a já jsem bezmocně spadl na zem a po nějaký čas jsem naprosto nic nevnímal.

První věc, na kterou si mohu vzpomenouti, byl hlas promlouvající ke mně, nazýváje mne jménem. Vzhlédl jsem a spatřil jsem téhož posla stojícího nad svou hlavou obklopeného světlem jako dřívě. Poté mi opět vyprávěl vše, co mi vyprávěl předešlé noci, a přikázal mi, abych šel za svým otcem a pověděl mu o vidění a přikázáních, jež jsem obdržel.

Poslechl jsem; vrátil jsem se k otci na pole a vše jsem mu vypravoval. Odpověděl mi, že to je od Boha, a řekl mi, abych šel a učinil, jak mi posel přikázal. Opustil jsem pole a šel jsem na místo, kde, jak mi pověděl posel, byly uloženy desky; a díky zřetelnosti vidění, které jsem ohledně něho měl, jsem poznal ono místo v okamžiku, kdy jsem tam dorazil.

Blízko vesnice Manchester v kraji Ontario ve státě New York vystupuje pahorek značné velikosti, a nejvyšší ze všech v okolí. Na západní straně tohoto pahorku, nedaleko od vrcholku, pod kamenem značné velikosti, ležely desky uložené v kamenné schránce. Tento kámen byl silný a zaoblený uprostřed horní strany a užší směrem k okrajům, takže jeho střední část byla viditelná nad zemí, ale okraj kolem dokola byl přikryt zeminou.

Odstraniv zeminu, vzal jsem si sochor, který jsem vklínil pod okraj kamene, a s trochou námahy jsem ho nadzvedl. Nahlédl jsem dovnitř a tam jsem vskutku spatřil desky, Urim a Thumim a náprsník, jak uvedl posel. Schránka, ve které ležely, byla zhotovena příkládáním kamenů k sobě v nějakém druhu malty. Na dně schránky byly položeny napříč schránkou dva kameny a na těchto kamenech ležely desky a s nimi ostatní věci.

Pokusil jsem se je vyjmouti, ale posel mi to zakázal a opět mne zpravil o tom, že doba pro jejich vynesení ještě nepřišla, ani nepřijde, dokud neuběhnou čtyři roky od této doby; ale řekl mi, že mám na to místo přijít přesně za rok od této doby a že se tam se mnou setká a že tak mám činiti nadále, dokud nepřijde čas k získání desek.

Podle toho, jak mi bylo přikázáno, přicházel jsem na konci každého roku a pokaždé jsem tam našel téhož posla a při každé naší rozmluvě jsem od něj obdržel poučení a znalost ohledně toho, co se Pán chystá učiniti a jak a jakým způsobem má býti vedeno Jeho království v posledních dnech.

* * * * *

Posléze přišel čas k získání desek, Urimu a Thumimu a náprsníku. Dvacátého druhého dne měsíce září jeden tisíc osm set dvacet sedm, odešel jako obvykle na konci dalšího roku na místo, kde byly uloženy, mi je tentýž nebeský posel vydal s tímto příkazem: Že za ně budu zodpovědný; že když o ně přijdu lhotejností nebo nějakou svou nedbalostí, budu odříznut; ale že když využiji veškerého

svého úsilí, abych je uchoval, dokud si pro ně on, posel, nepřijde, budou ochraňovány.

Brzy jsem zjistil důvod, proč jsem obdržel tak přísné příkazy, abych je uchovával v bezpečí, a proč posel řekl, že až učiním, co je požadováno z mé ruky, přijde si pro ně. Neboť jakmile bylo známo, že je mám, bylo použito nezměrné úsilí, aby mi je vzali. Každý úskok, jenž mohl být vymyšlen, byl k onomu účelu použit. Pronásledování nabylo na síle a bylo krutější než dříve, a zástupy byly neustále ve střehu, aby mi je vzaly, možno-li. Ale moudrostí Boží zůstaly bezpečně v mých rukou, dokud jsem s nimi neuskutečnil to, co bylo požadováno z mé ruky. Když si, podle úmluvy, pro ně posel přišel, vydal jsem mu je; a on je má ve své péči do tohoto dne, což je druhý den měsíce května jeden tisíc osm set třicet osm.“

Úplný záznam viz Joseph Smith – Životopis v Drahocenné perle a *History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints* (Dějiny Církve Ježíše Krista Svatých posledních dnů), svazek 1, kapitoly 1 až 6 včetně.

Dávný záznam takto vyzvednutý ze země jako hlas lidu promlouvající z prachu a přeložený do novodobé řeči darem a mocí Boží, jak je dosvědčeno božským potvrzením, byl poprvé vydán tiskem světu v angličtině v roce 1830 jako THE BOOK OF MORMON.

O KNIZE MORMONOVĚ

Kniha Mormonova je posvátný záznam lidí ve staré Americe a byla vyryta na kovové stránky. V knize samotné se mluví o čtyřech druzích kovových desek:

1. *Desky Nefiovy*, které byly dvojce: malé desky a velké desky. První se podrobněji věnovaly duchovním záležitostem a službě a učení proroků, zatímco druhé se většinou zabývaly světskými dějinami zmíněných lidí (1. Nefi 9:2–4). Od dob Mosiášových však i velké desky obsahovaly náměty větší duchovní důležitosti.
2. *Desky Mormonovy*, které sestávají z Mormonova zkrácení velkých desek Nefiových s mnoha poznámkami. Tyto desky také obsahovaly pokračování dějin od Mormona a dodatky od jeho syna Moroniho.
3. *Desky Eterovy*, které představují dějiny Jareditů. Tento záznam zkrátil Moroni, který sem vložil své vlastní poznámky a připojil záznam k všeobecným dějinám pod názvem „Kniha Eterova“.
4. *Desky z mosazi* přinesené lidem Lehiovým z Jeruzaléma roku 600 př. Kr. Obsahovaly „pět knih Mojžíšových, . . . A také záznam o Židech od počátku. . . k začátku vlády Sedechiáše, krále judského; A také proroctví svatých proroků“ (1. Nefi 5:11–13). V Knize Mormonově se objevuje mnoho citátů z těchto desek, uvádějících Izaiáše a jiné biblické a nebiblické proroky.

Kniha Mormonova obsahuje patnáct hlavních částí neboli oddílů známých, s jedinou výjimkou, jako knihy, z nichž je každá označena jménem svého hlavního sepisovatele. První díl (prvních šest knih, které končí knihou Omniovou) je překlad z malých desek Nefiových. Mezi knihami Omniovou a Mosiášovou je vsuvka nazvaná Slova Mormonova. Tato vsuvka spojuje záznam vyrytý na malých deskách s Mormonovým zkrácením velkých desek.

Nejdelší díl, od Mosiáše po 7. kapitulu Mormona včetně, je překlad Mormonova zkrácení velkých desek Nefiových. Závěrečný díl, od 8. kapitoly Mormonovy do konce svazku, vyryl Moroniův syn Moroni, který poté, co dokončil záznam o životě svého otce, zkrátil záznam jareditský (jako Knihu Eterovu) a později přidal části známé jako Kniha Moroniova.

V roce 421 nebo okolo tohoto roku Moroni, poslední z nefitských proroků-dějepisců, posvátný záznam zapečetil a ukryl ho Pánu, aby byl vynesena v posledních dnech, jak bylo předpověděno hlasem Božím skrze jeho dávné proroky. Roku 1823 po Kr. tentýž

Moroni, nyní vzkříšená bytost, navštívil proroka Josepha Smitha a následně mu předal vyryté desky.

K tomuto vydání: V minulých anglických vydáních Knihy Mormonovy se opakovaly některé menší chyby. Toto vydání obsahuje opravy, které by měly uvést materiál ve shodu s rukopisy a ranými vydáními, která připravil prorok Joseph Smith.

NÁZVY A POŘADÍ KNIH

V KNIZE MORMONOVĚ

<i>Název</i>	<i>Strana</i>
První kniha Nefiova	1
Druhá kniha Nefiova	55
Kniha Jákobova	123
Kniha Enosova	142
Kniha Jaromova	145
Kniha Omniova	147
Slova Mormonova	150
Kniha Mosiášova	152
Kniha Almova	217
Kniha Helamanova	390
Třetí Nefi	432
Čtvrtý Nefi	492
Kniha Mormonova	496
Kniha Eterova	516
Kniha Moroniova	548

PRVNÍ KNIHA NEFIOVA

JEHO VLÁDA A SLUŽBA

Zpráva o Lehim a jeho manželce Sarií a jeho čtyřech synech, kteří se jmenovali (počínaje nejstarším) Laman, Lemuel, Sam a Nefi. Pán varuje Lehiho, aby opustil zemi Jeruzalém, neboť prorokuje lidem o jejich nepravosti a oni mu usilují o život. Vydá se s rodinou na tři dny cesty do pustiny. Nefi bere své bratry a vrací se do země Jeruzalém pro záznam o Židech. Zpráva o jejich utrpení. Berou si za manželky dcery Izmaelovy. Berou své rodiny a odcházejí do pustiny. Jejich utrpení a strasti v pustině. Průběh jejich putování. Přicházejí k velikým vodám. Nefiovi bratří se proti němu bouří. On je zahanbuje a staví loď. Nazývají toto místo Hojnost. Přeplovají veliké vody do zaslíbené země a tak dále. Toto je podle zprávy Nefiovy; neboli jinými slovy já, Nefi, jsem napsal tento záznam.

KAPITOLA 1

Nefi začíná vésti záznam o svém lidu – Lehi vidí ve vidění sloup ohně a čte z knihy proroctví – Chválí Boha, předpovídá příchod Mesiáše a prorokuje zničení Jeruzaléma – Je pronásledován Židy. Kolem roku 600 př. Kr.

JÁ, "Nefi, byv zrozen z ^bdobrých ^crodičů, byl jsem tudíž poněkud ^dpoučován ve všech vědomostech svého otce; a uviděv mnoho ^estrastí v průběhu svých dnů, nicméně byv velmi obdařen Pánem za všech svých dnů; ano, maje velikou znalost dobrotivosti a ^ftajemství Božích,

tudíž činím ^gzáznam o svém působení za svých dnů.

2 Ano, činím záznam v otcově "jazyce, který sestává z vědomostí Židů a jazyka Egyptských.

3 A já vím, že záznam, který činím, je "pravdivý; a činím jej svou vlastní rukou; a činím jej podle svých znalostí.

4 Neboť stalo se počátkem "prvního roku vlády ^bSedechiáš, krále judského (můj otec Lehi žil po všechny své dny v "Jeruzalémě); a v témže roce přišlo mnoho ^dproroků prorokujících lidu, že musí činiti pokání, jinak veliké město "Jeruzalém musí býti zničeno.

[1. NEFI]

1 1a PP Nefi, syn Lehiův.

b Přísl. 22:1.

c NaS 68:25, 28.

PP Rodiče.

d Enos 1:1; Mos. 1:2–3.

PP Učitel, učiti.

e PP Protivenství.

f PP Tajemství Boží.

g PP Písma.

2a Mos. 1:2–4;

Morm. 9:32–33.

3a 1. Nefi 14:30;

Mos. 1:6; Eter 5:1–3;

NaS 17:6.

4a PP Chronologie –

598 př. Kr.

b 2. Par. 36:10;

Jer. 52:3–5;

Omni 1:15.

c 1. Par. 9:3.

d 2. Král. 17:13–15;

2. Par. 36:15–16;

Jer. 7:25–26.

PP Prorok.

e Jer. 26:18; 2. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

5 Pročež, stalo se, že můj otec ^aLehi, když vyšel, modlil se k Pánu, ano, dokonce z celého ^bsrdce svého za svůj lid.

6 A stalo se, když se modlil k Pánu, že se přiblížil ^asloup ohně a spočíval na skále před ním; a on viděl a slyšel mnoho; a pro věci, které viděl a slyšel, se nesmírně třásl a chvěl.

7 A stalo se, že se vrátil do svého vlastního domu v Jeruzalémě; a vrhl se na lože jsa ^a“přemožen Duchem a tím, co viděl.

8 A jsa takto přemožen Duchem, byl unesen ve ^a“vidění, dokonce že viděl ^bnebesa otevřená, a myslel, že vidí Boha sedícího na svém trůnu obklopeného nesčítelnými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha.

9 A stalo se, že viděl Jednoho sestupujícího zprostředka nebe a spatřil, že jeho ^a“záře převyšuje slunce v poledne.

10 A také viděl ^a“dvanáct dalších, kteří ho následovali, a jejich jas překonával jas hvězd na obloze.

11 A sestoupili a vykročili po tváři země; a ten první přišel a stanul před mým otcem a dal mu ^a“knihu a přikázal mu, aby četl.

12 A stalo se, že když četl, byl naplněn ^a“Duchem Páně.

13 A četl říka: Běda, běda Jeruzalému, neboť viděl jsem ^a“ohavnosti tvé! Ano, a mnohé věci četl můj otec ohledně ^bJeruzaléma – že bude zničen, i jeho obyvatelé; mnozí zahynou mečem a mnozí budou ^c“odvedeni do zajetí do Babylonu.

14 A stalo se, že poté, co otec četl a viděl mnohé veliké a podivuhodné věci, volal mnohé věci k Pánu; jako: Veliká a podivuhodná jsou díla tvá, ó Pane Bože Všemohoucí! Trůn tvůj je vysoko v nebesích a tvá moc a dobrotivost a milosrdenství jsou nade všemi obyvateli země; a protože ty jsi milosrdný, nestrpíš, aby ti, kteří k tobě ^a“přicházejí, zahynuli!

15 A těmito slovy promlouval můj otec, když chválil svého Boha; neboť duše jeho se radovala a celé srdce jeho bylo naplněno pro věci, které viděl, ano, které mu Pán ukázal.

16 A nyní já, Nefi, nečiním úplnou zprávu o tom, co můj otec napsal, neboť napsal mnohé z toho, co viděl ve viděních a ve snech; a také napsal mnohé z toho, co ^a“prorokoval a promlouval ke svým dětem, o čemž neučiním úplnou zprávu.

5a pp Lehi, otec Nefiův.

b Jakub 5:16.

6a Ex. 13:21;
Hel. 5:24, 43;
NaS 29:12;
JS–Ž 1:16.

7a Dan. 10:8;
1. Nefi 17:47;
Mojž. 1:9–10;
JS–Ž 1:20.

8a 1. Nefi 5:4.

pp Vidění.

b Ezech. 1:1;
Skut. 7:55–56;
1. Nefi 11:14;
Hel. 5:45–49;
NaS 137:1.

9a JS–Ž 1:16–17.

10a pp Apoštol.

11a Ezech. 2:9.

12a NaS 6:15.

13a 2. Král. 24:18–20;

2. Par. 36:14.

b 2. Král. 23:27; 24:2;
Jer. 13:13–14;
2. Nefi 1:4.

c 2. Král. 20:17–18;
2. Nefi 25:10;
Omni 1:15.

14a Alma 5:33–36;
3. Nefi 9:14.

16a 1. Nefi 7:1.

17 Ale učiním zprávu o svém působení za svých dnů. Vizte, činím "zkrácení ze ^bzáznamu svého otce na deskách, které jsem zhotovil svýma vlastníma rukama; pročež, poté, co zkrátím záznam svého otce, pak učiním zprávu o svém vlastním životě.

18 Tudíž, chtěl bych, abyste věděli, že poté, co Pán ukázal tolik podivuhodných věcí mému otci Lehimu, ano, o "zničení Jeruzaléma, vizte, on vyšel mezi lid a počal mu ^bprorokovati a hlásati o tom, co viděl i slyšel.

19 A stalo se, že se mu Židé "posmívali kvůli tomu, co o nich svědčil; neboť vpravdě svědčil o zlovolnosti jejich a ohavnostech jejich; a svědčil, že to, co viděl a slyšel, a také to, co četl v knize, ukazuje jasně na příchod ^bMesiáše a také na vykoupění světa.

20 A když to Židé slyšeli, rozhněvali se na něj; ano, dokonce jako na proroky za stara, které "vyvrhovali a kamenovali a zabíjeli; a také mu usilovali o život, aby ho o něj připravili. Ale vizte, já, Nefi, vám ukáži, že láskyplná ^bmilosrdenství Páně jsou nade všemi těmi, které on vyvolil pro jejich víru, aby je učinil mocnými až k moci vysvobození.

KAPITOLA 2

Lehi bere svou rodinu do pustiny u Rudého moře – Opouští svůj majetek – Lehi přináší oběť Pánu a učí své syny zachovávatí přikázání – Laman a Lemuel reptají proti otci – Nefi je poslušný a modlí se s vírou; Pán k němu promlouvá a on je vyvolen, aby panoval nad svými bratřími. Kolem roku 600 př. Kr.

NEBOŽ vizte, stalo se, že Pán promluvil k mému otci, ano, dokonce ve snu, a pravil mu: Požehnaný jsi ty, Lehi, pro věci, které jsi vykonal; a protože jsi byl věrný a hlásal tomuto lidu to, co jsem ti přikázal, viz, oni ti "usilují o život.

2 A stalo se, že Pán "přikázal mému otci, dokonce ve ^bsnu, aby "vzal svou rodinu a odešel do pustiny.

3 A stalo se, že on byl "poslušný slova Páně, pročež učinil, jak mu Pán přikázal.

4 A stalo se, že odešel do pustiny. A opustil svůj dům a zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci a nevezal s sebou nic kromě své rodiny a zásob a stanů a "odešel do pustiny.

5 A sestupoval podél okraje poblíž břehu "Rudého moře; a putoval v pustině po okraji,

17a 1. Nefi 9:2–5.

^b 1. Nefi 6:1–3; 19:1–6;
2. Nefi 5:29–33;
NaS 10:38–46.

18a 2. Nefi 25:9–10;
NaS 5:20.

^b PP Prorocství,
prorokovati.

19a 2. Par. 36:15–16;
Jer. 25:4;

1. Nefi 2:13; 7:14.

^b PP Mesiáš.

20a Hel. 13:24–26.

^b Alma 34:38;

NaS 46:15.

PP Milosrdenství,
milosrdný.

2 1a 1. Nefi 7:14.

2a 1. Nefi 5:8; 17:44.

^b PP Sen.

c Gen. 12:1;

2. Nefi 10:20;

Eter 1:42;

Abr. 2:3.

3a PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.

4a 1. Nefi 10:4; 19:8.

5a 1. Nefi 16:14;

NaS 17:1.

který je blíže Rudému moři; a putoval v pustině se svou rodinou, jež sestávala z mé matky Sarie a mých starších bratrů, a to ^bLamana, Lemuela a Sama.

6 A stalo se, že když putoval po tři dny pustinou, rozbil stan v ^aúdolí u břehu řeky s vodou.

7 A stalo se, že postavil ^aoltář z ^bkamenů a učinil oběť Pánu a vzdával ^cdíky Pánu, našemu Bohu.

8 A stalo se, že nazval tu řeku jménem Laman, a ta se vlévala do Rudého moře; a údolí bylo na okraji poblíž jejího ústí.

9 A když můj otec viděl, že vody řeky plynou do zdroje Rudého moře, promluvil k Lamanovi řka: Ó, kéž bys byl jako tato řeka, neustále plynoucí ke zdroji vši spravedlivosti!

10 A také promluvil k Lemuelovi: Ó, kéž bys byl jako toto údolí, pevný a stálý a neochvějný v zachovávaní přikázání Páně!

11 Nyní, toto on promlouval pro tvrdošijnost Lamanovu a Lemuelovu; neboť vizte, oni ^areptali v mnohých věcech proti ^botci, protože on byl ^cvizionářským mužem a vyvedl je ze země Jeruzalém, aby opustili

zemi svého dědictví a své zlato a své stříbro a své drahocenné věci, aby zahynuli v pustině. A toto, oni řekli, učinil pro pošetilé představy svého srdce.

12 A tak Laman a Lemuel, jsouce nejstarší, reptali proti otci. A reptali, protože ^aneznali cesty Boha, který je stvořil.

13 Také nevěřili, že Jeruzalém, to veliké město, může být ^azničen podle slov proroků. A byli jako Židé, kteří byli v Jeruzalémě a kteří usilovali mému otci o život.

14 A stalo se, že můj otec k nim promluvil v údolí Lemuel s ^amocí, jsa naplněn Duchem, až se před ním ^broztrásli po celém těle. A zahanbil je tak, že se neodvážili proti němu něco vyřknouti; pročež, učinili, jak jim přikázal.

15 A můj otec dlel ve stanu.

16 A stalo se, že já, Nefi, jsem byl velmi mlád, nicméně statně postavy, a také jsem velmi toužil znáti ^atajemství Boží, pročež, volal jsem k Pánu; a vizte, on mne ^bnavštívil a ^cobměkčil mé srdce, takže jsem ^auvěřil všem slovům, která promlouval můj ^eotec; pročež, nebouřil jsem se proti němu jako moji bratři.

17 A promluvil jsem k Samovi a obeznámil jsem ho s tím, co

5b PP Laman.
6a 1. Nefi 9:1.
7a Gen. 12:7–8;
Ex. 24:4;
Abr. 2:17.
b Ex. 20:25;
Deut. 27:5–6.
c PP Díkůvzdání, díky.
11a 1. Nefi 17:17.

PP Reptati.
b Přísl. 20:20.
c 1. Nefi 5:2–4.
12a Mojž. 4:6.
13a Jer. 13:14;
1. Nefi 1:13.
14a PP Moc.
b 1. Nefi 17:45.
16a PP Tajemství Boží.

b Žalmy 8:5;
Alma 17:10;
NaS 5:16.
PP Zjevení.
c 1. Král. 18:37;
Alma 5:7.
d 1. Nefi 11:5.
e PP Otec, smrtelný;
Prorok.

mi Pán projevil svým Svatým Duchem. A stalo se, že uvěřil mým slovům.

18 Ale vizte, Laman a Lemuel nechtěli slova moje poslouchati; a jsa "zarmoucen pro tvrdost srdce jejich, volal jsem za ně k Pánu.

19 A stalo se, že Pán ke mně promluvil řka: Požehnaný jsi, Nefi, pro "víru svoji, neboť jsi mne hledal pilně, s pokorou srdce.

20 A nakolik budete zachovávatí má přikázání, bude se vám "dařiti a budete vedeni do ^bzemě zaslíbení; ano, dokonce do země, kterou jsem pro vás připravil; ano, do země, která je vyvolena nade všechny jiné země.

21 A nakolik se budou bratří tvoji proti tobě bouřiti, budou z přítomnosti Páně "odříznuti.

22 A nakolik budeš zachovávatí má přikázání, budeš učiněn "vládcem a učitelem nad svými bratřími.

23 Neboť viz, onoho dne, kdy se budou proti mně bouřiti, "proklejí je, a to těžkým prokletím, a oni nebudou míti žádné moci nad semenem tvým, ledaže se proti mně také vzbouří.

24 A pakliže se proti mně vzbouří, budou semeni tvému "metlou, aby je ^bpodnítili k rozpomenutí se.

KAPITOLA 3

Lehiovi synové se vracejí do Jeruzaléma, aby získali desky z mosazi – Laban odmítá desky vydati – Nefi nabádá a povzbuzuje své bratří – Laban je okrádá o jejich majetek a pokouší se je zabít – Laman a Lemuel bijí Nefiho a Sama a jsou pokáráni andělem. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO SE, že já, Nefi, jsem se vrátil po rozmlouvání s Pánem do stanu svého otce.

2 A stalo se, že ke mně promluvil řka: Viz, snil jsem "sen, ve kterém mi Pán přikázal, abyste se ty a bratří tvoji vrátili do Jeruzaléma.

3 Neboť viz, Laban má záznam o Židech a také "rodokmen mých předků a ty jsou vyryty na deskách z mosazi.

4 Pročež, Pán mi přikázal, abyste ty a bratří tvoji šli do domu Labanova a usilovali o záznamy a donesli je sem dolů do pustiny.

5 A nyní viz, bratří tvoji reptají a říkají, že to, co od nich požadují, je těžké; ale viz, nepožadují to od nich já, nýbrž je to přikázání Páně.

6 Tudíž jdi, synu můj, a dostane se ti přízně Páně, protože ty jsi "nereptal.

7 A stalo se, že já, Nefi, jsem

18a Alma 31:24;

3. Nefi 7:16.

19a 1. Nefi 7:12; 15:11.

20a Jozue 1:7;

1. Nefi 4:14; Mos. 1:7.

^b Deut. 33:13–16;

1. Nefi 5:5; 7:13;

Mojž. 7:17–18.

PP Zaslíbená země.

21a 2. Nefi 5:20–24;

Alma 9:13–15; 38:1.

22a Gen. 37:8–11;

1. Nefi 3:29.

23a Deut. 11:28;

1. Nefi 12:22–23;

NaS 41:1.

24a Jozue 23:13;

Soud. 2:22–23.

^b 2. Nefi 5:25.

3 2a PP Sen.

3a 1. Nefi 5:14.

6a PP Podpora

církevních

vedoucích.

řekl svému otci: "Půjdu a učiním věci, které přikázal Pán, neboť vím, že Pán nedává dětem lidským žádná ^bpřikázání, aniž by pro ně ^cpřipravil cestu, aby mohly uskutečnit věc, kterou jim přikazuje.

8 A stalo se, že když můj otec uslyšel tato slova, nesmírně se zaradoval, neboť věděl, že jsem byl Pánem požehnán.

9 A já, Nefi, a bratří moji jsme se vydali na cestu pustinou, se svými stany, abychom vyšli do země Jeruzalém.

10 A stalo se, že když jsme vyšli do země Jeruzalém, já a bratří moji jsme se společně radili.

11 A "metali jsme los – kdo z nás půjde do domu Labanova. A stalo se, že los padl na Laman; a Laman šel do domu Labanova a mluvil s ním, zatímco on seděl ve svém domě.

12 A žádal od Labana záznamy, které byly vyryty na deskách z mosazi, jež obsahovaly "rodokmen mého otce.

13 A vizte, stalo se, že se Laban rozhněval a vykázal ho ze své přítomnosti; a nechtěl, aby ony záznamy měl. Pročež, řekl mu: Viz, ty jsi lupič a já tě zabiji.

14 Ale Laman uprchl z jeho přítomnosti a vyprávěl nám o tom, co Laban učinil. A počali jsme býti nesmírně zarmoucení

a bratří moji se chtěli vrátiti k mému otci do pustiny.

15 Ale vizte, já jsem jim řekl toto: Jakože žije Pán a jakože žijeme my, nesejdeme k svému otci do pustiny, dokud neuskutečnime věci, které nám Pán přikázal.

16 Pročež, budme věrni v zachování přikázání Páně; tudíž sejdeme do země "dědictví svého otce, neboť vizte, on opustil zlato a stříbro a všeliké bohatství. A toto vše učinil kvůli ^bpřikázáním Páně.

17 Neboť on věděl, že Jeruzalém musí býti "zničen pro zlovolnost lidu.

18 Neboť vizte, oni "zavrhlí slova proroků. Pročež, kdyby můj otec zůstal v zemi poté, co mu bylo ^bpřikázáno ze země uprchnouti, vizte, také by zahynul. Pročež, musí nezbytně býti, aby ze země uprchl.

19 A vizte, je to moudrost v Bohu, že máme získati tyto "záznamy, abychom mohli svým dětem zachovati jazyk svých otců;

20 A také abychom jim mohli "zachovati slova, která byla promlouvána ústy všech svatých proroků, která jim byla dána Duchem a mocí Boží od počátku světa až do této nynější doby.

21 A stalo se, že těmito slovy

7a 1. Sam. 17:32;
1. Král. 17:11–15.
pp Poslouchati,
poslušnost, poslušný;
Věřiti, víra.
b pp Přikázání Boží.
c Gen. 18:14;
Filip. 4:13;

1. Nefi 17:3, 50;
NaS 5:34.
11a Neh. 10:34;
Skut. 1:26.
12a 1. Nefi 3:3; 5:14.
16a 1. Nefi 2:4.
b 1. Nefi 2:2; 4:34.
17a 2. Par. 36:16–20;

Jer. 39:1–9;
1. Nefi 1:13.
18a pp Vzpouora.
b 1. Nefi 16:8.
19a Omni 1:17;
Mos. 1:2–6.
20a pp Písma – Písma
budou zachováána.

jsem přesvědčil bratří své, aby byli věrní v zachovávání přikázání Božích.

22 A stalo se, že jsme sešli do země svého dědictví a shromáždili jsme své ^bzlato a své stříbro a své drahocenné věci.

23 A poté, co jsme shromáždili tyto věci, vyšli jsme opět k domu Labanovu.

24 A stalo se, že jsme vešli k Labanovi a žádali jsme ho, aby nám dal záznamy, které byly vyryty na ^bdeskách z mosazi a za něž jsme mu chtěli dáti své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci.

25 A stalo se, že když Laban viděl náš majetek, a že je nesmírně veliký, ^bbyl ho žádostiv natolik, že nás vykázal ven a poslal své služebníky, aby nás zabili, aby tak mohl náš majetek získati.

26 A stalo se, že jsme prchali před služebníky Labanovými a byli jsme nuceni tam svůj majetek zanechat, a ten padl do rukou Labanových.

27 A stalo se, že jsme uprchli do pustiny a služebníci Labanovi nás nedostihli a my jsme se ukryli ve skalní dutině.

28 A stalo se, že Laman se na mne rozhněval, a také na mého otce; a hněval se i Lemuel, neboť poslouchal slova Lamanova. Pročež Laman a Lemuel promlouvali mnoho ^btvrdých slov k nám, svým

mladším bratrům, a bili nás, dokonce holí.

29 A stalo se, že když nás bili holí, vizte, přišel ^banděl Páně a stanul před nimi a promluvil k nim řka: Proč bijete svého mladšího bratra holí? Nevíte, že ho Pán vyvolil, aby byl nad vámi ^bvládce, a to pro vaše nepravosti? Vizte, vyjdete opět do Jeruzaléma a Pán vydá Labana do vašich rukou.

30 A poté, co k nám ^banděl promluvil, odešel od nás.

31 A poté, co anděl odešel, Laman a Lemuel opět počali ^breptati řkouce: Jak je možné, že Pán vydá Labana do našich rukou? Vizte, je to mocný muž a může přikázati padesáti, ano, dokonce může padesát zabít; tak proč ne nás?

KAPITOLA 4

Nefi zabíjí Labana na Pánův příkaz a potom strategii dosahuje desek z mosazi – Zoram se rozhodne připojit se k Lehiově rodině v pustině. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO SE, že jsem promluvil k bratřím řka: Vyjdeme opět do Jeruzaléma a budme ^bvěrní v zachovávání přikázání Páně; neboť vizte, on je mocnější než celá země, tak proč ne ^bmocnější než Laban a jeho padesát, ano, nebo dokonce než jeho desítky tisíc?

22a 1. Nefi 2:4.

24a 1. Nefi 3:3.

25a PP Žádostiv býti, žádostivost.

28a 1. Nefi 17:17–18.

29a 1. Nefi 4:3; 7:10.

PP Anděl.

b 1. Nefi 2:22.

30a 1. Nefi 16:38.

31a PP Reptati.

4 1a PP Odvaha, odvážný; Věřiti, víra.

b 1. Nefi 7:11–12.

2 Tudíž vyjděme; buďme “silní jako ^bMojžíš; neboť on vpravdě promluvil k vodám Rudého moře a ony se rozestoupily sem i tam a naši otcové prošli ze zajetí po suché zemi a vojska Faraonova je následovala a utopila se ve vodách Rudého moře.

3 Nyní vizte, vy víte, že toto je pravda; a vy také víte, že k vám promluvil “anděl; jak můžete pochybovati? Vyjděme; Pán je schopen nás vysvoboditi, tak jako naše otce, a zničiti Labana, tak jako Egyptské.

4 Nyní, když jsem promluvil tato slova, přesto byli rozhněváni a stále reptali; nicméně mne následovali, až jsme přišli ke zdem Jeruzaléma.

5 A bylo to v noci; a já jsem je přiměl, aby se ukryli za zdmi. A poté, co se ukryli, já, Nefi, jsem se potajmu dostal do města a šel jsem dále k domu Labanovu.

6 A byl jsem “veden Duchem, ^bnevěda předem to, co učiním.

7 Nicméně jsem šel dále, a když jsem se přiblížil k domu Labanovu, spatřil jsem muže a on ležel přede mnou na zemi, neboť byl opilý vínem.

8 A když jsem k němu přišel, shledal jsem, že je to Laban.

9 A spatřil jsem jeho “meč a vytáhl jsem ho z pochvy; a jeho

jílec byl z ryzího zlata, a jeho opracování bylo nesmírně jemné, a viděl jsem, že jeho čepel je z nejcennější oceli.

10 A stalo se, že jsem byl “nutkán Duchem, abych Labana zabil; ale v srdci jsem si řekl: Nikdy v životě jsem neprolil krev člověka. A zdráhal jsem se a přál jsem si, abych ho nemusel zabít.

11 A Duch mi opět pravil: Viz, “Pán ho vydal do tvých rukou. Ano, a já jsem také věděl, že mi usiloval o život; ano, a že nebude poslouchati příkázání Páně; a že nám také ^bvzal náš majetek.

12 A stalo se, že Duch mi opět pravil: Zabij ho, neboť Pán ho vydal do tvých rukou;

13 Viz, Pán “zabíjí ^bzlovolné, aby uskutečnil své spravedlivé záměry. Je ^lépe, aby zahynul jeden člověk, než aby národ upadal do nevíry a v ní zahynul.

14 A nyní, když jsem já, Nefi, uslyšel tato slova, vzpomněl jsem na slova Páně, která ke mně promlouval v pustině řka: “Nakolik símě tvé bude zachovávat ^bpříkázání má, bude se mu v ^czemi zaslíbení ^ddařiti.

15 Ano, a já jsem také pomyslel na to, že oni nebudou moci zachovávat ^bpříkázání Páně podle zákona Mojžíšova, aniž by měli zákon.

2a Deut. 11:8.

b PP Mojžíš.

c Ex. 14:21;

1. Nefi 17:26;

Mos. 7:19.

3a 1. Nefi 3:29–31; 7:10.

6a PP Duch Svátý;

Inspirace, inspirovati, vnuknutí.

b Židům 11:8.

9a 2. Nefi 5:14;

NaS 17:1.

10a Alma 14:11.

11a 1. Sam. 17:41–49.

b 1. Nefi 3:26.

13a 1. Nefi 17:33–38;

NaS 98:31–32.

b PP Zlovolnost,

zlovolný.

c Alma 30:47.

14a Omni 1:6;

Mos. 2:22;

Eter 2:7–12.

b PP Příkázání Boží.

c 1. Nefi 17:13–14;

Jákob 2:12.

d 1. Nefi 2:20.

16 A také jsem věděl, že “zákon je vyryt na deskách z mosazi.

17 A opět, věděl jsem, že Pán vydal Labana do mých rukou z tohoto důvodu – abych získal záznamy podle jeho příkázání.

18 Tudíž jsem uposlechl hlasu Ducha a chytil jsem Labana na hlavě za vlasy a uťal jsem mu hlavu jeho vlastním “mečem.

19 A poté, co jsem mu uťal hlavu jeho vlastním mečem, vzal jsem šat Labanův a oděl jsem jím své vlastní tělo; ano, dokonce každým kouskem; a opásal jsem si jeho odění okolo beder.

20 A poté, co jsem toto učinil, šel jsem k pokladnici Labanově. A když jsem šel k pokladnici Labanově, vizte, uviděl jsem “služebníka Labanova, který měl od pokladnice klíče. A já jsem mu přikázal hlasem Labanovým, aby šel se mnou do pokladnice.

21 A on se domníval, že jsem jeho pán Laban, neboť spatřil šat a také meč opásaný kolem mých beder.

22 A mluvil ke mně o židovských starších věda, že jeho pán Laban byl v noci mezi nimi.

23 A já jsem k němu mluvil, jako bych byl Laban.

24 A také jsem mu pravil, že mám odnésti rytiny, jež jsou na “deskách z mosazi, svým starším bratřím, kteří jsou vně zdí.

25 A také jsem mu poručil, aby mne následoval.

26 A on domnívaje se, že mlu-

vím o bratřích v církvi a že jsem skutečně ten Laban, jehož jsem zabil, pročež mne následoval.

27 A mluvil ke mně mnohokrát o židovských starších, když jsem šel ke svým bratřím, kteří byli vně zdí.

28 A stalo se, že když mne Laman uviděl, nesmírně se vyděsil, a také Lemuel a Sam. A prchali z mé přítomnosti; neboť se domnívali, že to je Laban a že mne zabil a usiluje jim také o život.

29 A stalo se, že jsem na ně zavolal a oni mne uslyšeli; pročež přestali prchatí z mé přítomnosti.

30 A stalo se, že když služebník Labanův spatřil mé bratří, počal se chvěti a chystal se ode mne utéci a vrátiti se do města Jeruzaléma.

31 A nyní já, Nefi, jsa mužem statné postavy a také obdržev mnoho “sily od Pána, tudíž uchopil jsem služebníka Labanova a držel jsem ho, aby neutekl.

32 A stalo se, že jsem s ním rozmlouval o tom, že když bude slova moje poslouchati, jakože žije Pán a jakože žiji já, tak jest, že když bude slova naše poslouchati, ušetříme jeho život.

33 A já jsem k němu pravil, dokonce s “přísahou, že se nemusí báti; že bude svobodným mužem jako my, když s námi sejde do pustiny.

34 A také jsem k němu pravil řka: Pán nám zajisté “přikázal,

16a PP Zákon Mojžíšův.

18a 1. Sam. 17:51.

20a 2. Nefi 1:30.

24a 1. Nefi 3:12, 19–24;

5:10–22.

31a Mos. 9:17;

Alma 56:56.

33a PP Přísaha.

34a 1. Nefi 2:2; 3:16.

abychom to vykonali; a nemáme býti pilní v zachovávaní přikázání Páně? Tudiž, jestliže s námi sejdeš do pustiny k mému otci, budeš mít místo mezi námi.

35 A stalo se, že "Zoram při slovech, která jsem promlouval, nabyl odvahy. Nyní, onen služebník se jmenoval Zoram; a on slíbil, že sejde do pustiny k našemu otci. Ano, a on nám také přísahal, že zůstane s námi od této doby nadále.

36 Nyní, přáli jsme si, aby s námi zůstal proto, aby se Židé nedozvěděli o našem útěku do pustiny, aby nás nepronásledovali a nezničili nás.

37 A stalo se, že když nám Zoram složil "přísahu, naše obavy ohledně něj ustaly.

38 A stalo se, že jsme vzali desky z mosazi a služebníka Labanova a odešli jsme do pustiny a cestovali jsme ke stanu svého otce.

KAPITOLA 5

Saria se zpěčuje Lehimu – Oba se radují z návratu svých synů – Přinášejí oběti – Desky z mosazi obsahují spisy Mojžíšovy a proroků – Desky označují Lehiho za potomka Jozefova – Lehi prorokuje o svém semeni a zachování desek. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že poté, co jsme sešli do pustiny k svému otci, vizte,

byl naplněn radostí, a také má matka "Saria se nesmírně radovala, neboť vpravdě pro nás truchlila.

2 Neboť se domnívala, že jsme zahynuli v pustině; a také se zpěchovala mému otci říkajíc, že je vizionářský muž; řkouc: Viz, ty jsi nás vyvedl ze země našeho dědictví a mých synů již není a my zahyneme v pustině.

3 A těmito slovy se má matka zpěchovala otci.

4 A stalo se, že můj otec k ní promluvil řka: Vím, že jsem "vizionářský muž; neboť kdybych nebyl viděl Boží věci ve ^bvidění, nebyl bych poznal dobrotivost Boží, ale zůstal bych v Jeruzalémě a zahynul bych se svými bratřími.

5 Ale viz, obdržel jsem "zemi zaslíbení a z toho všeho se raduji; ano, a já ^bvím, že Pán vysvobodí mé syny z rukou Labanových a přivede je zpět k nám dolů do pustiny.

6 A těmito slovy můj otec Lehi utěšoval mou matku Sarii ohledně nás, zatímco my jsme cestovali v pustině vzhůru k zemi Jeruzalém, abychom získali záznam Židů.

7 A když jsme se navrátili ke stanu mého otce, vizte, jejich radost byla úplná a má matka byla utěšena.

8 A ona promluvila řka: Nyní s jistotou vím, že Pán "přikázal mému manželovi uprchnouti

35a 1. Nefi 16:7;
2. Nefi 5:5–6.
PP Zoram, Zoramité.
37a Jozue 9:1–21;
Kaz. 5:4.

PP Přísaha.
5 1a PP Saria.
4a 1. Nefi 2:11.
b 1. Nefi 1:8–13.
PP Vidění.

5a 1. Nefi 2:20; 18:8,
22–23.
PP Zaslíbená země.
b PP Věřiti, víra.
8a 1. Nefi 2:2.

do pustiny; ano, a také s jistotou vím, že Pán ochraňoval mé syny a vysvobodil je z rukou Labanových a dal jim moc, aby mohli ^buskutečnit to, co jim Pán přikázal. A těmito slovy promluvila.

9 A stalo se, že se nesmírně radovali a přinesli ^aoběť a zápalné oběti Pánu; a vzdávali ^bdíky Bohu Izraelskému.

10 A poté, co vzdali díky Bohu Izraelskému, můj otec Lehi vzal záznamy, jež byly vyryty na ^adeskách z mosazi, a zkoumal je od počátku.

11 A viděl, že obsahují pět ^aknih Mojžíšových, jež podávají zprávu o stvoření světa, a také Adama a Evy, kteří byli našimi prvními rodiči;

12 A také ^azáznam o Židech od počátku až k počátku vlády Sedechiáše, krále judského;

13 A také proroctví svatých proroků od počátku až k počátku vlády ^aSedechiášovy; a také mnohá proroctví, která byla promlouvána ústy ^bJeremiášovýchmi.

14 A stalo se, že můj otec Lehi našel na ^adeskách z mosazi také rodokmen svých otců; pročez věděl, že je potomkem ^bJozefovým; ano, a to toho Jozefa, který

byl synem ^cJákovovým, který byl ^dprodán do Egypta a který byl ^ezachován rukou Páně, aby mohl zachovati svého otce Jáкова a celý jeho dům, aby nezahynuli hladem.

15 A byli také ^avyvedeni ze zajetí a ze země egyptské týmž Bohem, který je zachoval.

16 A tak můj otec Lehi objevil rodokmen svých otců. A Laban byl také potomkem ^aJozefovým, pročez on a jeho otcové vedli tyto záznamy.

17 A nyní, když můj otec toto vše viděl, byl naplněn Duchem a počal prorokovati o svém semeni –

18 Že tyto desky z mosazi vyjdou ke všem národům, pokolením, jazykům a lidem, kteří jsou z jeho semene.

19 Pročez, řekl, že tyto desky z mosazi nebudou ^anikdy zničeny; ani neztratí časem nic ze svého lesku. A prorokoval mnohé o svém semeni.

20 A stalo se, že až dosud jsme já a můj otec zachovávali přikázání, jež nám Pán přikázal.

21 A získali jsme záznamy, jak nám Pán přikázal, a zkoumali jsme je a shledali jsme, že jsou žádoucí; ano, dokonce velmi ^acenné pro nás, natolik, že

8b 1. Nefi 3:7.

9a Mos. 2:3;

3. Nefi 9:19–20.

pp Zákon Mojžíšův.

b pp Díkůvzdání, díky.

10a 1. Nefi 4:24, 38; 13:23.

pp Mosazné desky.

11a 1. Nefi 19:23.

pp Pentateuch.

12a 1. Par. 9:1.

pp Písma.

13a 2. Král. 24:18;

Jer. 37:1.

b Ezdr. 1:1;

Jer. 36:17–32;

1. Nefi 7:14;

Hel. 8:20.

14a 1. Nefi 3:3, 12.

pp Mosazné desky.

b 2. Nefi 3:4;

Alma 10:3.

pp Jozef, syn

Jákobův.

c pp Jákov, syn Izákův.

d Gen. 37:29–36.

e Gen. 45:4–5.

15a Ex. 13:17–18;

Amos 3:1–2;

1. Nefi 17:23–31;

NaS 103:16–18;

136:22.

16a 1. Nefi 6:2.

19a Alma 37:4–5.

21a pp Písma – Hodnota písem.

můžeme ^bzachovati přikázání Páně svým dětem.

22 Pročež, byla to moudrost Pána, že je máme s sebou nésti, když jsme cestovali v pustině směrem k zemi zaslíbení.

KAPITOLA 6

Nefi píše o věcech Božích – Nefiovým záměrem je přesvědčiti lidi, aby přišli k Bohu Abrahamovu a byli spaseni. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, neuvádím rodokmen svých otců v ^atéto části svého záznamu; ani ho neuvedu nikdy později na těchto ^bdeskách, které píší; neboť je uveden v záznamu, který vede můj ^cotec; pročež, nepíší ho v tomto díle.

2 Neboť postačí mi říci, že jsme potomky ^aJozefovými.

3 A nevádí mi, že podrobně nepodám úplnou zprávu o všech věcech svého otce, neboť nemohou býti napsány na ^atěchto deskách, protože potřebuji místo, abych mohl psáti o věcech Božích.

4 Neboť ^aveškerým mým záměrem je, abych ^apresvědčil lidi, aby ^bpřišli k Bohu Abrahamovu a Bohu Izákovu a Bohu Jákobovu a byli spaseni.

5 Pročež to, co se ^alíbí světu, nepíší, ale píší to, co se líbí

Bohu a těm, kteří nejsou ze světa.

6 Pročež, dám přikázání svému semeni, aby nezaplňovali tyto desky tím, co nemá hodnotu pro děti lidské.

KAPITOLA 7

Lehiovi synové se vracejí do Jeruzaléma a zvou Izmaela a jeho dům, aby se k nim připojili na jejich cestě – Laman a ostatní se bouří – Nefi nabádá své bratří, aby měli víru v Pána – Oni ho svazují provazy a chystají jeho zničení – Je osvobozen mocí víry – Jeho bratří prosí o odpuštění – Lehi a jeho výprava přináší oběť a zápalné oběti. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ, přál bych si, abyste věděli, že poté, co můj otec Lehi ustal ^aprorokovati o svém semeni, stalo se, že Pán k němu opět promluvil a pravil, že není vhodné pro něj, Lehiho, aby bral svou rodinu do pustiny samotnou; ale že jeho synové si mají vzít ^bdcery za ^cmanželky, aby mohli vzbuditi símě pro Pána v zemi zaslíbení.

2 A stalo se, že Pán mu ^apřikázal, abychom se já, Nefi, a moji bratří opět vrátili do země Jeruzalém a přivedli Izmaela a jeho rodinu dolů do pustiny.

3 A stalo se, že já, Nefi, jsem se ^aopět se svými bratřími

21b 2. Nefi 25:26.

6 1a 2. Nefi 4:14–15.

b 1. Nefi 9:2.

c 1. Nefi 1:16–17;
19:1–6.

2a 1. Nefi 5:14–16.

3a Jákob 7:27;

Jarom 1:2, 14;

Omni 1:30.

4a Jan 20:30–31.

Viz titulní strana
Knihy Mormonovy.

b 2. Nefi 9:41, 45, 51.

5a 1. Tes. 2:4;

Sl. Morm. 1:4.

7 1a 1. Nefi 5:17–19.

b 1. Nefi 16:7.

c ^{pp} Manželství,
vdávati se, ženiti se.

2a 1. Nefi 16:7–8.

3a 1. Nefi 3:2–3.

vydal do pustiny a vyšli jsme do Jeruzaléma.

4 A stalo se, že jsme vyšli k domu Izmaelovu a získali jsme přízeň v očích Izmaelových, natolik, že jsme k němu promlouvali slova Páně.

5 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Izmaelovo a také jeho domu natolik, že se vydali na cestu s námi dolů do pustiny ke stanu našeho otce.

6 A stalo se, že když jsme putovali v pustině, vizte, Laman a Lemuel a dvě dcery Izmaelovy a dva "synové Izmaelovi a jejich rodiny se proti nám vzbouřili; ano, proti mně, Nefimu, a Samovi a jejich otci Izmaelovi a jeho manželce a jeho třem dalším dcerám.

7 A stalo se, že v této vzpouře si přáli navrátiti se do země Jeruzalém.

8 A nyní já, Nefi, jsem byl tvrdostí jejich srdce "zarmoucen, tudíž jsem k nim pravil řka, ano, totiž Lamanovi a Lemuelovi: Vizte, vy jste moji starší bratři, proč jen jste v srdci tak zatvrzelí a v mysli tak slepí, že máte zapotřebí, abych já, váš mladší bratr, k vám promlouval, ano, a dával vám příklad?

9 Proč jen neposloucháte slova Páně?

10 Proč jen jste "zapomněli, že jste viděli anděla Páně?

11 Ano, a proč jen jste

zapomněli, jaké veliké věci pro nás Pán vykonal tím, že nás "vysvobodil z rukou Labanových, a také abychom získali záznam?

12 Ano, a proč jen jste zapomněli, že Pán je schopen konati "všechny věci podle své vůle pro děti lidské, pakliže v něho prokazují ^bvíru? Pročež, buďme mu věrni.

13 A pakliže mu budeme věrni, získáme "zemi zaslíbení; a vy v budoucnu poznáte, že slovo Páně o ^bzničení Jeruzaléma bude naplněno; neboť to vše, co Pán promlouval o zničení Jeruzaléma, musí být naplněno.

14 Neboť vizte, Duch Páně se s nimi brzy ustane nesnaditi; neboť vizte, "odmítli proroky a ^bJeremiáše uvrhli do vězení. A usilovali o "život mému otci natolik, že ho vyhnali ze země.

15 Nyní vizte, pravím vám, že vrátíte-li se do Jeruzaléma, zahynete s nimi také. A nyní, jestliže si takto zvolíte, vyjděte do země a pamatujte na slova, která k vám promlouvám, že půjdete-li, zahynete také; neboť tak mne nutí Duch Páně, abych promlouval.

16 A stalo se, že když jsem já, Nefi, promluvil tato slova ke svým bratřím, rozhněvali se na mne. A stalo se, že vztáhli na mne ruce, neboť vizte, byli nesmírně rozhněvání a "svázali

6a 2. Nefi 4:10.

8a Alma 31:2;

Mojž. 7:41.

10a Deut. 4:9;

1. Nefi 3:29; 4:3.

11a 1. Nefi 4.

12a 1. Nefi 17:50;

Alma 26:12.

b 1. Nefi 3:7; 15:11.

13a 1. Nefi 2:20.

pp Zaslíbená země.

b 2. Král. 25:1–21;

2. Nefi 6:8; 25:10;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

14a Ezech. 5:6;

1. Nefi 1:18–20; 2:13.

pp Vzpouřa.

b Jer. 37:15–21.

c 1. Nefi 2:1.

16a 1. Nefi 18:11–15.

mne provazy, neboť mi usilovali o život a chtěli mne zanechat v pustině, abych byl sežrán divou zvěří.

17 Ale stalo se, že jsem se modlil k Pánu řka: Ó Pane, podle mé víry, kterou v tebe mám, kéž bys mne vysvobodil z rukou mých bratří; ano, dokonce mi dej sílu, abych mohl "přetrhnutí tyto provazy, kterými jsem svázán.

18 A stalo se, že když jsem pronesl tato slova, vizte, provazy z rukou a z nohou se uvolnily a já jsem stál před svými bratřími a opět jsem k nim promlouval.

19 A stalo se, že se na mne opět rozhněvali a snažili se vztáhnouti na mne ruce; ale vizte, jedna z "dcer Izmaelových, ano, i její matka, a jeden ze synů Izmaelových prosili mé bratří natolik, že obměkčili jejich srdce; a oni mi přestali usilovati o život.

20 A stalo se, že byli zarmoucení pro svou zlovolnost natolik, že se přede mnou sklonili a prosili mne, abych jim odpustil to, co mně učinili.

21 A stalo se, že jsem jim upřímně "odpustil vše, co učinili, a nabádal jsem je, aby se modlili k Pánu, svému Bohu, o odpuštění. A stalo se, že tak učinili. A poté, co se pomodlili k Pánu, jsme opět putovali svou cestou ke stanu našeho otce.

22 A stalo se, že jsme sešli ke stanu našeho otce. A poté, co

jsme já a moji bratří a celý dům Izmaelův sešli ke stanu mého otce, vzdávali "díky Pánu, svému Bohu; a přinesli mu ^bobět a zápalné oběti.

KAPITOLA 8

Lehi vidí vidění o stromu života – Pojď z jeho ovoce a přeje si, aby jeho rodina učinila totéž – Vidí tyč ze železa, těsnou a úzkou cestu a mlhy temnoty, které zahalují lidi – Saria, Nefi a Sam pojedí z ovoce, ale Laman a Lemuel odmítají. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že jsme shromáždili všeliká semena všeho druhu, jak obilí všeho druhu, tak i semena ovoce všeho druhu.

2 A stalo se, že zatímco můj otec prodléval v pustině, promluvil k nám řka: Vizte, "sníl jsem sen; neboli jinými slovy, viděl jsem ^bvidění.

3 A vizte, pro to, co jsem viděl, mám důvod radovati se v Pánu pro "Nefiho a také pro Sama; neboť mám důvod se domnívati, že oni, a také mnozí z jejich semene, budou spaseni.

4 Ale vizte, "Lamane a Lemueli, nesmírně se strachují kvůli vám; neboť vizte, zdálo se mi, že ve snu vidím temnou a chmurnou pustinu.

5 A stalo se, že jsem viděl muže a ten byl oblečen v bílém "rouše; a přišel a stanul přede mnou.

6 A stalo se, že ke mně

17a Alma 14:26–28.

19a 1. Nefi 16:7.

21a PP Odpustiti.

22a PP Díkůvzdání, díky.

b 1. Nefi 5:9.

8 2a PP Sen; Zjevení.

b 1. Nefi 10:17.

PP Vidění.

3a 1. Nefi 8:14–18.

4a 1. Nefi 8:35–36.

5a JS–Ž 1:30–32.

promluvil a vyzval mě, abych ho následoval.

7 A stalo se, že když jsem ho následoval, spatřil jsem sebe, že jsem v temné a chmurné pustotě.

8 A poté, co jsem putoval po dobu mnoha hodin v temnotě, počal jsem se modlit k Pánu, aby byl ke mně ^amilosrdný podle množství svých láskyplných milosrdenství.

9 A stalo se, že poté, co jsem se modlil k Pánu, spatřil jsem veliké a rozlehlé ^apole.

10 A stalo se, že jsem spatřil ^astrom, jehož ^bovoce bylo žádoucí, aby učinilo člověka šťastným.

11 A stalo se, že jsem vykročil a pojedl z jeho ^aovoce; a shledal jsem, že je nadmíru sladké, sladší než vše, co jsem kdy ochutnal. Ano, a spatřil jsem, že jeho ovoce je bílé a že převyšuje veškerou ^bbělost, jakou jsem kdy viděl.

12 A když jsem pojedl z jeho ovoce, naplnilo to mou duši nesmírně velikou ^aradostí; pročež, počal jsem si ^bpřátí, aby má rodina z něho pojedla také; neboť jsem věděl, že je ^ažádoucí nade všechno jiné ovoce.

13 A když jsem se rozhlédl kolem, abych snad našel také svou rodinu, spatřil jsem ^ařeku s vodou; a tekla a bylo to blízko

stromu, z něhož jsem pojedl ovoce.

14 A pohlédl jsem, abych spatřil, odkud přitéká; a uviděl jsem její počátek kousek stranou; a u jejího počátku jsem spatřil vaši matku Sarií a Sama a Nefiho; a stáli, jako by nevěděli, kam mají jít.

15 A stalo se, že jsem jim pokynul; a také jsem jim řekl silným hlasem, aby přišli ke mně a pojedli z ovoce, které bylo žádoucí nade všechno jiné ovoce.

16 A stalo se, že ke mně přišli a pojedli z ovoce také.

17 A stalo se, že jsem si přál, aby přišli Laman a Lemuel a pojedli z ovoce také; pročež, pohlédl jsem k počátku řeky, abych je snad uviděl.

18 A stalo se, že jsem je uviděl, ale oni ^anechtěli ke mně přijít a pojísti z ovoce.

19 A já jsem spatřil ^atyč ze železa a ta se táhla podél břehu řeky a vedla ke stromu, u kterého jsem stál.

20 A také jsem spatřil ^atěsnou a úzkou cestu, která vedla podél tyče ze železa až ke stromu, u kterého jsem stál; a také vedla kolem počátku pramene k tak velikému a rozlehlému ^bpoli, jako by to byl svět.

21 A viděl jsem nesčetné zástupy lidí, z nichž se mnozí

8a PP Milosrdenství, milosrdný.
9a Mat. 13:38.
10a Gen. 2:9;
Zjev. 2:7; 22:2;
1. Nefi 11:4, 8–25.
PP Strom života.
b Alma 32:41–43.

11a Alma 5:34.
b 1. Nefi 11:8.
12a PP Radost.
b Alma 36:24.
c 1. Nefi 15:36.
13a 1. Nefi 12:16–18;
15:26–29.
18a 2. Nefi 5:20–25.

19a Žalmy 2:9;
Zjev. 12:5;
PJS, Zjev. 19:15;
1. Nefi 8:30; 11:25;
15:23–24.
20a Mat. 7:14;
2. Nefi 31:17–20.
b Mat. 13:38.

tlačili kupředu, aby dosáhli "cesty, která vedla ke stromu, u kterého jsem stál.

22 A stalo se, že se přiblížili a vkročili na cestu, která vedla k tomuto stromu.

23 A stalo se, že povstala "mlha temnoty; ano, dokonce nesmírně veliká mlha temnoty, natolik, že ti, kteří vkročili na cestu, ztratili směr, zabloudili a ztratili se.

24 A stalo se, že jsem spatřil další, jak se tlačí kupředu, a přiblížili se a chopili se konce tyče ze železa; a tlačili se kupředu mlhou temnoty, držíce se tyče ze železa, až se přiblížili a pojedli z "ovoce tohoto stromu.

25 A poté, co pojedli z ovoce tohoto stromu, rozhlíželi se kolem, jako by se "styděli.

26 A já jsem se také rozhlédl kolem dokola a spatřil jsem na druhé straně řeky s vodou velikou a "prostornou stavbu; a stála, jako by byla ve vzduchu vysoko nad zemí.

27 A byla plná lidí, jak starých, tak mladých, jak mužů, tak žen; a jejich způsob odívání byl nesmírně vybraný; a oni se "posmívali a ukazovali prstem na ty, kteří přišli a pojídali z ovoce.

28 A poté, co "ochutnali z ovoce, ^bstyděli se kvůli těm, kteří

se jim vysmívali; a "odpadli na zakázané cesty a byli ztraceni.

29 A nyní já, Nefi, neříkám "všechna slova svého otce.

30 Ale abych byl stručný v psaní, vizte, viděl další zástupy tlačící se kupředu; a přišly a chopily se konce "tyče ze železa; a tlačily se svou cestou kupředu, neustále se pevně držíce tyče ze železa, dokud se nepřiblížily a neklesly a nepojedly z ovoce stromu.

31 A viděl také další "zástupy tápavě hledající cestu směrem k oné veliké a prostorné stavbě.

32 A stalo se, že mnozí se utopili v hlubinách "pramene; a mnozí se mu ztratili z dohledu, bloudíce po podivných cestách.

33 A veliký byl zástup, který vstoupil do oné podivné stavby. A poté, co vstoupili do oné stavby, ukazovali "pohrdavě prstem na mne a na ty, kteří také pojídali z ovoce; ale my jsme jich nedbali.

34 Toto jsou slova mého otce: Neboť všichni ti, kteří jich "dbali, odpadli.

35 A "Laman a Lemuel nepojedli z ovoce, pravil můj otec.

36 A stalo se poté, co můj otec vypověděl všechna slova, kterých bylo mnoho, svého snu neboli vidění, že nám pravil, že pro věci, které viděl ve vidění, se nesmírně o Lamana a Lemu-

21a PP Cesta.

23a 1. Nefi 12:17; 15:24.

24a 1. Nefi 8:10–12.

25a Řim. 1:16; 2. Tim. 1:8;

Alma 46:21;

Morm. 8:38.

26a 1. Nefi 11:35–36;

12:18.

27a PP Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

28a 2. Petr. 2:19–22.

^b Marek 4:14–20; 8:38;

Lukáš 8:11–15;

Jan 12:42–43.

^c PP Odpadlictví.

29a 1. Nefi 1:16–17.

30a 1. Nefi 15:23–24.

31a Mat. 7:13.

32a 1. Nefi 15:26–29.

33a PP Pronásledování,
pronásledovati.

34a Ex. 23:2.

35a 1. Nefi 8:17–18;

2. Nefi 5:19–24.

ela obává; ano, obává se, aby nebyli zavrženi z přítomnosti Páně.

37 A pak je nabádal s veškerým citem láskyplného "rodiče, aby poslouchali slova jeho, aby snad Pán k nim byl milosrdný a neza-vrhl je; ano, můj otec jim kázal.

38 A poté, co jim kázal a také prorokoval mnohé, vyzval je, aby zachovávali příkázání Páně; a ustal k nim promlouvati.

KAPITOLA 9

Nefi zhotovuje dva druhy záznamů – Oba se nazývají desky Nefiovy – Větší desky obsahují světské dějiny; menší se zabývají především posvátnými věcmi. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A VŠECHNO toto můj otec viděl a slyšel a promlouval, když dlel ve stanu v "údolí Lemuel, a také mnohem více věcí, které nemohou být vysány na těchto deskách.

2 A nyní, jak jsem promluvil o těchto deskách, vizte, nejsou to desky, na kterých činím úplnou zprávu o dějinách svého lidu; neboť oněm "deskám, na kterých činím úplnou zprávu o svém lidu, jsem dal jméno Nefi; pročez, nazývají se desky Nefiovy podle mého vlastního jména; a tyto desky se nazývají také desky Nefiovy.

3 Nicméně jsem dostal příkázání od Pána, abych zhotovil tyto desky ke zvláštnímu "účelu, aby byla vyryta zpráva o "službě stran mého lidu.

4 Na oněch druhých deskách má být vyryta zpráva o vládě králů a válkách a svárech mého lidu; pročez tyto desky jsou z větší části o službě; a ony "druhé desky jsou z větší části o vládě králů a válkách a svárech mého lidu.

5 Pročez, Pán mi přikázal, abych zhotovil tyto desky pro "moudrý záměr v něm, kterýžto záměr já neznám.

6 Ale Pán "zná všechny věci od počátku; pročez, připravuje cestu, aby uskutečnil všechna svá díla mezi dětmi lidskými; neboť vizte, má veškerou "moc, aby naplnil všechna svá slova. A tak tomu jest. Amen.

KAPITOLA 10

Lehi předpovídá, že Židé budou zajati Babyloňany – Vypráví o příchodu Mesiáše, Spasitele a Vykupitele, mezi Židy – Lehi také vypráví o příchodu toho, který má pokřtiti Beránka Božího – Lehi vypráví o smrti a vzkříšení Mesiáše – Přirovnává rozptýlení a shromáždění Izraele k olivovníku – Nefi mluví o Synu Božím, o daru Ducha

37a pp Rodiče; Rodina.

9 1a 1. Nefi 2:4–6, 8, 14–15; 16:6.

2a 1. Nefi 19:2, 4; Jákob 3:13–14; Sl. Morm. 1:2–11; NaS 10:38–40.

pp Desky.

3a NaS 3:19.

b 1. Nefi 6:3.

4a Jákob 1:2–4; Sl. Morm. 1:10.

5a 1. Nefi 19:3; Sl. Morm. 1:7;

Alma 37:2, 12, 14.

6a 2. Nefi 9:20;

NaS 38:2;

Mojž. 1:6, 35.

pp Vševedoucí.

b Mat. 28:18.

*Svatého a o potřebě spravedlivosti.
Kolem roku 600–592 př. Kr.*

A NYNÍ já, Nefi, pokračuji, abych podal na "těchto deskách zprávu o svém působení a o své vládě a službě; pročez, abych pokračoval ve své zprávě, musím říci něco o činech svého otce, a také o svých bratřích.

2 Neboť vizte, stalo se poté, co můj otec ustal promlouvati slova o svém "snu, a také poté, co je ustal nabádati ke vši píli, promluvil k nim o Židech –

3 Že poté, co budou zničeni, dokonce ono veliké město "Jeruzalém, a mnozí budou ^bodvlečeni do zajetí do "Babylo-na, ve vlastním příhodném čase Páně, opět se ^anavrátí, ano, dokonce budou přivedeni zpět ze zajetí; a poté, co budou přivedeni zpět ze zajetí, budou opět vlastníti zemi svého dědictví.

4 Ano, dokonce "šest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém, vzbudí Pán Bůh mezi Židy ^bproroka – vpravdě "Mesiáše neboli jinými slovy Spasitele světa.

5 A také promlouval o proro-cích – jak veliký počet jich ^asvědčil o těchto věcech, o tomto

Mesiáši, o kterém mluvil, neboli o tomto Vykupiteli světa.

6 Pročez, celé lidstvo je ve ztraceném a v "padlém stavu a navždy bude, ledaže se bude spoléhati na tohoto Vykupitele.

7 A promlouval také o "prorokovi, který přijde před Mesiášem, aby připravil cestu Páně –

8 Ano, dokonce vyjde a bude volati v pustině: "Připravujte cestu Páně a přímé čiňte stezky jeho; neboť mezi vámi stojí jeden, kterého vy neznáte; a on je mocnější než já, řemínek jeho obuvi nejsem hoden rozvázati. A mnoho promlouval můj otec o této věci.

9 A můj otec pravil, že bude křtíti v "Betabaře za Jordánem; a také pravil, že bude ^bkřtíti vodou; dokonce že vodou pokřtí Mesiáše.

10 A poté, co pokřtí vodou Mesiáše, potvrdí a vydá svědectví, že pokřtil "Beránka Božího, který sejme hříchy světa.

11 A stalo se poté, co můj otec promlouval tato slova, že promluvil k mým bratřím o evangeliu, které bude kázáno mezi Židy, a také o ^aupadání Židů do ^bnevíry. A poté, co ^czabijí Mesiáše, který přijde, a poté, co bude zabit, ^dvstane z mrtvých

10 1a 1. Nefi 9:1–5; 19:1–6;
Jákok 1:1–4.
2a 1. Nefi 8.
3a Est. 2:6;
2. Nefi 6:8;
Hel. 8:20–21.
b 2. Nefi 25:10.
pp Chronologie –
587 př. Kr.
c Ezech. 24:2;
1. Nefi 1:13;
Omni 1:15.

d Jer. 29:10;
2. Nefi 6:8–9.
4a 1. Nefi 19:8;
2. Nefi 25:19;
3. Nefi 1:1.
b 1. Nefi 22:20–21.
c pp Mesiáš.
5a Jákok 7:11;
Mos. 13:33;
Hel. 8:19–24;
3. Nefi 20:23–24.
6a pp Pád Adama a Evy.

7a 1. Nefi 11:27;
2. Nefi 31:4.
8a Iz. 40:3;
Mat. 3:1–3.
9a Jan 1:28.
b pp Jan Křtitel.
10a pp Beránek Boží.
11a Jákok 4:14–18.
b Morm. 5:14.
c pp Ježíš Kristus;
Ukřižování.
d pp Vzkříšení.

a "Duchem Svatým se projeví pohanům.

12 Ano, dokonce mnoho promlouval můj otec o pohanech, a také o domu Izraele, že mohou býti přirovnáni k "olivovníku, jehož větve budou odlomeny a ^brozptýleny po celé tváři země.

13 Pročež, řekl, musí nezbytně býti, abychom byli v jednotě vedeni do "země zaslíbení, abychom naplnili slovo Páně, že budeme rozptýleni po celé tváři země.

14 A poté, co dům Izraele bude rozptýlen, bude opět "shromážděn; neboli zkrátka poté, co ^bpohané obdrží plnost evangelia, přirozené větve "olivovníku, neboli zbytky domu Izraele, budou naroubovány neboli přijdou k poznání pravého Mesiáše, svého Pána a svého Vykupitele.

15 A těmito slovy můj otec prokročoval a promlouval k mým bratřím, a také promlouval mnoho dalších věcí, které nepíší v této knize; neboť napsal jsem jich tolik, kolik jsem považoval za žádoucí, ve své "druhé knize.

16 A toto vše, o čem jsem mluvil, bylo učiněno, když můj otec dlel ve stanu v údolí Lemuel.

17 A stalo se poté, co já, Nefi, vyslechnuv všechna tato "slova svého otce o tom, co viděl ve ^bvidění, a také to, co promlouval mocí Ducha Svatého, kteroužto moc obdržel vírou v Syna Božího – a Syn Boží je onen "Mesiáš, který přijde – já, Nefi, jsem si také přál, abych viděl a slyšel a znal tyto věci, mocí Ducha Svatého, což je ^ddar Boží všem těm, kteří ho "pilně hledají, v dobách ^fstarých stejně jako v době, kdy se projeví dětem lidským.

18 Neboť on je "tentýž včera, dnes a na věky; a cesta je připravena pro všechny lidi od založení světa, pakliže činí pokání a přicházejí k němu.

19 Neboť ten, kdo pilně hledá, nalezne; a "tajemství Boží jim budou odhalena mocí ^bDucha Svatého v dobách těchto, stejně jako v dobách starých, a v dobách starých, stejně jako v dobách, které přijdou; pročež, "cesta Páně je jeden věčný koloběh.

20 Tudíž pomni, ó člověče, za všechna svá konání budeš přiveden k "soudu.

21 Pročež, jestliže jste se snažili jednati zlovolně ve dnech své "zkoušky, pak budete shledáni

11e pp Duch Svatý.

12a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12;

2. Nefi 3:4–5;

Jákok 5; 6:1–7.

pp Olivovník;

Vinice Páně.

b 1. Nefi 22:3–8.

pp Izrael –

Rozptýlení Izraele.

13a 1. Nefi 2:20.

pp Zaslíbená země.

14a pp Izrael –

Shromáždění

Izraele.

b 1. Nefi 13:42;

NaS 14:10.

c Jákok 5:8, 52, 54, 60, 68.

15a 1. Nefi 1:16–17.

17a Enos 1:3;

Alma 36:17.

b 1. Nefi 8:2.

c pp Mesiáš.

d pp Duch Svatý.

e Moroni 10:4–5, 7, 19.

f NaS 20:26.

18a Židům 13:8;

Morm. 9:9;

NaS 20:12.

pp Bůh, Božstvo.

19a pp Tajemství Boží.

b pp Duch Svatý.

c Alma 7:20;

NaS 3:2; 35:1.

20a Kaz. 12:14;

2. Nefi 9:46.

pp Soud, poslední.

21a Alma 34:32–35.

^bnečistými před soudcovskou stolicí Boží; a žádná nečistá věc nemůže přebývat s Bohem; pročež, musíte býti na věky zavrženi.

22 A Duch Svatý mi dává pravomoc, abych promlouval tyto věci, a neskrýval je.

KAPITOLA 11

Nefi vidí Ducha Páně a ve vidění je mu ukázán strom života – Vidí matku Syna Božího a dozvídá se o blahosklonnosti Boží – Vidí křest, službu a ukřižování Beránka Božího – Vidí také povolání a službu dvanácti apoštolů Beránkových. Kolem roku 600–592 př. Kr.

NEBOŽ stalo se poté, co jsem si přál znáti věci, jež viděl můj otec, a věře, že mě Pán s nimi může obeznámiti, byl jsem ^auchopen a unesen Duchem Páně, zatímco jsem seděl ^bpřemítaje v srdci svém, ano, na nesmírně vysokou ^choru, kterou jsem nikdy předtím neviděl a na které nikdy předtím má noha nestanula.

2 A Duch mi pravil: Viz, co si přeješ?

3 A já jsem pravil: Přeji si spatřiti to, co ^aviděl můj otec.

4 A Duch mi pravil: Věříš, že

tvůj otec viděl ^astrom, o kterém promlouval?

5 A já jsem pravil: Ano, ty víš, že ^avěřím všem slovům svého otce.

6 A když jsem promluvil tato slova, Duch zvolal silným hlasem řka: Hosana Pánu, Bohu nejvyššímu; neboť on jest Bůh nad celou ^azemí, ano, dokonce nade vším. A požehnaný jsi ty, Nefi, protože ^bvěříš v Syna Boha nejvyššího; pročež, uvidíš to, co sis přál.

7 A viz, toto ti bude dáno jako ^aznamení, že poté, co spatříš onen strom, jenž přinesl ovoce, které ochutnal tvůj otec, spatříš také muže sestupujícího s nebe a ty budeš jeho svědkem; a poté, co budeš jeho svědkem, ^bvydáš svědectví, že je to Syn Boží.

8 A stalo se, že Duch mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem strom; a byl jako onen ^astrom, který viděl můj otec; a jeho krása byla nade vše, ano, přesahovala veškerou krásu; a jeho ^bbělost přesahovala bělost navátého sněhu.

9 A stalo se, že poté, co jsem viděl onen strom, jsem pravil Duchu: Vidím, že jsi mi ukázal strom, který je nade všechny ^adrahocenný.

10 A on mi pravil: Co si přeješ?

11 A já jsem mu pravil: Znáti

21b 1. Kor. 6:9–10;
3. Nefi 27:19;
NaS 76:50–62;
Mojž. 6:57.

11 1a 2. Kor. 12:1–4;
Zjev. 21:10;
2. Nefi 4:25;
Mojž. 1:1.
b NaS 76:19.

pp Přemítati.
c Deut. 10:1;
Eter 3:1.

3a 1. Nefi 8:2–34.
4a 1. Nefi 8:10–12;
15:21–22.
5a 1. Nefi 2:16.
6a Ex. 9:29;
2. Nefi 29:7;

3. Nefi 11:14;
Mojž. 6:44.

b pp Věřiti, víra.

7a pp Znamení.

b pp Svědectví.

8a 1. Nefi 8:10.

b 1. Nefi 8:11.

9a 1. Nefi 11:22–25.

jeho "význam – neboť promlouval jsem k němu, jako promlouvá člověk; neboť viděl jsem, že má ^bpodobu člověka; nicméně však jsem věděl, že je to Duch Páně; a promlouval ke mně, jako promlouvá jeden člověk s druhým.

12 A stalo se, že mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl, jako bych se na něho chtěl podívat, a neviděl jsem ho; neboť odešel z mé přítomnosti.

13 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem veliké město Jeruzalém a také jiná města. A spatřil jsem město Nazarét; a ve městě "Nazarét jsem spatřil ^bpannu a ta byla nesmírně spanilá a bělostná.

14 A stalo se, že jsem viděl "nebesa otevřená; a sestoupil anděl a stanul přede mnou; a pravil mi: Nefi, co vidíš?

15 A já jsem mu pravil: Pannu krásnější a spanilejší nade všechny jiné panny.

16 A on mi pravil: Znáš blahosklonnost Boží?

17 A já jsem mu pravil: Víím, že Bůh miluje své děti; nicméně neznám význam všech věcí.

18 A on mi pravil: Viz, "panna, kterou vidíš, je ^bmatka Syna Božího po způsobu těla.

19 A stalo se, že jsem spatřil,

že byla unesena Duchem; a poté, co byla po nějakou dobu unesena "Duchem, promluvil ke mně anděl řka: Pohled!

20 A já jsem opět pohlédl a spatřil jsem onu pannu, jak drží v náručí "dítě.

21 A anděl mi pravil: Viz, "Beránek Boží, ano, dokonce ^bSyn Věčného "Otce! Znáš význam "stromu, který viděl tvůj otec?

22 A já jsem mu odpověděl řka: Ano, je to "láska Boží, která se rozlévá do široka v srdci dětí lidských; je nejvíce žádoucí ze všech věcí.

23 A on ke mně promluvil řka: Ano, a "nejradošnější pro duši.

24 A poté, co promluvil tato slova, pravil mi: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Syna Božího "vycházejícího mezi děti lidské; a viděl jsem mnohé padati k jeho nohám a uctívati ho.

25 A stalo se, že jsem spatřil, že "tyč ze železa, kterou viděl můj otec, je slovo Boží, jež vede k prameni ^bživých vod neboli ke "stromu života; kteréžto vody jsou symbolem lásky Boží; a také jsem spatřil, že onen strom života je symbolem lásky Boží.

26 A anděl mi opět pravil: Pohled' a viz "blahosklonnost Boží!

27 A já jsem pohlédl a "spatřil

11a Gen. 40:8.

^b Eter 3:15–16.

13a Mat. 2:23.

^b Lukáš 1:26–27;

Alma 7:10.

PP Maria, matka Ježíšova.

14a Ezech. 1:1;

1. Nefi 1:8.

18a Iz. 7:14;

Lukáš 1:34–35.

^b Mos. 3:8.

19a Mat. 1:20.

20a Lukáš 2:16.

21a PP Beránek Boží.

^b PP Ježíš Kristus.

^c PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.

^d 1. Nefi 8:10;

Alma 5:62.

PP Strom života.

22a PP Láska.

23a PP Radost.

24a Lukáš 4:14–21.

25a 1. Nefi 8:19.

^b PP Živá voda.

^c Gen. 2:9;

Alma 32:40–41;

Mojž. 4:28, 31.

26a 1. Nefi 11:16–33.

27a 2. Nefi 25:13.

jsem Vykupitele světa, o němž promlouval můj otec; a také jsem spatřil ^bproroka, který před ním bude připravovati cestu. A Beránek Boží šel a byl jím ^c‘pokřtěn; a poté, co byl pokřtěn, spatřil jsem nebesa otevřená a Ducha Svatého, jak sestupuje s nebe a jak spočívá na něm v podobě ^d‘holubice.

28 A spatřil jsem, že šel a sloužil lidu v “moci a ve veliké slávě; a zástupy se shromáždily, aby jej slyšely; a spatřil jsem, že jej vyvrhly z prostředku svého.

29 A také jsem spatřil ^d‘dvanáct dalších, kteří ho následovali. A stalo se, že byli uneseni Duchem z mého pohledu a já jsem je neviděl.

30 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem opět nebesa otevřená a viděl jsem ^a‘anděly sestupující k dětem lidským; a sloužili jim.

31 A promluvil ke mně opět řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího chodícího mezi dětmi lidskými. A spatřil jsem zástupy lidí, kteří byli nemocní a kteří byli sužováni všelikými nemocemi a ^a‘dáblý a ^b‘nečistými duchy; a anděl promluvil a ukázal mi všechny tyto věci. A oni byli ^c‘uzdraveni

mocí Beránka Božího; a ^d‘dáblové a nečistí duchové byli vyvrženi.

32 A stalo se, že anděl ke mně opět promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem Beránka Božího, jak byl jat lidem; ano, Syn Věčného Boha byl “souzen světem; a já jsem to viděl a vydávám o tom svědectví.

33 A já, Nefi, jsem viděl, že byl pozvednut na ^a‘kříži a ^b‘zabit pro hříchy světa.

34 A poté, co byl zabit, viděl jsem zástupy země, jak se shromáždily, aby bojovaly proti apoštolům Beránkovým; neboť tak nazýval anděl Páně oněch dvanáct.

35 A zástup země se shromáždil; a spatřil jsem, že jsou ve veliké a prostorné ^a‘stavbě, podobné oné stavbě, kterou viděl můj otec. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Viz, svět a moudrost jeho; ano, viz, dům Izraele se shromáždil, aby bojoval proti dvanácti apoštolům Beránkovým.

36 A stalo se, že jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že ona veliká a prostorná stavba je ^a‘pýcha světa; a padla a její pád byl nesmírně veliký. A anděl Páně ke mně opět promluvil řka: Takové bude zničení všech národů, pokolení, jazyků a lidí,

27b Mat. 11:10;
1. Nefi 10:7–10;
2. Nefi 31:4.
c PP Křest, křtítí.
d PP Holubice, její
znamení.
28a NaS 138:25–26.
29a PP Apoštol.
30a PP Andělé.

31a Marek 5:15–20;
Moš. 3:5–7.
PP Dábel.
b PP Duch – Zlí
duchové.
c PP Uzdravování,
uzdravovati.
32a Marek 15:17–20.
33a Jan 19:16–19;

Mos. 3:9–10;
3. Nefi 27:14.
PP Kříž.
b PP Usmíření, usmířiti.
35a 1. Nefi 8:26; 12:18.
36a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

kteří budou bojovat proti dvanácti apoštolům Beránkovým.

KAPITOLA 12

Nefi vidí ve vidění zemi zaslíbení; spravedlivost, nepravost a zánik jejích obyvatel; příchod Beránka Božího mezi ně; jak dvanáct učedníků a dvanáct apoštolů bude souditi Izrael; a odporný a špinavý stav těch, kteří upadají do nevíry. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že mi anděl pravil: Pohleď a viz své símě, a také símě svých bratří. A já jsem pohlédl a spatřil jsem "zemi zaslíbení; a spatřil jsem zástupy lidí, ano, dokonce jako by jich bylo tolik, kolik je písku mořského.

2 A stalo se, že jsem spatřil zástupy shromážděné k tomu, aby bojovaly, jeden proti druhému; a spatřil jsem "války a pověsti o válkách a veliká krveprolití mečem mezi svým lidem.

3 A stalo se, že jsem spatřil, jak pominula mnohá pokolení během válek a svárů v zemi; a spatřil jsem mnohá města, ano, dokonce tak mnohá, že jsem je ani nepočítal.

4 A stalo se, že jsem viděl "mlhu ^btemnoty na tváři země zaslíbení; a viděl jsem blýskání a slyšel jsem hromobití a zemětřesení a všeliké bouřlivé zvuky;

a viděl jsem, že země a skály pukají; a viděl jsem hory rozpadávající se na kusy; a viděl jsem, že roviny země jsou rozrušené; a viděl jsem mnohá města, jak se "propadla; a viděl jsem mnohá, jak byla spálena ohněm; a viděl jsem mnohá, jak se zřítily k zemi pro její třesení.

5 A stalo se, že poté, co jsem toto viděl, uviděl jsem "páru temnoty, jak mizí s tváře zemské; a vizte, viděl jsem zástupy, které kvůli velikým a strašlivým soudům Páně nepadly.

6 A viděl jsem nebesa otevřená a viděl jsem "Beránka Božího sestupujícího s nebe; a sestoupil a ukázal se jim.

7 A také jsem viděl, a vydávám o tom svědectví, že Duch Svätý spočinul na "dvanácti dalších; a byli vysvěceni Bohem a vyvoleni.

8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, dvanáct učedníků Beránkových, kteří jsou vyvoleni, aby sloužili tvému semeni.

9 A pravil mi: Vzpomínáš si na "dvanáct apoštolů Beránkových? Viz, to jsou ti, kteří budou ^bsouditi dvanáct kmenů Izraele; pročež, dvanáct služebníků z tvého semene bude souzeno jimi; neboť vy jste z domu Izraele.

10 A těchto "dvanáct služebníků, které vidíš, bude souditi tvé símě. A viz, oni jsou spravedliví na věky; neboť pro jejich víru

12 1a PP Zaslíbená země.

2a Enos 1:24;
Morm. 8:7–8.
PP Válka.
4a Hel. 14:20–28.
b 1. Nefi 19:10.

c 3. Nefi 8:14.
5a 3. Nefi 8:20; 10:9.
6a 2. Nefi 26:1, 9;
3. Nefi 11:3–17.
7a 3. Nefi 12:1; 19:12–13.
9a Lukáš 6:13.

b Mat. 19:28;
NaS 29:12.
PP Soud, poslední.
10a 3. Nefi 27:27;
Morm. 3:18–19.

v Beránka Božího je jejich ^bšat učiněn bílým v jeho krvi.

11 A anděl mi pravil: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem ^atři pokolení pominouti ve spravedlivosti; a jejich šat byl bílý dokonce jako Beránek Boží. A anděl mi pravil: Ti jsou učiněni bílými v krvi Beránkově pro svou víru v něho.

12 A já, Nefi, jsem také viděl mnohé ze ^ačtvrtého pokolení, kteří odešli ve spravedlivosti.

13 A stalo se, že jsem viděl zástupy země, jak se shromáždily.

14 A anděl mi pravil: Viz, símě tvé, a také símě bratří tvých.

15 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem lid svého semene, jak se shromáždil v zástupech ^aproti semeni mých bratří; a byli shromážděni, aby bojovali.

16 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, pramen ^ašpinavé vody, který viděl tvůj otec; ano, dokonce ^břeku, o které promlouval; a hlubiny její jsou hlubiny ^cpekla.

17 A ^amlhy temnoty jsou pokušení ^bdávlova, která ^bzaslepují oči a zatvrzují srdce dětí lidských a svádějí je na ^cširoké cesty, aby zahynuly a byly ztraceny.

18 A ona veliká a prostorná

^astavba, kterou tvůj otec viděl, jsou marnivé ^bpředstavy a ^cpýcha dětí lidských. A veliká a ^astrašlivá ^apropast je odděluje; ano, dokonce slovo ^cspravedlnosti Věčného Boha a Mesiáše, jenž je Beránek Boží, o němž Duch Svatý vydává svědectví od počátku světa až do této doby a od této doby nadále a na věky.

19 A zatímco anděl promlouval tato slova, vzhlédl jsem a viděl jsem, že símě bratří mých bojovalo proti semeni mému, podle slova anděla; a spatřil jsem, že pro pýchu semene mého a ^apokoušení ^bdávlova ^bpřemohlo símě bratří mých lid semene mého.

20 A stalo se, že jsem vzhlédl a viděl jsem lid semene bratří svých, jak přemohl símě moje; a vyšel v zástupech po tváři země.

21 A viděl jsem, jak se shromažďovali v zástupech; a viděl jsem mezi nimi ^aválky a pověsti o válkách; a ve válkách a v pověstech o válkách jsem viděl, jak mnohá pokolení pominula.

22 A anděl mi pravil: Viz, tito budou ^aupadati do nevíry.

23 A stalo se, že jsem viděl, jak poté, co upadli do nevíry, stali se ^atemným a odporným a

10b Zjev. 7:14;

Alma 5:21–27;

13:11–13;

3. Nefi 27:19–20.

11a 2. Nefi 26:9–10;

3. Nefi 27:30–32.

12a Alma 45:10–12;

Hel. 13:5, 9–10;

3. Nefi 27:32;

4. Nefi 1:14–27.

15a Morm. 6.

16a ^{pp} Špina, špinavost.

b 1. Nefi 8:13; 15:26–29.

c ^{pp} Peklo.

17a 1. Nefi 8:23; 15:24;

NaS 10:20–32.

b ^{pp} Odpadlictví.

c Mat. 7:13–14.

18a 1. Nefi 8:26; 11:35–36.

b Jer. 7:24.

c ^{pp} Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

d Lukáš 16:26;

1. Nefi 15:28–30.

e ^{pp} Spravedlnost.

19a ^{pp} Pokoušeti,

pokoušení.

b Jarom 1:10;

Sl. Morm. 1:1–2.

21a Morm. 8:8;

Moroni 1:2.

^{pp} Válka.

22a 1. Nefi 15:13;

2. Nefi 26:15.

23a 2. Nefi 26:33.

^bšpinavým lidem plným ^clenosti a všelikých ohavností.

KAPITOLA 13

Nefi vidí ve vidění založení církve ďáblovy mezi pohany, objevení a osídlování Ameriky, ztrátu mnoha jasných a cenných částí Bible, následný stav odpadlictví pohanů, znovuzřízení evangelia, příchod písma posledních dnů a budování Sionu. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled! A já jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé národy a království.

2 A anděl mi pravil: Co vidíš? A já jsem pravil: Vidím mnohé národy a království.

3 A on mi pravil: To jsou národy a království pohanů.

4 A stalo se, že jsem mezi národy ^apohanů viděl utváření ^bveliké církve.

5 A anděl mi pravil: Viz utváření církve, jež je nejohavnější ze všech ostatních církví, jež ^azabíjí svaté Boží, ano, a mučí je a svazuje je a spoutává je ^bjhem ze železa a uvádí je do zajetí.

6 A stalo se, že jsem spatřil tuto ^avelikou a ohavnou církev; a viděl jsem, že jejím zakladatelem je ^bďábel.

7 A také jsem viděl ^azlato a

stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a všeliké drahocenné šatstvo; a viděl jsem mnoho nevěstek.

8 A anděl ke mně promluvil řka: Viz, zlato a stříbro a hedvábí a šarlat a jemně tkané plátno a drahocenné šatstvo a nevěstky, to jsou ^atouhy této veliké a ohavné církve.

9 A oni také, pro chválu světa, ^aničí svaté Boží a uvádějí je do zajetí.

10 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem mnohé vody; a ty oddělovaly pohany od semene bratří mých.

11 A stalo se, že anděl mi pravil: Viz, hněv Boží je na semeni bratří tvých.

12 A já jsem pohlédl a spatřil jsem mezi pohany muže, který byl oddělen od semene mých bratří mnohými vodami; a spatřil jsem ^aDucha Božího, jak sestoupil a zapůsobil na onoho muže; a on se přeplavil přes mnohé vody, až k semeni bratří mých, které bylo v zaslíbené zemi.

13 A stalo se, že jsem spatřil Ducha Božího, jak zapůsobil na další pohany; a ti vyšli ze zajetí přes mnohé vody.

14 A stalo se, že jsem spatřil mnohé ^azástupy pohanů v ^bzemi zaslíbení; a spatřil jsem hněv Boží, jak je na semeni bratří

23b 2. Nefi 5:20–25.

^c PP Lenost, líný.

13 4a PP Pohané.

^b 1. Nefi 13:26, 34;
14:3, 9–17.

5a Zjev. 17:3–6;

1. Nefi 14:13.

^b Jer. 28:10–14.

6a NaS 88:94.

PP Ďábel – Církev
ďáblava.

^b 1. Nefi 22:22–23.

7a Morm. 8:36–38.

8a Zjev. 18:10–24;

Morm. 8:35–38.

9a Zjev. 13:4–7.

12a PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

14a 2. Nefi 1:11;

Morm. 5:19–20.

^b PP Zaslíbená země.

mých; a byli ‘rozptýleni před pohany a biti.

15 A spatřil jsem Ducha Páně, že je na pohanech a že se jim daří a že získávají ‘zemi pro své dědictví; a spatřil jsem, že jsou bílí a nesmírně spanilí a ‘krásní, jako můj lid předtím, nežli byl ‘pobit.

16 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, se pokořili před Pánem; a moc Páně byla s ‘nimi.

17 A spatřil jsem, že pohané z jejich otčiny se shromáždili na vodách, a také na zemi, aby proti nim bojovali.

18 A spatřil jsem, že moc Boží byla s nimi, a také že hněv Boží byl na všech těch, kteří se shromáždili, aby bojovali proti nim.

19 A já, Nefi, jsem spatřil, že pohané, kteří vyšli ze zajetí, byli ‘vysvobozeni mocí Boží z rukou všech ostatních národů.

20 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že se jim v zemi dařilo; a spatřil jsem ‘knihu, a byla mezi nimi šířena.

21 A anděl mi pravil: Znáš význam té knihy?

22 A já jsem mu pravil: Neznám.

23 A on pravil: Viz, vychází z úst Žida. A já, Nefi, jsem ji spatřil; a on mi pravil: ‘Kniha,

kteřou vidíš, je ‘b záznam o ‘Židech, který obsahuje smlouvy Páně, které učinil s domem Izraele; a také obsahuje mnohá proroctví svatých proroků; a je to záznam jako ony rytiny, jež jsou na ‘deskách z mosazi, až na to, že jich tam není tolik; nicméně obsahují smlouvy Páně, jež učinil s domem Izraele; pročez, pro pohany jsou velmi cenné.

24 A anděl Páně mi pravil: Spatřil jsi, že tato kniha vyšla z úst Žida; a když vyšla z úst Žida, obsahovala plnost evangelia Páně, o němž vydává svědectví dvanáct apoštolů; a vydávají svědectví podle pravdy, jež je v Beránku Božím.

25 Pročez, tyto věci vycházejí od ‘Židů k ‘pohanům v čistotě podle pravdy, jež je v Bohu.

26 A poté, co vyjdou rukou dvanácti apoštolů Beránkových od Židů ‘k pohanům, vidíš utváření oné ‘veliké a ohavné ‘církve, jež je nejohavnější ze všech církví; neboť viz, ‘vyňali z evangelia Beránkova mnohé části, jež jsou ‘jasné a převelice cenné; a také mnohé smlouvy Páně vyňali.

27 A toto vše učinili, aby mohli převracetí pravé cesty Páně, aby mohli zaslepiti oči a zatvrditi srdce dětí lidských.

14c 1. Nefi 22:7–8.
pp Izrael – Rozptýlení Izraele.

15a 2. Nefi 10:19.
b 2. Nefi 5:21.
c Morm. 6:17–22.

16a NaS 101:80.

19a 2. Nefi 10:10–14;
3. Nefi 21:4;
Eter 2:12.

20a 1. Nefi 14:23.

23a 1. Nefi 13:38;
2. Nefi 29:4–12.

b pp Písma.

c 2. Nefi 3:12.

d 1. Nefi 5:10–13.

25a 2. Nefi 29:4–6;
NaS 3:16.

pp Židé.

b pp Pohané.

26a Mat. 21:43.

b 1. Nefi 13:4–6;
14:3, 9–17.

c pp Odpadlictví –
Odpadlictví v prvotní
křesťanské církvi.

d Morm. 8:33;

Mojš. 1:41.

e 1. Nefi 14:20–26;

Čl. v. 1:8.

28 Pročež, vidíš, že poté, co tato kniha prošla rukama oné veliké a ohavné církve, mnohé jasné a cenné věci jsou z knihy, jež je knihou Beránka Božího, vyňaty.

29 A poté, co byly tyto jasné a cenné věci vyňaty, vychází ke všem národům pohanů; a poté, co vyjde ke všem národům pohanů, ano, dokonce přes mnohé vody, které jsi viděl s pohany, již vyšli ze zajetí, vidíš – pro mnohé jasné a cenné věci, jež byly z této knihy vyňaty, jež byly jasné pro porozumění dětí lidských podle jasnosti, jež je v Beránku Božím – pro tyto věci, jež jsou vyňaty z evangelia Beránkova, že přemnozují klopýtají, ano, natolik, že Satan má nad nimi velikou moc.

30 Nicméně vidíš, že pohané, kteří vyšli ze zajetí a byli pozvednuti mocí Boží nade všechny jiné národy na tváři země, jež je vyvolená nade všechny jiné země, jež je země, o níž Pán Bůh učinil smlouvu s otcem tvým, že jí símě jeho bude mítí za "zemi svého dědictví; pročež, vidíš, že Pán Bůh nestrpí, aby pohané zcela zničili^b směsici semene tvého, která je mezi bratřími tvými.

31 Aniž strpí, aby pohané "zničili símě bratří tvých.

32 Aniž Pán Bůh strpí, aby pohané na věky zůstali v onom strašlivém stavu slepoty, v níž,

jak vidíš, jsou pro ony jasné a převelice cenné části evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou "ohavnou církví, jejíž utváření jsi viděl.

33 Pročež Beránek Boží praví: Budu milosrdný k pohanům, až k navštívení zbytku domu Izraele velikým soudem.

34 A stalo se, že anděl Páně ke mně promluvil řka: Viz, praví Beránek Boží, poté, co navštívím "zbytek domu Izraele – a tento zbytek, o němž mluvím, je semenem tvého otce – pročež, poté, co je navštívím soudem a budu je bítí rukou pohanů, a poté, co pohané budou nesmírně^b klopýtati pro ony převelice jasné a cenné části "evangelia Beránkova, které byly zadrženy onou ohavnou církví, jež je matkou nevěstek, praví Beránek – onoho dne budu milosrdný k pohanům, natolik, že jim "přinesu svou vlastní mocí mnohé ze svého evangelia, které bude jasné a cenné, praví Beránek.

35 Neboť viz, praví Beránek: Projevím se semeni tvému, takže napíší mnohé věci, kterým je budu učiti, které budou jasné a cenné; a poté, co símě tvé bude zničeno a bude upadati do nevíry, a také símě bratří tvých, viz, "tyto věci budou ukryty, aby vyšly k pohanům darem a mocí Beránkovou.

30a PP Zaslíbená země.
b Alma 45:10–14.

31a 2. Nefi 4:7; 10:18–19;
Jáko 3:5–9;
Hel. 15:12;
3. Nefi 16:8–9;
Morm. 5:20–21.

32a PP Ďábel – Církev
ďáblová.

34a PP Jozef, syn
Jáko 1:1–3;
b 1. Nefi 14:1–3;
2. Nefi 26:20.
c PP Evangelium.

d NaS 10:62.
PP Znovuzřízení
evangelia.
35a 2. Nefi 27:6; 29:1–2.
PP Kniha
Mormonova.

36 A v nich bude napsáno "evangelium mé, praví Beránek, a má ^bskála a mé spasení.

37 A "požehnaní jsou ti, kteří onoho dne budou usilovati o nastolení mého ^bSionu, neboť oni budou míti ^cdar a moc Ducha Svatého; a "vytrvají-li do konce, budou posledního dne pozvednuti a budou spaseni ve věčném ^ekrálovství Beránkově; a jak krásní budou na horách ti, kteří budou ^fzvěstovati pokoj, ano, zvěsti veliké radosti.

38 A stalo se, že jsem spatřil zbytek semene svých bratří, a také onu "knihu Beránka Božího, jež vyšla z úst Žida, jak přešla od pohanů ^bke zbytku semene mých bratří.

39 A poté, co k nim vyšla, spatřil jsem další "knihy, které k nim vyšly mocí Beránkovou od pohanů, aby ^bpřesvědčily pohany a zbytek semene mých bratří, a také Židy, kteří byli rozptýleni po celé tváři země, že záznamy proroků a dvanácti apoštolů Beránkových jsou ^cpravdivé.

40 A anděl ke mně promluvil řka: Tyto "poslední záznamy, které jsi viděl mezi pohany,

^butvrdí pravdu těch ^cprvních, které jsou od dvanácti apoštolů Beránkových, a oznámí ony jasné a cenné věci, jež z nich byly vyňaty; a oznámí všem pokolením, jazykům a lidem, že Beránek Boží je Syn Věčného Otce a "Spasitel světa; a že všichni lidé musejí přijíti k němu, jinak nemohou býti spaseni.

41 A musejí přijíti podle slov, jež budou utvrzena ústy Beránkovými; a slova Beránkova budou oznámena v záznamech tvého semene, i v záznamech dvanácti apoštolů Beránkových; pročež oba budou utvrzeny jako "jeden; neboť jest ^bjeden Bůh a jeden ^cPastýř nad celou zemí.

42 A přichází čas, kdy se projeví všem národům, jak "Židům, tak také pohanům; a poté, co se projeví Židům a také pohanům, pak se projeví pohanům a také Židům a ^bposlední budou první a ^cprvní budou poslední.

KAPITOLA 14

Anděl vypráví Nefimu o požehnaních a prokletích, která padnou na pohany – Jsou pouze dvě církve:

36a 3. Nefi 27:13–21.

^b Hel. 5:12;

3. Nefi 11:38–39.

^{pp} Skála.

37a NaS 21:9.

^b ^{pp} Sion.

^c ^{pp} Dar Ducha Svatého.

^d 3. Nefi 27:16.

^{pp} Vytřívati.

^e ^{pp} Celestiální sláva.

^f Iz. 52:7;

Mos. 15:14–18;

3. Nefi 20:40.

38a 1. Nefi 13:23;

2. Nefi 29:4–6.

^b Morm. 5:15.

39a ^{pp} Písma – Příchod písem prorokován.

^b Ezech. 37:15–20;

2. Nefi 3:11–12.

^c 1. Nefi 14:30.

40a 2. Nefi 26:16–17;

29:12.

^{pp} Kniha Mormonova.

^b Morm. 7:8–9.

^c ^{pp} Bible.

^d Viz titulní strana

Knihy Mormonovy.

Mojž. 1:6.

41a Ezech. 37:17.

^b Deut. 6:4;

Jan 17:21–23;

2. Nefi 31:21.

^c ^{pp} Dobrý pastýř.

42a NaS 90:8–9; 107:33;

112:4.

^b Jákob 5:63.

^c Lukáš 13:30;

1. Nefi 15:13–20.

církev Beránka Božího a církev ďáblova – Svatí Boží ve všech národech jsou pronásledováni velikou a ohavnou církví – Apoštol Jan bude psátí o konci světa. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STANE se, že když „pohané budou poslouchati Beránka Božího onoho dne, kdy se jim projeví ve slově, a také v ^bmoci, v samotném skutku, což odejme jejich ^ckameny úrazu –

2 A nebudou zatvrzovati srdce své proti Beránku Božímu, budou počítáni mezi sítě tvého otce; ano, budou „počítáni k domu Izraele; a budou na věky ^bpožehnaným lidem v zaslíbené zemi; již nikdy nebudou uvedeni do zajetí; a dům Izraele nebude již nikdy smíchán.

3 A ta veliká „jáma, kterou pro ně vykopala ona veliká a ohavná církev, jež byla založena ďáblem a jeho dětmi, aby mohl sváděti duše lidské dolů do pekla – ano, ta veliká jáma, jež byla vykopána ke zničení lidí, se naplní těmi, kteří ji vykopali, k jejich úplnému zničení, praví Beránek Boží; ne však ke zničení duše, pokud to není její vyvržení do onoho ^bpekla, jež nemá konce.

4 Neboť viz, toto je podle zajetí ďáblova a také podle spravedl-

nosti Boží vůči všem těm, kteří budou před ním páchatí zlovolnost a ohavnost.

5 A stalo se, že anděl ke mně, Nefimu, promluvil řka: Viděl jsi, že budou-li pohané činiti pokání, dobře se jim povede; a ty také víš o smlouvách Páně s domem Izraele; a ty jsi také slyšel, že ten, kdo „nečiní pokání, musí zahynouti.

6 Tudíž, „běda buď pohanům, pokud zatvrzují srdce své proti Beránku Božímu.

7 Neboť přichází čas, praví Beránek Boží, kdy vykonám mezi dětmi lidskými veliké a „podivuhodné dílo; dílo, jež bude věčné, buď na jedné straně, nebo na druhé – buď aby ony byly přesvědčeny k pokoji a k ^bživotu věčnému, nebo aby byly vydány tvrdosti srdce svého a slepotě mysli své, takže budou uvedeny do zajetí a také do zkázy, jak časně, tak duchovně, podle ^czajetí ďáblova, o němž jsem promlouval.

8 A stalo se, že když anděl promluvil tato slova, pravil mi: Vzpomínáš si na „smlouvy Otce s domem Izraele? Pravil jsem mu: Ano.

9 A stalo se, že mi pravil: Pohleď a viz onu velikou a ohavnou církev, která je matkou

14 1a 3. Nefi 16:6–13.

pp Pohané.

b 1. Tes. 1:5;

1. Nefi 14:14;

Jákob 6:2–3.

c Iz. 57:14;

1. Nefi 13:29, 34;

2. Nefi 26:20.

2a Gal. 3:7, 29;

2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13; 21:6, 22;

Abr. 2:9–11.

b 2. Nefi 6:12; 10:8–14;

3. Nefi 16:6–7; 20:27.

3a 1. Nefi 22:14;

NaS 109:25.

b pp Peklo; Zatracení.

5a pp Pokání.

6a 2. Nefi 28:32.

7a Iz. 29:14;

1. Nefi 22:8;

2. Nefi 27:26; 29:1–2;

NaS 4:1.

pp Znovuzřízení

evangelia.

b pp Věčný život.

c 2. Nefi 2:26–29;

Alma 12:9–11.

8a pp Abrahamova

smlouva.

ohavností, jejímž zakladatelem je "d'ábel.

10 A pravil mi: Viz, jsou pouze "dvě církve; jedna je církev Beránka Božího a ta ^bdruhá je církev d'áblova; pročež, kdo nepřináleží k církvi Beránka Božího, přináleží k oné veliké církvi, která je matkou ohavností; a je to "smilnice vší země.

11 A stalo se, že jsem pohlédl a spatřil jsem smilnici vší země a ta seděla na mnohých "vodách; a ^bměla panství nad celou zemí, mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi.

12 A stalo se, že jsem spatřil církev Beránka Božího, a bylo jich "málo pro zlovolnost a ohavnosti smilnice, jež seděla na mnohých vodách; nicméně spatřil jsem, že církev Beránkova, což byli svatí Boží, byla také po ^bcelé tváři země; a jejich panství na tváři země byla malá, pro zlovolnost oné veliké smilnice, kterou jsem viděl.

13 A stalo se, že jsem spatřil, že ona veliká matka ohavností shromáždila zástupy po tváři celé země, mezi všemi národy pohanů, aby "bojovaly proti Beránkovi Božímu.

14 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil moc Beránka Božího, jak sestoupila na svaté z církve

Beránkovy a na lid smlouvy Páně, který byl rozptýlen po celé tváři země; a byli ozbrojeni spravedlivostí a "mocí Boží ve veliké slávě.

15 A stalo se, že jsem spatřil, že hněv Boží byl "vyelit na onu velikou a ohavnou církev natolik, že mezi všemi ^bnárody a pokoleními země byly války a pověsti o válkách.

16 A protože počaly být "války a pověsti o válkách mezi všemi národy, které patřily k matce ohavností, anděl ke mně promluvil řka: Viz, hněv Boží je na matce nevěstek; a viz, vidíš všechny tyto věci –

17 A až přijde "den, kdy bude ^bhněv Boží vyelit na matku nevěstek, jež je onou velikou a ohavnou církví celé země a jejímž zakladatelem je d'ábel, pak, onoho dne, započne "dílo Otcovo v přípravě cesty k naplnění jeho "smluv, které učinil se svým lidem, jenž je z domu Izraele.

18 A stalo se, že anděl ke mně promluvil řka: Pohled!

19 A já jsem pohlédl a spatřil jsem muže, a ten byl oděn v bílé roucho.

20 A anděl mi pravil: Viz "jednoho z dvanácti apoštolů Beránkových.

9a 1. Nefi 15:35;
NaS 1:35.
pp D'ábel.

10a 1. Nefi 22:23.
b 1. Nefi 13:4–6, 26.
c Zjev. 17:5, 15;
2. Nefi 10:16.

11a Jer. 51:13; Zjev. 17:15.
b NaS 35:11.

12a Mat. 7:14;
3. Nefi 14:14;

NaS 138:26.
b NaS 90:11.
13a Zjev. 17:1–6; 18:24;

1. Nefi 13:5;
NaS 123:7–8.
14a Jákob 6:2;
NaS 38:32–38.

15a NaS 1:13–14.
b Marek 13:8;
NaS 87:6.

16a 1. Nefi 22:13–14;

Morm. 8:30.
17a pp Poslední dny.
b 1. Nefi 22:15–16.
c 3. Nefi 21:7, 20–29.
pp Znovuzřízení evangelia.
d Morm. 8:21, 41.
pp Abrahamova smlouva.
20a Zjev. 1:1–3;
1. Nefi 14:27.

21 Viz, on uvidí a napíše zbytek těchto věcí; ano, a také mnohé věci, které byly.

22 A také bude psáti o konci světa.

23 Pročež, věci, které napíše, jsou spravedlné a pravdivé; a viz, jsou napsány v "knize, kterou jsi viděl vycházeti z úst Žida; a v době, kdy vyšly z úst Žida, neboli v době, kdy tato kniha vyšla z úst Žida, byly věci, které byly napsány, jasné a čisté a převelice^b cenné a snadno srozumitelné všem lidem.

24 A viz, věci, které tento "apoštol Beránkův napíše, jsou mnohé z věcí, které jsi viděl; a viz, zbytek uvidíš.

25 Ale věci, které uvidíš dále, psáti nebudeš; neboť Pán Bůh vysvětil apoštola Beránka Božího, aby je "napsal.

26 A také jiným, kteří byli, i těm ukázal všechny věci, a oni je napsali; a jsou "zapečetěny, aby vyšly ve své čistotě k domu Izraele podle pravdy, jež je v Beránku, ve vlastním příhodném čase Páně.

27 A já, Nefi, jsem slyšel, a vydávám svědectví, že tento apoštol Beránkův se jmenoval "Jan, podle slova anděla.

28 A vizte, mně, Nefimu, je zakázáno napsati zbytek věcí, které jsem viděl a slyšel; pročež věci, které jsem napsal, mi postačí; a napsal jsem pouze malou část věcí, které jsem viděl.

29 A vydávám svědectví, že jsem viděl věci, které viděl můj "otec, a obeznámil mne s nimi anděl Páně.

30 A nyní, ustávám promlouvati o věcech, které jsem viděl, zatímco jsem byl unesen duchem; a přestože nejsou všechny věci, které jsem viděl, napsány, ty, které napsány jsou, jsou "pravdivé. A tak tomu jest. Amen.

KAPITOLA 15

Lehiovo símě obdrží v posledních dnech evangelium od pohanů – Shromažďování Izraele je přirovnáváno k olivovníku, jehož přirozené větve budou opět naroubovány – Nefi vysvětluje vidění o stromu života a promlouvá o spravedlnosti Boží při oddělování zlovolných od spravedlivých. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A STALO se, že poté, co jsem byl já, Nefi, unesen duchem a viděl jsem všechny tyto věci, navrátil jsem se do stanu svého otce.

2 A stalo se, že jsem spatřil své bratří, a oni se navzájem přeli ohledně věcí, které k nim můj otec promlouval.

3 Neboť k nim vpravdě promlouval mnohé veliké věci, jež byly těžko "pochopitelné, ledaže se člověk tázal Pána; a oni, jsouce zatvrzelí v srdci svém, tudíž nehleděli k Pánu, jak měli.

23a 1. Nefi 13:20–24;

Morm. 8:33.

b 1. Nefi 13:28–32.

24a Eter 4:16.

25a Jan 20:30–31;

Zjev. 1:19.

26a 2. Nefi 27:6–23;

Eter 3:21–27; 4:4–7;

NaS 35:18;

JS–Ž 1:65.

27a Zjev. 1:1–3.

29a 1. Nefi 8.

30a 2. Nefi 33:10–14.

15 3a 1. Kor. 2:10–12;

Alma 12:9–11.

4 A nyní já, Nefi, jsem byl zamroucen pro tvrdost srdce jejich, a také pro věci, které jsem viděl, a věděl jsem, že se musejí nevyhnutelně státi pro velikou zlovolnost dětí lidských.

5 A stalo se, že jsem byl svými strastmi přemožen, neboť jsem shledal, že mé ^astrasti stran ^bzničení mého lidu jsou velmi veliké, neboť jsem viděl jeho pád.

6 A stalo se, že poté, co jsem nabyl ^asíly, promluvil jsem k bratrům, přeje si dozvědět se od nich příčinu jejich sporu.

7 A pravili: Viz, nedokážeme porozumět slovům, jež promlouval náš otec o přirozených větvích olivovníku, a také o pohanech.

8 A já jsem jim pravil: ^aTázali jste se Pána?

9 A oni mi pravili: Netázali; neboť Pán nás s žádnými takovými věcmi neobeznamuje.

10 Vizte, pravil jsem jim: Proč jen nezachovááte přikázání Páně? Proč jen chcete zahynouti pro ^atvrdost srdce svého?

11 Nepamatujete na věci, jež Pán pravil? – Nebudete-li zatvrzovati srdce své a budete-li mne ^ažádati ve víře věřice, že obdržíte, a budete-li pilně zachovávat

přikázání má, zajisté budete s těmito věcmi obeznámeni.

12 Vizte, pravím vám, že dům Izraele byl přirovnáván k olivovníku Duchem Páně, jenž byl v našem otci; a vizte, nejsme odlomeni z domu Izraele a nejsme ^avětví domu Izraele?

13 A nyní, náš otec míní naroubováním přirozených větví skrze plnost pohanů to, že v posledních dnech, kdy naše símě bude ^aupadati do nevíry, ano, po období mnoha let a mnoha pokolení poté, co se ^bMesiáš projeví v těle dětem lidským, tehdy přijde plnost ^cevangelia Mesiášova k pohanům, a od ^apohanů ke zbytku našeho semene –

14 A onoho dne bude zbytek našeho ^asemene vědět, že je z domu Izraele, a že je lidem ^bsmlouvy Páně; a tehdy budou vědět a dojdou ^cpoznání svých praotců, a také poznání evangelia svého Vykupitele, kterému on vyučoval jejich otce; pročež, dojdou poznání svého Vykupitele a pravých bodů jeho nauky, aby mohli vědět, jak k němu přijít a býti spaseni.

15 A pak, onoho dne, nebudou se radovati a vzdávati chválu svému Věčnému Bohu, své

5a PP Protivenství.

^b Enos 1:13;
Morm. 6:1.

6a Mojž. 1:10;
JS–Ž 1:20, 48.

8a Mos. 26:13;
Alma 40:3.

PP Modlitba.

10a PP Odpadlictví.

11a Jakub 1:5–6;
Enos 1:15;
Moroni 7:26;

NaS 18:18.

PP Prosití, tázati se, žádati.

12a Gen. 49:22–26;
1. Nefi 10:12–14;
19:24.

PP Lehi, otec Nefiův.

13a 1. Nefi 12:22–23;
2. Nefi 26:15.

^b PP Mesiáš.

^c PP Evangelium.

^d 1. Nefi 13:42; 22:5–10;

NaS 14:10.

PP Pohané.

14a 2. Nefi 10:2;
3. Nefi 5:21–26;
21:4–7.

^b PP Abrahamova smlouva.

^c 2. Nefi 3:12; 30:5;
Morm. 7:1, 9–10;
NaS 3:16–20.

Viz také titulní stranu
Knihy Mormonovy.

“skále a svému spasení? Ano, neobdrží onoho dne sílu a výživu z pravého ^bvinného kmene? Ano, nepřijdou k pravému stádu Božímu?

16 Vizte, pravím vám: Ano; budou opět vzpomenuti v domě Izraele; budou “naroubováni na pravý olivovník jsouce přirozenou větví olivovníku.

17 A to je to, co tím náš otec míní; a míní, že se to nestane, dokud nebudou rozptýleni pohany; a míní, že to přijde prostřednictvím pohanů, aby Pán mohl ukázati svou moc pohanům právě proto, že bude “zavržen Židy neboli domem Izraele.

18 Pročež, náš otec nepromlouval pouze o našem semeni, ale i o celém domu Izraele a poukazoval na smlouvu, jež bude naplněna v posledních dnech; kteroužto smlouvu Pán učinil s otcem naším Abrahamem říká: V “semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

19 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promlouval mnoho o těchto věcech; ano, promlouval jsem k nim o “znovuzřízení Židů v posledních dnech.

20 A opakoval jsem jim slova “Izaiášova, který promlouval o znovuzřízení Židů neboli domu

Izraele; a poté, co budou znovuzřízeni, nebudou již smícháni ani již nebudou rozptýleni. A stalo se, že jsem promlouval mnohá slova k svým bratřím, takže se upokojili a ^bpokořili se před Pánem.

21 A stalo se, že ke mně promluvili opět řkouce: Co znamená to, co viděl náš otec ve snu? Co znamená ten “strom, který viděl?

22 A já jsem jim pravil: Představuje “strom života.

23 A oni mi pravili: Co znamená ona “tyč ze železa, kterou náš otec viděl, jež vedla ke stromu?

24 A já jsem jim pravil, že to je “slovo Boží; a ti, již budou slovo Boží poslouchati a budou se ho pevně ^bdržeti, nikdy nezahynou; ani “pokusení a ohnivé “šípky “protivníka je nemohou přemoci ke slepotě a svésti ke zničení.

25 Pročež, já, Nefi, jsem je nabádal, aby “dbali slova Páně; ano, nabádal jsem je ze všech sil své duše a se vši schopností, kterou jsem vlastnil, aby dbali slova Božího a pamatovali na to, aby zachovávali jeho přikázání vždy ve všech věcech.

26 A oni mi pravili: Co znamená ona “řeka s vodou, kterou viděl náš otec?

27 A já jsem jim pravil, že

15a pp Skála.

b Gen. 49:11; Jan 15:1.

16a Jákob 5:60–68.

17a pp Ukřižování.

18a Gen. 12:1–3;

Abr. 2:6–11.

19a 1. Nefi 19:15.

pp Izrael – Shromáždění Izraele.

20a 1. Nefi 19:23.

b 1. Nefi 16:5, 24, 39.

21a 1. Nefi 8:10–12.

22a 1. Nefi 11:4, 25;

Mojž. 3:9.

23a 1. Nefi 8:19–24.

24a pp Slovo Boží.

b 1. Nefi 8:30;

2. Nefi 31:20.

c 1. Nefi 8:23.

pp Pokoušení, pokusení.

d ěfez. 6:16;

NaS 3:8; 27:17.

e pp Dábel.

25a NaS 11:2; 32:4;

84:43–44.

26a 1. Nefi 8:13.

“voda, kterou můj otec viděl, je ^bšpinavost; a jeho mysl byla tak velmi pohlcena jinými věcmi, že špinavost vody nespátřil.

28 A pravil jsem jim, že to je strašlivá ^apropast, která odděluje zlovolné od stromu života a také od svatých Božích.

29 A pravil jsem jim, že to představuje ono strašlivé ^apeklo, které, jak mi řekl anděl, je připraveno pro zlovolné.

30 A pravil jsem jim, že náš otec také viděl, že ^aspravedlnost Boží také odděluje zlovolné od spravedlivých; a její jas je jako jas planoucího ohně, který stoupá vzhůru k Bohu na věky věků a nemá konce.

31 A oni mi pravili: Znamená to muka těla ve dnech ^azkoušky nebo to znamená konečný stav duše po ^bsmrti časného těla nebo to hovoří o věcech, které jsou časné?

32 A stalo se, že jsem jim pravil, že to představuje věci jak časné, tak duchovní; neboť přijde den, kdy musejí býti souzeni za své ^askutky, ano, dokonce skutky, které byly vykonány časným tělem v jejich dnech zkoušky.

33 Pročež, ^azemřou-li ve své zlovolnosti, musejí býti také ^bzavrženi stran věcí, které jsou

duchovní, které přísluší spravedlivosti; pročež, musejí býti přivedeni, aby stanuli před Bohem, aby byli ^csouzeni za své ^askutky; a jestliže jejich skutky byly špinavost, musejí nezbytně býti ^cšpinaví; a jestliže jsou špinaví, pak nezbytně nemohou ^fdlíti v království Božím; kdyby tomu tak bylo, království Boží by muselo býti špinavé také.

34 Ale vizte, já vám pravím, království Boží není ^ašpinavé a žádná nečistá věc nemůže vstoupiti do království Božího; pročež musí nezbytně býti připraveno místo špinavosti pro to, co je špinavé.

35 A je připraveno místo, ano, dokonce ono strašlivé ^apeklo, o kterém jsem mluvil, a ^bďábel je strůjcem jeho; pročež konečný stav duší lidských je dlíti v království Božím nebo býti vyvrženi pro onu ^cspravedlnost, o které jsem promlouval.

36 Pročež, zlovolní jsou vzdáleni od spravedlivých a také od onoho ^astromu života, jehož ovoce je nesmírně cenné a ^bžádoucí nade všechno jiné ovoce; ano, a je to ^cnejvětší ze všech ^ddarů Božích. A tak jsem promlouval k svým bratřím. Amen.

27a 1. Nefi 12:16.

b pp Špína, špinavost.

28a Lukáš 16:26;

1. Nefi 12:18;

2. Nefi 1:13.

29a pp Peklo.

30a pp Spravedlnost.

31a Alma 12:24; 42:10;
Hel. 13:38.

b Alma 40:6, 11–14.

32a pp Skutky.

33a Mos. 15:26;

Moroni 10:26.

b Alma 12:12–16; 40:26.

c pp Soud, poslední.

d 3. Nefi 27:23–27.

e 2. Nefi 9:16;

NaS 88:35.

f Žalmy 15:1–5; 24:3–4;

Alma 11:37;

NaS 76:50–70;

Mojž. 6:57.

34a pp Špína, špinavost.

35a 2. Nefi 9:19;

Mos. 26:27.

pp Peklo.

b 1. Nefi 14:9;

NaS 1:35.

c pp Spravedlnost.

36a Gen. 2:9;

2. Nefi 2:15.

b 1. Nefi 8:10–12;

Alma 32:42.

c NaS 6:13.

d NaS 14:7.

pp Věčný život.

KAPITOLA 16

Zlovolní považují pravdu za tvrdou – Lehiovi synové se žení s dcerami Izmaelovými – Liahona jim v pustině ukazuje směr – Pánova poselství jsou čas od času psána na Liahonu – Izmael umírá; jeho rodina reptá pro strasti. Kolem roku 600–592 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal promlouvati k svým bratrům, vizte, pravili mi: Oznamil jsi nám tvrdé věci, tvrdší, nežli jsme schopni snésti.

2 A stalo se, že jsem jim pravil, že vím, že jsem promlouval tvrdé věci proti zlovolným podle pravdy; a spravedlivé jsem ospravedlnil a dosvědčil jsem, že budou posledního dne pozvednuti; pročez, „provinilí považují ^bpravdu za tvrdou, neboť se jim ^czařezává hluboko do nitra.

3 A nyní, bratří moji, kdybyste byli spravedliví a kdybyste byli ochotni poslouchati pravdu a dbáti jí, abyste mohli „kráčet před Bohem zpříma, pak byste nereptali pro pravdu a neříkali byste: Promlouváš k nám tvrdé věci.

4 A stalo se, že já, Nefi, jsem nabádal své bratří se vši pílí, aby zachovávali přikázání Páně.

5 A stalo se, že se před Pánem „pokořili; natolik, že jsem se

z nich radoval a měl jsem velikou naději, že budou kráčet po stezkách spravedlivosti.

6 Nyní, toto vše bylo řečeno a vykonáno, když můj otec dlel ve stanu v údolí, které nazval Lemuel.

7 A stalo se, že já, Nefi, jsem si vzal jednu z ^adcer Izmaelových za ^bmanželku; a také moji bratří si vzali dcery Izmaelovy za manželky; a také ^cZoram si vzal nejstarší dceru Izmaelovu za manželku.

8 A tak můj otec vyplnil všechna přikázání Páně, která mu byla dána. A i já, Nefi, jsem byl Pánem nesmírně požeňán.

9 A stalo se, že hlas Páně promluvil v noci k mému otci a přikázal mu, aby se nazířil vydat na cestu do pustiny.

10 A stalo se, že když můj otec ráno vstal a vyšel ze vchodu svého stanu, spatřil k svému velikému úžasu na zemi „kouli pečlivého vypracování; a byla z jemné mosazi. A v kouli byla dvě větvena; a jedno ukazovalo cestu, kudy máme jíti do pustiny.

11 A stalo se, že jsme shromáždili všechno, co jsme museli nésti do pustiny, a veškerý zbytek svých zásob, které nám dal Pán; a vzali jsme semena všeho druhu, abychom je nesli do pustiny.

12 A stalo se, že jsme vzali své

16 2a Jan 3:20;
2. Nefi 33:5;
Enos 1:23;
Hel. 14:10.
pp Vina.
b Přísl. 15:10;
2. Nefi 1:26; 9:40;

Hel. 13:24–26.
c Skut. 5:33;
Mos. 13:7.
3a NaS 5:21.
pp Kráčet, kráčet
s Bohem.
5a 1. Nefi 16:24, 39; 18:4.

7a 1. Nefi 7:1.
b pp Manželství,
vdávati se, ženiti se.
c 1. Nefi 4:35;
2. Nefi 5:5–6.
10a Alma 37:38–46.
pp Liahona.

stany a odešli jsme do pustiny přes řeku Laman.

13 A stalo se, že jsme putovali po dobu čtyř dnů téměř jihovýchodním směrem a opět jsme rozbili stany; a pojmenovali jsme to místo Šazer.

14 A stalo se, že jsme vzali své luky a své šípy a vyšli jsme do pustiny, abychom lovíli potravu pro své rodiny; a poté, co jsme ulovili potravu pro své rodiny, navrátili jsme se opět k svým rodinám v pustině na místo Šazer. A vyšli jsme opět do pustiny sledujícíe tentýž směr a držíce se nejúrodnějších částí pustiny, jež byly na okraji poblíž "Rudého moře.

15 A stalo se, že jsme putovali po dobu mnoha dnů, lovíce cestou potravu svými luky a svými šípy a svými kameny a svými praky.

16 A následovali jsme "pokyny koule, které nás vedly do úrodnějších částí pustiny.

17 A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme na nějakou dobu stany, abychom si mohli opět odpočinouti a opatřit potravu pro své rodiny.

18 A stalo se, že když jsem já, Nefi, vyšel, abych lovil potravu, vizte, zlomil jsem svůj luk, který byl vyroben z jemné "oceli; a poté, co jsem zlomil svůj luk, vizte, moji bratří se na mne pro ztrátu mého luku hněvali, neboť jsme neopatřili žádnou potravu.

19 A stalo se, že jsme se navrátili k svým rodinám bez potravy, a ony, jsouce velice vyčerpaný stran svého putování, velice trpěly pro nedostatek potravy.

20 A stalo se, že Laman a Lemuel a synové Izmaelovi počali nesmírně reptati pro svá utrpení a strasti v pustině; a také můj otec počal reptati proti Pánu, svému Bohu; ano, a oni všichni byli nesmírně ztrápení, že dokonce reptali proti Pánu.

21 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl svými bratřími pro ztrátu svého luku sužován, a protože jejich luky ztratily pružnost, počalo to býti nesmírně obtížné, ano, a nemohli jsme žádnou potravu opatřit.

22 A stalo se, že já, Nefi, jsem promlouval mnohé k svým bratřím, protože opět zatvrdili své srdce, dokonce se "zpěčovali Pánu, svému Bohu.

23 A stalo se, že já, Nefi, jsem zhotovil ze dřeva luk a z rovného prutu šíp; pročež, vyzbrojil jsem se lukem a šípem, prakem a kameny. A pravil jsem svému "otci: Kam mám jít, abych získal potravu?

24 A stalo se, že se "otázal Pána, neboť oni se pokořili pro má slova; neboť jsem jim pravil mnohé věci silou své duše.

25 A stalo se, že hlas Páně přišel k mému otci; a byl vpravdě "ukázněn pro svá reptání proti Pánu natolik, že byl přiveden do hlubin smutku.

14a NaS 17:1.
16a 1. Nefi 16:10, 16,
26; 18:12;
Alma 37:38–46.

18a 2. Sam. 22:35.
22a Ex. 16:8; Num. 11:1.
23a Ex. 20:12;
Mos. 13:20.

24a PP Modlitba.
25a Eter 2:14.
PP Ukázněvání,
ukázněvatí.

26 A stalo se, že hlas Páně mu pravil: Pohlédni na kouli a viz, co je napsáno.

27 A stalo se, že když můj otec spatřil to, co bylo na kouli napsáno, nesmírně se bál a třásl se, a také moji bratři a synové Izmaelovi a naše manželky.

28 A stalo se, že já, Nefi, jsem spatřil, že ukazatele, které jsou v kouli, působí podle "víry a píle a pozornosti, kterou jim věnujeme.

29 A také byl na nich napsán nový nápis, jež bylo možné snadno čísti, a který nám dal "porozumění ohledně cest Páně; a byl psán a měněn čas od času podle víry a píle, kterou jsme mu věnovali. A tak vidíme, že ^bmalými prostředky může Pán uskutečnit věci veliké.

30 A stalo se, že já, Nefi, jsem vyšel na vrchol hory podle pokynů, které byly dány na kouli.

31 A stalo se, že jsem ulovil divou zvěř, a tak jsem opatřil potravu pro naše rodiny.

32 A stalo se, že jsem se navrátil k našim stanům a přinesl jsem zvěř, kterou jsem ulovil; a nyní, když spatřili, že jsem opatřil potravu, velice se radovali. A stalo se, že se pokořili před Pánem a vzdávali mu díky.

33 A stalo se, že jsme se opět vydali na cestu a putovali jsme téměř stejným směrem jako na počátku; a poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, opět

jsme rozbili stany, abychom se mohli po nějakou dobu zdržeti.

34 A stalo se, že "Izmael zemřel a byl pohřben na místě, které bylo nazváno Nahom.

35 A stalo se, že dcery Izmaelovy převelice truchlily pro ztrátu svého otce a pro "strasti v pustině; a reptaly proti mému otci, protože je vyvedl ze země Jeruzalém, řkouce: Náš otec je mrtev; ano, a mnoho jsme se nabloudily v pustině a trpěly jsme mnoha strastmi, hladem, žízní a únavou; a po všech těchto utrpeních musíme zahynouti v pustině hladem.

36 A takto reptaly proti mému otci, a také proti mně; a přály si navrátiti se opět do Jeruzaléma.

37 A Laman pravil Lemuelovi a také synům Izmaelovým: Vizte, "zabijme našeho otce a také našeho bratra Nefiho, který si osobuje právo býti ^bvládce a učitelem nám, kteří jsme jeho staršími bratřími.

38 Nyní, on praví, že s ním rozmlouval Pán a také že mu sloužili "andělé. Ale vizte, my víme, že nám lže; a toto nám říká a mnohé věci činí svým vychytralým uměním, aby nás oklamal, domnívaje se snad, že nás odvede do nějaké podivné pustiny; a usmyslel si, že až nás odvede, učiní ze sebe krále a vládce nad námi, aby s námi mohl naložiti podle své vůle a libosti. A tímto způsobem pod-

28a Alma 37:40.
pp Věřiti, víra.

29a pp Porozumění.
b 2. Král. 5:13;
Jakub 3:4;

Alma 37:6–7, 41;
NaS 123:16.

34a 1. Nefi 7:2–6.
35a pp Protivenství.
37a 1. Nefi 17:44.

pp Vražda, vražditi.
b Gen. 37:9–11;
1. Nefi 2:22; 18:10.
38a 1. Nefi 3:30–31; 4:3.

něcoval můj bratr Laman jejich srdce ke hněvu.

39 A stalo se, že Pán byl s námi, ano, dokonce hlas Páně přišel a promlouval k nim mnohá slova a převelice je "ukázňoval; a poté, co byli ukázněni hlasem Páně, odvrátili svůj hněv a činili pokání ze svých hříchů natolik, že Pán nám opět požehnal potravou, a tak jsme nezahynuli.

KAPITOLA 17

Nefimu je přikázáno postavit loď – Jeho bratři mu odporují – Nabádá je tím, že jim připomíná historii Božího jednání s Izraelem – Nefi je naplněn mocí Boží – Jeho bratřím je zakázáno dotknouti se ho, aby neseschli jako suchý rákos. Kolem roku 592–591 př. Kr.

A STALO se, že jsme se opět vydali na cestu do pustiny; a od té doby nadále jsme putovali téměř východním směrem. A putovali jsme a prodírali jsme se mnoha strastmi v pustině; a naše ženy v pustině rodily děti.

2 A tak veliká požehnání Páně spočívala na nás, že zatímco jsme se v pustině živili "syrovým masem, naše ženy hojně kojily děti a byly silné, ano, dokonce jako muži; a počaly snášeti putování bez reptání.

3 A tak vidíme, že přikázání Boží se musejí naplniti. A pakliže děti lidské zachovávají "přikázání Boží, on je živí a

posiluje je a poskytuje prostředky, jimiž mohou uskutečnit to, co jim přikázal; pročež, ^bposkytl nám prostředky, zatímco jsme přebývali v pustině.

4 A přebývali jsme v pustině po dobu mnoha let, ano, dokonce po osm let.

5 A přišli jsme do země, kterou jsme nazvali Hojnost, pro její mnohé plody a také pro divoký med; a všechny tyto věci byly Pánem připraveny, abychom nezahynuli. A spatřili jsme moře, které jsme nazvali Irreantum, což přeloženo je mnohé vody.

6 A stalo se, že jsme rozbili stany u mořského břehu; a přestože jsme vytrpěli mnohé "strasti a mnohé obtíže, ano, dokonce tak mnohé, že je nemůžeme všechny vypsati, nesmírně jsme se radovali, když jsme přišli k mořskému břehu; a nazvali jsme ono místo Hojnost, pro jeho mnohé plody.

7 A stalo se, že poté, co jsem byl já, Nefi, v zemi Hojnosti po dobu mnoha dnů, přišel ke mně hlas Páně říka: Vstaň a vystup na horu. A stalo se, že jsem vstal a vystoupil jsem na horu a volal jsem k Pánu.

8 A stalo se, že Pán ke mně promluvil říka: Postavíš loď podle "způsobu, který ti ukáži, abych mohl převést tvůj lid přes tyto vody.

9 A já jsem pravil: Pane, kam mám jíti, abych našel rudu k tavení a abych zhotovil nástro-

39a pp Ukázňování, ukázněvatí.
17 2a 1. Nefi 17:12.
3a Mos. 2:41;

Alma 26:12.
pp Poslouchati, poslušnost, poslušný.
b 1. Nefi 3:7.

6a 2. Nefi 4:20.
8a 1. Nefi 18:2.

je, abych mohl postavit loď po způsobu, který jsi mi ukázal?

10 A stalo se, že Pán mi řekl, kam mám jít, abych našel rudu a abych mohl zhotoviti nástroje.

11 A stalo se, že já, Nefi, jsem z kůže zvířat zhotovil měch k rozdmýchávání ohně; a poté, co jsem zhotovil měch, abych jím mohl oheň rozdmýchávati, bil jsem dvěma kameny o sebe, abych oheň rozdělal.

12 Neboť Pán doposud nestrpěl, abychom si rozdělávali mnoho ohně, když jsme putovali v pustině; neboť pravil: Učiním vaši potravu příjemnou, abyste ji nemuseli "vařiti.

13 A také budu v pustině vaším světlem; a budu před vámi "připravovati cestu, pak-liže budete zachovávatí má přikázání; pročez, nakolik budete zachovávatí přikázání má, budete vedeni k ^bzaslíbené zemi; a budete "vědět, že to jsem já, kdo vás vede.

14 Ano, a Pán také pravil toto: Až dosáhnete zaslíbené země, budete "vědět, že já, Pán, jsem ^bBůh; a že já, Pán, jsem vás zachránil před zničením; ano, že já jsem vás vyvedl ze země Jeruzalém.

15 Pročez, já, Nefi, jsem se snažil zachovávatí přikázání Páně a nabádal jsem své bratří k věrnosti a pílí.

16 A stalo se, že jsem zhotovil nástroje z rudy, kterou jsem tavil ze skály.

17 A když moji bratří viděli, že se chystám "stavěti loď, počali proti mně reptati řka: Náš bratr je blázen, neboť si myslí, že může postavit loď; ano, a také si myslí, že může přeplouti tyto veliké vody.

18 A tak se moji bratří zpěčovali proti mně a přáli si, aby nemuseli pracovati, neboť nevěřili, že mohu postavit loď; a také nevěřili, že jsem byl poučen Pánem.

19 A nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem byl převelice zarmoucen tvrdostí srdce jejich; a nyní, když viděli, že jsem počal býti zarmoucen, byli v srdci rádi natolik, že se mi "vysmívali řka: Věděli jsme, že nemůžeš postavit loď, neboť jsme věděli, že ti chybí soudnost; pročez, ty nedokážeš vykonati tak veliké dílo.

20 A jsi jako náš otec, sveden pošetilými "představami svého srdce; ano, on nás vyvedl ze země Jeruzalém a my jsme bloudili v pustině po tyto mnohé roky; a naše ženy se namáhaly, jsouce těhotné; a rodily děti v pustině a vytrpěly všechno, kromě smrti; a bylo by lépe, kdyby zemřely před odchodem z Jeruzaléma, nežli aby vytrpěly tyto strasti.

21 Vizte, tyto mnohé roky jsme trpěli v pustině, zatímco jsme si mohli užívatí svého majetku a země svého dědictví; ano, a mohli jsme býti šťastni.

22 A víme, že lidé, kteří byli

12a 1. Nefi 17:2.
13a Alma 37:38–39.
b 1. Nefi 2:20;
Jákos 2:12.

c Ex. 6:7.
14a 2. Nefi 1:4.
pp Svědectví.
b NaS 5:2.

17a 1. Nefi 18:1–6.
19a pp Pronásledování,
pronásledovati.
20a 1. Nefi 2:11.

v zemi Jeruzalém, byli “spravedliví lidé; neboť zachovávali ustanovení a soudy Páně a všechna jeho přikázání podle zákona Mojžíšova; pročež, my víme, že to jsou spravedliví lidé; a náš otec je soudil a odvedl nás, protože jsme poslouchali slova jeho; ano, a náš bratr je jako on. A těmito slovy moji bratří reptali a zpěchovali se proti nám.

23 A stalo se, že já, Nefi, jsem k nim promluvil řka: Věříte, že naši otcové, kteří byli dětmi Izraele, by byli vyvedeni z rukou Egyptských, kdyby neposlouchali slova Páně?

24 Ano, domníváte se, že by byli vyvedeni z poroby, kdyby Pán Mojžíšovi nepřikázal, aby je z poroby “vyvedl?

25 Nyní, vy víte, že děti Izraele byly v “porobě; a vy víte, že byly obtěžkány ^bbřemeny, která bylo zatěžko nésti; pročež, vy víte, že to pro ně muselo nezbytně býti dobré, aby byly vyvedeny z poroby.

26 Nyní, vy víte, že Pán přikázal “Mojžíšovi, aby vykonal ono veliké dílo; a vy víte, že jeho ^bslovem se vody Rudého moře rozestoupily sem i tam a ony prošly po suché zemi.

27 Ale vy víte, že Egyptští utonuli v Rudém moři, a oni byli vojskem Faraonovým.

28 A vy také víte, že ony byly v pustině živeny “mannou.

29 Ano, a vy také víte, že Mojžíš svým slovem podle moci Boží, která v něm byla, “udeřil do skály a z ní vytryskla voda, aby děti Izraele mohly uhasiti žízeň.

30 A přestože ony, jsouce vedeny, a Pán, jejich Bůh, jejich Vykupitel, jda před nimi, veda je ve dne a dávaje jim světlo v noci, vykonával pro ně vše, co bylo “žádoucí, aby člověk obdržel, zatvrdily své srdce a zaslepily svou mysl a ^bspílaly Mojžíšovi a pravému a živému Bohu.

31 A stalo se, že je “ničil podle svého slova; a ^bvedl je podle svého slova; a vše pro ně vykonal podle svého slova; a nebylo učiněno nic, aniž by to bylo jeho slovem.

32 A poté, co překročily řeku Jordán, učinil je mocnými tak, že “vyhnaly děti té země, ano, že je rozptýlily ke zničení.

33 A nyní, domníváte se, že děti této země, které byly v zemi zaslíbení a které byly vyhnány našimi otci, domníváte se, že byly spravedlivé? Vizte, pravím vám: Nikoli.

34 Domníváte se, že naši otcové by byli vyvolenější nežli

22a 1. Nefi 1:13.

24a Ex. 3:2–10;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 3:9; 25:20.

25a Gen. 15:13–14.

^b Ex. 1:11; 2:11.

26a Skut. 7:22–39.

^b Ex. 14:21–31;

1. Nefi 4:2; Mos. 7:19;

Hel. 8:11; NaS 8:3;

Mojž. 1:25.

28a Ex. 16:4, 14–15, 35;

Num. 11:7–8;

Deut. 8:3; Mos. 7:19.

29a Ex. 17:6; Num. 20:11;

Deut. 8:15;

1. Nefi 20:21.

30a NaS 18:18; 88:64–65.

^b Ex. 32:8;

Num. 14:2–3;

Ezech. 20:13–16;

NaS 84:23–25.

31a Num. 26:65.

^b 1. Nefi 5:15;

NaS 103:16–18.

32a Num. 33:52–53;

Jozue 24:8.

ony, kdyby byly spravedlivé? Pravím vám: Nikoli.

35 Vizte, Pán oceňuje veškeré "tělo stejně; ten, kdo je ^bspravedlivý, je Bohem ^coblíben. Ale vizte, tito lidé zamítli každé slovo Boží a byli zralí v nepravosti; a spočívala na nich plnost hněvu Božího; a Pán jim proklel zemi a požehnal ji pro naše otce; ano, proklel jim ji až k jejich zničení a požehnal ji pro naše otce tak, že nad ní získali moc.

36 Vizte, Pán "stvořil ^bzemi, aby byla ^cobývána; a stvořil své děti, aby ji vlastnily.

37 A "pozvedá spravedlivý národ a ničí národy zlovolných.

38 A vyvádí spravedlivé do drahocenných "zemí a zlovolné ^bničí a kvůli nim proklíná pro ně zemi.

39 Panuje vysoko v nebesích, neboť ta jsou jeho trůnem a tato země je jeho "podnožím.

40 A miluje ty, kteří chtějí, aby byl jejich Bohem. Vizte, on miloval naše otce a učinil s nimi "smlouvu, ano, dokonce s Abrahamem, ^bIzákem a ^cJákobem; a vzpomněl smluv, které učinil; pročež, vyvedl je ze země ^degyptské.

41 A ukázňoval je v pustině

svou holí; neboť ony "zatvrzovaly své srdce, stejně jako vy; a Pán je ukázňoval pro jejich nepravost. Seslal mezi ně ohnivé létající ^bhady; a poté, co byly uštknuty, připravil způsob, jak mohou být ^cuzdraveny; a úkolem, který měly vykonati, bylo pohlédnouti; a pro ^djednoduchost onoho způsobu neboli jeho snadnost byly mnohé, které zahynuly.

42 A ony čas od času zatvrzovaly své srdce a "spílaly ^bMojžíšovi a také Bohu; nicméně vy víte, že jeho nesmírnou mocí byly vyvedeny do země zaslíbení.

43 A nyní, po tom všem přišel čas, kdy se staly zlovolnými, ano, téměř ke zralosti; a domnívám se, že v tento den jsou blízko toho, aby byly zničeny; neboť vím, že musí zajisté přijít den, kdy musejí být zničeny, až na několik, které budou odvedeny do zajetí.

44 Pročež, Pán "přikázal mému otci, aby odešel do pustiny; a Židé se také snažili připravit ho o život; ano, a ^bvy jste se také snažili připravit ho o život; pročež, jste vražedníky ve svém srdci a jste jako oni.

35a Skut. 10:15, 34;
Řím. 2:11;
2. Nefi 26:23–33.
b Žalmy 55:23;
1. Nefi 22:17.
c 1. Sam. 2:30;
Žalmy 97:10; 145:20;
Alma 13:4;
NaS 82:10.
36a pp Stvoření, stvořiti.
b pp Země.
c Iz. 45:18;
Abr. 3:24–25.

37a Přísl. 14:34;
1. Nefi 4:13;
Eter 2:10; NaS 117:6.
38a pp Zaslíbená země.
b Lev. 20:22.
39a Iz. 66:1; NaS 38:17;
Abr. 2:7.
40a pp Abrahamova
smlouva.
b Gen. 21:12;
NaS 27:10.
c Gen. 28:1–5.
d Deut. 4:37.

41a 2. Král. 17:7–23.
b Num. 21:4–9;
Deut. 8:15;
Alma 33:18–22.
c Jan 3:13–15;
2. Nefi 25:20.
d Alma 37:44–47;
Hel. 8:15.
42a Num. 14:1–12.
pp Vzpoura.
b NaS 84:23–24.
44a 1. Nefi 2:1–2.
b 1. Nefi 16:37.

45 Jste “pohotoví k tomu, abyste činili nepravost, ale pomalí v tom, abyste se rozpomněli na Pána, svého Boha. Viděli jste ^banděla a on k vám promlouval; ano, čas od času jste slyšeli jeho hlas; a on k vám promlouval tichým, jemným hlasem, ale vy jste ‘neměli citu, a tak jste nemohli cítiti jeho slov; pročez, promlouval k vám jako hlasem hromu, jenž způsobil, že se země otrásala, jako by se měla rozpuknouti.

46 A vy také víte, že “mocí svého všemohoucího slova může způsobiti, aby země zanikla; ano, a vy víte, že svým slovem může způsobiti, aby nerovná místa byla srovnána a rovná místa byla rozlámána. Ó, tedy, proč jen jste tak zatvrzelí ve svém srdci?

47 Vizte, má duše je rozervána úzkostí o vás a srdce mne bolí; bojím se, abyste nebyli zavrženi na věky. Vizte, jsem “plný Ducha Božího natolik, že mé tělo ^bnemá sílu.

48 A nyní, stalo se, že když jsem tato slova promluvil, rozhněvali se na mne a chtěli mne vrhnouti do hlubin mořských; a když přistoupili, aby na mne vztáhli ruce, promluvil jsem k nim řka: Ve jménu Všemohoucího Boha přikazuji vám, abyste se mne “nedotýkali, neboť jsem naplněn ^bmocí Boží, dokonce tak, že mé tělo je stravováno;

a kdo na mne vloží ruku, ‘uschne, stejně jako usušený rákos; a bude nicotný před mocí Boží, neboť Bůh ho udeří.

49 A stalo se, že já, Nefi, jsem jim pravil, aby již nereptali proti svému otci; a také aby mi neodpírali pomoc, neboť Bůh mi přikázal, abych postavil loď.

50 A pravil jsem jim: “Kdyby mi Bůh přikázal vykonati cokoli, mohl bych to vykonati. Kdyby mi přikázal, že mám této vodě říci, staň se zemí, stala by se zemí; a kdybych to řekl, stalo by se tak.

51 A nyní, má-li Pán tak velikou moc a způsobil tak mnohé zázraky mezi dětmi lidskými, proč by mi nemohl “naříditi, abych postavil loď?

52 A stalo se, že já, Nefi, jsem pravil svým bratřím mnohé věci, a tak byli zahanbeni a nemohli se se mnou svářiti; a také se neopovážili vložití na mne ruku, ani dotknouti se mne prstem, dokonce po dobu mnoha dnů. Nyní, neopovážili se to učiniti, aby přede mnou neuschli, tak mocný byl “Duch Boží; a tak na ně zapůsobil.

53 A stalo se, že Pán mi pravil: Vztáhni opět ruku k svým bratřím a neuschnou před tebou, ale já jimi otřesu, praví Pán, a to učiním, aby poznali, že já jsem Pán, jejich Bůh.

54 A stalo se, že jsem vztáhl ruku k bratřím a oni přede

45a Mos. 13:29.

b 1. Nefi 4:3.

c Efez. 4:19.

46a Hel. 12:6–18.

47a Mich. 3:8.

b 1. Nefi 19:20.

48a Mos. 13:3.

b 2. Nefi 1:26–27.

pp Moc.

c 1. Král. 13:4–7.

50a Filip. 4:13;

1. Nefi 3:7.

51a Gen. 6:14–16;

1. Nefi 18:1.

52a pp Duch Svatý.

mnou neuschli; ale Pán jimi otrásl, dokonce podle slova, které promluvil.

55 A nyní, oni pravili: Víme s jistotou, že Pán je s tebou, neboť víme, že to, co námi otrásl, byla moc Páně. A padli přede mnou a chystali se mne „uctívati, ale já jsem to nestrpěl řka: Já jsem váš bratr, ano, dokonce váš mladší bratr; pročez, uctívejte Pána, svého Boha, a ctěte otce svého i matku svou, aby se prodleli ^bdnové vaši na zemi, kterou vám Pán, váš Bůh, dá.

KAPITOLA 18

Loď je dokončena – Je zmíněno narození Jáкова a Jozefa – Skupina vstupuje na loď k cestě do zaslíbené země – Synové Izmaelovi a jejich manželky se spojují v nevázaném veselí a vzpouře – Nefi je svázán a loď je hnána zpět strašlivou bouří – Nefi je osvobozen a díky jeho modlitbě bouře ustává – Tento lid připlouvá do zaslíbené země. Kolem roku 591–589 př. Kr.

A STALO SE, že uctívali Pána a šli se mnou; a opracovávali jsme trámy pečlivým opracováním. A Pán mi čas od času ukazoval, jakým způsobem mám trámy lodi opracovávat.

2 Nyní, já, Nefi, jsem neopracovával trámy po způsobu, který byl učen lidmi, a ani jsem loď po způsobu lidí nestavěl; ale

stavěl jsem ji po způsobu, který mi ukázal Pán; pročez, nebylo to po způsobu lidí.

3 A já, Nefi, jsem často vystupoval na horu a často jsem se „modlil k Pánu; pročez mi Pán ^bukazoval veliké věci.

4 A stalo se, že poté, co jsem dokončil loď podle slova Páně, moji bratří viděli, že je dobrá a že její opracování je nesmírně jemné; pročez, „pokořili se opět před Pánem.

5 A stalo se, že k mému otci přišel hlas Páně, že máme povstati a sestoupiti do lodě.

6 A stalo se, že nazítří, poté, co jsme vše připravili, mnoho plodů a „masa z pustiny a medu v hojnosti a zásoby podle toho, co nám Pán přikázal, jsme sestoupili do lodě s celým svým nákladem a semeny a vším, co jsme s sebou přinesli, každý podle svého věku; pročez, my všichni jsme sestoupili do lodě se svými manželkami a se svými dětmi.

7 A nyní, můj otec zplodil v pustině dva syny; staršího pojmenoval „Jákov a mladšího ^bJozef.

8 A stalo se, že poté, co jsme všichni sestoupili do lodě a vzali jsme s sebou své zásoby a to, co nám bylo přikázáno, vypluli jsme na „moře a byli jsme hnáni větrem pryč směrem k ^bzaslíbené zemi.

9 A poté, co jsme byli hnáni větrem pryč po dobu mnoha

55a Skut. 14:11–15.

^b Ex. 20:12;

Mos. 13:20.

18 3a PP Modlitba.

^b PP Zjevení.

4a 1. Nefi 16:5.

6a 1. Nefi 17:2.

7a 2. Nefi 2:1.

^b 2. Nefi 3:1.

8a 2. Nefi 10:20.

^b 1. Nefi 2:20.

PP Zaslíbená země.

dnů, vizte, moji bratří a synové Izmaelovi a také jejich manželky se počali veseliti tak, že počali tancovati a zpívati a mluviti velmi hrubě, ano, dokonce tak, že zapomněli, jakou mocí tam byli přivedeni; ano, byli povýšeni k nesmírné hrubosti.

10 A já, Nefi, jsem se počal převelice strachovati, aby se na nás Pán nerozhněval a aby nás nebil pro naši nepravost, a tak bychom byli pohlceni v hlubinách mořských; pročez, já, Nefi, jsem k nim počal promlouvati s velikou rozvážností; ale vizte, oni se na mne "hněvali řkouce: Nechceme, aby náš mladší bratr byl nad námi ^bvládce.

11 A stalo se, že Laman a Lemuel mne uchopili a svázali provazy a zacházeli se mnou s velikou surovostí; nicméně Pán to "strpěl, aby mohl ukázati svou moc, aby se vyplnila jeho slova, která o zlovolných promlouval.

12 A stalo se, že poté, co mne svázali natolik, že jsem se nemohl pohnouti, "kompas, který byl Pánem připraven, přestal pracovati.

13 Pročez, nevěděli, kam mají řídití loď, a zvedla se veliká bouře, ano, veliká a strašlivá bouře a my jsme byli po vodách "hnáni zpět po dobu tří dnů; a oni počali býti nesmírně vyděšení, že se utopí v moři; přesto mne nerozvázali.

14 A když jsme byli hnáni zpět čtvrtý den, počala býti bouře nesmírně prudká.

15 A stalo se, že se schylovalo k tomu, že budeme pohlceni v hlubinách mořských. A poté, co jsme byli na vodách hnáni zpět po dobu čtyř dnů, moji bratří počali "viděti, že na nich spočívají soudy Boží a že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí; pročez, přišli ke mně a uvolnili pouta, která jsem měl na zápěstích, a vizte, ona nesmírně otekla; a také kotníky jsem měl velice oteklé a velmi bolestivé.

16 Nicméně jsem však hleděl k svému Bohu a "chválil ho po celý den; a pro své strasti jsem proti Pánu nereptal.

17 Nyní, můj otec Lehi jim pravil mnoho věcí, a také synům "Izmaelovým; ale vizte, oni chrlili mnoho výhrůžek proti komukoli, kdo se za mne přimlouval; a moji rodiče, jsouce sešlí věkem a vytrpěvše mnoho zármutku pro své děti, byli zmoženi, ano, dokonce leželi na loži nemocní.

18 Pro svůj zármutek a velikou lítost a pro nepravost mých bratří byli již dokonce blízcí toho, aby byli odvedeni z tohoto času a setkali se se svým Bohem; ano, schylovalo se k tomu, že jejich šediny budou uloženy hluboko do prachu; ano, dokonce byli

10a 1. Nefi 17:17–55.

b Gen. 37:9–11;

1. Nefi 16:37–38;

2. Nefi 1:25–27.

11a Alma 14:11.

12a 1. Nefi 16:10, 16, 26;

2. Nefi 5:12;

Alma 37:38–47;

NaS 17:1.

13a Mos. 1:17.

15a Hel. 12:3.

16a Alma 36:28.

17a 1. Nefi 7:4–20.

blízcí toho, aby byli vrženi se zármutkem do vodního hrobu.

19 A také Jákob a Jozef, jsouce malí a potřebující mnoho péče, byli pro strasti své matky zamrouceni; a ani "moje manželka svými slzami a prosbami a ani mé děti neobměkčily srdce mých bratří, aby mne uvolnili.

20 A nebylo ničeho kromě moci Boží, která jim hrozila zničením, co by mohlo obměkčiti jejich srdce; pročež, když viděli, že se schyluje k tomu, že budou pohlceni v hlubinách mořských, činili pokání z toho, čeho se dopustili, a tak mne uvolnili.

21 A stalo se poté, co mne uvolnili, vizte, vzal jsem kompas a ten pracoval tak, jak jsem si přál. A stalo se, že jsem se modlil k Pánu; a poté, co jsem se pomodlil, větry ustaly a bouře ustala a byl veliký klid.

22 A stalo se, že já, Nefi, jsem řídil loď, a tak jsme se opět plavili směrem k zaslíbené zemi.

23 A stalo se, že poté, co jsme se plavili po dobu mnoha dnů, jsme připluli do "zaslíbené země; a vystoupili jsme na zemi a rozbili jsme stany; a nazvali jsme ji zaslíbenou zemí.

24 A stalo se, že jsme počali obdělávati zemi a počali jsme zasévatí semena; ano, vložili jsme do země veškerá semena, která jsme si přivezli ze země Jeruzalém. A stalo se, že ona převelice rostla; pročež, byli jsme požehnáni v hojnosti.

25 A stalo se, že jsme v zemi zaslíbení shledali, když jsme

cestovali v pustině, že tam jsou v lesích zvířata všeho druhu, jak krávy, tak volové a osli a koně a kozy a divoké kozy a všeliké druhy divokých zvířat, která byla lidem k užitku. A našli jsme všemožné druhy rudy, jak zlata, tak stříbra a mědi.

KAPITOLA 19

Nefi připravuje desky z rudy a zaznamenává dějiny svého lidu – Bůh Izraelský přijde šest set let poté, co Lehi opustil Jeruzalém – Nefi vypráví o Jeho utrpeních a ukřižování – Židy bude pohrdáno a budou rozptylováni až do posledních dnů, kdy se vrátí k Pánu. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A STALO se, že mi Pán přikázal, abych zhotovil desky z rudy, abych na ně mohl vyrýti záznam o svém lidu. A na "deskách, které jsem zhotovil, jsem vyryl záznam svého ^botce a také záznam o našem putování v pustině a záznam proroctví svého otce; a také mnohá ze svých vlastních proroctví jsem na ně vyryl.

2 A v době, kdy jsem je zhotovil, jsem nevěděl, že mi Pán přikáže zhotoviti "tyto desky; pročež, záznam mého otce a rodokmen jeho otců a větší část veškerého našeho působení v pustině jsou vyryty na oněch prvních deskách, o kterých jsem mluvil; pročež, to, co se přihodilo předtím, nežli jsem ^btyto desky zhotovil, v pravdě, je

19a 1. Nefi 7:19; 16:7.
23a PP Zaslíbená země.

19 1a PP Desky.
b 1. Nefi 1:16–17; 6:1–3.

2a 2. Nefi 5:30.
b 1. Nefi 9:1–5.

podrobněji zmíněno na deskách prvních.

3 A poté, co jsem cestou přikázání zhotovil tyto desky, obdržel jsem já, Nefi, přikázání, aby služba a proroctví, jejich jasnější a cennější části, byly zapsány na "těchto deskách; a že to, co bylo napsáno, má být zachováno pro poučení mého lidu, který bude vlastniti tuto zemi, a také pro jiné ^bmoudré záměry, kteréžto záměry jsou známy Pánu.

4 Pročež, já, Nefi, jsem učinil na oněch druhých deskách záznam, který podává zprávu neboli který podává větší zprávu o válkách a svárech a zkázách mého lidu. A toto jsem učinil a přikázal jsem svému lidu, co má činiti, až zde nebudu; a že tyto desky mají být předávány z jednoho pokolení na druhé neboli od jednoho proroka k druhému, až do dalších přikázání Páně.

5 A zpráva o tom, jak jsem "zhotovil tyto desky, bude podána později; a tedy vizte, pokračuji podle toho, co jsem promlouval; a toto činím, aby posvátnější věci byly ^bzachovány pro poznání mého lidu.

6 Nicméně nepiši na desky ničeho, aniž bych si myslel, že

je to "posvátné. A nyní, jestliže já chybují, chybovali i ti za stará; ne že bych se chtěl omlouvat kvůli ostatním, ale pro ^bslabost, která je ve mně podle těla, bych se chtěl omluviti.

7 Neboť to, co někteří lidé považují za velmi cenné jak pro tělo, tak pro duši, jiní pokládají za "nic a pošlapávají to nohama. Ano, dokonce samého Boha Izraelského lidé ^bpošlapávají nohama; pravím, pošlapávají nohama, ale chtěl bych to říci jinými slovy – pokládají ho za nic a hlas jeho rad neposlouchají.

8 A vizte, on "přijde, podle slov anděla, za ^bšest set let od doby, kdy můj otec opustil Jeruzalém.

9 A svět, pro svou nepravost, ho bude souditi, jako by byl nic; pročež oni ho bičují, a on to snáší; a oni ho bijí, a on to snáší. Ano, oni na něj "plivají, a on to snáší pro svou milující laskavost a shovívavost vůči dětem lidským.

10 A "Bůh našich otců, kteří byli ^bvyvedeni z Egypta z poroby a kteří jím také byli zachováni v pustině, ano, "Bohem Abrahmovým a Izákovým a Bohem Jákobovým, ^dvydává sebe, podle slov anděla, jako člověka, do rukou zlovolníků, aby byl

3a Jákob 1:1–4;
3:13–14; 4:1–4.
b 1. Nefi 9:4–5;
Sl. Morm. 1:7;
NaS 3:19–20; 10:1–51.
5a 2. Nefi 5:28–33.
b PP Písma – Písma
budou zachovávána.
6a Viz titulní strana
Knihy Mormonovy.
PP Svátý.
b Morm. 8:13–17;

Eter 12:23–28.
7a 2. Nefi 33:2;
Jákob 4:14.
b PP Vzpouira.
8a PP Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.
b 1. Nefi 10:4;
2. Nefi 25:19.
9a Iz. 50:5–6;
Mat. 27:30.
10a 2. Nefi 26:12;

Mos. 7:27; 27:30–31;
Alma 11:38–39;
3. Nefi 11:14–15.
b Ex. 3:2–10; 6:6;
1. Nefi 5:15;
NaS 136:22.
c Gen. 32:9;
Mos. 7:19;
NaS 136:21.
PP Jehova.
d PP Usmíření, usmířiti.

‘pozvednut, podle slov ^fZenokových, a aby byl ^sukřižován, podle slov Neumových, a aby byl pohřben v ^hhrobě, podle slov ⁱZenosových, jež promlouval o třech dnech ^ttemnoty, které budou znamením daným o jeho smrti těm, kteří budou obývati ostrovy mořské, obzvláště však daným těm, kteří jsou z ^kdomu Izraele.

11 Neboť tak promluvil prorok: Pán Bůh jistě ^anavštíví onoho dne veškerý dům Izraele, některé svým hlasem pro jejich spravedlivost, k jejich veliké radosti a spasení, a jiné ^bhřměním a blesky své moci, bouří, ohněm a dýmem a párou ^ctemnoty a otvíráním ^dzemě a ^ehorami, jež budou pozvednuty.

12 A všechny ^atyto věci musejí zajisté přijíti, praví prorok ^bZenos. A ^cskály země musejí pukati; a pro sténání země ^dzpůsobí na mnohé krále ostrovů mořských Duch Boží, takže zvolají: Bůh přírody trpí.

13 A co se týká těch, kteří jsou v Jeruzalémě, praví prorok, ti budou ^abičováni všemi lidmi,

protože ^bkřižují Boha Izraelského, odvracejí srdce a zavrhnou je znamení a divy a moc a slávu Boha Izraelského.

14 A protože odvracejí srdce, praví prorok, a ^a“pohrdají Svätým Izraelským, budou blouditi v těle a zahynou a budou za ^busyknutí a za ^crozprávku a budou nenáviděni všemi národy.

15 Nicméně, až přijde onen den, praví prorok, kdy ^a“již nebudou odvraceti srdce od Svätého Izraelského, pak on vzpomene na ^bsmlouvy, které učinil s jejich otci.

16 Ano, pak on vzpomene ^a“ostrovů mořských; ano, a všechny lid, který je z domu Izraele, ^bshromáždím, praví Pán, podle slov proroka Zenose, ze čtyř stran země.

17 Ano, a celá země ^a“uvidí spasení Páně, praví prorok; každý národ, pokolení, jazyk a lid bude požehnán.

18 A já, Nefi, jsem napsal tyto věci pro svůj lid, abych ho snad mohl přesvědčiti, aby pamatoval na Pána, svého Vykupitele.

19 Pročež, promlouvám k ce-

10e 3. Nefi 27:14.

f Alma 33:15; 34:7;

Hel. 8:19–20;

3. Nefi 10:15–16.

pp Písma – Ztracená písma; Zenok.

g 2. Nefi 6:9; Mos. 3:9.

pp Ukřižování.

h Mat. 27:60;

Lukáš 23:53;

2. Nefi 25:13.

i Jákob 6:1;

Hel. 15:11.

pp Zenos.

j 1. Nefi 12:4–5;

Hel. 14:20, 27;

3. Nefi 8:3, 19–23;
10:9.

k 3. Nefi 16:1–4.

11a 3. Nefi 9:1–22;

NaS 5:16.

b Hel. 14:20–27;

3. Nefi 8:5–23.

c Lukáš 23:44–45;

3. Nefi 8:19–20.

d 2. Nefi 26:5.

e 3. Nefi 8:10.

12a Hel. 14:20–28.

b Jákob 5:1.

c Mat. 27:51.

13a Lukáš 23:27–30.

b 2. Nefi 10:3.

14a Iz. 53:3–6;

Mos. 14:3–6.

b pp Židé.

c Deut. 28:37;

1. Král. 9:7;

3. Nefi 16:9.

15a 1. Nefi 22:11–12.

b pp Abrahamova smlouva.

16a 1. Nefi 22:4;

2. Nefi 10:21.

b Iz. 49:20–22.

pp Izrael – Shromáždění Izraele.

17a Iz. 40:4–5.

lému domu Izraele, pakliže obdrží "tyto věci.

20 Neboť vizte, mám v duchu obavy, jež mne unavují dokonce tak, že všechny mé klouby jsou slabé kvůli těm, kteří jsou v Jeruzalémě; neboť kdyby Pán nebyl milosrdný a neukázal mi cosi o nich, tak jako to ukázal prorokům za stara, také bych zahynul.

21 A on zajisté ukázal "prorokům za stara všechny věci ^bo nich; a také ukázal mnohým cosi o nás; pročez, musí nezbytně býti, abychom o nich věděli, neboť ty jsou napsány na deskách z mosazi.

22 Nyní, stalo se, že já, Nefi, jsem těmto věcem učil své bratří; a stalo se, že jsem jim četl mnohé, co je vyryto na "deskách z mosazi, aby věděli o konáních Páně v jiných zemích mezi lidmi za stara.

23 A četl jsem jim mnohé věci, které jsou napsány v "knihách Mojžíšových; ale abych je mohl plněji přesvědčiti, aby věřili v Pána, svého Vykupitele, četl jsem jim to, co bylo napsáno prorokem ^bIzaiášem; neboť jsem "vztahoval všechna písmena na nás, aby nám mohla býti ku "prospěchu a k poučení.

24 Pročez jsem k nim promluvil rka: Slyšte slova prorokova, vy, kteří jste zbytkem domu

Izraele, "větvi, jež byla odlomena; slyšte slova prorokova, jež byla napsána pro celý dům Izraele, a vztahujte je na sebe, abyste měli naději, stejně jako vaši bratří, od nichž jste byli odlomeni; neboť podle tohoto způsobu prorok píše.

KAPITOLA 20

Pán zjevuje Izraeli své záměry – Izrael byl vyvolen v peci strasti a vyjde z Babylonu – Porovnej s Izaiášem 48. Kolem roku 588–570 př. Kr.

POSLOUCHEJ a slyš toto, ó dome Jákobův, vy, kteří se nazýváte jménem Izraelovým a kteří jste vyšli z vod Judy neboli z vod "křtu, kteří přísaháte jménem Páně a připomínáte Boha Izraelského, avšak nepřisahají v pravdě ani ve spravedlivosti.

2 Nicméně se nazývají ze "svatého města, ale nespolehají se na Boha Izraelského, který je Pán zástupů; ano, Pán zástupů je jeho jméno.

3 Vizte, oznamoval jsem ony "dřívější věci od počátku; a vycházely z úst mých a ukazoval jsem je. Ukazoval jsem je náhle.

4 A činil jsem to, protože jsem věděl, že "jsi zatvrzelý a šíje tvá je železná šlach a čelo tvé mosaz.

19a Enos 1:16;
Morm. 5:12; 7:9–10.

21a 2. Král. 17:13;
Amos 3:7.
pp Prorok.

b 3. Nefi 10:16–17.

22a 1. Nefi 22:1.

23a Ex. 17:14;

1. Nefi 5:11;
Mojž. 1:40–41.

b 1. Nefi 15:20;
2. Nefi 25:4–6;
3. Nefi 23:1.

c pp Písma – Hodnota
písem.

d 2. Nefi 4:15.

24a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12;
2. Nefi 3:4–5.

20 1a pp Křest, křtiti.

2a Iz. 52:1.

pp Jeruzalém.

3a Iz. 46:9–10.

4a tj. Izrael.

5 A dokonce od počátku jsem ti oznamoval; nežli se přihodily, ukázal jsem ti je; a ukazoval jsem ti je z obavy, abys neřekl – “Modla má je učinila a rytá zpodobenina má a odlitá zpodobenina má je přikázala.

6 Ty jsi toto vše viděl a slyšel; a přece je nebudeš oznamovati? A že jsem ti ukázal nové věci od této doby, dokonce skryté věci, a ty jsi je neznal.

7 Ony jsou stvořeny nyní, a ne od počátku, dokonce předtím, když jsi je neslyšel, byly ti oznamovány, abys neřekl – Viz, já je znám.

8 Ano, a ty jsi neslyšel; ano, ty jsi je neznal; ano, od té doby ucho tvé nebylo otevřeno; neboť jsem věděl, že se zachováš velmi zrádně, a byl jsi nazýván “přestupníkem již z lůna.

9 Nicméně pro “jméno své poshovím s hněvem svým a pro chválu svou se zdržím, abych tě neodřízl.

10 Neboť viz, já jsem tě zúšlechtil, já jsem tě vyvolil v peci “strasti.

11 Kvůli sobě, ano, kvůli sobě to učiním, neboť nestrpím, aby “jméno mé bylo pošpiněno a “nevydám slávu svou jinému.

12 Poslouchej mne, ó Jákobe a Izraeli, povoláný můj, neboť já jsem ten; já jsem “první a já jsem i poslední.

13 Ruka má také “položila základ země a pravice má rozklenula nebesa. Volám je a ony povstávají společně.

14 Vy všichni, shromážděte se a slyšte; kdo z nich jim tyto věci oznámil? Pán ho miluje; ano, a “splní slovo své, jež skrze ně oznamoval; a učiní ^bBabylonu podle libosti své a rámě jeho padne na Kaldejské.

15 Také, praví Pán; já, Pán, ano, jsem promluvil; ano, povolal jsem ho, aby oznamoval; přivedl jsem ho a on učiní cestu svou vzkvétající.

16 Přistupte ke mně; nepromlouval jsem ve “skrytu; od počátku, od té doby, kdy to bylo oznámeno, promlouval jsem; a Pán Bůh, a Duch jeho, poslal mne.

17 A tak praví Pán, “Vykupitel tvůj, Svatý Izraelský; já jsem ho poslal, Pán, Bůh tvůj, který tě učí, jak prospívati, který tě ^bvede po cestě, kterou máš jíti, to učinil.

18 Ó, kéž bys byl poslouchal “příkázání má – pak by byl pokoj tvůj jako řeka a spravedlivost tvá jako vlny mořské.

19 I “semene tvého by bylo jako písku; potomstva nitra tvého jako šterku moře; jméno jeho by nebylo odříznuto ani zničeno přede mnou.

5a PP Modlářství.

8a Žalmy 58:4.

9a 1. Sam. 12:22;

Žalmy 23:3;

1. Jan. 2:12.

10a PP Protivenství.

11a Jer. 44:26.

^b Iz. 42:8; Mojš. 4:1–4.

12a Zjev. 1:17; 22:13.

PP Alfa i Oméga;

Prvorozený.

13a Žalmy 102:26.

PP Stvoření, stvořiti.

14a 1. Král. 8:56;

NaS 64:31; 76:3.

^b PP Bábel, Babylon.

16a Iz. 45:19.

17a PP Vykupitel.

^b PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí;
Zjevení.

18a Kaz. 8:5.

19a Gen. 22:15–19;

Ozeáš 1:10.

20 “Vyjděte z Babylona, utecte od Kaldejských, hlasem zpěvavým ohlašujte, řekněte toto, roznesete do končin země; řekněte: Pán vykoupil ^bslužebníka svého Jákoba.

21 A oni ^anežíznil; on je vedl pouštěmi; dal, aby vody pro ně proudily ze ^bskály; také skálu rozřal a vody se vyvalily ven.

22 A přestože vykonal toto vše, a také větší věci, zlovolní, praví Pán, nemají žádného ^apokoje.

KAPITOLA 21

Mesiáš bude světlem pohanům a vysvobodí vězně – Izrael bude s mocí shromážděn v posledních dnech – Králové budou jeho pěstouny – Porovnej s Izaiášem 49. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A OPĚT: Poslouchejte, ó vy z domu Izraele, vy všichni, kteří jste odlomeni a vyhnáni pro zlovolnost pastýřů lidu mého; ano, vy všichni, kteří jste odlomeni, kteří jste rozptýleni do široka, kteří jste z lidu mého, ó dome Izraele. Naslouchejte mi, ó ^aostrovky, a poslouchejte, vy, lidé ^bzdaleka; od lůna mne Pán povolal; od nitra matky mé připomínal jméno mé.

2 A učinil ústa má podobná meči ostrému; ve stínu ruky své skryl mne a učinil ze mne

střelu vyleštěnou; v toulci svém schoval mne;

3 A pravil mi: Ty jsi ^a“služebník můj, ó Izraeli, v němž budu oslaven.

4 Já jsem pak pravil, nadarmo jsem se namáhal, vynaložil jsem sílu svou pro nic a marně; zajisté soud můj je u Pána a práce má u Boha.

5 A nyní, praví Pán – který mne ^a“utvářel již v lůně, abych mohl býti služebníkem jeho, abych přivedl Jákoba zpět k němu – byť Izrael není shromážděn, přece budu slavným v očích Páně a Bůh můj bude síla má.

6 A on pravil: Je ti lehké býti služebníkem mým, abys vzbudil ^a“kmeny Jakobovy a znovuzřídil zachované z Izraele. Dám tě také jako ^bsvětlo ^cpohanům, abys mohl býti spasením mým až do končin země.

7 Tak praví Pán, Vykupitel Izraele, Svatý jeho, toho, jímž člověk pohrdá, toho, jehož si národy oškívají, služebníka vládců: Králové uvidí a povstanou, i knížata ho budou uctívat, kvůli Pánovi, jenž je věrný.

8 Tak praví Pán: V přijatelný čas vyslyšel jsem vás, ó ostrovky mořské, a v den spasení pomohl jsem vám; a zachovám tě a dám ti ^a“služebníka svého jako smlouvu pro lid, aby země byla

20a Jer. 51:6;
NaS 133:5-14.
b Iz. 44:1-2, 21.
21a Iz. 41:17-20.
b Ex. 17:6;
Num. 20:11;
1. Nefi 17:29;
2. Nefi 25:20.

22a PP Pokoj.
21 1a 1. Nefi 22:4;
2. Nefi 10:20-22.
b NaS 1:1.
3a Lev. 25:55;
Iz. 41:8;
NaS 93:45-46.
5a Iz. 44:24.

6a PP Izrael – Dvanáct kmenů Izraele.
b NaS 103:8-10;
Abr. 2:10-11.
c 3. Nefi 21:11.
8a 2. Nefi 3:6-15;
3. Nefi 21:8-11;
Morm. 8:16, 25.

ustanovena, aby v dědictví byla uvedena dědictví opuštěná;

9 Abys mohl říci "vězňům: Vyjděte; těm, kteří sedí v^b temnotě: Ukažte se. Budou se pásti podél cest a na všech místech vysokých bude^c pastva jejich.

10 Nebudou hladověti ani žízniti, nebude je sužovati horko ani slunce; neboť ten, jenž je k nim milosrdný, je povede, dokonce podél pramenů vody je povede.

11 A učiním všechny hory své cestou a "silnice mé vyvýšeny budou.

12 A pak, ó dome Izraele, viz, "tito přijdou zdaleka; a hle, tito ze severu a ze západu; a tito ze země Sinim.

13 "Zpívejte, ó nebesa; a raduj se, ó země; neboť nohy těch, kteří jsou na východě, budou usazeny; a propukněte v zpěv, ó hory; neboť nebudou již biti; neboť Pán utěšil lid svůj a k usouzeným bude milosrdný.

14 Ale vizte, Sion pravil: Pán mne opustil a Pán můj na mne zapomněl – ale on ukáže, že nezapomněl.

15 Neboť může "žena zapomenouti na kojence svého, aby tak neměla soucit se synem lůna svého? Ano, ony mohou^b zapomenouti, já však na tebe nezapomenu, ó dome Izraele.

16 Viz, vyryl jsem si tě na

"dlaně rukou svých; zdi tvé jsou neustále přede mnou.

17 Děti tvé si pospíší proti ničitelům tvým; a ti, kteří tě "zpusťošili, odejdou od tebe.

18 Pozdvihni oči svých vůkol a viz; tito všichni se "shromážďují a přijdou k tobě. A jakože žiji, praví Pán, zajisté se jimi všemi oděješ jako ozdobou a ovineš si je jako nevěsta.

19 Neboť místa tvá pustá a zpusťošena a země zničení tvého budou právě nyní příliš těsné kvůli obyvatelům; a ti, kteří tě pohltili, budou daleko.

20 Děti, které budeš míti poté, co ztratíš první, řeknou opět v uši tvé: Toto místo je pro mne příliš "stísňené; dej mi místo, abych mohl bydleti.

21 Pak si "řekneš v srdci svém: Kdo mi zplodil tyto, vždyť jsem ztratila děti své a jsem^b opuštěná, zajatá a bloudím sem a tam? A kdo vychoval tyto? Vizte, zůstala jsem sama; tyto děti, kde byly?

22 Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k "pohanům a vyzdvihnu lidu^b korouhev svou; a oni přinesou syny tvé v "náručí svém a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.

23 A "králové budou^b pěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před

9a PP Spasení pro mrtvé.

b 2. Nefi 3:5.

c Ezech. 34:14.

11a Iz. 62:10;

NaS 133:23–32.

12a Iz. 43:5–6.

13a Iz. 44:23.

15a PP Žena, ženy.

b Iz. 41:17; Alma 46:8;

NaS 61:36.

16a Zach. 13:6.

17a 3. Nefi 21:12–20.

18a Mich. 4:11–13.

20a NEBOLI těsné nebo úzké.

21a TJ. Sion si řekne.

b Iz. 54:1; Gal. 4:27.

22a Iz. 66:18–20.

b Iz. 11:12; 18:3.

c 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 10:8–9.

23a Iz. 60:16.

b 1. Nefi 22:6.

tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří na mne čekají, nebudou zahanbeni.

24 Neboť bude kořist odňata mocnému nebo budou "podle zákona zajatí vysvobození?

25 Ale tak praví Pán, dokonce zajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť já budu bojovati s tím, kdo bojuje s tebou, a já zachráním děti tvé.

26 A "nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude ^bvědět, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a Vykupitel tvůj, "Mocný Jákobův.

KAPITOLA 22

Izrael bude rozptýlen po celé tváři země – Pohané budou kojiti a živiti Izrael evangeliem v posledních dnech – Izrael bude shromážděn a spasen a zlovolní shoří jako strniště – Království ďáblovo bude zničeno a Satan bude spoután. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, přečetl tyto věci, jež byly vyryty na "deskách z mosaží, přišli ke mně moji bratři a

pravili mi: Co znamenají tyto věci, které jsi četl? Viz, mají býti chápány podle věci, jež jsou duchovní, jež se stanou podle ducha, a ne podle těla?

2 A já, Nefi, jsem jim pravil: Vizte, byly "projeveny proroku hlasem ^bDucha; neboť Duchem jsou "prorokům oznamovány všechny věci, jež přijdou na děti lidské podle těla.

3 Pročež, to, o čem jsem četl, se týká věcí jak "časných, tak duchovních; neboť se zdá, že dům Izraele bude dříve nebo později ^brozptýlen po celé tváři země, a také mezi všemi národy.

4 A vizte, jsou mnozí, kteří se již vytratil z povědomí těch, kteří jsou v Jeruzalémě. Ano, větší část všech "kmenů byla ^bvyvedena; a jsou rozptýleni sem a tam po "ostrovech mořských; a kde jsou, nikdo z nás neví, jen to víme, že byli vyvedeni.

5 A protože byli vyvedeni, bylo o nich toto prorokováno, a také o všech těch, kteří budou potom rozptýleni a smícháni, pro Svatého Izraelského; neboť proti němu zatvrdí srdce své; pročež, budou rozptýleni mezi všemi národy a budou "nenáviděni všemi lidmi.

6 Nicméně poté budou "kojeni ^bpohany a Pán pozdvihl ruku svou k pohanům a vyzdvihl je

23c 2. Nefi 6:13;
NaS 98:2;
133:10–11, 45.

24a 1. Nefi 21:25.

26a 1. Nefi 22:13–14.
b Mos. 11:22.

c pp Jehova.

22 1a 1. Nefi 19:22;
2. Nefi 4:2.

2a 2. Petr. 1:19–21.

b pp Duch Svatý.

c pp Prorocství,
prorokovati.

3a NaS 29:31–34.

b 1. Nefi 10:12–14;

2. Nefi 25:14–16.

pp Izrael – Rozptýlení
Izraele.

4a pp Izrael – Deset
ztracených kmenů
Izraele.

b 2. Nefi 10:22.

c 1. Nefi 21:1;
2. Nefi 10:8, 20.

5a 1. Nefi 19:14.

6a 1. Nefi 21:23.
b pp Pohané.

jako korouhev a ‘dětí jejich jsou neseny v náručí jejich a dcery jejich jsou neseny na ramenou jejich, tedy tyto věci, o nichž se mluví, jsou časné; neboť takové jsou smlouvy Páně s našimi otci; a jsme tím míněni my ve dnech, které přijdou, a také všichni naši bratří, kteří jsou z domu Izraele.

7 A znamená to, že přichází čas, že poté, co celý dům Izraele bude rozptýlen a smíchán, pozvedne Pán Bůh mezi ‘pohany mocný národ, ano, dokonce na tváři této země; a jimi bude naše símě ^brozptýleno.

8 A poté, co bude naše símě rozptýleno, Pán Bůh bude pokračovati a vykoná mezi ‘pohany ^bpodivuhodné dílo, jež bude velice ‘cenné pro naše símě; proč, je to přirovnáno k tomu, že jsou pohany živeni a neseni v náručí jejich a na ramenou jejich.

9 A to bude také velice ‘cenné pro pohany; a nejen pro pohany, ale ^bpro celý ‘dům Izraele, neboť je to seznamuje se ‘smlouvami Otce nebe s Abrahamem řka: V ‘semeni tvém budou ^fpožehnána všechna pokolení země.

10 A přál bych si, bratří moji,

abyste věděli, že žádné pokolení země nemůže být požehnáno, ‘neobnaží-li on rámě své před očima všech národů.

11 Pročež, Pán Bůh bude nadále obnažovati rámě své před očima všech národů, když bude přinášeti smlouvy své a evangelium své těm, kteří jsou z domu Izraele.

12 Pročež, vyvede je opět ze zajetí a budou spolu ‘shromážděni v zemích svého dědictví; a budou vyvedeni z mrákovy a ze ^btmy; a poznají, že ‘Pán je jejich ‘Spasitel a jejich Vykupitel, ‘Mocný Izraelský.

13 A krev oné veliké a ‘ohavné církve, jež je smilnicí vší země, se obrátí na jejich vlastní hlavy; neboť budou mezi sebou ^bválčiti a meč jejich ‘vlastních rukou padne na jejich vlastní hlavy a budou zpiti svou vlastní krví.

14 A všechny ‘národy, které budou válčiti proti tobě, ó dome Izraele, budou obráceny jeden proti druhému a ^bpadnou do jámy, kterou vykopaly, aby polapily lid Páně. A všichni, kteří ‘bojují proti Sionu, budou zničeni a ona veliká smilnice, která převracela pravé cesty Páně, ano, ona veliká a ohavná

6c 1. Nefi 15:13.

7a 3. Nefi 20:27.

b 1. Nefi 13:12–14;

2. Nefi 1:11.

8a 2. Nefi 10:10–11;

3. Nefi 16:4–7;

Morm. 5:19.

b Iz. 29:14; 1. Nefi 14:7;

2. Nefi 27:26.

pp Znovuzřízení evangelia.

c 1. Nefi 15:13–18;

3. Nefi 5:21–26; 21:7.

9a 1. Nefi 14:1–5.

b 2. Nefi 30:1–7.

c 2. Nefi 29:13–14.

d Deut. 4:31.

e pp Abrahamova smlouva.

f Gen. 12:2–3;

3. Nefi 20:27;

Abr. 2:9–11.

10a Iz. 52:10.

12a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

b pp Temnota,

duchovní.

c 2. Nefi 6:10–11.

d pp Spasitel.

e pp Jehova.

13a pp Dábel – Církev ďáblova.

b 1. Nefi 14:3, 15–17.

c 1. Nefi 21:26.

14a Lukáš 21:10.

b Iz. 60:12;

1. Nefi 14:3;

NaS 109:25.

c 2. Nefi 10:13; 27:3.

církev, se zřítí do ^aprachu a veliký bude její pád.

15 Neboť vizte, praví prorok, rychle přichází čas, kdy Satan již nebude mítí moci nad srdcem dětí lidských; neboť brzy přijde den, kdy všichni pyšní a ti, kteří si počínají zvolně, budou jako ^astrniště; a přichází den, kdy musejí býti ^bspáleni.

16 Neboť kvapně přichází čas, kdy plnost ^ahněvu Božího bude vylita na všechny děti lidské; neboť on nestrpí, aby zvolní ničili spravedlivé.

17 Pročež, ^azachová ^bspravedlivé mocí svou, i kdyby musela přijíti plnost hněvu jeho, a spravedliví budou zachováni, dokonce tak, že nepřátelé jejich budou zničeni ohněm. Pročež, spravedliví se nemusejí báti; neboť tak praví prorok, oni budou zachráněni, i kdyby to mělo býti jako ohněm.

18 Vizte, bratří moji, pravím vám, že tyto věci musejí zakrátko přijíti; ano, dokonce musí přijíti krev a oheň a pára dýmu; a to musí nezbytně býti na tváři této země; a přijde to na lidi podle těla, pakliže budou zatvrzovati srdce své proti Svatému Izraelskému.

19 Neboť vizte, spravedliví nezahynou; neboť zajisté musí přijíti čas, kdy všichni ti,

kteří bojují proti Sionu, budou odříznuti.

20 A Pán zajisté připraví cestu pro svůj lid, aby se naplnila slova Mojžíšova, jež promlouval řka: ^aProroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že všichni ti, kteří onoho proroka poslouchati nebudou, budou z prostředku lidu ^bodříznuti.

21 A nyní, já, Nefi, vám oznamuji, že onen ^aprorok, o němž Mojžíš promlouval, je Svatý Izraelský; pročež, on bude vykonávati ^bsoud ve spravedlivosti.

22 A spravedliví se nemusejí báti, neboť to jsou ti, kteří nebudou poraženi. Ale království ^aďáblovu, jež bude zbudováno mezi dětmi lidskými, kteréžto království je zřízeno mezi těmi, kteří jsou v těle –

23 Neboť rychle přichází čas, kdy všechny ^acírky, jež jsou zbudovány, aby dosáhly zisku, a všechny ty, jež jsou zbudovány, aby získaly moc nad tělem, a ty, jež jsou zbudovány, aby se staly ^boblíbenými v očích světa, a ty, jež vyhledávají žádosti těla a věci světa a hledí činiti všeliké nepravosti; ano, tedy všichni ti, kteří náležejí ke království ^aďáblovu, jsou ti, kteří se musejí

14d Iz. 25:12.

15a Iz. 5:23–24;

Nahum 1:10;

Mal. 4:1;

2. Nefi 15:24; 26:4–6;

NaS 64:23–24; 133:64.

^b Žalmy 21:10;

3. Nefi 25:1;

NaS 29:9.

pp Země – Konečný stav země.

16a 1. Nefi 14:17.

17a 2. Nefi 30:10;

Mojž. 7:61.

^b 1. Nefi 17:33–40.

20a Jan 4:19; 7:40.

^b NaS 133:63.

21a Deut. 18:15, 18;

Skut. 3:20–23;

1. Nefi 10:4;

3. Nefi 20:23.

^b Žalmy 98:9;

Mojž. 6:57.

23a 1. Nefi 14:10;

2. Nefi 26:20.

pp Kněžská Istivost.

^b Lukáš 6:26; Alma 1:3.

báti a chvěti a "třásti; to jsou ti, kteří musejí býti srazeni do prachu; to jsou ti, kteří musejí býti "stráveni jako strniště; a toto je podle slov proroka.

24 A rychle přichází čas, kdy spravedliví musejí býti vedeni jako "žirní býčci a Svatý Izraelský musí vládnouti v panování a moci a síle a veliké slávě.

25 A "shromažďuje své děti ze čtyř stran země; a počítá ovce své a ony ho znají; a bude jedno stádo a jeden ^bpastýř; a bude pásti ovce své a v něm naleznou "pastvu.

26 A pro spravedlivost lidu jeho nemá "Satan žádné moci; pročez, nemůže býti uvolněn po dobu ^bmnoha let; neboť nemá žádné moci nad srdcem lidí, neboť oni žijí ve spravedlivosti a Svatý Izraelský "vládne.

27 A nyní vizte, já, Nefi, vám

pravím, že toto vše musí přijíti podle těla.

28 Ale, vizte, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé budou dlíti bezpečně díky Svatému Izraelskému, pakliže budou činiti "pokání.

29 A nyní, já, Nefi, končím; neboť se již neodvažuji o tom promlouvat.

30 Pročez, bratří moji, chtěl bych, abyste pomysleli na to, že tyto věci, jež byly napsány na "deskách z mosazi, jsou pravdivé; a dosvědčují, že člověk musí býti poslušen příkázání Božích.

31 Pročez, nemusíte se domnívati, že já a můj otec jsme jediní, kteří o tom svědčili a také tomu učili. Pročez, budete-li poslušni "příkázání a vytrváte-li do konce, budete posledního dne spaseni. A tak tomu jest. Amen.

DRUHÁ KNIHA NEFIOVA

Zpráva o smrti Lehiově. Nefiovi bratří se bouří proti Nefimu. Pán nařizuje Nefimu, aby odešel do pustiny. Jeho cestování v pustině a tak dále.

KAPITOLA 1

Lehi prorokuje o zemi svobody – Jeho símě bude rozptýleno a bito, odmítne-li Svatého Izraelského –

Nabádá své syny, aby se oblékli v oděň spravedlivosti. Kolem roku 588–570 př. Kr.

ANYNÍ, stalo se, že poté, co jsem já, Nefi, ustal své

23c 2. Nefi 28:19.
d 2. Nefi 26:6.

24a Amos 6:4; Mal. 4:2;
3. Nefi 25:2.

25a pp Izrael –
Shromaždění
Izraele.

b pp Dobrý pastýř.
c Žalmy 23.

26a Zjev. 20:2;
Alma 48:17;
NaS 43:31; 45:55;
88:110; 101:28.
pp Ďábel.

b Jákob 5:76.

c pp Milénium.

28a pp Odpustiti;
Pokání.

30a 2. Nefi 4:2.

31a Mat. 19:17.

pp Příkázání Boží.

bratří poučovati, náš "otec Lehi k nim také promlouval mnohé a zopakoval jim, co velikého pro ně Pán učinil, když je vyvedl ze země Jeruzalém.

2 A promlouval k nim o jejich "vzpourách na vodách a o milosrdenstvích Božích, když ušetřil jejich život, takže nebyli pohlceni mořem.

3 A také k nim promlouval o zemi zaslíbení, kterou obdrželi – jak milosrdný Pán byl, když nás varoval, abychom uprchli ze země Jeruzalém.

4 Neboť vizte, pravil, viděl jsem "vidění, z něhož vím, že ^bJeruzalém je zničen; a kdybychom zůstali v Jeruzalémě, také bychom "zahynuli.

5 Ale, pravil, i přes své strasti jsme obdrželi "zemi zaslíbení, zemi, která je ^bvyvolená nade všechny jiné země; zemi, o níž se mnou Pán Bůh učinil "smlouvu, že bude zemí pro dědictví semene mého. Ano, Pán se mnou a s dětmi mými učinil o této zemi smlouvu na věky, a také se všemi těmi, kteří budou rukou Páně vyvedeni z jiných zemí.

6 Pročež, já, Lehi, prorokuji podle působení Ducha, který je ve mně, že do této země nepříjde "nikdo, aniž by byl přiveden rukou Páně.

7 Pročež, tato "země je zasvěce-

na pro toho, koho on přivede. A pakliže mu budou sloužiti podle přikázání, která dal, bude jim zemí ^bsvobody; pročež, nebudou nikdy uvedeni do zajetí; jestliže budou, bude to pro nepravost; neboť bude-li se rozhojňovati nepravost, země kvůli nim bude "prokleta, ale pro spravedlivé bude požehnána na věky.

8 A vizte, je to moudrostí, že tato země má být zatím utajena před tím, aby o ní ostatní národy věděly; neboť vizte, mnohé národy by zemi zaplavily, takže by zde nebylo žádného místa pro dědictví.

9 Pročež, já, Lehi, jsem obdržel slib, že "nakolik budou ti, které Pán Bůh vyvede ze země Jeruzalém, zachovávatí přikázání jeho, bude se jim na tváři této země ^bdariti; a budou utajeni, aby o nich žádný jiný národ nevěděl, aby mohli vlastniti tuto zemi pro sebe. A pakliže budou "zachovávatí přikázání jeho, budou požehnáni na tváři této země a nebude žádného, kdo by je obtěžoval ani kdo by jim odňal zemi dědictví jejich; a budou dlíti na věky v bezpečí.

10 Ale vizte, až přijde čas, kdy budou upadatí do nevíry poté, co obdrží tak veliká požehnání z ruky Páně – majíce znalost o

[2. NEFI]

1 1a PP Patriarcha, patriarchální.

2a 1. Nefi 18:9–20.

4a PP Vidění.

b 2. Král. 24:14–15; Jer. 44:2;

1. Nefi 1:4;

Hel. 8:20.

c Alma 9:22.

5a PP Zaslíbená země.

b Eter 2:9–10.

c PP Smlouva.

6a 2. Nefi 10:22.

7a Mos. 29:32;

Alma 46:10, 20.

b 2. Nefi 10:11.

PP Svoboda,

svobodný.

c Alma 45:10–14, 16;

Morm. 1:17;

Eter 2:8–12.

9a 2. Nefi 4:4;

Alma 9:13.

b Deut. 29:9.

c PP Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

stvoření země a všech lidí, zna-
jíce veliká a podivuhodná díla
Páně od stvoření světa; majíce
moc činiti vírou vše; majíce
všechna přikázání od počátku
a byvše přivedeni nekonečnou
dobrotivostí jeho do této dra-
hocenné země zaslíbení – vizte,
pravím, přijde-li den, kdy za-
vrhnou Svatého Izraelského,
pravého ^aMesiáše, Vykupitele
svého a Boha svého, vizte, sou-
dy toho, který je spravedlný,
spočinou na nich.

11 Ano, on k nim přivede ^ajiné
národy a dá jim moc a vezme
jim zemi vlastnictví jejich a,
dá je ^brozptýlití a bítí.

12 Ano, tak, jak jedno pokolení
bude přecházeti v druhé, budou
mezi nimi ^akrveprolití a veliká
navštívení; pročez, synové moji,
chtěl bych, abyste si pamatovali;
ano, chtěl bych, abyste slova
moje poslouchali.

13 Ó, kéž byste se probudili;
probud'te se z hlubokého spán-
ku, ano, dokonce ze spánku
^apekla, a setřeste hrozné ^břetězy,
jimiž jste spoutáni, jež jsou řetě-
zy, které poutají děti lidské, aby
byly odvedeny do zajetí dolů
do věčné ^cpropasti bídy a běd.

14 Probud'te se! a povstaňte
z prachu a slyšte slova roze-

chvělého ^arodiče, jehož údy
budete museti brzy uložití do
chladného a tichého ^bhrobu,
odkud se žádný poutník nemůže
navrátiti; jen několik dnů a pů-
jdu ^ccestou všeho pozemského.

15 Ale vizte, Pán ^avykoupil
duši mou z pekla; spatřil jsem
slávu jeho a jsem věčně objat
^bnáručí jeho ^clásky.

16 A přeji si, abyste pamatovali
na dodržování ^austanovení a
soudů Páně; vizte, to bylo
úzkostí duše mé od počátku.

17 Srdce mé bývá čas od
času ztíženo zármutkem, neboť
mívám obavy, že pro tvrdost
srdce vašeho Pán, váš Bůh,
vyjde v plnosti ^ahněvu svého
na vás, a že budete ^bodříznuti
a zničeni na věky;

18 Nebo že na vás přijde pro-
kletí na dobu ^amnoha pokolení;
a budete navštíveni mečem a
hladem a budete nenáviděni
a budete vedeni podle vůle a
zajetí ^bd'áblava.

19 Ó synové moji, kéž by na
vás tyto věci nepřišly, ale kéž
byste byli vyvoleným a ^aoblíbe-
ným lidem Páně. Ale vizte, staň
se vůle jeho; neboť ^bcesty jeho
jsou spravedlivost na věky.

20 A on pravil toto: ^aNakolik
budete zachovávatí ^bpřikázání

10a PP Mesiáš.

11a 1. Nefi 13:12–20;
Morm. 5:19–20.

b 1. Nefi 22:7.

12a Morm. 1:11–19; 4:11.

13a PP Peklo.

b Alma 12:9–11.

c 1. Nefi 15:28–30;
Hel. 3:29–30.

14a PP Rodiče.

b PP Smrt, tělesná.

c Jozue 23:14.

15a Alma 36:28.

PP Usmíření, usmířiti.

b Jákob 6:5; Alma 5:33;
3. Nefi 9:14.

c Řím. 8:39.

PP Lásky.

16a Deut. 4:5–8;

2. Nefi 5:10–11.

17a 2. Nefi 5:21–24;

Alma 3:6–19.

b Mos. 12:8.

18a 1. Nefi 12:20–23.

b PP Dábel.

19a PP Vyvolení,
vyvolený, vyvoliti.

b Ozeáš 14:9.

20a Jarom 1:9;

Mos. 1:6–7;

Alma 9:13–14.

b Lev. 26:3–14;

Joel 2:23–26.

má, bude se vám v zemi ^cdařiti, avšak nakolik příkázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.

21 A nyní, aby duše má mohla z vás míti radost a aby srdce mé mohlo opustiti tento svět s potěšením z vás, abych nemusel býti snesen do hrobu se zármutkem a smutkem, povstaňte z prachu, synové moji, a buďte ^amuži a buďte odhodlaní a ^bjedné mysli a jednoho srdce, jednotni ve všech věcech, abyste nesešli do zajetí;

22 Abyste nebyli prokleti těžkým prokletím; a také abyste na sebe nepřivodili nelibost ^aspravedlného Boha ke zničení, ano, k věčnému zničení jak duše, tak těla.

23 Probuďte se, synové moji; ^aoblecete se v odění spravedlivosti. Setřeste řetězy, jimiž jste spoutáni, a vyjděte z mrákoty a povstaňte z prachu.

24 Nebuřte se již proti bratru svému, jehož vidění byla slavná a který zachovává příkázání od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém; a který byl nástrojem v ruku Božích, když nás vedl do země zaslíbení; neboť nebýti jeho, museli bychom v pustině zahynouti ^ahladem; nicméně vy jste mu ^busilovali o život; ano, a on kvůli vám vytrpěl mnoho smutku.

25 A já se nesmírně bojím a

chvěji se kvůli vám, aby opět netrpěl; neboť vizte, obvinili jste ho, že usiloval o moc a ^apravomoc nad vámi; ale já vím, že on neusiluje o moc ani pravomoc nad vámi, ale usiluje o slávu Boží a o vaše vlastní věčné blaho.

26 A vy jste reptali, protože k vám mluvil jasně. Říkáte, že užíval ^aostrosti; říkáte, že se na vás hněval; ale vizte, jeho ostrost byla ostrostí moci slova Božího, jež bylo v něm; a to, co nazýváte hněvem, byla pravda podle toho, co je v Bohu a kterou nemohl potlačiti, když směle poukazoval na nepravosti vaše.

27 A musí nezbytně býti, že ^amoc Boží musí býti s ním, dokonce tak, aby vám přikázal, že musíte poslouchati. Ale vizte, nebyl to on, ale byl to ^bDuch Páně, jenž byl v něm, který ^cotevřel ústa jeho, aby promluvil, takže je nemohl zavříti.

28 A nyní, synu můj Lamane, a také Lemueli a Same a také synové moji, kteří jste syny Izmaelovými, vizte, budete-li poslouchati hlasu Nefiova, nezahynete. A budete-li ho poslouchati, zanechávám vám ^apožehnání, ano, dokonce své první požehnání.

29 Ale nebudete-li ho poslouchati, odjímám své ^aprvní požehnání, ano, vpravdě své požehnání, a to spočine na něm.

20c Žalmy 67:7;
Mos. 2:21–25.

21a 1. Sam. 4:9;
1. Král. 2:2.
b Mojž. 7:18.

22a NaS 3:4.

23a Efez. 6:11–17.

24a 1. Nefi 16:32.
b 1. Nefi 16:37.

25a Gen. 37:9–11.

26a Přísl. 15:10;

1. Nefi 16:2;
Moroni 9:4;
NaS 121:41–43.

27a 1. Nefi 17:48.
b NaS 121:43.

c NaS 33:8.

28a pp Prvorozenství.

29a Abr. 1:3.

30 A nyní, Zorame, promlouvám k tobě: Viz, ty jsi ^aslužebník Labanův; nicméně, byl jsi vyveden ze země Jeruzalém a já vím, že jsi věrným přítelem syna mého Nefiho na věky.

31 Pročež, protože jsi byl věrný, bude símě tvé pozhnáno ^ase semenem jeho, takže bude dlíti dlouho v blahobytu na tváři této země; a nic, kromě nepravosti mezi ním, nepoškodí ani nenaruší blahobyt jeho na tváři této země na věky.

32 Pročež, budete-li zachovávatí příkázání Páně, Pán tuto zemi zasvětil pro bezpečí semene tvého se semenem syna mého.

KAPITOLA 2

Vykoupení přichází skrze Svatého Mesiáše – Svoboda volby (svoboda jednání) je nezbytná pro existenci a pokrok – Adam padl, aby lidé mohli býti – Lidé jsou svobodni a mohou si zvoliti svobodu a věčný život. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ, Jákobe, promlouvám k tobě: Ty jsi ^aprvorozený můj ve dnech soužení mého v pustině. A viz, v dětství svém jsi vytrpěl strasti a mnoho smutku pro hrubost bratří svých.

2 Nicméně, Jákobe, prvorozený

můj v pustině, ty znáš velikost Boha; a on posvětil strasti tvé ku prospěchu tvému.

3 Pročež, duše tvá bude pozhnána, a ty budeš dlíti bezpečně s bratrem svým Nefim; a dny své prožiješ ve službě svému Bohu. Pročež, já vím, že jsi vykoupen pro spravedlivost Vykupitele svého; neboť jsi spatřil, že v plnosti času přijde, aby přinesl lidem spasení.

4 A ^aspatřil jsi v mládí svém slávu jeho; pročež, jsi pozhnán, dokonce jako ti, jimž bude sloužiti v těle; neboť Duch je tentýž včera, dnes a na věky. A cesta je připravena od pádu člověka a spasení je ^bbezplatné.

5 A lidé jsou dostatečně poučeni, aby ^arozeznali dobro od zla. A lidem je dán zákon. A zákonem není žádné tělo ^bospravedlněno; neboli zákonem jsou lidé ^codříznuti. Ano, časným zákonem byli odříznuti; a také duchovním zákonem hynou tomu, co je dobré, a stávají se na věky bídnými.

6 Pročež, ^avykoupení přichází ve Svatém ^bMesiáši a skrze něj; neboť on je pln ^cmilosti a pravdy.

7 Vizte, dává sebe jako ^aoběť za hřích, aby naplnil smysl zákona pro všechny ty, kteří mají srdce zlomené a ducha zkroutě-

30a 1. Nefi 4:20, 35.

31a 2. Nefi 5:6.

2 1a 1. Nefi 18:7.

4a 2. Nefi 11:3;

Jákob 7:5.

b pp Milost.

5a Moroni 7:16.

b Řím. 3:20;

2. Nefi 25:23;

Alma 42:12–16.

pp Ospravedlnění, ospravedlniti.

c 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 9:6–38;

Alma 11:40–45;

12:16, 24; 42:6–11;

Hel. 14:15–18.

6a 1. Nefi 10:6;

2. Nefi 25:20;

Alma 12:22–25.

pp Plán vykoupení.

b pp Mesiáš.

c Jan 1:14, 17;

Mojž. 1:6.

7a pp Usmíření,

usmířiti.

ného; a pro nikoho jiného nemůže být ^bsmysl zákona naplněn.

8 Pročež, je tak důležité obeznámiti s těmito věcmi obyvatele země, aby mohli vědět, že není žádného těla, jež může dlíti v přítomnosti Boží, “aniž by to bylo skrze zásluhu a milosrdenství a milost Svatého Mesiáše, který pokládá život svůj podle těla a opět jej bere mocí Ducha, aby mohl uskutečnit ^bvzkříšení mrtvých, jsa prvním, kdo vstane.

9 Pročež, on je prvotinami Bohu, poněvadž se “přimluví za všechny děti lidské; a ti, kteří v něj věří, budou spaseni.

10 A pro tuto přimluvu za “všechny přijdou všichni lidé k Bohu; pročež, budou státi v přítomnosti jeho, aby jím byli ^bsouzeni podle pravdy a ^csvatosti, jež je v něm. Pročež, smysl zákona, ježž Svatý dal k uložení trestu, který je připojen, kterýžto trest, jenž je připojen, je v protikladu k onomu štěstí, které je připojeno, aby byl naplněn smysl ^dusmíření –

11 Neboť musí nezbytně býti, aby byl ^aprotiklad ve všech věcech. Kdyby tomu tak nebylo, prvorozený můj v pustině, spravedlivost by nemohla býti uskutečněna, ani zlovolnost, ani svatost ani bída, ani dobré

ani zlé. Pročež, všechny věci by musely nezbytně býti sloučením v jedno; pročež, kdyby bylo jen jedné části, musela by nezbytně zůstat jako mrtvá, nemaje žádného života ani smrti, ani porušitelnosti ani neporušitelnosti, štěstí ani bídy, ani citu ani necitlivosti.

12 Pročež, muselo by to nezbytně býti stvořeno k ničemu; pročež, nebyl by žádný “účel ani smysl stvoření jeho. Pročež, toto by muselo nezbytně zničit moudrost Boha a jeho věčné záměry, a také moc a milosrdenství a ^bspravedlnost Boží.

13 A řeknete-li, že není “žádného zákona, řeknete také, že není žádného hříchu. Řeknete-li, že není žádného hříchu, také řeknete, že není žádné spravedlivosti. A není-li žádné spravedlivosti, není žádné štěstí. A není-li žádné spravedlivosti ani štěstí, není žádného trestu ani bídy. A nejsou-li tyto věci, ^bnení žádného Boha. A není-li žádného Boha, nejsme my ani země; neboť by nemohlo býti žádného stvoření, ani toho, co působí, ani toho, na co je působeno; pročež, vše by muselo pomínouti.

14 A nyní, synové moji, promlouvám k vám tyto věci k vašemu prospěchu a k pouče-

7b Řím. 10:4.

8a 2. Nefi 25:20; 31:21;

Mos. 4:8; 5:8;

Alma 38:9.

b 1. Kor. 15:20;

Alma 7:12; 12:24–25;

42:23.

pp Vzkříšení.

9a Iz. 53:1–12;

Mos. 14:12; 15:8–9.

10a pp Vykupitel.

b pp Soud, poslední.

c pp Svatost.

d 2. Nefi 9:7, 21–22, 26;

Alma 22:14;

33:22; 34:9.

11a NaS 29:39; 122:5–9.

pp Protivenství.

12a NaS 88:25–26.

pp Země – Stvořena

pro člověka.

b pp Spravedlnost.

13a 2. Nefi 9:25.

b Alma 42:13.

ní; neboť Bůh jest a on "stvořil vše, jak nebesa, tak zemi, a vše, co na nich je, jak to, co působí, tak to, na co je ^bpůsobeno.

15 A aby uskutečnil věčné "záměry své ohledně smyslu člověka poté, co stvořil naše první rodiče a zvěř polní a ptactvo ve vzduchu a zkrátka vše, co je stvořeno, muselo nezbytně býti protikladu; dokonce ^bzakázané ^covoce v protikladu k ovoci ^dstromu života; jedno bylo sladké a druhé hořké.

16 Pročež, Pán Bůh dal člověku, aby "jednal sám za sebe. Pročež, člověk by nemohl jednat sám za sebe, ledaže by byl ^bnutkán jedním nebo druhým.

17 A já, Lehi, podle toho, co jsem četl, se musím nezbytně domnívati, že "anděl Boží podle toho, co je napsáno, ^bpadl s nebe; pročež, stal se ^cďáblem usilovav o to, co je zlé před Bohem.

18 A protože padl s nebe a stal se na věky bídným, "usiloval také o bídu celého lidstva. Pročež, řekl ^bEvě, ano, dokonce ten starý had, jenž je ďáblem, jenž je otcem všech ^clží, pročež řekl: Pojez ze zakázaného ovoce a vy

nezemřete, ale budete jako Bůh, ^dznajíce dobro a zlo.

19 A poté, co Adam a Eva "pojedli ze zakázaného ovoce, byli vyhnáni ze zahrady ^bEden, aby obdělávali zemi.

20 A přiváděli na svět děti; ano, dokonce "rodinu celé země.

21 A dny dětí "lidských byly prodlouženy podle vůle Boží, aby mohly činiti ^bpokání, dokud jsou v těle; pročež, stav jejich se stal stavem ^czkoušky a čas jejich byl prodloužen podle příkázání, jež Pán Bůh dal dětem lidským. Neboť on dal příkázání, že všichni lidé musejí činiti pokání; neboť on ukázal všem lidem, že jsou pro přestupek rodičů svých ^dztraceni.

22 A nyní vizte, kdyby Adam neučinil přestupek, nepadl by, ale zůstal by v zahradě Eden. A vše, co bylo stvořeno, by muselo zůstat v témže stavu, v jakém to bylo poté, co to bylo stvořeno; a muselo by to zůstat na věky a nemíti žádného konce.

23 A oni by neměli žádných "dětí; pročež by zůstali ve stavu nevinnosti, nemajíce žádné radosti, neboť neznali žádné bídy;

14a PP Stvoření, stvořiti.
b NaS 93:30.

15a Iz. 45:18;
Alma 42:26;
Mojž. 1:31, 39.
b Gen. 2:16–17;
Mojž. 3:17.

c Gen. 3:6;
Alma 12:21–23.
d Gen. 2:9;
1. Nefi 15:22, 36;
Alma 32:40.

16a 2. Nefi 10:23;
Alma 12:31.

PP Svoboda jednání.
b NaS 29:39–40.

17a PP Ďábel.
b Iz. 14:12; 2. Nefi 9:8;
Mojž. 4:3–4;
Abr. 3:27–28.

c PP Ďábel.
18a 2. Nefi 28:19–23;
3. Nefi 18:18;
NaS 10:22–27.

b PP Eva.
c 2. Nefi 28:8;
Mojž. 4:4.
d Gen. 3:5;

Alma 29:5;
Moroni 7:15–19.

19a Alma 12:31.
PP Pád Adama a Evy.
b PP Eden.

20a NaS 138:38–39.
21a Alma 12:24;
Mojž. 4:23–25.

b Alma 34:32.
PP Pokání.
c PP Smrtelnost,
smrtelný.

d Jákob 7:12.
23a Mojž. 5:11.

nečiníce žádného dobra, neboť neznali žádného hříchu.

24 Ale vizte, vše bylo učiněno moudrostí toho, který “zná vše.

25 “Adam ^bpadl, aby lidé mohli býti; a lidé ^cjsou, aby mohli míti ^dradost.

26 A “Mesiáš přichází v plnosti času, aby mohl děti lidské z pádu ^bvykoupiti. A protože jsou z pádu vykoupěny, staly se na věky ^csvobodnými, rozeznávající dobro od zla; aby jednaly samy za sebe a aby nebylo jednáno za ně, ledaže je to trestem ^dzákona v onen veliký a poslední den, podle přikázání, jež dal Bůh.

27 Pročež, lidé jsou ^asvobodni podle těla; a vše je jim dáno, co je člověku nezbytné. A jsou svobodni, aby si ^bzvolili svobodu a ^cvěčný život skrze velikého Prostředníka všech lidí, nebo aby si zvolili zjetí a smrt podle zjetí a moci ďáblvy; neboť ten se snaží, aby všichni lidé byli bídní jako on sám.

28 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste hleděli k tomuto velikému “Prostředníkovi a poslouchali veliká přikázání jeho; a byli věrni slovům jeho a zvolili si věčný život podle vůle Svatého Ducha jeho;

29 A nezvolili si věčnou smrt podle vůle těla a zla, jež je v něm, jež dává duchu ďáblvu

moc uváděti do “zjetí, svěsti vás do ^bpekla, aby mohl vládnouti nad vámi ve svém vlastním království.

30 Promluvil jsem těchto několik slov k vám všem, synové moji, v posledních dnech zkoušky své; a já, podle slov prorokových, jsem si zvolil dobrou stranu. A nemám žádného jiného cíle kromě věčného blaha duší vašich. Amen.

KAPITOLA 3

Jozef v Egyptě viděl ve vidění Nefity – Prorokoval o Josephu Smithovi, vidoucím posledních dnů; o Mojžíšovi, který vysvobodil Izrael; a o příchodu Knihy Mormony. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ promlouvám k tobě, Jozefe, synu můj “poslední. Ty ses narodil v pustině strastí mých; ano, ve dnech největšího smutku mého tě matka tvá porodila.

2 A kéž Pán zasvěti tuto “zemi, jež je zemí nejcennější, také tobě pro dědictví tvé a dědictví semene tvého s bratřími tvými pro bezpečí tvé na věky, pakliže budete zachovávat přikázání Svatého Izraelského.

3 A nyní, Jozefe, synu můj poslední, kterého jsem vyvedl z pustiny strastí svých, kéž ti

24a PP Bůh, Božstvo.

25a PP Adam.

b Mojž. 6:48.

PP Pád Adama a Evy.

c PP Smrtelnost, smrtelný.

d Mojž. 5:10.

PP Člověk, lidé;

Radost.

26a PP Mesiáš.

b PP Plán vykoupění.

c Alma 42:27;

Hel. 14:30.

d PP Zákon.

27a Gal. 5:1; Mojž. 6:56.

b PP Svoboda jednáni.

c PP Věčný život.

28a PP Prostředník.

29a Řím. 6:16–18;

Alma 12:11.

b PP Peklo.

3 1a 1. Nefi 18:7.

2a 1. Nefi 2:20.

PP Zaslíbená země.

Pán žehná na věky, neboť símě tvé nebude zcela "zničeno.

4 Neboť viz, ty jsi plod ledví mého; a já jsem potomek "Jozefův, který byl jako ^bzajatec odveden do Egypta. A veliké byly smlouvy Páně, které učinil s Jozefem.

5 Pročež, Jozef vpravdě "viděl náš den. A obdržel od Pána slib, že z plodu ledví jeho Pán Bůh vzbudí ^bspravedlivou "větev domu Izraele; ne Mesiáše, ale větev, jež bude odlomena, nicméně bude na ni pamatováno ve smlouvách Páně, že se jim v posledních dnech projeví "Mesiáš, v duchu moci tak, že budou vyvedeni z "temnoty na světlo – ano, ze skryté temnoty a ze zajetí na svobodu.

6 Neboť Jozef vpravdě svědčil řka: "Vidoucího vzbudí Pán, můj Bůh, který bude vyvoleným vidoucím pro plod ^bledví mého.

7 Ano, Jozef vpravdě pravil: Tak mi praví Pán: Vyvoleného "vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a bude vysoce ceněn mezi plodem ledví tvého. A jemu dám příkázání, aby vykonal dílo pro plod ledví tvého, bratří své, které bude pro ně velmi cenné, dokonce je

přivede k poznání smluv, jež jsem učinil s otcí tvými.

8 A dám mu příkázání, aby nekonal "žádné jiné dílo kromě toho díla, které mu přikáží. A učiním ho velikým v očích svých; neboť bude vykonávati dílo mé.

9 A bude veliký jako "Mojžíš, jehož, jak jsem pravil, vzbudím pro vás, aby lid můj ^bvysvobodil, ó dome Izraele.

10 A Mojžíše vzbudím, aby vysvobodil lid tvůj ze země egyptské.

11 Ale vidoucího vzbudím z plodu ledví tvého; a jemu dám "moc přinésti slovo mé semeni ledví tvého – a nejen přinésti slovo mé, praví Pán, ale také přesvědčiti je o slově mém, které již mezi ně vyšlo.

12 Pročež, plod ledví tvého bude "psáti; a plod ledví ^bJudova bude "psáti; a to, co bude napsáno plodem ledví tvého, a také to, co bude napsáno plodem ledví Judova, rostete k "zahanbení falešné nauky a ukončení svárů a utvrzení míru mezi plodem ledví tvého a "přivedení jejich v posledních dnech k ^fpoznání otců jejich a také k poznání smluv mých, praví Pán.

13 A ze slabosti bude učiněn

3a 2. Nefi 9:53.

4a Gen. 39:1–2; 45:4;
49:22–26;

1. Nefi 5:14–16.

b Gen. 37:29–36.

5a rjs Gen. 50:24–38;

2. Nefi 4:1–2.

b Jákob 2:25.

c Gen. 49:22–26;

1. Nefi 15:12; 19:24.

pp Vinice Páně.

d 2. Nefi 6:14;

NaS 3:16–20.

e Iz. 42:16.

6a 3. Nefi 21:8–11;

Morm. 8:16.

pp Vidoucí.

b NaS 132:30.

7a pp Smith, Joseph, ml.

8a NaS 24:7, 9.

9a Mojž. 1:41.

b Ex. 3:7–10;

1. Nefi 17:24.

11a NaS 5:3–4.

12a pp Kniha

Mormonova.

b 1. Nefi 13:23–29.

c pp Bible.

d Ezech. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 29:8; 33:10–11.

e Moroni 1:4.

f 1. Nefi 15:14;

2. Nefi 30:5;

Morm. 7:1, 5, 9–10.

silným onoho dne, kdy dílo mé počne mezi veškerým lidem mým ke znovuzřízení tebe, ó dome Izraele, praví Pán.

14 A tak prorokoval Jozef řka: Vizte, onoho vidoucího Pán požehná; a ti, již budou usilovati o zničení jeho, budou poraženi; neboť tento slib, jež jsem obdržel od Pána o plodu ledví svého, bude splněn. Vizte, jsem si jist naplněním tohoto slibu;

15 A on se bude ^ajmenovati po mně; a bude se ^bjmenovati po otci svém. A bude jako já; neboť to, co Pán přinese rukou jeho, to přivede mocí Páně lid můj ke spasení.

16 Ano, takto prorokoval Jozef: Jsem si touto věcí jist, dokonce tak, jako jsem si jist slibem o Mojžíšovi; neboť Pán mi pravil: "Zachovám símě tvé na věky.

17 A Pán pravil: Vzbudím Mojžíše; a v holi mu dám moc; a dám mu soudnost v psaní. Avšak neuvolním jazyk jeho, aby mnoho promlouval, neboť ho neučiním mocným v promlouvání. Ale ^anapiši mu zákon svůj prstem své vlastní ruky; a učiním mu ^bmluvčího.

18 A Pán mi také pravil: Vzbudím vidoucího pro plod ledví tvého; a učiním pro něj mluvčího. A já, viz, já dám, aby napsal zápis o plodu ledví tvého pro plod ledví tvého; a mluvčí ledví tvého to bude oznamovati.

19 A slova, jež napíše, budou

slova, jež jsou podle moudrosti mé žádoucí, aby vyšla k ^aplodu ledví tvého. A bude to, jako by k nim plod ledví tvého volal ^bz prachu; neboť já znám víru jejich.

20 A budou ^avolati z prachu; ano, a to pokání bratřím svým, dokonce poté, co po nich prodou mnohá pokolení. A stane se, že volání jejich se ponese, ano podle jednoduchosti slov jejich.

21 Pro víru jejich vyjdou ^aslova jejich z úst mých k bratřím jejich, kteří jsou plodem ledví tvého; a slabost slov jejich učiním silnou skrze víru jejich, takže se rozpomenou na smlouvu mou, kterou jsem učinil s otci tvými.

22 A nyní viz, synu můj Jozefe, tímto způsobem můj praotec ^aprorokoval.

23 Pročež, pro tuto smlouvu jsi požehnaný; neboť símě tvé nebude zničeno, protože bude poslouchati slova té knihy.

24 A povstane mezi nimi jeden mocný, který učiní mnoho dobra jak ve slově, tak ve skutku, jsa nástrojem v rukou Božích, s nesmírnou vírou, aby vykonal mocné divy a činil to, co je veliké v očích Božích, takže skuteční mnohé znovuzřízení pro dům Izraele a pro símě bratří tvých.

25 A nyní, požehnaný jsi, Jozefe. Viz, jsi mlád; pročež

15a NaS 18:8.

^b JS-Ž 1:3.

16a Gen. 45:1–8.

17a Deut. 10:2, 4;

Mojž. 2:1.

^b Ex. 4:16.

19a NaS 28:8.

^b Iz. 29:4;

2. Nefi 27:13; 33:13;

Morm. 9:30;

Moroni 10:27.

20a 2. Nefi 26:16;

Morm. 8:23.

21a 2. Nefi 29:2.

22a 2. Nefi 3:5.

poslouchej slova bratra svého Nefiho a vpravdě se ti stane podle slov, jež jsem promlouval. Pamatuj na slova svého umírajícího otce. Amen.

KAPITOLA 4

Lehi radí svému potomstvu a žehná mu – Umírá a je pohřben – Nefi velebí dobrotivost Boží – Nefi na věky ukládá svou důvěru v Pána. Kolem roku 588–570 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, promlouvám o proroctvích, o nichž promlouval můj otec, a o "Jozefovi, který byl odveden do Egypta.

2 Neboť vizte, on vpravdě prorokoval o veškerém semeni svém. A není mnoho větších "prorocství nežli ta, jež napsal. A on prorokoval o nás a o našich budoucích pokoleních; a jsou zapsána na deskách z mosazi.

3 Pročež, poté, co můj otec ustal promlouvati o proroctvích Jozefových, svolal děti Lamanovy, jeho syny a jeho dcery, a pravil jim: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého "prvorozeného, chtěl bych, abyste naklonili ucho slovům mým.

4 Neboť Pán Bůh pravil toto: "Nakolik budete přikázání má zachovávat, bude se vám v zemi dařiti; a nakolik přikázání má zachovávat, nebudete, budete z přítomnosti mé odříznuti.

5 Ale vizte, synové moji a dcery mé, nemohu sejít do hrobu, aniž bych na vás zanechal "požehnání; neboť vizte, já vím, že budete-li vedeni ^bcestou, kterou máte jíti, neodvrátíte se od ní.

6 Pročež, jste-li prokleti, vizte, zanechávám na vás požehnání své, aby ono prokletí mohlo z vás býti sňato a aby bylo zodpověděno na "hlavě vašich rodičů.

7 Pročež, pro požehnání mé Pán Bůh "nestrpí, abyste zahynuli; pročež, bude ^bmilosrdný k vám a k semeni vašemu na věky.

8 A stalo se, že poté, co můj otec ustal promlouvati k synům a dcerám Lamanovým, nechal před sebe přivést syny a dcery Lemuelovy.

9 A promluvil k nim řka: Vizte, synové moji a dcery mé, kteří jste syny a dcerami mého druhého syna; vizte, zanechávám vám totéž požehnání, jež jsem zanechal synům a dcerám Lamanovým; pročež, vy nebudete zcela zničeni; ale nakonec bude símě vaše požehnáno.

10 A stalo se, že když můj otec k nim ustal promlouvati, vizte, promluvil k synům "Izmaelovým, ano, dokonce k celému jeho domu.

11 A poté, co k nim ustal promlouvati, promluvil k Samovi řka: Požehnaný jsi ty a símě tvé; neboť ty zdědiš zemi jako bratr

4 1a Gen. 39:1–2.
2a 2. Nefi 3:5.
3a pp Prvorozený.
4a 2. Nefi 1:9.
5a pp Patriarchální

požehnání.
b Přísl. 22:6.
6a NaS 68:25–29.
7a 2. Nefi 30:3–6;
NaS 3:17–18.

b 1. Nefi 13:31;
2. Nefi 10:18–19;
Jákos 3:5–9;
Hel. 15:12–13.
10a 1. Nefi 7:6.

tvůj Nefi. A símě tvé bude počítáno mezi símě jeho; a ty budeš dokonce jako bratr tvůj a símě tvé jako símě jeho; a budeš požehnaný po všechny své dny.

12 A stalo se poté, co můj otec Lehi promluvil k celému svému domu podle pocitů srdce svého a Ducha Páně, jenž byl v něm, že zestárl. A stalo se, že zemřel a byl pohřben.

13 A stalo se, že nemnoho dnů po jeho smrti se Laman a Lemuel a synové Izmaelovi na mne rozhněvali kvůli napomenutím Páně.

14 Neboť já, Nefi, jsem byl nutkán promluvit k nim podle jeho slova; neboť jsem k nim promlouval mnohé, a také můj otec před svou smrtí; z kterýchžto slov jsou mnohá napsána na mých ^adruhých deskách; neboť o dějinách je více psáno na mých druhých deskách.

15 A na ^atyto píši věci duše své, a mnohá z písem, jež jsou vyryta na deskách z mosazi. Neboť duše má se těší z písem a srdce mé nad nimi ^bpřemítá a píše je k ^cpoučení a ku prospěchu dětí mých.

16 Vizte, ^aduše má se těší z věcí Páně; a ^bsrdce mé neustále přemítá o tom, co jsem viděl a slyšel.

17 Nicméně přes velikou ^adobrotivost Páně v tom, že mi ukázal veliká a podivuhodná

díla svá, srdce mé volá: Ó, jak ^bbídny jsem člověk! Ano, srdce mé se souží pro tělo mé; duše má se rmoutí pro nepravosti mé.

18 Jsem obklíčen pokušeními a hříchy, jež mne tak snadno ^anapadají.

19 A když se chci radovati, srdce mé sténá pro hříchy mé; nicméně vím, v koho důvěřuji.

20 Bůh můj je mi oporou; On mne vodil ve strastech mých v pustině; a zachovával mne na vodách veliké hloubky.

21 Naplňoval mne ^aláskou svou, až tělo mé bývalo stravováno.

22 Zahanboval ^anepřátele mé tak, že se přede mnou roztřáslí.

23 Vizte, ve dne vyslychal volání mé a v noci mi dával poznání ^aviděními.

24 A ve dne jsem se před ním osměloval v mocné ^amodlitbě; ano, vysílal jsem hlas svůj na výsost; a andělé sestupovali a sloužili mi.

25 A na křídlech Ducha jeho bylo tělo mé ^aunášeno na převysoké hory. A oči mé vídávaly veliké věci, ano, dokonce příliš veliké pro člověka; tudíž mi bylo uloženo, abych je nepsal.

26 A tak, jestliže jsem tedy vídával tak veliké věci a jestliže Pán v blahosklonnosti své k dětem lidským přichází k lidem s tak mnohým milosrdenstvím, ^aproč by mělo srdce mé lkáti a duše má prodlévati

14a 1. Nefi 1:16–17; 9:4.

15a 1. Nefi 6:4–6.

^b pp Písma; Přemítati.

^c 1. Nefi 19:23.

16a pp Díkůvzdání, díky.

^b pp Srdce.

17a 2. Nefi 9:10;

NaS 86:11.

^b Řím. 7:24.

18a Řím. 7:21–23;

Židům 12:1;

Alma 7:15.

21a pp Láska.

22a 1. Nefi 17:52.

23a pp Vidění.

24a Jakub 5:16;

1. Nefi 2:16.

25a 1. Nefi 11:1;

Mojž. 1:1–2.

26a Žalmy 43:5.

v údolí smutku a tělo mé chřadnouti a síla má ochabovati pro strasti mé?

27 A proč bych se měl "poddávati hříchu pro tělo své? Ano, proč bych měl podléhati ^bpokoušením, aby onen zlý měl místo v srdci mém, aby ničil 'pokoj můj a sužoval duši mou? Proč se hněvám kvůli nepříteli svému?

28 Probud' se, duše má! Neklesej již v hříchu. Raduj se, ó srdce mé, a nedej již místa "nepříteli duše mé.

29 Nehněvej se již kvůli nepřátelům svým. Neoslabuj sílu mou pro strasti mé.

30 Raduj se, ó srdce mé, a volej k Pánu a řekni: Ó Pane, budu tě na věky chváliti; ano, duše má se bude v tobě radovati, Bože můj a "skálo spasení mého.

31 Ó Pane, vykoupíš duši mou? Vysvobodíš mne z rukou nepřátelých? Učiníš mne takovým, abych se třásl při objevení se "hříchu?

32 Kéž jsou brány pekla přede mnou neustále zavřeny, protože "srdce mé je zlomeno a duch můj je zkroušený! Ó Pane, kéž bys nezavíral přede mnou brány spravedlivosti své, abych mohl ^bkráčeti po stezce pokory, abych mohl býti přísně dbalý přímé cesty!

33 Ó Pane, kéž bys mne zahalil rouchem spravedlivosti své! Ó Pane, kéž bys mi připravil cestu,

abych unikl nepřátelům svým! Kéž bys učinil cestu mou přede mnou přímou! Kéž bys mi nepokládal do cesty kámen úrazu – ale kéž bys uvolnil cestu mou přede mnou a kéž bys nedával překážky do cesty mé, ale do cest nepřátelých.

34 Ó Pane, důvěřoval jsem v tebe a budu v tebe "důvěřovati na věky. Nebudu vkládati ^bdůvěru svou v rámě těla; neboť vím, že proklet je ten, kdo vkládá 'důvěru svou v rámě těla. Ano, proklet je ten, kdo vkládá důvěru svou v člověka nebo spoléhá na rámě těla.

35 Ano, já vím, že Bůh dá "štědře tomu, kdo žádá. Ano, můj Bůh mi dá, když nebudu ^bžádati 'nesprávně; tudíž pozdvihnu hlas svůj k tobě; ano, budu volati k tobě, Bože můj, "skálo spravedlivosti mé. Viz, hlas můj bude k tobě na věky vystupovati, skálo má a věčný Bože můj. Amen.

KAPITOLA 5

Nefité se oddělují od Lamanitů, zachovávají zákon Mojžíšův a stavějí chrám – Pro svou nevíru jsou Lamanité odříznuti z přítomnosti Páně, jsou prokleti a stávají se metlou Nefitům. Kolem roku 588–559 př. Kr.

VIZTE, stalo se, že já, Nefi, jsem

27a Řím. 6:13.
b PP Pokoušeti, pokoušení.
c PP Pokoj.
28a PP Ďábel.
30a 1. Kor. 3:11.
PP Skála.

31a Řím. 12:9;
Alma 13:12.
32a PP Zlomené srdce.
b PP Kráčeti, kráčeti s Bohem.
34a PP Důvěra, důvěřovati.

b Žalmy 44:7–9.
c Jer. 17:5;
Morm. 3:9; 4:8.
35a Jakub 1:5.
b PP Modlitba.
c Hel. 10:5.
d Deut. 32:4.

mnoho volal k Pánu, svému Bohu, pro ^ahněv svých bratří.

2 Ale vizte, jejich hněv proti mně vzrostl natolik, že mi usilovali o život.

3 Ano, reptali proti mně řka: Náš mladší bratr si myslí, že nad námi bude ^apanovati; a my jsme kvůli němu mnoho zkusili; pročež, nyní, zabijme ho, aby nás již nesužoval svými slovy. Neboť vizte, nechceme, aby byl naším vládcem; neboť to přísluší nám, kteří jsme jeho staršími bratřími, abychom panovali nad tímto lidem.

4 Nyní, já nepíši na tyto desky všechna slova, jimiž proti mně reptali. Ale postačí, když řeknu, že mi usilovali o život.

5 A stalo se, že Pán mne ^avaroval, abych já, ^bNefi, od nich odešel a utekl do pustiny, a všichni ti, kteří chtějí jíti se mnou.

6 Pročež, stalo se, že já, Nefi, jsem vzal svou rodinu a také ^aZorama a jeho rodinu a Sama, svého staršího bratra, a jeho rodinu a Jákoba a Jozefa, své mladší bratří, a také své sestry a všechny ty, kteří chtěli jíti se mnou. A všichni ti, kteří chtěli jíti se mnou, byli ti, kteří věřili ve ^bvarování a zjevení Boží; pročež, poslouchali slova moje.

7 A vzali jsme své stany a vše,

co jsme mohli, a putovali jsme pustinou po dobu mnoha dnů. A poté, co jsme putovali po dobu mnoha dnů, rozbili jsme své stany.

8 A můj lid chtěl, abychom pojmenovali ono místo ^aNefi; pročež, nazvali jsme ho Nefi.

9 A všichni ti, kteří byli se mnou, přijali pojmenování ^alid Nefiův.

10 A hleděli jsme zachovávat soudy a ustanovení a příkázání Páně ve všech věcech, podle ^azákona Mojžíšova.

11 A Pán byl s námi; převelice se nám dařilo; neboť jsme zaseli semena a sklidili jsme oplátkou v hojnosti. A počali jsme chovat stáda a dobytek a zvířata všeho druhu.

12 A já, Nefi, jsem také přinesl záznamy, které byly vyryty na ^adeskách z mosazi; a také ^bkouli neboli ^ckompas, který, podle toho, co je psáno, byl rukou Páně připraven pro mého otce.

13 A stalo se, že se nám počalo převelice dařiti, a počali jsme se v zemi množiti.

14 A já, Nefi, jsem vzal ^ameč Labanův a podle něj jsem zhotovil mnoho mečů, aby lid, který se nyní nazýval ^bLamanité, na nás snad nepřišel a nezničil nás; neboť jsem znal jejich nenávist

5 1a 2. Nefi 4:13–14.

3a 1. Nefi 16:37–38;
Mos. 10:14–15.

5a PP Inspirace,
inspirovati, vnutnutí.
b Mos. 10:13.

6a 1. Nefi 4:35; 16:7;
2. Nefi 1:30–32.

b PP Varování, varovati.

8a Omni 1:12, 27;

Mos. 9:1–4; 28:1.

9a Jákob 1:13–14.

10a 2. Nefi 11:4.
PP Zákon Mojžíšův.

12a Mos. 1:3–4.

PP Desky.
b Mos. 1:16.

c 1. Nefi 16:10, 16, 26;

18:12, 21;

Alma 37:38–47;

NaS 17:1.

14a 1. Nefi 4:9;

Jákob 1:10;

Sl. Morm. 1:13.

b PP Lamanité.

vůči sobě a svým dětem a těm, kteří se nazývali mým lidem.

15 A učil jsem svůj lid stavěti stavby a také jsem je učil všelikým pracím ze dřeva a ze ^aželeza a z mědi a z mosazi a z oceli a ze zlata a ze stříbra a z drahých rud, kterých bylo ve veliké hojnosti.

16 A já, Nefi, jsem postavil ^achrám; a vystavěl jsem ho podle ^bchrámu Šalomounova až na to, že nebyl postaven z tak mnoha ^cdrahocenných věcí; neboť v zemi nebyly k nalezení, pročez nemohl býti postaven jako Šalomounův chrám. Ale stavěl se jako chrám Šalomounův; a jeho opracování bylo nesmírně jemné.

17 A stalo se, že já, Nefi, jsem vedl svůj lid k tomu, aby byl ^apříčinlivý a aby pracoval vlastníma rukama.

18 A stalo se, že chtěli, abych byl jejich ^akrálem. Ale já, Nefi, jsem si přál, aby neměli žádného krále; nicméně jsem pro ně činil to, co bylo v mé moci.

19 A vizte, vyplnila se slova Páně o mých bratřích, jež o nich promlouval, že budu jejich ^avládcem a jejich ^bučitelem. Pročez, byl jsem jejich vládcem a jejich učitelem podle příkázání Páně až do té doby, kdy mi usilovali o život.

20 Pročez, vyplnilo se slovo

Páně, jež ke mně promlouval řka: Poněvadž ^anebudou slova tvoje poslouchati, budou z přítomnosti Páně odříznuti. A vizte, byli z jeho přítomnosti ^bodříznuti.

21 A nechal na ně přijíti ^aprokletí, ano, dokonce těžké prokletí, pro jejich nepravost. Neboť vizte, oni proti němu ztvdřili srdce své tak, že ztvdřila jako křemen; pročez, poněvadž byli bílí a nesmírně krásní a ^brozkošní, Pán Bůh jim nechal ^cztmavnouti kůži, aby nemohli býti přitažliví pro můj lid.

22 A tak praví Pán Bůh: Způsobím, že budou ^aodporní lidu tvému, ledaže budou činiti pokání z nepravostí svých.

23 A prokleta bude sítě toho, kdo se ^amísí se semenem jejich, neboť ti budou prokleti, dokonce týmž prokletím. A Pán to pravil, a tak se stalo.

24 A pro své prokletí, které bylo na nich, stali se ^alíným lidem plným zlomyslnosti a lstivosti a hledali v pustině divou zvěř.

25 A Pán Bůh mi pravil: Budou metlou semeni tvému, aby je podněcovali k rozpomenutí se na mne; a poněvadž na mne pamatovati nebudou a slova moje poslouchati nebudou, budou je sužovati až ke zničení.

26 A stalo se, že já, Nefi, jsem

15a Eter 10:23.

16a PP Chrám, dům Páně.

b 1. Král. 6; 2. Par. 3.

c NaS 124:26–27.

17a Gen. 3:19;

NaS 42:42.

18a Jákob 1:9, 11.

19a 1. Nefi 2:22.

b PP Učitel, učiti.

20a 2. Nefi 2:21.

b Alma 9:14.

21a PP Proklítí, prokletí.

b 4. Nefi 1:10.

c 2. Nefi 26:33;

3. Nefi 2:14–16.

22a 1. Nefi 12:23.

23a PP Manželství, ženiti se, vdávati se – Manželství s osobou jiné víry.

24a PP Lenost, líný.

“vysvětil Jáкова a Jozefa, aby byli kněžími a učiteli nad zemí mého lidu.

27 A stalo se, že jsme žili šťastně.

28 A uplynulo třicet let od doby, kdy jsme opustili Jeruzalém.

29 A já, Nefi, jsem vedl do této doby záznamy o svém lidu na svých deskách, které jsem zhotovil.

30 A stalo se, že Pán Bůh mi pravil: Zhotov “další desky; a vyryješ na ně mnohé věci, které jsou v očích mých dobré ku prospěchu lidu tvého.

31 Pročež, já, Nefi, abych byl poslušen příkázání Páně, jsem šel a zhotovil jsem “tyto desky, na které jsem vyryl tyto věci.

32 A vyryl jsem to, co je Bohu libé. A jestliže mému lidu budou libé věci Boží, budou mu libé rytiny mé, které jsou na těchto deskách.

33 A jestliže si můj lid přeje znáti dějiny mého lidu podrobněji, musí zkoumati mé druhé desky.

34 A postačí, když řeknu, že uplynulo čtyřicet let a již jsme měli války a sváry se svými bratřími.

KAPITOLA 6

Jákob líčí židovské dějiny: Babylonské zajetí a návrat; služba a ukřižování Svatého Izraelského; pomoc od pohanů; a znovuzřízení Židů v posledních dnech, kdy budou věřiti v Mesiáše. Kolem roku 559–545 př. Kr.

SLOVA Jákovova, bratra Nefiova, která promlouval k lidu Nefiovu:

2 Vizte, milovaní bratří moji, já, Jákob, byv povolán Bohem a vysvěcen podle svatého řádu jeho a byv posvěcen bratrem svým Nefim, k němuž hledíte jako ke “králi neboli ochránci a na němž závisí bezpečí vaše, vizte, víte, že jsem k vám promlouval nesmírně mnoho věcí.

3 Nicméně k vám promlouvám opět; neboť toužím po blahu duší vašich. Ano, velmi se o vás strachuji; a vy sami víte, že tomu tak bylo vždy. Neboť já jsem vás nabádal se vši pílí; a učil jsem vás slovům otce svého; a promlouval jsem k vám o všem, co je psáno od stvoření světa.

4 A nyní, vizte, chtěl bych k vám promluvit o věcech, jež jsou a jež přijdou; pročež, přečtu vám slova “Izaiášova. A bratr můj si přál, abych k vám tato slova promluvil. A mluvím k vám pro dobro vaše, abyste mohli poznati a oslaviti jméno Boha svého.

5 A nyní, slova, která budu čísti, jsou ta, jež promlouval Izaiáš o celém domě Izraele; pročež, mohou býti vztažena na vás, neboť vy jste z domu Izraele. A je mnoho věcí, o nichž promlouval Izaiáš a které mohou býti na vás vztaženy, protože jste z domu Izraele.

6 A nyní, toto jsou ona slova:

“Tak praví Pán Bůh: Viz, pozdvihnu ruku svou k pohanům a vyzdvihnu lidu ^bkorouhev svou; a oni přinesou syny tvé v náručí svém a dcery tvé budou nesený na ramenou jejich.

7 A králové budou pěstouny tvými a královny jejich chůvami tvými; skloní se před tebou tváří svou k zemi a budou olizovati prach z nohou tvých; a ty poznáš, že já jsem Pán; neboť ti, kteří ^ana mne čekají, nebudou zahanbeni.

8 A nyní já, Jákob, bych chtěl o těchto slovech něco promluvit. Neboť vizte, Pán mi ukázal, že ti, kteří byli v ^aJeruzalémě, odkud jsme přišli, byli zabiti a ^bodvedeni do zajetí.

9 Nicméně Pán mi ukázal, že se mají ^aopět vrátiti. A také mi ukázal, že Pán Bůh, Svatý Izraelský, se jim má projevit v těle; a poté, co se jim má projevit, mají ho bičovati a ^bukřižovati, a to podle slov anděla, který mi to pravil.

10 A poté, co zatvrdí srdce své a šíje jejich strne proti Svatému Izraelskému, vizte, ^asoudy Svatého Izraelského přijdou na ně. A přijde den, kdy budou biti a sužováni.

11 Pročež poté, co budou hnáni sem a tam, neboť tak praví anděl, mnozí budou sužováni v těle a nebude jim dovoleno zahynouti pro modlitby věrných; budou rozptylováni a biti a nenáviděni; nicméně Pán k nim bude milosrdný, a ^aaž dojdou ^bpoznání Vykupitele svého, budou opět ^cshromážděni do zemí dědictví svého.

12 A požehnaní jsou ^apohané, ti, o nichž psal prorok; neboť vizte, pakliže budou činiti pokání a nebudou bojovati proti Sionu a nebudou se připojovati k oné veliké a ^bohavné církvi, budou spaseni; neboť Pán Bůh splní ^csmlouvy své, jež učinil s dětmi svými; a z tohoto důvodu toto prorok napsal.

13 Pročež, ti, kteří bojují proti Sionu a lidu smlouvy Páně, budou olizovati prach z nohou jejich; a lid Páně nebude ^azahanben. Neboť lid Páně jsou ti, kteří na něho ^bčekají; neboť stále čekají na příchod Mesiáše.

14 A vizte, podle slov prorokových se Mesiáš opět rozhodne, ^apodruhé, že je osvobodí; pročež, až přijde onen den, kdy v něho budou věřiti, ^bprojeví se jim v moci a ve veliké slávě,

6a Iz. 49:22–23.

^b pp Korouhev.

7a Mojš. 1:6;

NaS 133:45.

8a Est. 2:6; 1. Nefi 7:13;

2. Nefi 25:10;

Omní 1:15;

Hel. 8:20–21.

^b 2. Král. 24:10–16;

25:1–12.

pp Izrael –

Rozptýlení Izraele.

9a 1. Nefi 10:3.

^b 1. Nefi 19:10, 13;

Mos. 3:9;

3. Nefi 11:14–15.

pp Ukřižování.

10a Mat. 27:24–25.

11a 1. Nefi 22:11–12;

2. Nefi 9:2.

^b Ozeáš 3:5.

^c pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

12a 1. Nefi 14:1–2;

2. Nefi 10:9–10.

^b pp Dábel – Církev
d'áblova.

^c pp Abrahamova
smlouva.

13a 3. Nefi 22:4.

^b Iz. 40:31;

1. Nefi 21:23;

NaS 133:45.

14a Iz. 11:11;

2. Nefi 25:17; 29:1.

^b 2. Nefi 3:5.

až ke ^czničení jejich nepřátel; a nezničí nikoho, kdo v něho věří.

15 A ti, kteří v něho nevěří, budou ^azničení jak ^bohněm, tak bouří a zemětřeseními a krveprolitími a ^cmorem a hladem. A poznají, že Pán je Bůh, Svatý Izraelský.

16 ^aNeboť, bude kořist odňata mocnému nebo bude ^bpodle zákona zajatý vysvobozen?

17 Ale tak praví Pán: Dokonce ^azajatí mocného budou odňati a kořist hrozného bude vysvobozena; neboť ^bmocný Bůh ^cvysvobodí svůj lid smlouvy. Neboť tak praví Pán: Já budu bojovati s těmi, kteří bojují s tebou –

18 A nakrmím ty, kteří tě utlačují, jejich vlastním masem; a budou zpiti svou vlastní krví jako sladkým vínem; a veškeré tělo bude věděti, že já, Pán, jsem Spasitel tvůj a ^aVykupitel tvůj, ^bMocný Jákobův.

KAPITOLA 7

Izaiáš promlouvá jako Mesiáš – Mesiáš bude mluvit jazykem učených – Nastaví záda bijícím – Nebude zahanben – Porovnej s Izaiášem 50. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ANO, neboť tak praví Pán: Zapudil jsem tě nebo odvrhl jsem tě na věky? Neboť tak praví Pán: Kde je rozlukový lístek matky vaší? Ke komu jsem tě vypudil nebo kterému z věřitelů svých jsem vás prodal? Ano, komu jsem vás prodal? Vizte, pro nepravosti své ^aprodali jste sami sebe a pro přestupky vaše je matka vaše zapuzena.

2 Pročež, když jsem přišel, nebylo nikoho; když jsem ^avolal, ano, nebylo nikoho, kdo by odpověděl. Ó dome Izraele, což je ruka má nějak zkrácena, že nemůže vykoupiti, nebo nemám žádné moci vysvoboditi? Viz, pokáráním svým vysušuji ^bmoře, činím ^cřeky jejich pustinou a ^dryby jejich zapáchajícími, protože vody jsou vysušeny a ony umírají žízní.

3 Oblékám nebesa v ^ačern a ^bžíně dávám jim za oděv.

4 Pán Bůh mi dal ^ajazyk učenných, abych věděl, jak promluvíti v příhodnou dobu slovo k tobě, ó dome Izraele. Když jste zemdení, probouzí jitro za jitem. Probouzí ucho mé, aby slyšelo jako učení.

5 Pán Bůh otevřel ^aucho mé a já jsem nevzdoroval ani jsem se neodvrátil.

6 Nastavil jsem záda svá

14c 1. Nefi 22:13–14.

15a 2. Nefi 10:16; 28:15;

3. Nefi 16:8.

pp Poslední dny.

b Jákob 6:3.

c NaS 97:22–26.

16a Iz. 49:24–26.

b Tj. lid smlouvy

Páně, jak je uvedeno ve v. 17.

17a 1. Nefi 21:25.

b pp Jehova.

c 2. Král. 17:39.

18a pp Vykupitel.

b Gen. 49:24;

Iz. 60:16.

7 1a pp Odpadlictví.

2a Přísl. 1:24–25;

Iz. 65:12;

Alma 5:37.

b Ex. 14:21;

Žalmy 106:9;

NaS 133:68–69.

c Jozue 3:15–16.

d Ex. 7:21.

3a Ex. 10:21.

b Zjev. 6:12.

4a Lukáš 2:46–47.

5a NaS 58:1.

“bijícímú a líce své těm, kteří rvali vousy. Neskrýval jsem tvář před pohanou a pliváním.

7 Neboť Pán Bůh mi pomůže, tudíž nebudu zahanben. Tudíž jsem nastavil tvář jako křemen a vím, že nebudu zahanben.

8 A Pán je blízko a ospravedlňuje mne. Kdo se bude se mnou sváříti? Postavme se spolu. Kdo je protivníkem mým? Nechť přistoupí ke mně a já ho udeřím silou úst svých.

9 Neboť Pán Bůh mi pomůže. A všichni, kteří mne “odsoudí, vizte, oni všichni zvětšejí jako šat a mol je sežere.

10 Kdo se mezi vámi bojí Pána, kdo poslouchá “hlasu služebníka jeho, kdo kráčí v temnotě a nemá žádného světla?

11 Vizte, všichni vy, kteří rozněcujete oheň, kteří se obklopujete jiskrami, kráčejte ve světle “ohně svého a v jiskrách, jež jste roznítily. Toto budete mít z ruky mé – ulehnete v žalu.

KAPITOLA 8

V posledních dnech Pán utěší Sion a shromáždí Izrael – Vykoupení přijdou do Sionu za veliké radosti – Porovnej s Izaiášem 51 a 52:1–2. Kolem roku 559–545 př. Kr.

POSLOUCHEJTE mne, vy, kteří následujete spravedlivost.

Pohledte na “skálu, z které jste vytesáni, a na hlubokost jámy, z níž jste vykopáni.

2 Pohledte na Abrahama, “otce svého, a na ^bSáru, tu, která vás porodila; neboť jeho jediného jsem povolal a požehnal mu.

3 Neboť Pán utěší “Sion, utěší všechna pustá místa jeho; a učiní ^bpustinu jeho podobnou Edenu a poušť jeho podobnou zahradě Páně. Bude tam radost a veselí, díkůvzdání a prospěvování.

4 Poslouchej mne, lide můj; a nakloň mi ucho, ó národe můj; neboť “zákon vyjde ode mne a uvedu soud svůj, aby byl ^bsvětlem pro lid.

5 Blízko je spravedlivost má; “spasení mé vyšlo a rámě mé bude souditi lid. ^bOstrovy mne budou očekávat a v rámě mé budou důvěřovati.

6 Pozdvihněte oči své k nebesům a pohlédněte na zemi dole; neboť “nebesa ^bzmizí jako dým a země ^czestárne jako šat; a ti, kteří na ní dlí, zemřou podobně. Ale spasení mé bude na věky a spravedlivost má nebude zrušena.

7 Poslouchejte mne, vy, kteří znáte spravedlivost, lidé, v jejichž srdce jsem vepsal zákon svůj, “nebojte se potupy od lidí, ani se neobávejte spílání jejich.

8 Neboť mol je sežere jako šat

6a Mat. 27:26;
2. Nefi 9:5.
9a Řím. 8:31.
10a NaS 1:38.
11a Soud. 17:6.
8 1a PP Skála.
2a Gen. 17:1–8;
NaS 132:49.

b Gen. 24:36.
3a PP Sion.
b Iz. 35:1–2, 6–7.
4a NEBOLI učení, nauka.
Iz. 2:3.
PP Evangelium.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.

5a PP Spasení.
b 2. Nefi 10:20.
6a 2. Petr. 3:10.
b HEB se rozptýlí.
Žalmy 102:26–28.
c HEB zchátrá.
7a Žalmy 56:5, 12;
NaS 122:9.

a červ je sežere jako vlnu. Ale spravedlivost má bude na věky a spasení mé z pokolení na pokolení.

9 Probuď se, probuď se! Oblec se v ^asílu, ó rámě Páně; probuď se jako v dávných dnech. Což nejsi ten, kdo rozsekal Raab a probodl draka?

10 Což nejsi ten, kdo vysušil moře, vody veliké hloubky; kdo učinil z hlubin moře ^acestu pro vykoupené, aby přešli?

11 Tudíž ^avykoupení Páně se navrátí a přijdou do Sionu se ^bzpěvem; a věčná radost a svatost bude na jejich hlavách; a obdrží veselí a radost; smutek a ^atruchlení utekou.

12 ^aTo jsem já; ano, to jsem já, kdo vás utěšuje. Viz, kdo jsi ty, že by ses měl ^bbáti člověka, který zemře, a syna člověka, který bude učiněn podobným ^atrávě?

13 ^aA ^azapomínáš na Pána, tvůrce svého, který roztáhl nebesa a položil základy země, a neustále se bojíš každý den pro vztek utlačitele, jako by byl připraven nčití? A kde je vztek utlačitele?

14 Zajatý vyhnanec pospíchá, aby mohl býti propuštěn a aby nezemřel v jámě, ani aby neměl nedostatek chleba.

15 Ale já jsem Pán, tvůj Bůh, jehož ^avlny hučely; Pán zástupů jest jméno mé.

16 ^aSlova svá jsem vkládal do

úst tvých a skrýval jsem tě ve stínu ruky své, abych mohl zasaditi nebesa a položití základy země a říci Sionu: Viz, ty jsi ^alidem mým.

17 Probuď se, probuď se, povstaň, ó Jeruzaléme, který jsi pil z ruky Páně ^akalich ^bprchlivosti jeho – vypil jsi kal z kalicha závratí do dna –

18 ^aNikdo, kdo by ho vedl, mezi všemi syny, které zrodil; ani nikdo, kdo ho bere za ruku, ze všech synů, které vychoval.

19 Tito dva ^asynové přicházejí k tobě, kdo tě bude litovati – zpusťování tvé a zničení a hlad a meč – a kým tě mám utěšiti?

20 Synové tvoji ochabli, kromě těchto dvou; ti leží na rozcestí všech ulic; jako divoký býk v síti, jsou plni prchlivosti Páně, pokárání Boha tvého.

21 Tudíž slyš nyní toto, ty soužený a ^aopilý, a nikoli vínem:

22 Tak praví tvůj Pán, Pán a Bůh tvůj ^avede při lidu svého; viz, odňal jsem z ruky tvé kalich závratí, kal z kalicha prchlivosti své; nebudeš ho pítí více.

23 ^aAle ^avložím jej do ruky těch, kteří tě sužují; kteří říkali duši tvé: Skloň se, ať můžeme přejíti – a ty jsi pokládal tělo své jako zemi a jako ulici těm, kteří přešli.

24 ^aProbuď se, probuď se, oblec se v ^bsílu svou, ó ^aSione; oblec se

9a NaS 113:7–8.

10a Iz. 35:8.

11a PP Vykoupení, vykoupěný, vykoupiti.

b Iz. 35:10.

c Zjev. 21:4.

12a NaS 133:47; 136:22.

b Jer. 1:8.

c Iz. 40:6–8;

1. Petr. 1:24.

13a Jer. 23:27.

15a 1. Nefi 4:2.

16a 2. Nefi 3:9; 29:14.

17a Iz. 29:9;

Jer. 25:15.

b Lukáš 21:24.

19a Zjev. 11:3.

21a 2. Nefi 27:4.

22a Jer. 50:34.

23a Zach. 12:9.

24a Iz. 52:1–2.

b NaS 113:7–8.

c PP Sion.

v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svatě; neboť od nyníška ^ajiž nikdy do tebe nevejde neobřezaný a nečistý.

25 Otřes se z prachu; ^a“povstaň, posad se, ó Jeruzaléme; uvolni se z ^bokovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

KAPITOLA 9

Židé budou shromážděni ve všech svých zemích zaslíbení – Usmíření vykupuje člověka z pádu – Těla mrtvých vyjdou z hrobů a jejich duchové z pekla a z ráje – Budou souzeni – Usmíření zachraňuje před smrtí, peklem, ďáblem a nekonečnými mukami – Spravedliví budou spaseni v království Božím – Jsou stanoveny tresty za hříchy – Svatý Izraelský je strážným bránní. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, milovaní bratří moji, toto jsem četl, abyste mohli zvěděti o ^asmlouvách Páně, které učinil s celým domem Izraele –

2 Že promlouvá k Židům ústy svých svatých proroků, dokonce od počátku, z pokolení na pokolení, dokud nepřijde čas, že budou ^aznovuzřízení do pravé církve a do stáda Božího; kdy budou ^bshromážděni domů do

^czemí dědictví svého a kdy budou usazeni ve všech svých zemích zaslíbení.

3 Vizte, milovaní bratří moji, toto k vám promlouvám, abyste se mohli radovati a ^a“pozdvihnouti hlavu na věky pro požehnaní, která Pán Bůh udělí dětem vašim.

4 Neboť vím, že jste usilovně hledali, mnozí z vás, abyste poznali to, co přijde; pročž já vím, že vy víte, že tělo naše musí zchradnouti a zemřít; nicméně v ^a“těle svém uvidíme Boha.

5 Ano, já vím, že vy víte, že on se ukáže v těle těm v Jeruzalémě, odkud jsme přišli; neboť je nezbytné, aby to bylo mezi nimi; neboť náleží velikému ^a“Stvořiteli, aby strpěl, že se stane poddaným člověku v těle a zemře za ^bvšechny lidi, aby se všichni lidé mohli státi poddanými jemu.

6 Neboť poněvadž smrt přichází na všechny lidi, aby naplňovala milosrdný ^a“plán velikého Stvořitele, musí nezbytně býti moci ^bvzkříšení a vzkříšení musí nezbytně přijíti k člověku kvůli ^cpádu; a pád přišel kvůli přestupku; a protože se lidé stali padlými, byli z přítomnosti Páně ^d“odříznuti.

7 Pročž, musí nezbytně býti

24d Joel 3:17.

25a Tj. Povstaň z prachu a posad se s důstojností, jsa konečně vykoupen.
b NaS 113:9–10.

9 1a Pp Abrahamova smlouva.

2a 2. Nefi 6:11.

Pp Znovuzřízení

evangelia.

b Pp Izrael – Shromáždění Izraele.

c 2. Nefi 10:7–8.

Pp Zaslíbená země.

3a Pjs, Žalmy 24:7–10.

4a Job 19:26;

Alma 11:41–45; 42:23;

Hel. 14:15;

Morm. 9:13.

5a Pp Stvoření, stvořiti.

b Jan 12:32;

2. Nefi 26:24;

3. Nefi 27:14–15.

6a Pp Plán vykoupení.

b Pp Vzkříšení.

c Pp Pád Adama a Evy.

d 2. Nefi 2:5.

“nekonečného ^busmíření – pokud by nekonečného usmíření nebylo, tato porušitelnost by nemohla obléci neporušitelnost. Pročež, ^cprvní soud, který přišel na člověka, by byl musel nezbytně ^dzůstat v nekonečném trvání. A kdyby tomu tak bylo, toto tělo by muselo ulehnutí, aby zpráchnivělo a rozpadlo se ve své matce zemi, aby již nepovstalo.

8 Ó, ta ^amoudrost Boží, ^bmilosrdenství jeho a ^cmilost! Neboť vizte, kdyby ^dtělo již nepovstalo, duchové naši by se museli státi poddanými onomu andělu, který ^epadl z přítomnosti Věčného Boha a stal se ^fďáblem, aby již nepovstal.

9 A duchové naši by se museli státi podobnými jemu a my bychom se stali ďábly, ^aanděly ďábla, a byli bychom ^bvyloučeni z přítomnosti našeho Boha a zůstali bychom s otcem ^clží v bídě, jako on sám; ano, té bytosti, která ^dpodvedla naše první rodiče, která se ^eproměňuje téměř až v ^fanděla světla a podněcuje děti lidské k ^gtajným spolčením vraždění a všelikým tajným dílům temnoty.

10 Ó, jak veliká je dobrotivost našeho Boha, který připravuje cestu pro náš únik ze spárů této hrozné příšery; ano, oné příšery, ^asmrti a ^bpekla, kterou nazývám smrtí těla a také smrtí ducha.

11 A kvůli cestě ^avysvobození Boha našeho, Svatého Izraelského, ona ^bsmrt, o níž jsem promlouval, jež je časná, vydá své mrtvé; kterážto smrt je hrob.

12 A ona ^asmrt, o níž jsem promlouval, jež je duchovní smrtí, vydá své mrtvé; kterážto duchovní smrt je ^bpeklo; pročež, smrt a peklo musejí vydati mrtvé své a peklo musí vydati zajaté duchy své a hrob musí vydati zajatá těla svá a tělo a ^cduch lidí budou spolu navzájem ^dznovuzřízeny; a to mocí vzkříšení Svatého Izraelského.

13 Ó, jak veliký je ^aplán našeho Boha! Neboť na druhé straně ^bráj Boží musí vydati duchy spravedlivých a hrob vydá těla spravedlivých; a duch a tělo jsou opět k sobě ^cznovuzřízeny a všichni lidé se stávají neporušitelnými a ^dnesmrtelnými a jsou žijícími dušemi majíce ^edokonalou ^fznalost podobně jako my

7a Alma 34:10.

b PP Usmíření, usmířiti.

c Mos. 16:4–5;

Alma 42:6, 9, 14.

d Mos. 15:19.

8a Job 12:13;

Abr. 3:21.

PP Moudrost.

b PP Milosrdenství, milosrdný.

c PP Milost.

d NaS 93:33–34.

e Iz. 14:12;

2. Nefi 2:17–18;

Mojž. 4:3–4;

Abr. 3:27–28.

f PP Ďábel.

9a Jákob 3:11;

Alma 5:25, 39.

b Zjev. 12:7–9.

c PP Lhaní.

d Gen. 3:1–13;

Mos. 16:3;

Mojž. 4:5–19.

e 2. Kor. 11:14;

Alma 30:53.

f NaS 129:8.

g PP Tajná spolčení.

10a Mos. 16:7–8;

Alma 42:6–15.

b PP Peklo.

11a PP Vysvoboditel.

b PP Smrt, tělesná.

12a PP Smrt, duchovní.

b NaS 76:81–85.

c PP Duch.

d PP Vzkříšení.

13a PP Plán vykoupení.

b NaS 138:14–19.

PP Ráj.

c Alma 11:43.

d PP Nesmrtelnost, nesmrtelný.

e PP Dokonalý.

f NaS 130:18–19.

v těle až na to, že naše znalost bude dokonalá.

14 Pročež, budeme míti dokonalou "znalost veškeré ^bviny své, nečistoty své a ^cnahoty své; a spravedliví budou míti dokonalou znalost radosti své a ^dspravedlivosti své, jsouce ^eoděni ^fčistotou, ano, dokonce ^grouchem spravedlivosti.

15 A stane se, že až všichni lidé přejdou z této první smrti k životu, protože se stávají nesmrtelnými, musejí se ukázati před ^asoudcovskou stolicí Svatého Izraelského; a pak přichází ^bsoud a pak musejí býti souzeni podle svatého soudu Božího.

16 A tak jistě, jakože žije Pán, neboť Pán Bůh to pravil a je to věčné ^aslovo jeho, jež nemůže ^bpominouti, že ti, kteří jsou spravedliví, budou spravedliví nadále, a ti, kteří jsou ^cšpinaví, budou ^dšpinaví nadále; pročež, ti, kteří jsou špinaví, jsou ^eďábel a anděl jeho; a ti odejdou do ^fvěčného ohně připraveného pro ně; a muka jejich jsou jako ^gjezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků a nemá konce.

17 Ó, ta velikost a ^aspravedl-

nost našeho Boha! Neboť on vykonává všechna slova svá a ta vycházejí z úst jeho a zákon jeho musí býti naplněn.

18 Ale vizte, spravedliví, ^asvatí Svatého Izraelského, ti, kteří věří ve Svatého Izraelského, ti, kteří vytrpěli ^bkříž světa a nedbali hany světa, ti ^czdědí ^dkrálovství Boží, jež pro ně bylo připraveno ^eod založení světa, a radost jejich bude plná ^fna věky.

19 Ó, ta velikost milosrdenství našeho Boha, Svatého Izraelského! Neboť on ^avysvobozuje svaté své od oné ^bhrozné přišery, ďábla a smrti a ^cpekla a onoho jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

20 Ó, jak veliká je ^asvatost našeho Boha! Neboť on ^bzná všechno a není ničeho, co by neznal.

21 A přijde na svět, aby mohl ^aspasiti všechny lidi, budou-li poslouchati hlas jeho; neboť vizte, on vytrpí bolesti všech lidí, ano, ^bbolesti každého živého stvoření, jak mužů, tak žen a dětí, kteří patří do rodiny ^cAdamovy.

22 A on to vytrpí, aby vzkříšení mohlo přijíti ke všem lidem, aby

14a Mos. 3:25;

Alma 5:18.

b PP Vina.

c Morm. 9:5.

d PP Spravedlivost, spravedlivý.

e Přísl. 31:25.

f PP Čistota, čistý, nečistý.

g NaS 109:76.

15a PP Soud, poslední.

b Žalmy 19:10;

2. Nefi 30:9.

16a 1. Král. 8:56;

NaS 1:38; Mojž. 1:4.

b NaS 56:11.

c PP Špina, špinavost.

d 1. Nefi 15:33–35;

Alma 7:21;

Morm. 9:14;

NaS 88:35.

e PP Ďábel.

f Mos. 27:28.

g Zjev. 21:8;

2. Nefi 28:23;

NaS 63:17.

17a PP Spravedlnost.

18a PP Svatý.

b Lukáš 14:27.

c NaS 45:58; 84:38.

d PP Oslavení.

e Alma 13:3.

f PP Věčný život.

19a NaS 108:8.

b 1. Nefi 15:35.

c PP Peklo.

20a PP Svatost.

b Alma 26:35;

NaS 38:2.

21a PP Spasení.

b NaS 18:11; 19:18.

c PP Adam.

všichni mohli státí před ním ve veliký a soudný den.

23 A přikazuje všem lidem, že musejí činiti ^a pokání a býti ^b pokřtěni v jeho jménu, majíce dokonalou víru v Svatého Izraelského, jinak nemohou býti spaseni v království Božím.

24 A nebudou-li činiti pokání a věřiti v jeho ^a jméno a nebudou-li pokřtěni v jeho jménu a ^b nevytrvají-li do konce, musejí býti ^c zatraceni; neboť Pán Bůh, Svatý Izraelský, to pravil.

25 Pročež, on dal ^a zákon; a kde ^b není dán zákon, tam není trest; a kde není trest, tam není odsouzení; a kde není odsouzení, tam milosrdenství Svatého Izraelského má na lidi nárok pro usmíření; neboť oni jsou vysvobození jeho mocí.

26 Neboť ^a usmíření uspokojuje požadavky jeho ^b spravedlnosti pro všechny ty, kterým ^c nebyl ^d dán zákon, a tak jsou vysvobození od oné hrozné příšery, smrti a pekla, a ďábla a jezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka; a jsou znovuzřízeni tomu Bohu, který jim dal ^e dech a který je Svatý Izraelský.

27 Ale běda tomu, kterému byl ^a zákon dán, ano, který má všechna přikázání Boží jako my a který je přestupuje a který promarňuje dny zkoušky své, neboť stav jeho je hrozný!

28 Ó, ten lstivý ^a plán onoho zlého! Ó, ta ^b marnivost a nestálost a pošetilost lidí! Když jsou ^c učení, myslí si, že jsou ^d moudří, a neposlouchají ^e radu Boží, neboť ji odsunují stranou domnívajíce se, že vše poznávají sami, pročež, moudrost jejich je pošetilost a neprospívá jim. A oni zahynou.

29 Ale býti učený je dobré, ^a poslouchají-li ^b rady Boží.

30 Ale běda ^a bohatým, kteří jsou bohatí co do věcí světa. Neboť protože jsou bohatí, pohrdají ^b chudými, pronásledují mírné a srdce jejich lpí na pokladech jejich; pročež, poklad jejich je bůh jejich. A vizte, poklad jejich s nimi zahyne také.

31 A běda hluchým, kteří nechtějí ^a slyšeti; neboť oni zahynou.

32 Běda slepým, kteří nechtějí viděti; neboť oni zahynou také.

33 Běda těm srdce neobřeza-

23a PP Pokání.

^b PP Křest, křtítí.

24a PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.

^b PP Vytrvati.

^c PP Zatracení.

25a Jakub 4:17.

PP Zákon.

^b Řím. 4:15;

2. Nefi 2:13;

Alma 42:12–24.

PP Počet vydatí,
zodpovědnost,
zodpovědný.

26a 2. Nefi 2:10;

Alma 34:15–16.

PP Usmíření, usmířiti.

^b PP Spravedlnost.

^c Mos. 3:11.

^d Mos. 15:24;

NaS 137:7.

^e Gen. 2:7; NaS 93:33;

Abr. 5:7.

27a Lukáš 12:47–48.

28a Alma 28:13.

^b PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

^c Lukáš 16:15;

2. Nefi 26:20; 28:4, 15.

^d Přísl. 14:6; Jer. 8:8–9;

Řím. 1:22.

PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha;
Moudrost.

^e Alma 37:12.

PP Rada.

29a 2. Nefi 28:26.

^b Jakob 4:10.

30a Lukáš 12:34;

1. Tim. 6:10;

NaS 56:16.

^b PP Chudí.

31a Ezech. 33:30–33;

Mat. 11:15;

Mos. 26:28;

NaS 1:2, 11, 14;

Mojš. 6:27.

ného, neboť vědomí nepravostí jejich je udeří posledního dne.

34 Běda "lháři, neboť on bude svržen do ^bpekla.

35 Běda vražedníku, který úmyslně "zabíjí, neboť on ^bzemře.

36 Běda těm, kteří se dopouštějí "smilstva, neboť oni budou svrženi do pekla.

37 Ano, běda těm, kteří "uctívají modly, neboť ďábel všech ďáblů se z nich raduje.

38 A zkrátka běda všem těm, kteří umírají v hříších svých; neboť se "navrátí k Bohu a spatří tvář jeho a zůstanou v hříších svých.

39 Ó milovaní bratří moji, pomněte, jak strašlivé je přestupovati proti tomu Svatému Bohu a také jak strašlivé je podlehnouti ponoukání toho "lstivého. Pamatujte, ^btělesně smýšleti je "smrt a duchovně smýšleti je "život "věčný.

40 Ó milovaní bratří moji, nakloňte ucho slovům mým. Pamatujte na velikost Svatého Izraelského. Neříkejte, že jsem k vám promlouval tvrdé věci; neboť řeknete-li to tak, budete spílati "pravdě; neboť já jsem

promlouval slova Tvůrce vašeho. Víím, že slova pravdy jsou vůči vši nečistotě ^btvrdá; ale spravedliví se jich nebojí, neboť milují pravdu a nejsou otřeseni.

41 Ó tedy, milovaní bratří moji, "pojdte k Pánu, ke Svatému. Pamatujte, že stezky jeho jsou spravedlivé. Vizte, ^bcesta pro člověka je "úzká, ale leží před ním v přímém směru a strážným ^dbrány je Svatý Izraelský; a nezaměstnává tam žádného služebníka; a není žádné jiné cesty kromě té, která vede tou branou; neboť on nemůže býti oklamán, neboť Pán Bůh je jméno jeho.

42 A kdo klepe, tomu on otevře; a "moudří a učení a ti, kteří jsou bohatí, kteří jsou ^bnadutí pro učenost svou a moudrost svou a bohatství své – ano, to jsou ti, které on opomíjí; a neodhodí-li tyto věci a neuznají-li sami sebe za "pošetilce před Bohem a nesestoupí-li do hlubin ^dpokory, on jim neotevře.

43 Ale věci moudrých a rozvážných budou před nimi "skryty na věky – ano, ono štěstí, které je připraveno pro svaté.

44 Ó milovaní bratří moji, pamatujte na slova moje. Vizte,

34a Přísl. 19:9.

pp Čestnost, čestný;
Lhaní.

b pp Peklo.

35a Ex. 20:13;

Mos. 13:21.

b pp Trest smrti.

36a 3. Nefi 12:27–29.

pp Cudnost.

37a pp Modlářství.

38a Alma 40:11, 13.

39a 2. Nefi 28:20–22; 32:8;

Mos. 2:32; 4:14;

Alma 30:53.

b Řím. 8:6.

pp Tělesný.

c pp Smrt, duchovní.

d Přísl. 11:19.

e pp Věčný život.

40a pp Pravda.

b 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 28:28; 33:5.

41a 1. Nefi 6:4;

Jákosb 1:7;

Omni 1:26;

Moroni 10:30–32.

b 2. Nefi 31:17–21;

Alma 37:46;

NaS 132:22, 25.

c Lukáš 13:24;

2. Nefi 33:9;

Hel. 3:29–30.

d 2. Nefi 31:9, 17–18;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 43:7; 137:2.

42a Mat. 11:25.

b pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

c 1. Kor. 3:18–21.

d pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

43a 1. Kor. 2:9–16.

snímám šat svůj a vytrásám ho před vámi; modlím se k Bohu spasení svého, aby na mne pohlédl “všepromokajícím okem svým; pročez, poznáte posledního dne, kdy všichni lidé budou souzeni za skutky své, že Bůh Izraelský svědčil, že já jsem ^bsetřásl nepravosti vaše z duše své a že před ním stojím v jasnosti a že jsem ^czbaven krve vaší.

45 Ó milovaní bratří moji, odvráťte se od hříchů svých; setřeste ^ařetězy toho, který by vás chtěl pevně spoutati; pojdte k tomu Bohu, který je ^bskálou spasení vašeho.

46 Připravte duši svou na onen slavný den, kdy “spravedlnost bude udělena spravedlivým, dokonce na den ^bsoudu, abyste nemuseli býti vyděšeni hrozným strachem; abyste nemuseli míti dokonalou vzpomínku na hroznou ^cvinu svou a nebyli přinuceni zvolati: Svaté, svaté jsou soudy tvé, ó Pane Bože ^dVšemohoucí – ale já znám vinu svou; přestoupil jsem zákon tvůj a přestupky mé jsou moje; a ďábel mne získal, a tak jsem kořistí hrozné bídy jeho.

47 Ale vizte, bratří moji, je nezbytné, abych vás probouzel k hrozné skutečnosti těchto věcí? Dráсал bych duši vaši, kdyby mysl vaše byla čistá? Byl bych k vám přímý podle

přímosti pravdy, kdybyste byli osvobozeni od hříchu?

48 Vizte, kdybyste byli svatí, promlouval bych k vám o svatosti; ale jelikož svatí nejste a pohlížíte na mne jako na učitele, je nezbytně nutné, abych vás ^a“učil následkům ^bhříchu.

49 Vizte, duše má se hrozí hříchu a srdce mé se těší ze spravedlivosti; a já budu ^a“chváliti svaté jméno Boha svého.

50 Pojdte, bratří moji, každý, kdo žízní, pojdte k ^a“vodám; a ten, který nemá peněz, ať přijde, kupuje a jí; ano, pojdte a kupujte víno a mléko bez ^bpeněz a bez cen.

51 Pročez, neutrácejte peníze za to, co nemá žádné ceny, ani ^a“nepracujte pro to, co nemůže uspokojiti. Poslouchejte mne pilně a pamatujte na slova, která jsem promlouval; a pojdte k Svatému Izraelskému a ^b“hodujte na tom, co nehyne, ani se nemůže zkaziti, a nechť se duše vaše těší z tučnosti.

52 Vizte, milovaní bratří moji, pamatujte na slova svého Boha; modlete se k němu neustále ve dne a v noci vzdávejte ^a“díky svatému jménu jeho. Nechť se srdce vaše raduje.

53 A vizte, jak veliké jsou ^a“smlouvy Páně a jak veliká je blahosklonnost jeho k dětem lidským; a pro svou velikost a

44a Jákob 2:10.

^b Jákob 1:19.

^c Jákob 2:2;

Mos. 2:28.

45a 2. Nefi 28:22;

Alma 36:18.

^b PP Skála.

46a PP Spravedlnost.

^b PP Soud, poslední.

^c Mos. 3:25.

^d 1. Nefi 1:14;

Mojž. 2:1.

48a Alma 37:32.

^b PP Hřešiti, hřích.

49a 1. Nefi 18:16.

50a PP Živá voda.

^b Alma 42:27.

51a Iz. 55:1–2.

^b 2. Nefi 31:20; 32:3;

3. Nefi 12:6.

52a PP Díkůvzdání, díky.

53a PP Smlouva.

svou milost a ^bmilosrdenství nám přislíbil, že símě naše nebude zcela zničeno podle těla, ale že je zachová; a v budoucích pokoleních se stane spravedlivou ^cvětví domu Izraele.

54 A nyní, bratří moji, chci k vám promlouvati více; ale nazítří k vám promluví zbytek slov svých. Amen.

KAPITOLA 10

Židé ukřižují svého Boha – Budou rozptylováni, dokud v něho nezačnou věřiti – Amerika bude zemí svobody, kde nebude panovati žádný král – Smiřte se s Bohem a získejte spasení jeho milostí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Jákob, k vám promlouvám opět, milovaní bratří moji, o této spravedlivé ^avětví, o které jsem promlouval.

2 Neboť vizte, ^asliby, které jsme obdrželi, jsou sliby pro nás podle těla; pročez, ačkoli mi bylo ukázáno, že mnohé z dětí našich zahynou v těle pro nevíru, nicméně, Bůh bude milosrdný k mnohým; a děti naše budou znovuzřízeny, aby mohly dojít k tomu, co jim dá pravou znalost Vykupitele jejich.

3 Pročez, jak jsem vám řekl, je nezbytně nutné, aby Kristus – neboť včera v noci mi ^aanděl sdělil, že toto bude jméno jeho – ^bpřišel mezi Židy, mezi ty, kteří jsou zlovolnější částí světa; a oni ho ^cukřižují – neboť tak to náleží našemu Bohu a není žádného jiného národa na zemi, který by ^dukřižoval svého ^eBoha.

4 Neboť kdyby byly tyto mocné ^azázraky vykonány mezi jinými národy, činily by pokání a věděly by, že on je jejich Bůh.

5 Ale pro ^akněžské lstivosti a nepravosti zatvrdí ti v Jeruzalémě šíji svoji proti němu, a tak bude ukřižován.

6 Pročez, pro nepravosti jejich přijde na ně zničení, hlad, mor a krveprolití; a ti, kteří nebudou zničeni, budou ^arozptýleni mezi všechny národy.

7 Ale vizte, tak praví ^aPán Bůh: ^bAž přijde den, kdy ve mne budou věřiti, že já jsem Kristus, tehdy, jak jsem učinil smlouvu s otci jejich, budou znovuzřízeni v těle na zemi do zemí dědictví svého.

8 A stane se, že budou ^ashromážděni z dlouhého rozptýlení svého, z ^bostrovů mořských a ze čtyř částí země; a národy pohanů budou veliké v očích

53b PP Milosrdenství, milosrdný.
c PP Vinice Páně.
10 1a 1. Nefi 15:12–16;
2. Nefi 3:5;
Jákob 5:43–45.
2a 1. Nefi 22:8;
3. Nefi 5:21–26;
21:4–7.
3a 2. Nefi 25:19;
Jákob 7:5;

Moroni 7:22.
b PP Ježíš Kristus –
Proroctví o narození
a smrti Ježíše Krista.
c 1. Nefi 11:33;
Mos. 3:9;
NaS 45:52–53.
d Lukáš 23:20–24.
e 1. Nefi 19:10.
4a PP Zázrak.
5a Lukáš 22:2.

PP Kněžská lstivost.
6a 1. Nefi 19:13–14.
PP Izrael – Rozptýlení
Izraele.
7a PP Pán.
b 2. Nefi 25:16–17.
8a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.
b 1. Nefi 22:4;
2. Nefi 10:20–22;
NaS 133:8.

mých, praví Bůh, neboť je ‹vynesou do země dědictví jejich.

9 ‹Ano, králové pohanů budou pro ně pěstouny a královny jejich se stanou chůvami; pročez, ‹sliby Páně jsou veliké pro pohany, neboť on tak pravil, a kdo se může přítí?

10 Ale vizte, tato země, praví Bůh, bude zemí dědictví tvého a ‹pohané budou na této zemi požehnáni.

11 A tato země bude zemí ‹svobody pro pohany a v této zemi nebude žádných ‹králů, kteří budou pohanům vzbuzení.

12 A opevním tuto zemi proti všem ostatním národům.

13 A ten, kdo ‹bojuje proti Sionu, ‹zahyne, praví Bůh.

14 Neboť ten, kdo pozvedá krále proti mně, zahyne, neboť já Pán, ‹král nebe, budu králem jejich a budu na věky ‹světlem těm, kteří slyší slova moje.

15 Pročež, z tohoto důvodu, aby mohly býti naplněny ‹smlouvy moje, jež jsem učinil s dětmi lidskými a jež s nimi učiním, dokud jsou v těle, musím nezbytně zničití ‹tajná díla ‹temnoty a vražd a ohavností.

16 Pročež, ten, kdo bojuje proti ‹Sionu, jak Žid, tak pohan, jak

porobený, tak svobodný, jak muž, tak žena, zahyne; neboť ‹to jsou ti, kteří jsou smilnicí vši země; neboť ‹ti, kteří ‹nejsou pro mne, jsou ‹proti mně, praví náš Bůh.

17 Neboť já ‹splním sliby své, jež jsem učinil dětem lidským a jež jim učiním, dokud jsou v těle –

18 Pročež, milovaní bratří moji, tak praví náš Bůh: Budu sužovati símě tvé rukou pohanů; nicméně obměkčím srdce ‹pohanů tak, že pro ně budou jako otec; pročez, pohané budou ‹požehnáni a ‹počítáni mezi dům Izraele.

19 Pročež, já ‹zasvětim tuto zemi na věky semeni tvému a těm, kteří budou počítáni mezi símě tvoje, jako zemi dědictví jejich; neboť je to země vyvolená, praví mi Bůh, nade všechny jiné země, pročez chci, aby všichni lidé, kteří na ní dlí, mne uctívali, praví Bůh.

20 A nyní, milovaní bratří moji, když vidíme, že náš milosrdný Bůh nám dal tak veliké poznání těchto věcí, pamatujme na něj a odložme hříchy své a nevěšme hlavu, neboť my nejsme zavrženi; nicméně byli

8c 1. Nefi 22:8.
9a Iz. 49:22–23.
b 1. Nefi 22:8–9;
NaS 3:19–20.
10a 2. Nefi 6:12.
11a PP Svoboda,
svobodný.
b Mos. 29:31–32.
13a 1. Nefi 22:14, 19.
b Iz. 60:12.
14a Alma 5:50;
NaS 38:21–22;
128:22–23;

Mojž. 7:53.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.
15a PP Smlouva.
b Hel. 3:23.
PP Tajná spolčení.
c PP Temnota,
duchovní.
16a PP Sion.
b 1. Nefi 13:4–5.
c 1. Nefi 14:10.
d 1. Nefi 22:13–23;
2. Nefi 28:15–32;

3. Nefi 16:8–15;
Eter 2:9.
e Mat. 12:30.
17a NaS 1:38.
18a Lukáš 13:28–30;
NaS 45:7–30.
b Efez. 3:6.
c Gal. 3:7, 29;
1. Nefi 14:1–2;
3. Nefi 16:13; 21:6, 22;
30:2;
Abr. 2:9–11.
19a 2. Nefi 3:2.

jsme "vyhnáni ze země dědictví svého; ale byli jsme přivedeni do ^blepší země, neboť Pán učinil moře "stezkou naší a my jsme na "ostrově mořském.

21 Ale veliké jsou sliby Páně těm, kteří jsou na "ostrovech mořských; pročez, protože se praví ostrovy, musí jich nezbytně býti více než tento a ony jsou také obydleny bratřími našimi.

22 Neboť vizte, Pán Bůh "vyváděl čas od času lidi z domu Izraele, podle své vůle a libosti. A nyní vizte, Pán pamatuje na všechny ty, kteří byli odlomeni, pročez pamatuje i na nás.

23 Tudíž, rozveselte srdce své a pamatujte, že jste "svobodni, abyste ^bjednali sami za sebe – "zvoliti si cestu věčné smrti nebo cestu věčného života.

24 Pročez, milovaní bratří moji, smiřte se s vůlí Boží, a ne s vůlí ďábla a těla; a pamatujte poté, co se smiříte s Bohem, že je to pouze "milostí Boží a skrze ni, že jste ^bspaseni.

25 Pročez, kéž vás Bůh pozvedne ze smrti mocí vzkříšení a také z věčné smrti mocí "usmíření, abyste mohli býti přijati do věčného království Božího, abyste ho mohli chváliti pro milost božskou. Amen.

KAPITOLA 11

Jákob viděl svého Vykupitele – Zákon Mojžíšův symbolizuje Krista a dokazuje, že přijde. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, "Jákob tehdy promlouval k mému lidu mnohem více věcí; nicméně pouze toto jsem nechal ^bzapsati, neboť to, co jsem napsal, mi postačuje.

2 A nyní já, Nefi, píši více slov "Izaiášových, neboť duše má se těší ze slov jeho. Neboť vztáhnou slova jeho na lid svůj a vyšlu je ke všem dětem svým, neboť on vpravdě viděl ^bVykupitele mého, stejně jako jsem ho viděl já.

3 A můj bratr Jákob ho také "viděl, jako jsem ho viděl já; pročez vyšlu slova jejich k dětem svým, abych jim dokázal, že slova má jsou pravdivá. Pročez, slovy ^btří, pravil Bůh, utvrdím slovo svoje. Nicméně Bůh posílá více svědků a dokazuje všechna slova svá.

4 Vizte, duši mou těší "dokazovati lidu mému pravdu o ^bpříchodu Krista; neboť k tomuto účelu byl dán "zákon Mojžíšův; a vše, co bylo Bohem dáno od počátku světa člověku, je symbolem jeho.

20a 1. Nefi 2:1–4.

b 1. Nefi 2:20.

pp Zaslíbená země.

c 1. Nefi 18:5–23.

d Iz. 11:10–12.

21a 1. Nefi 19:15–16; 22:4.

22a 1. Nefi 22:4.

23a pp Svoboda jednání.

b 2. Nefi 2:16.

c Deut. 30:19.

24a pp Milost.

b pp Spasení.

25a pp Usmíření, usmířiti.

11 1a 2. Nefi 6:1–10.

b 2. Nefi 31:1.

2a 3. Nefi 23:1.

b pp Vykupitel.

3a 2. Nefi 2:3;

Jákob 7:5.

b 2. Nefi 27:12;

Eter 5:2–4;

NaS 5:11.

4a 2. Nefi 31:2.

b Jákob 4:5;

Jarom 1:11;

Alma 25:15–16;

Eter 12:19.

c 2. Nefi 5:10.

5 A duše má se také těší ze "smluv Páně, které učinil s otci našimi; ano, duše má se těší z milosti jeho a ze spravedlnosti jeho a moci a milosrdenství ve velikém a věčném plánu vysvo- bození od smrti.

6 A duši mou těší dokazovati lidu mému, že "pokud by Kristus nepřišel, všichni lidé by museli zahynouti.

7 Neboť kdyby "nebylo Krista, nebylo by Boha; a kdyby nebylo Boha, nejsme my, neboť by nemohlo býti žádného ^bstvoření. Ale Bůh jest a on jest Kristus a přijde v plnosti svého vlastního času.

8 A nyní, píši několik slov Izaiášových, aby každý, kdo z mého lidu uvidí tato slova, mohl pozdvihnouti srdce své a radovati se ohledně všech lidí. Nyní, toto jsou ta slova a vy je můžete vztahovati na sebe a na všechny lidi.

KAPITOLA 12

Izaiáš vidí chrám posledních dnů, shromáždění Izraele a soud a mír během milénia – Pyšní a zlo- volní budou poníženi při druhém

příchodu – Porovnej s Izaiášem 2. Kolem roku 559–545 př. Kr.

Slovo, které "viděl ^bIzaiáš, syn Amosův, o Judě a Jeruzalému:

2 A stane se v posledních dnech, když "hora ^bdomu Páně bude utvrzena na vrcholku "hor a bude vyvýšena nad pahorky a všechny národy k ní budou prouditi.

3 A mnozí lidé půjdou a řeknou: Pojdte a vystupme na horu Páně, do domu Boha Jákobova; a on nás bude vyučovat cestám svým a my budeme "kráčet po stezkách jeho; neboť ze Sionu vyjde ^bzákon a slovo Páně z Jeruzaléma.

4 A on bude "souditi mezi národy a bude kárati mnohé lidi; a oni překují meče své na radlice a kopí svá na vinařské nože – národ nepozvedne meč proti národu, ani se již nebudou učiti válce.

5 Ó dome Jákobův, pojdte a krácejme ve světle Páně; ano, pojdte, neboť vy všichni jste "bloudili, každý k zlovolným cestám svým.

6 Tudíž, ó Pane, ty jsi opustil lid svůj, dům Jákobův, protože "jsou naplněni z východu a po-

5a PP Abrahamova smlouva.

6a Mos. 3:15.

7a 2. Nefi 2:13.

b PP Stvoření, stvořiti.

12 1a HEB *chaza*, což znamená „viděl ve vidění“. To znamená, že Izaiáš obdržel toto poselství od Pána skrze vidění.

b Izaiáš, kapitoly 2–14,

jsou citovány z mosazných desek Nefim ve 2. Nefim 12–24; v textu jsou určité rozdíly, kterým je třeba věnovati pozornost.

2a Joel 3:17.

PP Sion.

b PP Chrám, dům Páně.

c NaS 49:25.

3a PP Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b HEB učení neboli nauka.

PP Evangelium.

4a 2. Nefi 21:2–9.

5a 2. Nefi 28:14;

Mos. 14:6;

Alma 5:37.

6a TJ. jsou syceni, zásobení učením, cizí vírou. Žalmy 106:35.

slouchají věštec jako ^bFilistinští a ^cmají zalíbení v dětech cizinců.

7 Země jejich je také plná stříbra a zlata, ani není konce pokladům jejich; země jejich je také plná koní, ani není konce vozům jejich.

8 Země jejich je také plná ^amodel; uctívají dílo svých vlastních rukou, to, co jejich vlastní prsty zhotovily.

9 A obyčejný člověk se ^anesklání a veliký člověk se nepokořuje, tudíž neodpouštěj mu.

10 Ó vy zlovolní, vejďte do skály a ^aukryjte se v prachu, neboť bázeň Páně a sláva velebnosti jeho vás udeří.

11 A stane se, že zpupné pohledy člověka budou poníženy a povýšenost lidská bude skloněna a Pán sám bude oslaven v onen den.

12 Neboť ^aden Pána zástupů brzy přijde na všechny národy, ano, na každý, ano, na ^bpyšné a zpupné a na každého, kdo je povýšený, a ti budou poníženi.

13 Ano, a den Páně přijde na všechny cedry libánské, neboť jsou vysoké a povýšené; a na všechny duby bázanské;

14 A na všechny vysoké hory a na všechny pahorky a na všechny národy, jež jsou povýšené, a na každý lid;

15 A na každou vysokou věž a na každou opevněnou zeď;

16 A na všechny lodě ^amořské a na všechny lodě z Tarsisu a na všechny příjemné obrazy.

17 A zpupnost člověka bude skloněna a povýšenost lidská bude ponížena; a Pán sám bude oslaven v ^aonen den.

18 A modly on docela zničí.

19 A oni půjdou do děr skalních a do jeskyní země, neboť na ně přijde bázeň Páně a sláva velebnosti jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemí.

20 V onen den člověk ^ahodí modly své ze stříbra a modly své ze zlata, jež si zhotovil, aby je uctíval, krtkům a netopýrům;

21 Aby šli do slují skal a na vrcholky rozeklaných hor, neboť na ně přijde bázeň Páně a velebnost slávy jeho je udeří, až povstane, aby strašlivě otrásl zemí.

22 Ustaňte se spoléhati na ^ačlověka, jehož dech je v nozdách jeho; neboť zač bude považován?

KAPITOLA 13

Juda a Jeruzalém budou potrestány za svou neposlušnost – Pán

6b PP Filistinští.

c HEB potřásají si rukou neboli uzavírají s nimi smlouvu.

8a PP Modlářství.

9a TJ. před Bohem; místo toho uctívá modly.

10a Alma 12:14.

12a PP Druhý příchod Ježíše Krista.

b Mal. 4:1;

2. Nefi 23:11; NaS 64:24.

16a Řecká verze (Septuaginta) má jedno slovní spojení, které nemá verze hebrejská, a hebrejská verze má jedno spojení, které nemá verze řecká; ale 2. Nefi 12:16 má obě

spojení. Žalmy 48:8; Ezech. 27:25.

17a TJ. den Pánova příchodu ve slávě.

20a HEB odvrhne.

22a TJ. Ustaňte se spoléhati na smrtelného člověka; ve srovnání s Bohem má malou moc. Mojž. 1:10.

obhajuje svůj lid a soudí ho – Dcery Sionu jsou proklety a trýzněny pro svou světskost – Porovnej s Izaiášem 3. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NEBOŽ vizte, Pán, Pán zástupů, odejme od Jeruzaléma a od Judy podporu a oporu, celou oporu chleba a celou podporu vody –

2 Mocného muže a muže války, soudce a proroka a moudrého a starce;

3 Velitele nad padesáti a úctyhodného muže a rádce a zručného řemeslníka a výmluvného řečníka.

4 A dám jim děti za knížata a nemluvněta jim budou panovati.

5 A lid bude utiskován, jeden druhým a bližním svým; dítě se bude chovati pyšně vůči starci a hanebný vůči úctyhodnému.

6 Když se člověk chopí bratra svého z domu otce svého a řekne: Ty máš oděv, ty buď vládcem naším a zadrž tento ^a“pád rukou svou –

7 V onen den bude přísahati řka: Já nebudu ^a“hojičem; neboť v domě mém není ani chleba, ani oděvu; nečiňte ze mne vládce lidu.

8 Neboť Jeruzalém je ^a“zbořen a Juda ^b“padl, protože jazyk jejich

a skutkové jejich jsou proti Pánu, k dráždění očí slávy jeho.

9 Výraz tváře jejich svědčí proti nim a vyhlašuje, že hřích jejich je dokonce jako ^a“Sodomy a nemohou to skrýti. Běda duši jejich, neboť sami se odměnili zlem!

10 Řekněte spravedlivým, že oni jsou na tom ^a“dobře; neboť oni budou jísti ovoce konání svého.

11 Běda zlovolným, neboť oni zahynou; neboť odměna rukou jejich spočine na nich!

12 A lidu mého utlačitelé jsou děti a ženy mu panují. Ó lide můj, ti, kteří tě ^a“vedou, způsobují, že chybuješ, a ničí cestu stezek tvých.

13 Pán povstává, aby ^a“obhajoval, a stojí, aby soudil lid.

14 Pán vejde v soud se staršími lidu svého a ^a“knížaty jeho; neboť vy jste ^b“vyjedli ^c“vinici a ^d“lup od ^e“chudých v domech svých.

15 Co zamýšlíte? Rozbítíte lid můj na kusy a drtíte tváře chudých, praví Pán Bůh zástupů.

16 Nadto Pán praví: Protože dcery Sionu jsou povýšené a kráčejí s nataženým krkem a prostopášnýma očima, chodí ^a“cupitavě a cinkají nohama –

17 Tudíž Pán stihne svrabem temeno hlavy dcer Sionu a Pán ^a“obnaží tajná jejich.

18 V onen den Pán odejme

13 6a Iz. 3:6.

7a HEB obvazovačem (rány); tj. nemohu řešit tvé problémy.

8a Jer. 9:11.

b Pláč 1:3.

9a Gen. 19:1, 4–7, 24–25.

PP Homosexualita.

10a Deut. 12:28.

12a Iz. 9:16.

13a HEB se přel.

Mích. 6:2;

NaS 45:3–5.

14a HEB vládci nebo vůdci.

b HEB zničili nebo spálili.

c Iz. 5:7.

d Tj. zpronevěřili zisk.

e 2. Nefi 28:12–13.

16a Tj. kráčejí strojeně krátkými rychlými kroky.

17a HEB odhalí; ustálené slovní spojení znamenající „zostudí je“.

okrasu cinkajících ozdob jejich a "čepce a ^bsrpkovité náhrdelníky;
19 Řetízky a náramky a závo-
jíčky;

20 Čepčky a ozdoby nohou a čelenky a destičky a náušnice;

21 Prsteny a nosní šperky;

22 "Proměnné části šatu i pláštěky i roušky i vačky;

23 "Zrcadla i jemné tkaniny i šály i závoje.

24 A stane se, namísto sladké vůně bude zápach; a namísto opasku "roztržení; a namísto upravených vlasů lysina; a namísto ^bživůtku přepásání zíní; "popálení namísto krásy.

25 Muži tvoji padnou mečem a mocní tvoji ve válce.

26 A brány jeho budou bédovati a truchlití; a on bude pustý a bude seděti na zemi.

KAPITOLA 14

Sion a jeho dcery budou vykoupěny a očištěny ve dni milénia – Porovnej s Izaiášem 4. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A V ONEN den se sedm žen chopí jednoho muže řkouce: Budeme jísti svůj vlastní chléb a nositi svůj vlastní šat; jen nás nech nazývati se jménem tvým, aby "potupa naše byla odňata.

2 V onen den bude "větev Páně krásná a slavná; plod země výtečný a krásný pro ty, kteří unikli z Izraele.

3 A stane se, že ti, kteří budou ponecháni v Sionu a zůstanou v Jeruzalémě, budou nazýváni svatí, každý, kdo je zapsán mezi žijící v Jeruzalémě –

4 "Až Pán ^bsmyje špínu z dcer Sionu a očistí krev Jeruzaléma z jeho středu duchem soudu a duchem "čáru.

5 A Pán stvoří nad každým obydlím hory Sion a nad shromážděními jeho "oblak a dým ve dne a září planoucího ohně v noci; neboť veškerá sláva Sionu bude pod ochranou.

6 A bude tam stánek pro stín v denní době před horkem a jako "útočiště a skrýš před bouří a před deštěm.

KAPITOLA 15

Pánova vinice (Izrael) zpustne a jeho lid bude rozptýlován – Přijdou na ně bědy v jejich odpadlém a rozptýleném stavu – Pán vyzdvihne korouhev a shromáždí Izrael – Porovnej s Izaiášem 5. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A PAK budu zpívati milovanému svému "píseň milého svého o

18a Možná sířka na vlasy. Autority se ne vždy shodují na druhu ženských ozdob uvedených ve verších 18–23.

b TJ. ozdoby ve tvaru srpku měsíce.

22a HEB třpytivé části oděvu.

23a NEBOLI průsvitné

části oděvu.

24a HEB cáry.

b NEBOLI roucha.

c NEBOLI cejch (znamení otroctví).

14 1a TJ. znamení toho, že jsou neprovdané a bezdětné.

2a Iz. 60:21; 2. Nefi 3:5; Jákob 2:25.

4a TJ Až Pán očistí zemi.

b PP Umýti, umytý, umývání.

c Mal. 3:2–3; 4:1.

5a Ex. 13:21.

6a Iz. 25:4; NaS 115:6.

15 1a TJ. Prorok skládá píseň neboli poetické podobenství o vinici a ukazuje Boží milosrdenství a nepřístupnost Izraele.

vinici jeho. Milovaný můj má vinici na velmi plodném pahorku.

2 A ohradil ji a vybral z ní kameny a osadil ji nejvybranějším "vinným kmenem a postavil věž uprostřed ní a také v ní zhotovil vinný lis; a hleděl, aby přinesla hrozny, a ona přinesla hrozny divoké.

3 A nyní, ó obyvatelé Jeruzaléma a lidé judští, sud'te, prosím vás, mezi mnou a vinicí mou.

4 Co ještě mohlo býti učiněno pro vinici mou, co jsem na ní neučinil? Pročež, když jsem hleděl, aby přinesla hrozny, přinesla hrozny divoké.

5 A nyní, hleďte; povím vám, co učiním vinici své – "odejmu plot její, a bude vyjedena; a zbořím zeď její, a bude rozšlapána;

6 A nechám ji zpustnout; nebude prořezávána ani okopávána; ale vzejde tam "bodláčí a trní; také přikáží oblakům, aby na ni ^bnedštily žádný déšť.

7 Neboť "vinice Pána zástupů je dům Izraele a lidé judští milou rostlinou jeho; a on očekával ^bsoud, ale vizte, útlak; očekával spravedlivost, ale vizte, pláč.

8 Běda těm, kteří připojují "dům k domu, takže tam nemůže býti místa, aby mohli býti uprostřed země ^bsami!

9 Uším mým pravil Pán

zástupů, vpravdě mnohé domy budou opuštěny a veliká a krásná města bez obyvatel.

10 Ano, deset dílců vinice vydá jeden "bát a chomer semena vydá efi.

11 Běda těm, kteří vstávají časně zrána, aby se mohli "držeti silného nápoje, a kteří pokračují až do noci a ^bvíno je rozpaluje!

12 A harfa a loutna a bubínek a píšťala a víno bývá na hodech jejich; ale oni "nehledí na dílo Páně, ani neuvažují o působení rukou jeho.

13 Proto lidé moji vešli do zajetí, protože nemají žádné "znanosti; a vznešení lidé jejich jsou vyhladovělí a zástupy jejich vysušeny žízni.

14 Proto peklo se rozšířilo a bezmezně otevřelo chřtán svůj; a sláva jejich a zástupy jejich a nádhera jejich a ten, kdo se raduje, do něho sestoupí.

15 A obyčejný člověk bude snižen a mocný muž bude pokořen a oči zpupného budou pokořeny.

16 Ale Pán zástupů bude oslaven v "soudu a Bůh, který je svatý, bude posvěcen ve spravedlivosti.

17 Pak se budou beránci pásti podle obyčeje svého a pustá místa tučných budou cizinci jísti.

18 Běda těm, kteří přitahují

2a Jer. 2:21.

5a Žalmy 80:13.

6a Iz. 7:23; 32:13.

b Jer. 3:3.

7a PP Vinice Páně.

b NEBOLI spravedlnost.

8a Mich. 2:1–2.

b TJ. Jsou přivázáni ke svému hříchu jako zvířata ke svému břemenu.

10a Ezech. 45:10–11.

11a Přísl. 23:30–32.

b PP Slovo moudrosti.

12a Žalmy 28:5.

13a Ozeáš 4:6.

PP Poznání, znalost.

16a PP Ježíš Kristus – Soudce.

nepravost provazy "marnivosti a hřích ^bjako provazem u vozu;

19 Kteří říkají: Nechť si "pospíš a urychlí dílo své, abychom ho mohli ^bvidět; a nechť se rada Svátého Izraelského přiblíží a přijde, abychom ji mohli znáti.

20 Běda těm, kteří "nazývají zlo dobrem a dobro zlem, kteří pokládají ^btemnotu za světlo a světlo za temnotu, kteří pokládají hořké za sladké a sladké za hořké!

21 Běda těm, kteří jsou "moudří ve svých vlastních očích, a těm, kteří jsou rozvášní ve svém vlastním pohledu!

22 Běda mocným v pití vína a mužům síly v míchání silných nápojů;

23 Kteří ospravedlňují zlovolného za odměnu a spravedlivost spravedlivého "odjímají od něj!

24 Proto jak "oheň šíří ^bstrniště a plamen stravuje ^cplevy, kořen jejich bude shnilinou a květy jejich se rozletí jako prach; protože oni odvrhli zákon Pána zástupů a "pohrdli slovem Svátého Izraelského.

25 Proto je "hněv Páně roznicen proti lidu jeho a on vztáhl proti nim ruku a udeřil je; a pahorky se třásly a mrtvolky jejich byly roztrhány uprostřed ulic. V tom

všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

26 A on vyzdvihne "korouhev národům dalekým a ^bzahvízdá na ty od končin země; a vizte, "přijdou rychle a hbitě; žádný mezi nimi nebude znaven a nebude ani klopytati.

27 Žádný nebude dřímati ani spáti; ani nebude uvolněn pás beder jejich, ani se nepřetrhne řemínek obuvi jejich;

28 Šípy jejich budou ostré a luky jejich napjaté a kopyta koní jejich budou považována za křemen a kola jejich za vichřici, řev jejich za řev lví.

29 Budou řvátí jako "lvíčata; ano, budou řvátí a uchvátí kořist a odnesou ji do bezpečí a nikdo ji nevysvobodí.

30 A v onen den budou proti nim řvátí, jako řve moře; a pohlédnou-li na zemi, vizte, tma a smutek a světlo je zatemněno v nebesích jejich.

KAPITOLA 16

Izaiáš vidí Pána – Izaiášovy hřichy jsou odpuštěny – Je povolán prorokovati – Prorokuje o odmítnutí Kristova učení Židy – Zbytek se

18a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

b TJ. Jsou přivázáni ke svým hřichům jako zvířata ke svému břemenu.

19a Jer. 17:15.

b TJ. Neuvěří v Mesiáše, dokud ho neuvidí.

20a Moroni 7:14, 18;

NaS 64:16; 121:16.

b 1. Jan. 1:6.

21a Přísl. 3:5–7;

2. Nefi 28:15.

23a TJ. zbavují ho jeho zákonných práv.

24a Abd. 1:18;

Mal. 4:1–2;

2. Nefi 20:17.

b Joel 2:5;

1. Nefi 22:15, 23;

2. Nefi 26:4, 6;

NaS 64:23–24; 133:64.

c Lukáš 3:17;

Mos. 7:29–31.

d 2. Sam. 12:7–9.

25a NaS 63:32;

Mojš. 6:27.

26a PP Korouhev.

b NEBOLI dá signál pro shromáždování.

Iz. 7:18;

2. Nefi 29:2.

c PP Izrael –

Shromáždění Izraele.

29a 3. Nefi 21:12–13.

navrátí – Porovnej s Izaiášem 6. Kolem roku 559–545 př. Kr.

V ^aROCE, kdy zemřel král Uziáš, viděl jsem také Pána sedícího na trůně, vysokém a pozvednutém, a ^bvlečka jeho naplňovala chrám.

2 Nad ním stáli ^aserafínové; každý měl šest křídel; dvěma si přikrýval tvář a dvěma si přikrýval nohy a dvěma létal.

3 A jeden volal na druhého a pravil: Svatý, svatý, svatý je Pán zástupů; celá země je plná slávy jeho.

4 A ^aveřeje dveří se pohnuly na hlas toho, který volal, a dům se naplnil dýmem.

5 Pak jsem pravil: Běda je mi! neboť ^ajsem zničen; protože jsem člověk nečistých rtů; a dlím uprostřed lidu nečistých rtů; neboť oči mé viděly Krále, Pána zástupů.

6 Pak ke mně přiletěl jeden ze serafínů, maje v ruce své řeřavý ^auhel, který vzal kleštěmi z oltáře;

7 A položil ho na ústa moje a pravil: Hle, tento se dotkl úst tvých; a ^anepravost tvá je odňata a hřích tvůj očištěn.

8 Také jsem slyšel hlas Pána říkající: Koho pošlu a kdo za nás půjde? Pak jsem pravil: Zde jsem; pošli mne.

9 A on pravil: Jdi a řekni tomuto lidu – Slyšte přece, ale oni

nerozuměli; a hled'te přece, ale oni nechápali.

10 Zatvrd' srdce tohoto lidu a zacpi uši jeho a zavři oči jeho – aby neviděli očima svýma a ^aneslyšeli ušima svýma a nerozuměli srdcem svým a nebyli obráceni a nebyli uzdraveni.

11 Pak jsem pravil: Pane, jak dlouho? A on pravil: Dokud města nebudou zničena bez obyvatel a domy bez lidí a země nebude zcela zpustošena;

12 A dokud Pán ^anepřemístí lid daleko, neboť uprostřed země bude veliké opuštění.

13 Ale přece bude desetina a ti se navrátí a budou spořádání jako jilm a jako dub, jejichž podstata je v nich, když shazují listí svoje; tak svaté sítě bude ^apodstatou jejich.

KAPITOLA 17

Efraim a Syrie vedou válku proti Judovi – Kristus bude zrozen z panny – Porovnej s Izaiášem 7. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A STALO se za dnů Achasových, syna Jotamova, syna Uziášova, krále judského, že Rezin, král syrský, a Pekach, syn Romeliášův, král izraelský, vyšli k Jeruzalému, aby proti němu válčili, ale nemohli ho přemoci.

2 A bylo řečeno domu Davido-

16 1a TJ. kolem roku 750 př. Kr.

b TJ. lem jeho oděvu neboli jeho obruba.

2a PP Cherubíni.

4a HEB základy prahů se zachvěly.

5a HEB sklácen; tj. byl přemožen vědomím hříchů svých a svého lidu.

6a TJ. symbol očišťování.

7a PP Oduštění hříchů.

10a Mat. 13:14–15.

12a 2. Král. 17:18, 20.

13a TJ. Jako strom, i když jeho listy jsou rozptýleny, přesto v něm zůstává život a schopnost vytvářeti sémě.

vu: Syrie se spojila s "Efraimem. A srdce jeho se pohnulo, i srdce lidu jeho, jako se stromy v lese pohybují větrem.

3 Pak pravil Pán Izaiášovi: Vyjdi nyní vstříc Achasovi, ty a "Sear Jašub, syn tvůj, na konec struhy hořejšího rybníka, na silnici valchářova pole;

4 A řekni mu: Měj se na pozoru a ztiš se; "neboj se a srdce tvé ať neumdlévá pro tyto konce čadících loučí, pro prudký hněv Rezinův a Syrie a syna Romeliášova.

5 Protože Syrie, Efraim a syn Romeliášův ukuli zlou radu proti tobě řkouce:

6 Táhněme proti Judovi a sužujme ho a "učiňme pro sebe do něj průlom a ustavme si uprostřed něj krále, ano, syna Tabealova.

7 Tak praví Pán Bůh: Nebude tomu tak, ani se tak nestane.

8 Neboť hlavou Syrie je Damašek a hlavou Damašku Rezin; a během šedesáti pěti let bude Efraim zlomen, takže nebude lidem.

9 A hlavou Efraima je Samaří a hlavou Samaří je Romeliášův syn. "Nebudete-li věřiti, zajisté neobstojíte.

10 Ba co více, Pán promluvil opět k Achasovi řka:

11 Požádej o "znamení Pána,

Boha svého; požádej o ně buď v hloubkách, nebo ve výšinách nahoře.

12 Ale Achas pravil: Nepožádám, ani nebudu "pokoušeti Pána.

13 A on pravil: Slyš nyní, ó dome Davidův; je ti málo zkoušeti trpělivost lidí, ale ty budeš zkoušeti trpělivost i Boha mého?

14 Proto sám Pán ti dá znamení – Viz, "panna počne a porodí syna a nazve jméno jeho ^bImmanuel.

15 Máslo a med bude jísti, aby uměl odmítnouti zlo a zvoliti dobro.

16 Neboť nežli "dítě bude uměti odmítnouti zlo a zvoliti dobro, země, kterou nenávidíš, bude opuštěna ^boběma svými králi.

17 Pán "přivede krále assyrského na tebe a na lid tvůj a na dům otce tvého dny, jakých nebylo ode dne, kdy ^bEfraim opustil Judu.

18 A stane se v onen den, že Pán "zahvízdne na mouchu, která je i v té nejzazší části Egypta, a na včelu, která je v zemi assyrské.

19 A ony přijdou a všechny spočinou v pustých údolích a ve skalních šterbinách a na všem trní a na všech keřích.

20 V tentýž den Pán "oholí břitvou najatou těmi za řekou,

17 2a TJ. Celý severní Izrael se nazýval podle jména Efraima, vedoucího severního kmene.

3a HEB zbytek se navrátil.

4a TJ. Nelekej se z toho útoku; těmto dvěma králům zbývá málo

zápalu.

6a HEB rozdělme ho.

9a 2. Par. 20:20.

11a PP Znamení.

12a TJ. zkoušeti.

14a PP Panic, panna.

b HEB S námi je Bůh.

PP Immanuel.

16a 2. Nefi 18:4.

b 2. Král. 15:30; 16:9.

17a 2. Par. 28:19–21.

b 1. Král. 12:16–19.

18a NEBOLI dá signál, svolá.

Iz. 5:26.

20a TJ. Země bude vylištěna cizím vetřelcem.

^bkrálem assyrským, hlavu a chlupy nohou; a také vyholí bradu.

21 A stane se v onen den, že muž bude ^akrmiti kravku a dvě ovce;

22 A stane se, pro hojnost mléka, které dávají, že on máslo jísti bude; neboť máslo a med bude jísti každý, kdo zůstane v zemi.

23 A stane se v onen den, že každé místo, kde bylo tisíc vinných kmenů za tisíc ^astříbrných, bude pro bodláčí a trní.

24 Se šípy a s luky tudy lidé projdou, protože celá země se stane bodláčím a trním.

25 A na všechny pahorky, které budou okopávány motykou, nepřijde strach z bodláčí a z trní; ale budou pro vyslání býků a šlapání ^abravem.

KAPITOLA 18

Kristus bude jako kámen úrazu a skála pohoršení – Hleďte Pána, ne šveholící zaklínače – Obracejte se k zákonu a ke svědectví pro vedení – Porovnej s Izaiášem 8. Kolem roku 559–545 př. Kr.

BA co více, slovo Páně mi řeklo: Vezmi si veliký svitek a napiš naň perem lidským o ^aMaher-šalal-haš-bazovi.

2 A já jsem si vzal věrné ^asvědky, aby zaznamenávali, kněze Uriáše a Zachariáše, syna Jeberechiášova.

3 A přistoupil jsem k ^aprorokyni; a ona počala a porodila syna. Pak pravil mi Pán: Dej mu jméno Maher-šalal-haš-baz.

4 Neboť viz, ^adítě ještě ^bnebude uměti zvolati otče můj a matko má, když bohatství Damašku a ^clup Samaří bude odňat před králem assyrským.

5 Pán promluvil opět ke mně řka:

6 Poněvadž lid tento odmítá vody ^aSiloe, které jemně plynou, a raduje se z ^bRezina a syna Romeliášova;

7 Tedy, proto, vizte, Pán uvede na ^aně vody řeky, silné a mnohé, a to krále assyrského a celou slávu jeho; a on vystoupí ze všech řečišť svých a převalí se přes všechny břehy své.

8 A ^aprojde přes Judu; zaplaví a převalí se, bude sahati až po krk; a rozpětí křídel jeho naplní šíři země tvé, ó ^bImmanueli.

9 ^aSpojte se, ó vy lidé, a budete rozlámáni na kusy; a nakloňte ucho, vy všichni z dalekých zemí; opásejte se a budete rozlámáni na kusy; opásejte se a budete rozlámáni na kusy.

10 Raďte se společně a přijde

20b 2. Král. 16:5–9.

21a TJ. Zůstane pouze několik soběstačných přeživších.

23a NEBOLI kousků stříbra.

25a HEB ovceci nebo kozami.

18 1a TJ. zničení je blízke.

2a PP Svědek.

3a TJ. ke své manželce.

4a 2. Nefi 17:16.

b Iz. 8:4.

c 2. Král. 15:29.

6a Gen. 49:10;

PPJ, Gen. 50:24.

b Iz. 7:1.

7a TJ. nejprve na severní Izrael.

8a TJ. Assyrie vnikne i do Judy.

b PP Immanuel.

9a TJ. Utvořte spojení.

to vniveč; proneste slovo, a nestane se; ^aneboť Bůh je s námi.

11 Neboť Pán ke mně takto promluvil silnou rukou a poučil mě, abych nekráčel po cestě tohoto lidu, řka:

12 Neříkejte ^aspolčení všem, kterým tento lid bude říkati spolčení; ani se nebojte strachem jeho, ani se neobávejte.

13 Posvěťte Pána zástupů samotného a nechť on je ^abázní vaší a nechť on je strachem vaším.

14 A on bude ^asvatyní; ale ^bkamenem úrazu a skálou pohoršení oběma domům Izraele, pastí a léčkou obyvatelům Jeruzaléma.

15 A mnozí mezi nimi budou ^aklopýtati a padnou a budou potření a budou lapeni a budou jati.

16 Zavaž svědectví, zapečet ^azákon mezi učedníky mými.

17 A já budu čekati na Pána, který ^aukrývá tvář svou před domem Jákobovým, a já ho budu hledati.

18 Vizte, já a děti, které mi Pán dal, jsme ^aznameními a divy v Izraeli od Pána zástupů, jenž dlí na hoře Sion.

19 A když vám řeknou: Vyhle-

dávejte ^avyvolávače duchů a ^bzaklínače, kteří šveholí a mumlají – ^ccož by neměl lid vyhledávati svého Boha, aby žijící slyšeli od ^amrtvých?

20 K zákonu a k svědectví; a ^anemluví-li oni podle tohoto slova, je to proto, že v nich není žádného světla.

21 A ^aprojdou tím zbědovaní a hladoví; a stane se, že až budou hladoví, budu zlořečiti králi svému a Bohu svému a pohlédnou vzhůru.

22 A pohlédnou na zemi a spatří trápení a temnotu, šero úzkosti, a budou hnáni k temnotě.

KAPITOLA 19

Izaiáš promlouvá o Mesiášovi – Lid v temnotě uvidí veliké světlo – Nám se narodilo dítě – Bude Knížetem pokoje a bude vládnouti na Davidově trůně – Porovnej s Izaiášem 9. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NICMÉNĚ šero nebude takové, jaké bylo během utiskování jejího, kdy on zprvu slabě postihl ^azemi Zabulon a zemi Neftalím a poté bolestněji postihl podél cesty k Rudému moři za Jordánem v Galileji národů.

10a TJ. Juda (země Immanuelova) bude ušetřen. Žalmy 46:8.

12a TJ. Juda se nemá spoléhati na tajná spiknutí s jinými kvůli bezpečí.

13a TJ. Buďte uctívá a pokorní před Bohem.

14a Ezech. 11:15–21.

b 1. Petr. 2:4–8; Jákob 4:14–15.

15a Mat. 21:42–44.

16a HEB učení neboli nauku. PP Evangelium.

17a Iz. 54:8.

18a TJ. Jména Izaiáše a jeho synů znamenají: „Jehova spasí“, „K rychlé kořisti pospíchá loupežník“ a „Zbytek se navrátí“. 2. Nefi 17:3; 18:3.

19a Lev. 20:6.

b TJ. kouzelníky, věštky. c 1. Sam. 28:6–20.

d NEBOLI jménem.

20a TJ. spiritistická média (také ve verších 21–22).

21a TJ. Izrael bude odveden do zajetí, protože nechtějí poslouchati.

19 1a Mat. 4:12–16.

2 Lid, který krácel v "temnotě, uviděl světlo veliké; na ty, kteří prodlévají v krajíně stínu smrti, na ně světlo zazářilo.

3 Ty jsi rozmnožil národ a "rozhojnil radost – radují se před tebou jako se radují při žni a jako se radují muži, když dělí kořist.

4 Neboť ty jsi zlomil jeho břemene jeho a prut ramene jeho, hůl utlačitele jeho.

5 Neboť každá bitva bojovníka je se zmateným hlukem a s šatem vyváleným v krvi; ale tato bude s pálením a palivem ohně.

6 Neboť "dítě narodilo se nám, syn dán je nám; a ^bvláda bude na rameni jeho; a nazváno bude jméno jeho Předivný, Rádce, "Mocný Bůh, "Věčný Otec, Kníže "pokoje.

7 Vzrůstu "vlády a pokoje ^bnení konce na trůnu Davidově a na království jeho, až je uvede v řád a ustanoví je se soudem a se spravedlností od nynějška nadále, až na věky. Horlivost Pána zástupů to vykoná.

8 Pán poslal slovo své Jákobovi a ono zasvítilo na "Izrael.

9 A zví všechen lid, i Efraim a obyvatelé Samaří, kteří v pýše a zarytosti srdce říkají:

10 Cihly spadly, ale my budeme stavěti tesaným kamenem;

fíkovníky jsou poraženy, ale my je vyměníme za cedry.

11 Proto Pán pozvedne protivníky "Rezinovy proti němu a spojí nepřátele jeho;

12 Syrské zepředu a Filistinské zezadu; a oni "spořádají Izrael otevřenými ústy. V tom všem se však neodvrátil ^bhněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

13 Neboť lid se "neobrací k tomu, který jej bije, ani Pána zástupů nevyhledávají.

14 Proto Pán odřízne od Izraele hlavu i ocas, ratolest i síť v jednom dni.

15 Starší, ten je hlavou; a prorok, který učí lžím, ten je ocasem.

16 Neboť vůdcové tohoto lidu způsobují, že hřeší; a ti, kteří jsou jimi vedeni, jsou zničeni.

17 Proto Pán nebude mít radost z mladých mužů jejich, ani nebude "milosrdný k jejich dětem bez otců a k vdovám; neboť každý z nich je pokrytec a zločinec a každá ústa promlouvají ^bbláznovství. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale "ruka jeho je stále vztažena.

18 Neboť zlovolnost hoří jako oheň; spořádá bodláčí a trní a zapálí houštiny lesů a oni vystoupí vzhůru, jako stoupá sloup dýmu.

19 Hněvem Pána zástupů je

2a „Šero“ a „temnota“ bylo odpadlictví a zajetí; „světlo veliké“ je Kristus.

3a Iz. 9:3.

6a Iz. 7:14; Lukáš 2:11.

b Mat. 28:18.

c Tit. 2:13–14.

d Alma 11:38–39, 44.

e Jan 14:27.

7a Pp Vláda.

b Dan. 2:44.

8a Tj. Prorocké poselství, které následuje (verše 8–21), bylo varováním severním kmenům, nazývaným Izrael.

11a 2. Král. 16:5–9.

12a 2. Král. 17:6, 18.

b Iz. 5:25; 10:4.

13a Amos 4:6–12.

17a Pp Milosrdenství, milosrdný.

b 2. Nefi 9:28–29.

c Jákob 5:47; 6:4.

země zatemněna a lidé budou jako palivo ohně; "žádný člověk neušetří bratra svého.

20 A chňapne po pravé ruce, a bude hladový; a bude "žrátí po levé ruce, a nebude uspokojen; bude žrátí, každý člověk, maso svého vlastního ramene –

21 "Manasses proti ^bEfraimovi a Efraim proti Manassesovi; společně budou proti ^cJudovi. V tom všem se však neodvrátil jeho hněv, ale ruka jeho je stále vztažena.

KAPITOLA 20

Zničení Assyrie je předobrazem zničení zlovolných při druhém příchodu – Poté, co Pán opět přijde, bude zachováno málo lidí – Onoho dne se navrátí zbytek Jákoba – Porovnej s Izaiášem 10. Kolem roku 559–545 př. Kr.

BĚDA těm, kteří ustanovují ne-spravedlivá ustanovení a kteří sepisují tíživost, kterou předepsali;

2 Aby odvrátili potřebné od "soudu a aby odňali právo od chudých lidu mého, aby ^bvdovy mohly býti kořistí jejich a aby mohli oloupiti děti bez otců!

3 A co vy uděláte v den "navštívení a při zpusťování, které přijde zdaleka? Ke komu utečete pro pomoc? A kde zanecháte slávu svou?

4 Beze mne se skloní mezi vězni a padnou mezi zabíjícími. V tom všem se však neodvrátil hněv jeho, ale ruka jeho je stále vztažena.

5 Ó Asyřane, prute hněvu mého, a hůl v ruce jeho je "rozhořčením jeho.

6 Pošlu ho "proti národu pokryteckému a proti lidu hněvu svého mu dám příkaz, aby vzal kořist a aby vzal lup a aby je rozšlapal jako bláto ulic.

7 Nicméně on se tak nedomnívá, ani srdce jeho si to nemyslí; ale v srdci svém má ničení a odříznutí nemála národů.

8 Neboť on praví: Zdaliž knížata má nejsou koneckonců králi?

9 Zdaliž není Chalno jako Charkemis? Zdaliž není Emat jako Arfad? Zdaliž není Samař jako Damašek?

10 Jak "ruka má založila království model a ta, jejichž ryté zpodobeniny převyšovaly ony jeruzalémské a samařské;

11 Zdaliž neučiním tak, jak jsem učinil Samař a modlám jeho, Jeruzalému a modlám jeho?

12 Pročež stane se, že až Pán vykoná celé dílo své na hoře Sion a v Jeruzalémě, potrestá "ovoce zatvrzelého srdce krále ^bassyřského a slávu vysokých pohledů jeho.

13 Neboť "on praví: Silou ruky své a moudrostí svou jsem toto učinil; neboť jsem rozvážný; a

19a Mich. 7:2–6.

20a Deut. 28:53–57.

21a pp Manasses.

b pp Efraim.

c pp Juda.

20 2a NEBOLI
spravedlnost.

b pp Vdova.

3a TJ. trestu.

5a Iz. 10:5.

6a TJ. proti Izraeli.

10a TJ. ruka krále
assyřského (verše
10–11).

12a TJ. pyšného
vychloubání.

b Sof. 2:13.

13a TJ. král assyřský
(verše 13–14).

já jsem odsunul hranice lidu a uloupil jsem poklady jejich a já jsem potlačil obyvatele jako udatný muž;

14 A ruka má nalezla jako hnízdo poklady lidu; a jako člověk shromáždí vejce, která jsou opuštěná, tak jsem shromáždil celou zemi; a nebylo žádného, kdo by pohnul křídlem nebo otevřel ústa nebo pípl.

15 “Bude se ^bsekera vyvyšovati nad toho, kdo jí seká? Bude se pila vynášeti nad toho, kdo ji tahá? Jako kdyby prut sám šlehal proti těm, kteří jej zvedají, nebo jako kdyby se hůl zvedala sama od sebe, jako by nebyla dřevo!

16 Proto Pán, Pán zástupů, vyšle mezi jeho tučné hubenosti; a pod “jeho slávou rozníti hoření jako hoření ohně.

17 A světlo Izraele bude jako oheň a Svatý jeho jako plamen a spálí a spořádá trní jeho a bodláčí jeho v jednom dni;

18 A stráví slávu lesa jeho a plodného pole jeho, jak “duši, tak tělo; a oni budou, jako když vlajkonoš umdlévá.

19 A “zbytek stromů lesa jeho bude malý, že by je dítě mohlo sepsati.

20 A stane se v “onen den, že

zbytek Izraele a ti, kteří unikli z ^bdomu Jákobova, nebudou již spoléhati na toho, který je udeřil, ale budou se spoléhati na Pána, Svatého Izraelského, v pravdě.

21 “Zbytek se navrátí, ano, dokonce zbytek Jákobův, k mocnému Bohu.

22 Neboť i kdyby tvého lidu Izraele bylo jako písku mořského, přece se jich zbytek navrátí; ustanovené “pohubení ^bzaplaví spravedlivost.

23 Neboť Pán Bůh zástupů “vykoná pohubení, a to zamýšlené v celé zemi.

24 Proto tak praví Pán Bůh zástupů: Ó lide můj, který dlíš v Sionu, neobávej se assyrského; bude tě mrskatí prutem a pozvedne proti tobě hůl svou, “podle způsobu Egypta.

25 Neboť ještě maličkou chvíli a rozhořčení ustane, a hněv můj při zničení jejich.

26 A Pán zástupů na něj uplete bič podle krveprolití “Madianských na skále Gorébu; a jako byla hůl jeho nad mořem, tak ji vyzdvihne jako v Egyptě.

27 A stane se v onen den, že “břímě jeho bude snato z ramene tvého a jeho jeho z šíje tvé a jeho bude zničeno kvůli ^bpomazání.

15a Všechny metafory v tomto verši pokládají stejnou otázku: Může se člověku (např. králi assyrskému) dařiti, když se přičí Bohu?
b Tj. prorok přirovnává krále k nástroji.
16a Tj. krále assyrského (také verše 17–19).

18a Tj. Assyrie zcela zanikne.
19a Tj. zbytky assyrského vojska.
20a Tj. v posledních dnech.
b Amos 9:8–9.
21a Iz. 11:11–12.
22a NaS 63:34.
pp Svět – Konec světa.
b Tj. I když přichází

rest, je dostupné milosrdenství.
23a Tj. způsobí ustanovené zničení.
24a Tj. jako to Egypťané činili v dávných dobách. Ex. 1:13–14.
26a Gen. 25:1–2; Soud. 7:25.
27a Iz. 14:25.
b pp Pomazání.

28 “Přišel do Aiatsu, přešel do Migronu; v Michmasu složil zásoby své.

29 Prošli průchodem; přenocování své měli v Gabaa; Rámat se obává; Saulova Gabaa utekla.

30 Pozdvihni hlas, ó dcero gallimská; dej ho slyšeti v Lais, ó ubohá Anatot.

31 Madmena je přemístěna; obyvatelé Gábimu se shromažďují k útěku.

32 Avšak ještě zůstane v Nobe onoho dne; pohrozí rukou svou proti hoře dcery Sionu, pahorku jeruzalémskému.

33 Vizte, Pán, Pán zástupů oklestí větev s hrůzou; a “vysocí velikostí budou podseknuti; a zrupní budou pokořeni.

34 A on vyseká houští lesů železem a Libán padne od mocného.

KAPITOLA 21

Kmen Izaiův (Kristus) bude souditi ve spravedlivosti – Znalost Boha pokryje v milěníu zemi – Pán pozvedne korouhev a shromáždí Izrael – Porovnej s Izaiášem 11. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A VYJDE “proutek z ^bkmene

“Izaiova a větev vyroste z kořenů jeho.

2 A “Duch Páně spočine na něm, duch moudrosti a porozumění, duch rady a moci, duch poznání a bázně Páně;

3 A učiní ho rychlým v porozumění skrze bázeň Páně; a on nebude “souditi podle pohledu očí svých ani kárati podle sluchu uší svých.

4 Ale se “spravedlivostí bude souditi chudé a po právu ^bkárati jménem ^cmírných v zemi; a udeří zemi holí úst svých a dechem rtů svých pobije zlovolné.

5 A spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním ^abeder jeho.

6 Vlk také bude dlíti s beránkem a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmný dobytek spolu; a malé dítě je povede.

7 A kráva a medvěd se budou pásti; mláďata jejich ulehnou spolu; a lev bude žrát slámu jako býk.

8 A kojeňátko si bude hrát nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do “baziliščího doupěte.

9 “Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť země bude plná ^bpoznání Páně, jako vody pokrývají moře.

10 A v “onen den tam bude

28a Tj. Je zachycen postup asyrských vojsk k Jeruzalému; poté (verše 33–34) je obrazně popsán Pánův zásah proti nim.

33a Hel. 4:12–13.

21 1a NaS 113:3–4.

b NaS 113:1–2.

c Izai byl otcem

Davidu; je zmíněna královská Davidova genealogická linie, v níž se nakonec narodil Ježíš. Mich. 5:2; Židům 7:14. Pp Izai.

2a Iz. 61:1–3.

3a Jan 7:24.

4a Žalmy 72:2–4;

Mos. 29:12.

b HEB rozhodovati.

c Pp Mírnost, mírný.

5a NEBOLI pasu.

8a další jedovatý had.

9a Iz. 2:4.

pp Milénium.

b NaS 101:32–33; 130:9.

10a Tj. v posledních dnech. JS–Ž 1:40.

^bkořen Izaiův, jenž bude korouhví lidu; a ten budou ^apohané hleděti; a odpočinutí jeho bude slavné.

11 A stane se v onen den, že Pán opět vztáhne ruku svou, ^apodruhé, aby shromáždil zbytek lidu svého, který bude zanechán, z Assyrie a z Egypta a z Patrosu a z Chuse a z Élamu a ze Sinearů a z Ematu a z ostrovů mořských.

12 A on pozvedne ^akorouhev pro národy a shromáždí ^bvyvržence Izraele a ^cshromáždí rozptýlené Judovy ze čtyř koutů země.

13 ^aZávist Efraimova také odstoupí a protivníci Judovi budou odříznuti; Efraim nebude ^bzáviděti Judovi a Juda nebude sužovati Efraima.

14 Ale ^apoletí na ramenou Filistinských na západ; společně oloupí ony z východu; položí ruku svou na Édom a Moáb; a děti Ammonovy je budou poslouchati.

15 A Pán zcela ^azničí záliv moře Egyptského; a mocným větrem svým potřeše rukou svou nad řekou a rozrazí ji v sedm proudů a učiní, že lidé přejdou suchou nohou.

16 A bude tam ^asilnice pro zbytek lidu jeho, který bude zanechán od Assyrských, tak jako byla Izraelovi v den, kdy vycházel ze země egyptské.

KAPITOLA 22

V den milénia budou všichni lidé chváliti Pána – On bude dlíti mezi nimi – Porovnej s Izaiášem 12. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A ONOHO dne řekneš: Ó Pane, budu tě chváliti; přestože ses na mne hněval, hněv tvůj je odvrácen a ty mne utěšuješ.

2 Vizte, Bůh je spasení mé; budu ^adůvěřovati a nebudu se obávati; neboť Pán ^bJEHOVA je síla má a píseň má; stal se také spasením mým.

3 Proto s radostí budete čerpati ^avodu ze studní spasení.

4 A onoho dne řeknete: ^aChvalte Pána, vzývejte jméno jeho, vyhlašujte skutky jeho mezi lidem, připomínejte, že jméno jeho je oslaveno.

5 ^aZpívejte Pánu; neboť on učinil převeliké věci; je to známo v celé zemi.

6 ^aVolej a vykřikuj, ty obyvateli

10b Řím. 15:12;
NaS 113:5–6.

c NEBOLI jeho.
d NaS 45:9–10.

11a 2. Nefi 6:14;
25:17; 29:1.

12a PP Korouhev.
b 3. Nefi 15:15; 16:1–4.
c Neh. 1:9;
1. Nefi 22:10–12;
NaS 45:24–25.
PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

13a Jer. 3:18.

b Kmeny vedené Judou a Efraimem byly historicky protivníky (po událostech v 1. Král. 12:16–20). V posledních dnech bude toto nepřátelství urovnáno. Ezech. 37:16–22.
PP Záviděti, závist.
c PP Juda.

14a TJ. napadnou západní

úbočí, která byla filistinským teritoriem.

15a Zach. 10:11.

16a Iz. 35:8; NaS 133:27.

22 2a Mos. 4:6;

Hel. 12:1.

b Ex. 15:2.

PP Jehova.

3a PP Živá voda.

4a PP Děkuvzdání, díky.

5a NaS 136:28.

6a Iz. 54:1; Sof. 3:14.

Sionu; neboť veliký je Svatý Izraelský uprostřed tebe.

KAPITOLA 23

Zničení Babylona je předobrazem zničení při druhém příchodu – Bude to den hněvu a odplaty – Babylon (svět) padne na věky – Porovnej s Izaiášem 13. Kolem roku 559–545 př. Kr.

“BŘÍMĚ ^bBabylona, které viděl Izaiáš, syn Amosův.

2 Vyzdvihněte “praporec na vysoké hoře, pozvedněte k nim hlas, ^bpokyněte rukou, aby mohli vejít do bran urozených.

3 Přikázal jsem “posvěceným svým, také jsem povolal mocné své, neboť hněv můj nespočívá na těch, kteří se radují z výsosti mé.

4 Hluk zástupu na horách jakoby velikého lidu, hřmotný hluk “shromážděných ^bkrálovství národů, Pán zástupů seřazuje bitevní zástupy.

5 Přicházejí z daleké země, z končin nebe, ano, Pán a zbraně rozhořčení jeho, aby zničili celou zemi.

6 Kvílejte, neboť den Páně je na dosah; přijde jako zničení od Všemohoucího.

7 Proto všechny ruce ochab-

nou, srdce každého člověka se sevře;

8 A budou vyděšeni; zmocní se jich prudké bolesti a soužení; budou s úžasem hleděti jeden na druhého; tváře jejich plameni podobné budou.

9 Vizte, den Páně přichází krutý, jak prchlivostí, tak prudkým hněvem, aby zpusťil zemi; a on z ní “vyhledá hříšníky její.

10 Neboť hvězdy nebe a souhvězdí jeho nebudou dávat světlo své; “slunce bude zatemněno při vycházení svém a měsíc nedá světlu svému zářiti.

11 A já “potrestám svět pro zlo a zlovolné pro nepravost jejich; způsobím, že domýšlivost ^bpyšných ustane, a srazím zpupnost strašlivých.

12 Učiním “člověka cennějším nad zlato ryzí; člověka, pravím, nad zlatý klín z Ofiru.

13 Proto zatřesu nebesy a země se “pohne z místa svého v prchlivosti Pána zástupů, a v den prudkého hněvu jeho.

14 A bude to podobné “štvané srně a ovci, o kterou se žádný člověk nestará; a každý člověk se obrátí k svému vlastnímu lidu a každý uteče do své vlastní země.

15 Každý, kdo je pyšný, bude proboden; ano, a každý, kdo je

23 1a TJ. poselství o záhubě.

b Historické zničení zlovolného Babylonu, prorokované v Iz. 13 a 14, symbolizuje konečné zničení celého zlovolného světa.

NaS 133:5, 7, 14.

PP Bábel, Babylon.

2a NEBOLI korouhev.

PP Korouhev.

b TJ. zamávejte rukou, dejte signál.

3a TJ. Svatým.

4a Zach. 12:3.

b Zach. 14:2–3.

9a PP Země – Konečný stav země.

10a PP Svět – Konec světa.

11a Mal. 4:1.

b NaS 64:24.

12a Iz. 4:1–4.

13a PP Země – Konečný stav země.

14a NEBOLI honěné srně.

spojen se zlovolnými, padne mečem.

16 Děti jejich také budou roztrženy na kusy před očima jejich; domy jejich budou vyloupeny a manželky jejich poskrvněny.

17 Vizte, vzbudím proti nim Médské, kteří si nebudou vážit stříbra a zlata, ani v něm nebudou míti potěšení.

18 Luky jejich také roztržítí mladé muže na kusy; a nebudou míti slitování s plodem lůna; oči jejich neušetří dětí.

19 A Babylon, sláva království, "krása vybranosti Kaldejských, bude, jako když Bůh porazil ^bSodomu a Gomoru.

20 Nebude nikdy "obýván, ani nebude obydlován z pokolení na pokolení; ani Arab tam nerozbije stan; ani pastýři tam ovčinec svůj nepostaví.

21 Ale "divá zvěř pouště tam bude ležeti; a domy jejich budou plné naříkajících stvoření; a sovy tam budou dlíti a ^bsatyrové tam budou tancovati.

22 A divá zvěř z ostrovů se bude ozývati v pustých "domech jejich a ^bdraci v libých palácích jejich; a čas jeho přijde brzy a den jeho nebude prodloužen. Neboť já ho rychle zničím; ano, neboť budu milosrdný k lidu svému, ale zlovolní zahynou.

KAPITOLA 24

Izrael bude shromážděn a bude se těšiti odpočinku v miléniu – Lucifer byl vyvržen z nebe pro vzpouru – Izrael zvítězí nad Babylonem (světem) – Porovnej s Izaiášem 14. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NEBOŽ Pán bude k Jákobovi milosrdný, a přece "vyvolí Izrael a usadí jej v jeho vlastní zemi; a ^bcizinci se k němu připojí a přilnou k domu Jákobovu.

2 A "lid jej vezme a přivede ho na místo jeho; ano, zdaleka, až z končin země; a on se navrátí do svých ^bzemí zaslíbení. A dům Izraele je bude vlastniti a země Páně bude pro "služebníky a služebnice; a zajmou ty, u nichž byli zajatí; a budou panovati nad utlačiteli svými.

3 A stane se onoho dne, že Pán ti dá "odpočinutí od smutku tvého a od strachu tvého a od těžké poroby, v níž jsi byl nucen sloužiti.

4 A stane se onoho dne, že vynesesh toto přísloví proti králi "babylonskému a řekneš: Jak zanikl utlačitel, jak zaniklo zlaté město!

5 Pán rozlomil hůl zlovolných, žezla panovníků.

6 Ten, který bil lid v prchlivosti ustavičnou ranou, ten, který panoval národům v hněvu, je

19a TJ. marnivost.

b Gen. 19:24–25;

Deut. 29:23;

2. Nefi 13:9.

20a Jer. 50:3, 39–40.

21a Iz. 34:14–15.

b HEB kozlové nebo

démoni.

22a HEB palácích.

b HEB (asi) šakalové

nebo divocí psi.

24 1a Zach. 1:17.

b Iz. 60:3–5, 10.

2a TJ. Další národy

budou pomáhati

Izraeli.

b PP Zaslíbená země.

c Iz. 60:14.

3a Jozue 1:13;

NaS 84:24.

4a PP Bábel, Babylon.

pronásledován, a žádný tomu nebrání.

7 Celá země odpočívá a je klidná; propukají v "zpěv.

8 Ano, "jedle se nad tebou radují, a také cedry libánské, řkouce: Od té doby, co jsi ^bklesl, žádný "drvoštěp proti nám nevzešel.

9 "Peklo zdola se pohnulo pro tebe, aby tě přivítalo při příchodu tvém; budí pro tebe ^bmrtvé, dokonce všechny vůdce země; pozvedlo z trůnu svého všechny krále národů.

10 Ti všichni promluví a řeknou ti: Zeslábl jsi také jako my? Stal ses takovým jako my?

11 Nádhera tvoje je přivedena do hrobu; zvuk harf tvých není slyšeti; červ je pod tebou podestlán a červi tě přikrývají.

12 "Jak jsi padl s nebe, ó ^bLucifere, synu jitra! Jak jsi sražen k zemi, ty, který jsi oslaboval národy!

13 Neboť jsi pravil v srdci svém: "Vystoupím do nebe, vyvýším trůn svůj nad hvězdy Boha; také budu seděti na hoře shromáždění, na stranách ^bseveru;

14 Vystoupím nad výšiny oblaků; budu jako Nejvyšší.

15 Avšak budeš přiveden dolů do pekla, do ústraní "jámy.

16 Ti, kteří tě vidí, "pronikavě na tebe pohlédnou a budou si tě prohlížeti a řeknou: Je toto onen muž, který způsobil, že se země chvěla, a který otrásal královstvími?

17 A obracel svět v pustinu a ničil města jeho a neotevíral dům vězňů svých?

18 Všichni králové národů, ano, všichni, leží ve slávě, každý ve svém "vlastním domě.

19 Ale ty jsi vyvržen z hrobu svého jako "ohavná větev a zbytek těch, kteří jsou zabiti, probodnutí mečem, kteří jdou dolů ke ^bkamenům jámy; jako mršina pošlapaná nohama.

20 Ty k nim nebudeš připojen v pohřbu, protože ty jsi zničil zemi svou a zabil lid svůj; "símě ^bzločinců nebude nikdy uznáváno.

21 Připravte se pobíti děti jeho pro "nepravosti otců jejich, aby nepovstaly, ani nevlastnily zemi, ani nezaplňily tvář světa městy.

22 Neboť já povstanu proti nim, praví Pán zástupů, a odříznu od Babylonu "jméno, a

7a Iz. 55:12.

8a HEB cypřiš.

b TJ. ve smrti.

c HEB dřevorubec nepřiel proti nám.

9a PP Peklo.

b TJ. duchy bez těla.

12a NaS 76:26.

b HEB jitřní hvězda, syn svítání. O vládci zlovolného světa (Babylonu) se mluví jako o Luciferovi,

vládci veškeré zlovolnosti.

PP Dábel; Lucifer.

13a Mojž. 4:1–4.

b TJ. podle babylonské víry přibýtek bohů.

Žalmy 48:2.

15a 1. Nefi 14:3.

16a HEB budou se dívat na tebe úkosem a budou pochybovat o tobě.

18a TJ. ve své rodinné

hrobce.

19a TJ. zavřzená větev, odříznutá a odhozená.

b TJ. až na dno.

20a Žalmy 21:11–12; 37:28.

b PP Zlovolnost, zlovolný.

21a Ex. 20:5.

22a Přísl. 10:7.

zbytek, a syna, a ^bsynovce, praví Pán.

23 Také z něj učiním "majetek bukačů a jezero vody; a smetu ho ^bpometlem zničení, praví Pán zástupů.

24 Pán zástupů přísahal řka: Zajisté, jak jsem pomyslel, tak se stane; a jak jsem rozhodl, tak to bude –

25 Že přivedu "Assyrského do země své a na ^bhorách svých ho pošlapám nohou; pak jeho od nich odstoupí a břímě jeho odstoupí z ramenou jejich.

26 Toto je záměr zamýšlený pro celou zemi; a toto je ruka, která je vztažena proti "všem národům.

27 Neboť Pán zástupů rozhodl, a kdo zruší? A ruka jeho je vztažena, a kdo ji odvrátí?

28 V "roce, kdy král ^bAchas zemřel, bylo toto břímě.

29 Neraduj se, celá Palestino, protože hůl toho, který tě bil, je zlomena; neboť z plemene hadího vzejde bazilišek a plod jeho bude had ohnivý létající.

30 A prvorozený chudého bude jísti a potřebný ulehne v bezpečí; a já zabiji kořen tvůj hladem a on zabije zbytek tvůj.

31 Kvílej, ó bráno; křič, ó město; ty, celá Palestina, ses rozplynula; neboť ze severu přijde

dým a žádný nebude ve svém vymeřeném čase sám.

32 Co pak odpovědí poslové národů? Že Pán založil "Sion a ^bchudí lidu jeho v něj budou "důvěřovati.

KAPITOLA 25

Nefi se raduje z jasnosti – Izaiášovým proroctvím bude porozuměno v posledních dnech – Židé se vrátí z Babylonu, ukřížují Mesiáše a budou rozptylováni a trestáni – Budou znovuzříženi, až uvěří v Mesiáše – Ten přijde poprvé šest set let poté, co Lehi opustil Jeruzalém – Nefité zachovávají zákon Mojžíšův a věří v Krista, který je Svatý Izraelský. Kolem roku 559–545 př. Kr.

NYNÍ já, Nefi, promlouvám něco o slovech, která jsem napsal a která byla promlouvána ústy Izaiášovými. Neboť vizte, Izaiáš promlouval mnohé věci, jež byly mnohým z mého lidu "těžko srozumitelné; neboť neznají způsob prorokování mezi Židy.

2 Neboť já, Nefi, jsem je neučil mnohému ohledně Židů; neboť jejich "díla byla díly temnoty a jejich konání byla konáními ohavnosti.

3 Pročež, píši svému lidu,

22b Job 18:19.

23a Iz. 34:11–15.

^b NEBOLI koštětem.

25a Námět se přesouvá k assyrskému útoku a k pádu Judy, r. 701 př. Kr. (verše 24–27).
2. Král. 19:32–37;
Iz. 37:33–38.

^b TJ. na horách Judy a

Izraele.

^c Iz. 10:27.

26a TJ. Nakonec všechny světské národy budou takto svrženy.

28a TJ. Kolem roku 720 př. Kr., toto břímě neboli poselství o záhubě bylo prorokováno o

Filistinských, kdežto Juda bude v bezpečí.

^b 2. Král. 16:20.

32a PP Sion.

^b Sof. 3:12.

^c NEBOLI hledati v něm útočiště.

25 1a 2. Nefi 25:5–6.

2a 2. Král. 17:13–20.

všem těm, kteří později obdrží to, co píší, aby mohli znáti soudy Boží, že přijdou na všechny národy podle slova, jež promluvil.

4 Pročež, poslouchej, ó lide můj, jenž jsi z domu Izraele, a nakloň ucho slovům mým; neboť i když slova Izaiášova vám nejsou jasná, přesto jsou jasná všem těm, kteří jsou naplněni ^aduchem ^bprorocství. Ale dávám vám prorocství podle ducha, který je ve mně; pročež budu prorokovati podle ^cjasnosti, která je ve mně od té doby, co jsem vyšel z Jeruzaléma s otcem svým; neboť vizte, duše má se těší z jasnosti pro lid můj, aby se mohl poučiti.

5 Ano, a duše má se těší ze slov ^aIzaiášových, neboť pocházím z Jeruzaléma a oči mé spatřily věci ^bŽidů a já vím, že Židé rozumějí věcem proroků, a není žádného jiného lidu, který by rozuměl oněm věcem, jež byly promlouvány k Židům, jako oni, ledaže by byli učením takovým způsobem jako Židé.

6 Ale vizte, já, Nefi, jsem neučil děti své jako Židé; ale vizte, já sám jsem prodléval v Jeruzalémě, pročež znám okolní krajiny; a zmínil jsem se dětem svým o soudech Božích, které ^adolehly

na Židy, dětem svým, podle toho všeho, co Izaiáš promlouval, a nepíší o nich.

7 Ale vizte, pokračuji svým vlastním proroctvím podle ^ajasnosti své; v níž, jak vím, žádný člověk nemůže chybovati; nicméně ve dnech, kdy se proctví Izaiášova vyplní, budou lidé znáti význam jejich s jistotou, v dobách, kdy se vyplní.

8 Pročež, jsou ^acenná dětem lidským a ten, kdo se domnívá, že nejsou, k tomu obzvláště budu promlouvati a omezím slova na svůj ^bvlastní lid; neboť vím, že pro ně budou velice cenná v ^cposledních dnech; neboť v onen den jim porozumějí; pročež, pro jejich dobro jsem je napsal.

9 A tak, jako bylo pro nepravost ^azničeno mezi Židy jedno pokolení, právě tak byli ničení od pokolení k pokolení podle nepravostí svých; a nikdy nebylo žádné z nich zničeno, aniž by to bylo ^bpředpověděno proroky Páně.

10 Pročež, bylo jim řečeno o zničení, které na ně přijde, ihned poté, co otec můj opustil Jeruzalém; nicméně zatvrdili srdce své; a podle prorocství mého byli ^azničeni až na ty, kteří byli ^buneseni do zajetí do Babylona.

4a PP Duch Svatý.

b PP Prorocství, prorokovati.

c 2. Nefi 31:3; 33:5–6; Jákob 4:13.

5a 1. Nefi 19:23;

3. Nefi 23:1.

b PP Židé.

6a 2. Nefi 6:8;

Hel. 8:20–21.

7a 2. Nefi 32:7;

Alma 13:23.

8a PP Písma – Hodnota písem.

b Enos 1:13–16;

Morm. 5:12–15;

NaS 3:16–20.

c PP Poslední dny.

9a Jer. 39:4–10;

Mat. 23:37–38.

b Amos 3:7;

1. Nefi 1:13.

10a 1. Nefi 7:13;

2. Nefi 6:8;

Omni 1:15;

Hel. 8:20–21.

b 2. Král. 24:14;

Jer. 52:3–16.

11 A nyní, toto promlouvám pro ducha, který je ve mně. A přestože byli uneseni, opět se navrátí a budou vlastniti zemi Jeruzalém; pročez, budou opět “znovuzřízení v zemi dědictví svého.

12 Ale vizte, budou míti války a pověsti o válkách; a až přijde den, kdy “Jednorozený Otcův, ano, dokonce Otec nebe a země, se jim projeví v těle, vizte, oni ho odmítnou pro nepravosti své a tvrdost srdce svého a tvrdost šíje své.

13 Vizte, oni ho “ukřižují; a poté, co bude uložen v ^bhrobě po dobu “tří dnů, “vstane z mrtvých, s uzdravováním v křídlech svých; a všichni ti, kteří budou věřiti ve jméno jeho, budou spaseni v království Božím. Pročez, duši mou těší o něm prorokovati, neboť já jsem “viděl den jeho a srdce mé velebí svaté jméno jeho.

14 A vizte, stane se, že poté, co “Mesiáš vstane z mrtvých a projeví se lidu svému, tolika, kolik jich bude věřiti ve jméno jeho, vizte, Jeruzalém bude opět ^bzničen; neboť běda těm, kteří bojují proti Bohu a lidu církve jeho.

15 Pročez, “Židé budou ^brozptylováni mezi všechny národy;

ano, a také “Babylon bude zničen; pročez, Židé budou rozptylováni jinými národy.

16 A poté, co budou rozptylováni a Pán Bůh je bude trestati jinými národy po dobu mnoha pokolení, ano, dokonce od pokolení k pokolení, dokud nebudou přesvědčeni, aby “věřili v Krista, Syna Božího, a usmíření, které je nekonečné pro celé lidstvo – a až onen den přijde, kdy budou věřiti v Krista a uctívati Otce ve jménu jeho s čistým srdcem a čistýma rukama a nebudou již očekávati jiného Mesiáše, pak, v té době, přijde den, kdy bude nezbytně nutné, aby těmto věcem věřili.

17 A Pán opět vztáhne ruku svou, podruhé, aby “znovuzřídil lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho. Pročez, bude nadále vykonávati ^bpodivuhodné dílo a div mezi dětmi lidskými.

18 Pročez, přinese jim “slova svá, kterážto slova je budou ^bsouditi posledního dne, neboť jim budou dána proto, aby je “přesvědčila o pravém Mesiášovi, který byl jimi zamítnut; a aby je přesvědčila, že již nemusejí očekávati příchod Mesiáše, neboť žádný jiný nepřijde, kromě “falešného Mesiáše, který bude klamati lid; neboť je pouze jeden

11a Ezdr. 1:1–4;
Jer. 24:5–7.

12a pp Jednorozený.

13a Lukáš 23:33.

b Jan 19:41–42;

1. Nefi 19:10.

c Lukáš 24:6–7;

Mos. 3:10.

d pp Vzkříšení.

e 1. Nefi 11:13–34.

14a pp Mesiáš.

b Lukáš 21:24;

JS–M 1:1–18.

15a pp Židé.

b Neh. 1:8–9;

2. Nefi 10:6.

c pp Bábel, Babylon.

16a 2. Nefi 10:6–9; 30:7;

Morm. 5:14.

17a 2. Nefi 21:11–12; 29:1.

pp Znovuzřízení evangelia.

b Iz. 29:14;

2. Nefi 27:26;

3. Nefi 28:31–33.

18a 2. Nefi 29:11–12;

33:11, 14–15.

b pp Soud, poslední.

c 2. Nefi 26:12–13.

d pp Antikrist.

Mesiáš, o němž je promlouváno proroky, a onen Mesiáš je ten, který bude zamítnut Židy.

19 Neboť podle slov proroků přijde "Mesiáš za ^bšest set let od doby, kdy otec můj opustil Jeruzalém; a podle slov proroků a také podle slova "anděla Božího bude jméno jeho Ježíš Kristus, Syn Boží.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem jasně, takže se nemůžete zmýlit. A jakože žije Pán Bůh, který "vyvedl Izrael ze země egyptské a dal Mojžíšovi moc, aby ^buzdravoval národy poté, co byly uštknuty jedovatými hady, jestliže pohlédli na "hada, kterého před nimi pozvedl, a také mu dal moc, aby udeřil do "skály a aby vyšla voda; ano, vizte, pravím vám, jakože tyto věci jsou pravdivé a jakože Pán Bůh žije, není dáno žádného jiného "jména pod nebem kromě tohoto Ježíše Krista, o němž jsem promlouval, jímž by člověk mohl být spasen.

21 Pročež, proto mi Pán Bůh slíbil, že tyto věci, které "píši, budou udržovány a zachovávány a předávány semeni mému z pokolení na pokolení,

aby mohl být splněn slib daný Jozefovi, že símě jeho nikdy ^bnezahyne, dokud bude země trvati.

22 Pročež, tyto věci budou přecházeti z pokolení na pokolení, dokud země bude trvati; a půjdou podle vůle a libosti Boží; a národy, které je budou vlastniti, budou skrze ně "souzeny podle slov, jež jsou napsána.

23 Neboť se snažíme pilně psáti, abychom "přesvědčili děti své a také bratří své, aby věřili v Krista a aby byli smířeni s Bohem; neboť víme, že ^bmilostí jsme spaseni po všem, co my můžeme "učiniti.

24 A přestože věříme v Krista, "zachováváme zákon Mojžíšův a očekáváme vytrvale Krista, dokud nebude zákon naplněn.

25 Tudíž, z tohoto důvodu byl "zákon dán; pročež zákon se pro nás stal ^bmrtvým a my jsme obživeni v Kristu pro svou víru; přece však zachováváme zákon kvůli přikázáním.

26 A my "mluvíme o Kristu, radujeme se v Kristu, kážeme o Kristu, ^bprorokujeme o Kristu a píšeme podle proroctví svých, aby "děti naše mohly věděti,

19a PP Ježíš Kristus – Proroctví o narození a smrti Ježíše Krista.

b 1. Nefi 10:4;
3. Nefi 1:1, 13.

c 2. Nefi 10:3.

20a Ex. 3:7–10;
1. Nefi 17:24, 31; 19:10.

b Jan 3:14;
1. Nefi 17:41.

c Num. 21:8–9;
Alma 33:19;
Hel. 8:14–15.

d Ex. 17:6; Num. 20:11;

1. Nefi 17:29; 20:21.

e Ozeáš 13:4;
Skut. 4:10–12;
Mos. 5:8; Mojž. 6:52.
PP Spasitel.

21a 2. Nefi 27:6–14.

b Amos 5:15;
2. Nefi 3:16;
Alma 46:24–27.

22a 2. Nefi 29:11; 33:10–15;
3. Nefi 27:23–27.

23a PP Děti, dítě.
b Řím. 3:23–24;
2. Nefi 2:4–10;

Mos. 13:32;
Alma 42:12–16;
NaS 138:4.

PP Milost.
c PP Skutky.

24a Jákob 4:4–5.

25a PP Zákon Mojžíšův.

b Řím. 7:4–6.

26a Jákob 4:12;
Jarom 1:11;
Mos. 3:13.

b Lukáš 10:23–24.
c PP Děti, dítě.

k jakému prameni mohou hleděti pro ^aodpuštění hříchů svých.

27 Pročež, promlouváme o zákoně, aby děti naše mohly znáti mrtvost tohoto zákona; a ony tím, že budou znáti mrtvost zákona, mohou očekávati onen život, který je v Kristu, a věděti, z jakého důvodu byl zákon dán. A poté, co se zákon naplní v Kristu, aby proti němu nemusely zatvrzovati srdce své, až bude třeba zákon zrušiti.

28 A nyní viz, lide můj, ty jsi ^atvrdší lid; pročež, promlouval jsem k tobě jasně, abys nemohl mylně chápati. A slova, jež jsem promlouval, budou státi jako ^bsvědectví proti vám; neboť jsou postačující k tomu, aby ^cučila kohokoli správné cestě; neboť správná cesta je věřiti v Krista a nezapíráti ho; neboť když ho zapíráte, zapíráte i proroky a zákon.

29 A nyní vizte, pravím vám, že správná cesta je věřiti v Krista a nezapíráti ho; a Kristus je Svatý Izraelský; pročež musíte se před ním skloniti a uctívati ho celou svou ^amocí, myslí a silou, a celou duší svou; a činíte-li to, nebudete nikterak vyvrženi.

30 A nakolik to bude nezbytné, musíte zachovávat úkony a ^aobřady Boží, dokud nebude naplněn zákon, který byl dán Mojžíšovi.

KAPITOLA 26

Kristus bude sloužiti Nefitům – Nefi předvídá zničení svého lidu – Budou mluvit z prachu – Pohané zbudují falešné církve a tajná spolčení – Pán zakazuje lidem dopouštěti se kněžských lstivostí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A POTÉ, co Kristus ^avstane z mrtvých, ^bukáže se vám, dětem mým a milovaným bratřím mým; a slova, jež k vám bude promlouvati, budou ^czákonem, který budete dodržovati.

2 Neboť vizte, pravím vám, že jsem spatřil, že mnohá pokolení přejdou a mezi lidem mým budou veliké války a sváry.

3 A poté, co přijde Mesiáš, budou lidu mému dána ^aznamení o ^bnarození jeho a také o smrti jeho a o ^cvzkříšení; a veliký a strašlivý bude onen den pro zlovolné, neboť ti zahynou; a zahynou, protože vyvrhují proroky a svatě a kamenují je a zabíjejí je; pročež křik ^ckrve svatých bude vystupovati ze země k Bohu proti nim.

4 Pročež, všechny ty, kteří jsou pyšní a kteří si počínají zlovolně, ^aspálí den, který přichází, praví Pán zástupů, neboť budou jako strniště.

5 A ty, kteří zabíjejí proroky a svatě, ^apohltí hlubiny země,

26d pp Odpuštění hříchů.

28a Mos. 3:14.

b pp Svědectví.

c 2. Nefi 33:10.

29a Deut. 6:5;

Marek 12:29–31.

30a pp Obřady.

26 1a 3. Nefi 11:1–12.

b 1. Nefi 11:7; 12:6.

c 3. Nefi 15:2–10.

3a 1. Nefi 12:4–6.

pp Znamení.

b pp Ježíš Kristus –

Prorocství o narození

a smrti Ježíše Krista.

c Gen. 4:10;

2. Nefi 28:10;

Morm. 8:27.

4a 3. Nefi 8:14–24; 9:3, 9.

5a 1. Nefi 19:11;

3. Nefi 10:14.

praví Pán zástupů; a ^bhory je přikryjí a vichřice je odnesou a stavby na ně popadají a rozmačkají je na kusy a rozdrťí je na prach.

6 A budou navštíveni hromy a blesky a zemětřeseními a všelikými zničeními, neboť oheň hněvu Páně bude proti nim roznícen a budou jako strniště a den, jenž přichází, je stráví, praví Pán zástupů.

7 Ó, ta bolest a úzkost duše mé pro ztrátu zabitých z lidu mého! Neboť já, Nefi, jsem to viděl a téměř mne to v přítomnosti Páně stravuje; ale musím k svému Bohu volati: Cesty tvé jsou ^aspravedlné!

8 Ale vizte, spravedliví, kteří poslouchají slova proroků a neničí je, ale očekávají Krista vytrvale pro znamení, jež jsou dána, nehledě na všechno ^apronásledování – vizte, to jsou ti, kteří ^bnezahynou.

9 Ale Syn Spravedlivosti se jim ^aukáže; a bude je ^buzdravovat a budou s ním míti ^cpokoj, dokud nepřejdou ^dtří pokolení, a mnozí ze ^ečtvrtého pokolení zemřou ve spravedlivosti.

10 A až tyto věci přejdou, přijde na lid můj rychlé ^azničení; neboť nehledě na bolesti duše své jsem to viděl; pročez, já vím, že se to stane; a oni se prodávají

za nic; neboť v odměnu za pýchu svou a pošetilost svou sklídí zničení; neboť proto, že se poddávají ďáblu a volí díla temnoty raději nežli světla, proto musejí sejítí do ^bpekla.

11 Neboť Duch Páně se nebude neustále s člověkem ^anesnaditi. A jakmile se Duch přestane s člověkem nesnaditi, pak přijde rychlé zničení a toto zarmucuje duši mou.

12 A jak jsem promlouval o ^a“přesvědčování ^bŽidů, že Ježíš je ^cpravý Kristus, je nezbytné, aby pohané byli také přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Věčný Bůh;

13 A že se projevuje všem těm, kteří v něho věří, mocí ^a“Ducha Svatého; ano, každému národu, pokolení, jazyku a lidu, vykonáváje mocné zázraky, znamení a divy mezi dětmi lidskými podle víry jejich.

14 Ale vizte, prorokuji vám o ^a“posledních dnech; o dnech, kdy Pán Bůh ^bpřinese tyto věci dětem lidským.

15 Poté, co símě mé a símě bratří mých bude upadati do nevíry a bude bito pohany; ano, poté, co Pán Bůh rozestaví táboory proti nim kolem dokola a valem je oblehne a postaví proti nim pevnosti; a poté, co budou srazeni do prachu tak, že jich

5b 3. Nefi 8:10; 9:5–8.

7a PP Spravedlnost.

8a PP Pronásledování, pronásledovati.

b 3. Nefi 10:12–13.

9a 3. Nefi 11:8–15.

b 3. Nefi 17:7–9.

c 4. Nefi 1:1–4.

d 1. Nefi 12:11–12;

3. Nefi 27:30–32.

e Alma 45:10–12;

Hel. 13:9–10.

10a Alma 45:9–14;

Morm. 8:1–9.

b PP Peklo.

11a Eter 2:15.

12a 2. Nefi 25:18.

b 2. Nefi 30:7;

Morm. 5:14.

PP Židě.

c Morm. 3:21.

13a PP Duch Svatý.

14a PP Poslední dny.

b PP Znovuzřízení evangelia.

nebude, přesto slova spravedlivých budou napsána a modlitby věrných budou vyslyšeny a všichni ti, kteří upadali do nevíry, nebudou zapomenuti.

16 Neboť ti, kteří budou zničeni, budou k nim "mluviti ze země a řeč jejich bude z hloubky prachu a hlas jejich bude jako hlas vyvolávače duchů; neboť Pán Bůh mu dá moc, aby o nich mohl šeptati, tak jako kdyby to bylo ze země; a řeč jejich bude šeptati z prachu.

17 Neboť tak praví Pán Bůh: Oni "napíší věci, jež mezi nimi budou vykonány, a budou napsány a zapečetěny v knize a ti, kteří upadali do nevíry, je nebudou mítí, neboť se^b snaží zničití věci Boží.

18 Pročež, jako ti, kteří byli zničeni, byli zničeni rychle; a zástup strašlivých jejich bude jako "plevy, které odlétají – ano, tak praví Pán Bůh: Bude to v okamžení, náhle –

19 A stane se, že ti, kteří upadali do nevíry, budou "biti rukou pohanů.

20 A pohané jsou povýšeni v "pýše očí svých a "klopýtají pro velikost svého "kamene úrazu, a tak zbudovali mnohé "círky; nicméně snižují moc a zázraky Boží a vychvalují si svou

vlastní moudrost a svou vlastní "učenost, aby mohli dosáhnouti zisku a "drtiti tváře chudých.

21 A je zbudováno mnoho církví, které způsobují "závidění a rozbroje a zášť.

22 A jsou i "tajná spolčení, dokonce jako za starých časů, podle spolčení ďáblova, neboť on je původcem všech těchto věcí; ano, původcem vraždění a děl temnoty; ano, a on je vede za lněný provázek kolem krku, až je spoutá silnými provazy svými na věky.

23 Neboť vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, že Pán Bůh nepracuje v temnotě.

24 Nečiní ničeho, kromě toho, co je pro dobro světa; neboť on "miluje svět, dokonce tak, že položí svůj vlastní život, aby mohl přitáhnouti^b všechny lidi k sobě. Pročež, nepřikazuje nikomu, aby se nepodílel na spasení jeho.

25 Vizte, volá k někomu řka: Odstup ode mne? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale praví: "Pojďte ke mně, vy všechny končiny země,^b kupujte mléko a med bez peněz a bez ceny.

26 Vizte, přikázal někomu, aby odešel ze synagog nebo z domů uctívání? Vizte, pravím vám: Nikoli.

27 Přikázal někomu, aby se

16a Iz. 29:4;
Moroni 10:27;
Mojž. 7:62.
pp Kniha
Mormonova.

17a 2. Nefi 29:12.
b Enos 1:14.

18a Morm. 5:16–18.

19a 3. Nefi 16:8–9;

20:27–28.

20a pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b 1. Nefi 13:29, 34.

pp Odpadlictví.

c Ezech. 14:4.

d 1. Nefi 14:10; 22:23;

Morm. 8:28.

e Morm. 9:7–8;

2. Nefi 9:28.

f Iz. 3:15; 2. Nefi 13:15.

21a pp Záviděti, závist.

22a pp Tajná spolčení.

24a Jan 3:16.

b 3. Nefi 27:14–15.

25a Alma 5:33–35;

3. Nefi 9:13–14.

b Iz. 55:1–2.

nepodílel na "spasení jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale ^bdal ho bezplatně pro všechny lidi; a přikázal svému lidu, aby přesvědčoval všechny lidi ku ^cpokání.

28 Vizte, přikázal Pán někomu, aby se nepodílel na dobrotivosti jeho? Vizte, pravím vám: Nikoli; ale "všichni lidé mají onu výsadu, jeden jako druhý, a žádné mu není zakázáno.

29 On přikazuje, aby nebylo žádných "kněžských lstivostí; neboť vizte, kněžské lstivosti znamenají, že lidé káží a vyzdvihují sebe jako světlo světu, aby mohli dosáhnouti zisku a ^bchvály světa; ale neusilují o blaho Sionu.

30 Vizte, Pán toto zakázal; proč, Pán Bůh dal přikázání, aby všichni lidé měli "pravou lásku, kterážto pravá láska je ^bláska. A nemají-li pravé lásky, nejsou ničím. Proč, kdyby měli pravé lásky, nestrpěli by, aby dělník v Sionu zahynul.

31 Ale dělník v "Sionu bude pracovat pro Sion; neboť pracují-li pro ^bpeníze, zahynou.

32 A opět Pán Bůh "přikázal, že lidé nemají vraždit; že nemají lhát; že nemají krást; že nemají brát jméno Pána Boha svého ^bnadarmo; že nemají závidět; že nemají mít zášti; že se nemají svářit jeden s druhým; že se nemají dopouštět

smilstva; a že nemají činit žádné z těchto věcí; neboť kdo je činí, zahyne.

33 Neboť žádná z těchto nepravostí nepřichází od Pána; neboť on činí mezi dětmi lidskými to, co je dobré; a nečiní ničeho, aniž by to bylo jasné dětem lidským; a on je zve všechny, aby přišly k němu a podílely se na dobrotivosti jeho; a "neodpírá žádnému, který k němu přichází, černému ani bílému, porobenému ani svobodnému, muži ani ženě; a pamatuje na ^bpohany; a "všichni jsou Bohu stejní, jak Žid, tak pohan.

KAPITOLA 27

Temnota a odpadlictví v posledních dnech pokryjí zemi – Přijde Kniha Mormonova – O knize budou svědčiti tři svědkové – Učený muž řekne, že nemůže čísti zapečetěnou knihu – Pán vykoná podivuhodné dílo a div – Porovnej s Izaiášem 29. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ALE vizte, v "posledních dnech neboli ve dnech pohanů – ano, vizte, všechny národy pohanů a také Židé, jak ti, kteří přijdou do této země, tak ti, kteří budou v jiných zemích, ano, dokonce ve všech zemích světa, vizte, budou zpiti nepravostí a všelkými ohavnostmi –

2 A až přijde onen den, budou

27a pp Spasení.

b Efez. 2:8;

2. Nefi 25:23.

c pp Pokání.

28a Řím. 2:11;

1. Nefi 17:33–35.

29a pp Kněžská lstivost.

b NaS 121:34–37.

30a Moroni 7:47–48.

pp Pravá láska.

b pp Láska.

31a pp Sion.

b Jákob 2:17–19;

NaS 11:7; 38:39.

32a pp Přikázání Boží.

b pp Znesvěcení.

33a Skut. 10:9–35, 44–45.

b Alma 26:37.

c Řím. 2:11;

1. Nefi 17:35.

27 1a pp Poslední dny.

navštívení Pánem zástupů, hro-
mem a zemětřesením a velikým
hlukem a vichřicí a bouří a
“plamenem šířajícího ohně.

3 A všechny “národy, které
b^ojují proti Sionu a které ho
utiskují, budou jako sen noční-
ho vidění; ano, budou dokonce
jako hladový muž, který sní,
a vizte, on jí, ale probudí se a
jeho duše je prázdná; nebo jako
žíznivý muž, který sní, a vizte,
pije, ale probudí se a vizte, je
zemdlen a jeho duše je žádosti-
vá; Ano, právě tak to bude se
všemi národy, které bojují proti
hoře Sion.

4 Neboť vizte, vy všichni, kteří
činíte nepravosti, zastavte se
a divte se, neboť vykřiknete, a
dovolávejte se; ano, budete
opilí, ale ne vínem, budete vrá-
vorati, ale ne po silném nápoji.

5 Neboť vizte, Pán na vás
vytil ducha hlubokého spánku.
Neboť vizte, vy jste zavřeli oči
své a zavrhlí jste proroky; a
vládce vaše a vidoucí skryl pro
nepravost vaši.

6 A stane se, že Pán Bůh “vám
přinese slova b^oknihy a budou to
slova těch, kteří dřímali.

7 A vizte, ta kniha bude
“zapečetěna; a v té knize bude
b^ozjevení od Boha od počátku
světa do jeho “konce.

8 Pročež, pro věci, jež jsou

“zapečetěny, b^onebudou věci, jež
jsou zapečetěny, vydány v den
zvolnosti a ohavností lidu.
Pročež kniha bude před nimi
utajena.

9 Ale kniha bude vydána
“muži a on vydá slova knihy,
jež jsou slova těch, kteří dřímali
v prachu, a on vydá tato slova
b^ojinému;

10 Ale slova, jež jsou zapečetě-
na, nevydá, ani knihu nevydá.
Neboť kniha bude zapečetěna
mocí Boží a zjevení, jež bylo
zapečetěno, bude pozdrženo
v knize až do vlastního příhod-
ného času Páně, aby mohla
vyjít; neboť vizte, ona zjevují
všechny věci od založení světa
do jeho konce.

11 A přichází den, kdy slova
knihy, která byla zapečetěna,
budou čtena na střeších domů;
a budou čtena mocí Kristovou;
a dětem lidským budou “zjeve-
ny všechny věci, které kdy byly
mezi dětmi lidskými a které
kdy budou až do konce země.

12 Pročež onoho dne, kdy bude
kniha vydána muži, o němž
jsem mluvil, bude kniha ukryta
před očima světa, aby ji nespat-
řily oči žádného kromě “tří
b^osvědků, kteří ji spatří mocí
Boží, mimo toho, komu bude
kniha vydána; a budou svědčiti
o pravdě knihy a věcí v ní.

2a Iz. 24:6; 66:15–16;

Jákob 6:3;

3. Nefi 25:1.

3a Iz. 29:7–8.

b 1. Nefi 22:14.

6a Jarom 1:2;

Morm. 5:12–13.

b 2. Nefi 26:16–17;

29:12.

pp Kniha

Mormonova.

7a Iz. 29:11–12;

Eter 3:25–27; 4:4–7.

b Mos. 8:19.

c Eter 13:1–12.

8a Eter 5:1.

b 3. Nefi 26:9–12;

Eter 4:5–6.

9a NaS 17:5–6.

b JS–Ž 1:64–65.

11a Lukáš 12:3;

Morm. 5:8;

NaS 121:26–31.

12a 2. Nefi 11:3;

Eter 5:2–4;

NaS 5:11, 15; 17:1.

b Deut. 19:15.

13 A není nikoho jiného, kdo ji spatří, kromě několika podle vůle Boží, aby vydávali svědectví o jeho slově dětem lidským; neboť Pán Bůh řekl, že slova věrných budou mluvit, jako by to bylo ^aod mrtvých.

14 Pročež, Pán Bůh bude nadále vynášeti slova knihy; a v ústech tolika svědků, kolik se mu bude zdáti dobré, bude utvrzovati slovo své; a běda buď tomu, kdo ^aodmítá slovo Boží!

15 Ale vizte, stane se, že Pán Bůh řekne tomu, komu vydá knihu: Vezmi tato slova, jež nejsou zapečetěna, a vydej je jinému, aby je mohl ukázati učenému řka: ^cČti to, prosím tě. A učený řekne: Přines sem knihu a já je budu čísti.

16 A řekne to pro slávu světa, a aby dosáhl ^azisku, a nikoli pro slávu Boží.

17 A ten muž řekne: Nemohu přinést knihu, neboť je zapečetěna.

18 Pak učený řekne: Nemohu ji čísti.

19 Pročež stane se, že Pán Bůh vydá opět knihu a slova její tomu, který není učený; a muž, který není učený, řekne: Já nejsem učený.

20 Pak mu Pán Bůh řekne: Učení je nebudou čísti, neboť oni je odmítli, a já jsem schopen

vykonati své vlastní dílo; pročež ty budeš čísti slova, jež ti dám.

21 ^aNedotýkej se věcí, jež jsou zapečetěny, neboť je vynesu ve svém vlastním příhodném čase; neboť ukáží dětem lidským, že jsem schopen vykonati své vlastní dílo.

22 Pročež, až přečteš slova, jež jsem ti přikázal, a až získáš ^asvědky, které jsem ti slíbil, pak máš knihu opět zapečetiti a ukrýti ji pro mne, abych mohl zachovati slova, jež jsi nečetl, dokud neuznám za vhodné podle své vlastní moudrosti zjeviti dětem lidským všechny věci.

23 Neboť viz, já jsem Bůh; a já jsem Bůh ^azázraků; a ukáží světu, že jsem ^btentýž včera, dnes a na věky; a nepůsobím mezi dětmi lidskými, leda ^cpodle víry jejich.

24 A opět, stane se, že Pán řekne tomu, kdo bude čísti slova, jež mu budou vydána:

25 ^aProtože tento lid se přibližuje ke mně ústy svými a rty svými mne ^bctí, ale vzdálil srdce své daleko ode mne a bázeň jeho vůči mně je učena podle ^cpředpisů lidských –

26 Proto budu nadále vykonávati ^apodivuhodné dílo mezi tímto lidem, ano, ^bpodivuhodné dílo a div, neboť moudrost jejich moudrých a učených zahyne a

13a 2. Nefi 3:19–20;
33:13–15;
Moroni 10:27.

14a 2. Nefi 28:29–30;
Eter 4:8.

15a Iz. 29:11–12;
JS–Ž 1:65.

16a PP Kněžská lstivost.

21a Eter 5:1.

22a PP Svědkové Knihy
Mormonovy.

23a PP Zázrak.
^bŽidům 13:8.

^cŽidům 11;
Eter 12:7–22.

25a Iz. 29:13.

^bMat. 15:8.

^c2. Nefi 28:31.

26a 1. Nefi 22:8;

2. Nefi 29:1–2.

PP Znovuzřízení
evangelia.

^bIz. 29:14;

2. Nefi 25:17.

porozumění jejich rozvážných bude skryto.

27 A “běda těm, kteří pilně usilují o to, aby skryli radu svou před Pánem! A díla jejich jsou ve tmě; a oni praví: Kdo nás vidí a kdo nás zná? A také praví: Zajisté tvé převrácení věcí bude ceněno jako ^bhrnčířova hlína. Ale vizte, já jim ukáži, praví Pán zástupů, že já znám všechna díla jejich. Neboť řekne dílo o tom, kdo je udělal, on mne neudělal? Nebo řekne vytvořená věc o tom, kdo ji vytvořil, on neměl žádné porozumění?

28 Ale vizte, praví Pán zástupů: Já ukáži dětem lidským, že již jen velice malou chvíli a Libán se obrátí v plodné pole; a to plodné pole bude ceněno jako les.

29 “A v onen den hluší uslyší slova knihy a oči slepých prohlédnou z mrákoty a z temnoty.

30 A “mírní také vzrostou a budou mítí ^bradost v Pánu a chudí mezi lidmi se budou radovati ze Svatého Izraelského.

31 Neboť tak jistě, jakože žije Pán, oni uvidí, že ten ^astrašlivý je přiveden vniveč a posměvač je stráven a všichni, kteří vyhlížejí nepravost, jsou odříznuti;

32 I ti, kteří pro slovo činí z člověka ^aviníka a kladou past tomu, kdo kárá v ^bbráně, a ^codvrhují spravedlného jako nicotu.

33 Proto, tak praví Pán, který vykoupil Abrahama, o domu Jákobovu: Jákob nebude nyní zahanben, ani tvář jeho nyní nezbledne.

34 Ale až “uvidí děti své, dílo rukou mých, kolem sebe, budou světiti jméno mé a světiti Svatého Jákobova a budou se báti Boha Izraelského.

35 Ti také, kteří “chybovali v duchu, dojdou porozumění, a ti, kteří reptali, ^bnaucí se nauce.

KAPITOLA 28

V posledních dnech budou zbudovány mnohé falešné církve – Budou učití falešné, marné a pošetilé nauky – Odpadlictví se rozšíří kvůli falešným učitelům – Dábel bude zuřiti v srdci lidí – Bude učití všeliké falešné nauky. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, bratří moji, promlouval jsem k vám podle toho, jak mne Duch nutkal; pročez, já vím, že se musejí zajisté státi.

2 A věci, jež budou vypsány z “knihy, budou velice ^bcenné pro děti lidské a zvláště pro símě naše, jež je zbytkem domu Izraele.

3 Neboť stane se onoho dne, že “církve, které jsou zbudovány, a nikoli Pánu, kdy jedna řekne druhé: Viz, já, já jsem Pánova; a ostatní řeknou: Já, já jsem

27a Iz. 29:15.

b Jer. 18:6.

29a Iz. 29:18.

30a PP Mírnost, mírný.

b NaS 101:36.

31a Iz. 29:20.

32a Lukáš 11:54.

b Amos 5:10.

c 2. Nefi 28:16.

34a Iz. 29:23–24.

35a 2. Nefi 28:14;

NaS 33:4.

b Dan. 12:4.

28 2a PP Kniha

Mormonova.

b 1. Nefi 13:34–42; 22:9;

3. Nefi 21:6.

3a 1. Kor. 1:10–13;

1. Nefi 22:23;

4. Nefi 1:25–29;

Morm. 8:28, 32–38.

Pánova; a tak řekne každý, kdo buduje církve, a nikoli Pánu –

4 A ony se budou mezi sebou sváříti; a jejich kněží se budou mezi sebou sváříti a budou vyučovati ^aučením svým a zapřou Ducha Svatého, který dává promlouvati.

5 A ^azapřou ^bmoc Boží, Svatého Izraelského; a řeknou lidem: Poslouchejte nás a slyšte předpis náš; neboť vizte, dnes není ^cžádného Boha, neboť Pán a Vykupitel vykonal dílo své a dal moc svou lidem;

6 Vizte, poslouchejte předpis můj; a jestliže oni řeknou, že je nějaký zázrak, který byl způsoben rukou Páně, nevěřte tomu; neboť on dnes není Bohem ^azázraků; on již vykonal dílo své.

7 Ano, a budou mnozí, kteří řeknou: "Jezte, pijte a veselte se, neboť zítra zemřeme; a bude nám dobře.

8 A budou také mnozí, kteří řeknou: Jezte, pijte a veselte se; nicméně bojte se Boha – páchání několika hříchů on ^aospravedlní; ano, ^bzalžete trochu, chyťte člověka za slovo, vykopejte jámu bližnímu svému; v tom není nic špatného; a toto všechno dělejte, neboť zítra zemřeme; a pakliže budeme vinni, Bůh nás uhoří několika ranami a nako-

nec budeme spaseni v království Božím.

9 Ano, a budou mnozí, kteří budou tímto způsobem učiti falešným a marným a ^apošetilým ^bnaukám a budou v srdci svém nadutí a budou se usilovně snažiti skryti rady své před Pánem; a díla jejich budou ve tmě.

10 A ^akrev svatých bude proti nim křičeti ze země.

11 Ano, ti všichni sešli z ^acesty; stali se ^bzkaženými.

12 Pro ^apýchu a pro falešné učitele a pro falešnou nauku se církve jejich staly zkaženými a církve jejich jsou povýšené; pro pýchu jsou naduté.

13 ^aOlupují ^bchudé pro krásné svatyně své; olupují chudé pro krásný oděv svůj; a pronásledují mírné a chudé srdcem, protože jsou nadutí v ^cpýše své.

14 Nesou ^ašíjí strnule a hlavu vztyčenou; ano, a pro pýchu a zlovolnost a ohavnosti a smilstva ^bsešli všichni z cesty kromě několika, kteří jsou pokornými následovníky Kristovými; nicméně jsou vedeni tak, že v mnoha případech bloudí, protože jsou učeni podle předpisů lidských.

15 Ó ti ^amoudří a učení a bohatí, kteří jsou nadutí v ^bpýše srdce svého, a všichni ti, kteří káží falešné nauky, a všichni ti,

4a 2. Nefi 9:28.

5a 2. Nefi 26:20.

b 2. Tim. 3:5.

c Alma 30:28.

6a Morm. 8:26; 9:15–26.

7a 1. Kor. 15:32;

Alma 30:17–18.

8a Morm. 8:31.

b NaS 10:25;

Mojš. 4:4.

pp Lhaní.

c Přísl. 26:27;

1. Nefi 14:3.

9a Ezech. 13:3;

Hel. 13:29.

b Mat. 15:9.

10a Zjev. 6:9–11;

2. Nefi 26:3;

Morm. 8:27;

Eter 8:22–24;

NaS 87:7.

11a Hel. 6:31.

b Morm. 8:28–41;

NaS 33:4.

12a Přísl. 28:25.

13a Ezech. 34:8.

b Hel. 4:12.

c Alma 5:53.

14a Přísl. 21:4.

b Iz. 53:6.

15a Přísl. 3:5–7.

b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

kteří páchají smilstva a převracejí pravou cestu Páně, “běda, běda, běda bud’ jim, praví Pán Bůh Všemohoucí, neboť ti budou svrženi do pekla!

16 Běda těm, kteří “odvrhují spravedlné jako nicotu a spílají tomu, co je dobré, a praví, že to nemá žádné ceny! Neboť přijde den, kdy Pán Bůh rychle navštíví obyvatele země; a v onen den, kdy budou ^bplně zralí v nepravosti, zahynou.

17 Ale vizte, jestliže obyvatelé země budou činiti pokání ze zlovolnosti své a z ohavností, nebudou zničeni, praví Pán zástupů.

18 Ale vizte, ona veliká a ohavná církev, “smilnice vší země, se musí ^bzřítiti k zemi a veliký musí býti její pád.

19 Neboť království ďáblovo se musí “otřásti a ti, kteří k němu patří, musejí býti nezbytně podníceni k pokání, jinak je ^bďábel polapí věčnými řetězy svými a budou podníceni k hněvu a zahynou;

20 Neboť vizte, onoho dne bude “zuřiti v srdci dětí lidských a bude je podněcovati ke hněvu proti tomu, co je dobré.

21 A jiné “upokojí a ukolébá je do tělesného bezpečí, takže řeknou: Vše je dobré v Sionu; ano, Sionu se dobře daří, vše je dobré – a tak ^bďábel klame duši

jejich a svádí je opatrně dolů do pekla.

22 A vizte, jiné odlákává lichocením a říká jim, že není žádného “pekla; a praví jim: Já nejsem žádný ďábel, neboť žádného není – a tak jim šeptá do uší, až je polapí hroznými ^břetězy svými, odkud není vysvobození.

23 Ano, jsou polapeni smrtí a peklem; a smrt a peklo a ďábel a všichni, kteří jimi byli uchváčeni, musejí státi před trůnem Božím a býti “souzeni podle skutků svých, odkud musejí odejiti na místo pro ně připravené, a to do ^bjezera ohně a síry, což jsou nekonečná muka.

24 Proto běda tomu, kdo si v Sionu dopřává pohodlí!

25 Běda tomu, kdo volá: Vše je dobré!

26 Ano, běda tomu, kdo “poslouchá předpisy lidí a zapírá moc Boží a dar Ducha Svatého!

27 Ano, běda tomu, kdo říká: My jsme obdrželi a “nepotřebujeme více!

28 A zkrátka běda všem těm, kteří se třesou a jsou “rozhněvání pro pravdu Boží! Neboť vizte, ten, kdo je postaven na ^bskále, přijímá ji s radostí; a ten, kdo je postaven na písčitém základu, se třese, aby nepadl.

29 Běda tomu, kdo řekne: Obdrželi jsme slovo Boží a

15c 3. Nefi 29:5.

16a Iz. 29:21.

b Eter 2:9–10.

18a Zjev. 19:2.

b 1. Nefi 14:3, 17.

19a 1. Nefi 22:23.

b Alma 34:35.

c Alma 12:11.

20a NaS 10:20–27.

21a Morm. 8:31.

b 2. Nefi 9:39.

22a PP Peklo.

b Alma 36:18.

23a PP Ježíš Kristus –
Soudce; Soud,
poslední.

b 2. Nefi 9:16, 19, 26.

26a 2. Nefi 9:29.

27a Alma 12:10–11.

28a 2. Nefi 9:40; 33:5.

PP Vzpoura.

b Mat. 7:24–27.

PP Skála.

“nepotřebujeme ^bžádné další slovo Boží, neboť máme dosti!

30 Neboť vizte, tak praví Pán Bůh: Dám dětem lidským řádku za řádkou, předpis za ^apředpisem, tu trochu a tam trochu; a požehnaní jsou ti, již poslouchají předpisy moje a propůjčují sluch radě mé, neboť ti se naučí ^bmoudrosti; neboť tomu, kdo ^cpřijímá, dám ^avíce; a těm, kteří budou říkati, my máme dosti, těm bude odňato i to, co mají.

31 Proklet je ten, kdo vkládá ^adůvěru svou v člověka nebo se spoléhá na rámě těla nebo kdo bude poslouchati předpisy lidské, leda by předpisy jejich byly dány mocí Ducha Svatého.

32 ^aBěda pohanům, praví Pán Bůh zástupů! Neboť přestože k nim budu vztahovati rámě své den za dnem, oni mne budou zapíratí; nicméně k nim budu milosrdný, praví Pán Bůh, budou-li činiti pokání a půjdou-li ke mně; neboť ^brámě mé je vztaženo po celý den, praví Pán Bůh zástupů.

KAPITOLA 29

Mnozí pohané odmítnou Knihu Mormonovu – Řeknou: Nepotřebu-

jeme další Bibli – Pán promlouvá k mnoha národům – Bude souditi svět z knih, které budou napsány. Kolem roku 559–545 př. Kr.

ALE vizte, budou mnozí – onoho dne, kdy mezi nimi budu nadále vykonávati ^apodivuhodné dílo, abych si mohl vzpomenouti ^bsmluv svých, jež jsem učinil s dětmi lidskými, abych mohl vztáhnouti ruku svou opět, ^cpodruhé, abych uzdravil lid svůj, který je z domu Izraele;

2 A také abych si mohl vzpomenouti slibů, jež jsem dal tobě, Nefi, a také otci tvému, že budu pamatovati na símě vaše; a že ^aslova semene tvého budou z úst mých vycházeti k semeni tvému; a slova má budou ^bsyčeti až do končin země jako ^ckorouhev pro lid můj, který je z domu Izraele;

3 A protože slova má budou syčeti – mnozí pohané řeknou: ^aBible! Bible! My máme Bibli a nemůže býti žádné další Bible.

4 Ale tak praví Pán Bůh: Ó pošetilci, budou míti Bibli; a vyjde od ^aŽidů, mého dávného lidu smlouvy. A jak děkují ^bŽidům za ^cBibli, kterou od nich získávají? Ano, co se pohané domnívají? Pamatují na utrpení a práci a bolesti Židů a pílí jejich

29a 2. Nefi 29:3–10.

b 2. Nefi 27:14;
Eter 4:8.

30a Iz. 28:9–13;

NaS 98:12.

b PP Moudrost.

c Lukáš 8:18.

d Alma 12:10;
NaS 50:24.

31a NaS 1:19–20.

32a 1. Nefi 14:6.

b Jákob 5:47; 6:4.

29 1a 2. Nefi 27:26.

PP Znovuzřízení
evangelia.

b PP Abrahamova
smlouva.

c 2. Nefi 6:14;
21:11–12; 25:17.

PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

2a 2. Nefi 3:18–21.

b Iz. 5:26; 2. Nefi 15:26;

Moroni 10:28.

c 1. Nefi 21:22.
PP Korouhev.

3a 1. Nefi 13:23–25.

PP Bible; Kniha
Mormonova.

4a NaS 3:16.

b PP Židé.

c PP Juda – Dřevo
Judovo.

pro mne v přinášení spasení pohanům?

5 Ó vy pohané, pamatovali jste na Židy, můj dávný lid smlouvy? Nikoli; ale zlořečili jste jim a "nenáviděli jste je a nesnažili jste se je uzdravit. Ale vizte, já toto vše vrátím na vaši vlastní hlavu; neboť já Pán jsem na lid svůj nezapomněl.

6 Ty pošetilče, který řekneš: "Bible, my máme Bibli a žád-nou další Bibli nepotřebujeme. Obdrželi byste Bibli, kdyby nebyla od Židů?

7 Nevíte, že je více národů nežli jeden? Nevíte, že já Pán, váš Bůh, jsem "stvořil všechny lidi a že pamatuji na ty, kteří jsou na ^bostrovech mořských; a že panují nahoře v nebesích a dole na zemi; a vynáším slovo své dětem lidským, ano, dokonce ke všem národům země?

8 Pročež, reptáte, protože máte obdržeti více slova mého? Nevíte, že svědectví "dvou národů je vám ^bsvědectvím, že já jsem Bůh, že pamatuji na jeden národ jako na druhý? Pročež, já promlouvám tatáž slova k jednomu národu jako k druhému. A až se dva "národy setkají, svědectví dvou národů se setkají také.

9 A já to činím, abych mohl dokázati mnohým, že jsem

"tentýž včera, dnes a na věky; a že promlouvám slova svá podle své vlastní libosti. A protože jsem promluvil jedno ^bslovo, nemusíte se domnívati, že nemohu promluvit další; neboť dílo mé není ještě ukončeno; ani nebude ukončeno, až bude konec člověka, ani od té doby nadále a nikdy.

10 Pročež, protože máte Bibli, nemusíte se domnívati, že obsahuje všechna "slova má; ani se nemusíte domnívati, že jsem nedal napsati více.

11 Neboť já přikazuji "všem lidem, jak na východě, tak na západě a na severu a na jihu a na ostrovech mořských, že mají ^bzapsati slova, jež k nim promlouvám; neboť z "knih, které budou napsány, budu "souditi svět, každého člověka podle skutků jeho, podle toho, co je napsáno.

12 Neboť vizte, budu promlouvati k "Židům, a oni to zapíší; a budu také promlouvati k Nefitům, a oni to ^bzapíší; a budu také promlouvati k dalším kmenům domu Izraele, které jsem vyvedl, a ony to zapíší; a budu také promlouvati ke "všem národům země, a ony to zapíší.

13 A stane se, že "Židé budou míti slova Nefitů a Nefité budou míti slova Židů; a Nefité a Židé

5a 3. Nefi 29:8.

6a 1. Nefi 13:38.

7a pp Stvoření, stvořiti.

b 1. Nefi 22:4.

8a Ezech. 37:15–20;

1. Nefi 13:38–41;

2. Nefi 3:12.

b Mat. 18:16.

pp Svědek.

c Ozeáš 1:11.

9a Židům 13:8.

b pp Zjevení.

10a pp Písma – Příklad písem prorokován.

11a Alma 29:8.

b 2. Tim. 3:16.

c pp Kniha života.

d 2. Nefi 25:22;

33:11, 14–15.

pp Soud, poslední.

12a 1. Nefi 13:23–29.

b 1. Nefi 13:38–42;

2. Nefi 26:17.

c 2. Nefi 26:33.

13a Morm. 5:12–14.

budou míti slova ^bztracených kmenů Izraele; a ztracené kmeny Izraele budou míti slova Nefitů a Židů.

14 A stane se, že lid můj, který je z ^adomu Izraele, bude shromážděn domů do zemí vlastnictví svého; a slovo mé bude také shromážděno v ^bjedno. A já ukáži těm, kteří bojují proti slovu mému a proti lidu mému, který je z ^cdomu Izraele, že já jsem Bůh a že jsem s Abrahamem učinil ^dsmlouvu, že na ^esímě jeho budu pamatovati ^fna věky.

KAPITOLA 30

Obrácení pohané budou počítáni mezi lid smlouvy – Mnozí Lamaité a Židé uvěří slovu a stanou se přijemnými – Izrael bude znovuzřízen a zlovolní budou zničeni. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ vizte, milovaní bratři moji, chtěl bych k vám promluvit; neboť já, Nefi, bych nestrpěl, abyste se domnívali, že jste spravedlivější, nežli budou pohané. Neboť vizte, nebudete-li zachovávatí příkázání Boží, všichni určitě zahynete; a pro slova, jež byla promlouvána, se nemusíte domnívatí, že pohané budou zcela zničeni.

2 Neboť vizte, pravím vám, že tolik pohanů, kolik jich bude činiti pokání, je ^alidem smlouvy Páně; a tolik ^bŽidů, kolik jich pokání činiti nebude, bude zavrženo; neboť Pán nečiní smlouvy s nikým kromě těch, kteří činí ^cpokání a věří v Syna jeho, který je Svatý Izraelský.

3 A nyní, chtěl bych prorokovati něco více o Židech a pohanech. Neboť poté, co kniha, o které jsem hovořil, vyjde a bude napsána pohanům a opět zapečetěna pro Pána, budou mnozí, kteří budou ^avěřiti slovům, jež jsou napsána; a ^bti je přinesou zbytku semene našeho.

4 A pak bude zbytek semene našeho věděti o nás, jak jsme přišli z Jeruzaléma, a že jsou potomky Židů.

5 A bude ^ajim hlásáno evangelium Ježíše Krista; pročez, ^bbudou znovuzřízeni k ^cpoznání otců svých, a také k poznání Ježíše Krista, které bylo mezi otcí jejich.

6 A pak se budou radovati; neboť budou věděti, že je to požehnání pro ně z ruky Boží; a jejich šupiny temnoty počnou padati z očí jejich; a nepřejdou mezi nimi mnohá pokolení, aniž by byli čistým a ^apříjemným lidem.

7 A stane se, že ^aŽidé, kteří jsou

13b pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

14a Jer. 3:17–18.
b Ezech. 37:16–17.
c 1. Nefi 22:8–9.
d Gen. 12:1–3;
1. Nefi 17:40;
3. Nefi 20:27;

Abr. 2:9.
pp Abrahamova smlouva.
e NaS 132:30.
f Gen. 17:7.
30 2a Gal. 3:26–29.
b Mat. 8:10–13.
pp Židé.
c pp Pokání.

3a 3. Nefi 16:6–7.
b 1. Nefi 22:8–9.
5a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.
b NaS 3:20.
c 1. Nefi 15:14;
2. Nefi 3:12;
Morm. 7:1, 9–10.
6a NaS 49:24; 109:65.
7a 2. Nefi 29:13–14.

rozptýleni, ^bzačnou také věřiti v Krista; a začnou se shromažďovati na tváři země; a tolik, kolik jich bude věřiti v Krista, se také stane příjemným lidem.

8 A stane se, že Pán Bůh započne dílo své mezi všemi národy, pokoleními, jazyky a lidmi, aby znovuzřídil lid svůj na zemi.

9 A se spravedlivostí bude "Pán Bůh ^bsouditi chudé a po právu kárati "mírné v zemi. A udeří zemi holí úst svých; a dechem rtů svých pobije zlovolné.

10 Neboť rychle přichází "čas, kdy Pán Bůh způsobí veliké ^brozdělení mezi lidem a zlovolné zničí; a "ušetrí lid svůj, ano, i kdyby musel zlovolné "zničiti ohněm.

11 A "spravedlivost bude opásáním ledví jeho a věrnost opásáním beder jeho.

12 A pak bude vlk "dlíti s beránkem; a leopard ulehne s kůzlem a tele a lvíče a krmmý dobytek spolu; a malé dítě je povede.

13 A kráva a medvěd budou se pásti; mláďata jejich ulehnu spolu; a lev bude žrát slámu jako vůl.

14 A kojeňátko si bude hráti nad dírou litého hada a odstavené dítě vloží ruku svou do baziliščího doupěte.

15 Nebudou zraňovati ani ničiti na celé svaté hoře mé, neboť

země bude plna poznání Páně, jako vody pokrývají moře.

16 Pročež, věci "všech národů budou oznámeny; ano, vše bude ^boznámeno dětem lidským.

17 Není ničeho, co je tajné, co nebude "zjeveno; není žádného díla temnoty, které nebude projevono na světle; a není ničeho, co je zpečetěno na zemi, co nebude uvolněno.

18 Pročež, vše, co bylo zjeveno dětem lidským, bude onoho dne zjeveno; a Satan "již nebude mítí moci nad srdcem dětí lidských, na dlouhou dobu. A nyní, milovaní bratří moji, končím řeč svou.

KAPITOLA 31

Nefi uvádí, proč byl Kristus pokřtěn – Aby lidé byli spaseni, musejí následovati Krista, býti pokřtěni, obdržeti Ducha Svatého a vytrvati do konce – Pokání a křest jsou branou na těsnou a úzkou cestu – Věčného života dosáhnou ti, kteří po křtu zachovávají příkázání. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, končím "prorokování své k vám, milovaní bratří moji. A mohu napsati jen několik věcí, o kterých vím, že se zajisté musejí státi; také mohu napsati jen několik slov bratra svého Jákaoba.

2 Pročež, to, co jsem napsal,

7b 2. Nefi 25:16–17.

9a Iz. 11:4–9.

b 2. Nefi 9:15.

c PP Mírnost, mírný.

10a PP Poslední dny.

b NaS 63:53–54.

c Mojž. 7:61.

d 1. Nefi 22:15–17, 23.

PP Země – Konečný

stav země.

11a Iz. 11:5–9.

12a Iz. 65:25.

PP Milénium.

16a NaS 101:32–35;

121:28–29.

b Eter 4:6–7.

17a NaS 1:2–3.

18a Zjev. 20:1–3;

Eter 8:26.

31 1a 2. Nefi 25:1–4.

mi postačuje, kromě několika slov, jež musím promluvit o "nauce Kristově; pročez, budu k vám promlouvat jasně, podle jasnosti prorokování svého.

3 Neboť duše má se těší z jasnosti; neboť tímto způsobem Pán Bůh působí mezi dětmi lidskými. Neboť Pán Bůh dává "světlo k porozumění; neboť promlouvá k lidem ^bjazykem jejich tak, aby porozuměli.

4 Pročez, chtěl bych, abyste si pamatovali, že jsem k vám promlouval o onom "prorokovi, kterého mi Pán ukázal, který má pokřtiti ^bBeránka Božího, jenž má sejmuti hříchy světa.

5 A nyní, jestliže Beránek Boží, jsa svatý, potřebuje, aby byl "pokřtěn vodou, aby naplnil veškerou spravedlivost, ó, pak oč mnohem více potřebujeme my, jsouce nesvatí, býti pokřtěni, ano, dokonce vodou!

6 A nyní, chtěl bych se vás zeptati, milovaní bratří moji, v čem naplnil Beránek Boží veškerou spravedlivost tím, že byl pokřtěn vodou?

7 Nevíte, že byl svatý? Ale přestože byl svatý, ukazuje dětem lidským, že se podle těla pokořuje před Otcem a dosvědčuje Otcí, že bude "poslušně zachovávatí příkázání jeho.

8 Pročez, poté, co byl pokřtěn vodou, sestoupil na něho Duch Svatý v "podobě ^bholubice.

9 A opět, to ukazuje dětem lidským těsnost cesty a úzkost "brány, kterou mají vstoupiti, a on jim dal příklad.

10 A pravil dětem lidským: "Následujte mne. Pročez, milovaní bratří moji, můžeme ^bnásledovati Ježíše, pokud nebudeme ochotni zachovávatí příkázání Otcova?

11 A Otec pravil: Čiňte pokání, čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu milovaného Syna mého.

12 A také ke mně přišel hlas Syna řkoucí: Ten, kdo je pokřtěn ve jménu mém, tomu "dá Otec Ducha Svatého jako mně; pročez, ^bnásledujte mne a čiňte to, co jste viděli činiti mne.

13 Pročez, milovaní bratří moji, vím, že budete-li následovati Syna s celým úmyslem srdce, jednajíce před Bohem bez pokrytectví a bez podvodu, ale s opravdovým záměrem, činíce pokání z hříchů svých, dosvědčujícíce Otcí, že jste ochotni vzíti na sebe jméno Kristovo "křtem – ano, následováním Pána svého a Spasitele svého dolů do vody podle slova jeho, vizte, pak obdržíte Ducha Svatého; ano, pak přichází ^bkřest ohněm a

2a 2. Nefi 11:6–7.

3a ^{PP} Světlo, světlo Kristovo.

^b NaS 1:24.

4a 1. Nefi 10:7; 11:27.
^{PP} Jan Křtitel.

^b ^{PP} Beránek Boží.

5a Mat. 3:11–17.

^{PP} Křest, křtiti.

7a Jan 5:30.

^{PP} Poslouchati, poslušnost, poslušný.

8a 1. Nefi 11:27.

^b ^{PP} Holubice, její znamení.

9a 2. Nefi 9:41;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 22:4.

10a Mat. 4:19; 8:22; 9:9.

^b Moroni 7:11;

NaS 56:2.

12a ^{PP} Dar Ducha Svatého.

^b Lukáš 9:57–62;
Jan 12:26.

13a Gal. 3:26–27.

^b ^{PP} Dar Ducha Svatého; Oheň.

Duchem Svatým; a pak můžete mluvit jazykem andělů a svolávat chválu Svatému Izraelskému.

14 Ale vizte, milovaní bratří moji, tak přišel ke mně hlas Syna řkoucí: Poté, co jste činili pokání z hříchů svých a dosvědčili jste Otcí křtem vodou, že jste ochotni přikázání má zachovávat, a poté, co jste obdrželi křest ohněm a Duchem Svatým a můžete mluvit novým jazykem, ano, dokonce jazykem andělů, a po tomto kdybyste mne "zapřeli, bylo by pro vás ^blépe, kdybyste mne nepoznali.

15 A slyšel jsem Otcův hlas řkoucí: Ano, slova Milovaného mého jsou pravdivá a věrná. Ten, kdo vytrvá do konce, ten bude spasen.

16 A nyní, milovaní bratří moji, proto vím, že "nevytrvá-li člověk do konce v následování ^bpříkladu Syna živého Boha, nemůže být spasen.

17 Pročež, číňte to, co jsem vám řekl, že jsem viděl, že to bude činiti Pán váš a Vykupitel váš; neboť proto mi to bylo ukázáno, abyste mohli znáti bránu, kterou máte vstoupiti. Neboť brána, kterou máte vstoupiti, je pokání a "křest vodou; a pak

přichází ^bodpuštění hříchů vašich ohněm a Duchem Svatým.

18 A pak jste na této "těsné a úzké ^bcestě, jež vede k věčnému životu; ano, vy jste na ni vstoupili touto branou; učinili jste podle přikázání Otce a Syna; a obdrželi jste Ducha Svatého, jež ^csvědčí o Otcí a Synu, aby se naplnil slib, který on dal, že vstoupíte-li touto cestou, máte obdržeti Ducha Svatého.

19 A nyní, milovaní bratří moji, poté, co jste vstoupili na tuto těsnou a úzkou cestu, chci se zeptati, je-li vše "vykonáno? Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť nedošli byste tak daleko, jestliže by to nebylo slovem Kristovým s neochvějnou ^bvírou v něho, cele ^cspoléhající na zásluhy toho, který má moc ke spasení.

20 Pročež, musíte se "tlačiti kupředu se stálostí v Kristu, majíce dokonalý jas ^bnaděje a ^clásku k Bohu a ke všem lidem. Pročež, budete-li se tlačiti kupředu, hodující na slově Kristově, a "vytrváte-li do konce, vizte, tak praví Otec: Budete míti život věčný.

21 A nyní vizte, milovaní bratří moji, toto je ta "cesta; a není dáno ^bžádné jiné cesty ani

13c 2. Nefi 32:2–3.

14a Mat. 10:32–33;

Alma 24:30;

NaS 101:1–5.

pp Neprominutelný hřích.

b 2. Petr. 2:21.

16a Alma 5:13; 38:2;

NaS 20:29.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista.

17a Mos. 18:10.

pp Křest, křtítí.

b pp Odpuštění hříchů.

18a 1. Nefi 8:20.

b Přísl. 4:18.

pp Cesta.

c Skut. 5:29–32.

19a Mos. 4:10.

b pp Věřiti, víra.

c NaS 3:20.

20a pp Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b pp Doufati, naděje.

c pp Lásku.

d pp Vytrvati.

21a Skut. 4:10–12;

2. Nefi 9:41;

Alma 37:46;

NaS 132:22, 25.

b Mos. 3:17.

žádného jiného jména pod nebem, jímž by člověk mohl být spasen v království Božím. A nyní, vizte, toto je "nauka Kristova a jediná a pravá nauka "Otce i Syna i Ducha Svatého, což jest jeden Bůh bez konce. Amen.

KAPITOLA 32

Andělé promlouvají mocí Ducha Svatého – Lidé se musejí modliti a získávají sami pro sebe znalosti od Ducha Svatého. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, milování bratří moji, domnívám se, že přemítáte poněkud v srdci svém o tom, co máte dělati poté, co vstoupíte na cestu. Ale, vizte, proč o tom přemítáte v srdci svém?

2 Nevzpomínáte si, že jsem vám pravil, že poté, co jste "obdrželi Ducha Svatého, můžete mluvití ^bjazykem andělů? A nyní, jak byste mohli mluvití jazykem andělů, ledaže by to bylo Duchem Svatým?

3 "Andělé mluví mocí Ducha Svatého; pročez, oni mluví slova Kristova. Pročez, pravil jsem vám, ^bhodujte na slovech Kristových; neboť vizte, slova Kristova vám řeknou vše, co máte činiti.

4 Pročez, nyní, poté, co jsem tato slova promluvil, nemůže-

te-li jim porozumětí, bude to proto, že "neprosíte, ani neklepete; pročez, nejste přivedeni ke světlu, ale musíte zahynouti ve tmě.

5 Neboť vizte, opět vám pravím, že když vstoupíte na cestu a obdržíte Ducha Svatého, on vám ukáže všechny věci, které máte činiti.

6 Vizte, toto je nauka Kristova, a nebude dáno žádné jiné nauky až do té doby, kdy se vám "projeví v těle. A až se vám projeví v těle, věci, které vám řekne, budete zachovávatí činíce je.

7 A nyní já, Nefi, nemohu promlouvatí více; Duch mi brání pokračovatí a nezbyvá mi nežli truchlití pro "nevíru a zlovolnost a nevědomost a tvrdošijnost lidí; neboť oni nechťejí vyhledávati poznání ani pochopiti veliká poznání, když jim jsou dávána v ^bjasnosti, dokonce tak jasné, jak jen slovo může býtí.

8 A nyní, milování bratří moji, cítím, že stále ještě přemítáte v srdci svém; a zarmucuje mne, že o tomto musím mluvití. Neboť kdybyste poslouchali Ducha, který učí člověka "modlití se, věděli byste, že se musíte modlití; neboť ^bzlý duch neučí člověka modlití se, ale učí ho, že se modlití nemusí.

9 Ale vizte, pravím vám, že se musíte "modlití vždy, a nesmíte

21c PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
d Mat. 7:28;
Jan 7:16–17.
e PP Bůh, Božstvo.
f 3. Nefi 11:27, 35–36.
PP Jednota.

32 2a 3. Nefi 9:20.
b 2. Nefi 31:13.
3a PP Anděl.
b Jer. 15:16.
4a PP Prositi, tázati
se, žádati.
6a 3. Nefi 11:8.
7a PP Nevíra.

b 2. Nefi 31:2–3;
Jákos 4:13.
8a PP Modlitba.
b Mos. 4:14.
PP Dábel.
9a 3. Nefi 20:1;
NaS 75:11.

umdlévati; že nemáte pro Pána konati ničeho, aniž byste se nejdříve pomodlili k Otci ve jménu Krista, aby ti posvětil konání tvé, aby konání tvé mohlo býti pro ^cblaho duše tvé.

KAPITOLA 33

Nefiova slova jsou pravdivá – Svědčí o Kristu – Ti, kteří věří v Krista, budou věřiti Nefiovým slovům, která budou státi jako svědek před soudnou stolicí. Kolem roku 559–545 př. Kr.

A NYNÍ já, Nefi, nemohu napsati vše, čemu bylo mezi mým lidem učeno; ani nejsem tak ^amocný v psaní, jako v mluvení; neboť když člověk ^bpromlouvá mocí Ducha Svatého, moc Ducha Svatého to nese do srdce dětí lidských.

2 Ale vizte, jsou mnozí, kteří ^azatvrzují srdce své proti Svatému Duchu tak, že v nich nemá žádného místa; pročez, oni zavrhují mnoho věcí, jež jsou napsány, a považují je za věci nicotné.

3 Ale já, Nefi, jsem napsal, co jsem napsal, a považuji to za velice ^acenné, a zvláště pro svůj lid. Neboť se za ně neustále ^bmodlím ve dne a v noci kvůli nim oči mé smáčejí polštář; a ve

víře volám k Bohu svému a vím, že uslyší volání mé.

4 A já vím, že Pán Bůh posvěti modlitby mé k užitku lidu mého. A slova, jež jsem napsal ve slabosti, jim budou učiněna ^asilnými; neboť je ^bpřesvědčují, aby činili dobro; dávají jim poznati otce jejich; a mluví o Ježíšovi a přesvědčují je, aby v něj věřili a aby vytrvali do konce, což je život ^cvěčný.

5 A mluví ^aostře proti hříchu, podle ^bjasnosti pravdy; pročez, žádný člověk se nebude hněvati pro slova, jež jsem napsal, ledaže bude ducha ďáblova.

6 Raduji se z jasnosti; raduji se z pravdy; raduji se z Ježíše svého, neboť ^avykoupil duši mou z pekla.

7 Mám ^apravou lásku k lidu svému a velikou víru v Krista, že potkám mnoho duší bez poskvrny u jeho soudcovské stolice.

8 Mám pravou lásku k ^aŽidům – pravím Židům, protože míním ty, odkud pocházím.

9 Mám také pravou lásku k ^apohanům. Ale vizte, pro nikoho nemám naději, ledaže budou ^bsmířeni v Kristu a vstoupí do ^cúzké brány a budou ^dkráčeti po ^etěsné cestě, která vede k životu, a budou pokračovat

9b Mojž. 5:8.

c Alma 34:27.

33 1a Eter 12:23–24.

b NaS 100:7–8.

2a Hel. 6:35–36.

3a pp Písma – Hodnota písem.

b Enos 1:9–12;

Sl. Morm. 1:8.

4a Eter 12:26–27.

b Moroni 7:13.

c pp Věčný život.

5a 1. Nefi 16:1–3;

2. Nefi 9:40.

b 2. Nefi 31:3;

Jákob 4:13.

6a pp Vykoupení, vykoupený, vykoupiti.

7a pp Pravá láska.

8a pp Židé.

9a pp Pohané.

b pp Usmíření, usmířiti.

c 2. Nefi 9:41.

d pp Kráčeti, kráčeti s Bohem.

e Hel. 3:29–30;

NaS 132:22.

človati po cestě až do konce dne zkoušky.

10 A nyní, milovaní bratří moji, a také Židé, a vy všechny končiny země, poslouchejte tato slova a “věřte v Krista; a nevěřte-li těmto slovům, věřte v Krista. A budete-li věřiti v Krista, budete věřiti těmto ^bslovům, neboť jsou to ^cslova Kristova, a on mi je dal; a ona ^dučí všechny lidi, aby činili dobro.

11 A nejsou-li to slova Kristova, sudťe sami – neboť Kristus vám posledního dne ukáže s ^amocí a s velikou slávou, že to jsou jeho slova; a vy a já budeme státi tváří v tvář před jeho ^bstolicí; a vy budete věděti, že mi jím bylo přikázáno tyto věci napsati, přes mou slabost.

12 A modlím se k Otci ve

jménu Krista, aby mnozí z nás, ne-li všichni, mohli býti onoho velikého a posledního dne spaseni v jeho “království.

13 A nyní, milovaní bratří moji, všichni ti, kteří jsou z domu Izraele, a vy všechny končiny země, promlouvám k vám jako hlas “volajícího z prachu: Mějte se dobře, dokud nepřijde onen veliký den.

14 A vám, kteří se nepodílíte na dobrotivosti Boží a nevážíte si ^aslov Židů a také mých ^bslov a slov, jež vyjdou z úst Beránka Božího, vizte, vám dávám věčné sbohem, neboť tato slova vás ^codsoudí posledního dne.

15 Neboť co pečetím na zemi, bude vzneseno proti vám u “soudné stolice; neboť tak mi Pán přikázal, a já musím poslechnouti. Amen.

KNIHA JÁKOBOVA

BRATRA NEFIOVA

Slova jeho kázání jeho bratřím. Zahanbuje muže, který se snaží vyvrátiti nauku Kristovu. Několik slov o dějinách lidu Nefiova.

KAPITOLA 1

Jákob a Jozef se snaží přesvědčiti lidi, aby věřili v Krista a zachovávali jeho přikázání – Nefi umírá –

Mezi Nefity převládá zlovolnost. Kolem roku 544–421 př. Kr.

NEBOŤ vizte, stalo se, že padesát a pět let uplynulo

10a pp Věřiti, víra.
b pp Kniha Mormonova.
c Moroni 10:27–29.
d 2. Nefi 25:28.
11a Eter 5:4;

Moroni 7:35.
b Zjev. 20:12;
Moroni 10:34.
12a pp Celestiální sláva.
13a Iz. 29:4;
2. Nefi 26:16.

14a pp Bible.
b pp Kniha Mormonova.
c 2. Nefi 29:11;
Eter 4:8–10.
15a Sl. Morm. 1:11.

od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; pročez, Nefi dal mně, ^aJákobovi, ^bpříkázání ohledně ‘malých desek, na nichž jsou tyto věci vyryty.

2 A dal mně, Jákobovi, příkázání, abych napsal na tyto desky něco z toho, co považují za nejcennější; že se nemám dotýkati, leda lehce, dějin tohoto lidu, který se nazývá lid Nefiův.

3 Neboť pravil, že dějiny jeho lidu mají býti vyryty na jeho dalších deskách a že já mám zachovávat tyto desky a předati je dále svému semeni, z pokolení na pokolení.

4 A kdyby byla kázání, jež by byla posvátná, nebo zjevení, jež by bylo veliké, nebo prorokování, pak mám to nejdůležitější z nich na tyto desky vyryti a dotknouti se jich natolik, nakolik to jen bude možné, v zájmu Krista a v zájmu našeho lidu.

5 Neboť pro víru a velikou úzkost nám bylo vpravdě o našem lidu ukázáno to, co se mu ^apřihodí.

6 A také jsme měli mnohá zjevení a ducha mnoha prorocství; pročez, věděli jsme o ^aKristu a o jeho království, jež přijde.

7 Pročez pracovali jsme pilně mezi svými lidmi, abychom je mohli přesvědčiti, aby ^apřišli

ke Kristu a podíleli se na dobrotivosti Boží, aby mohli vejíti v jeho ^bodpočinutí, aby nikterak nepřísahal ve svém hněvu, že oni v něj ^cnevejdou, jako při ^apopuzení ve dnech pokušení, když byly děti Izraele v ^cpustině.

8 Pročez, kéž by Bůh dal, abychom mohli přesvědčiti všechny lidi, aby se ^anebouřili proti Bohu, aby ho ^bnepopouzeli ke hněvu, ale aby všichni lidé věřili v Krista a měli na očích jeho smrt a nesli jeho ^ckříž a snášeli hanobení světa; pročez já, Jákob, беру na sebe, že budu plniti příkázání svého bratra Nefiho.

9 Nyní Nefi počal býti stár a viděl, že musí brzy ^azemřít; pročez, ^bpomazal nyní jednoho muže za krále a vládce nad svým lidem, podle vlád ^ckrálů.

10 Lid Nefiho nesmírně miloval, protože byl jejich velikým ochráncem, třímaje ^ameč Labanův na jejich obranu a pracuje po všechny své dny pro jejich blaho –

11 Pročez, lid si přál podržeti jeho jméno v paměti. A kdo by vládl na jeho místě, měl býti lidem nazýván druhý Nefi, třetí Nefi a tak dále, podle vlád králů; a tak byli lidem nazýváni, ať již byli jakéhokoli jména.

12 A stalo se, že Nefi zemřel.

[JÁKOB]

1 1a PP Jákob, syn Lehiův.

b Jákob 7:27.

c 2. Nefi 5:28–33;

Jákob 3:13–14.

PP Desky.

5a 1. Nefi 12.

6a 1. Nefi 10:4–11;
19:8–14.

7a 2. Nefi 9:41;

Omni 1:26;

Moroni 10:32.

b PP Odpočinouti,
odpočinutí,
spóčinouti.

c Num. 14:23;

Deut. 1:35–37;

NaS 84:23–25.

d Židům 3:8.

e Num. 26:65;

1. Nefi 17:23–31.

8a PP Vzpoura.

b 1. Nefi 17:30;

Alma 12:36–37;

Hel. 7:18.

c PJS, Mat. 16:25–26;

Lukáš 14:27.

9a 2. Nefi 1:14.

b PP Pomazati.

c 2. Nefi 6:2; Jarom 1:7.

10a 1. Nefi 4:9; 2. Nefi 5:14;

Sl. Morm. 1:13;

Mos. 1:16; NaS 17:1.

13 Nyní, lidé, kteří nebyli ^aLamanité, byli ^bNefité; nicméně nazývali se Nefité, Jákobité, Jozefité, ^cZoramité, Lamanité, Lemuelité a Izmaelitě.

14 Ale já, Jákob, je nadále nebudu rozlišovati těmito jmény, ale Lamanity budu ^anazývati ty, kteří se snaží zničit lid Nefiův, a ty, kteří jsou přátelsky nakloněni Nefimu, budu nazývati ^bNefity neboli ^clidem Nefiovým, podle vlád králů.

15 A nyní, stalo se, že lid Nefiův, za vlády druhého krále, počal zatvrzovati srdce své a poněkud se oddávati zlovolným zvyklostem, tak jako David za stara, toužící po mnoha ^amanželkách a souložnicích, a také Šalomoun, jeho syn.

16 Ano, a také počali hledati mnoho zlata a stříbra a počali býti poněkud povýšeni v pýše.

17 Pročež já, Jákob, jsem jim dal tato slova, když jsem je učil v ^achrámu, obdržev nejprve své ^bpověření od Pána.

18 Neboť já, Jákob, a můj bratr Jozef jsme byli rukou Nefiovou ^avysvěceni na kněze a na učitele tohoto lidu.

19 A zvelebovali jsme svůj ^aúřad v zájmu Pána berouce na sebe ^bzodpovědnost a berouce hříchy lidí na svou vlastní hlavu, jestliže bychom je neučili se vši pílí slovu Božímu; pročež, pracující se svou mocí, aby

jejich ^ckrev nemohla přijíti na náš šat; jinak by jejich krev přišla na náš šat a my bychom nebyli shledáni posledního dne bez poskvrny.

KAPITOLA 2

Jákob odsuzuje lásku k bohatství, pýchu a necudnost – Lidé mohou usilovati o bohatství, aby pomáhali svým bližním – Jákob odsuzuje neoprávněné praktikování plurálního manželství – Pána těší cudnost žen. Kolem roku 544–421 př. Kr.

SLOVA, jež Jákob, bratr Nefiův, promlouval k lidu Nefiovu po smrti Nefiově:

2 Nyní, milovaní bratří moji, já, Jákob, podle zodpovědnosti, kterou mám vůči Bohu, abych zveleboval svůj úřad s vážností a abych mohl zbaviti svůj šat vašich hříchů, vystupuji dnes do chrámu, abych vám mohl hlásati slovo Boží.

3 A vy sami víte, že jsem byl doposud v úřadu svého povolání pilný; ale tohoto dne mne tíží mnohem větší touha a úzkost kvůli blahu vaší duše nežli doposud.

4 Neboť vizte, dosud jste byli poslušni slova Páně, jež jsem vám dával.

5 Ale vizte, poslouvejte mne a vezte, že s pomocí všemocného Stvořitele nebe a země k vám

13a Enos 1:13; NaS 3:18.

b pp Nefité.

c 1. Nefi 4:35;

4. Nefi 1:36–37.

14a Mos. 25:12;

Alma 2:11.

b 2. Nefi 4:11.

c 2. Nefi 5:9.

15a NaS 132:38–39.

17a 2. Nefi 5:16.

pp Chrám, dům Páně.

b pp Povolání,
povolání Bohem,
povolati.

18a 2. Nefi 5:26.

19a pp Úřad, úředník.

b NaS 107:99–100.

pp Správce,
správcovství.

c 2. Nefi 9:44.

mohu mluvit o vašich "myšlenkách, že se počínáte dopouštět hříchu, kterýžto hřích se mi jeví jako velice ohavný, ano, a ohavný Bohu.

6 Ano, zarmucuje to mou duši a způsobuje, že se propadám studem v přítomnosti svého Tvůrce, že vám musím svědčiti o zlovolnosti vašeho srdce.

7 A také mne zarmucuje, že musím o vás užívatí tolika "smělých slov před vašimi manželkami a před vašimi dětmi, přičemž city mnohých jsou před Bohem nesmírně jemné a ^b cudné a křehké, což je Bohu libé;

8 A domnívám se, že sem přišly vyslechnouti příjemné "slovo Boží, ano, slovo, jež hojí zraněnou duši.

9 Pročež, mou duši tíží, že vás budu nucen napomenouti pro přísné přikázání, které jsem obdržel od Boha, kvůli vašim zločinům, abych zvětšil rány těch, které již byly zraněny, namísto utěšení a zhojení jejich ran; a ty, které zraněny nebyly, namísto hodování na příjemném slovu Božím, mají dýky přiloženy, aby probodly jejich duši a zranily jejich jemnou mysl.

10 Ale přes velikost tohoto úkolu musím jednat podle přísných "příkazů Božích a povědět vám o vaší zlovolnosti a o ohavnostech v přítomnosti čistých v srdci a zlomených v srdci a

pod pohledem ^bpronikavého oka Všemohoucího Boha.

11 Pročež, musím vám říci pravdu podle "jasnosti slova Božího. Neboť vizte, když jsem se tázal Pána, takto ke mně přišlo slovo řkoucí: Jáko, jdi nazítrí do chrámu a hlásej slovo, jež ti dám pro tento lid.

12 A nyní vizte, bratří moji, toto je to slovo, jež vám hlásám, že mnozí z vás počali hledati zlato a stříbro a všeliké cenné "rudu, jimiž tato země, která je ^bzemí zaslíbení pro vás a pro vaše símě, oplývá s velikou hojností.

13 A ruka prozřetelnosti se na vás velmi příjemně usmála, takže jste obdrželi mnohé bohatství; a protože někteří z vás obdrželi hojněji nežli vaši bratří, jste "povýšeni v pýše srdce svého a nosíte strnulou šíji a hlavu vztyčenou pro drahocennost oděvu svého a pronásledujete bratří své, protože se domníváte, že jste lepší nežli oni.

14 A nyní, bratří moji, domníváte se, že Bůh vás v této věci ospravedlňuje? Vizte, pravím vám: Nikoli. Ale odsuzuje vás, a vytrváte-li v této věci, musejí na vás rychle přijíti soudy jeho.

15 Ó, kéž by vám ukázal, že vás může probodnouti a letným pohledem oka svého vás může sraziti do prachu!

16 Ó, kéž by vás zbavil této nepravosti a ohavnosti. A ó, kéž

2 5a Alma 12:3;
NaS 6:16.
pp Bůh, Božstvo.
7a NaS 121:43.
b pp Ctnost.

8a Alma 31:5.
10a pp Příkázání Boží.
b 2. Nefi 9:44.
11a 2. Nefi 25:4; 31:2–3.
12a 1. Nefi 18:25;

Hel. 6:9–11;
Eter 10:23.
b 1. Nefi 2:20.
pp Zaslíbená země.
13a Morm. 8:35–39.

byste poslouchali slovo příkazů jeho a nenechali touto "pýchou srdce svého ničit duši svou!

17 Myslete na bratří své jako sami na sebe a buďte přátelští ke všem a dávejte štědrě "jmění své, aby i ^boni mohli býti bohatí jako vy.

18 Ale předtím, nežli budete hledati "bohatství, hledejte ^bkrálovství Boží.

19 A poté, co obdržíte naději v Kristu, obdržíte bohatství, budete-li je hledati; a budete je hledati se záměrem "činiti dobro – šatiti nahé a sytiti hladové a osvobozovati zajaté a poskytovat úlevu nemocným a souženým.

20 A nyní, bratří moji, promlouval jsem k vám o pýše; a vy, kteří jste sužovali bližního svého a pronásledovali ho, protože jste byli pyšní v srdci svém pro to, co vám Bůh dal, co na to řeknete?

21 Nedomníváte se, že toto je ohavné pro toho, kdo stvořil všeliké tělo? A jedna bytost je v očích jeho stejně drahocenná jako druhá. A všeliké tělo je z prachu; a za tím účelem je stvořil, aby zachovávala "příkázání jeho a oslavovala ho na věky.

22 A nyní, ustávám k vám pro-

mlouvatí o této pýše. A kdybych k vám nemusel promlouvatí o závažnějším zločinu, srdce mé by se z vás nesmírně radovalo.

23 Ale slovo Boží mne tíží pro vaše závažnější zločiny. Neboť vizte, tak praví Pán: Tento lid počíná upadati v nepravost; nerozumí písmům, neboť se snaží omluviti sám sebe v páchání smilstva tím, co bylo napsáno o Davidovi a Šalomounovi, jeho synovi.

24 Vizte, David a "Šalomoun vpravdě měli mnoho ^bmanželek a souložnic, což bylo ohavné přede mnou, praví Pán.

25 Pročež, tak praví Pán, vyvedl jsem mocí ramene svého tento lid ze země Jeruzalém, abych mohl pro sebe vzbuditi "spravedlivou větev z plodu ledví Jozefova.

26 Pročež, já Pán Bůh nestrpím, aby tento lid činil jako ti za stará.

27 Pročež, bratří moji, slyšte mne a poslouchajte slovo Páně: Neboť žádný muž mezi vámi nebude míti leda "jednu manželku; a souložnice nebude míti žádné;

28 Neboť já, Pán Bůh, se těším z "cudnosti žen. A smilstva jsou ohavností přede mnou; tak praví Pán zástupů.

29 Pročež, tento lid bude

16a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

17a pp Almužna, dávání almužny; Blaha a sociální péče.

b 4. Nefi 1:3.

18a 1. Král. 3:11–13; Marek 10:17–27;

2. Nefi 26:31; NaS 26:7.

pp Bohatství.

b Lukáš 12:22–31.

19a Mos. 4:26.

21a NaS 11:20;

Abr. 3:25–26.

24a 1. Král. 11:1;

Neh. 13:25–27.

b 1. Král. 11:1–3;

Ezdr. 9:1–2;

NaS 132:38–39.

25a Gen. 49:22–26;

Amos 5:15;

2. Nefi 3:5;

Alma 26:36.

pp Lehi, otec Nefiův.

27a NaS 42:22; 49:16.

pp Manželství, vdávati se, ženiti se.

28a pp Cudnost.

zachovávatí přikázání má, praví Pán zástupů, anebo "prokleta buď země kvůli němu.

30 Neboť, budu-li chtítí, praví Pán zástupů, vzbuditi sobě "símě, přikáží lidu svému; jinak bude poslouchati tyto věci.

31 Neboť vizte, já, Pán, jsem viděl smutek a slyšel truchlení dcer lidu svého v zemi Jeruzalém, ano, a ve všech zemích lidu svého pro zlovolnost a ohavnosti manželů jejich.

32 A nestrpím, praví Pán zástupů, aby volání krásných dcer tohoto lidu, který jsem vyvedl ze země Jeruzalém, vystupovala ke mně proti mužům lidu mého, praví Pán zástupů.

33 Neboť oni nebudou odváděti do zajetí dcery lidu mého pro jejich jemnost, jinak je navštívím těžkým prokletím, až ke zničení; neboť oni nebudou páchatí "smilstva jako ti za stara, praví Pán zástupů.

34 A nyní vizte, bratří moji, vy víte, že tato přikázání byla dána našemu otci Lehimu; pročez, znali jste je předtím; a došli jste velikého odsouzení; neboť jste činili tyto věci, jež jste činili neměli.

35 Vizte, vy jste činili "větší nepravosti nežli Lamanité, naši bratří. Zlomili jste srdce svých něžných manželek a ztratili jste důvěru svých dětí pro svůj špatný příklad pro ně; a vzlykání srdcí jejich vystupuje proti vám k Bohu. A pro přísnost slova

Božího, jež proti vám sestupuje, mnohá srdce zemřela, probodnuta hlubokými ranami.

KAPITOLA 3

Čistí v srdci přijímají příjemné slovo Boží – Spravedlivost Lamanitů přesahuje spravedlivost Nefitů – Jákob varuje před smilstvem, nestoudností a každým hříchem. Kolem roku 544–421 př. Kr.

ALE vizte, já, Jákob, bych chtěl promluvit k vám, kteří jste čistí v srdci. Vzhlížejte k Bohu s pevností myslí a modlete se k němu s nesmírnou vírou a on vás utěší ve vašich strastech a bude hájiti vaši věc a sešle spravedlnost na ty, kteří usilují o vaše zničení.

2 Ó vy všichni, kteří jste čistí v srdci, pozdvihněte hlavu a přijměte příjemné slovo Boží a hodujte na jeho lásce; neboť to vy můžete, je-li mysl vaše "pevná, na věky.

3 Ale běda, běda vám, kteří nejste čistí v srdci, kteří jste tohoto dne před Bohem "špinaví; neboť nebudete-li činiti pokání, země bude kvůli vám prokleta; a Lamanité, kteří nejsou špinaví jako vy, nicméně jsou ^bprokleti těžkým prokletím, vás budou bičovati až ke zničení.

4 A přichází rychle čas, nebudete-li činiti pokání, kdy oni budou vlastniti zemi dědictví vašeho a Pán Bůh z prostředku vás "vyvede spravedlivě.

29a Eter 2:8–12.

30a Mal. 2:15;

NaS 132:61–66.

33a PP Pohlavní

nemorálnost;

Smyslnost, smyslný.

35a Jákob 3:5–7.

3 2a Alma 57:26–27.

3a PP Špína, špinavost.

b 1. Nefi 12:23.

4a Omni 1:5–7, 12–13.

5 Vizte, Lamanité, vaši bratři, které vy nenávidíte pro jejich špinavost a prokletí, jež přišlo na jejich kůži, jsou spravedlivější nežli vy; neboť oni “nezapomněli na přikázání Páně, jež bylo dáno našemu otci – že mají míti pouze jednu manželku a souložnice nemají míti žádné a nemají býti mezi nimi páchána smilstva.

6 A nyní, toto přikázání hledí zachovávat; pročez, pro tuto pečlivost v zachovávaní tohoto přikázání je Pán Bůh nezničí, ale bude k nim “milosrdný; a jednoho dne se stanou poženaným lidem.

7 Vizte, jejich manželé “milují svou manželku a jejich manželky milují svého manžela; a jejich manželé a jejich manželky milují své děti; a jejich nevíra a jejich nenávisť vůči vám je kvůli nepravosti jejich otců; pročez, oč jste lepší nežli oni v pohledu vašeho velikého Stvořitele?

8 Ó bratři moji, bojím se, že nebudete-li činiti pokání ze svých hříchů, bude jejich kůže bělejší nežli vaše, až budete s nimi přivedeni před trůn Boží.

9 Pročez, přikázání dávám vám, které je slovem Božím, abyste jim již nespílali pro tma-
vost jejich kůže; ani jim nebudete spílali pro jejich špinavost; ale budete pamatovati na svou

vlastní špinavost a budete si pamatovati, že jejich špinavost přišla kvůli jejich otcům.

10 Pročez, vy budete pamatovati na své “děti, jak jste zarmoutili srdce jejich kvůli příkladu, který jste jim dali; a také pamatujte, že můžete pro svou špinavost uvést své děti do zkázy a jejich hříchy budou posledního dne navršeny na vaše hlavy.

11 Ó bratři moji, poslouvejte slova moje; probudte schopnosti své duše; otřeste se, abyste se mohli “probuditi z dřímoty smrti; a oprostěte se od bolestí ^bpekla, abyste se nestali “anděly ^bďáblu a nebyli uvrženi v ono jezero ohně a síry, což je druhá “smrt.

12 A nyní já, Jákob, jsem toho promlouval mnohem více k lidu Nefiovu a varoval jsem je před “smilstvem a ^bnestoudností a každým druhem hříchu a pověděl jsem jim o jejich hrozných následcích.

13 A ani setina z působení tohoto lidu, který nyní počal býti početný, nemůže býti zapsána na “těchto deskách; ale mnohá z jejich působení jsou zapsána na větších deskách, i jejich války i jejich sváry i vlády jejich králů.

14 Tyto desky se nazývají desky Jákobovy a byly zhotoveny rukou Nefiovou. A ustávám promlouvati tato slova.

5a Jákob 2:35.
6a 2. Nefi 4:3, 6–7;
Hel. 15:10–13.
7a pp Láska; Rodina.
10a pp Děti, dítě.

11a Alma 5:6–9.
b pp Peklo.
c 2. Nefi 9:8–9.
d pp Smrt, duchovní.
12a pp Smilstvo.

b pp Zlovolnost,
zlovolný; Žádostiv
býti, žádostivost.
13a 1. Nefi 19:1–4;
Jákob 1:1–4.

KAPITOLA 4

Všichni proroci uctívali Otce ve jménu Krista – Abrahamovo obětování Izáka bylo podobenstvím Boha a jeho Jednorozeného – Lidé se mají smířiti s Bohem skrze usmíření – Židé odmítnou základní kámen. Kolem roku 544–421 př. Kr.

NYNÍ vizte, stalo se, že já, Jákob, jsem velice poučoval svůj lid slovem (a mohu napsati jen málo svých slov pro obtížnost rytí našich slov na desky), a my víme, že to, co píšeme na desky, musí zůstatí;

2 Ale napíšeme-li cokoli na něco jiného nežli na desky, musí to zaniknouti a vymizeti; ale my můžeme napsati několik slov na desky, jež dají našim dětem, a také našim milovaným bratřím, malou míru poznání o nás neboli o jejich otcích –

3 Nyní, z tohoto se radujeme; a pracujeme pilně, abychom vyryli tato slova na desky doufajíce, že naši milovaní bratři a naše děti je přijmou s vděčným srdcem a budou na ně pohlížeti, aby se mohli dozvědět s radostí, a ne se smutkem nebo s pohrdáním, o svých prvních rodičích.

4 Neboť s tímto záměrem jsme toto zapsali, aby mohli věděti, že my jsme ^avěděli o Kristu a

měli jsme naději v jeho slávu mnoho set let před jeho příchodem; a nejen my sami jsme měli naději v jeho slávu, ale také všichni svatí ^bproroci, kteří byli před námi.

5 Vizte, oni věřili v Krista a ^auctívali Otce v jeho jménu a my také uctíváme Otce v jeho jménu. A s tímto záměrem zachováváme ^bzákon Mojžíšův, protože ^csměřuje duši naši k němu; a proto je nám to posvěceno ke spravedlivosti, tak jako bylo počítáno Abrahamovi v pustině to, že byl poslušen příkazů Božích obětováním svého syna Izáka, což je podobenství Boha a jeho ^dJednorozeného Syna.

6 Pročež, zkoumáme proroky a máme mnohá zjevení a ducha ^aprorockví; a majíce všechna tato ^bsvědectví, získáváme naději a naše víra se stává neotřesitelnou natolik, že můžeme vpravdě ^cpřikazovati ve ^djménu Ježíšově a samotné stromy nás poslouchají nebo hory nebo vlny mořské.

7 Nicméně, Pán Bůh nám ukazuje naši ^aslabost, abychom mohli věděti, že jeho milostí a jeho velikou blahosklonností k dětem lidským máme moc konati tyto věci.

8 Vizte, veliká a podivuhodná jsou díla Páně. Jak ^anepronik-

4 4a pp Ježíš Kristus.

b Lukáš 24:25–27;

Jákob 7:11;

Mos. 13:33–35;

NaS 20:26.

5a Mojž. 5:8.

b 2. Nefi 25:24;

Jarom 1:11;

Mos. 13:27, 30;

Alma 25:15–16.

pp Zákon Mojžíšův.

c Gal. 3:24.

d Gen. 22:1–14;

Jan 3:16–18.

pp Jednorozený.

6a pp Prorockví,

prorokovati.

b pp Svědek.

c pp Moc.

d Skut. 3:6–16;

3. Nefi 8:1.

7a Eter 12:27.

8a Řím. 11:33–36.

nutelné jsou hlubiny ^btajemství jeho; a je nemožné, aby člověk odhalil všechny cesty jeho. A nikdo ^cnezná ^dcesty jeho, ledaže mu to bylo zjeveno; pročez, bratří, neopovrhujte zjeveními Božími.

9 Neboť vizte, mocí ^aslova jeho přišel ^bčlověk na tvář země, kterážto země byla stvořena mocí slova jeho. Pročez, jestliže Bůh mohl promluvit, a byl svět, a jestliže mohl promluvit, a byl stvořen člověk, ó pak, proč by nemohl přikázat ^czemí nebo dílu rukou svých na tváři její podle vůle své a podle libosti?

10 Pročez, bratří, nesnažte se ^araditi Pánu, ale snažte se bráti radu z ruky jeho. Neboť vizte, vy sami víte, že on radí v ^bmoudrosti a ve spravedlivosti a ve velikém milosrdenství, ohledně všech svých děl.

11 Pročez, milovaní bratří, buďte s ním smíření skrze ^ausmíření Krista, jeho ^bJednorozeného Syna, a můžete obdržeti ^cvzkříšení podle moci vzkříšení, která je v Kristu, a býti představeni Bohu jako ^dprvotiny Kristovy, majíce víru a obdrževši od něj dobrou naději ve slávu předtím, nežli se projeví v těle.

12 A nyní, milovaní, nedivte

se, že vám toto říkám; neboť proč ^anepromlouvati o usmíření Krista a nedosáhnouti dokonalého poznání o něm, stejně jako znalosti o vzkříšení a o světě, který přijde?

13 Vizte, bratří moji, ten, kdo prorokuje, nechť prorokuje, aby lidé porozuměli; neboť ^aDuch praví pravdu a nelže. Pročez, promlouvá o věcech tak, jak skutečně ^bjsou, a tak, jak skutečně budou; pročez, tyto věci jsou nám ^cjasně ukázány, ke spasení duše naší. Ale vizte, my nejsme jediní svědkové v těchto věcech; neboť Bůh je také promlouval k prorokům za stará.

14 Ale vizte, Židé byli ^atvrdšími lidem; a ^bopovrhovali jasnými slovy a zabíjeli proroky a vyhledávali věci, kterým nemohli rozuměti. Pročez, pro ^cslepotu svou, kterážto slepota přišla tím, že hleděli za cíl, musejí nezbytně padnouti; neboť Bůh od nich odňal jasnost svou a vydal jim mnohé věci, jimž ^dnemohou rozuměti, protože si to přáli. A protože si to přáli, Bůh to vykonal, aby klopýtali.

15 A nyní já, Jákob, jsem veden Duchem k prorokování; neboť cítím působením Ducha, který je ve mně, že Židé ^aklopýtáním

8b NaS 19:10; 76:114.
pp Tajemství Boží.
c 1. Kor. 2:9–16;
Alma 26:21–22.
pp Poznání, znalost.
d Iz. 55:8–9.
9a Morm. 9:17;
Mojž. 1:32.
b pp Člověk, lidé;
Stvoření, stvořiti.
c Hel. 12:8–17.
10a 2. Nefi 9:28–29;

Alma 37:12, 37;
NaS 3:4, 13.
b pp Moudrost;
Vševědoucí.
11a pp Usmíření, usmířiti.
b Židům 5:9.
c pp Vzkříšení.
d Mos. 15:21–23; 18:9;
Alma 40:16–21.
12a 2. Nefi 25:26.
13a pp Duch Svatý;
Pravda.

b NaS 93:24.
c Alma 13:23.
14a Mat. 23:37–38;
2. Nefi 25:2.
b 2. Kor. 11:3;
1. Nefi 19:7;
2. Nefi 33:2.
c Iz. 44:18; Řím. 11:25.
d 2. Nefi 25:1–2.
15a Iz. 8:13–15;
1. Kor. 1:23;
2. Nefi 18:13–15.

svým ^bodmítnou ^ckámen, na němž by mohli stavěti a míti bezpečný základ.

16 Ale vizte, podle písem se tento ^akámen stane velikým a posledním a jediným jistým ^bzákladem, na němž Židé mohou stavěti.

17 A nyní, milovaní moji, jak je možné, že tito, odmítnuvše onen jistý základ, mohou na něm ^avůbec někdy stavěti, aby se mohl státi jejich hlavou úhlovou?

18 Vizte, milovaní bratří moji, odhalím vám toto tajemství; nebudu-li jakkoli otřesen ve své pevnosti v Duchu a neklopýtnu-li pro svou převelikou úzkost o vás.

KAPITOLA 5

Jákob uvádí alegorii podle Zenose o ušlechtilém a divokém olivovníku – Jsou podobou Izraele a pohanů – Je předzvěděno rozptýlení a shromáždění Izraele – Jsou učiněny zmínky o Nefitech a Lamanitech a celém domu Izraele – Pohané budou naroubováni na Izrael – Nakonec bude vinice spálena. Kolem roku 544–421 př. Kr.

VIZTE, bratří moji, nevzpomínáte si, že jste četli slova proroka ^aZenose, která promlouval k domu Izraele řka:

2 Poslouchej, ó dome Izraele,

a slyš slova ode mne, proroka Páně.

3 Neboť viz, tak praví Pán, přirovnám tě, ó dome ^aIzraele, k ušlechtilému ^bolivovníku, který jeden člověk vzal a pečoval o něj na své ^cvinici; a on rostl a zestárl a počal ^dchřadnouti.

4 A stalo se, že vyšel pán vinice a uviděl, že jeho olivovník počal chřadnouti; a pravil: Prořežu ho a okopu ho a budu o něj pečovati, aby snad mohl vyhnati mladé a jemné větve a aby nezahynul.

5 A stalo se, že ho prořezal a okopal ho a pečoval o něj podle slova svého.

6 A stalo se, že po mnoha dnech počal vyrážeti několik mladých a jemných větví; ale vizte, jeho hlavní vrchol počal hynouti.

7 A stalo se, že pán vinice to uviděl a pravil svému služebníkov: Zarmucuje mne, že bych měl ztratiti tento strom; pročez, jdi a vytrhej větve z ^adivokého olivovníku a přines je sem ke mně; a vytrháme ony hlavní větve, jež počínají sesychati, a uvrheme je do ohně, aby shořely.

8 A viz, praví pán vinice, vezmu mnohé z těchto mladých a jemných větví a naroubuji je, kamkoli budu chtíti; a nezáleží na tom, zda kořen tohoto stromu zahyne, já si mohu zachovati ovoce jeho pro sebe; pročez, vezmu tyto mladé a jemné větve

15b 1. Nefi 10:11.
c PP Skála; Úhelný kámen.
16a Žalmy 118:22–23.
b Iz. 28:16;
Hel. 5:12.

17a Mat. 19:30;
NaS 29:30.
5 1a PP Zenos.
3a Ezech. 36:8.
PP Izrael.
b Řím. 11:17–24.

PP Olivovník.
c NaS 101:44.
PP Vinice Páně.
d PP Odpadlictví.
7a Řím. 11:17, 24.

a naroubuji je, kamkoli budu chtítí.

9 Vezmi větve divokého olivovníku a naroubuj je na "místo jejich; a tyto, které jsem vytrhl, uvrhnu do ohně a spálím je a zničím ohněm, aby nemohly zatěžovati zemi vinice mé.

10 A stalo se, že služebník pána vinice učinil podle slova pána vinice a narouboval větve "divokého olivovníku.

11 A pán vinice dal, aby byl okopáván a prořezáván a aby se o něj pečovalo, a řekl svému služebníkovi: Zarmucuje mne, že bych měl ztratit tento strom; pročež, abych snad mohl zachovati kořeny jeho, aby nezhynuly, a abych si je mohl pro sebe zachovati, toto jsem učinil.

12 Pročež, jdi cestou svou; střez tento strom a pečuj o něj podle slov mých.

13 A tyto "umístím do nejdlehlější části vinice své, kamkoli budu chtítí, to pro tebe není důležité; a činím to, abych si pro sebe mohl zachovati přirozené větve stromu; a také abych si pro sebe mohl uchovati ovoce jeho pro onu dobu; neboť mne zarmucuje, že bych měl tento strom a ovoce jeho ztratit.

14 A stalo se, že pán vinice šel svou cestou a uschoval přirozené větve ušlechtilého olivovníku v nejdlehlějších částech vinice, některé v jedné a některé v jiné, podle své vůle a libosti.

15 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému služebníkovi: Pojď, sejďme do

vinice, abychom mohli na vinici pracovati.

16 A stalo se, že pán vinice a také služebník sešli do vinice, aby pracovali. A stalo se, že služebník svému pánovi řekl: Viz, pohleď sem; viz tento strom.

17 A stalo se, že pán vinice pohlédl a spatřil strom, na nějž byly naroubovány větve divokého olivovníku; a vyrašil a počal nésti "ovoce. A spatřil, že byl dobrý; a jeho ovoce bylo jako ovoce přirozené.

18 A pravil služebníkovi: Viz, větve divokého stromu se zmocnily vláhy kořene jeho, takže kořen jeho vydal mnoho síly; a díky veliké síle kořene jeho vydaly divoké větve ušlechtilé ovoce. Nyní, kdybychom nenaroubovali tyto větve, onen strom by zahynul. A nyní, viz, uchovám ovoce mnohé, které onen strom přinesl; a ovoce jeho si uchovám pro onu dobu, sám pro sebe.

19 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojď, půjdeme do nejdlehlější části vinice a podíváme se, zdali přirozené větve stromu také nepřinesly ovoce mnohé, abych si mohl uschovati ovoce jejich pro onu dobu, sám pro sebe.

20 A stalo se, že vyšli k místu, kde pán uschoval přirozené větve stromu, a pravil služebníkovi: Viz tyto; a on spatřil onu "první, že přinesla ovoce mnohé; a spatřil také, že bylo dobré. A pravil služebníkovi: Vezmi z ovoce jejího a uschovej je pro

onu dobu, abych si ho mohl zachovati sám pro sebe; neboť viz, pravil, po tento dlouhý čas jsem o ni pečoval a přinesla ovoce mnohé.

21 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Proč jsi přišel sem zasaditi tento strom neboli tuto větev stromu? Neboť viz, bylo to nejchudší místo v celé zemi vinice tvé.

22 A pán vinice mu pravil: Nerad' mi; věděl jsem, že to je chudý kus země; proč, pravil jsem ti, pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a ty vidíš, že přinesla ovoce mnohé.

23 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkovi: Pohled' sem; viz, zasadil jsem i jinou větev onoho stromu; a ty víš, že tento kus země byl chudší nežli ten první. Ale viz tento strom. Pečoval jsem o něj po tento dlouhý čas a přinesl ovoce mnohé; proto seber je a uschovej je pro onu dobu, abych si je mohl zachovati, sám pro sebe.

24 A stalo se, že pán vinice pravil opět svému služebníkovi: Pohled' sem a viz i jinou "větev, kterou jsem zasadil; viz, že jsem o ni také pečoval a přinesla ovoce.

25 A pravil služebníkovi: Pohled' sem a viz onu poslední. Viz, tuto jsem zasadil na "dobrém kusu země; a pečoval jsem o ni po tento dlouhý čas a jen část stromu přinesla ušlechtilé ovoce

a ^bdruhá část stromu přinesla ovoce divoké; viz, pečoval jsem o tento strom jako o ty ostatní.

26 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Vytrhni větve, které nepřinesly dobré "ovoce, a uvrhni je do ohně.

27 Ale vizte, služebník mu pravil: Prořežme ho a okopejme ho a pečujme o něj ještě chvíli, aby ti snad mohl přinést dobré ovoce, aby sis ho mohl uschovati pro onu dobu.

28 A stalo se, že pán vinice a služebník pána vinice pečovali o veškeré ovoce vinice.

29 A stalo se, že uplynul dlouhý čas a pán vinice pravil svému "služebníkovi: Pojd', sejděme do vinice, abychom mohli opět pracovati na vinici. Neboť viz, ^bčas se blíží a brzy přijde "konec; proč, musím uschovati ovoce pro onu dobu, sám pro sebe.

30 A stalo se, že pán vinice a služebník sešli do vinice; a přišli ke stromu, jehož přirozené větve byly odlomeny a na nějž byly naroubovány větve divoké; a vizte, všechny "druhy ovoce obtížily strom.

31 A stalo se, že pán vinice ochutnal ovoce, každý druh podle jeho počtu. A pán vinice pravil: Viz, po tento dlouhý čas jsme pečovali o tento strom a uschoval jsem si pro onu dobu ovoce mnohé.

32 Ale viz, tentokrát přinesl ovoce mnohé a není mezi nimi

24a Ezech. 17:22–24;

Alma 16:17;

3. Nefi 15:21–24.

25a 1. Nefi 2:20.

b 3. Nefi 10:12–13.

26a Mat. 7:15–20;

Alma 5:36;

NaS 97:7.

29a NaS 101:55; 103:21.

b PP Poslední dny.

c 2. Nefi 30:10;

Jákob 6:2.

30a PP Odpadlictví.

“žádné, které by bylo dobré. A viz, jsou to všechny druhy špatného ovoce; a není mi k užítku, přese všechnu naši práci; a nyní, zarmucuje mne, že bych měl tento strom ztratiti.

33 A pán vinice pravil služebníkoví: Co uděláme pro ten strom, abych si mohl opět zachovati dobré ovoce jeho sám pro sebe?

34 A služebník pravil svému pánovi: Viz, protože jsi narouboval větve divokého olivovníku, ony vyživovaly kořeny, takže jsou živé a nezhynuly; pročť vidíš, že jsou stále dobré.

35 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkoví: Strom mi není k užítku a ani kořeny jeho mi nejsou k užítku, dokud ponese zlé ovoce.

36 Nicméně vím, že kořeny jsou dobré, a pro svůj vlastní účel jsem je zachoval; a pro velikou sílu svou dosud přinášely z divokých větví dobré ovoce.

37 Ale viz, divoké větve vyrostly a “přerostly kořeny jeho; a protože divoké větve přemohly kořeny jeho, vydal mnoho zlého ovoce; a protože přinesl tak mnoho zlého ovoce, vidíš, že počíná hynouti; a brzy dozraje, takže bude moci býti vržen do ohně, ledaže pro něj něco uděláme, abychom ho zachovali.

38 A stalo se, že pán vinice pravil svému služebníkoví: Sejděme do nejodlehlejších částí vinice a podívejme se, zdali i

přirozené větve přinesly zlé ovoce.

39 A stalo se, že sešli do nejodlehlejších částí vinice. A stalo se, že spatřili, že ovoce přirozených větví se také zkazilo; ano, “první a druhé a také poslední; a ony všechny se zkazily.

40 A “divoké ovoce té poslední přemohlo tu část stromu, která nesla dobré ovoce, takže větev zvadla a odumřela.

41 A stalo se, že pán vinice plakal a pravil služebníkoví: “Co více jsem mohl pro vinici svou učiniti?

42 Viz, věděl jsem, že všechno ovoce vinice, kromě těchto přirozených větví, se zkazilo. A nyní ty, které kdysi nesly dobré ovoce, se také zkazily; a nyní žádný strom vinice mé není k ničemu, nežli aby byl poražen a uvržen do ohně.

43 A viz tento poslední, jehož větev odumřela, jsem zasadil na “dobrý kus země; ano, dokonce na ten, který mi byl vyvolený nade všechny jiné části země vinice mé.

44 A vidíš, že jsem porazil i to, co “zatěžovalo tento kus země, abych mohl zasaditi tento strom na jeho místo.

45 A vidíš, že jedna jeho část přinesla dobré ovoce a jedna jeho část přinesla ovoce divoké; a protože jsem tyto jeho větve nevytrhl a neuvrhl jsem je do ohně, viz, přemohly dobrou větev, takže odumřela.

46 A nyní, viz, přese všechnu

32a JS–Ž 1:19.

37a NaS 45:28–30.

39a Jákob 5:20, 23, 25.

40a Morm. 6:6–18.

41a 2. Nefi 26:24.

43a 2. Nefi 1:5.

44a Eter 13:20–21.

péči, kterou jsme věnovali vinici mé, se stromy její zkazily, takže nepřinášejí žádné dobré ovoce; a doufal jsem, že je zachovám, abych si uschoval jejich ovoce pro onu dobu, sám pro sebe. Ale, viz, staly se jako divoký olivovník a nejsou k ničemu jinému, nežli aby byly "poraženy a uvrženy do ohně; a zarmucuje mne, že je musím ztratiti.

47 Ale co více jsem mohl učiniti ve vinici své? Polevila ruka má, takže jsem o ni nepečoval? Nikoli, pečoval jsem o ni a okopával jsem ji a prořezával jsem ji a hnojil jsem ji; a "vztahoval jsem ruku svou téměř po celý den, a ^bkonec se blíží. A zarmucuje mne, že musím porazit všechny stromy vinice své a uvrhnouti je do ohně, aby byly spáleny. Kdo zkazil vinici mou?

48 A stalo se, že služebník pravil svému pánovi: Není to povýšenost vinice tvé – nepřemohly jejich větve kořeny, které jsou dobré? A protože větve přemohly kořeny jejich, viz, rostly rychleji nežli síla kořenů, berouce si sílu samy pro sebe. Viz, pravím, není toto příčinou, že se stromy vinice tvé zkazily?

49 A stalo se, že pán vinice pravil služebníkovi: Pojďme a porazme stromy vinice a uvrhněme je do ohně, aby nezatěžovaly zemi vinice mé, neboť já jsem učinil vše. Co více jsem mohl učiniti pro vinici svou?

50 Ale vizte, služebník pravil

pánovi vinice: Ušetří ji ještě "chvíli.

51 A pán pravil: Ano, ušetřím ji ještě chvíli, neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své.

52 Pročež, vezměme nějaké "větve z těch, které jsem zasadil v nejdlehlších částech vinice své, a naroubujme je na strom, odkud pocházejí; a strhejme ze stromu ony větve, jejichž ovoce je nejhořčejší, a naroubujme přirozené větve stromu na místo jejich.

53 A toto učiním, aby strom nezahynul, abych si snad mohl pro sebe zachovati kořeny jeho pro svůj vlastní účel.

54 A viz, kořeny přirozených větví stromu, které jsem zasadil, kamkoli se mi zachtělo, jsou stále živé; pročež, abych je také mohl zachovati pro svůj vlastní účel, odejmu z větví tohoto stromu a "naroubuji je na ně. Ano, naroubuji na ně větve mateřského stromu jejich, abych si mohl zachovati také kořeny sám pro sebe, aby mi snad mohly, až budou dostatečně silné, přinést dobré ovoce, a abych mohl ještě mít slávu skrze ovoce vinice své.

55 A stalo se, že odňali z přirozeného stromu, který zdivočel, a naroubovali na přirozené stromy, které také zdivočely.

56 A také odňali z přirozených stromů, které zdivočely, a naroubovali na jejich mateřský strom.

46a 3. Nefi 27:11.

47a 2. Nefi 28:32;

Jákos 6:4.

b pp Svět – Konec světa.

50a Jákos 5:27.

52a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

54a 1. Nefi 15:12–16.

57 A pán vinice pravil služebníkoví: Nevytrhuj divoké větve ze stromů, leda ty, které jsou nejhořčejší; a na ně naroubuješ podle toho, jak jsem pravil.

58 A budeme opět pečovati o stromy vinice a budeme zastřihovati větve jejich; a vytrháme ze stromů ty větve, které jsou zralé a které musejí zahynouti, a uvrhneme je do ohně.

59 A toto činím, aby snad kořeny jejich mohly nabýti síly, protože jsou dobré; a tak, díky změně větví, dobré může přemoci zlé.

60 A protože jsem zachoval jejich přirozené větve a kořeny a protože jsem narouboval přirozené větve opět na mateřský strom jejich a zachoval jsem kořeny mateřského stromu jejich, aby, snad, stromy vinice mé mohly opět přinést dobré ovoce; a abych mohl opět míti radost skrze ovoce vinice své a, snad, abych se mohl převelice radovati, že jsem zachoval kořeny a větve prvního ovoce –

61 Pročež, jdi a povolej služebníky, abychom mohli pracovati pilně s veškerou mocí na vinici, abychom mohli připravit cestu, abych mohl opět přinést přirozené ovoce, kteréžto přirozené ovoce je dobré a nesmírně cenné nade všechno jiné ovoce.

62 Pročež, pojďme a pracujme s veškerou mocí, tentokráte naposledy, neboť vizte, konec se blíží a toto je naposledy, kdy budu prořezávati vinici svou.

63 Naroubujte větve; počňte

u "posledních, aby byly první a aby první byly poslední, a okopejte stromy, jak staré, tak mladé, první i poslední; a poslední i první, aby o vše bylo pečováno ještě jednou, naposledy.

64 Pročež, okopejte je a prořežte je a pohnojte je ještě jednou, naposledy, neboť konec se blíží. A pakliže tyto poslední rouby porostou a ponесou přirozené ovoce, pak pro ně připravíte cestu, aby mohly růsti.

65 A když počnou růsti, budeme odstraňovati větve, které nesou hořké ovoce, podle síly dobrých a podle velikosti jejich; a "neodstraníte ony špatné všechny najednou, jinak kořeny jejich budou příliš silné pro roub a roub jejich zahyne a já ztratím stromy vinice své.

66 Neboť mne zarmucuje, že bych měl ztratiti stromy vinice své, pročež budete odstraňovati ty špatné podle toho, jak porostou ty dobré, aby si kořen i vrchol mohly býti rovny v síle, dokud ty dobré nepřemohou ty špatné a dokud ty špatné nebudou poraženy a uvrženy do ohně, aby nezatěžovaly zemi vinice mé; a tak odstraním ty špatné z vinice své.

67 A větve přirozeného stromu naroubuji opět na přirozený strom;

68 A větve přirozeného stromu naroubuji na přirozené větve stromu; a tak je svedu opět dohromady, takže ponесou přirozené ovoce a budou jedno.

60a Iz. 27:6.

61a Jákob 6:2; NaS 24:19.

b NaS 39:11, 13, 17.

63a 1. Nefi 13:42;

Eter 13:10–12.

65a NaS 86:6–7.

69 A ty špatné budou "vyvrženy, ano, dokonce z celé země vinice mé; neboť vizte, již jen jednou prořežu vinici svou.

70 A stalo se, že pán vinice vyslal svého "služebníka; a služebník šel a učinil, jak mu pán přikázal, a přivedl další služebníky; a bylo jich ^bmálo.

71 A pán vinice jim pravil: Jděte a "pracujte na vinici s veškerou mocí. Neboť vizte, toto je ^bnaposledy, co budu pečovatí o vinici svou; neboť konec je blízko, na dosah, a ona doba se rychle blíží; a budete-li se mnou pracovatí s veškerou mocí, budete mítí "radost z ovoce, jež si uchovám pro čas, který brzy přijde.

72 A stalo se, že služebníci šli a pracovali s veškerou mocí; a pán vinice s nimi pracoval také; a poslouchali přikázání pána vinice ve všech věcech.

73 A na vinici počalo opět býti přirozené ovoce; a přirozené větve počaly nesmírně růsti a rozmáhati se; a divoké větve počaly býti vytrhovány a vyvrhovány; a oni udržovali jejich kořeny a korunu sobě rovné, podle jejich síly.

74 A tak pracovali s veškerou pílí podle přikázání pána vinice, dokud ony špatné nebyly vyvrženy z vinice a pán si nezachoval stromy, které opět plodily přirozené ovoce; a staly se jako "jedno tělo; a ovoce bylo stejné; a

pán vinice si zachoval přirozené ovoce, které mu bylo od počátku nejcennější.

75 A stalo se, že když pán vinice viděl, že jeho ovoce je dobré a že jeho vinice již není zkažená, svolal své služebníky a pravil jim: Vizte, tentokráte naposledy jsme pečovali o vinici mou; a vidíte, že jsem učinil podle vůle své; a zachoval jsem přirozené ovoce, takže je dobré, dokonce jako bylo na počátku. A "požehnaní jste; neboť proto, že jste byli pilní při práci se mnou na vinici mé a zachovávali jste přikázání má a přinesli jste mi opět ^bpřirozené ovoce, takže vinice má již není zkažená a špatné je vyvrženo, vizte, budete se radovatí se mnou z ovoce vinice mé.

76 Neboť vizte, na "dlouhý čas uchovám ovoce vinice své sám pro sebe pro onu dobu, která rychle přichází; a naposledy jsem pečoval o vinici svou a prořezal jsem ji a okopal jsem ji a pohnojil jsem ji; pročež uchovám si sám pro sebe nějaké ovoce na dlouhý čas podle toho, co jsem pravil.

77 A až přijde čas, kdy zlé ovoce opět přijde do mé vinice, pak nechám dobré a špatné shromáždití; a dobré si zachovám a špatné vyvrhnu na jeho vlastní místo. A pak přijde ona "doba a onen konec; a nechám vinici svou ^bspáliti ohněm.

69a 1. Nefi 22:15–17, 23;
2. Nefi 30:9–10.

70a NaS 101:55; 103:21.
b 1. Nefi 14:12.

71a Mat. 21:28;
Jákos 6:2–3;

NaS 33:3–4.
b NaS 39:17; 43:28–30.
c NaS 18:10–16.

74a NaS 38:27.
75a 1. Nefi 13:37.
b PP Izrael.

76a 1. Nefi 22:24–26.
PP Milénium.

77a Zjev. 20:2–10;
NaS 29:22–24;
43:29–33; 88:110–116.
b PP Svět – Konec světa.

KAPITOLA 6

V posledních dnech Pán shromáždí Izrael – Svět bude spálen ohněm – Lidé musejí následovati Krista, aby se vyhnuli jezeru ohně a síry. Kolem roku 544–421 př. Kr.

A NYNÍ, vizte, bratří moji, jak jsem vám pravil, že budu prorokovati, vizte, toto je proroctví mé – že věci, jež tento prorok "Zenos promlouval o domu Izraele a v nichž ho přirovnal k ušlechtilému olivovníku, se musejí zajisté státi.

2 A onen den, kdy on opět, podruhé, vztáhne ruku svou, aby "shromáždil lid svůj, je dnem, ano, dokonce je to naposledy, kdy ^bslužebníci Páně vyjdou v "moci jeho, aby "pečovali o "vinici jeho a prořezali ji; a brzy poté přijde ^fkonec.

3 A jak požehnaní jsou ti, kteří pracovali pilně na vinici jeho; a jak prokleti jsou ti, kteří budou vyvrženi na své vlastní místo! A svět bude "spálen ohněm.

4 A jak je k nám náš Bůh milosrdný, neboť on pamatuje na dům "Izraele, jak na kořeny, tak na větve; a vztahuje k nim ^bruce své po celý den; a oni jsou "tvrdší a protivíci se lid; ale tolik, kolik jich nebude srdce

své zatvrzovati, bude spaseno v království Božím.

5 Pročež, milovaní bratří moji, naléhavě vás prosím s velikou rozvážností, abyste činili pokání a abyste s celým úmyslem srdce šli k Bohu a "lnuli k němu, jako on lne k vám. A zatímco jeho ^brámě milosrdenství je k vám vztaženo ve světle dne, nezatvrzujte srdce své.

6 Ano, dnes, chcete-li uslyšeti hlas jeho, nezatvrzujte srdce své; neboť proč chcete "zemřítí?

7 Neboť vizte, poté, co jste byli vyživováni dobrým slovem Božím po celý den, přinesete zlé ovoce, takže budete museti býti "poraženi a uvrženi do ohně?

8 Vizte, budete odmítati tato slova? Budete odmítati slova proroků; a budete odmítati všechna slova, jež byla promlouvána o Kristu poté, co tak mnozí o něm promlouvali; a budete popíratí dobré slovo Kristovo a moc Boží a "dar Ducha Svatého a potlačovati Svatého Ducha a budete se vysmívati velikému plánu vykoupení, který byl pro vás připraven?

9 Nevíte, že budete-li tyto věci činiti, moc vykoupení a vzkříšení, která je v Kristu, vás postaví s hanbou a strašnou "vinou před ^bstolicí Boží?

6 1a Jákob 5:1.

2a 1. Nefi 22:10–12;

NaS 110:11.

pp Znovuzřízení evangelia.

b Jákob 5:61.

c 1. Nefi 14:14.

d Jákob 5:71.

e pp Vinice Páně.

f 2. Nefi 30:10.

3a 2. Nefi 27:2;

Jákob 5:77;

3. Nefi 25:1.

4a 2. Sam. 7:24.

b Jákob 5:47.

c Mos. 13:29.

5a pp Jednota.

b Alma 5:33–34;

3. Nefi 9:14.

6a Ezech. 18:21–23.

7a Alma 5:51–52;

3. Nefi 27:11–12.

8a pp Dar Ducha Svatého.

9a Mos. 15:26.

pp Vina.

b pp Soud, poslední.

10 A podle moci "spravedlnosti, neboť spravedlnost nemůže býti popřena, musíte odejít do onoho jezera ohně a síry, jehož plameny jsou neuhasitelné a jehož dým vystupuje vzhůru na věky věků, kteréžto jezero ohně a síry jsou "nekonečná "muka.

11 Ó, pak, milovaní bratři moji, čiňte pokání a vstupujte "těsnou branou a pokračujte po cestě, která je úzká, dokud neobdržíte věčný život.

12 Ó, buďte "moudří; co mohu říci více?

13 Konečně, mějte se dobře, dokud se s vámi nesetkám před příjemnou stolicí Boží, kterážto stolice zasahuje zlovlné "strašlivým děsem a strachem. Amen.

KAPITOLA 7

Šerem zapírá Krista, sváří se s Jákobem, požaduje znamení a je udeřen Bohem – Všichni proroci promlouvali o Kristu a o jeho usmíření – Nefité prožili své dny jako poutníci, zrozeni do soužení a nenávidění Lamanity. Kolem roku 544–421 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se poté, co přešlo několik let, že přišel mezi lid Nefiův muž, který se jmenoval Šerem.

2 A stalo se, že počal mezi lidem kázati a oznamovati jim, že nemá býti žádného Krista. A kázal mnohé věci, jež lidu

lichotily; a toto činil, aby mohl podvrátiti nauku o Kristu.

3 A pracoval pilně, a tak svedl srdce lidu, natolik, že svedl mnohá srdce; a věda, že já, Jákob, mám víru v Krista, který přijde, velmi vyhledával příležitost, aby mohl ke mně přijíti.

4 A byl učený, takže měl dokonalou znalost jazyka lidu; pročež, dokázal dobře lichotiti a vésti mocné řeči podle moci d'áblovy.

5 A měl naději, že mne otřese ve víře i přes mnohá "zjevení a mnohé věci, jež jsem o těchto věcech viděl; neboť já jsem vpravdě viděl anděly a oni mi sloužili. A také jsem slyšel hlas Páně promlouvající čas od času ke mně, dokonce slovem; pročež, nemohl jsem býti otřesen.

6 A stalo se, že přišel za mnou a takto ke mně promlouval řka: Bratře Jákobe, velmi jsem vyhledával příležitost, abych k tobě mohl promluvit; neboť jsem slyšel a také vím, že hodně obcházíš a kážeš to, co nazýváš evangeliem neboli naukou o Kristu.

7 A svedl jsi mnohé z tohoto lidu tak, že převracejí pravou cestu Boží a "nezachovávají zákon Mojžíšův, který je tou pravou cestou; a mění zákon Mojžíšův v uctívání bytosti, která, jak pravíš, přijde za mnoho set let. A nyní viz, já, Šerem, ti oznamuji, že toto je rouhání; neboť nikdo o takových věcech

10a pp Spravedlnost.
b 2. Nefi 28:23.
pp Peklo.
c NaS 19:10–12.

d pp Ztracení.
11a 2. Nefi 9:41.
12a Morm. 9:28.
13a Alma 40:14.

7 5a 2. Nefi 11:3;
Jákob 2:11.
7a Jákob 4:5.

neví; neboť nikdo ^b nemůže mluvit o věcech, jež přijdou. A takto se Šerem se mnou svářil.

8 Ale vizte, Pán Bůh vlil "Ducha svého do duše mé, natolik, že jsem ho zahanbil ve všech slovech jeho.

9 A pravil jsem mu: Zapíráš Krista, který přijde? A on pravil: Kdyby měl býti nějaký Kristus, nezapíral bych ho; ale já vím, že není žádný Kristus, ani nebyl, ani nikdy nebude.

10 A já jsem pravil: Věříš pís-mům? A on pravil: Ano.

11 A já jsem mu pravil: Pak jim nerozumíš; neboť ona vpravdě svědčí o Kristu. Viz, pravím ti, že žádný z proroků nepsal, ani "neprorokoval, ledaže by promlouval o tomto Kristu.

12 A toto není vše – bylo mi to projeveno, neboť já jsem slyšel a viděl; a také mi to bylo projeveno "mocí Ducha Svatého; pročez vím, že kdyby nemělo býti účinně usmíření, veškeré lidstvo by muselo býti ^bztraceno.

13 A stalo se, že mi pravil: Ukaž mi "znamení touto mocí Ducha Svatého, o níž toho tolik víš.

14 A já jsem mu pravil: Co jsem já, abych pokoušel Boha, aby ti ukázal znamení o tom, co víš, že je "pravdivé? Přece to však zapřeš, protože jsi od

^bďábla. Nicméně, nikoli má vůle se staň; ale udeří-li tě Bůh, nechť je ti to znamením, že on má moc jak v nebi, tak na zemi; a také že Kristus přijde. A vůle tvá, ó Pane, se staň, a ne má.

15 A stalo se, že když jsem já, Jákob, promluvil tato slova, přišla na něho moc Páně natolik, že padl k zemi. A stalo se, že byl živěn po dobu mnoha dnů.

16 A stalo se, že pravil lidu: Shromážděte se nazítří, neboť zemřu; pročez, přeji si promluvit k lidu, nežli zemřu.

17 A stalo se, že nazítří se shromáždil zástup; a on k nim promluvil jasně a popřel to, čemu je učil, a vyznal Krista a moc Ducha Svatého a službu andělů.

18 A promluvil k nim jasně, že byl "oklamán mocí ^bďáblou. A promlouval o pekle a o věčnosti a o věčném trestu.

19 A pravil: Bojím se, že jsem se dopustil "neprominutelného hříchu, neboť jsem lhal Bohu; neboť jsem zapřel Krista a řekl jsem, že věřím písmům; a ona vpravdě svědčí o něm. A protože jsem tak lhal Bohu, velice se bojím, že můj stav bude ^bstrašlivý; ale vyznávám se Bohu.

20 A stalo se, že když promluvil tato slova, nic více již nemohl promluvit a "vypustil ducha.

7b Alma 30:13.
8a PP Inspirace, inspirovati, vnuknutí.
11a Zjev. 19:10;
1. Nefi 10:5;
Jákob 4:4;
Mos. 13:33–35;
NaS 20:26.
PP Ježíš Kristus.

12a PP Bůh, Božstvo – Bůh Duch Svatý; Duch Svatý.
b 2. Nefi 2:21.
13a Mat. 16:1–4;
Alma 30:43–60.
PP Znamení.
14a Alma 30:41–42.
b Alma 30:53.

18a Alma 30:53.
PP Klam, klamati.
b PP Ďábel.
19a PP Neprominutelný hřích.
b Mos. 15:26.
20a Jer. 28:15–17.

21 A když lidé byli svědky toho, že promluvil tato slova, když již téměř vypouštěl ducha, byli nesmírně užaslí; natolik, že moc Boží na ně sestoupila a oni byli “přemoženi tak, že padli k zemi.

22 Nyní, toto mne, Jáko, těšilo, neboť já jsem o to žádal svého Otce, který je v nebi; neboť on vyslyšel mé volání a odpověděl na mou modlitbu.

23 A stalo se, že pokoj a láska Boží byly opět mezi lidem znovuzřízeny; a “zkoumali písma a již neposlouchali slova tohoto zlovolného muže.

24 A stalo se, že jsme vymýšleli mnohé způsoby, jak Lamanity “navrátiti a znovuzřídit k poznání pravdy; ale to vše bylo ^bmarné, neboť oni se těšili z ^cválek a ^dkrveprolití a měli ve věčné ^enenávisti nás, své bratří. A neustále se nás snažili mocí svých zbraní zničit.

25 Pročež, lid Nefiův se proti nim opevnil svými zbraněmi, a s veškerou svou mocí, důvěřujice v Boha a “skálu svého

spasení; pročež, stále vítězili nad svými nepřáteli.

26 A stalo se, že já, Jáko, jsem zestárl; a záznam tohoto lidu je veden na “druhých deskách Nefiových, pročež, končím tento záznam a prohlašuji, že jsem psal podle svých nejlepších znalostí, a pravím, že čas nám uplynul a i náš ^bživot uplynul, jako by to pro nás byl sen, protože jsme osamoceným a vážným lidem, tuláky, vyvrženými z Jeruzaléma, zrozenými do soužení, v pustině, a nenáviděnými bratřími svými, což způsobilo války a sváry; pročež, své dny jsme protruchlili.

27 A já, Jáko, jsem viděl, že musím brzy sejít do hrobu; pročež, pravil jsem svému synu “Enosovi: Vezmi tyto desky. A řekl jsem mu to, co mi můj bratr Nefi ^bpřikázal, a on slíbil, že těchto příkazů bude poslušný. A ustávám psáti na tyto desky, kteréžto psaní bylo krátké; a se čtenářem se loučím doufaje, že mnozí moji bratří budou moci čísti slova moje. Bratří, sbohem.

KNIHA ENOSOVA

Enos se mocně modlí a dosahuje odpuštění svých hříchů – Hlas Páně přichází do jeho mysli a slibuje pro Lamanity spasení

v budoucnu – Nefité usilují o znovuzískání Lamanitů – Enos se raduje ze svého Vykupitele. Kolem roku 420 př. Kr.

21a Alma 19:6.

23a Alma 17:2.

24a Enos 1:20.

b Enos 1:14.

c Mos. 10:11–18.

d Jarom 1:6;

Alma 26:23–25.

e 2. Nefi 5:1–3;

Mos. 28:2.

25a pp Skála.

26a 1. Nefi 19:1–6;

Jarom 1:14–15.

pp Desky.

b Jakub 4:14.

27a Enos 1:1.

b Jáko 1:1–4.

VIZTE, stalo se, že já, “Enos, věda, že můj otec ^bbyl spravedlný muž – neboť mne ‘poučoval ohledně svého jazyka, a také podle ‘výchovy a nabádání Páně – a velebeno za to buď jméno Boha mého –

2 A povím vám o “zápase, který jsem měl před Bohem, nežli jsem získal ^bodpuštění svých hříchů.

3 Vizte, šel jsem lovit zvěř do lesů; a slova o věčném životě a o “radosti svatých, jež jsem často slyšel svého otce promlouvat, mi ^bpronikla hluboko do srdce.

4 A duše má “hladověla; a já jsem ^bpoklekl před svým Tvůrcem a volal jsem k němu v mocné ‘modlitbě a v úpěnlivé prosbě za svou vlastní duši; a po celý den jsem k němu volal; ano, a když přišla noc, stále ještě jsem pozvedal svůj hlas vysoko, až dosáhl nebes.

5 A přišel ke mně “hlas řka: Enosi, tvoje hříchů jsou ti odpuštěny a ty budeš požehnan.

6 A já, Enos, jsem věděl, že Bůh nemůže lháti; pročez, moje vina byla zahlazena.

7 A já jsem pravil: Pane, jak se to stalo?

8 A on mi pravil: Pro tvou “víru

v Krista, kterého jsi nikdy předtím neslyšel ani neviděl. A přejde mnoho let, nežli se projeví v těle; pročez hled, víra tvá tě ^buzdravila.

9 Nyní, stalo se, že když jsem uslyšel tato slova, počal jsem po-
ciťovati “touhu po blahu svých bratří, Nefitů; pročez, ^bvytil jsem za ně celou svou duši Bohu.

10 A zatímco jsem se tak v duchu potýkal, vizte, hlas Páně přišel do mé “mysli opět řka: Navštívím bratří tvé podle píce jejich v zachovávaní příkázání mých. ^bDal jsem jim tuto zemi a je to svatá země; a já ji ‘neprokleji, leda pro nepravost; pročez, navštívím bratří tvé, jak jsem pravil; a přestupky jejich přivedu bolestivě na jejich vlastní hlavu.

11 A poté, co jsem já, Enos, uslyšel tato slova, má víra v Pána počala býti neotřesitelná; a modlil jsem se k němu v mnohém dlouhém potýkání za své bratří, Lamanity.

12 A stalo se, že poté, co jsem se “modlil a namáhal jsem se s veškerou pílí, Pán mi pravil: Udělím ti podle ^bpřání tvých, pro víru tvou.

13 A nyní vizte, toto bylo přání, které jsem si od něho přál – že

[ENOS]

- 1 1a PP Enos, syn Jákobův.
b 2. Nefi 2:2–4.
c 1. Nefi 1:1–2.
d Efez. 6:4.
2a Gen. 32:24–32;
Alma 8:10.
PP Pokání.
b PP Odpuštění hříchů.
3a PP Radost.
b 1. Nefi 10:17–19;
Alma 36:17–21.

- 4a 2. Nefi 9:51;
3. Nefi 12:6.
b PP Úcta.
c PP Modlitba.
5a PP Zjevení.
8a Eter 3:12–13.
PP Věřiti, víra.
b Mat. 9:22.
9a 1. Nefi 8:12;
Alma 36:24.
b 2. Nefi 33:3;
Sl. Morm. 1:8;

- Alma 34:26–27.
10a PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí;
Mysl.
b 1. Nefi 2:20.
c Eter 2:7–12.
12a Morm. 5:21; 9:36.
b Žalmy 37:4;
1. Nefi 7:12;
Hel. 10:5.

pokud by se stalo, že by můj lid, Nefité, upadl v přestupek a jakkoli byl ^azničen a Lamanité by zničení nebyli, aby Pán Bůh ^bzachoval záznam mého lidu, Nefitů; i kdyby to bylo mocí jeho svatého ramene, aby mohl být někdy v budoucnu pro Lamanity ^cvynesen, aby snad mohli být ^dpřivedeni ke spasení –

14 Neboť v současné době bylo naše úsilí znovuzřídit je k pravé víře ^amarné. A oni přísahali ve svém hněvu, že bude-li to možné, ^bzničí naše záznamy a nás a také všechny tradice našich otců.

15 Pročež, věda, že Pán Bůh může naše záznamy ^azachovati, neustále jsem k němu volal, neboť mi pravil: O cokoli požádáte ve víře věříce, že obdržíte ve jménu Kristově, obdržíte to.

16 A já jsem měl víru a volal jsem k Bohu, aby ^azáznamy ^bzachoval; a on se mnou učinil smlouvu, že je ^cvynese Lamanitům ve svém vlastním příhodném čase.

17 A já, Enos, jsem věděl, že se stane podle smlouvy, kterou učinil; pročež duše má se upekčila.

18 A Pán mi pravil: Otcové tvoji ode mne také žádali tyto věci; a stane se jim podle víry jejich; neboť víra jejich byla jako tvá.

19 A nyní, stalo se, že já, Enos, jsem vyšel mezi lid Nefiův a prorokoval jsem to, co přijde, a svědčil jsem o tom, co jsem slyšel a viděl.

20 A vydávám svědectví, že lid Nefiův pilně usiloval o to, aby znovuzřídili Lamanity k pravé víře v Boha. Ale naše ^anámaha byla marná; jejich nenávisť byla stálá a oni byli vedeni svou zlou povahou tak, že se stali divokým a krutým a ^bkrvelačným lidem, plným ^cmodlářství a špinavosti; živili se divou zvěří; dleli ve stanech a potulovali se pustinou v krátkém koženém opásání kolem svých beder a s vyholenými hlavami; a byli obratní v ^dluku a v dýce a v sekyře. A mnozí z nich nejedli nic nežli syrové maso; a neustále se nás snažili zničit.

21 A stalo se, že lid Nefiův obdělával zemi a ^apěstoval všeliké zrno a ovoce a choval stáda zvířat a stáda všelikého dobytka všeho druhu a kozy a divoké kozy a také mnoho koní.

22 A bylo mezi námi nesmírně mnoho ^aproroků. A lid byl ^btvrdošijným lidem, zatvrzelým chápání.

23 A nebylo ničeho nežli nesmírně ^apřísnosti, ^bkázání a prorokování o válkách a svá-

13a Morm. 6:1, 6.

b Sl. Morm. 1:6–11;

Alma 37:2.

c Alma 37:19;

Eter 12:22; NaS 3:18.

d Alma 9:17.

14a Jákob 7:24.

b Morm. 6:6.

15a PP Pisma – Pisma

budou zachováвана.

16a PP Kniha

Mormonova.

b 3. Nefi 5:13–15;

NaS 3:19–20;
10:46–50.

c 2. Nefi 27:6.

20a Moroni 9:6.

b Jarom 1:6.

c Mos. 9:12.

PP Modlářství.

d Mos. 10:8.

21a Mos. 9:9.

22a Sl. Morm. 1:16–18.

b Jarom 1:3.

23a 1. Nefi 16:2;

2. Nefi 33:5.

b PP Kázání.

rech, zničení a neustálého ‘připomínání jim smrti a trvání věčnosti a soudů a moci Boží a všech těchto věcí – “neustálého podněcování, co by je udržovalo v bázni Páně. Pravím, že nebylo ničeho nežli těchto věcí a nesmírné jasnosti řeči, co by je zadrželo před rychlou cestou ke zničení. A tímto způsobem o nich píší.

24 A v průběhu svých dnů jsem viděl války mezi Nefity a Lamanity.

25 A stalo se, že jsem zestárl a sto a sedmdesát a devět let uplynulo od doby, kdy náš otec Lehi “opustil Jeruzalém.

26 A viděl jsem, že musím brzy

sejít do hrobu, a působila na mne moc Boží tak, že jsem musel kázat a prorokovati tomuto lidu a oznamovati slovo podle pravdy, která je v Kristu. A oznamoval jsem je po všechny své dny a radoval jsem se z něj více nežli z toho, co je ze světa.

27 A brzy půjdu na místo svého “odpočinku, které je u mého Vykupitele; neboť vím, že v něm budu odpočívati. A raduji se ze dne, kdy má ^bsmrtnost oděje ‘nesmrtelnost a bude státi před ním; pak s potěšením uvidím jeho tvář a on mi řekne: Pojď ke mně, ty požehnaný, je pro tebe připraveno místo v “příbytcích Otce mého. Amen.

KNIHA JAROMOVA

Nefité zachovávají zákon Mojžíšův, těší se na příchod Krista a v zemi se jim daří – Mnozí proroci se usilovně snaží udržeti lid na cestě pravdy. Kolem roku 399–361 př. Kr.

NYNÍ vizte, já, Jarom, píší několik slov podle přikázání svého otce Enose, a tak je udržován náš “rodokmen.

2 A protože “tyto desky jsou ^bmalé a protože tyto věci jsou ‘psány se záměrem prospěti našim bratřím ^dLamanitům,

pročež, musím nezbytně napsati trochu; ale nebudu psati o svém prorokování ani o svých zjeveních. Neboť co více bych mohl napsati nežli to, co napsali moji otcové? Neboť nezjevili plán spasení? Pravím vám, ano; a to mi postačuje.

3 Vizte, je nezbytné, aby bylo mnoho vykonáno mezi těmito lidmi pro tvrdost srdce jejich, hluchotu uší jejich, slepotu mysli jejich a “strnulost šíje jejich; nicméně Bůh je k nim

23c Hel. 12:3.

d Jarom 1:12;
Alma 31:5.

25a 1. Nefi 2:2–4.

27a pp Odpočinouti,
odpočinutí,
spočinouti.

b pp Smrtnost,

smrtný.

c pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.

d Jan 14:2–3;

Eter 12:32–34;
NaS 72:4; 98:18.

[JAROM]

1 1a 1. Nefi 3:12; 5:14.

2a Jákob 3:14;

Omni 1:1.

b 1. Nefi 6:1–6.

c pp Písma – Hodnota
písem.

d 2. Nefi 27:6;

Morm. 5:12.

3a Enos 1:22–23.

nesmírně milosrdný a ještě je ^bnesmetl s tváře země.

4 A jsou mezi námi mnozí, kteří mají mnohá ^azjevení, neboť všichni nejsou tvrdošíjní. A tolik, kolik jich není tvrdošíjných a má víru, má ^bspolečenství se Svátým Duchem, který projevuje dětem lidským podle jejich víry.

5 A nyní, vizte, dvě stě let uplynulo a lid Nefiův zesílil v zemi. Pečlivě ^azachovávali zákon Mojžíšův a světili Pánu ^bden sabatní. A ^cnekleli; ani se ^dnerouhali. A zákony země byly převelice přísné.

6 A byli rozptýleni po veliké části země a Lamanité také. A ti byli mnohem početnější, nežli byli ti z Nefitů; a milovali ^avraždění a pili krev zvířat.

7 A stalo se, že vyšli mnohokrát proti nám, Nefitům, do boje. Ale naši ^akrálové a naši vůdcové byli muži mocní ve víře v Pána; a učili lid cestám Páně; pročež, odolávali jsme Lamanitům a vyháněli jsme je pryč ze ^bsvých zemí a počali jsme opevňovati svá města nebo jakékoli místo svého dědictví.

8 A převelice jsme se rozrůstali a širili jsme se po tváři země a nesmírně jsme zbohatli zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi a v jemném opracování dřeva,

ve stavbách a ve strojích a také v železe a mědi a mosazi a oceli, vyrábějící všeliké nástroje všeho druhu k obdělávání půdy a ^azbraně válečné – ano, šíp s ostrým hrotem a toulec a kopí a oštěp, a činíce všeliké přípravy na válku.

9 A jsouce takto připraveni utkati se s Lamanity, nedařilo se jim proti nám. Ale slovo Páně, jež on promlouval k otcům našim, bylo potvrzováno řka: Nakolik budete zachovávatí příkázání má, bude se vám v zemi dařiti.

10 A stalo se, že proroci Páně varovali lid Nefiův podle slova Božího, že nebudou-li zachovávatí příkázání, ale upadnou-li v přestupek, mají býti ^avyhlazeni s tváře země.

11 Pročež, proroci a kněží a učitelé pilně pracovali, nabádajíce s veškerou trpělivostí lid k pílí; učíce ^azákon Mojžíšův a záměr, se kterým byl dán; přesvědčující je, aby se ^btěšili na Mesiáše a věřili v jeho příchod, ^cjako by již přišel. A tímto způsobem je učili.

12 A stalo se, že tímto je zachovávali před ^avyhlazením s tváře země; neboť ^bbodali jejich srdce slovem a neustále je nabádali ku pokání.

3b Eter 2:8–10.

4a Alma 26:22;
Hel. 11:23;
NaS 107:18–19.
pp Zjevení.

b pp Duch Svátý.

5a 2. Nefi 25:24;
Alma 34:13–14.

b Ex. 35:2.
pp Sabatní den.

c pp Znesvěcení.

d pp Rouhání,
rouhati se.

6a Jákob 7:24;

Enos 1:20.

7a Jákob 1:9, 11, 15.

b Sl. Morm. 1:14.

8a Mos. 10:8.

10a 1. Nefi 12:19–20;

Omni 1:5.

11a Jákob 4:5;

Alma 25:15–16.

b 2. Nefi 11:4;

Eter 12:18–19.

c 2. Nefi 25:24–27;

Mos. 3:13; 16:6.

12a Eter 2:10.

b Alma 31:5.

13 A stalo se, že dvě stě a třicet a osm let uplynulo – ve válkách a svárech a rozkolech, po dobu dlouhého času.

14 A já, Jarom, nepíši více, neboť desky jsou malé. Ale vizte, bratří moji, můžete se obrátiti k "druhým deskám Nefiovým;

neboť vizte, na nich jsou vyryty záznamy o našich válkách, podle zápisů králů, nebo ty, které oni nechali zapsati.

15 A předávám tyto desky do rukou svého syna Omního, aby mohly býti vedeny podle "příkázání mých otců.

KNIHA OMNIOVA

Omni, Amaron, Chemiš, Abinadom a Amaleki, jeden po druhém, vedou záznamy – Mosiáš objevuje lid Zarahemlův, který přišel z Jeruzaléma za dnů Sedechiášových – Mosiáš se stává jejich králem – Potomci Mulekovi v Zarahemle objevili Koriantumra, posledního z Jareditů – Král Beniamin nastupuje po Mosiášovi – Lidé mají obětovati svou duši jako oběť Kristu. Kolem roku 323–130 př. Kr.

VIZTE, stalo se, že mně, Omnimu, můj otec Jarom přikázal, že mám na tyto desky něco napsati, abych zachoval náš rodokmen –

2 Pročež, chtěl bych, abyste věděli, že za svých dnů jsem mnoho bojoval mečem, abych zachoval svůj lid, Nefity, od pádu do rukou jejich nepřátel, Lamanitů. Ale vizte, já sám jsem zlovolný a nezachovával jsem ustanovení a příkázání Páně, jak jsem měl.

3 A stalo se, že dvě stě a sedmdesát a šest let uplynulo a měli

jsme mnohá období míru; a měli jsme mnohá období ničivých válek a krveprolití. Ano, a zkrátka, dvě stě a osmdesát a dva roky uplynuly a já jsem udržoval tyto desky podle "příkázání svých otců; a předal jsem je svému synu Amaronovi. A já končím.

4 A nyní já, Amaron, píši to, co píši, a je toho málo, do knihy svého otce.

5 Vizte, stalo se, že tři sta a dvacet let uplynulo a zlovolnější část Nefitů byla "zničena.

6 Neboť Pán by nestrpěl, poté, co je vyvedl ze země Jeruzalém a udržoval je a zachovával je od pádu do rukou jejich nepřátel, ano, nepřipustil by, aby se nepotvrdila slova, jež promluvil k našim otcům řka: Nakolik nebudete zachovávatí příkázání má, nebude se vám v zemi dařiti.

7 Pročež, Pán je navštívil velkým soudem; nicméně ušetřil spravedlivé, aby nezahynuli, a vysvobodil je z rukou jejich nepřátel.

8 A stalo se, že jsem předal desky svému bratru Chemišovi.

9 Nyní já, Chemiš, píši to málo, co píši, do téže knihy se svým bratrem; neboť vizte, viděl jsem, že to poslední, co napsal, napsal svou vlastní rukou; a napsal to v ten den, kdy mi je předal. A tímto způsobem vedeme záznamy, neboť tak je to podle přikázání našich otců. A já končím.

10 Vizte, já, Abinadom, jsem syn Chemišův. Vizte, stalo se, že jsem viděl mnoho válek a svárů mezi svým lidem, Nefity, a Lamanity; a já, svým vlastním mečem, jsem vzal život mnoha Lamanitům v obraně svých bratří.

11 A vizte, záznam tohoto lidu je vyryt na deskách, které vlastní králové, podle pokolení králů; a nevím o žádném zjevení kromě toho, které bylo zapsáno, ani o proroctví; pročez, to, co je napsáno, postačuje. A já končím.

12 Vizte, já jsem Amaleki, syn Abinadomův. Vizte, promluví vám něco o Mosiášovi, který se stal králem nad zemí Zarahemla; neboť vizte, by varován Pánem, aby uprchl ze země "Nefi a aby tolik, kolik by jich poslouchalo hlas Páně, s ním také ^bodešlo ze země, do pustiny –

13 A stalo se, že učinil podle toho, co mu Pán přikázal. A oni odešli ze země do pustiny, tolik, kolik jich poslouchalo hlas Páně; a byli vedeni mnohými kázáními a prorokováními. A

byli neustále nabádáni slovem Božím; a byli vedeni mocí jeho rámě pustinou, dokud nesešli do země, která se nazývá země Zarahemla.

14 A objevili lid, který se nazýval lidem "Zarahemlovým. Nyní, nastalo veliké radování mezi lidem Zarahemlovým; a také Zarahemla se převelice radoval, protože Pán poslal lid Mosiášův s ^bdeskami z mosazi, které obsahovaly záznam Židů.

15 Vizte, stalo se, že Mosiáš shledal, že "lid Zarahemlův vyšel z Jeruzaléma v době, kdy ^bSedechiáš, král judský, byl odveden do zajetí do Babyloona.

16 A oni putovali pustinou a byli převedeni rukou Páně přes veliké vody do země, kde je Mosiáš objevil; a dleli tam od té doby nadále.

17 A v době, kdy je Mosiáš objevil, stali se nesmírně početnými. Nicméně měli mnoho válek a ničivé sváry a čas od času padali mečem; a jejich jazyk se zkomolil; a nepřinesli s sebou žádné "záznamy; a zapřeli jsoucnost svého Stvořitele; a Mosiáš ani lid Mosiášův jim nebyli schopni rozuměti.

18 Ale stalo se, že Mosiáš je dal vyučovati svému jazyku. A stalo se, že poté, co byli jazyku Mosiášovu vyučováni, Zarahemla podal rodokmen svých otců podle své paměti; a je zapsán, ale nikoli na těchto deskách.

19 A stalo se, že lid Zarahemlův

12a 2. Nefi 5:6–9.
b Jákob 3:4.
14a PP Zarahemla.

b 1. Nefi 3:3, 19–20;
5:10–22.
15a Mos. 25:2.

b Jer. 39:1–10;
Hel. 8:21.
17a Mos. 1:2–6.

a Mosiášův se ^a“spojil; a ^bMosiáš byl ustanoven jejich králem.

20 A stalo se za dnů Mosiášových, že mu byl přinesen veliký kámen s rytinami; a on tyto rytiny ^a“vyložil darem a mocí Boží.

21 A podávaly zprávu o nějakém ^a“Koriantumrovi a o pobití jeho lidu. A Koriantumr byl objeven lidem Zarahemlovým; a dlel s nimi po dobu devíti měsíců.

22 Také obsahovala několik slov o jeho otcích. A jeho první rodiče vyšli od ^a“věže v době, kdy Pán ^bzmátl jazyk lidu; a přísnost Páně na ně padla podle soudů jeho, které jsou spravedlné; a jejich ^ckosti leží rozptýleny v zemi severní.

23 Vizte, já, Amaleki, jsem se narodil za dnů Mosiášových; a dožil jsem se jeho smrti; a ^a“Beniamin, jeho syn, vládne na jeho místě.

24 A vizte, viděl jsem za dnů krále Beniamina ničivou válku a mnohé krveprolití mezi Nefity a Lamanity. Ale vizte, Nefité nad nimi dosáhli veliké převahy; ano, natolik, že je král Beniamin vyhnal ze země Zarahemla.

25 A stalo se, že jsem zestárl; a nemaje žádného semene a věda, že král ^a“Beniamin je spravedlný muž před Pánem, pročez, ^bvydám mu tyto desky, nabádaje všechny lidi, aby šli k Bohu,

Svatému Izraelskému, a věřili v prorokování a ve zjevení a ve službu andělů a v dar mluvení jazyky, v dar vykládání jazyků a ve vše, co je ^c“dobré; neboť není nic, co je dobré, leda to, co pochází od Pána; a to, co je zlé, pochází od ďábla.

26 A nyní, milovaní bratři moji, chtěl bych, abyste ^a“přišli ke Kristu, který je Svatým Izraelským, a podíleli se na jeho spasení a moci jeho vykoupení. Ano, pojdte k němu a ^bobětujte mu celou duši svou jako ^c“oběť a pokračujte v ^a“půstu a modlitbě a vytrvejte do konce; a jakože žije Pán, budete spaseni.

27 A nyní bych chtěl promluvit něco o jistém počtu těch, kteří vyšli do pustiny, aby se navrátili do země Nefi; neboť tam byl veliký počet těch, kteří si přáli vlastnit zemi svého dědictví.

28 Pročez, vyšli do pustiny. A jejich vůdce, jsa silný a mocný muž, a tvrdošíjný muž, pročez způsobil mezi nimi svár; a všichni byli v pustině ^a“pobiti, až na padesát, a ti se opět vrátili do země Zarahemla.

29 A stalo se, že také vzali značný počet dalších a opět se vydali na cestu do pustiny.

30 A já, Amaleki, jsem měl bratra, který šel také s nimi; a

19a Mos. 25:13.

b Omni 1:12.

20a Mos. 8:13–19.

pp Vidoucí.

21a Eter 12:1.

pp Koriantumr.

22a Eter 1:1–5.

b Gen. 11:6–9;

Mos. 28:17; Eter 1:33.

c Mos. 8:8.

23a Sl. Morm. 1:3.

25a Sl. Morm. 1:17–18;

Mos. 29:13.

b Sl. Morm. 1:10.

c Alma 5:40;

Eter 4:12;

Moroni 7:15–17.

26a Jákob 1:7;

Alma 29:2;

Moroni 10:32.

b pp Oběť.

c 3. Nefi 9:20.

d pp Postiti se, půst.

28a Mos. 9:1–4.

od té doby o nich nic nevím. A brzy ulehnu do hrobu; a "tyto

desky jsou plné. A ustávám promlouvati.

SLOVA MORMONOVA

Mormon zkracuje velké desky Nefiovy – Připojuje malé desky k dalším deskám – Král Beniamin zjednává v zemi mír. Kolem roku 385 po Kr.

ANYNÍ já, "Mormon, jsem připraven vydati záznam, který jsem tvořil, do rukou svého syna Moroniho, a vizte, byl jsem svědkem téměř úplného zničení svého lidu, Nefitů.

2 A je "mnoho set let po příchodu Krista a já předávám tyto záznamy do rukou svého syna; a domnívám se, že on bude svědkem naprostého zničení mého lidu. Ale kéž Bůh dá, aby je mohl přežít, aby mohl o nich něco napsat, a něco o Kristu, aby jim to snad jednoho dne mohlo ^bprospěti.

3 A nyní, promlouvám něco o tom, co jsem napsal; neboť poté, co jsem učinil "zkrácení z ^bdesek Nefiových, až po vládu onoho krále Beniamina, o němž mluvil Amaleki, hledal jsem mezi ^czáznamy, jež mi byly předány do rukou, a našel jsem tyto desky, které obsahovaly

tuto krátkou zprávu proroků od Jákaoba až po vládu onoho krále "Beniamina, a také mnohá slova Nefiova.

4 A to, co je na těchto deskách, mne "těší pro proroctví o příchodu Krista; a moji otcové vědí, že mnohá z nich se naplnila; ano, a já také vím, že tolik, kolik bylo o nás prorokováno do tohoto dne, se naplnilo, a tolik, kolik jich přesahuje tento den, se musí zajisté státi –

5 Pročež, vybral jsem "tyto věci, abych jimi ukončil svůj záznam, kterýžto zbytek svého záznamu vyjmu z ^bdesek Nefiových; a nemohu napsat ani ^csetinu věcí svého lidu.

6 Ale vizte, vezmu tyto desky, jež obsahují tato prorokování a zjevení, a připojím je ke zbytku svého záznamu, neboť jsou mi drahé; a vím, že budou drahé mým bratřím.

7 A činím to pro "moudrý záměr; neboť tak mi to našeptává podle svého působení Duch Páně, který je ve mně. A nyní, já neznám všechny věci, ale Pán ^bzná všechny věci, jež přijdou;

30a 1. Nefi 6:1–6.

[SLOVA MORMONOVA]

1 1a 3. Nefi 5:9–12;

Morm. 1:1–4; 8:1, 4–5.

PP Mormon, nefitský prorok.

2a Morm. 6:5–6.

b NaS 3:16–20.

3a NaS 10:44.

b NaS 10:38–40.

c Mos. 1:6;

Hel. 3:13–15;

Morm. 4:23.

d Omní 1:23.

4a 1. Nefi 6:5.

5a Tj. věci, které ho těší,

zmíněné ve v. 4.

b 1. Nefi 9:2.

c 3. Nefi 5:8–11;

26:6–12.

7a 1. Nefi 9:5; 19:3;

NaS 3:12–20;

10:1–19, 30–47.

b PP Vševedoucí.

pročež, působí ve mně, abych činil podle vůle jeho.

8 A "modlím se k Bohu za své bratří, aby mohli opět dojíti poznání Boha, ano, vykoupení Krista; aby opět mohli býti ^bpříjemným lidem.

9 A nyní já, Mormon, se hotovím dokončiti svůj záznam, který vyjímám z desek Nefiových; a činím to podle poznání a porozumění, které mi dal Bůh.

10 Pročež, stalo se, že poté, co Amaleki "vydal tyto desky do rukou krále Beniamina, ten je vzal a spojil je s ^bdalšími deskami, které obsahovaly záznamy, které byly předávány mezi "králi z pokolení na pokolení až do dnů krále Beniamina.

11 A byly předávány od krále Beniamina z pokolení na pokolení, až se dostaly do "mých rukou. A já, Mormon, se modlím k Bohu, aby mohly býti zachovány od této doby nadále. A já vím, že budou zachovány; neboť na nich jsou napsány veliké věci, z nichž můj lid a jeho bratří budou ^bsouzeni velikého a posledního dne, podle slova Božího, jež je psáno.

12 A nyní, ohledně tohoto krále Beniamina – měl nějaké sváry mezi svým vlastním lidem.

13 A stalo se také, že vojska Lamanitů sešla ze "země Nefi,

aby bojovala proti jeho lidu. Ale vizte, král Beniamin shromáždil svá vojska a postavil se proti nim; a bojoval silou své vlastní paže ^bmečem Labanovým.

14 A v síle Páně bojovali proti svým nepřátelům, dokud nepobili mnoho tisíc Lamanitů. A stalo se, že bojovali proti Lamanitům, dokud je nevyhnali ze všech zemí svého dědictví.

15 A stalo se, že poté tam byli falešní "Kristové a jejich ústa byla zavřena a oni byli potrestáni podle svých zločinů;

16 A poté byli mezi lidem falešní proroci a falešní kazatelé a učitelé a tito všichni byli potrestáni podle svých zločinů; a poté, co bylo mnoho svárů a mnohá odštěpení se k Lamanitům, vizte, stalo se, že král Beniamin s pomocí svatých "proroků, kteří byli mezi jeho lidem –

17 Neboť vizte, král Beniamin byl "svatý muž a vládl svému lidu ve spravedlivosti; a v zemi bylo mnoho svatých mužů a oni promlouvali slovo Boží s ^bmocí a s pravomocí; a užívali mnoho "ostrosti pro tvrdošijnost lidu –

18 Pročež, s pomocí těchto král Beniamin, skrze své působení veškerou mocí svého těla a schopností celé své duše, a také skrze proroky a jejich působení, opět zjednal v zemi mír.

8a 2. Nefi 33:3–4;
Enos 1:11–12.
b 2. Nefi 30:6.
10a Omni 1:25, 30.
b 1. Nefi 9:4.
c Jarom 1:14.
11a 3. Nefi 5:8–12;
Morm. 1:1–5.

b 2. Nefi 25:18; 29:11;
33:11–15;
3. Nefi 27:23–27.
13a Omni 1:12.
b 1. Nefi 4:9;
2. Nefi 5:14;
Jákob 1:10;
Mos. 1:16;

NaS 17:1.
15a pp Antikrist.
16a Enos 1:22.
17a Alma 13:26.
b Alma 17:2–3.
c Moroni 9:4;
NaS 121:41–43.

KNIHA MOSIÁŠOVA

KAPITOLA 1

Král Beniamin učí své syny jazyku a proroctvím jejich otců – Jejich náboženství a civilizace jsou zachovávány díky záznamům vedeným na různých deskách – Mosiáš je vyvolen králem a jsou mu dány do opatrovnickovi záznamy a jiné věci. Kolem roku 130–124 př. Kr.

ANYNÍ, nebylo již žádného **A**sváru v celé "zemi Zarahemla mezi veškerým lidem, který náležel ke králi Beniaminovi, takže král Beniamin měl stálý mír po všechn zbytek svých dnů.

2 A stalo se, že měl tři syny; a pojmenoval je Mosiáš a Helorum a Helaman. A dal je "vyučovati ve veškerém ^bjazyce svých otců, aby se tímto stali muži porozumění; a aby mohli zvědět o proroctvích, jež byla promlouvána ústy jejich otců, jež jim byla předána rukou Páně.

3 A také je poučoval o záznamech, jež byly vyryty na deskách z mosazi, řka: Synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nebýt těchto "desek, které obsahují tyto záznamy a tato přikázání, byli bychom museli trpět v ^bnevědomosti,

dokonce i v této nynější době, neznajíce tajemství Božích.

4 Neboť by nebylo možné, aby si otec náš Lehi pamatoval všechny tyto věci a aby jim učil děti své, ledaže by bylo pomoci těchto desek; neboť on byl učen v "jazyce Egyptských, tudíž mohl čísti tyto rytiny a učiti jim děti své, takže tímto ony jim mohly učiti děti své a tak plniti přikázání Boží, až do této nynější doby.

5 Pravím vám, synové moji, kdyby nebylo těchto věcí, jež jsou udržovány a "zachovávány rukou Boží, abychom mohli ^bčísti a rozumět "tajemstvím jeho a mít přikázání jeho vždy před očima svýma, pak by dokonce i otcové naši upadali do nevíry a my bychom byli jako bratří naši, Lamanité, kteří o těchto věcech nevědí ničeho, nebo dokonce jim ani nevěří, když jsou jim učeni, pro ^dtradice otců svých, které nejsou správné.

6 Ó synové moji, chtěl bych, abyste si pamatovali, že tato slova jsou pravdivá a také že tyto záznamy jsou "pravdivé. A vizte, také desky Nefiovy, jež obsahují záznamy a slova otců našich od doby, kdy opustili Jeruzalém, až do nynějšíka, a ty že jsou také pravdivé; a my mů-

[MOSIÁŠ]

1 1a Omni 1:13.
2a Mos. 4:14–15;
NaS 68:25, 28.
b Morm. 9:32.
3a PP Desky.

b Alma 37:8–9.
4a JS–Ž 1:64.
5a PP Písma – Písma
budou zachovávána.
b Deut. 6:6–8.
c PP Tajemství Boží.

d Mos. 10:11–17.
6a 1. Nefi 1:3;
2. Nefi 33:10–11;
Moroni 10:27.

žeme věděti o jistotě jejich, protože je máme před očima svýma.

7 A nyní, synové moji, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste je pilně ^azkoumali, abyste tímto mohli míti užitek; a chtěl bych, abyste ^bzachovávali příkázání Boží, aby se vám ^cdařilo v zemi podle ^dpříslibů, jež Pán dal otcům našim.

8 A král Beniamin učil své syny mnoha dalším věcem, jež nejsou napsány v této knize.

9 A stalo se, že poté, co král Beniamin ustal poučovati své syny, zestárl a viděl, že musí velmi brzy jíti cestou všeho pozemského; tudíž myslel si, že je žádoucí, aby předal království jednomu ze svých synů.

10 Tudíž, dal si předvésti Mosiáše; a toto jsou slova, jež k němu promlouval řka: Synu můj, chtěl bych, abys vydal prohlášení po celé této zemi mezi veškerým tímto lidem neboli ^alidem Zarahemlovým a lidem Mosiášovým, který dlí v zemi, aby se shromáždili; neboť nazítrí vyhlásím tomuto lidu svými vlastními ústy, že ty jsi ^bkrálem a vládcem nad tímto lidem, který nám Pán, Bůh náš, dal.

11 A nadto dám tomuto lidu ^ajméno, aby tím mohli býti odlišeni od všech lidí, které Pán Bůh vyvedl ze země Jeruzalém; a toto učiním, protože je to lid pilný v zachovávání příkázání Páně.

12 A dám mu jméno, jež nebude nikdy vymazáno, leda by to bylo skrze ^apřestupek.

13 Ano, a nadto ti pravím, že kdyby tento vysoce oblíbený lid Páně upadl v ^apřestupek a stal se zlovolným a cizoložným lidem, pak je Pán vydá, aby se tak stali ^bslabými jako bratří jejich; a již je nebude nadále ^czachovávatí nesmírnou a podivuhodnou mocí svou, jako doposud zachovával otce naše.

14 Neboť pravím ti, kdyby nebyl vztáhl rámě své k zachování otců našich, byli by museli padnouti do rukou Lamanitů a státi se obětí nenávisti jejich.

15 A stalo se, že poté, co král Beniamin ustal promlouvati k svému synovi, svěřil mu správu všech záležitostí království.

16 A nadto mu také svěřil do péče záznamy, jež byly vyryty na ^adeskách z mosazi; a také desky Nefiovy; a také ^bmeč Labanův a ^ckouli neboli ukazatel, který vedl naše otce pustinou, který byl připraven rukou Páně, aby tímto mohli býti vedeni, každý podle pozornosti a píce, kterou Pánu věnovali.

17 Tudíž, když byli nevěrní, nedařilo se jim a ani nepokračovali ve své cestě, ale byli ^ahnáni zpět a přivodili na sebe nelibost Boží; a tudíž byli sužováni hladem a těžkými strastmi, aby byli podníceni k rozpomenutí se na svou povinnost.

7a PP Písma.
b Mos. 2:22;
Alma 50:20–22.
c 1. Nefi 2:20.
d Alma 9:12–14.
10a Omni 1:14.

b Mos. 2:30.
11a Mos. 5:8–12.
12a PP Hřešiti, hřích.
13a Židům 6:4–6.
b Hel. 4:24–26.
c NaS 103:8–10.

16a Mos. 1:3.
b 1. Nefi 4:8–19;
Sl. Morm. 1:13;
NaS 17:1.
c 1. Nefi 16:10.
17a 1. Nefi 18:12–13.

18 A nyní, stalo se, že Mosiáš šel a učinil, jak mu otec přikázal, a vyhlásil veškerému lidu, který byl v zemi Zarahemla, aby se shromáždili a vyšli k chrámu a aby vyslechli slova, jež k nim bude jeho otec promlouvat.

KAPITOLA 2

Král Beniamin oslovuje svůj lid – Připomíná nestrannost, čestnost a duchovnost své vlády – Radí mu, aby sloužil svému Nebeskému Králi – Ti, kteří se bouří proti Bohu, budou trpěti trýzní, která je jako neuhasitelný oheň. Kolem roku 124 př. Kr.

A STALO se, že poté, co Mosiáš učinil, jak mu jeho otec přikázal, a vydal prohlášení po celé zemi, se lidé shromažďovali po celé zemi, aby mohli vyjít k chrámu a slyšeti slova, jež k nim král Beniamin bude promlouvat.

2 A byl jich veliký počet, dokonce tolik, že je ani nepočítali, neboť se v zemi nesmírně rozmnožili a zesílili.

3 A také vzali z "prvorozených ze svých stád, aby mohli přinésti ^boběť a zápalné ^coběti ^dpodle zákona Mojžíšova;

4 A také aby vzdali díky Pánu, svému Bohu, který je vyvedl ze země Jeruzalém a který je vysvobodil z rukou jejich nepřátel a ^aurčil za jejich ^bučitele spravedlné muže a také spravedlného

muže za jejich krále, který zjednal mír v "zemi Zarahemla a který je učil ^azachovávatí přikázání Boží, aby se mohli radovati a býti naplněni ^eláskou k Bohu a ke všem lidem.

5 A stalo se, že když vyšli k chrámu, rozbili své stany okolo, každý muž podle své ^arodiny, sestávající z jeho manželky a jeho synů a jeho dcer a jejich synů a jejich dcer, od nejstarších až po nejmladší, a každá rodina byla oddělena od druhé.

6 A rozbili své stany okolo chrámu a každý muž měl svůj ^astan dveřmi směrem k chrámu, aby takto mohli zůstati ve stanech a slyšeti slova, jež k nim král Beniamin bude promlouvat;

7 Neboť onen zástup byl tak veliký, že je král Beniamin nemohl všechny učiti ve zdech chrámu, tudíž dal postaviti věž, aby tak jeho lid mohl slyšeti slova, jež k němu bude promlouvat.

8 A stalo se, že počal promlouvat k svému lidu z věže; a všichni nemohli slyšeti jeho slova pro velikost onoho zástupu; tudíž dal, aby slova, jež promlouval, byla zapisována a rozesílána mezi ty, kteří nebyli v doslechu jeho hlasu, aby i oni mohli obdržeti jeho slova.

9 A toto jsou slova, jež ^apromlouval a dal zapsati, řka: Bratří moji, vy všichni, kteří jste se shromáždili, vy, kteří slyšíte

2 3a Gen. 4:4.

b pp Oběť.

c 1. Nefi 5:9.

d 2. Nefi 25:24;

Alma 30:3; 34:13–14.

4a pp Povolání,

povolany Bohem,
povolati.

b Mos. 18:18–22.

pp Učitel, učiti.

c Omni 1:12–15.

d Jan 15:10.

e pp Lásky.

5a pp Rodina.

6a Ex. 33:8–10.

9a Mos. 8:3.

slova má, jež k vám dnes budu promlouvati; neboť nepřikázal jsem vám, abyste si sem přišli ^bpohrávati se slovy, jež budu promlouvati, ale abyste mne ^cposlouchali a otevřeli uši své, abyste mohli slyšeti, a ^d srdce své, abyste mohli rozuměti, a ^e mysl svou, aby pohledu vašemu mohla býti odhalena ^ftajemství Boží.

10 Nepřikázal jsem vám sem přijíti, abyste se mne ^bbáli nebo abyste si mysleli, že já sám jsem více nežli smrtelný člověk.

11 Vždyť já jsem jako vy sami, poddán všelikým slabostem těla a myslí; a přece jsem byl vyvolen tímto lidem a vysvěcen otcem svým a ruka Páně strpěla, abych byl vládcem a králem nad tímto lidem; a byl jsem udržován a zachováván nesmírnou mocí jeho, abych vám sloužil s veškerou mocí, myslí a silou, kterou mi Pán udělil.

12 Pravím vám, že mi bylo dovoleno prožítí dny své ve službě vám, dokonce až do této doby, a nežádal jsem od vás ^azlato ani stříbro ani žádný druh bohatství;

13 Ani jsem nestrpěl, abyste byli zavíráni do žalářů ani abyste činili jeden z druhého otroky ani abyste vraždili nebo plenili nebo kradli nebo cizoložili; dokonce jsem ani nestrpěl, abyste se dopouštěli jakéhokoli druhu

zlovolnosti, a učil jsem vás, že máte zachovávatí přikázání Páně ve všem, co vám přikázal –

14 A vpravdě, já sám jsem ^apracoval svýma vlastními rukama, abych vám mohl sloužiti a abyste nebyli zatíženi daněmi a aby na vás nepřišlo nic, co by bylo zatěžko nésti – a všech těchto věcí, jež jsem pravil, jste vy sami dnes svědky.

15 Avšak, bratří moji, nečinil jsem tyto věci, abych se mohl chlubití, ani neříkám tyto věci, abych vás tímto obviňoval; ale říkám vám tyto věci, abyste věděli, že se dnes mohu zodpovídati před Bohem s čistým ^asvědomím.

16 Vizte, pravím vám, že si nepřeji chlubití se proto, že jsem vám pravil, že jsem prožil dny své ve službě vám, neboť jsem byl pouze ve službě Boží.

17 A vizte, říkám vám tyto věci, abyste se mohli naučiti ^amoudrosti; abyste se naučili, že když jste ve ^bslužbě ^cbližních svých, jste pouze ve službě svého Boha.

18 Vizte, nazývali jste mne svým králem; a jestliže já, jehož svým králem nazýváte, pracuji, abych vám ^asloužil, neměli byste pak i vy pracovatí, abyste si navzájem sloužili?

19 A vizte také, jestliže já, jehož nazýváte svým králem, jenž prožil dny své ve službě vám,

9b NaS 6:12.
c PP Poslouchati,
poslušnost, poslušný.
d Mos. 12:27;
3. Nefi 19:33.
e PP Mysl.
f PP Tajemství Boží.

10a PP Báti se, bázeň,
strach.
12a Skut. 20:33–34.
14a 1. Kor. 9:18.
15a PP Svědomí.
17a PP Moudrost.
b Mat. 25:40;

Jakub 1:27;
NaS 42:29–31.
PP Sloužiti, služba.
c PP Bratr, bratří;
Sestra.
18a Mat. 20:26–27.

a přece byl ve službě Boží, si zasluzuji od vás nějakých díků, ó, jak byste měli "děkovati Králi svému nebeskému!

20 Pravím vám, bratří moji, kdybyste vzdali veškeré díky a "chválu, jež má celá duše vaše moc vlastniti, tomu ^bBohu, jenž vás stvořil a jenž vás udržuje a zachovává a způsobuje, abyste se radovali, a umožňuje, abyste navzájem žili v míru –

21 Pravím vám, že kdybyste sloužili tomu, jenž vás stvořil od počátku a zachovává vás ze dne na den, jenž vám propůjčuje dech, abyste mohli žítí a pohybovati se a konati podle své vlastní "vůle, a dokonce vás podporuje od okamžiku k okamžiku – pravím, kdybyste mu sloužili celou duší svou, ještě byste byli ^bneprospěšnými služebníky.

22 A vizte, vše, co od vás požaduje, je, abyste "zachovávali ^bpřikázání jeho; a slíbil vám, že budete-li zachovávatí přikázání jeho, bude se vám v zemi dařiti; a on se nikdy "neodchyluje od toho, co praví; tudíž ^dzachovávejte-li přikázání jeho, žehná vám a dává vám úspěch.

23 A nyní, v první řadě, on vás stvořil a dal vám život, za což jste jeho dlužníky.

24 A za druhé, on požaduje, abyste činili, jak vám přikázal; za což, činíte-li to, vám okamžitě

"žehná; a tudíž vám zaplatil. A stále jste jeho dlužníky, a jste a budete na věky věků; tudíž, čím se můžete chlubití?

25 A nyní, ptám se, můžete říci něco o sobě? Odpovídám vám: Nikoli. Nemůžete ani říci, že jste tolik co prach země; a přece jste byli z "prachu země ^bstvořeni; ale vizte, ten patří tomu, jenž vás stvořil.

26 A já, ani já, jehož nazýváte králem svým, nejsem o nic lepší, nežli jste vy sami; neboť já jsem také z prachu. A vy vidíte, že jsem starý a brzy vydám tuto smrtelnou schránku její matce zemi.

27 Tudíž, jak jsem vám pravil, že jsem vám sloužil, "kráčeje před Bohem s čistým svědomím, tedy tak jsem vás dal v tuto dobu shromážditi, abych byl shledán bez viny a aby na mne nepadla vaše ^bkrev, až budu státi, abych byl souzen Bohem z toho, co mi ohledně vás přikázal.

28 Pravím vám, že jsem vás dal shromážditi, abych mohl "zbaviti šat svůj krve vaší v tuto dobu, kdy brzy sejdu do hrobu, abych tam mohl sejíti v pokoji a aby se nesmrtelný ^bduch můj mohl připojiti k "chórům na výšinách ve zpěvu chval spravedlnému Bohu.

29 A nadto, pravím vám, že jsem vás dal shromážditi, abych

19a pp Děkuvzdání, díky.

20a 1. Nefi 18:16.

b pp Bůh, Božstvo.

21a pp Svoboda jednání.

b Lukáš 17:7–10.

22a Lev. 25:18–19;

2. Nefi 1:9.

b pp Přikázání Boží.

c NaS 3:1–2.

d NaS 14:7; 58:2–3.

24a pp Požehnaní,

požehnaný,

požehnati.

25a Gen. 3:19; Jákob 2:21.

b pp Stvoření, stvořiti.

27a pp Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b Jákob 1:19.

28a Jákob 2:2.

b pp Duch.

c Morm. 7:7.

vám oznámil, že již nemohu býti učitelem vaším, ani králem vaším;

30 Neboť i v tuto chvíli se celá schránka má nesmírně chvěje, když se pokouším k vám promlouvat; ale Pán Bůh mne podporuje a dovolil, abych k vám promluvil, a přikázal mi, abych vám dnes oznámil, že můj syn Mosiáš je králem a vládcem nad vámi.

31 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste činili tak, jak jste činili až doposud. Tak, jak jste zachovávali přikázání má a také přikázání otce mého a dařilo se vám a byli jste ochraňováni před pádem do rukou nepřátel vašich, právě tak budete-li zachovávat přikázání syna mého neboli přikázání Boží, jež vám budou skrze něho předávána, bude se vám v zemi dařiti a nepřátelé vaši nebudou míti nad vámi žádné moci.

32 Ale, ó lide můj, varuj se, aby mezi vámi nevyvstaly "sváry a abyste nechtěli poslouchati zlého ducha, o němž promlouval otec můj Mosiáš.

33 Neboť vizte, nad tím, kdo chce poslouchati toho ducha, je vyslovena běda; neboť chce-li ho poslouchati a zůstane-li a zemře-li v hříších svých, vypije "zatracení pro svou vlastní duši; neboť obdrží jako mzdu svou ^bvěčný trest, protože přestoupil zákon Boží navzdory svému vlastnímu poznání.

34 Pravím vám, že není mezi

vámi žádného, kromě malých dětí vašich, kdo nebyl poučován o těchto věcech a kdo neví, že jste věčně zadluženi nebeskému Otci svému, abyste mu dávali vše, co máte a co jste; a také kdo nebyl poučován o záznamech, jež obsahují prorocství, jež byla promlouvána svatými proroky až do doby, kdy otec náš Lehi opustil Jeruzalém;

35 A také o všem, co bylo promlouváno otci našimi do nynějšíka. A vizte také, oni promlouvali to, co jim přikázal Pán; tudíž, jsou spravedlné a pravdivé.

36 A nyní, pravím vám, bratří moji, že poté, co jste poznali všechny tyto věci a byli jste jim vyučováni, dopustíte-li se přestupku a půjdete-li proti tomu, co bylo řečeno, vzdálíte se od Ducha Páně, takže ve vás nebude míti žádného místa, aby vás vedl po stezkách moudrosti, abyste byli pozhnání, aby se vám dařilo a abyste byli zachovávaní –

37 Pravím vám, že člověk, který toto činí, vystupuje v otevřené "vzpouře proti Bohu; tudíž chce poslouchati onoho zlého ducha a stává se nepřitelem veškeré spravedlivosti; tudíž, Pán v něm nemá žádného místa, neboť on nepřebývá v ^bnesvatých chrámech.

38 Tudíž, nečiní-li onen člověk "pokání a zůstane-li a zemře-li jako nepřítel Boha, požadavky božské ^bspravedlnosti probudí nesmrtelnou duši jeho k proni-

32a 3. Nefi 11:29–30.

33a PP Zatracení.

^b NaS 19:6, 10–12.

37a Mos. 3:12;

Hel. 8:24–25.

PP Vzpouřa.

^b Alma 7:21.

38a PP Pokání.

^b PP Spravedlnost.

kavému pocitu jeho vlastní ‘viny, která způsobuje, že se stáhne z přítomnosti Páně, a která naplňuje jeho hrud’ vinou a bolestí a úzkostí, což je jako neuhasitelný oheň, jehož plamen vystupuje vzhůru na věky věků.

39 A nyní, pravím vám, že “milosrdenství nemá na takového člověka žádný nárok; tudíž konečným osudem jeho je trpěti nikdy nekončící muka.

40 Ó všichni vy, staří lidé, a také vy, mladí lidé, a vy, malé děti, kteří rozumíte slovům mým, neboť jsem k vám promlouval jasně, abyste porozuměli, modlím se, abyste se probudili, abyste se “rozpomenuli na hrozný stav těch, kteří upadli v přestupek.

41 A nadto, přál bych si, abyste zvážili pozeňnaný a “šťastný stav těch, kteří zachovávají příkázání Boží. Neboť vizte, ti jsou ^bpozeňnaní ve všech věcech, jak v časných, tak v duchovních; a vytrvají-li “věrně do konce, budou přijati v ^anebi, aby takto mohli přebývat s Bohem ve stavu nikdy nekončícího štěstí. Ó pomněte, pomněte, že tyto věci jsou pravdivé; neboť Pán Bůh to pravil.

KAPITOLA 3

Král Beniamin pokračuje ve své promluvě – Pán Všemocný bude

sloužiti mezi lidmi ve stánku z hlíny – Krev poteče z každého póru, až bude usmiřovati hříchy světa – Jeho jméno je jediné, jímž přichází spasení – Lidé mohou odložití přirozeného člověka a státí se Svatými skrze usmíření – Muka zlovolných budou jako jezero ohně a síry. Kolem roku 124 př. Kr.

A OPĚT, bratří moji, chtěl bych vás požádati o pozornost vaši, neboť mám něco více, co bych k vám chtěl promlouvat; neboť vizte, chci vám říci věci týkající se toho, co přijde.

2 A věci, jež vám povím, mi byly oznámeny “andělem od Boha. A on mi pravil: Probud’ se, a já jsem se probudil a vizte, on stál přede mnou.

3 A pravil mi: Probud’ se a slyš slova, jež ti povím; neboť viz, přišel jsem, abych ti oznámil “radostné zvěsti veliké radosti.

4 Neboť Pán vyslyšel modlitby tvé a posoudil spravedlivost tvou a poslal mne, abych ti je oznámil, aby ses mohl radovati; a alys je mohl oznámiti lidu svému, takže oni také mohou býti naplnění radostí.

5 Neboť viz, přichází čas, a není daleko, kdy “Pán Všemocný, který vládne, který byl a který je od veškeré věčnosti do veškeré věčnosti, sestoupí s mocí s nebe mezi děti lidské a bude dlíti ve ^bstánku z hlíny a bude choditi mezi lidmi konaje mocné

38c PP Vina.

39a Alma 34:8–9, 15–16.

PP Milosrdenství,
milosrdný.

40a Alma 5:18.

41a 4. Nefi 1:15–18.

PP Radost.

b PP Pozeňnaní,
pozeňnaný,
pozeňnati.

c NaS 6:13.

d PP Nebe.

3 2a PP Andělé.

3a Lukáš 2:10–11.

5a PP Jehova.

b Mos. 7:27;

Alma 7:9–13.

‘zázraky, jako uzdravování nemocných, kříšení mrtvých, a způsobí, že chromí budou choditi, slepí obdrží zrak svůj a hluší sluch, a bude uzdravovati všeliké nemoci.

6 A bude vymítati ‘dábly neboli zlé duchy, kteří dlí v srdci dětí lidských.

7 A hle, vytrpí ‘pokušení a bolest těla, ^bhlad, žízeň a únavu, dokonce více, nežli člověk může ‘vytrpěti, aniž by mu to přivodilo smrt; neboť viz, ^dkrev poteče z každého póru, tak veliká bude ‘úzkost jeho pro zlovolnost a ohavnosti lidu jeho.

8 A bude nazýván ‘Ježíš Kristus, ^bSyn Boží, ‘Otec nebe a země, Stvořitel všech věcí od počátku; a ^dmatka jeho bude nazývána ‘Maria.

9 A hle, přijde k svým vlastním, aby k dětem lidským mohlo přijíti ‘spasení, a to skrze ^bvíru ve jméno jeho; a dokonce i po tom všem ho budou považovati za člověka a řeknou, že má ‘dábla, a budou ho ^dbičovati a ‘ukřižují ho.

10 A on ‘vstane ^btřetího dne z mrtvých; a viz, bude státi, aby

‘soudil svět; a viz, všechny tyto věci jsou vykonány, aby na děti lidské mohl přijíti spravedlivý soud.

11 Neboť viz, a také ‘krev jeho ^busmíruje hříchy těch, kteří ‘padli přestupkem Adamovým, kteří zemřeli neznajíce vůli Boží ohledně sebe samých neboli kteří ^dhřešili v neznalosti.

12 Ale běda, běda tomu, kdo ví, že se ‘bouří proti Bohu! Neboť spasení nepřichází k žádnému takovému, ledaže je to pokáním a vírou v ^bPána Ježíše Krista.

13 A Pán Bůh vyslal svaté své proroky mezi všechny děti lidské, aby oznamovali tyto věci každému pokolení, národu a jazyku, aby takto všichni, kteří uvěří, že Kristus přijde, mohli obdržeti ‘odpuštění hříchů svých a mohli se radovati nesmírně velikou radostí, dokonce ^bjako kdyby již mezi ně přišel.

14 Nicméně Pán Bůh viděl, že lid jeho je lidem tvrdošíjným, a stanovil pro ně zákon, totiž ‘zákon Mojžíšův.

15 A ukázal jim mnohá znamení a divy a ‘předobrazy a nástiny týkající se příchodu

5c Mat. 4:23–24;

Skut. 2:22;

1. Nefi 11:31.

pp Zázrak.

6a Marek 1:32–34.

7a pp Pokoušeti,

pokušení.

b Mat. 4:1–2.

c NaS 19:15–18.

d Lukáš 22:44.

e Iz. 53:4–5.

8a pp Bůh, Božstvo –
Bůh Syn.

b Alma 7:10.

c Hel. 14:12;

3. Nefi 9:15.

d Mat. 1:16;

1. Nefi 11:14–21.

e pp Maria, matka
Ježíšova.

9a pp Spasení.

b pp Věřiti, víra.

c Jan 8:48.

d Marek 15:15.

e Lukáš 18:33;

1. Nefi 19:10;

2. Nefi 10:3.

pp Ukřižování.

10a pp Vzkříšení.

b Mat. 16:21;

2. Nefi 25:13;

Hel. 14:20–27.

c pp Soud, souditi.

11a pp Krev.

b pp Usmíření, usmířiti.

c pp Pád Adama a Evy.

d 2. Nefi 9:25–26.

12a Mos. 2:36–38;

Hel. 8:25.

pp Vzpoura.

b pp Pán.

13a pp Odpuštění hříchů.

b 2. Nefi 25:24–27;

Jarom 1:11.

14a pp Zákon Mojžíšův.

15a pp Ježíš Kristus –

Předobrazy a

symboly Krista.

svého; a také svatí proroci k nim promlouvali o příchodu jeho; a nicméně zatvrdili srdce své a nepochopili, že ^bzákon Mojžíšův nic neprospívá, ledaže by to bylo skrze usmíření krve jeho.

16 A i kdyby bylo možné, aby malé ^aděti mohly hřešiti, nemohly by býti spaseny; ale já ti pravím, ony jsou ^bpožehnané; neboť viz, tak jak v Adamovi neboli přirozeností padají, právě tak krev Kristova usmíruje hříchy jejich.

17 A nadto, pravím ti, že nebude dáno ^ažádného jiného jména ani žádné jiné cesty ani prostředku, jímž k dětem lidským může přijíti ^bspasení, pouze ve jménu a skrze jméno ^cKrista, Pána Všemocného.

18 Neboť viz, on soudí a soud jeho je spravedlný; a malé dítě, které zemře v dětství, nezahyne; ale lidé pijí zatracení své vlastní duše, ledaže se pokoří a ^astanou se jako malé děti a uvěří, že spasení bylo a je a přijde ve smírné krvi a skrze ^bsmírnou krev Krista, Pána Všemocného.

19 Neboť ^apřirozený člověk je nepřitelem Boha a byl jím od ^bpádu Adamova a bude na věky věků, ledaže se ^cpoddá nutkáním Svatého ^dDucha a odloží přirozeného člověka a stane se ^esvatým skrze usmíření Krista

Pána a stane se jako ^fdítě, poddajným, mírným, pokorným, trpělivým, plným lásky, ochotným podrobiti se všemu, co Pán považuje za vhodné na něj vložit, stejně jako se dítě podrobuje otci svému.

20 A nadto, pravím ti, že přijde čas, kdy se ^aznalost o Spasiteli rozšíří v ^bkaždém národě, pokolení, jazyku a lidu.

21 A viz, až ten čas přijde, žádný, kromě malých dětí, nebude shledán před Bohem ^abez viny, leda skrze pokání a víru ve jméno Pána Boha Všemocného.

22 A dokonce v této době, až poučíš lid svůj o věcech, jež ti Pán, tvůj Bůh, přikázal, dokonce tehdy již nebudou shledáni bez viny v očích Božích, pouze podle slov, jež jsem k tobě promluvil.

23 A nyní, promluvil jsem slova, jež mi přikázal Pán Bůh.

24 A tak praví Pán: Ona budou státí jako jasné svědectví proti tomuto lidu soudného dne; z tohoto budou souzeni, každý podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

25 A jestliže byly zlé, budou vydáni hroznému ^apohledu na svou vlastní vinu a ohavnosti své, což způsobí, že se stáhnou z přítomnosti Páně do stavu ^bbídy a nekonečných muk, odkud se nemohou již více

15b Mos. 13:27–32.

16a pp Děti, dítě.

b Moroni 8:8–9.

17a Skut. 4:10–12;

2. Nefi 31:21.

b pp Spasení.

c V Ježíš Kristus –

Vzítí jméno Ježíše

Krista na sebe.

18a Mat. 18:3.

b Mos. 4:2; Hel. 5:9.

19a 1. Kor. 2:11–14;

Mos. 16:2–3.

pp Přirozený člověk.

b pp Pád Adama a Evy.

c 2. Par. 30:8.

d Moroni 10:4–5.

pp Duch Svatý.

e pp Svatý.

f 3. Nefi 9:22.

20a NaS 3:16.

b pp Misionářská práce.

21a pp Počet vydání,

zodpovědnost,

zodpovědný.

25a Alma 5:18; 12:14–15.

b Morm. 8:38.

navrátiti; tudíž vypili zatracení své vlastní duše.

26 Tudíž, pili z číše hněvu Božího, což jim spravedlnost nemůže odepřítí, stejně jako nemohla odepřítí "Adamovi, aby padl, protože pojedl ze zakázaného ^bovoce; tudíž, ^cmilosrdenství na ně již na věky nebude moci míti nárok.

27 A "muka jejich budou jako ^bjezero ohně a síry, jehož plameny jsou neuhasitelné a jehož dým stoupá vzhůru na věky věků. Tak mi Pán přikázal. Amen.

KAPITOLA 4

Král Beniamin pokračuje ve své promluvě – Spasení přichází díky usmíření – Věřte v Boha, abyste byli spaseni – Uchovávejte si odpuštění svých hříchů skrze věrnost – Uděľujte ze svého jmění chudým – Čiňte všechny věci v moudrosti a v pořádku. Kolem roku 124 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když král Beniamin ustal promlouvati slova, jež mu předal anděl Páně, rozhlédl se po zástupu a vizte, oni padli k zemi, neboť přišla na ně "bázeň Páně.

2 A oni spatřili sami sebe ve svém vlastním "tělesném stavu, že jsou dokonce ^bméně nežli prach země. A všichni volali

nahlas jedním hlasem řkouce: Ó, buď milosrdný a obrať k nám "smírnou krev Kristovu, abychom mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a aby srdce naše mohlo býti očištěno; neboť my věříme v Ježíše Krista, Syna Božího, který "stvořil nebe a zemi a všechny věci; a který sestoupí mezi děti lidské.

3 A stalo se, že poté, co promluvili tato slova, sestoupil na ně Duch Páně a byli naplněni radostí, obdrževše "odpuštění hříchů svých, majíce pokoj ^bsvědomí pro nesmírnou "víru, kterou měli v Ježíše Krista, který přijde podle slov, jež k nim král Beniamin promlouval.

4 A král Beniamin opět otevřel ústa svá a počal k nim promlouvati řka: Přátelé moji a bratří moji, pokolení moje a lidé můj, přál bych si opět požádati vás o pozornost vaši, abyste vyslechli zbytek slov mých, jež k vám promluvím, a abyste jim porozuměli.

5 Neboť vizte, jestliže vás v této chvíli poznání dobrotivosti "Boží probudilo k pocítění nicoty vaší a bezcenného a padlého stavu vašeho –

6 Pravím vám, jestliže jste došli "poznání dobrotivosti Boží a nesmírné moci jeho a moudrosti jeho a trpělivosti jeho a shovívavosti jeho vůči dětem lidským;

26a Morm. 9:12.

b Gen. 3:1–12;

2. Nefi 2:15–19;

Alma 12:21–23.

c PP Milosrdenství, milosrdný.

27a PP Vina.

b 2. Nefi 9:16;

Jákob 6:10;

NaS 76:36.

4 1a PP Báti se, bázeň, strach.

2a PP Tělesný.

b Hel. 12:7–8.

c Mos. 3:18; Hel. 5:9.

d PP Stvoření, stvořiti.

3a PP Odpuštění hříchů.

b PP Svědomí.

c PP Věřiti, víra.

2a PP Mojž. 1:10.

6a PP Bůh, Božstvo.

a také ^busmíření, jež je připraveno od ^czaložení světa, aby jím mohlo přijít spasení k tomu, kdo vloží ^ddůvěru svou v Pána a bude pilný v zachovávaní příkázání jeho a vytrvá ve víře až do konce života svého, mám na mysli život smrtelného těla –

7 Pravím, že toto je člověk, který obdrží spasení skrze usmíření, jež bylo připraveno od založení světa pro veškeré lidstvo, které kdy bylo od ^apádu Adamova nebo které je nebo které kdy bude, až do konce světa.

8 A toto je prostředek, jímž přichází spasení. A není ^ažádného jiného spasení kromě toho, o němž bylo promlouváno; ani není žádných jiných podmínek, za nichž člověk může být spasen, leda těch podmínek, o nichž jsem vám pravil.

9 Věřte v Boha; věřte, že on je a že stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi; věřte, že má veškerou ^amoudrost a veškerou moc jak na nebi, tak na zemi; věřte, že člověk ^bneobsáhne všechny věci, jež může obsáhnouti Pán.

10 A opět, věřte, že musíte činiti ^apokání z hříchů svých a zanechatí jich a pokořiti se

před Bohem; a prositi v upřímnosti srdce, aby vám ^bodpustil; a nyní, ^cvěřte-li všem těmto věcem, hleďte, abyste je ^dčinili.

11 A opět vám pravím, jak jsem již pravil předtím, že pokud jste došli poznání slávy Boží neboli pokud jste poznali dobrotivost jeho a ^aochutnali jste z lásky jeho a obdrželi jste ^bodpuštění hříchů svých, což způsobuje tak nesmírně velikou radost v duši vaší, stejně tak bych chtěl, abyste pamatovali na velikost Boží a na svou vlastní ^cnicotu a na ^ddobrotivost jeho a na shovívavost jeho s vámi, nehodným stvořením, a to vždy uchovávali v paměti, a abyste se pokořili až do hlubin ^epokory, ^fdenně vzývající jméno Páně a stojíce neochvějně ve víře v to, co přijde, co bylo promlouváno ústy anděla.

12 A vize, pravím vám, že budete-li toto činiti, budete se vždy radovati a budete naplněni ^aláskou Boží a vždy si ^bbudete udržovati odpuštění hříchů svých; a porostete v poznání slávy toho, který vás stvořil, neboli v poznání toho, co je spravedlné a pravdivé.

13 A nebudete pomýšleti na to, abyste jeden druhému ubližovali, ale abyste žili ^apokojně a

6b pp Usmíření, usmířiti.

c Mos. 15:19.

d Žalmy 36:8;

2. Nefi 22:2;

Hel. 12:1.

pp Důvěra,
důvěřovati.

7a pp Pád Adama a Evy.

8a Skut. 4:12;

2. Nefi 31:21;

Mos. 3:17.

9a Řím. 11:33–34;

Jákob 4:8–13.

b Iz. 55:9.

10a pp Pokání.

b NaS 61:2.

c Mat. 7:24–27.

d 2. Nefi 31:19–21.

11a Alma 36:24–26.

b pp Odpuštění
hříchů.

c Mojž. 1:10.

d Ex. 34:6;

Moroni 8:3.

e pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

f pp Modlitba.

12a pp Láska.

b Mos. 4:26;

Alma 4:13–14;

5:26–35;

NaS 20:31–34.

13a pp Mírotvorce.

abyste dávali každému člověku podle toho, jak mu náleží.

14 A nestrpíte, aby "děti vaše chodily hladové nebo nahé; a také nestrpíte, aby přestupovaly zákony Boží a ^bměly potyčky a hádaly se spolu a sloužily ďáblu, který je pánem hříchu neboli který je oním zlým duchem, o němž promlouvali otcové naši, tím, který je nepřitelem veškeré spravedlivosti.

15 Ale vy je budete "učiti, aby ^bkráčely po cestách pravdy a střídmosti; budete je učiti, aby se "navzájem milovaly a aby si navzájem sloužily.

16 A také vy sami budete "pomáhati těm, kteří pomoci vaší mají zapotřebí; poskytnete ze jmění svého tomu, kdo je v nouzi; a nestrpíte, aby k vám ^bžebrák vznášel prosbu svou nadarmo, a nezapudíte ho, aby nezahynul.

17 Možná si "řeknete: Ten člověk si přivodil sám bídu svou; tudíž pozdržím ruku svou a nedám mu z jídla svého ani mu neudělím ze jmění svého, aby netrpěl, neboť tresty jeho jsou spravedlné –

18 Ale já vám pravím: Ó člověče, ten, kdo toto činí, má veliký důvod ku pokání; a nebude-li činiti pokání z toho, co učinil, zahyne na věky a nebude mítí podílu v království Božím.

19 Neboť vizte, nejsme snad všichni žebráci? Nezávisíme všichni na téže Bytosti, totiž Bohu, vším jměním, jež máme, jídlem a rouchem i zlatem i stříbrem a veškerým bohatstvím, jehož máme všeho druhu?

20 A vizte, dokonce i v této době jste vzývali jméno jeho a žádali jste o odpuštění hříchů svých. A strpěl, abyste žádali nadarmo? Nikoli; vylil na vás Ducha svého a způsobil, že se srdce vaše naplnilo "radostí, a způsobil, že ústa vaše byla zavřena, takže jste nebyli mocni slova, tak nesmírně veliká byla radost vaše.

21 A nyní, jestliže Bůh, který vás stvořil, na němž jste závislí životem svým a vším, co máte a co jste, vám udílí vše, o co ve víře požádáte a co je správné, věřice, že obdržíte, ó, jak pak vy si máte navzájem "udíleti z jmění, které máte.

22 A "soudíte-li člověka, který k vám vznáší prosbu svou o jmění vaše, aby nezahynul, a odsoudíte-li ho, oč mnohem spravedlnější bude odsouzení vaše za ^bpozdržení jmění svého, které nepatří vám, ale Bohu, jemuž také patří život váš; a přesto nevznášíte žádnou prosbu ani nečiníte pokání z toho, co jste učinili.

23 Pravím vám, běda tomu člověku, neboť jmění jeho

14a 1. Tim. 5:8; NaS 83:4.
b PP Svár.

15a NaS 68:25–28;
Mojž. 6:58.

PP Učitel, učiti.

b PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

c Mos. 18:21.

16a PP Pravá láska;
Sloužití, služba.

b Deut. 15:7–11;

Přísl. 21:13;

Iz. 10:1–2.

17a Přísl. 17:5.

20a PP Radost.

21a PP Blaho a sociální
péče; Sloužití,
služba.

22a Mat. 7:1–2;

Jan 7:24.

b 1. Jan. 3:17.

zahyne s ním; a nyní, já pravím tyto věci těm, kteří jsou ^abohatí co do věcí tohoto světa.

24 A opět, pravím chudým, vám, kteří nemáte, a přece máte dost, abyste přežívali ze dne na den; mám na mysli vás všechny, kteří odmítáte žebračka, protože nemáte; chci, abyste si řekli v srdci svém toto: Nedávám, protože nemám, ale kdybych měl, ^adal bych.

25 A nyní, řeknete-li si toto v srdci svém, zůstáváte nevinní, jinak jste ^aodsouzeni; a odsouzení vaše je spravedlné, neboť jste žádostivi toho, co jste neobdrželi.

26 A nyní, kvůli těmto věcem, jež jsem k vám promlouval – to jest, abyste si udržovali odpuštění hříchů svých ze dne na den, abyste mohli ^akráčeti před Bohem nevinní – chtěl bych, abyste ^budíleli ze jmění svého ^cchudým, každý člověk podle toho, co má, abyste ^asytili hladové, šatili nahé, navštěvovali nemocné a poskytovali jim úlevu jak duchovně, tak časně, podle potřeb jejich.

27 A hleďte, aby všechny tyto věci byly konány v moudrosti a pořádku; neboť není nutné, aby člověk ^aběžel rychleji, nežli má sil. A opět, je nezbytné, aby byl pilný, a tak aby získal cenu; tudíž všechny věci musejí být konány v pořádku.

28 A chtěl bych, abyste si pamatovali, že ten, kdo si mezi vámi vypůjčí od bližního svého, má mu navrátiti to, co si půjčil, jak si umluvil, nebo jinak se dopouští hříchu; a možná způsobíš, že se hříchu dopustí i bližní tvůj.

29 A nakonec, nemohu vám vypovědět všechny věci, jimiž se můžete dopustiti hříchu; neboť jsou rozmanité cesty a prostředky, dokonce tak mnohé, že je ani nemohu vypočítati.

30 Ale tolik vám mohu říci, že nebudete-li ^abdít nad sebou samými a nad ^bmyšlenkami svými a nad ^cslowy svými a nad skutky svými a nebudete-li dodržovati přikázání Boží a nevytrváte-li ve víře v to, co jste slyšeli o příchodu Pána našeho, až do konce života svého, musíte zahynouti. A nyní, ó člověče, pomni a nezahyň.

KAPITOLA 5

Vírou se Svátí stávají syny a dcerami Kristovými – Jsou pak nazýváni jménem Kristovým – Král Benjamin je nabádá, aby byli stáli a neochvějní v dobrých skutcích. Kolem roku 124 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když král Benjamin takto promluvil k svému lidu, vyslal mezi ně posly, přeje si dozvědět se od svého

23a NaS 56:16.

24a Marek 12:44.

25a NaS 56:17.

26a pp Kráčeti, kráčeti s Bohem.

b Jákob 2:17–19.

c Zach. 7:10;

Alma 1:27.

pp Almužna, dávání almužny.

d Iz. 58:10–11;

NaS 104:17–18.

27a NaS 10:4.

30a Alma 12:14.

pp Bdítí, strážní.

b Marek 7:18–23.

pp Myšlenky.

c Mat. 15:18–20.

pp Znesvěcení.

lidu, zdali uvěřili slovům, jež k nim promlouval.

2 A všichni volali jedním hlasem řkouce: Ano, věříme všem slovům, jež jsi k nám promlouval; a také víme o jistotě jejich a o pravdivosti jejich díky Duchu Pána Všemocného, který v nás neboli v srdci našem způsobil mocnou ^azměnu, takže již nemáme sklonu činiti ^bzlo, ale neustále činiti dobro.

3 A i my sami, skrze nekonečnou dobrotivost Boží a projevy Ducha jeho, máme veliký výhled na to, co přijde; a kdyby to bylo žádoucí, mohli bychom prorokovati o všech věcech.

4 A je to víra, kterou jsme měli ve věci, jež k nám král náš promlouval, která nás přivedla k tomuto velikému poznání, z něhož se radujeme tak nesmírně velikou radostí.

5 A jsme ochotni vstoupiti do ^asmlouvy s Bohem svým, že budeme činiti vůli jeho a že budeme poslušni příkázání jeho ve všech věcech, jež nám přikáže, po celý zbytek dnů svých, abychom na sebe nepřivodili nikdy ^bnekončící muka, jak bylo promlouváno ^candělem, abychom nemuseli píti z číše hněvu Božího.

6 A nyní, toto jsou slova, jež si král Beniamin od nich přál;

tudíž jim pravil: Promluvili jste slova, jež jsem si přál; a smlouva, kterou jste učinili, je smlouvou spravedlivou.

7 A nyní, pro smlouvu, kterou jste učinili, budete nazýváni ^a“dětmi Kristovými, syny jeho a dcerami jeho; neboť vizte, tohoto dne vás duchovně ^bzplodil; neboť vy pravíte, že ^csrdce vaše je změněno vírou ve jméno jeho; tudíž jste z něho ^dzrozeni a stali jste se ^esyny jeho a dcerami jeho.

8 A pod tímto označením jste ^a“osvobozeni a není ^bžádného jiného označení, jímž byste mohli býti osvobozeni. Není dáno žádného jiného ^cjména, jímž přichází spasení; tudíž, chtěl bych, abyste ^dna sebe vzali jméno Kristovo, vy všichni, kteří jste vstoupili do smlouvy s Bohem, že budete poslušni do konce života svého.

9 A stane se, že kdo toto učiní, bude shledán na pravici Boží, neboť pozná jméno, jímž je nazván; neboť bude nazván jménem Kristovým.

10 A nyní, stane se, že ten, kdo na sebe nevezme jméno Kristovo, musí býti nazván nějakým ^ajiným jménem; tudíž, bude se nalézati na ^blevici Boží.

11 A chtěl bych, abyste si také pamatovali, že toto je ono

5 2a Alma 5:14.
PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
b Alma 19:33.
5a Mos. 18:10.
b Mos. 3:25–27.
c Mos. 3:2.
7a Mos. 27:24–26;
Mojž. 6:64–68.

PP Synové a dcery
Boží.
b PP Zplozený.
c PP Srdce.
d Mos. 15:10–11.
PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
e NaS 11:30.
8a Řím. 6:18;

Gal. 5:1;
Hel. 14:30.
b Skut. 4:10, 12;
Alma 21:9.
c Mos. 26:18.
d Skut. 11:26;
Alma 46:15.
10a Alma 5:38–39.
b Mat. 25:33.

“jméno, o němž jsem pravil, že vám dám, a jež nebude nikdy vymazáno, ledaže by to bylo skrze přestupek; tudíž, mějte se na pozoru, abyste se nedopouštěli přestupku, aby toto jméno nebylo ze srdce vašeho vymazáno.

12 Pravím vám, chtěl bych, abyste pamatovali na to, abyste si “udržovali toto jméno vždy napsáno v srdci svém, abyste nebyli shledáni na levici Boží, ale abyste uslyšeli a poznali hlas, jímž vás zavolá, a také jméno, jímž vás nazve.

13 Neboť jak může člověk “poznati pána, jemuž nesloužil a jenž je pro něho cizincem a jenž je daleko od myšlenek a od záměrů srdce jeho?

14 A opět, což vezme člověk osla, který patří bližnímu jeho, a ponechá si ho? Pravím vám: Nikoli; nestrpí ani, aby se pásl mezi stády jeho, ale vyžene ho a zapudí. Pravím vám, že stejně tak tomu bude mezi vámi, nepoznáte-li jméno, jímž jste nazváni.

15 Tudíž, chtěl bych, abyste byli stálí a neochvějní, vždy oplývající dobrými skutky, aby vás Kristus, Pán Bůh Všemocný, mohl “zpečetiti za své, abyste mohli býti přivedeni do nebe, abyste mohli míti věčné spasení a věčný život skrze moudrost a moc a spravedlnost a milosrdenství toho, jenž ^bstvořil všechny

věci, na nebi i na zemi, jenž je Bohem nade vším. Amen.

KAPITOLA 6

Král Beniamin zaznamenává jména lidí a ustanovuje kněze, aby je učili – Mosiáš vládne jako spravedlivý král. Kolem roku 124–121 př. Kr.

A NYNÍ, král Beniamin, ustav promlouvati k lidu, považoval za žádoucí, aby “zapsal jména všech těch, kteří vstoupili do smlouvy s Bohem, že budou zachovávatí příkázání jeho.

2 A stalo se, že nebylo jediné duše, ledaže to byly malé děti, která by nevstoupila do smlouvy a nevzala by na sebe jméno Kristovo.

3 A opět, stalo se, že když král Beniamin učinil konec všem těmto věcem a vysvětil svého syna “Mosiáše, aby byl vládcem a králem nad svým lidem, a dal mu veškeré pokyny týkající se království a také ^bustanovil kněze, aby “učili lid, aby tak mohl slyšeti a znáti příkázání Boží, a aby ho podněcovali k rozpominání se na “přisahu, kterou učinil, rozpustil zástup a lidé se navrátili, každý se svou rodinou, do svého domu.

4 A “Mosiáš počal vládnouti na místě svého otce. A počal vládnouti ve třicátém roce svého věku, což je celkem okolo čtyř set a sedmdesáti šesti

11a Mos. 1:11–12.
pp Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
12a NaS 18:23–25.
13a Mos. 26:24–27.

15a pp Posvěcení;
Povolání a vyvolení.
b Kol. 1:16; Mos. 4:2;
Alma 11:39.
6 1a NaS 128:8.
3a Mos. 1:10; 2:30.

b pp Vysvěcení,
vysvětití.
c Alma 4:7.
d Mos. 5:5–7.
4a pp Mosiáš, syn
Beniaminův.

let od ^bdoby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

5 A král Benjamin žil tři troky a zemřel.

6 A stalo se, že král Mosiáš kráčel po cestách Páně a dodržoval soudy jeho a ustanovení jeho a zachovával příkázání jeho ve všech věcech, jež mu přikázal.

7 A král Mosiáš vedl svůj lid k tomu, aby obdělával půdu. A on sám také obdělával půdu, aby se "nestal přítěží svému lidu a aby činil podle toho, co činil jeho otec ve všech věcech. A mezi veškerým jeho lidem nebylo žádných svárů po dobu tří let.

KAPITOLA 7

Ammon nalézá zemi Lehi-Nefi, kde je králem Limhi – Limhiův lid je v porobě Lamanitů – Limhi líčí jejich příběh – Prorok (Abinadi) svědčil, že Kristus je Bůh a Otec všech věcí – Ti, kteří zasévají špinavost, sklízíjí vichřici, a ti, kteří ukládají svou důvěru v Pána, budou vysvobozeni. Kolem roku 121 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co měl král Mosiáš nepřetržitý mír po dobu tří let, přál si dozvědět se o lidech, kteří "vyšli, aby dleli v zemi Lehi-Nefi nebo-li ve městě Lehi-Nefi; neboť jeho lid od nich neměl žádnou zprávu od té doby, kdy opustili zemi ^bZarahemla; tudíž, unavovali ho svým dožadováním.

2 A stalo se, že král Mosiáš povolil, aby šestnáct jejich silných mužů vyšlo do země Lehi-Nefi, aby pátrali po svých bratřích.

3 A stalo se, že nazítří se vydali na cestu majíce s sebou jistého Ammona, jenž byl silný a mocný muž a potomek Zarahemlův; a také byl jejich vůdcem.

4 A nyní, neznali směr, kterým měli v pustině putovati, aby došli do země Lehi-Nefi; tudíž bloudili pustinou mnoho dnů, dokonce čtyřicet dnů bloudili.

5 A když již bloudili čtyřicet dnů, došli k pahorku, který je na sever od země "Šilom, a tam rozbili své stany.

6 A Ammon vzal tři své bratří, a jmenovali se Amaleki, Helem a Hem, a šli do země "Nefi.

7 A vizte, potkali krále lidu, který byl v zemi Nefi a v zemi Šilom; a byli obklopeni královou stráží a byli zajati a byli svázáni a byli uvrženi do vězení.

8 A stalo se, že když byli ve vězení dva dny, byli opět předvedeni před krále a byla jim uvolněna pouta; a stanuli před králem a bylo jim povoleno, nebo spíše přikázáno, aby odpovídali na otázky, jež jim bude klásti.

9 A on jim pravil: Vizte, já jsem "Limhi, syn Noémův, který byl synem Zenifovým, který přišel ze země Zarahemla, aby zdědil tuto zemi, jež byla zemí jejich otců, a který byl hlasem lidu učiněn králem.

4b 1. Nefi 1:4.

7a 2. Kor. 11:9.

7 1a Omni 1:27–30.

b Omni 1:13.

5a Mos. 9:6, 8, 14.

6a 2. Nefi 5:8.

9a Mos. 11:1.

10 A nyní, přeji si znáti příčinu, pro niž jste byli tak smělí, že jste se přiblížili ke zdem města, když já sám jsem byl se svými strážemi vně brány?

11 A nyní, z této příčiny jsem strpěl, abyste byli zachováni, abych se vás mohl vyzptati, nebo jinak bych vás dal usmrtiti svými strážemi. Je vám dovoleno mluvit.

12 A nyní, když Ammon viděl, že je mu dovoleno mluvit, předstoupil a sklonil se před králem; a vzpřímiv se opět, pravil: Ó králi, jsem dnes velmi vděčen Bohu, že jsem ještě na živu a že je mi dovoleno mluvit; a pokusím se mluvit směle;

13 Neboť jsem si jist, že kdybys mne znal, nebyl bys strpěl, abych nosil tato pouta. Neboť já jsem Ammon a jsem potomek ^aZarahemlův a přišel jsem ze země Zarahemla pátrati po svých bratrích, které Zenif z oné země vyvedl.

14 A nyní, stalo se, že poté, co Limhi uslyšel slova Ammonova, byl nesmírně rád a pravil: Nyní, vím s jistotou, že moji bratři, kteří byli v zemi Zarahemla, jsou ještě na živu. A nyní, budu se radovati; a nazítří dám, aby se můj lid také radoval.

15 Neboť vizte, jsme v porobě Lamanitů a byla nám ^auložena daň, kterou je velmi zatěžko nésti. A nyní, vizte, naši bratři nás vysvobodí z poroby neboli z rukou Lamanitů a my budeme jejich otroky; neboť je lépe býti

otroky Nefitů nežli platiti dávky králi Lamanitů.

16 A nyní, král Limhi přikázal svým strážím, aby již nesvazovaly Ammona ani jeho bratří, ale dal, aby šli k pahorku, který byl na sever od Šilomu, a aby přivedli do města jejich bratří, aby se tak mohli najísti a napítí a odpočinouti si od námahy své cesty; neboť vytrpěli mnoho věci; trpěli hladem, žízní a únavou.

17 A nyní, stalo se nazítří, že král Limhi vyslal prohlášení mezi všecken svůj lid, aby se tak shromáždil u ^achrámu a vyslechl slova, jež k němu promluví.

18 A stalo se, že když se shromáždili, že k nim promluvil tímto způsobem řka: Ó vy, lidé moji, pozdvihněte hlavu svou a buďte utěšeni; neboť vizte, čas je na dosah neboli není daleko, kdy již nebudeme v poddanství svých nepřátel, přes všechny naše boje, jež byly marné; a přece mám důvěru, že zbývá vykonati jeden úspěšný boj.

19 Tudíž, pozdvihněte hlavu svou a radujte se a vložte důvěru svou v ^aBoha, v toho Boha, který byl Bohem Abrahamovým a Izákovým a Jákobovým; a v toho Boha, který ^bvyvedl děti Izraele ze země egyptské a dal, aby prošly Rudým mořem po suché zemi, a živil je ^cmannou, aby v pustině nezahynuly; a mnoho dalších věcí pro ně učinil.

13a Omni 1:12–15.

15a Mos. 19:15.

17a 2. Nefi 5:16.

19a Ex. 3:6; 1. Nefi 19:10.

^b Ex. 12:40–41;

Alma 36:28.

^c Ex. 16:15, 35;

Num. 11:7–8;

Jozue 5:12.

20 A opět, tentýž Bůh vyvedl otce naše "ze země Jeruzalém a udržoval a zachovával lid svůj až do nynějška; a vizte, pro nepravosti naše a ohavnosti naše nás uvedl do poroby.

21 A vy všichni jste dnes svědky, že Zenif, jenž byl učiněn králem nad tímto lidem, jsa "přehorlivý, aby zdědil zemi svých otců, tudíž byv oklamán lstivostí a vychytralostí krále Lamana, jenž vstoupil v ujednání s králem Zenifem a vydav mu do rukou vlastnictví části země neboli dokonce města Lehi-Nefi a města Šilom; a okolní zemi –

22 A vše toto učinil s jediným záměrem, aby "přivedl tento lid do poddanství neboli do poroby. A vizte, my v této době platíme daň králi Lamanitů, až polovinu kukuřice své a ječmene svého, a dokonce veškerého obilí svého všeho druhu a polovinu přírůstků stád svých a dobytka svého; a dokonce polovinu všeho, co máme nebo co vlastníme, král Lamanitů od nás požaduje, nebo náš život.

23 A nyní, není toto velmi zatěžko nésti? A není tato naše strast veliká? Nyní vizte, jak veliký důvod máme k truchlení.

24 Ano, pravím vám, veliké jsou důvody, jež máme k truchlení; neboť vizte, kolik našich bratří bylo zabito a jejich krev byla prolita nadarmo, a vše pro nepravost.

25 Neboť kdyby tento lid nebyl upadl v přestupek, Pán by nebyl strpěl, aby na ně přišlo tak velké zlo. Ale vizte, oni neposlouchali slova jeho; ale počaly mezi nimi sváry, dokonce natolik, že prolévali mezi sebou krev.

26 A "proroka Páně zabili; ano, vyvoleného muže Božího, který jim říkal o jejich zlovolnosti a ohavnostech a prorokoval o mnohých věcech, jež přijdou, ano, dokonce o příchodu Krista.

27 A protože jim pravil, že Kristus je "Bůh, Otec všech věcí, a pravil, že na sebe vezme obraz člověka a bude to ^bobraz, podle něhož byl člověk na počátku stvořen; neboli jinými slovy pravil, že člověk byl stvořen podle obrazu "Božího a že Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe maso a krev a bude choditi po tváři země –

28 A nyní, protože toto pravil, oni ho usmrtili; a mnohé další věci učinili, jež na ně přivodily hněv Boží. Tudíž, kdo by se divil, že jsou v porobě a že jsou sužováni těžkými strastmi?

29 Neboť vizte, Pán pravil: "Nepomohu lidem svým v den přestupku jejich; ale zahradím cesty jejich, aby se jim nedařilo; a skutky jejich budou před nimi jako kámen úrazu.

30 A opět, on praví: Bude-li lid můj zasévati "špinavost, bude ^bsklízeti plevy její ve vichřici; a účinkem jejich je jed.

20a 1. Nefi 2:1–4.

21a Mos. 9:1–3.

22a Mos. 10:18.

26a Mos. 17:12–20.

27a PP Bůh, Božstvo.

^b Gen. 1:26–28;

Eter 3:14–17;

NaS 20:17–18.

^c Mos. 13:33–34; 15:1–4.

29a 1. Sam. 12:15;

2. Par. 24:20.

30a PP Špína, špinavost.

^b Gal. 6:7–8;

NaS 6:33.

PP Žeň.

31 A opět on praví: Bude-li lid můj zasévatí špinavost, bude sklízeti "východní vítr, který přináší okamžité zničení.

32 A nyní, vizte, slib Páně se naplnil a vy jste bití a sužováni.

33 Ale jestliže se "obrátíte k Pánu s celým úmyslem srdce a vložíte v něho důvěru svou a budete mu sloužiti s veškerou pílí mysli, jestliže budete toto činiti, on vás podle své vlastní vůle a libosti své vysvobodí z poroby.

KAPITOLA 8

Ammon učí lid Limhiův – Dozvoídá se o dvaceti čtyřech Jareditských deskách – Starodávne záznamy mohou býti přeloženy vidoucími – Žádný dar není větší nežli býti vidoucím. Kolem roku 121 př. Kr.

A STALO se, že poté, co král Limhi ustal promlouvati k svému lidu, neboť k nim promlouval mnoho věcí a jen několik z nich jsem napsal do této knihy, řekl svému lidu všechny věci o jejich bratřích, kteří byli v zemi Zarahemla.

2 A nechal Ammona postaviti před zástup a zopakovati jim vše, co se přihodilo jejich bratřím od té doby, kdy Zenif odešel ze země, až do doby, kdy odešel ze země on sám.

3 A také jim zopakoval poslední slova, jimž je učil král Benjamin, a vysvětlil je lidu krále Limhiho, aby porozuměli všem slovům, jež promlouval.

4 A stalo se, že poté, co on toto vše učinil, král Limhi rozpustil zástup a dal, aby se všichni navrátili do svého vlastního domu.

5 A stalo se, že dal přinésti před Ammona desky, jež obsahovaly "záznam jeho lidu od doby, kdy opustil zemi Zarahemla, aby si je mohl přečísti.

6 Nyní, jakmile Ammon přečetl záznam, král se ho otázal, umí-li vykládati jazyky, a Ammon mu řekl, že neumí.

7 A král mu pravil: Byv zamoučen pro strasti lidu svého, dal jsem vypraviti čtyřicet a tři z lidí svých na cestu do pustiny, aby takto našli zemi Zarahemla, abychom se mohli obrátiti na bratří své, aby nás vysvobodili z poroby.

8 A ačkoli byli pilní, bloudili pustinou po dobu mnoha dnů a nenalezli zemi Zarahemla, ale navrátili se do této země poté, co putovali zemí mezi mnohými vodami, objevivše zemi, jež byla pokryta kostmi lidí a zvířat a také byla pokryta zříceninami staveb všeho druhu, objevivše zemi, která bývala zalidněna lidem, který byl tak početný, jako zástupy Izraele.

9 A na svědectví, že věci, jež vypověděli, jsou pravdivé, přinesli "dvacet čtyři desky, jež jsou pokryty rytinami a jsou z ryzího zlata.

10 A viz, také přinesli "náprsní pancíře, jež jsou veliké a jsou z ^bmosazi a z mědi a jsou dokonale zachovalé.

31a Jer. 18:17; Mos. 12:6.
33a Morm. 9:6.

8 5a Mos. 9–22.
9a Eter 1:1–2.

10a Eter 15:15.
b Eter 10:23.

11 A opět, přinesli meče, jejichž jílce podlehly zkáze a jejichž ostří byla rozežrána rzí; a v zemi není nikoho, kdo by byl schopen vyložití jazyk neboli rytiny, jež jsou na deskách. Tudíž pravil jsem ti: Umíš překládati?

12 A pravím ti opět: Víš o někom, kdo umí překládati? Neboť si přeji, aby tyto záznamy byly přeloženy do našeho jazyka; neboť nám snad dají poznání o zbytku lidu, jenž byl zničen, od něž tyto záznamy pocházejí; nebo nám snad dají poznání přímo o onom lidu, jenž byl zničen; a já si přeji znáti příčinu jeho zničení.

13 Nyní mu Ammon pravil: Mohu ti s jistotou říci, ó králi, o muži, který umí „překládati záznamy; neboť má něco, čím se může dívatí a překládati veškeré záznamy z dávné doby; a je to dar od Boha. A tyto věci se nazývají^b překladaatele a žádný člověk se do nich nemůže podívatí, ledaže je mu to přikázáno, aby nepohleděl na něco, na co by neměl, a aby nezahynul. A komu je přikázáno se do nich podívatí, ten se nazývá^c vidoucím.

14 A vizte, král lidu, jenž je v zemi Zarahemla, je tím mužem, jemuž je přikázáno činiti tyto věci a jenž má tento veliký dar od Boha.

15 A král pravil, že vidoucí je větší nežli prorok.

16 A Ammon pravil, že vidoucí je zjevovatelem a taktéž

prorokem; a většího daru nemůže žádný člověk míti, ledaže by vlastnil moc Boží, což žádný člověk nemůže; a přece člověk může míti velikou moc danou mu Bohem.

17 Ale vidoucí může věděti o věcech, jež jsou minulé, a také o věcech, jež mají přijíti, a jimi budou všechny věci zjeveny, nebo spíše tajné věci budou projeveny a skryté věci vyjdou na světlo a věci, jež nejsou známé, budou jimi oznámeny a také jimi budou oznámeny věci, jež by jinak známy býti nemohly.

18 Tak Bůh poskytl prostředek, aby člověk mohl vírou vykonávatí mocné zázraky; tudíž se stává velikým dobrodiním pro své bližní.

19 A nyní, když Ammon ustal promlouvati tato slova, král se nesmírně zaradoval a vzdával díky Bohu řka: Bezpochyby „veliké tajemství je obsaženo na těchto deskách a tyto překladaatele byly bezpochyby připraveny proto, aby byla odhalena všechna takováta tajemství dětem lidským.

20 Ó, jak podivuhodná jsou díla Páně a jak dlouho má strpení s lidem svým; a jak slepé a nepronikavé je chápání dětí lidských; neboť nechtějí hledati moudrost ani netouží po tom, aby nad nimi panovala!

21 Ano, jsou jako divoké stádo, jež utíká od pastýře a rozbíhá se a je hnáno a je sežráno lesní zvěří.

13a Mos. 28:10–17.

b PP Urim a Thumim.

c PP Vidoucí.

19a Eter 3:21–28; 4:4–5.

ZÁZNAM ZENIFŮV – Zpráva o jeho lidu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, do doby, kdy byli vysvobozeni z rukou Lamanitů.

Obsaženo v kapitolách 9 až 22 včetně.

KAPITOLA 9

Zenif vede skupinu ze Zarahemly, aby vlastnili zemi Lehi-Nefi – Lamanitský král jim dovoluje zdědit zemi – Válka mezi Lamanity a Zenifovým lidem. Kolem roku 200–187 př. Kr.

JÁ, Zenif, byv vyučován ve veškerém jazyce Nefitů a maje znalost o "zemi Nefi neboli o zemi prvního dědictví našich otců a byv vyslán jako zvěd mezi Lamanity, abych mohl vyzvědět jejich síly, aby na ně naše vojsko mohlo přijít a zničit je – ale když jsem viděl to, co bylo mezi nimi dobrého, přál jsem si, aby nebyli zničeni.

2 Tudíž, sváril jsem se v pustině se svými bratřími, neboť jsem chtěl, aby s nimi náš vládce učinil dohodu; ale on, jsa strohý a krvelačný muž, přikázal, abych byl zabit; byl jsem ale zachráněn velikým krveprolitím; neboť otec bojoval proti otci a bratr proti bratrovi, dokud nebyl větší počet z našeho vojska v pustině zničen; a my jsme se vrátili, ti z nás, kteří byli ušetřeni, do země Zarahemla, abychom ten příběh vypověděli jejich manželkám a jejich dětem.

3 A přece jsem jich, jsa přehorlivý, abych zdědil zemi našich otců, sebral tolik, kolik mělo přání jít, aby vlastnili zemi, a vydali jsme se opět na cestu do pustyiny, abychom vyšli do země; ale byli jsme sužováni hladem a těžkými strastmi; neboť jsme byli pomalí v rozpočetí se na Pána, svého Boha.

4 Přesto však po mnohadenním bloudění pustinou jsme rozbili své stany na místě, kde naši bratří byli pobiti, jež bylo blízko země našich otců.

5 A stalo se, že jsem šel opět se čtyřmi svými muži do města ke králi, abych mohl poznati smýšlení královo a abych se dozvěděl, zdali mohu vstoupiti se svým lidem a vlastniti zemi v míru.

6 A vešel jsem ke králi a on se mnou učinil smlouvu, že mohu vlastniti zemi Lehi-Nefi a zemi Šilom.

7 A také přikázal, aby jeho lid ze země odešel, a já a můj lid jsme do země vstoupili, abychom ji mohli vlastniti.

8 A počali jsme stavěti stavby a opravovati zdi města, ano, totiž zdi města Lehi-Nefi a města Šilom.

9 A počali jsme obdělávati zemi, ano, vpravdě všelikými semeny, semeny kukuřice a pšenice a ječmene a neasem a šeumem a semeny všemožného ovoce; a počali jsme se množiti a v zemi se nám dařilo.

10 Nyní, byla to lstivost a vychytralost krále Lamana, že

vydal zemi, abychom ji vlastnili, aby "uvedl můj lid do poroby.

11 Tudíž stalo se, že poté, co jsme dleli v zemi po dobu dvacíti let, král Laman počal býti velice znepokojen, aby snad můj lid v zemi nezesílil, a tak by jej oni nemohli přemoci a uvést do poroby.

12 Nyní, oni byli líným a "modlářským lidem; tudíž si přáli uvést nás do poroby, aby se mohli přejídati z práce našich rukou; ano, aby mohli sami hodovati na stádech našich polí.

13 Tudíž stalo se, že král Laman počal podněcovati svůj lid, aby se svěřil s mým lidem; tudíž počaly býti války a sváry v zemi.

14 Neboť, v třináctém roce mé vlády v zemi Nefi, daleko na jihu země Šilom, když moji lidé napájeli a krmili svá stáda a obdělávali svou zemi, přišel na ně početný zástup Lamanitů a počal je pobíjeti a bráti jejich stáda a kukuřici z jejich polí.

15 Ano, a stalo se, že všichni ti, kteří nebyli dostiženi, uprchli až do města Nefi a dovolávali se u mne ochrany.

16 A stalo se, že jsem je vyzbrojil luky a šípy a meči a dýkami a kyji a praky a všelikými zbraněmi, jež jsme mohli vymyslet, a já a můj lid jsme vyšli proti Lamanitům do boje.

17 Ano, v síle Páně jsme vyšli do boje proti Lamanitům; neboť já a můj lid jsme mocně volali k Pánu, aby nás vysvobodil

z rukou našich nepřátel, neboť jsme byli probuzeni, abychom se rozpomenuli na vysvobození svých otců.

18 A Bůh "vyslyšel naše volání a odpověděl na naše modlitby; a my jsme vyšli v moci jeho; ano, vyšli jsme proti Lamanitům a za jeden den a noc jsme jich pobili tři tisíce a čtyřicet tři; pobíjeli jsme je, dokud jsme je nevyhnali ze své země.

19 A já jsem sám, svýma vlastníma rukama, pomáhal pohrbívati jejich mrtvé. A vizte, k našemu velikému smutku a bédování bylo zabito dvě stě a sedmdesát devět našich bratří.

KAPITOLA 10

Král Laman umírá – Jeho lid je divoký a zuřivý a věří ve falešné tradice – Zenif a jeho lid je přemáhají. Kolem roku 187–160 př. Kr.

A STALO se, že jsme opět počali zřizovati království a opět jsme počali vlastniti zemi v míru. A já jsem dal vyráběti válečné zbraně všeho druhu, abych tak mohl míti zbraně pro svůj lid na dobu, kdyby Lamanité opět přišli válčiti proti mému lidu.

2 A rozestavěl jsem strážě okolo země, aby na nás Lamanité nemohli opět nepozorovaně přijíti a zničití nás; a tak jsem střežil svůj lid a svá stáda a ochraňoval jsem je, aby nepadli do rukou našich nepřátel.

3 A stalo se, že jsme dědičně vlastnili zemi svých otců na

mnoho let, ano, na dobu dvaceti a dvou let.

4 A nechal jsem muže obdělávati zemi a pěstovati všeliké "zrno a všeliké ovoce všeho druhu.

5 A nechal jsem ženy přísti a lopotiti se a pracovati a vyráběti všeliké druhy jemného plátna, ano, a "látky všeho druhu, aby-chom mohli odívati svou nahotu; a tak se nám dařilo v zemi – tak jsme měli v zemi trvalý mír po dobu dvaceti a dvou let.

6 A stalo se, že král "Laman zemřel a jeho syn počal vládnouti na jeho místě. A počal podněcovati svůj lid ke vzpouře proti mému lidu; tudíž se počali připravovati na válku a na to, že půjdou bojovati proti lidu mému.

7 Ale já jsem vyslal své zvědy okolo země "Šemlon, abych mohl objeviti jejich přípravy, abych se měl před nimi na pozoru, aby nepřišli na můj lid a nezničili ho.

8 A stalo se, že přišli na sever země Šilom, se svými početnými zástupy, muži "ozbrojení^b luky a šípy a meči a dýkami a kameny a praky; a hlavy své měli oholené, takže byly holé; a byli opásáni koženým pásem okolo beder svých.

9 A stalo se, že jsem dal, aby ženy a děti lidu mého byly ukryty v pustině; a také jsem dal, aby se všichni moji staří

muži, kteří mohli unést zbraně, a také všichni moji mladí muži, kteří byli schopni unést zbraně, shromáždili, aby šli do boje proti Lamanitům; a seřadil jsem je do šiků, každého muže podle jeho věku.

10 A stalo se, že jsme šli do boje proti Lamanitům; a já, dokonce i já ve svém pokročilém věku, jsem šel bojovati proti Lamanitům. A stalo se, že jsme šli v "síle Páně do boje.

11 Nyní, Lamanité nevěděli ničeho o Pánu ani o síle Páně, tudíž spoléhali na svou vlastní sílu. Nicméně byli silným lidem, co do síly lidské.

12 Byl to "divoký a krutý a krvelačný lid, věřící v tuto^b tradici svých otců – věřili, že byli vyhnáni ze země Jeruzalém pro nepravost svých otců a že jim bylo v pustině jejich bratřími ukřivděno a také jim bylo ukřivděno při přeplouvání moře;

13 A opět, že jim bylo ukřivděno poté, co přepluli moře, když byli v zemi svého "prvního dědictví, a toto vše proto, že Nefi byl věrnější v zachovávání příkázání Páně – tudíž se mu dostalo^b přízně Páně, neboť Pán naslouchal jeho modlitbám a odpovídal na ně a převzal vedení nad jejich putováním v pustině.

14 A jeho bratří se na něho hněvali, protože "nerozuměli konáním Páně; ^bhněvali se na

10 4a Mos. 9:9.
5a Alma 1:29.
6a Mos. 9:10–11; 24:3.
7a Mos. 11:12.
8a Jarom 1:8.

b Alma 3:4–5.
10a pp Důvěra,
důvěřovati.
12a Alma 17:14.
b 2. Nefi 5:1–3.

13a 1. Nefi 18:23.
b 1. Nefi 17:35.
14a 1. Nefi 15:7–11.
b 1. Nefi 18:10–11.

něho i na vodách, protože zatvrdili srdce své proti Pánu.

15 A opět, hněvali se na něho, když připluli do zaslíbené země, protože řekli, že jim odebral z rukou "vládu nad lidem; a usilovali o to, aby ho zabili.

16 A opět, hněvali se na něho, protože odešel do pustiny, jak mu Pán přikázal, a vzal "záznamy, jež byly vyryty na deskách z mosazi, protože pravili, že je ^boloupil.

17 A takto učili své děti, že je mají nenáviděti a že je mají vraždit a že je mají olupovati a pleniti a činiti vše, co mohou, aby je zničily; tudíž mají věčnou nenávisť vůči dětem Nefiovým.

18 Právě pro tuto příčinu mne král Laman svou lstivostí a lživou vychytralostí a svými krásnými sliby oklamal, abych přivedl tento svůj lid do této země, aby ho mohli zničit; ano, a my jsme tyto mnohé roky v zemi trpěli.

19 A nyní já, Zenif, poté, co jsem pověděl všechny tyto věci o Lamanitech svému lidu, povzbudil jsem je, aby šli do boje s mocí, vkládající svou důvěru v Pána; tudíž, bojovali jsme s nimi, tváří v tvář.

20 A stalo se, že jsme je opět vyhnali ze své země; a pobili jsme je s velikým krveprolitím, dokonce tak mnohé, že jsme je nepočítali.

21 A stalo se, že jsme se opět vrátili do své vlastní země a můj

lid počal opět pečovati o svá stáda a obdělávati svou zemi.

22 A nyní, já, jsa stár, předal jsem království jednomu ze svých synů; tudíž, nepromlouvám více. A kéž Pán žehná mému lidu. Amen.

KAPITOLA 11

Král Noé panuje zlovolně – Oddává se prostopášnému životu se svými manželkami a souložnicemi – Abinadi prorokuje, že lid bude vzat do poroby – Král Noé mu usiluje o život. Kolem roku 160–150 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Zenif předal království Noémovi, jednomu ze svých synů; tudíž Noé počal vládnouti na jeho místě; a nekráčel po cestách svého otce.

2 Neboť vizte, nezachovával přikázání Boží, ale kráčel podle přání svého vlastního srdce. A měl mnoho manželek a "souložnic. A ^bzpůsobil, že jeho lid se dopouštěl hříchu a činil to, co je ohavné v očích Páně. Ano, a dopouštěli se "smilstev a všeliké zlovolnosti.

3 A uložil daň jako jednu pátou část ze všeho, co vlastnili, pátou část ze zlata jejich a ze stříbra jejich a pátou část ze "zifu jejich a z mědi jejich a z mosazi jejich a železa jejich; a pátou část z krmného dobytka jejich; a také pátou část ze všeho zrna jejich.

4 A toto vše pobíral, aby uživil

15a 2. Nefi 5:3.
16a 2. Nefi 5:12.
b Alma 20:10, 13.
11 2a Jákob 3:5.

b 1. Král. 14:15–16;
Mos. 29:31.
c 2. Nefi 28:15.
3a HEB příbuzná slova:

přídavné jméno
„zářící“; sloveso
„pokrytí neboli
oplátovati kovem“.

sebe a své manželky a své souložnice; a také své kněze a jejich manželky a jejich souložnice; tak změnil záležitosti království.

5 Neboť odstranil všechny kněze, kteří byli vysvěceni jeho otcem, a vysvětil na jejich místě nové, takové, kteří byli povýšeni v pýše srdce svého.

6 Ano, a tak byli podporováni ve své lenosti a ve svém modlářství a ve svých smilstvech daněmi, jež král Noé uložil svému lidu; tak lid převelice pracoval, aby podporoval nepravost.

7 Ano, a také se stal modlářským, protože byl oklamán marnými a lichotivými slovy krále a kněží; neboť k němu promlouvali lichotivé věci.

8 A stalo se, že král Noé postavil mnoho nádherných a prostorných staveb; a ozdobil je jemnou prací ze dřeva a všelikými drahocennými věcmi, zlatem a stříbrem a železem a mosazí a zifem a mědí;

9 A také si postavil prostorný palác a v jeho středu trůn, a to vše bylo z vybraného dřeva a ozdobeno zlatem a stříbrem a drahocennými věcmi.

10 A také nechal dělníky své vypracovati všeliké jemné práce uvnitř zdi chrámu, z vybraného dřeva a z mědi a z mosazi.

11 A místa, jež byla vyhrazena pro vysoké kněze a jež byla nade všemi jinými místy, ozdobil ryzím zlatem; a dal před nimi postaviti opěradlo, aby mohli nechatí tělo své a ruce své na

něm spočinouti, zatímco budou promlouvati k jeho lidu lživá a marná slova.

12 A stalo se, že postavil v blízkosti chrámu "věž; ano, velmi vysokou věž, dokonce tak vysokou, že se mohl postavit na její vrchol a přehlédnouti zemi Šilom a také zemi Šemlon, kterou vlastnili Lamanité; a mohl dokonce přehlížeti celou zemi okolní.

13 A stalo se, že dal v zemi Šilom postaviti mnohé stavby; a dal postaviti velikou věž na pahorku severně od země Šilom, což bylo útočiště pro děti Nefiovy v době, kdy uprchly ze země; a tak nakládal s bohatstvím, jež získával zdaněním svého lidu.

14 A stalo se, že ulpíval svým srdcem na svém bohatství a trávil čas prostopášným životem se svými manželkami a se svými souložnicemi; a stejně tak i jeho kněží trávil čas se svými nevěstkami.

15 A stalo se, že po zemi založil vinice; a postavil vinné lisy a vyráběl víno v hojnosti; a tudíž se stal "pijanem vína, a také jeho lid.

16 A stalo se, že Lamanité počali napadati jeho lid, jeho malé počty, a pobíjeti je na jejich polích, a když pečovali o svá stáda.

17 A král Noé vyslal stráže okolo země, aby je zadržely; ale nevyslal dostatečný počet, a Lamanité je napadli a zabili je a odehnali mnohá jejich stáda ze země; tak je Lamanité počali

ničiti a projevovati vůči nim svou nenávisť.

18 A stalo se, že král Noé proti nim vyslal svá vojska a byli zahnaní zpět neboli ona je zahнала na nějaký čas zpět; tudíž, vrátili se a radovali se ze své kořisti.

19 A nyní, pro toto veliké vítězství byli povýšeni v pýše srdce svého; "chlubili se svou vlastní silou a pravili, že jejich padesát by se mohlo postavit proti tisícům Lamanitů; a tak se chlubili a měli potěšení z krve a z prolévání krve svých bratří, a to pro zlovolnost svého krále a svých kněží.

20 A stalo se, že mezi nimi byl muž, který se jmenoval "Abinadi; a vyšel mezi ně a počal prorokovati řka: Vizte, tak praví Pán a tak mi přikázal řka: Jdi a řekni tomuto lidu, tak praví Pán – Běda tomuto lidu, neboť já jsem viděl ohavnosti jejich a zlovolnost jejich a smilstva jejich; a nebudou-li činiti pokání, navštívím je v hněvu svém.

21 A nebudou-li činiti pokání a neobráti-li se k Pánu, svému Bohu, vizte, vydám je do rukou nepřátel jejich; ano, budou uvedeni do "poroby; a budou sužováni rukou nepřatel svých.

22 A stane se, že poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, a jsem Bůh "horlivý, navštěvující nepravosti lidu svého.

23 A stane se, že nebude-li tento lid činiti pokání a neobráti-li

se k Pánu, svému Bohu, bude uveden do poroby; a žádný ho nevysvobodí, leda by to byl Pán, Všemohoucí Bůh.

24 Ano, a stane se, že až ke mně budou volati, budu "pomalý k vyslyšení volání jejich; ano, a strpím, aby byli bití nepřáteli svými.

25 A nebudou-li činiti pokání v žíní a popelu a nebudou-li volati mocně k Pánu, svému Bohu, "nevyslyším modlitby jejich, ani je nevysvobodím ze strastí jejich; a tak praví Pán a tak mi přikázal.

26 Nyní, stalo se, že když k nim Abinadi promluvil tato slova, rozhněvali se na něho a snažili se ho připravit o život; ale Pán ho vysvobodil z rukou jejich.

27 Nyní, když král Noé slyšel slova, jež Abinadi promlouval k lidu, také se hněval; a pravil: Kdo je Abinadi, že já a můj lid bychom jím měli býti souzeni, nebo "kdo je ten Pán, který přivede na můj lid tak velikou strast?

28 Přikazuji vám, abyste Abinadiho přivedli sem, abych ho mohl zabít, neboť pravil tyto věci, aby podnítil můj lid, aby se jeden na druhého hněvali, a aby vyvolal mezi mým lidem sváry; tudíž ho zabijí.

29 Nyní, oči lidí byly "zaslepeny; tudíž, ^bzatvrdili srdce své proti slovům Abinadiovým a

19a NaS 3:4.

pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

20a pp Abinadi.

21a Mos. 12:2; 20:21;

21:13–15; 23:21–23.

22a Ex. 20:5; Deut. 6:15;
Mos. 13:13.

24a Mich. 3:4;
Mos. 21:15.

25a Iz. 1:15; 59:2.

27a Ex. 5:2; Mos. 12:13.

29a Mojž. 4:4.

b Alma 33:20;
Eter 11:13.

od té doby nadále se ho snažili zajmouti. A král Noé zatvrdil srdce své proti slovu Páně a nečinil pokání ze svých zlých činů.

KAPITOLA 12

Abinadi je uvězněn za prorokování o zničení lidu a o smrti krále Noéma – Falešní kněží citují písmo a předstírají, že zachovávají zákon Mojžíšův – Abinadi je začíná učití desateru přikázání. Kolem roku 148 př. Kr.

A STALO se, že po uplynutí dvou let mezi ně přišel Abinadi v převlečení, aby ho nepoznali, a počal mezi nimi prorokovati řka: Tak mi přikázal Pán řka – Abinadi, jdi a prorokuj tomuto lidu mému, neboť oni zatvrdili srdce své proti slovům mým; nečinili pokání ze zlých činů svých; tudíž je ^a navštívím v hněvu svém, ano, v prudkém hněvu svém je navštívím v nepravostech jejich a v ohavnostech jejich.

2 Ano, běda tomuto pokolení! A Pán mi pravil: Vztáhni ruku svou a prorokuj řka: Tak praví Pán, stane se, že toto pokolení bude pro nepravosti své uvedeno do ^a poroby a bude bito do ^b tváře; ano, a bude hnáno lidmi a bude pobito; a supové z oblohy a psi, ano, a divá zvíř budou žráti maso jeho.

3 A stane se, že ^a život krále

Noéma bude mít ceny dokonce jako šat v horké ^b peci; neboť on pozná, že já jsem Pán.

4 A stane se, že stihnu tento lid svůj těžkými strastmi, ano, hladem a ^a morem; a způsobím, že budou ^b kvílet po celý den.

5 Ano, a způsobím, že budou mít na zádech připoutána ^a břemena; a budou popoháněni jako němý osel.

6 A stane se, že na ně sešlu krupobití a to je bude bít; a také budou sužováni ^a východním větrem; a také ^b hmyz bude obtěžovati zemi jejich a žráti obilí jejich.

7 A budou stíháni velikým morem – a toto vše učiním pro ^a nepravosti jejich a ohavnosti jejich.

8 A stane se, že nebudou-li činiti pokání, zcela je ^a vyhladím s tváře země; avšak zanechají po sobě ^b záznam a já ho zachovám pro jiné národy, jež budou vlastniti zemi; ano, dokonce toto učiním, abych mohl odkrýti ohavnosti tohoto lidu jiným národům. A mnohé věci prorokoval Abinadi proti tomuto lidu.

9 A stalo se, že se na něho rozhněvali; a jali ho a přinesli ho svázaného před krále a pravili králi: Viz, přivedli jsme před tebe muže, který prorokuje zlo ohledně tohoto lidu a praví, že Bůh jej zničí.

10 A také prorokuje zlo ohledně tvého života a praví, že

12 1a Iz. 65:6.

2a Mos. 11:21; 20:21;
21:13–15; 23:21–23.

b Mos. 21:3–4.

3a Mos. 12:10.

b Mos. 19:20.

4a NaS 97:26.

b Mos. 21:9–10.

5a Mos. 21:3.

6a Jer. 18:17;

Mos. 7:31.

b Ex. 10:1–12.

7a NaS 3:18.

8a Alma 45:9–14.

b Morm. 8:14–16.

tvůj život bude jako šat v ohnivě peci.

11 A opět, on praví, že budeš jako stéblo, dokonce jako suché stéblo na poli, přes které běhá zvěř a které pošlapává nohama.

12 A opět, on praví, že budeš jako květy bodláku, který je, když je plně zralý, zafouká-li vítr, roznášen po tváři země. A tvrdí, že to pravil Pán. A praví, že toto vše na tebe přijde, nebudeš-li činiti pokání, a to pro tvé nepravosti.

13 A nyní, ó králi, jaké veliké zlo jsi učinil nebo jakých velikých hříchů se tvůj lid dopustil, abychom byli odsouzeni Bohem nebo souzeni tímto mužem?

14 A nyní, ó králi, viz, my jsme nevinní a ty, ó králi, jsi nezhrěšil; tudíž, tento muž o tobě lhal a prorokoval nadarmo.

15 A viz, my jsme silní, my nevejdeme do poroby ani nebudeme zajati svými nepřáteli; ano, a tobě se v zemi dařilo a také se ti dařiti bude.

16 Viz, zde je ten muž, vydáváme ho do tvých rukou; můžeš mu učiniti, co se ti zdá dobré.

17 A stalo se, že král Noé dal Abinadiho uvrhnouti do vězení; a přikázal, aby se "kněží shromáždili, aby se s nimi mohl poraditi, co by s ním měli učiniti.

18 A stalo se, že pravili králi: Přiveď ho sem, abychom ho mohli vyslychat; a král přikázal, aby byl před ně předveden.

19 A počali ho vyslychat, aby

ho mohli lapiti, aby ho tak měli z čeho obviniti; ale on jim směle odpovídal a odolal všem jejich otázkám, ano, k jejich údivu; neboť jim "odolal ve všech jejich otázkách a zahanbil je ve všech jejich slovech.

20 A stalo se, že jeden z nich mu pravil: Co znamenají slova, jež jsou napsána a jimž učili naši otcové a jež praví:

21 "Jak krásné na horách jsou nohy toho, jež přináší dobré zvěsti; jež zvěstuje pokoj; jež přináší dobré zvěsti o dobrou; jež zvěstuje spasení; jež praví Sionu: Panujeť Bůh tvůj;

22 Strážní tvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem zpívati budou; neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion;

23 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém;

24 Pán obnažil svaté "rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

25 A nyní, Abinadi jim pravil: Vy jste "kněží a předstíráte, že učíte tento lid a že rozumíte duchu prorokování, nicméně si přejete ode mne zvědět, co tyto věci znamenají?

26 Pravím vám, běda vám za převrácení cest Páně! Neboť rozumíte-li těmto věcem, neučili jste jim; tudíž, převraceli jste cesty Páně.

27 Nepoužili jste srdce své k "porozumění; tudíž jste

17a Mos. 11:11.
19a NaS 100:5–6.
21a Iz. 52:7–10;

Nahum 1:15.
24a 1. Nefi 22:11.
25a Mos. 11:5.

27a PP Porozumění.

nebyli moudří. Tudíž, čemu učíte tento lid?

28 A oni pravili: Učíme zákonu Mojžíšovu.

29 A on jim opět pravil: Jestliže učíte "zákonu Mojžíšovu, proč ho nezachovááte? Proč ulpíváte srdcem svým na bohatství? Proč se dopouštíte ^bsmilstev a mrháte silami svými s nevěstkami, ano, a způsobujete, že tento lid se dopouští hříchu, takže Pán má příčinu vyslati mne, abych prorokoval proti tomuto lidu, ano, dokonce veliké zlo proti tomuto lidu?

30 Nevíte, že mluvím pravdu? Ano, vy víte, že mluvím pravdu; a měli byste se třásti před Bohem.

31 A stane se, že budete biti za své nepravosti, neboť jste pravili, že učíte zákonu Mojžíšovu. A co vy víte o zákonu Mojžíšovu? "Přichází spasení zákonem Mojžíšovým? Co vy pravíte?

32 A oni odpověděli a pravili, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým.

33 Ale nyní jim Abinadi pravil: Vím, že budete-li zachovávatí přikázání Boží, budete spaseni; ano, budete-li zachovávatí přikázání, jež Pán předal Mojžíšovi na hoře "Sinaji řka:

34 "Já jsem Pán, tvůj Bůh, který tě ^bvyvedl ze země egyptské, z domu poroby.

35 Nebudeš mítí žádného "jiného Boha přede mnou.

36 Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení těch věcí, jež jsou na nebi svrchu, ani věcí, jež jsou na zemi dole.

37 Nyní, Abinadi jim pravil: Činili jste toto vše? Pravím vám: Nikoli, nečinili. A "učili jste tento lid, že má činiti všechny tyto věci? Pravím vám: Nikoli, neučili.

KAPITOLA 13

Abinadi je ochraňován božskou mocí – Učí desateru přikázání – Spasení nepřichází samotným zákonem Mojžíšovým – Sám Bůh učiní usmíření a vykoupí svůj lid. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, když král uslyšel tato slova, pravil svým kněžím: Pryč s tímto mužem a zabijte ho; neboť co s ním uděláme, vždyť je šílený.

2 A oni předstoupili a pokusili se na něj vložití ruce své; ale on jim odolal a pravil jim:

3 Nedotýkejte se mne, neboť Bůh vás udeří, vložíte-li na mne ruce své, neboť jsem nepředal poselství, jež mne Pán poslal předati; ani jsem vám nepověděl to, co jste "žádali, abych řekl; tudíž, Bůh nestrpí, abych byl v tuto dobu zničen.

4 Ale musím splniti přikázání, jež mi Bůh přikázal; a protože jsem vám řekl pravdu, hněváte

29a PP Zákon Mojžíšův.

b PP Cizoložství.

31a Mos. 3:15; 13:27–32;

Alma 25:16.

33a Ex. 19:9, 16–20;

Mos. 13:5.

34a Ex. 20:2–4.

b Ex. 12:51;

1. Nefi 17:40;

Mos. 7:19.

35a Ozeáš 13:4.

PP Modlářství.

37a Mos. 13:25–26.

13 3a Mos. 12:20–24.

se na mne. A opět, protože jsem promlouval slovo Boží, odsoudili jste mne, že jsem šílený.

5 Nyní, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, lidé krále Noéma se neopovážili vložiti na něj ruce, neboť na něm spočíval Duch Páně; a jeho tvář "zářila nesmírným jasem, dokonce jako Mojžíšova, když byl na hoře Sinaji a když mluvil s Pánem.

6 A mluvil s "mocí a pravomocí od Boha; a pokračoval ve svých slovech řka:

7 Vidíte, že nemáte moc mne zabít, tudíž dokončím poselství své. Ano, a pociťuji, že se vám "zařezává do srdce vašeho to, že vám říkám pravdu o nepravostech vašich.

8 Ano, a slova má vás naplňují podivem a úžasem a hněvem.

9 Ale já dokončím poselství své; a pak na tom nezáleží, kam půjdu, pakliže budu spasen.

10 Ale tolik vám říkám, že to, co se mnou poté učiníte, bude "předobrazem a nástinem věcí, jež přijdou.

11 A nyní, přečtu vám zbytek "příkázání Božích, neboť pociťuji, že nejsou vepsána v srdci vašem; pociťuji, že jste se zabývali nepravostí a učili jí většinu života svého.

12 A nyní, pamatujte si, že jsem vám pravil: Neučiníš sobě žádné ryté zpodobeniny ani žádného zpodobení věcí, jež

jsou na nebi svrchu nebo jež jsou na zemi dole nebo jež jsou ve vodách pod zemí.

13 A opět: Nebudeš se jim klanět, ani jim sloužiti; neboť já Pán, tvůj Bůh, jsem Bůh horlivý, navštěvující nepravosti otců na dětech do třetího a čtvrtého pokolení těch, kteří mne nenávidí;

14 A činící milosrdenství tisícům těch, kteří mne milují a zachovávají příkázání má.

15 Nevezmeš jméno Pána Boha svého nadarmo; neboť nenechá nevinného Pán toho, kdo bere jméno jeho nadarmo.

16 Pomni na "den sabatní, abys jej světil.

17 Šest dnů pracovati budeš a dělati všeliké dílo své;

18 Ale dne sedmého, o sabatu Pána Boha tvého, nebudeš dělati žádného díla, ty, ani syn tvůj, ani dcera tvá, služebník tvůj, ani služebnice tvá, ani dobytek tvůj, ani příchozí tvůj, jenž jest v branách tvých;

19 Neboť v "šesti dnech učinil Pán nebe a zemi a moře a všecko, což v nich jest; pročež, požehnal Pán den sabatní a posvětil ho.

20 "Cti otce svého a matku svou, ať se prodlejí dnové tvoji na zemi, kterouž Pán Bůh tvůj dává tobě.

21 "Nezabiješ.

22 "Nezvizoložíš. ^bNepokradeš.

23 Nevydáš proti bližnímu svému "křivého svědectví.

5a Ex. 34:29–35.

6a PP Moc.

7a 1. Nefi 16:2.

10a Mos. 17:13–19;

Alma 25:10.

11a Ex. 20:1–17.

16a PP Sabatní den.

19a Gen. 1:31.

20a Marek 7:10.

21a Mat. 5:21–22;

NaS 42:18.

PP Vražda, vražditi.

22a PP Cizoložství.

^b PP Krádež, krásti.

23a Přísl. 24:28.

PP Lhaní.

24 Nebudeš "žádostiv domu bližního svého, nebudeš žádostiv manželky bližního svého, ani služebníka jeho, ani služebnice jeho, ani vola jeho, ani osla jeho, ani ničeho, což je bližního tvého.

25 A stalo se, že poté, co Abinadi ustal promlouvati, pravil jim: Učili jste tento lid, že má pilně činiti všechny tyto věci, aby zachovával tato přikázání?

26 Pravím vám: Nikoli; neboť kdybyste tak byli činili, Pán by mne nebyl býval nechal přijíti a prorokovati zlo ohledně tohoto lidu.

27 A nyní, vy jste řekli, že spasení přichází zákonem Mojžíšovým. Pravím vám, že je nezbytné, abyste prozatím zachovávali "zákon Mojžíšův; ale pravím vám, že přijde čas, kdy ^bjiž nebude nezbytné zachovávat zákon Mojžíšův.

28 A nadto, pravím vám, že "spasení nepřichází ^bzákonem samotným; a kdyby nebylo "usmíření, jež Bůh sám učiní za hříchy a nepravosti lidu svého, museli by nevyhnutelně zahynouti, i přes zákon Mojžíšův.

29 A nyní, pravím vám, že bylo nezbytné, aby byl dětem Izraele dán zákon, ano, dokonce

velmi "přísný zákon; neboť byly lidem tvrdošíjným, ^brychlým k tomu, aby konal nepravosti, a pomalým k tomu, aby se rozpomenul na Pána Boha svého;

30 Tudíž jim byl dán "zákon, ano, zákon úkonů a ^bobřadů, zákon, který ony měly přísně "dodržovati ze dne na den, aby jim pomáhal pamatovati na Boha a na povinnosti jejich vůči němu.

31 Ale vizte, pravím vám, že všechny tyto věci byly "předobrazy věcí, jež přijdou.

32 A nyní, rozuměly zákonu? Pravím vám: Nikoli, všechny zákonu nerozuměly; a to pro tvrdost srdce svého; neboť nepochopily, že žádný člověk nemůže býti spasen, "ledaže by to bylo vykopením Božím.

33 Neboť vizte, cožpak jim Mojžíš neprorokoval příchod Mesiáše, a že Bůh vykoupí svůj lid? Ano, a dokonce "všichni proroci, kteří kdy prorokovali od počátku světa – nepromlouvali více či méně o těchto věcech?

34 Nepravili snad, že sám "Bůh sestoupí mezi děti lidské a vezme na sebe podobu člověka a bude choditi s velikou mocí po tváři země?

35 Ano, a což také nepravili,

24a pp Žádostiv býti, žádostivost.

27a pp Zákon Mojžíšův.
b 3. Nefi 9:19–20;
15:4–5.

28a Gal. 2:16.
pp Spasení;
Vykoupení,
vykoupený,

vykoupení.
b Gal. 2:21;

Mos. 3:14–15;
Alma 25:15–16.

c pp Usmíření, usmířiti.

29a Jozue 1:7–8.
b Alma 46:8.

30a Ex. 20.
b pp Obřady.

c Jákob 4:5.

31a Mos. 16:14;
Alma 25:15.

pp Symbolika.

32a 2. Nefi 25:23–25.

33a 1. Nefi 10:5;
Jákob 4:4; 7:11.

34a Mos. 7:27; 15:1–3.
pp Bůh, Božstvo.

že uskuteční "vzkříšení mrtvých a že on sám bude utlačován a sužován?

KAPITOLA 14

Izaiáš promlouvá o Mesiášovi – Mesiášovo pokorení a utrpení jsou vyložena – Dává svou duši jako oběť za hřích a přimlouvá se za přestupníky – Porovnej s Izaiášem 53. Kolem roku 148 př. Kr.

ANO, nepraví vpravdě Izaiáš: Kdo uvěřil zprávě naší a rámě Páně komu jest zjeveno?

2 Neboť poroste před ním jako křehká rostlinka a jako kořen ze země vyprahlé; nemaje podoby ani příjemnosti; a až uvidíme jej, není žádné krásy na něm, proč bychom ho žádostivi byli.

3 Lidé jím pohrdají a opovrhují; muž bolesti a znalý zármutku; a my jsme se jakoby skryli před ním odvrácením tváře; bylo jím pohrdáno a my jsme si jej nevážili.

4 Zajisté on "snášel ^bzármutky naše a bolesti naše on nesl; my však jsme se domnívali, že jest raněn, bit od Boha, i sužován.

5 Ale on byl raněn pro "přestupky naše, potřen pro nepravosti naše; trestání pro pokoj náš bylo na něj vloženo; a ranami jeho jsme ^buzdraveni.

6 My všichni jako "ovce jsme zbloudili; jeden každý na cestu svou jsme se obrátili; a Pán uvalil na něj nepravosti všech nás.

7 Utlačován byl a sužován, přece "neotevřel úst svých; jako ^bberánek k zabití je veden a jako ovce před střihači svými je nemá, tak on neotevřel úst svých.

8 Byl vyňat z vězení a od soudu; a kdo bude pokolením jeho? Neboť odříznut byl ze země živých; pro přestupky lidu mého zraněn byl.

9 A hrob měl se zlovolnými a s "bohatými ve smrti své; třebaže neučinil nic ^bzlého, aniž byla nalezena lest v ústech jeho.

10 Avšak Pánu se zalíbilo ho potříti; vydal ho zármutku; když učiníš duši jeho obětí za hřích, on uvidí "símě své a on prodlouží dny své a potěšení Páně narůstati bude v ruce jeho.

11 Uzří trápení duše své a bude uspokojen; poznáním svým ospravedlní spravedlivý služebník můj mnohé; neboť nepravosti jejich on "ponese.

12 Tudíž dám mu podíl pro veliké a on se podělí o kořist se silnými; neboť vylil na smrt duši svou; a byl počítán mezi přestupníky; a nesl hříchy mnohých a za přestupníky se "přimlouvá.

35a Iz. 26:19;
2. Nefi 2:8.
14 4a Alma 7:11–12.
b Mat. 8:17.
5a Mos. 15:9;
Alma 11:40.
b 1. Petr. 2:24–25.
6a Mat. 9:36;
2. Nefi 28:14;

Alma 5:37.
7a Marek 15:3.
pp Ježíš Kristus.
b pp Beránek Boží;
Přesnice.
9a Mat. 27:57–60;
Marek 15:27, 43–46.
pp Jozef z Arimatie.
b Jan 19:4.

10a Mos. 15:10–13.
11a Lev. 16:21–22;
1. Petr. 3:18;
NaS 19:16–19.
12a 2. Nefi 2:9;
Mos. 15:8;
Moroni 7:27–28.

KAPITOLA 15

Jak je Kristus Otcem i Synem – Bude se přimlouvati a ponese přeštkupky svého lidu – Oni a všichni svatí proroci jsou jeho símě – On uskutečňuje vzkříšení – Malé děti mají věčný život. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, Abinadi jim pravil: Chtěl bych, abyste rozuměli, že sám "Bůh sestoupí mezi děti lidské a ^bvykoupí lid svůj.

2 A protože "přebývá v těle, bude nazván Syn Boží, a poddáv tělo vůli ^bOtcově, je Otcem i Synem –

3 Otec, "protože byl ^bpočet mocí Boží; a Syn kvůli tělu; tak se stává Otcem i Synem –

4 A jsou "jeden Bůh, ano, skutečný ^bVěčný "Otec nebe a země.

5 A tak tělo stávající se poddaným Duchu neboli Syn Otcí, jsoucí duchním Bohem, "vytrpí pokušení a nepoddá se pokušení, ale strpí, aby lid jeho se mu vysmíval a aby ho ^bbičoval a vyvrhl a "zřekl se ho.

6 A po tom všem, poté, co vykoná mnohé mocné zázraky

mezi dětmi lidskými, bude veden, ano, "jak vpravdě Izaiáš pravil, jako ovce před střihačem je nemá, tak on ^bneotevřel úst svých.

7 Ano, právě tak bude veden, "ukřižován a zabit a tělo se stane poddaným dokonce až smrti a ^bvůle Synova bude pohlcena ve vůli Otcově.

8 A tak Bůh zláme "pouta smrti, získav ^bvítězství nad smrtí; dáváje Synovi moc učiniti "přimluvu za děti lidské –

9 Vystoupiv do nebe, maje nitro naplněné milosrdenstvím; jsa naplněn soucitem vůči dětem lidským; stoje mezi nimi a spravedlností; zlomiv pouta smrti, vzav na "sebe nepravost jejich a přeštkupky jejich, vykoupiv je a ^buspokojiv požadavky spravedlnosti.

10 A nyní, pravím vám, kdo bude pokolením jeho? Vizte, pravím vám, že až bude duše jeho učiněna obětí za hřích, uvidí "símě své. A nyní, co pravíte vy? A kdo bude símě jeho?

11 Vizte, pravím vám, že každý, kdo slyšel slova "proroků, ano, všech svatých proroků,

15 1a 1. Tim. 3:16;
Mos. 13:33–34.
pp Ježíš Kristus.

b pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.

2a Mos. 3:5; 7:27;
Alma 11:7–9–13.

b Iz. 64:8; Jan 10:30;
14:8–10;
Mos. 5:7;
Alma 11:38–39;
Eter 3:14.

3a NaS 93:4.

b Lukáš 1:31–33;
Mos. 3:8–9;

Alma 7:10;
3. Nefi 1:14.

4a Deut. 6:4;
Jan 17:20–23.
pp Bůh, Božstvo.

b Alma 11:39.

c Mos. 3:8;
Hel. 14:12;
3. Nefi 9:15;
Eter 4:7.

5a Lukáš 4:2;
Židům 4:14–15.

b Jan 19:1.

c Marek 8:31;
Lukáš 17:25.

6a Iz. 53:7.

b Lukáš 23:9; Jan 19:9;
Mos. 14:7.

7a pp Ukřižování.

b Lukáš 22:42; Jan 6:38;
3. Nefi 11:11.

8a Mos. 16:7;

Alma 22:14.

b Ozeáš 13:14;
1. Kor. 15:55–57.

c 2. Nefi 2:9.

9a Iz. 53; Mos. 14:5–12.

b pp Usmíření, usmířiti.

10a Iz. 53:10;
Mos. 5:7; 27:25;

Moroni 7:19.
11a NaS 84:36–38.

kteří prorokovali o příchodu Páně – pravím vám, že všichni ti, kteří poslouchali slova jejich a uvěřili, že Pán vykoupí lid svůj, a kteří vyhlížejí onen den pro odpuštění hříchů svých, pravím vám, že tito jsou símě jeho neboli ti jsou dědici ^bkrálovství Božího.

12 Neboť to jsou ti, jejichž hříchy ^aon nesl; to jsou ti, pro něž zemřel, aby je vykoupil z přestupků jejich. A nyní, nejsou snad símě jeho?

13 Ano, a nejsou jím proroci, každý, který otevřel ústa svá k prorokování, který neupadl v přestupek, chci říci všichni svatí proroci již od oné doby, kdy počal svět? Pravím vám, že oni jsou símě jeho.

14 A to jsou ti, kteří ^azvěstovali pokoj, kteří přinášeli dobré zvěsti o dobru, kteří zvěstovali spasení; a pravili Sionu: Panujet Bůh tvůj!

15 A ó, jak krásné na horách byly nohy jejich!

16 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří stále ještě zvěstují pokoj!

17 A opět, jak krásné na horách jsou nohy těch, kteří budou zvěstovati pokoj později, ano, od nynějška nadále a na věky!

18 A vizte, pravím vám, toto není vše. Neboť ó, jak krásné na horách jsou ^anohy toho, kdo

přináší dobré zvěsti, kdo je zakladatelem ^bpokoje, ano, dokonce Pána, jenž vykoupil lid svůj; ano, toho, který lidu svému udělil spasení;

19 Neboť kdyby nebylo vykopení, jež pro lid svůj vykonal, jež bylo připraveno od ^azaložení světa, pravím vám, kdyby toho nebylo, veškeré lidstvo by bylo muselo ^bzahynouti.

20 Ale vizte, pouta smrti budou zlomena a Syn vládne a má moc nad mrtvými; tudíž, uskutečňuje vzkříšení mrtvých.

21 A přichází vzkříšení, tedy ^aprvní vzkříšení; ano, tedy vzkříšení těch, kteří byli a kteří jsou a kteří budou, až do vzkříšení Krista – neboť tak se bude nazývati.

22 A nyní, vzkříšení všech proroků a všech těch, kteří uvěřili ve slova jejich neboli všech těch, kteří zachovávali přikázání Boží, nastane při prvním vzkříšení; tudíž, oni jsou prvním vzkříšením.

23 Jsou pozvednuti, aby ^apřebývali s Bohem, který je vykoupil; tak mají věčný život skrze Krista, který ^bzlámal pouta smrti.

24 A toto jsou ti, kteří mají podíl na prvním vzkříšení; a toto jsou ti, kteří zemřeli předtím, nežli přišel Kristus, v nevědomosti své, aniž by

11b pp Království Boží
neboli království
nebeské; Spasení.

12a Mos. 14:12;
Alma 7:13; 11:40–41.

14a Iz. 52:7;
Řím. 10:15;

1. Nefi 13:37;
Mos. 12:21–24.
pp Misionářská práce.

18a 3. Nefi 20:40;
NaS 128:19.

b Jan 16:33.
pp Pokoj.

19a Mos. 4:6.
b 2. Nefi 9:6–13.
21a Alma 40:16–21.
23a Žalmy 24:3–4;
1. Nefi 15:33–36;
NaS 76:50–70.
b pp Smrt, tělesná.

jim bylo oznámeno "spasení. A tak Pán uskutečňuje jejich znovuzřízení; a oni mají podíl na prvním vzkříšení neboli mají věčný život, jsouce vykoupeni Pánem.

25 A malé "děti také mají věčný život.

26 Ale vizte a "bojte se a treste se před Bohem, neboť byste se měli trásti; neboť Pán nevykupuje nikoho takového, kdo se proti němu ^bbouří a ^cumírá v hříších svých; ano, vpravdě všichni ti, kteří zahynuli v hříších svých od samého počátku světa, kteří se záměrně bouřili proti Bohu, kteří znali přikázání Boží, a nezachovávali je; ^dto jsou ti, kteří ^enemají podíl na prvním vzkříšení.

27 Tudíž neměli byste se trásti? Neboť spasení k nikomu takovému nepřichází; neboť Pán nikoho takového nevykoupil; ano, Pán ani takové vykoupiti nemůže; neboť nemůže popřít sám sebe; neboť nemůže popřít "spravedlnost, když ta má nárok svůj.

28 A nyní, pravím vám, že přijde čas, kdy spasení Páně bude "oznamováno každému národu, pokolení, jazyku a lidu.

29 Ano, Pane, "strážní tvoji pozdvihnou hlas svůj; společným hlasem zpívají budou;

neboť okem v oko uzří, až Pán opět přivede Sion.

30 Propukněte v radost; zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

31 Pán obnažil svatě rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení našeho Boha.

KAPITOLA 16

Bůh vykupuje lidi z jejich ztraceného a padlého stavu – Ti, kteří jsou tělesní, zůstávají, jako kdyby nebylo žádného vykoupení – Kristus uskutečňuje vzkříšení k nekonečnému životu nebo k nekonečnému zatracení. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co Abinadi promluvil tato slova, vztáhl ruku a pravil: Přijde čas, kdy všichni uvidí "spasení Páně; kdy každý národ, pokolení, jazyk a lid okem v oko uzří a ^bvyzná před Bohem, že soudy jeho jsou spravedlné.

2 A pak budou zlovolní "vyvržení a budou mít příčinu ke kvílení a k ^bpláči a k nářku a k skřípění zubů; a to proto, že neposlouchali hlas Páně; tudíž Pán je nevykoupí.

3 Neboť jsou "tělesní a ďábelští a ^bďábel má nad nimi moc;

24a 2. Nefi 9:25–26;
NaS 137:7.

25a NaS 29:46; 137:10.
pp Spasení –
Spasení dětí.

26a Deut. 5:29;
Jákoab 6:9.
b 1. Nefi 2:21–24.
c Ezech. 18:26;

1. Nefi 15:32–33;
Moroni 10:26.

d Alma 40:19.
e NaS 76:81–86.

27a Alma 34:15–16; 42:1.
28a pp Misionářská práce.
29a pp Bdítí, strážní.
16 1a pp Spasení.
b Mos. 27:31.

2a NaS 63:53–54.
b Mat. 13:41–42;

Lukáš 13:28;
Alma 40:13.

3a Gal. 5:16–25;
Mos. 3:19.
pp Přírozený člověk.
b 2. Nefi 9:8–9.
pp Ďábel.

ano, totiž onen starý had, který ‘podvedl naše první rodiče, což bylo příčinou ^apádu jejich; což bylo příčinou toho, že veškeré lidstvo se stalo tělesným, smyslným, ďábelským, ‘schopným rozeznávat zlo od dobra a poddávajícím se ďáblu.

4 Takto veškeré lidstvo bylo ‘ztraceno; a vizte, bylo by nekonečně ztraceno, kdyby Bůh lid svůj ze ztraceného a padlého stavu jeho nevykoupil.

5 Ale pamatujte, že ten, kdo setrvává ve svém vlastním ‘tělesném stavu a jde dál po cestách hřichu a vzpoury proti Bohu, zůstává v padlém stavu svém a ďábel má nad ním veškerou moc. Tudíž je, jako kdyby nebylo učiněno žádné ^bvykoupění, jsa nepřitelem Boha; a také ďábel je nepřitelem Boha.

6 A nyní, kdyby Kristus nebyl přišel na svět, hovořím o věcech, jež přijdou, ‘jako kdyby přišly, nemohlo by bývalo být žádné vykoupění.

7 A kdyby Kristus nebyl vstal z mrtvých neboli kdyby nebyl zlomil pouta smrti, aby hrob neměl žádné vítězství a aby smrt neměla žádné ‘ostnu, pak by nebylo mohlo být žádné vzkříšení.

8 Ale ‘vzkříšení je, tudíž hrob nemá žádné vítězství a osten ^bsmrti je pohlcen v Kristu.

9 On je ‘světlo a život světa; ano, světlo, jež je nekonečné, jež nemůže nikdy být zatemněno; ano, a také život, který je nekonečný, takže nemůže již být smrti.

10 Dokonce toto smrtelné si oděje ‘nesmrtelnost a tato porušitelnost si oděje neporušitelnost a lidé budou předvedeni, aby ^bstáli před stolicí Boží, aby byli Bohem ‘souzeni podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

11 Jestliže byly dobré, ke vzkříšení ‘nekonečného života a štěstí; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení ^bnekonečného zatracení, jsouce vydáni ďáblu, který si je podrobil, což je zatracení –

12 A oni chodili podle své vlastní tělesné vůle a přání svého; A oni nikdy nevyhledávali Pána, když k nim bylo vztaženo rámě milosrdenství; neboť rámě ‘milosrdenství k nim bylo vztaženo, a oni ho nechtěli; byli varováni ohledně nepravosti svých, a přece se od nich neodvrátili; a bylo jim přikázáno činiti pokání, a přece pokání nečinili.

13 A nyní, neměli byste se

3c Gen. 3:1–13;
Mojž. 4:5–19.
d PP Pád Adama a Evy.
e 2. Nefi 2:17–18,
22–26.
4a Alma 42:6–14.
5a Alma 41:11.
PP Tělesný.
b PP Vykoupění,
vykoupěný, vykoupiti.

6a Mos. 3:13.
7a Ozeáš 13:14;
Mos. 15:8, 20.
8a Alma 42:15.
PP Vzkříšení.
b Iz. 25:8;
1. Kor. 15:54–55;
Morm. 7:5.
9a NaS 88:5–13.
PP Světlo, světlo

Kristovo.
10a Alma 40:2.
PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
b PP Soud, poslední.
c Alma 41:3–6.
11a PP Věčný život.
b PP Zatracení.
12a PP Milosrdenství,
milosrdný.

třásti a činiti pokání z hříchů svých a pamatovati, že pouze v Kristu a skrze něj můžete býti spaseni?

14 Tudíž, učíte-li “zákonu Mojžíšovu, učte také, že je nástinem oněch věcí, jež přijdou –

15 Učte je, že vykoupení přichází skrze Krista Pána, který je skutečným “Věčným Otcem. Amen.

KAPITOLA 17

Alma věří slovům Abinadiovým a zapisuje je – Abinadi vytrpí smrt ohněm – Prorokuje svým vraždníkům nemoci a smrt ohněm. Kolem roku 148 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Abinadi ustal takto promlouvat, král přikázal, aby ho “kněží jali a dali ho usmrtiti.

2 Ale byl mezi nimi jeden, jenž se jmenoval “Alma, jsa také potomkem Nefiovým. A byl to mladý muž a ^buvěřil slovům, jež Abinadi promlouval, neboť věděl o nepravosti, o níž Abinadi proti nim svědčil; tudíž počal prositi krále, aby se na Abinadiho nehněval, ale aby strpěl, aby mohl odejít i v pokoji.

3 Ale král se rozhněval ještě více a dal Almu z prostředku jejich vyvrhnouti a poslal za ním své služebníky, aby ho zabili.

4 On ale před nimi utekl a ukryl se, takže ho nenašli. A on,

jsa po mnoho dnů ukryt, “zapsal všechna slova, jež Abinadi promlouval.

5 A stalo se, že král dal Abinadiho obklopiti svými strážemi a zajmouti; a oni ho spoutali a uvrhli do vězení.

6 A za tři dny, když se poradil se svými kněžími, ho nechal opět předvésti před sebe.

7 A pravil mu: Abinadi, našli jsme proti tobě obvinění a ty jsi hoden smrti.

8 Neboť jsi pravil, že sám “Bůh sestoupí mezi děti lidské; a nyní, z této příčiny budeš usmrcen, ledaže odvoláš všechna slova, jimiž jsi promlouval zlo o mně a o mém lidu.

9 Nyní, Abinadi mu pravil: Pravím vám, neodvolám slova, jež jsem k vám promlouval ohledně tohoto lidu, neboť jsou pravdivá; a abyste zvěděli o jejich jistotě, strpěl jsem, abych padl do vašich rukou.

10 Ano, a budu trpěti až k smrti a neodvolám slova svá a ona budou státi jako svědectví proti vám. A když mne zabijete, prolijete “nevinnou krev a to také bude státi jako svědectví proti vám posledního dne.

11 A nyní, král Noé se ho chystal propustiti, neboť se bál jeho slov; neboť se bál, že na něho přijdou soudy Boží.

12 Ale kněží proti němu pozdvihli svůj hlas a počali ho obviňovati řkouce: Spílal králi. Tudíž král byl podněcován

14a PP Zákon Mojžíšův.

15a Mos. 3:8; 5:7;

Eter 3:14.

17 1a Mos. 11:1, 5–6.

2a Mos. 23:6, 9–10.

PP Alma starší.

b Mos. 26:15.

4a PP Písma.

8a Mos. 13:25, 33–34.

10a Alma 60:13.

k hněvu proti němu a vydal ho, aby byl zabit.

13 A stalo se, že ho jali a svázali a mučili kůži jeho metlami, ano, až k smrti.

14 A nyní, když ho plameny počaly spalovati, zvolal k nim řka:

15 Vizte, vpravdě, jak jste učinili mně, tak se stane, že símě vaše způsobí, že mnozí vytrpí bolesti, jimiž trpím já, vpravdě bolesti "smrti ohněm; a to proto, že uvěří ve spasení Pána, svého Boha.

16 A stane se, že budete souženi pro nepravosti své všelikými nemocemi.

17 Ano, a budete "biti ze všech stran a budete hnáni a rozptylováni sem a tam, jako je stádo divokých zvířat hnáno divou a zuřivou zvěří.

18 A v onen den budete štváni a budete zajati rukou nepřátel svých a pak budete trpěti, jako trpím já, bolestmi "smrti ohněm.

19 Tak Bůh vykonává "odplatu na těch, kteří ničí jeho lid. Ó Bože, přijmi moji duši.

20 A nyní, když Abinadi promluvil tato slova, padl, vytrpěv smrt ohněm; ano, byv usmrcen, protože nezapřel přikázání Boží, zpečetiv pravdivost svých slov svou smrtí.

KAPITOLA 18

Alma káže ve skrytu – Vykládá smlouvu křtu a křtí u vod Mormo-

nu – Zřizuje Církev Kristovu a vysvěcuje kněze – Ti si vydělávají na vlastní živobytí a učí lid – Alma a jeho lid prchají před králem Noémem do pustiny. Kolem roku 147–145 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Alma, který uprchl před služebníky krále Noéma, činil "pokání ze svých hříchů a nepravostí a skrytě obcházel lid a počal učiti slovům Abinadiovým –

2 Ano, o tom, co přijde, a také o vzkříšení mrtvých a "vykoupení lidu, což se stane ^bmocí a utrpením a smrtí Kristovou a jeho vzkříšením a vystoupením do nebe.

3 A tolik, kolik chtělo naslouchati jeho slovu, on učil. A učil je skrytě, aby se to nedoneslo ke králi. A mnozí jeho slovům uvěřili.

4 A stalo se, že tolik, kolik mu uvěřilo, šlo na "místo, jež se nazývalo Mormon a obdrželo své jméno od krále a bylo na hranicích země a bývalo čas od času zamořeno divou zvěří.

5 Nyní, v Mormonu byl pramen čisté vody a Alma se tam uchýlil, neboť blízko vody tam byla houština nízkých stromů, kde se přes den ukrýval před pátráním královým.

6 A stalo se, že tolik, kolik mu věřilo, tam chodilo naslouchati jeho slovům.

7 A stalo se po mnoha dnech, že na místě Mormonu se shromáždil značný počet, aby

15a Mos. 13:9–10;
Alma 25:4–12.
17a Mos. 21:1–5, 13.
18a Mos. 19:18–20.

19a PP Odplata.
18 1a Mos. 23:9–10.
2a PP Vykoupení,
vykoupený,

vykoupení.
b PP Usmíření, usmířiti.
4a Alma 5:3.

naslouchal slovům Almovým. Ano, shromáždili se všichni, kteří věřili v jeho slovo, aby mu naslouchali. A on je "učil a kázal jim o pokání a o vykoupení a o víře v Pána.

8 A stalo se, že jim pravil: Vizte, zde jsou vody Mormonu (neboť tak byly nazývány) a nyní, jelikož si "přejete přijít do ^bstáda Božího a býti nazýváni lidem jeho a jste "ochotni nésti si navzájem břemena svá, aby byla lehká;

9 Ano, a jste ochotni truchliti s těmi, kteří truchlí; ano, a utěšovati ty, kteří mají útěchy zapotřebí, a státi jako "svědkové Boží za všech dob a ve všech věcech a na všech místech, kde můžete býti, až do smrti, abyste mohli býti Bohem vykoupeni a počítáni mezi ty z ^bprvního vzkříšení, abyste mohli míti "věčný život –

10 Nyní, pravím vám, je-li toto přání srdce vašeho, co máte proti tomu, abyste byli "pokřtěni ve jménu Páně na svědectví před ním, že jste vstoupili do ^bsmlouvy s ním, že mu budete sloužiti a že budete zachovávatí příkázání jeho, aby na vás mohl hojněji vylévati Ducha svého?

11 A nyní, když lidé uslyšeli tato slova, radostí tleskali a zvolali: Toto je přání našeho srdce.

12 A nyní, stalo se, že Alma vzal Helama, který byl jedním z prvních, a šel a vstoupil do vody a zvolal: Ó Pane, vylíj Ducha svého na služebníka svého, aby mohl vykonati toto dílo se svatostí v srdci.

13 A když pravil tato slova, "Duch Páně spočíval na něm a on pravil: Helame, ^bkřtím tě, maje "pravomoc od Všemohoucího Boha, na svědectví, že jsi vstoupil do smlouvy, že mu budeš sloužiti, dokud nezemřeš co do smrtelného těla; a kéž na tebe vylíje Ducha Páně; a kéž ti udělí věčný život skrze "vykoupení Krista, kterého připravil od "založení světa.

14 A poté, co Alma pravil tato slova, jak Alma, tak Helam se "pohřbili do vody; a povstali a radující se, vyšli z vody jsouce naplněni Duchem.

15 A opět, Alma vzal dalšího a šel do vody podruhé a pokřtil ho jako toho prvního, jen on sám se již do vody nepohřbil.

16 A tímto způsobem pokřtil každého, kdo přišel na místo Mormon; a bylo jich co do počtu okolo dvou set a čtyř duší; ano, a byli "pokřtěni ve vodách Mormonu a byli naplněni ^bmilostí Boží.

17 A od té doby nadále se

7a Alma 5:11–13.

8a NaS 20:37.

b PP Církev Ježíše Krista.

c PP Soucit.

9a PP Misionářská práce; Svědčiti; Svědek.

b Mos. 15:21–26.

c PP Věčný život.

10a 2. Nefi 31:17.

PP Křest, křtíti.

b PP Smlouva.

13a PP Duch Svatý.

b 3. Nefi 11:23–26;

NaS 20:72–74.

c Čl. v. 1:5.

PP Kněžství.

d PP Vykoupení,

vykoupený, vykoupiti.

e Mojž. 4:2; 5:9.

14a PP Křest, křtíti –

Křest ponořením.

16a Mos. 25:18.

b PP Milost.

nazývali církví Boží neboli "církví Kristovou. A stalo se, že kdokoli byl pokřtěn mocí a pravomocí Boží, byl připojen k jeho církvi.

18 A stalo se, že Alma, maje "pravomoc od Boha, vysvětil kněze; a to, na každých padesát z jejich počtu vysvětil jednoho kněze, aby jim kázal a aby je ^bučil o věcech týkajících se království Božího.

19 A přikázal jim, že nemají učití ničemu, kromě těch věcí, jimž učil on a jež byly promlouvané ústy svatých proroků.

20 Ano, dokonce jim přikázal, že nemají "kázati ničeho, kromě pokání a víry v Pána, který vykoupil svůj lid.

21 A přikázal jim, že mezi nimi nemá býti "sváru, ale že mají vyhlížeti kupředu ^bjednotejně majíce jednu víru a jeden křest a majíce srdce svá spojena v "jednotě a ve vzájemné lásce.

22 A takto jim přikázal kázati. A tak se stali "dětmi Božími.

23 A přikázal jim, že mají dodržovati "sabatní den a světiti jej a také že mají každý den vzdávati díky Pánu, svému Bohu.

24 A také jim přikázal, že kněží, které vysvětil, si mají "vydělávati na živobytí svýma vlastními rukama.

25 A v každém týdnu byl jeden

den, který byl vyhrazen k tomu, aby se shromažďovali, aby učili lid a aby "uctívali Pána, svého Boha, a také aby se tak často, jak to bylo v jejich moci, scházeli.

26 A kněží neměli svým životím záviseti na lidu; ale měli za svou práci dostávati "milost Boží, aby mohli síliti v Duchu, majíce ^bpoznání Boží, aby mohli učití s mocí a pravomocí od Boha.

27 A opět Alma přikázal, aby lid církve udílel ze jmění svého, "každý podle toho, co měl; jestliže měl hojněji, měl udíleti hojněji; a od toho, kdo měl jen málo, jen málo mělo býti požadováno; a tomu, kdo neměl, mělo býti dáno.

28 A tak měli udělovati ze svého jmění skrze svou vlastní svobodnou vůli a dobrá přání vůči Bohu i těm kněžím, kteří byli v nouzi, ano, i každé potřebné, nahé duši.

29 A toto jim pravil, přikázav mu tak Bůh; a oni "kráčeli zpřima před Bohem ^budělující si navzájem jak časně, tak duchovně, podle svých potřeb a svého nedostatku.

30 A nyní, stalo se, že toto vše se událo v Mormonu, ano, u "vod Mormonu, v lese, který byl

17a 3. Nefi 26:21; 27:3–8.
PP Církev Ježíše Krista.

18a PP Kněžství.

b PP Učitel, učití.

20a NaS 15:6; 18:14–16.

21a 3. Nefi 11:28–30.

PP Svár.

b Mat. 6:22;

NaS 88:67–68.

c PP Jednota.

22a Mos. 5:5–7;

Mojž. 6:64–68.

23a Mos. 13:16–19;

NaS 59:9–12.

24a Skut. 20:33–35;

Mos. 27:3–5;

Alma 1:26.

25a PP Uctívání, uctívati.

26a PP Milost.

b PP Poznání, znalost.

27a Skut. 2:44–45;

4. Nefi 1:3.

29a PP Kráčeti, kráčeti

s Bohem.

b PP Blaho a sociální péče.

30a Mos. 26:15.

blízko vod Mormonu; ano, místo Mormon, vody Mormonu, les Mormon, jak krásné jsou očím těch, kteří tam došli poznání Vykupitele svého; ano, a jak jsou požehnání, neboť budou na věky pěti k chvále jeho.

31 A tyto věci se udály na "hranicích země, aby se nedonesly ke králi.

32 Ale vizte, stalo se, že král, objeviv hnutí mezi lidem, vyslal své služebníky, aby je sledovali. Tudíž v den, kdy se shromáždili, aby naslouchali slovu Páně, byli králi vyzrazeni.

33 A nyní, král pravil, že Alma podněcuje lid ke vzpouře proti němu; tudíž vyslal své vojsko, aby jej zničilo.

34 A stalo se, že Alma a lid Páně byli "obeznámeni s příchodem králova vojska; tudíž vzali své stany a své rodiny a odešli do pustiny.

35 A bylo jich co do počtu okolo čtyř set a padesáti duší.

KAPITOLA 19

Gedeon se snaží zabít krále Noéma – Lamanité napadají zemi – Král Noé je usmrčen ohněm – Limhi panuje jako poddaný panovník. Kolem roku 145–121 př. Kr.

A STALO SE, že vojsko královo se vrátilo poté, co marně hledalo lid Páně.

2 A nyní vizte, síly královy byly malé, protože se zmenšily, a mezi zbytkem lidu počal být rozkol.

3 A menší část počala chrliti výhrůžky proti králi a počal mezi nimi být veliký svár.

4 A nyní, byl mezi nimi muž, jenž se jmenoval Gedeon, a byl to silný muž a nepřítel krále, proto vytasil svůj meč a přísahal ve svém hněvu, že krále zabije.

5 A stalo se, že s králem bojoval; a když král viděl, že ho již téměř přemáhá, uprchl a běžel a dostal se na "věž, jež byla blízko chrámu.

6 A Gedeon ho pronásledoval a chystal se dostat se na věž, aby krále zabil, a král se rozhlédl kolem směrem k zemi Šemlon a vizte, uvnitř hranic země bylo vojsko Lamanitů.

7 A nyní, král vykřikl v úzkosti své duše řka: Gedeone, ušetři mne, neboť jdou na nás Lamanité a oni nás zničí; ano, zničí můj lid.

8 A nyní, král neměl takovou starost o svůj lid, jako spíše o svůj vlastní život; nicméně Gedeon jeho život ušetřil.

9 A král přikázal lidem, aby před Lamanity uprchli, a on sám šel před nimi a oni prchali do pustiny se svými ženami a se svými dětmi.

10 A stalo se, že Lamanité je pronásledovali a dostihli je a počali je pobíjeti.

11 Nyní, stalo se, že král jim přikázal, aby všichni muži opustili své manželky a své děti a prchali před Lamanity.

12 Nyní, bylo mnoho těch, kteří je opustiti nechtěli, ale raději chtěli zůstat a zahynouti

s nimi. A zbytek opustil své manželky a své děti a uprchl.

13 A stalo se, že ti, kteří zůstali se svými manželkami a se svými dětmi, nechali vystoupiti své spanilé dcery, aby prosily Lamanity, aby je nezabýjeli.

14 A stalo se, že Lamanité s nimi měli soucit, neboť byli okouzleni krásou jejich žen.

15 Tudíž Lamanité ušetřili jejich život a zajali je a odvedli je zpět do země Nefi a dovolili jim, že mohou vlastniti zemi za podmínek, že vydají krále Noéma do rukou Lamanitů a že vydají svůj majetek, dokonce polovinu všeho, co vlastní, polovinu svého zlata a svého stříbra a všech svých drahocenných věcí, a tak měli platiti daň králi Lamanitů rok za rokem.

16 A nyní, mezi těmi, kteří byli zajati, byl jeden ze synů krále, který se jmenoval "Limhi.

17 A nyní, Limhi si přál, aby jeho otec nebyl zničen; avšak Limhi nebyl nevědomý ohledně nepravosti svého otce, jsa sám spravedlný muž.

18 A stalo se, že Gedeon vyslal tajně do pustiny muže, aby hledali krále a ty, kteří byli s ním. A stalo se, že potkali lid v pustině, všechny kromě krále a jeho kněží.

19 Nyní, ti se zapřísáhli v srdci svém, že se vrátí do země Nefi, a budou-li jejich manželky a jejich děti pobity, a také všichni ti, kteří s nimi zůstali, že budou usilovati o odplatu, a také s nimi zahynou.

20 A král jim přikázal, aby se nevraceli; a oni se rozhněvali na krále a dali, aby trpěl, dokonce až k "smrti ohněm.

21 A chystali se chopiti se také kněží a usmrtiti je, a oni před nimi uprchli.

22 A stalo se, že se chystali navrátiti se do země Nefi, a potkali muže Gedeonovy. A muži Gedeonovi jim pověděli o všem, co se stalo jejich manželkám a jejich dětem; a že Lamanité jim dovolili, že mohou vlastniti zemi, když budou Lamanitům platiti daň jedné poloviny ze všeho, co vlastní.

23 A lidé pověděli mužům Gedeonovým, že zabili krále a že jeho kněží před nimi uprchli dále do pustiny.

24 A stalo se, že poté, co ukončili obřadní oslavu, vrátili se do země Nefi radující se, protože jejich manželky a jejich děti nebyly pobity; a pověděli Gedeonovi, co učinili králi.

25 A stalo se, že král Lamanitů jim "přísahal, že jeho lid je nepobije.

26 A také Limhi, jsa syn králův, a protože mu bylo "lidem předáno království, přísahal králi Lamanitů, že jeho lid mu bude platiti daň, dokonce polovinu ze všeho, co vlastní.

27 A stalo se, že Limhi počal upevňovati království a zjednávatí mír mezi svým lidem.

28 A král Lamanitů rozmístil kolem země stráže, aby udržel lid Limhiův v zemi, aby nemohl odejti do pustiny; a podporoval

své strážce z daně, kterou dostával od Nefitů.

29 A nyní, král Limhi měl ve svém království trvalý mír po dobu dvou let, kdy je Lamanité nerušili ani neusilovali o jejich zničení.

KAPITOLA 20

Několik lamanitských dcer je uneseno kněžními Noémovými – Lamanité vedou válku s Limhim a s jeho lidem – Lamanitské zástupy jsou odraženy a upokojeny. Kolem roku 145–123 př. Kr.

NYNÍ, v Šemlonu bylo místo, kde se dcery Lamanitů scházely, aby zpívaly a tančily a veselily se.

2 A stalo se, že jednoho dne se jich shromáždil malý počet, aby zpívaly a tančily.

3 A nyní, kněží krále Noéma, protože se styděli vrátiti se do města Nefi, ano, a také se báli, že je lid pobije, tudíž neopovažovali se navrátiti se k svým manželkám a k svým dětem.

4 A protože prodlévali v pustině a protože objevili dcery Lamanitů, zalehli a pozorovali je;

5 A když se jich sešlo k tanci jen málo, vyšli ze svých úkrytů a jali je a unesli je do pustiny; ano, dvacet a čtyři dcery Lamanitů unesli do pustiny.

6 A stalo se, když Lamanité shledali, že jejich dcery zmizely, že se rozhněvali na lid Limhiův, neboť si mysleli, že to byl lid Limhiův.

7 Tudíž vyslali svá vojska; ano,

dokonce sám král šel před svým lidem; a šli do země Nefi, aby zničili lid Limhiův.

8 A nyní, Limhi je uviděl z věže, dokonce viděl všechny jejich přípravy na válku; tudíž, shromáždil svůj lid a oni na ně čekali v záloze na polích a v lesích.

9 A stalo se, že když Lamanité přišli, lid Limhiův je počal napadati ze svých záloh a počal je pobíjeti.

10 A stalo se, že bitva byla nesmírně těžká, neboť bojovali jako lvi o svou kořist.

11 A stalo se, že lid Limhiův počal hnáti Lamanity před sebou; třebaže nebyli ani z poloviny tak početní jako Lamanité. Ale "bojovali za svůj život a za své manželky a za své děti; tudíž vynaložili veškeré své síly a bili se jako draci.

12 A stalo se, že mezi počtem jejich mrtvých našli krále Lamanitů; avšak nebyl mrtev, byl jen zraněn a ponechán na zemi, tak rychlý byl útek jeho lidu.

13 A oni ho vzali a ovázali mu rány a předvedli ho před Limhiho a pravili: Viz, zde je král Lamanitů; byv zraněn, padl mezi jejich mrtvé a oni ho opustili; a viz, předvedli jsme ho před tebe; a nyní nám dovol ho zabít.

14 Ale Limhi jim pravil: Nezabíjejte ho, ale přiveďte ho sem, abych ho mohl viděti. A oni ho přivedli. A Limhi mu pravil: Co vás vede do války proti mému lidu? Viz, můj lid neporušil

“přísahu, kterou jsem vám dal; tudíž, proč byste měli porušovat přísahu, kterou jste dali mému lidu?”

15 A nyní, král pravil: Porušil jsem přísahu, protože tvůj lid unesl dcery mého lidu; tudíž, ve svém hněvu jsem dal, aby můj lid přišel válčiti proti tvému lidu.

16 A nyní, Limhi o této záležitosti ničeho neslyšel; tudíž pravil: Budu pátrati mezi svým lidem a ten, kdo to učinil, zahyne. Tudíž dal pátrati mezi svým lidem.

17 Nyní, když tyto věci uslyšel “Gedeon, on, jsa velitel králův, předstoupil a pravil králi: Prosím, posečkej a nepátrej mezi tímto lidem a tuto věc jim nepřičítej.

18 Neboť nevzpomínáš si na kněze svého otce, které se tento lid snažil zničit? A nejsou snad v pustině? A nejsou to snad oni, kteří ukradli dcery Lamanitů?”

19 A nyní, viz, a pověz králi o těchto věcech, aby mohl říci svému lidu, že mohou být vůči nám upokojeni; neboť viz, oni se již připravují, že proti nám vyjdou; a viz také, nás je pomálu.

20 A viz, oni přicházejí se svými početnými zástupy; a jestliže je král vůči nám neupokojí, musíme zahynouti.

21 Neboť “nenaplnila se snad slova Abinadiova, jimiž proti nám prorokoval – a to vše proto, že jsme neposlouchali slova Páně a neodvrátili jsme se od svých nepravostí?”

22 A nyní, měli bychom upokojiti krále a splniti přísahu, kterou jsme mu dali; neboť je lépe, abychom byli v porobě, nežli abychom přišli o život; tudíž, zastavme tak veliké krveprolévání.

23 A nyní, Limhi vypověděl králi všechny věci o svém otci a o “kněžích, kteří uprchli do pustiny, a přisoudil jim unesení jejich dcer.

24 A stalo se, že král byl vůči jeho lidu upokojen; a pravil jim: Vyjděme vsťříc mému lidu, beze zbraní; a zavazují se vám přísahou, že můj lid nebude zabíjeti tvůj lid.

25 A stalo se, že následovali krále a vyšli beze zbraní vsťříc Lamanitům. A stalo se, že se s Lamanity setkali; a král Lamanitů se před nimi sklonil a prosil za lid Limhiův.

26 A když Lamanité uviděli lid Limhiův, že jsou beze zbraní, měli s nimi “soucit a byli vůči nim upokojeni a vrátili se se svým králem v míru do své vlastní země.

KAPITOLA 21

Limhiův lid je bit a poražen Lamanity – Limhiův lid se setkává s Ammonem a je obrácen – Vyprávějí Ammonovi o dvaceti čtyřech jareditských deskách. Kolem roku 122–121 př. Kr.

A STALO se, že Limhi a jeho lid se vrátili do města Nefi a počali opět v zemi dlíti v míru.

2 A stalo se, že po mnoha dnech počali Lamanité opět býti podněcováni k hněvu proti Nefitům a počali přecházeti hranice kolem země.

3 Nyní, neopovažovali se je zabýjeti pro přísahu, kterou dal jejich král Limhimu; ale bili je do tváře a uplatňovali vůči nim pravomoc; a počali nakládati těžká ^bbřemena na jejich bedra a honiti je, jako by hnali němého osla –

4 Ano, toto vše se dělo, aby se naplnilo slovo Páně.

5 A nyní, strasti Nefitů byly veliké a nebylo žádného způsobu, jak by se mohli vysvoboditi z jejich rukou, neboť Lamanité je obklopili ze všech stran.

6 A stalo se, že lid počal před králem reptati pro své strasti; a počali si přát, aby táhli proti nim do bitvy. A sužovali krále převelice svými stížnostmi; tudíž dovolil jim, aby činili podle svého přání.

7 A oni se opět shromáždili a oblékli si své odění a vyšli proti Lamanitům, aby je vyhnali ze své země.

8 A stalo se, že Lamanité je porazili a zahrnali je zpět a mnohé z nich pobili.

9 A nyní, mezi lidem Limhiovým nastalo veliké “truchlení a bědování, vdova truchlila pro svého manžela, syn a dcera truchlili pro svého otce a bratři pro své bratří.

10 Nyní, v zemi bylo velmi

mnoho vdov a ty velice nařikaly den za dnem, neboť na ně přišel veliký strach z Lamanitů.

11 A stalo se, že jejich neustálé nářky podnítily zbytek lidu Limhiova k hněvu proti Lamanitům; a táhli opět do bitvy, ale byli opět zahrnání zpět a utrpěli velikou ztrátu.

12 Ano, táhli opět, dokonce potřetí, a utrpěli podobně; a ti, kteří nebyli pobiti, se vrátili opět do města Nefi.

13 A pokořili se až do prachu, poddávajíce se jhu poroby, poddávajíce se tomu, že byli biti a honěni sem a tam a zatěžováni břemeny, podle přání svých nepřátel.

14 A “pokořili se až do hlubin pokory; a volali mocně k Bohu; ano, dokonce po celý den volali k svému Bohu, aby je vysvobodil z jejich strastí.

15 A nyní, Pán byl pomalý v tom, aby “vyslyšel jejich volání pro jejich nepravosti; nicméně Pán jejich volání vyslyšel a počal obměkčovati srdce Lamanitů, takže jim počali ulehčovati jejich břemena; leč Pán nepokládal za vhodné vysvoboditi je z poroby.

16 A stalo se, že se jim postupně počalo v zemi dařiti a počali hojněji pěstovati obilí a chovati stáda a dobytek, takže netrpkali hladem.

17 Nyní, žen bylo velmi mnoho, více nežli mužů; tudíž král Limhi přikázal, že každý muž má “přispívati na podporu

21 3a Mos. 12:2.
b Mos. 12:5.
9a Mos. 12:4.
14a Mos. 29:20.

pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.
15a Přísl. 15:29;
Mos. 11:23–25;

NaS 101:7–9.
17a Mos. 4:16, 26.

^bvdov a jejich dětí, aby nezahynuly hladem; a toto činili pro veliký počet těch, kteří byli pobiti.

18 Nyní, lid Limhiův se držel pohromadě, jak jen to bylo možné, a chránil své obilí a svá stáda;

19 A sám král nedůvěřoval ve svou bezpečnost vně zdí města, ledaže si s sebou vzal strážce, boje se, že by nějakým způsobem mohl padnouti do rukou Lamanitů.

20 A nechal svůj lid střežiti zemi kolem dokola, aby nějakým způsobem mohli zajmouti ony kněze, kteří uprchli do pustiny a kteří ukradli "dcery Lamanitů a kteří způsobili, že na ně přišlo tak velké zničení.

21 Neboť přáli si je zajmouti, aby je mohli potrestati; neboť oni přicházeli v noci do země Nefi a odnášeli jim obilí a mnohé drahocenné věci; tudíž čekali na ně v záloze.

22 A stalo se, že mezi Lamanity a lidem Limhiovým již nebylo nepokojů až do doby, kdy do země přišel "Ammon a jeho bratři.

23 A král, byv se svou stráží vně městských bran, objevil Ammona a jeho bratří; a domnívaje se, že to jsou kněží Noémovi, tudíž dal, aby byli zajati a spoutáni a uvrženi do "vězení. A kdyby to byli bývali kněží Noémovi, dal by je usmrtni.

24 Ale když shledal, že to oni nejsou, ale že to jsou jeho bratři

a že přišli ze země Zarahemla, byl naplněn nesmírně velikou radostí.

25 Nyní, král Limhi vyslal před příchodem Ammonovým "malý počet mužů, aby ^bpátrali po zemi Zarahemla; ale oni ji nemohli nalézt a zabloudili v pustině.

26 Nicméně našli zemi, jež bývala zalidněna; ano, zemi, jež byla pokryta vyschlými "kostmi; ano, zemi, jež bývala zalidněna a jež byla zničena; a oni, domnívajíce se, že to je země Zarahemla, se vrátili do země Nefi a přešli hranice země nemnoho dnů před příchodem Ammonovým.

27 A přinesli s sebou záznam, a to záznam lidu, jehož kosti našli; a byl vyryt na deskách z rudy.

28 A nyní, Limhi byl opět naplněn radostí, dozvědév se z úst Ammonových, že král Mosiáš má "dar od Boha, jímž umí vykládati takové rytiny; ano, a Ammon se také zaradoval.

29 Leč Ammon a jeho bratři byli naplněni smutkem, protože tolik jejich bratří bylo zabito;

30 A také že král Noé a jeho kněží způsobili, že se lid dopustil tolika hříchů a nepravostí proti Bohu; a také truchlili pro "smrt Abinadiovu; a také pro "odchod Almův a lidí, kteří šli s ním, kteří utvořili církev Boží silou a mocí Boží a vírou ve slova, jež promlouval Abinadi.

31 Ano, truchlili pro jejich

17b pp Vdova.
20a Mos. 20:5.
22a Mos. 7:6–13.
23a Hel. 5:21.

25a Mos. 8:7.
b Mos. 7:14.
26a Mos. 8:8.
28a Omni 1:20–22;

Mos. 28:11–16.
30a Mos. 17:12–20.
b Mos. 18:34–35.

odchod, neboť nevěděli, kam uprchli. Nyní by se k nim byli rádi připojili, neboť oni sami vstoupili do smlouvy s Bohem, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

32 A nyní, od příchodu Ammonova i král Limhi vstoupil do smlouvy s Bohem, a také mnozí z jeho lidu, že mu budou sloužiti a budou zachovávat jeho přikázání.

33 A stalo se, že král Limhi a mnozí z jeho lidu si přáli býti pokřtěni; ale v zemi nebylo žádného, kdo by měl "pravomoc od Boha. A Ammon, považuje se za nehodného služebníka, odmítal toto vykonati.

34 Tudíž v té době neutvořili církev, čekající na Duchu Páně. Nyní si přáli státi se takovými, jako Alma a jeho bratří, kteří uprchli do pustiny.

35 Přáli si býti pokřtěni na důkaz a na svědectví, že jsou ochotni sloužiti Bohu celým srdcem svým; nicméně onu dobu odkládali; a zpráva o jejich křtu bude "podána později.

36 A nyní, Ammon a jeho lid a král Limhi a jeho lid již jen přemýšleli, jak se vysvoboditi z rukou Lamanitů a z poroby.

KAPITOLA 22

Jsou učiněny plány na únik lidu z lamanitské poroby – Lamanité jsou opiti – Lid uniká, vrací se do Zarahemly a stává se poddaným králi Mosiášovi. Kolem roku 121–120 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Ammon a král Limhi se počali raditi s lidem, jak by se měli vysvoboditi z poroby; a dokonce dali všechen lid shromáždit; a toto učinili, aby seznali hlas lidu ohledně této záležitosti.

2 A stalo se, že nemohli najíti žádný jiný způsob, jak se vysvoboditi z poroby, ledaže by vzali své ženy a děti a svá stáda a svůj dobytek a své stany a odešli by do pustiny; neboť Lamanité byli tak početní, že pro lid Limhiův, když pomýšlel na své vysvobození z poroby mečem, bylo nemožné s nimi bojovati.

3 Nyní, stalo se, že předstoupil Gedeon a stanul před králem a pravil mu: Nyní, ó králi, ty jsi dosud mnohokrát poslechl slova moje, když jsme bojovali s bratřími svými, Lamanity.

4 A nyní, ó králi, jestliže jsi mne neshledal neužitečným služebníkem neboli jestliže jsi doposud v jakékoli míře naslouchal slovům mým a jestliže ti byla k užítku, pak si přeji, abys naslouchal slovům mým i tentokrát, a já budu tvým služebníkem a vysvobodím tento lid z poroby.

5 A král mu dovolil, aby promluvil. A Gedeon mu pravil:

6 Viz zadní bránu u zadní zdi, na zadní straně města. Lamanité, neboli strážce Lamanitů, jsou v noci opilí; tudíž vyšleme výzvu mezi veškerý tento lid, aby shromáždil svá stáda a dobytek, aby je v noci mohl vyhnati do pustiny.

7 A já půjdu na tvůj příkaz a zaplatím Lamanitům poslední daň z vína a oni budou opilí; a my projdeme, až budou zpití a budou spáti, tajným průchodem nalevo od jejich tábora.

8 Tak odejdeme se svými ženami a se svými dětmi, se svými stády a se svým dobytkem do pustiny; a budeme putovati okolo země Šilom.

9 A stalo se, že král poslechl slova Gedeonova.

10 A král Limhi dal, aby jeho lid shromáždil svá stáda; a poslal Lamanitům daň z vína; a ještě jim poslal další víno darem; a oni nevázaně pili víno, jež jim král Limhi poslal.

11 A stalo se, že lid krále Limhiho odešel v noci do pustiny se svými stády a se svým dobytkem a šli pustinou kolem země Šilom a zamířili k zemi Zarahemla, jsouce vedeni Ammonem a jeho bratřími.

12 A vzali si s sebou do pustiny veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež mohli unésti, a také své zásoby; a pokračovali v cestě.

13 A když byli mnoho dnů v pustině, došli do země Zarahemla a připojili se k lidu Mosiášovu a stali se jeho poddanými.

14 A stalo se, že Mosiáš je přijal s radostí; a také přijal jejich ^azáznamy, a také ^bzáznamy, jež našel lid Limhiův.

15 A nyní, stalo se, když Lamanité shledali, že lid Limhiův v noci odešel ze země, že

vyslali do pustiny vojsko, aby je pronásledovalo;

16 A poté, co je pronásledovali dva dny, nemohli již nadále sledovati jejich stopy; tudíž ztratili se v pustině.

Zpráva Almova a lidu Páně, který byl vyhnán lidem krále Noéma do pustiny.

Obsaženo v kapitolách 23 a 24.

KAPITOLA 23

Alma odmítá býti králem – Slouží jako vysoký kněz – Pán ukázňuje svůj lid a Lamanité se zmocňují země Helam – Amulon, vůdce zlovolných kněží krále Noéma, panuje pod lamanitským panovníkem. Kolem roku 145–121 př. Kr.

NYNÍ, protože Pán Almu varoval, že na ně přijdou vojska krále Noéma, a protože to Alma oznámil svému lidu, tudíž shromáždili svá stáda a vzali ze svého obilí a odešli do pustiny před vojsky krále Noéma.

2 A Pán je posiloval, takže lid krále Noéma je nemohl dostihnouti, aby je zničil.

3 A uprchli osm dnů cesty do pustiny.

4 A přišli do země, ano, dokonce velmi krásné a libé země, země čisté vody.

5 A rozbili své stany a počali obdělávati zemi a počali stavěti stavby; ano, byli pracovití, a pracovali velmi horlivě.

6 A lid si přál, aby byl Alma

jejich králem, neboť jeho lid ho miloval.

7 Ale on jim pravil: Vizte, není žádoucí, abychom měli krále; neboť tak praví Pán: “Nebudete si považovati jednoho těla více nežli druhého neboli jeden člověk si nebude myslet, že je více nežli druhý; tudíž pravím vám, že není žádoucí, abyste měli krále.

8 Nicméně, jestliže by bylo možné, abyste měli vždy spravedlné muže, aby byli vašimi králi, bylo by pro vás dobré mít krále.

9 Ale vzpomeňte si na “nepravost krále Noéma a jeho kněží; a já sám jsem byl ^bchycen do pasti a činil jsem mnoho věcí, jež byly ohavné v očích Páně, jež byly příčinou mého těžkého pokání;

10 Nicméně po mnohém “soužení Pán vyslyšel má volání a odpověděl na mé modlitby a učinil mne nástrojem ve svých rukou, takže jsem přivedl ^btolik z vás k poznání jeho pravdy.

11 Nicméně tímto se nehoním, neboť nejsem hoden honositi se sám sebou.

12 A nyní, pravím vám, byli jste utlačováni králem Noémem a byli jste porobenými jeho a jeho kněží a byli jste jimi uvedeni v nepravost; tudíž jste byli spoutáni “pouty nepravosti.

13 A nyní, protože jste byli vysvobozeni mocí Boží z těchto pout; ano, dokonce z rukou

krále Noéma a jeho lidu a také z pout nepravosti, proto si přeji, abyste “stáli pevně za touto ^bsvobodou, kterou jste byli osvobozeni, a abyste nesvěřovali “žádnému člověku, aby byl nad vámi králem.

14 A také nesvěřujte nikomu, aby byl vašim “učitelem nebo vašim duchovním, ledaže to je muž Boží krácející po cestách jeho a zachovávající příkázání jeho.

15 Tak učil Alma svůj lid, že každý člověk má “milovati bližního svého jako sebe samého a že mezi nimi nemá býti žádný ^bsvár.

16 A nyní, Alma byl jejich “vysokým knězem, jsa zakladatelem jejich církve.

17 A stalo se, že žádný neobdržel “pravomoc kázati nebo učiti, ledaže to bylo skrze něho od Boha. Tudíž on vysvěcoval všechny jejich kněze a všechny jejich učitele; a nikdo nebyl vysvěcen, ledaže to byl spravedlný muž.

18 Tudíž oni bděli nad svým lidem a “živili jej věcmi, jež se týkají spravedlivosti.

19 A stalo se, že se jim počalo v zemi převélice dařiti; a nazvali tu zemi Helam.

20 A stalo se, že se v zemi Helam množili a převélice se jim dařilo; a postavili město, jež nazvali město Helam.

21 Nicméně Pán považuje za

23 7a Mos. 27:3–5.

9a Přísl. 16:12;

Mos. 11:1–15.

b Mos. 17:1–4.

10a NaS 58:4.

b Mos. 18:35.

12a 2. Nefi 28:19–22.

13a Gal. 5:1.

b PP Svoboda,
svobodný.

c Mos. 29:13.

14a Mos. 18:18–22.

15a PP Láska.

b 3. Nefi 11:28–29.

16a Mos. 26:7.

17a PP Kněžství;
Pravomoc.

18a 1. Tim. 4:6.

vhodné svůj lid "ukázňovati; ano, zkouší jeho ^btrpělivost a jeho víru.

22 Nicméně – každý, kdo vkládá svou "důvěru v něho, ten bude posledního dne ^bpozvednut. Ano, a tak tomu bylo s tímto lidem.

23 Neboť vizte, ukáži vám, že byli uvedeni do poroby, a nikdo je nemohl vysvoboditi nežli Pán, jejich Bůh, ano, dokonce Bůh Abrahamův a Izákův a Jákobův.

24 A stalo se, že on je vysvobodil a ukázal jim svou velikou moc, a jejich radost byla veliká.

25 Neboť vizte, stalo se, že když byli v zemi Helam, ano, ve městě Helam, a když obdělávali okolní zemi, vizte, vojsko Lamanitů bylo uvnitř hranic země.

26 Nyní, stalo se, že bratří Almovi uprchli ze svých polí a shromáždili se v městě Helam; a byli velice vyděšeni, protože se objevili Lamanité.

27 Ale předstoupil Alma a stanul mezi nimi a nabádal je, aby nebyli vyděšeni, ale aby pamatovali na Pána, svého Boha, a on je vysvobodí.

28 Tudíž zaplašili svůj strach a počali volati k Pánu, aby obměkčil srdce Lamanitů, aby ušetřili je i jejich manželky a jejich děti.

29 A stalo se, že Pán obměkčil srdce Lamanitů. A Alma a bratří jeho šli a vydali se jim do rukou;

a Lamanité si zemi Helam přivlastnili.

30 Nyní, vojska Lamanitů, která pronásledovala lid krále Limhiho, byla ztracena v pustině po mnoho dnů.

31 A vizte, našla ony kněze krále Noéma na místě, jež pojmenovali Amulon; a počali zemi Amulon vlastniti a počali obdělávati půdu.

32 Nyní, vůdce oněch kněží se jmenoval Amulon.

33 A stalo se, že Amulon prosil Lamanity; a také vyslal jejich manželky, jež byly "dcerami Lamanitů, aby prosily své bratří, aby nezničili jejich manželky.

34 A Lamanité měli s Amulonelem a s jeho bratřími "soucit a nezničili je, kvůli jejich manželkám.

35 A Amulon a jeho bratří se připojili k Lamanitům a putovali pustinou a hledali zemi Nefi, a tehdy objevili zemi Helam, kterou vlastnil Alma a jeho bratří.

36 A stalo se, že Lamanité slíbili Almovi a jeho bratřím, že když jim ukáží cestu, jež vede do země Nefi, darují jim život a jejich svobodu.

37 Ale poté, co jim Alma ukázal cestu, jež vedla do země Nefi, Lamanité nedodrželi svůj slib; ale umístili okolo země Helam "strážce nad Almou a jeho bratřími.

38 A zbytek odešel do země Nefi; a část se jich vrátila do země Helam a také s sebou

21a Hel. 12:3;
NaS 98:21.
pp Ukázňování,
ukázňovati.

b pp Trpělivost.
22a pp Důvěra,
důvěřovati.
b 1. Nefi 13:37.

33a Mos. 20:3–5.
34a pp Soucit.
37a Mos. 24:8–15.

přivedli manželky a děti stráží, jež byly zanechány v zemi.

39 A král Lamanitů dovolil, aby Amulon byl králem a vládcem nad svým lidem, který byl v zemi Helam; avšak neměl mítí moc činiti cokoli proti vůli krále Lamanitů.

KAPITOLA 24

Amulon pronásleduje Almu a jeho lid – Mají býti usmrceni, budou-li se modliti – Pán způsobuje, že se jejich břemena zdají lehká – Vysvobozuje je z poroby a oni se vracejí do Zarahemly. Kolem roku 145–120 př. Kr.

A STALO se, že Amulon získal přízeň v očích krále Lamanitů; tudíž král Lamanitů dovolil jemu a jeho bratřím, aby byli dosazeni za učitele nad jeho lidem, ano, dokonce nad lidem, který byl v zemi Šemlon a v zemi Šilom a v zemi Amulon.

2 Neboť Lamanité si všechny tyto země přivlastnili; tudíž král Lamanitů dosadil krále nade všemi těmito zeměmi.

3 A nyní, král Lamanitů se jmenoval Laman a byl pojmenován po svém otci; a tudíž nazýval se králem Lamanem. A byl králem nad početným lidem.

4 A dosadil učitele z řad bratří Amulonových v každé zemi, kterou jeho lid vlastnil; a takto počal býti jazyk Nefiův vyučován mezi veškerým lidem Lamanitů.

5 A byli lidem navzájem přátel-

ským; nicméně neznali Boha; a bratří Amulonovi je neučili ničemu o Pánu, jejich Bohu, ani o zákonu Mojžíšovu; a neučili je ani slovům Abinadiovým;

6 Ale učili je, aby si vedli svůj záznam a aby si mohli navzájem psáti.

7 A tak Lamanité počali bohatnouti a počali mezi sebou obchodovati a rozrůstati se a počali býti vychytralým a moudrým lidem co do moudrosti světa, ano, velmi vychytralým lidem, těšícím se z všeliké zlovolnosti a plení, pokud to nebylo mezi jejich vlastními bratřimi.

8 A nyní, stalo se, že Amulon počal uplatňovati nad Almou a jeho bratřimi "pravomoc a počal ho pronásledovati a dal, aby jeho děti pronásledovaly děti jejich.

9 Neboť Amulon znal Almu, že byl "jedním z králových kněží a že to byl on, kdo uvěřil slovům Abinadiovým a kdo byl od krále vyhnán, a tudíž se na něho hněval; a byl poddaný králi Lamanovi, přesto nad nimi uplatňoval pravomoc a ukládal jim ^bpráci a dosadil nad nimi náhončí.

10 A stalo se, že jejich strasti byly tak veliké, že počali mocně volati k Bohu.

11 A Amulon jim přikázal, aby přestali se svým voláním; a dosadil nad nimi strážce, aby je hlídaly, aby každý, kdo bude přistižen, jak vzývá Boha, byl usmrcen.

12 A Alma a jeho lid nepozvedali k Pánu, svému Bohu, svůj hlas, ale "vylili mu srdce své; a on znal myšlenky jejich srdce.

13 A stalo se, že k nim přišel v jejich strastech hlas Páně řka: Pozdvihněte hlavu svou a buďte dobré myslí, neboť já vím o smlouvě, kterou jste se mnou učinili; a já učiním smlouvu s lidem svým a vysvobodím ho z poroby.

14 A také ulehčím břemena, jež jsou vložena na vaše ramena, takže je ani nebudete na bedrech svých pociťovati, dokonce dokud budete v porobě; a toto učiním, abyste pak pro mne mohli státí jako "svědkové a abyste s jistotou věděli, že já, Pán Bůh, navštěvuji lid svůj ve ^bstrastech jeho.

15 A nyní, stalo se, že břemena, jež byla vložena na Almu a jeho bratří, byla učiněna lehkými; ano, Pán je "posílil, takže snášeli svá ^bbřemena lehce a podrobovali se radostně a s "trpělivostí veškeré vůli Páně.

16 A stalo se, že jejich víra a jejich trpělivost byly tak veliké, že k nim opět přišel hlas Páně řka: Buďte dobré myslí, neboť nazítří vás vysvobodím z poroby.

17 A pravil Almovi: Ty půjdeš před tímto lidem a já půjdu s tebou a vysvobodím tento lid z "poroby.

18 Nyní, stalo se, že Alma a

jeho lid za noci shromáždili svá stáda a také něco ze svého obilí; ano, dokonce po celou noc shromáždřovali svá stáda.

19 A ráno nechal Pán na Lamanity přijítí "hluboký spánek, ano, a všichni jejich náhončí byli v hlubokém spánku.

20 A Alma a jeho lid odešli do pustiny; a když putovali celý den, rozbili své stany v údolí a nazvali to údolí Alma, protože on je vedl pustinou.

21 Ano, a v údolí Alma vylili své "díky Bohu, protože k nim byl milosrdný a ulehčil jejich břemena a vysvobodil je z poroby; neboť byli v porobě a nikdo je nemohl vysvoboditi kromě Pána, jejich Boha.

22 A vzdávali Bohu díky, ano, všichni jejich muži a všechny jejich ženy a všechny jejich děti, které uměly mluvití, pozvedali svůj hlas v chválách svého Boha.

23 A nyní, Pán pravil Almovi: Pospěš a vyveď sebe a tento lid z této země, neboť Lamanité se probudili a pronásledují tě; tudíž odejdi z této země a já zastavím Lamanity v tomto údolí, aby již nepostupovali v pronásledování tohoto lidu.

24 A stalo se, že z údolí odešli a vydali se na cestu pustinou.

25 A poté, co byli v pustině dvanáct dnů, přišli do země Zarahemla; a král Mosiáš je také přijal s radostí.

12a PP Modlitba.

14a PP Svědek.

b PP Protivenství.

15a Mat. 11:28–30.

b Alma 31:38; 33:23.

c NaS 54:10.

PP Trpělivost.

17a PP Zajetí.

19a 1. Sam. 26:12.

21a PP Díkůvzdání, díky.

KAPITOLA 25

Potomci Mulekovi v Zarahemle se stávají Nefity – Dozívají se o lidu Almově a Zenifově – Alma křtí Limhiho a veškerý jeho lid – Mosiáš zplnomocňuje Almu, aby zřídil Církev Boží. Kolem roku 120 př. Kr.

A NYNÍ, král Mosiáš dal shromáždit veškerý lid.

2 Nyní, dětí Nefiových nebylo tolik neboli nebylo tolik těch, kteří byli potomky Nefiovými, jako bylo "lidu Zarahemlova, který byl potomkem ^bMulekovým, a těch, kteří s ním přišli do pustiny.

3 A nebylo tolik lidu Nefiova a lidu Zarahemlova, jako bylo Lamanitů; ano, nebyli ani z poloviny tak početní.

4 A nyní, byl shromážděn veškerý lid Nefiův a také veškerý lid Zarahemlův a byli shromážděni do dvou skupin.

5 A stalo se, že Mosiáš četl a dal čísti záznamy Zenifovy svému lidu; ano, četl záznamy o lidu Zenifovu od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.

6 A také četl zprávu o Almovi a jeho bratrích a o všech jejich strastech od doby, kdy opustili zemi Zarahemla, až do doby, kdy se opět vrátili.

7 A nyní, když Mosiáš ustal předčítati záznamy, jeho lid, který prodléval v zemi, se podivil a užasl.

8 Neboť nevěděli, co si mají

myslet; neboť když viděli ty, kteří byli vysvobozeni "z poroby, byli naplněni nesmírně velikou radostí.

9 A opět, když pomysleli na své bratří, kteří byli pobiti Lamanity, byli naplněni smutkem a dokonce prolévali mnoho slz smutku.

10 A opět, když pomysleli na bezprostřední dobrotivost Boží a na jeho moc při vysvobození Almy a jeho bratří z rukou Lamanitů a z poroby, pozvedali svůj hlas a vzdávali Bohu díky.

11 A opět, když pomysleli na Lamanity, kteří byli jejich bratřími, na jejich hříšný a zkažený stav, byli naplněni "bolestí a úzkostí o blaho jejich ^bduší.

12 A stalo se, že ti, kteří byli dětmi Amulonovými a jeho bratří, kteří si vzali za manželky dcery Lamanitů, nelibě nesli chování svých otců a nechtěli se nazývati jmény svých otců, proto vzali na sebe jméno Nefiovo, aby se mohli nazývati dětmi Nefiovými a mohli se počítati mezi ty, kteří se nazývali Nefité.

13 A nyní, veškerý lid Zarahemlův byl "počítán mezi Nefity, a to proto, že království nebylo předáváno na nikoho nežli na ty, kteří byli potomky Nefiovými.

14 A nyní, stalo se, že když Mosiáš ustal promlouvati a předčítati lidu, přál si, aby k lidem promluvil i Alma.

15 A Alma k nim promlouval, když byli shromážděni ve

25 2a Omni 1:13–19.

^b Hel. 6:10.
pp Mulek.

8a Mos. 22:11–13.

11a Mos. 28:3–4;
Alma 13:27.

^b pp Duše – Cena duší.
13a Omni 1:19.

velikých skupinách, a přecházel od jedné skupiny ke druhé, káže lidu pokání a víru v Pána.

16 A nabádal lid Limhiův a své bratří, všechny ty, kteří byli vysvobozeni z poroby, aby si pamatovali, že to byl Pán, kdo je vysvobodil.

17 A stalo se, že poté, co Alma učil lid mnoha věcem a ustal k nim promlouvati, král Limhi si přál, aby byl pokřtěn; a veškerý jeho lid si přál, aby byl pokřtěn také.

18 Tudíž, Alma vstoupil do vody a "pokřtil je; ano, pokřtil je stejným způsobem, jakým pokřtil své bratří ve vodách Mormonu; ano, a tolik, kolik jich pokřtil, náleželo k církvi Boží; a to pro jejich víru v slova Almova.

19 A stalo se, že král Mosiáš dovolil Almovi, aby zakládal církev po celé zemi Zarahemla; a dal mu "moc vysvěcovati kněze a učitele nad každou církví.

20 Nyní, toto bylo učiněno, protože bylo tolik lidí, že nemohli všichni býti vedeni jedním učitelem; ani nemohli všichni slyšeti slovo Boží v jednom shromáždění;

21 Tudíž se shromažďovali v různých skupinách, jež se nazývaly církve; každá církev měla své kněze a své učitele a každý kněz kázal slovo podle toho, jak mu bylo předáno ústy Almovýchmi.

22 A tak, přestože bylo mnoho církví, byly všechny jednou

"církví, ano, a to církvi Boží; neboť ve všech církvích nebylo kázáno nic, ledaže to bylo pokání a víra v Boha.

23 A nyní, v zemi Zarahemla bylo sedm církví. A stalo se, že každý, kdo si přál vzít na sebe "jméno Krista neboli Boha, se připojil k církvím Božím;

24 A byli nazýváni "lidem Božím. A Pán na ně vyléval svého Ducha a byli požehnáni a v zemi se jim dařilo.

KAPITOLA 26

Mnozí členové Církve jsou nevěřícími svedeni k hříchu – Almovi je přislíben věčný život – Ti, kteří činí pokání a jsou pokřtěni, získávají odpuštění – Členům Církve, kteří zhřešili a kteří činí pokání a vyznají se Almovi a Pánovi, bude odpuštěno; jinak nebudou počítáni mezi lid Církve. Kolem roku 120–100 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že mezi dorůstajícím pokolením bylo mnoho těch, kteří nerozuměli slovům krále Beniamina, jsouce v době, kdy promlouval k svému lidu, malými dětmi; a nevěřili tradicím svých otců.

2 Nevěřili tomu, co bylo řečeno o vzkříšení mrtvých, a také nevěřili v příchod Krista.

3 A nyní, pro svou nevíru nemohli "rozuměti slovu Božímu; a srdce jejich bylo zatvrzelé.

4 A nechtěli býti pokřtěni; a také nechtěli vstoupiti do církve.

18a Mos. 21:35.
b Mos. 18:8–17.
19a PP Kněžství.

22a Mos. 18:17.
23a PP Ježíš Kristus –
Vzít jméno Ježíše

Krista na sebe.
24a PP Smlouva.
26 3a PP Porozumění.

A co se týká jejich víry, byli odděleným lidem a zůstávali tak napořád, tedy ve svém "tělesném a hříšném stavu; neboť nechtěli vzývatí Pána, svého Boha.

5 A nyní, za vlády Mosiášovy nebyli ani z poloviny tak početní jako lid Boží; ale pro "rozštěpení mezi bratřími se stávali početnějšími.

6 Neboť, stalo se, že klamali svými lichotivými slovy mnohé, kteří byli v církvi, a způsobili, že se dopouštěli mnohých hříchů; tudíž bylo nezbytné, aby ti, kteří se dopouštěli hříchu a kteří byli v církvi, byli církví "napomenuti.

7 A stalo se, že učitelé je předvedli před kněze a kněžím je vydali; a kněží je předvedli před Almu, který byl "vysokým knězem.

8 Nyní, král Mosiáš dal Almovi pravomoc nad církví.

9 A stalo se, že Alma si ohledně nich nevěděl rady; ale bylo proti nim mnoho svědků; ano, lid se postavil a hojně svědčil o jejich nepravosti.

10 Nyní, nic takového se předtím v církvi nestalo; tudíž Alma byl v duchu zkormoucen a dal je předvésti před krále.

11 A pravil králi: Viz, zde jsou mnozí, které jsme před tebe přivedli, kteří jsou obviněni svými bratřími; ano, a byli přistiženi při různých nepravostech. A nečiní pokání ze svých nepravostí;

tudíž jsme je předvedli před tebe, abys je mohl souditi podle jejich zločinů.

12 Ale král Mosiáš pravil Almovi: Viz, já je souditi nebudu; tudíž "vydávám je do tvých rukou, aby byli souzeni.

13 A nyní, duch Almův byl opět zkormoucen; a šel a tázal se Pána, co má v této záležitosti činiti, neboť se bál, aby neučinil něco, co je nesprávné v očích Božích.

14 A stalo se, že poté, co vylil celou svou duši Bohu, přišel k němu hlas Páně řka:

15 Požehnán jsi, Almo, a požehnání jsou ti, kteří byli pokřtěni ve "vodách Mormonu. Ty jsi požehnán pro nesmírnou ^bvíru svou v samotná slova služebníka mého Abinadiho.

16 A oni jsou požehnáni pro nesmírnou víru svou v samotná slova, jež jsi k nim promlouval.

17 A požehnán jsi, protože jsi založil mezi tímto lidem "církvev; a oni budou utvrzeni a budou lidem mým.

18 Ano, požehnán je tento lid, který je ochoten nésti "jméno mé; neboť jménem mým budou nazýváni; a oni jsou moji.

19 A protože ses mne tázal ohledně přestupníka, jsi požehnán.

20 Ty jsi služebník můj; a činím s tebou smlouvu, že budeš mít "věčný život; a budeš mi sloužiti

4a PP Přirozený člověk.

5a PP Odpadlictví;
Svár.

6a Alma 5:57–58; 6:3.

PP Varování, varovati.

7a Mos. 29:42.

12a NaS 42:78–93.

15a Mos. 18:30.

b Mos. 17:2.

PP Věřiti, víra.

17a Mos. 25:19–24.

18a Mos. 1:11; 5:8.

PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.

20a PP Věčný život;
Vyvolení, vyvolený,
vyvoliti.

a vycházeti ve jménu mém a budeš shromažďovati ovce mé.

21 A ten, kdo chce slyšeti hlas můj, bude "ovcí mou; a toho přijmete do církve, a toho já také přijmu.

22 Neboť viz, toto je církev má; kdokoli je "křtěn, má být křtěn ku pokání. A kohokoli přijímáte, má věriti ve jméno mé; a tomu já ochotně ^bodpustím.

23 Neboť jsem to já, kdo na sebe "bere hříchy světa; neboť jsem to já, kdo je ^bstvořil; a jsem to já, kdo uděluje tomu, kdo věří do konce, místo na pravici své.

24 Neboť viz, jménem mým jsou nazýváni, a "znají-li mne, vyjdou a budou míti věčně místo na pravici mé.

25 A stane se, že až zazní "druhý pozoun, pak vyjdou ti, kteří mne nikdy ^bneznali, a stanou přede mnou.

26 A pak poznají, že já jsem Pán, jejich Bůh, že já jsem Vykupitel jejich; ale oni nechtěli být vykoupeni.

27 A pak já jim vyznám, že jsem je nikdy "neznal; a ^bpůjdou do "věčného ohně, který je připraven pro ďábla a anděly jeho.

28 Tudíž pravím tobě, že toho, kdo nechce "slyšeti hlas můj, nebudete přijímati do církve

mé, neboť toho já nepřijmu posledního dne.

29 Tudíž pravím tobě: Jdi; a kdokoli se dopustí přestupku proti mně, toho budete "souditi ^bpodle hříchů, jichž se dopustil; a "vyzná-li hříchy své před tebou a přede mnou a bude-li činiti ^apokání v upřímnosti srdce svého, "odpustíš mu a já mu odpustím také.

30 Ano, a "kdykoli bude lid můj činiti ^bpokání, odpustím mu poklesky jeho proti mně.

31 A vy si také budete navzájem "odpouštěti poklesky svoje; neboť vpravdě pravím tobě, ten, kdo neodpouští poklesky bližnímu svému, když praví, že činí pokání, ten sám na sebe uvádí odsouzení.

32 Nyní pravím tobě: Jdi; a kdo nebude činiti pokání z hříchů svých, ten nebude počítán mezi lid můj; a toto bude dodržováno od nynějška nadále.

33 A stalo se, že když Alma vyslechl tato slova, zapsal je, aby je mohl míti a aby mohl souditi lid této církve podle příkázání Božích.

34 A stalo se, že Alma šel a soudil podle slova Páně ty, kteří byli přistíženi při nepravosti.

35 A všechny ty, kteří činili

21a PP Dobrý pastýř.

22a 2. Nefi 9:23.

PP Křest, křtítí.

b PP Odpustiti;

Odpuštění hříchů.

23a PP Vykupitel.

b PP Stvoření, stvořiti.

24a Jan 17:3.

25a NaS 88:99, 109.

b NaS 76:81–86.

27a Mat. 7:21–23.

b Lukáš 13:27.

c NaS 76:43–44.

28a 2. Nefi 9:31;

NaS 1:14.

29a PP Soud, souditi.

b PP Počet vydati,

zodpovědnost,

zodpovědný.

c 3. Nefi 1:25.

PP Vyznání, vyznati.

d PP Pokání.

e PP Odpustiti.

30a Moroni 6:8.

b Ezech. 33:11, 15–16;

Skut. 3:19–20;

Mos. 29:19–20.

31a 3. Nefi 13:14–15;

NaS 64:9–10.

pokání ze svých hříchů a “vyznali je, ty počítal mezi lid cirkve;

36 A ti, kteří nechtěli své hříchy vyznati a činiti pokání ze své nepravosti, ti mezi lid cirkve počítáni nebyli a jejich jména byla “vymazána.

37 A stalo se, že Alma usměrňoval všechny záležitosti cirkve; a počali opět míti mír a počalo se jim převelice dařiti v záležitostech cirkve a kráčeli před Bohem v obezřetnosti, přijímající mnohé a křtíce mnohé.

38 A nyní, všechny tyto věci vykonávali Alma a jeho spolupracovníci, kteří byli nad církví, krácejíce ve vši píli, učíce slovu Božímu ohledně všech věcí, trpíce všelikými strastmi, jsouce pronásledováni všemi těmi, kteří k cirkvi Boží nenáleželi.

39 A napomínali své bratří; a oni také byli “napomínáni, každý slovem Božím podle svých hříchů neboli podle hříchů, jichž se dopustil, a Bůh jim přikázal, aby se ^bmodlili bez ustání a aby vzdávali “díky ve všech věcech.

KAPITOLA 27

Mosiáš zakazuje pronásledování a nařizuje rovnost – Alma mladší a čtyři synové Mosiášovi se snaží zničití Církev – Ukazuje se jim anděl a přikazuje jim, aby opustili cestu zla – Alma je stížen němotou – Veškeré lidstvo musí býti znovuzrozeno, aby získalo spasení –

Alma a synové Mosiášovi oznamují radostné zvěsti. Kolem roku 100–92 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že pronásledování, kterými stíhali církev nevěřící, se natolik zvětšila, že církev počala reptati a stěžovati si na tuto záležitost svým vůdcům; a ti si stěžovali Almovi. A Alma předložil tuto věc králi, Mosiášovi. A Mosiáš se poradil se svými kněžími.

2 A stalo se, že král Mosiáš vyslal po celé zemi prohlášení, že žádný nevěřící nemá “pronásledovati žádného z těch, kteří náležejí k cirkvi Boží.

3 A mezi všemi církvemi byl přísný příkaz, že mezi nimi nemá býti žádných pronásledování, že mezi všemi lidmi má býti “rovnost;

4 Že nemají dovoliti pýše ani domýšlivosti, aby rušila jejich “pokoj; že každý člověk si má ^bvážiti bližního svého jako sebe samého, pracující pro své živobytí svýma vlastními rukama.

5 Ano, a že všichni jejich kněží a učitelé mají pro své živobytí “pracovati svýma vlastními rukama ve všech případech, ledaže by se jednalo o nemoc nebo velikou nouzi; a činíce tyto věci, oplývali ^bmilostí Boží.

6 A opět počal býti v zemi veliký mír; a lid počal býti velmi početným a počal se šířiti do široka po tváři země, ano, na severu a na jihu, na východě a na

35a pp Vyznání, vyznati.

36a Ex. 32:33;

Alma 1:24.

pp Kniha života;

Vyloučení.

39a pp Varování, varovati.

b 2. Nefi 32:8–9.

c pp Děkuvzdání, díky.

27 2a pp Pronásledování, pronásledovati.

3a Mos. 23:7; 29:32.

4a pp Pokoj.

b pp Vážiti si.

5a Mos. 18:24, 26.

b pp Milost.

západě, stavějíce veliká města a vesnice ve všech částech země.

7 A Pán je navštěvoval a dopřával jim úspěchu a oni se stali velikým a zámožným lidem.

8 Nyní, synové Mosiášovi byli počítáni mezi nevěřící; a i jeden ze "synů Almových byl mezi ně počítán, a jmenoval se Alma, po svém otci; nicméně, stal se velmi zlovolným a ^bmodlářským člověkem. A byl to muž mnoha slov a promlouval k lidu mnoho lichotek; tudíž svedl mnohé lidi, aby činili po způsobu jeho nepravostí.

9 A stal se velikou překážkou pro rozkvět církve Boží; a "uloupil srdce lidí; a působil mezi lidem mnohé různice; a dával nepříteli Boha příležitost užívati nad nimi svou moc.

10 A nyní, stalo se, že zatímco obcházel, aby ničil církev Boží, neboť obcházel tajně se syny Mosiášovými usiluje ničiti církev a sváděti lid Páně z cesty proti příkázáním Božím, nebo dokonce královým –

11 A jak jsem vám pravil, jak obcházel "bouříce se proti Bohu, vizte, ^bukázal se jim "anděl Páně; a sestoupil jakoby v oblaku; a promluvil jakoby hlasem hromu, který způsobil, že země, na níž stáli, se třásla;

12 A tak veliký byl jejich úžas, že padli k zemi a nerozuměli slovům, jež k nim promlouval.

13 Nicméně zvolal opět řka: Almo, povstaň a vystup, neboť

proč pronásleduješ církev Boží? Neboť Pán pravil: "Toto je církev má a já ji utvrdím; a nic ji nepřemůže, ledaže to budou přestupky lidu mého.

14 A opět, anděl pravil: Viz, Pán vyslyšel "modlitby lidu svého a také modlitby služebníka svého, Almy, který je otcem tvým; neboť on se za tebe modlil s velikou vírou, abys mohl být přiveden k poznání pravdy; tudíž, přišel jsem z tohoto důvodu, abych tě přesvědčil o moci a pravomoci Boží, aby ^bmodlitby služebníků jeho mohly být zodpověděny podle víry jejich.

15 A nyní viz, můžeš zpochybňovati moc Boží? Neboť viz, což neotřásá hlas můj zemi? A nevidíš mne snad také před sebou? A já jsem poslán od Boha.

16 Nyní, pravím tobě: Jdi a pamatuj na zjetí otců svých v zemi Helam a v zemi Nefi; a pamatuj na to, jak veliké věci pro ně vykonal; neboť byli v porobě a on je "vysvobodil. A nyní, pravím ti, Almo, jdi cestou svou a nesnaž se již ničiti církev, aby modlitby jejich mohly být zodpověděny, a to i kdybys ty sám chtěl být zavržen.

17 A nyní, stalo se, že toto byla poslední slova, jež anděl pravil Almovi, a pak ho opustil.

18 A nyní, Alma a ti, kteří byli s ním, padli opět k zemi, neboť veliký byl jejich úžas; neboť na své vlastní oči spatřili anděla Páně; a hlas jeho byl jako hrom,

8a PP Alma, syn Almův.
b PP Modlářství.
9a 2. Sam. 15:1–6.
11a PP Vzpourea.

b Skut. 9:1–9;
Alma 8:15.
c PP Andělé.
13a PP Ježíš Kristus –

Hlava Církve.
14a Alma 10:22.
b Morm. 9:36–37.
16a Mos. 23:1–4.

který otrásal zemí; a oni věděli, že není ničeho, leda moci Boží, co by mohlo otrásat zemí a způsobiti, aby se chvěla, jako by se měla rozpuknouti vedví.

19 A nyní, úžas Almův byl tak veliký, že oněměl, takže nemohl otevřítí ústa svá; ano, a zeslábl, dokonce tak, že nemohl hýbati rukama svýma; tudíž ti, kteří byli s ním, ho vzali a nesli ho bezmocného, dokud ho nepoložili před jeho otce.

20 A vyprávěli jeho otci vše, co se jim přihodilo; a jeho otec se radoval, neboť věděl, že to byla moc Boží.

21 A dal shromážditi zástup, aby mohl býti svědkem toho, co Pán učinil pro jeho syna, a také pro ty, kteří byli s ním.

22 A dal také shromážditi kněze; a oni se počali postiti a modliti k Pánu, svému Bohu, aby otevřel ústa Almova, aby mohl mluvit, a také aby končtiny jeho obdržely sílu svou – aby oči lidu mohly býti otevřeny, aby viděli a aby poznali dobrotivost a slávu Boží.

23 A stalo se, že poté, co se postili a modlili po dobu dvou dnů a dvou nocí, končtiny Almovy obdržely sílu svou a on vstal a počal k nim promlouvati a požádal je, aby byli dobré mysli:

24 Neboť, pravil, činil jsem pokání ze svých hříchů a Pán

mne “vykoupil; vizte, jsem zrozen z Ducha.

25 A Pán mi pravil: Nepodivuj se, že veškeré lidstvo, ano, muži a ženy, všechny národy, pokolení, jazyky a lidé musejí býti “znovuzrozeni; ano, zrozeni z Boha, ^bproměnění z “tělesného a padlého stavu svého do stavu spravedlivosti, jsouce Bohem vykoupeni, a státi se syny a dcerami jeho;

26 A tak se stávají novými stvořeními; a pokud tak neučiní, nemohou na “žádný způsob zděditi království Boží.

27 Pravím ti, nebude-li tomu tak, musejí býti zavrženi; a toto vím, protože já jsem téměř zavržen byl.

28 Nicméně poté, co jsem se prodral velikým soužením, činíce pokání téměř až k smrti, Pán v milosrdenství považoval za vhodné vysvoboditi mne z “věčného žáru a já jsem zrozen z Boha.

29 Duše má byla vykoupena ze žluči hořkosti a z pout nepravosti. Byl jsem v nejtemnější propasti; ale nyní vidím podivuhodné světlo Boží. Duše má byla “trýzněna věčnými mukami; ale jsem vysvobozen a duše má již není trýzněna.

30 Odmítal jsem Vykupitele svého a popíral jsem to, co bylo promlouváno otci našimi; ale nyní, aby mohli předvídati, že on přijde a že pamatuje na

24a 2. Nefi 2:6–7.
pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.
25a Řím. 6:3–11;

Mos. 5:7;
Alma 5:14;
Mojž. 6:59.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

b Mos. 3:19; 16:3.
c pp Tělesný.
26a Jan 3:5.
28a 2. Nefi 9:16.
29a Mos. 2:38.

každé stvoření svého tvoření, projeví se všem.

31 Ano, před ním se "každé koleno skloní a každý jazyk se vyzná. Ano, vpravdě posledního dne, až všichni lidé budou státi, aby jím byli ^bsouzeni, tehdy vyznají, že on jest Bůh; pak přiznají ti, kteří ve světě žijí ^cbez Boha, že soud věčného trestu nad nimi je spravedlný; a budou se třásti a chvěti a stáhnou se pod pohledem ^avšepro-nikajícího oka jeho.

32 A nyní, stalo se, že Alma počal od nynějška nadále poučovati lid, a i ti, kteří byli s Almou v době, kdy se jim ukázal anděl, putující po celé zemi a oznamující veškerému lidu věci, jež slyšeli a viděli, a kázíce slovo Boží ve velikém souzení, jsouce velmi pronásledováni těmi, kteří byli nevěřící, jsouce bití od mnohých.

33 Avšak přese všechno toto přinášeli církvi mnoho útěchy, utvrzující jejich víru a nabádající je se shovívavostí a s velikou námahou, aby zachovávali příkázání Boží.

34 A čtyři z nich byli "synové Mosiášovi; a jmenovali se Ammon a Aron a Omner a Himni; takto se jmenovali synové Mosiášovi.

35 A putovali po celé zemi Zarahemla a mezi všemi lidmi, kterým vládl král Mosiáš, horlivě se snažíce napravit veškeré

škody, jež církvi učinili, vyznávající veškeré své hříchy a oznamující veškeré věci, jež viděli, a vysvětlující proroctví a písmo všem, kteří si je přáli slyšeti.

36 A tak byli nástroji v rukou Božích při přivádění mnohých k poznání pravdy, ano, k poznání jejich Vykupitele.

37 A jak jsou požehnání! Neboť ^azvěstovali pokoj; zvěstovali ^bdobré zvěsti dobra; a oznamovali lidu, že Pán vládne.

KAPITOLA 28

Synové Mosiášovi jdou kázati Lamanitům – Za použití dvou viděckých kamenů překládá Mosiáš jarečitské desky. Kolem roku 92 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že poté, co "synové Mosiášovi vykonali všechny tyto věci, vzali s sebou malý počet a vrátili se k svému otci, králi, a požadovali od něj, aby jim dovolil vyjít s těmi, které si vybrali, do země ^bNefi, aby mohli kázati to, co slyšeli, a aby mohli sdělovati slovo Boží svým bratřím, Lamanitům –

2 Aby je snad mohli přivést k poznání Pána, jejich Boha, a přesvědčiti je o nepravosti jejich otců; a aby je snad mohli vyléčiti z jejich "nenávisti vůči Nefitům, aby i oni mohli býti přivedeni k radosti z Pána, svého Boha,

31a Filip. 2:9–11;
Mos. 16:1–2;
NaS 88:104.
b pp Ježíš Kristus –
Soudce.
c Alma 41:11.

d pp Bůh, Božstvo.
34a pp Ammon, syn
Mosiášův.
37a Iz. 52:7;
Mos. 15:14–17.
pp Kázati.

b pp Evangelium.
28 1a Mos. 27:34.
b Omni 1:12–13;
Mos. 9:1.
2a Jákob 7:24.

aby byli k sobě přátelští a aby již nebylo svárů v celé zemi, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal.

3 Nyní, přáli si, aby bylo spasení oznamováno každému stvoření, neboť nemohli “snést, že by některá lidská ^bduše měla zahynouti; ano, dokonce samotná myšlenka, že by některá duše měla trpěti ‘nekonečná muka, jimi otřásala a rozechvívala je.

4 A tak na ně působil Duch Páně, neboť byli těmi “nejhanebnějšími z hříšníků. A Pán v nekonečném ^bmilosrdenství svém považoval za vhodné je ušetřiti; nicméně trpěli velikou úzkostí duše pro své nepravosti, trpíce velmi a bojíce se, že budou zavrženi na věky.

5 A stalo se, že prosili svého otce po mnoho dnů, aby mohli vyjít do země Nefi.

6 A král Mosiáš šel a tázal se Pána, má-li dovoliti svým synům vyjít mezi Lamanity kázati slovo.

7 A Pán Mosiášovi pravil: Nech je vyjít, neboť mnozí uvěří v slova jejich a budou mít věčný život; a já “vysvobodím syny tvé z rukou Lamanitů.

8 A stalo se, že jim Mosiáš dovolil, aby šli a činili podle své žádosti.

9 A “vydali se na cestu do pustiny, aby vyšli a kázali slovo mezi Lamanity; a ^bzprávu o jejich působení podám později.

10 Nyní, král Mosiáš neměl nikoho, komu by předal království, neboť z jeho synů nebyl žádný, který by království přijal.

11 Tudíž vzal záznamy, jež byly vyryty na “deskách z mosazi, a také desky Nefiovy a všechny věci, jež udržoval a zachovával podle příkázání Božích, poté, co přeložil a dal zapsati záznamy, jež byly na ^bdeskách ze zlata, jež byly nalezeny lidem Limhiovým a jež mu byly předány rukou Limhiovou;

12 A toto učinil pro velikou dychtivost svého lidu; neboť si nadmíru přáli dovědět se o oněch lidech, kteří byli zničeni.

13 A nyní, přeložil je prostřednictvím oněch dvou “kamenů, jež byly připevněny ke dvěma okrajům spony.

14 Nyní, tyto věci byly připraveny od počátku a byly předávány z pokolení na pokolení, za účelem vykládání jazyků;

15 A byly udržovány a zachovávány rukou Páně, aby mohl odhalovati každému stvoření, jež bude vlastnit zemi, nepravosti a ohavnosti svého lidu;

16 A ten, kdo má tyto věci, se nazývá “vidoucím, tak jako ve starých časech.

17 Nyní, poté, co Mosiáš dokončil překlad těchto záznamů, vizte, podával zprávu o lidu, který byl “zničen, od doby, kdy byl zničen, zpět až ke stavbě

3a Alma 13:27;
3. Nefi 17:14;
Mojž. 7:41.
b pp Duše – Cena duší.
c Jákob 6:10;
NaS 19:10–12.

4a Mos. 27:10.
b pp Milosrdenství,
milosrdný.
7a Alma 19:22–23.
9a Alma 17:6–9.
b Alma 17–26.

11a pp Mosazné desky.
b pp Zlaté desky.
13a pp Urim a Thumim.
16a Mos. 8:13–18.
pp Vidoucí.
17a Mos. 8:7–12.

^bveliké věže, v době, kdy Pán ^czmátl jazyk lidí a ti byli rozptýleni do široka po tváři celé země, ano, a vpravdě od té doby zpět až po stvoření Adama.

18 Nyní, tato zpráva způsobila, že lid Mosiášův převelice truchlil, ano, byli naplněni smutkem; nicméně dala jim veliké poznání, z něhož se radovali.

19 A tato zpráva bude napsána později; neboť vizte, je žádoucí, aby všichni lidé poznali věci, jež jsou napsány v této zprávě.

20 A nyní, jak jsem vám pravil, že poté, co král Mosiáš učinil tyto věci, vzal desky z ^amosazi a všechny věci, jež udržoval, a předal je Almovi, jenž byl synem Almovým; ano, všechny záznamy, a také ^bpřekladatele, a předal mu je a přikázal mu, že je má udržovati a ^czachovávat i a že má také vésti záznam o lidu a předávati je z jednoho pokolení na druhé tak, jak byly předávány od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

KAPITOLA 29

Mosiáš navrhuje, aby namísto krále byli voleni soudcové – Nespravedliví králové vedou svůj lid k hříchu – Alma mladší je hlasem lidu zvolen za hlavního soudce – Je také vysokým knězem nad Církví – Alma starší a Mosiáš umírají. Kolem roku 92–91 př. Kr.

NYNÍ, když Mosiáš toto učinil, vyslal po celé zemi mezi veškerý

lid prohlášení, neboť si přál zvědět i jejich vůli v tom, kdo má být jejich králem.

2 A stalo se, že hlas lidu přišel řka: Přejeme si, aby Aron, tvůj syn, byl naším králem a naším vládcem.

3 Nyní, Aron vyšel do země Nefi, tudíž mu král nemohl předati království; a Aron by ani království nepřevzal; a ani žádný ze ^asynů Mosiášových nebyl ochoten převzít království.

4 Tudíž král Mosiáš vyslal opět mezi lid; ano, dokonce psané slovo vyslal mezi lid. A toto byla slova, jež byla napsána:

5 Viz, ó lide můj neboli bratři moji, neboť vás za takové považuji, přeji si, abyste uvážili věc, kterou jste povoláni uvážiti – neboť si přejete mít ^akrále.

6 Nyní vám oznamuji, že ten, jemuž království spravedlivě náleží, odmítl a království nepřevzme.

7 A nyní, kdyby měl být jiný dosazen na jeho místo, vizte, bojím se, že by mezi vámi vyvstaly sváry. A kdo ví, zdali by se pak můj syn, jemuž království náleží, nerozhněval a neodvedl část tohoto lidu k sobě, což by mezi vámi způsobilo války a sváry, což by bylo příčinou prolití mnoha krve a převrácení cesty Páně, ano, a zničilo by to duše mnoha lidí.

8 Nyní, pravím vám, buďme moudří a uvažme tyto věci, neboť nemáme žádné právo zničit mého syna, aniž bychom mohli

17b Eter 1:1–5.

c Gen. 11:6–9.

20a Alma 37:3–10.

b PP Urim a Thumim.

c PP Písma – Písma

budou zachovávana.

29 3a Mos. 27:34.

5a 1. Sam. 8:9–19.

míti jakékoli právo zničit jiného, kdyby byl dosazen na jeho místo.

9 A kdyby se můj syn opět obrátil k pýše své a k marným věcem, odvolal by věci, jež řekl, a dožadoval by se práva na království, což by způsobilo, že by se on a také tento lid dopustili mnohého hříchu.

10 A nyní, budme moudří a hledme vpřed na tyto věci a učinme to, co zajistí mír tomuto lidu.

11 Tudíž budu vaším králem po zbytek svých dnů; nicméně ^aurčeme ^bsoudce, aby soudili tento lid podle našeho zákona; a uspořádáme nově záležitosti tohoto lidu, neboť určíme za soudce moudré muže, kteří budou souditi tento lid podle příkázání Božích.

12 Nyní, je lépe, aby člověk byl souzen Bohem nežli člověkem, neboť soudy Boží jsou vždy spravedlné, ale soudy lidské vždy spravedlné nejsou.

13 Tudíž, kdyby bylo možné, abyste měli za krále ^aspravedlné muže, kteří by ustanovovali zákony Boží a soudili tento lid podle příkázání jeho, ano, kdybyste mohli mít za krále muže, kteří by činili tak, jak pro tento lid činil můj otec ^bBeniamin – pravím vám, kdyby tomu tak vždy mohlo býti, pak by bylo žádoucí, abyste vždy měli krále, který by nad vámi panoval.

14 A vpravdě já sám jsem pracoval s veškerou mocí a s veškerými schopnostmi, jež jsem měl, abych vás učil příkázáním Božím a abych po celé zemi zjednal mír, aby nebylo válek ani svárů, ani krádeží ani plenění ani vraždění ani žádné nepravosti;

15 A kdokoli se dopustil nepravosti, toho jsem ^apotrestal podle zločinu, jehož se dopustil, podle zákona, jenž nám byl dán našimi otci.

16 Nyní, pravím vám, protože všichni lidé nejsou spravedlní, není žádoucí, abyste měli krále nebo více králů, kteří by panovali nad vámi.

17 Neboť vizte, kolik ^anepravosti způsobí jeden ^bzlovolný král, ano, jak veliké zničení!

18 Ano, vzpomeňte na krále Noéma, na jeho ^azlovolnost a na jeho ohavnosti, a také na zlovolnost a na ohavnosti jeho lidu. Vizte, jak veliké zničení na ně přišlo; a také byli pro své nepravosti uvedeni do ^bporoby.

19 A kdyby jejich všemoudrý Stvořitel nezakročil, a to pro jejich upřímné pokání, museli by nevyhnutelně zůstat v porobě až doposud.

20 Ale vizte, on je vysvobodil, protože se před ním ^apokořili; a protože k němu ^bmocně volali, vysvobodil je z poroby; a tak Pán působí svou mocí ve všech případech mezi dětmi lidskými

11a Mos. 29:25–27.

^b Ex. 18:13–24.

13a Mos. 23:8, 13–14.

^b Sl. Morm. 1:17–18.

15a Alma 1:32–33.

17a Alma 46:9–10.

^b Mos. 23:7–9.

18a Mos. 11:1–15.

^b 1. Sam. 8:10–18;

Mos. 12:1–8;

Eter 6:22–23.

20a Mos. 21:13–15.

^b Ex. 2:22–24;

Alma 43:49–50.

a vztahuje rámě "milosrdenství k těm, kteří v něho vkládají svou "důvěru.

21 A vizte, nyní, pravím vám, nemůžete svrhnouti z trůnu zlovolného krále, ledaže by to bylo velikými sváry a prolitím mnoha krve.

22 Neboť vizte, má své "přátele mezi zlovolnými a drží kolem sebe své strážce; a roztrhá zákony těch, kteří před ním vládli ve spravedlivosti; a pošlapává nohama příkázání Boží;

23 A nařizuje zákony a vysílá je mezi svůj lid, ano, zákony po způsobu své vlastní "zlovolnosti; a kdokoli neposlouchá jeho zákony, toho dá zničit; a proti těm, kteří se proti němu vzbouří, vyšle svá vojska do války, a pokud může, tak je zničí; a tak nespravedlivý král převrací cesty veškeré spravedlivosti.

24 A nyní vizte, pravím vám, není radno, aby na vás přišly takové ohavnosti.

25 Tudíž, zvolte hlasem tohoto lidu soudce, abyste mohli býti souzeni podle zákonů, jež vám byly dány našimi otci, jež jsou správné a jež jim byly dány rukou Páně.

26 Nyní, není obvyklé, aby hlas lidu požadoval něco, co by se protivilo tomu, co je správné; ale je obvyklé, aby menší část lidu požadovala to, co správné není; tudíž toto budete dodržovati

a učiníte to svým zákonem – řídití své záležitosti hlasem lidu.

27 A "přijde-li čas, kdy hlas lidu zvolí nepravost, bude to čas, kdy na vás přijdou soudy Boží; ano, bude to čas, kdy vás navštíví velikým zničením, tak jak tuto zemi doposud navštěvoval.

28 A nyní, jestliže máte soudce, a oni vás nesoudí podle zákona, který byl dán, můžete je dáti souditi vyšším soudcem.

29 Jestliže vaši vyšší soudcové nesoudí spravedlivým soudem, necháte shromáždit malý počet svých nižších soudců a ti budou souditi vaše vyšší soudce podle hlasu lidu.

30 A příkazuji vám, abyste činili tyto věci v bázni Páně; a příkazuji vám, abyste tyto věci činili, a že nemáte míti krále; takže bude-li se tento lid dopouštět hříchů a nepravostí, budou zodpověděny na jejich vlastní hlavě.

31 Neboť vizte, pravím vám, hříchy mnoha lidí byly způsobeny nepravostí jejich králů; tudíž jejich nepravosti jsou zodpověděny na hlavě jejich králů.

32 A nyní, přejí si, aby již nebylo této "nerovnosti v této zemi, zvláště mezi tímto mým lidem; ale přejí si, aby tato země byla zemí ^bsvobody a aby "každý člověk mohl stejně požívatí svých práv a výsad tak dlouho, jak Pán bude pokládati

20c Ezech. 33:11, 15–16;

Mos. 26:30.

d pp Důvěra,
důvěřovati.

22a 1. Král. 12:8–14.

23a pp Zlovolnost,
zlovolný.

27a Alma 10:19.

32a Alma 30:11.

b 2. Nefi 1:7; 10:11.

pp Svoboda,
svobodný.

c Alma 27:9.

za vhodné, abychom žili a měli v dědictví tuto zemi, ano, dokonce tak dlouho, dokud kdokoli z našeho potomstva bude na tváři této země.

33 A mnohé další věci jim král Mosiáš napsal, odhaluje jim všechny zkoušky a starosti spravedlivého krále, ano, všechno trápení duše pro jejich lid a také všechna reptání lidu před svým králem; a to vše jim vysvětlil.

34 A řekl jim, že tyto věci by neměly být; ale že toto břemeno by mělo připadnouti na veškerý lid, aby každý člověk nesl svůj díl.

35 A také jim odhalil veškeré nevýhody, se kterými by se potýkali, kdyby nad nimi panoval nespravedlivý král;

36 Ano, veškeré jeho nepravosti a ohavnosti a veškeré války a sváry a krveprolití a krádeže a plnění a dopouštění se smilstva a všelikých nepravostí, jež ani nemohou být vypočteny – a řekl jim, že tyto věci by neměly být, že výslovně doporučují příkázáním Božím.

37 A nyní, stalo se poté, co král Mosiáš vyslal tyto věci mezi lid, že byli přesvědčeni o pravdivosti jeho slov.

38 Tudíž upustili od svého přání mít krále a počali se převélice starati, aby každý člověk v celé zemi měl stejnou příležitost; ano, a každý člověk vyjádřil ochotu zodpovídati za své vlastní hříchy.

39 Tudíž, stalo se, že se shro-

máždili ve skupinách v celé zemi, aby hlasovali o těch, kteří mají být jejich soudci, kteří by je soudili podle "zákona, jenž jim byl dán; a nesmírně se radovali ze svobody, jež jim byla udělena.

40 A jejich láska k Mosiášovi zesílila; ano, vážili si ho více nežli kteréhokoli jiného člověka; neboť na něho nepohlíželi jako na tyrana, který usiluje o zisk, ano, o onen mamon, který kazí duši; neboť on od nich nevymáhal bohatství, ani ho netěšilo prolévání krve; ale zjednal v zemi "mír a umožnil svému lidu, aby byl vysvobozen ze všemožné poroby; tudíž vážili si ho, ano, nesmírně, nezměrně.

41 A stalo se, že určili "soudce, aby nad nimi panovali, neboli aby je soudili podle zákona; a toto učinili v celé zemi.

42 A stalo se, že Alma byl určen za prvního hlavního soudce, jsa také vysokým knězem, neboť jeho otec mu onen úřad předal a světil mu správu veškerých záležitostí církve.

43 A nyní, stalo se, že Alma "kráčel po cestách Páně a zachovával příkázání jeho a soudil spravedlivým soudem; a v zemi byl trvalý mír.

44 A tak počala vláda soudců po celé zemi Zarahemla, mezi všemi lidmi, kteří se nazývali Nefité; a Alma byl prvním hlavním soudcem.

45 A nyní, stalo se, že jeho otec zemřel, jsa stár osmdesát a dva

39a Alma 1:14.
b PP Svoboda,
svobodný.

40a PP Mírotvorce.
41a Mos. 29:11.

43a PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

roky, byv živ, aby plnil příkázání Boží.

46 A stalo se, že Mosiáš také zemřel, v třicátém a třetím roce své vlády, jsa "stár šedesát a tři léta; což celkem činí pět set a

devět let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

47 A tak skončila vláda králů nad lidem Nefiovým; a tak skončily dny Almovy, jenž byl zakladatelem jejich církve.

KNIHA ALMOVA

SYNA ALMY

Zpráva Almy, který byl synem Almovým a který byl prvním hlavním soudcem nad lidem Nefiovým, a také vysokým knězem nad Církví. Obsahuje zprávu o vládě soudců a o válkách a o svárech mezi lidem. A také zprávu o válce mezi Nefity a Lamanity podle záznamu Almy, prvního hlavního soudce.

KAPITOLA 1

Nehor učí falešným naukám, zakládá církev, zavádí kněžskou lstivost a zabíjí Gedeona – Nehor je za své zločiny popraven – Mezi lidem se šíří kněžské lstivosti a pronásledování – Kněží si sami vydělávají na živobytí, lidé se starají o chudé a Církev vzkvétá. Kolem roku 91–88 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že v prvním roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, od nynějška nadále, když král Mosiáš "odešel cestou všeho pozemského a dobojoval dobrý boj, kráčeje před Bohem zpříma, nezanechal nikoho, kdo by vládl na jeho místě; nicméně ustanovil ^bzákony, jež byly lidem uznány; tudíž

byli povinni řídit se zákony, jež vydal.

2 A stalo se, že v prvním roce vlády Almy na soudcovské stoličce byl před něho předveden "muž, aby byl souzen, muž, který byl statný a byl znám svou velikou silou.

3 A obcházel mezi lidem, káže jim to, co "vydával za slovo Boží, ^bztrháváje církev; oznamuje lidu, že každý kněz a učitel by se měl státi "oblíbeným; a že by "neměli pracovati svýma vlastními rukama, ale že by měli býti podporováni lidem.

4 A on také lidu dosvědčoval, že veškeré lidstvo má býti spaseno posledního dne a že se nemusejí báti ani chvěti, ale že mohou pozdvihnouti hlavu a radovati se; neboť Pán stvořil

46a Mos. 6:4.

[ALMA]

1 1a Mos. 29:46.

b Jarom 1:5;

Alma 4:16;

Hel. 4:22.

2a Alma 1:15.

3a Ezech. 13:3.

b pp Antikrist.

c Lukáš 6:26;

1. Nefi 22:23.

d Mos. 18:24, 26; 27:5.

všechny lidi, a také všechny lidi vykoupil; a nakonec všichni lidé mají mít věčný život.

5 A stalo se, že učil těmto věcem natolik, že mnozí jeho slovům uvěřili, dokonce tak mnozí, že ho počali podporovati a dávat mu peníze.

6 A on počal býti povýšen v pýše srdce svého a nositi velice drahocenný oděv, ano, a dokonce počal podle svého kázání zakládati "církve.

7 A stalo se, jak tak chodil, aby kázal těm, kteří věřili v jeho slovo, že potkal muže, který náležel k církvi Boží, ano, a to jednoho z jejich učitelů; a počal se s ním ostře svářiti, aby mohl svésti lid církve; ale onen muž mu odporoval, napomínaje ho "slovy Božími.

8 Nyní, onen muž se jmenoval "Gedeon; a byl to ten, který byl nástrojem v rukou Božích při vysvobození lidu Limhiova z poroby.

9 Nyní, protože mu Gedeon odporoval slovy Božími, rozhněval se na Gedeona a tasil meč svůj a počal ho bít. Nyní, Gedeon, jsa sešlý pokročilým věkem, tudíž nebyl schopen odolávati jeho ranám, tudíž byl mečem "zabit.

10 A onen muž, který ho zabil, byl jat lidem církve a byl předveden před Almu, aby byl "souzen podle zločinů, jež spáchal.

11 A stalo se, že stanul před

Almu a obhajoval se s velikou smělostí.

12 Ale Alma mu pravil: Viz, toto je poprvé, co byla mezi tento lid uvedena "kněžská lstivost. A viz, ty nejsi vinen pouze kněžskou lstivostí, ale snažil ses ji prosaditi mečem; a kdyby mezi tímto lidem byla kněžská lstivost prosazena, vedlo by to k jeho naprostému zničení.

13 A ty jsi prolil krev spravedlivého muže, ano, muže, který mezi tímto lidem vykonal mnoho dobra; a kdybychom tě ušetřili, "odplatou by na nás přišla jeho krev.

14 Tudíž jsi odsouzen k smrti podle zákona, jež nám dal Mosiáš, náš poslední král; a tento zákon byl tímto lidem uznán; tudíž tento lid se musí tímto "zákonem řídit.

15 A stalo se, že ho jali; a jmenoval se "Nehor; a odnesli ho na vrchol pahorku Manti a tam ho přiměli, nebo spíše sám přiznal mezi nebesy a zemí, že to, čemu učil lid, je proti slovu Božímu; a tam utrpěl potupnou ^bsmrt.

16 Nicméně toto neukončilo šíření kněžské lstivosti po zemi; neboť bylo mnoho těch, kteří milovali marné věci světa a kteří chodili, kážíce falešné nauky; a toto činili kvůli "bohatství a poctě.

17 Nicméně ze strachu ze zákona se neopovažovali "lháti, pokud by to bylo známo, neboť

6a 1. Nefi 14:10.
7a PP Slovo Boží.
8a Mos. 20:17; 22:3.
9a Alma 6:7.
10a Mos. 29:42.
12a 2. Nefi 26:29.

PP Kněžská lstivost.
13a PP Odplata.
14a PP Trest smrti.
15a Alma 1:2.
b Deut. 13:1–9.
16a PP Bohatství;

Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
17a PP Čestnost, čestný;
Lhaní.

lháři byli trestáni; tudíž předstírali, že káží podle své víry; a nyní, zákon nemohl nad nikým mít moc pro ^b jeho víru.

18 A ze strachu ze zákona se neopovažovali ^a krásti, neboť takoví byli trestáni; ani se neopovažovali loupiti ani vražditi, neboť ten, kdo ^b zavraždil, byl potrestán ^c smrtí.

19 Ale stalo se, že ti, kteří nenáleželi k církvi Boží, počali pronásledovati ty, kteří k církvi Boží náleželi a kteří na sebe vzali jméno Kristovo.

20 Ano, pronásledovali je a sužovali je všelikými slovy, a to pro jejich pokoru; protože nebyli pyšní ve svých vlastních očích a protože si navzájem udíleli slovo Boží bez ^a peněz a bez ceny.

21 Nyní, mezi lidem církve byl přísný zákon, že nikdo, kdo náleží k církvi, nesmí povstati a ^a pronásledovati ty, kteří k církvi nenáležejí, a že ani mezi nimi samotnými nemá býti pronásledování.

22 Nicméně, byli mezi nimi mnozí, kteří počali býti pyšní a počali se prude svářiti se svými protivníky, dokonce až k ranám; ano, bili se spolu pěstmi.

23 Nyní, toto bylo v druhém roce vlády Almovy a bylo to příčinou veliké strasti pro církev; ano, bylo to příčinou veliké zkoušky pro církev.

24 Neboť srdce mnohých bylo zatvrzelé a jejich jména byla ^a vymazána, takže na ně nebylo mezi lidem Božím již více pamatováno. A také mnozí sami ^b odešli z prostředku jejich.

25 Nyní, toto byla veliká zkouška pro ty, kteří stáli pevně ve víře; nicméně byli stálí a neochvějní v zachovávání příkázání Božích a ^a trpělivě snášeli pronásledování, jež se na ně kupilo.

26 A když kněží zanechali své ^a práce, aby lidu udíleli slovo Boží, lidé také zanechali své práce, aby slovu Božímu naslouchali. A když jim kněží poskytli slovo Boží, všichni se opět pilně navrátili ke své práci; a kněz se nevyvyšoval nad své posluchače, neboť kazatel nebyl lepší nežli posluchač, ani učitel nebyl o nic lepší nežli žák; a tak si byli všichni rovni a všichni pracovali, každý člověk ^b podle své síly.

27 A ^a udíleli ze jmění svého, každý člověk podle toho, co měl, ^b chudým a potřebným a nemocným a sužovaným; a nenosili drahý oděv, přesto však byli upravení a vzhlední.

28 A tak uspořádali záležitosti církve; a tak počali opět mít trvalý mír, přese všechna svá pronásledování.

29 A nyní, pro pevnost církve počali býti nesmírně ^a bohatí a měli hojnost všech věcí, jichž jim

17b Alma 30:7–12;

Čl. v. 1:11.

18a PP Krádež, krásti.

b PP Vražda, vražditi.

c PP Trest smrti.

20a Iz. 55:1–2.

21a PP Pronásledování, pronásledovati.

24a Ex. 32:33; Mos. 26:36;

Alma 6:3.

PP Vyloučení.

b Alma 46:7.

PP Odpadlictví.

25a PP Trpělivost.

26a Mos. 18:24, 26;
27:3–5.

b Mos. 4:27;

NaS 10:4.

27a PP Almužna, dávání almužny.

b Lukáš 18:22;

Mos. 4:26;

NaS 42:29–31.

29a PP Bohatství.

bylo zapotřebí – hojnost stád a dobytka, i krmného dobytka všeho druhu, a také hojnost obilí a zlata a stříbra a drahocenných věcí a hojnost ^bhedvábí a jemně tkaného plátna a všelikého dobrého prostého sukna.

30 A tak za těchto ^apříznivých okolností neodehnali nikoho, kdo byl ^bnahý nebo kdo byl hladový nebo kdo žíznil nebo kdo byl nemocen nebo o koho nebylo postaráno; a neulpívali srdcem svým na bohatství; tudíž byli štedří ke všem, jak ke starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, ať již mimo církev nebo z církve, ^cnehledíce na osobu toho, kdo byl potřebný.

31 A tak se jim dařilo a stali se mnohem bohatšími nežli ti, kteří k jejich církvi nenáleželi.

32 Neboť ti, kteří k jejich církvi nenáleželi, si libovali v kouzelnictví a v ^amodlářství nebo v ^bzahálce a ve ^cžvanění a v ^dzávidění a ve svárech; nosíce drahý oděv; jsouce ^epovýšeni v pýše svých vlastních očí; pronásledující, lhouce, kradouce, loupíce, páchající smilstva a vraždy a všeliké zlovolnosti; nicméně zákon byl uplatňován na všechny ty, kteří ho přestoupili, nakolik to jen bylo možné.

33 A stalo se, že když byl takto na ně uplatňován zákon a když

každý člověk trpěl podle toho, co učinil, zklidnili se a neopovažovali se dopouštět se žádných zlovolností, pokud by to bylo známo; tudíž, mezi lidem Nefiovým byl veliký mír až do pátého roku vlády soudců.

KAPITOLA 2

Amlici usiluje o to, aby byl králem, a je hlasem lidu zavržen – Jeho následovníci ho dosazují za krále – Amlicité vedou válku proti Nefitům a jsou poraženi – Lamanité a Amlicité spojují síly a jsou poraženi – Alma zabíjí Amliciho. Kolem roku 87 př. Kr.

A STALO SE na počátku pátého roku jejich vlády, že mezi lidem vyvstal svár; neboť jistý muž, který se jmenoval Amlici, jsa mužem velice vychytralým, ano, moudrým mužem co do moudrosti světa, jsa podle řádu onoho muže, který zabil mečem ^aGedeona a který byl podle zákona popraven –

2 Nyní, tento Amlici k sobě svou vychytralostí odvedl mnoho lidí; dokonce tolik, že počali býti velmi mocní; a počali usilovati o ustanovení Amliciho za krále nad lidem.

3 Nyní, toto vzbudilo neklid mezi lidem církve, a také mezi všemi těmi, kteří nebyli odvedeni Amliciovým přesvědčováním; neboť věděli, že podle

29b Alma 4:6.
30a Jákob 2:17–19.
b PP Chudí.
c Alma 16:14;
NaS 1:35.

32a PP Modlářství.
b PP Lenost, líný.
c PP Zlé řeči.
d PP Záviděti, závist.
e Jákob 2:13;

Alma 31:25;
Morm. 8:28.
PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
2 1a Alma 1:8.

jejich zákona musejí takové věci býti ustanoveny "hlasem lidu.

4 Tudíž, kdyby bylo možné, aby Amlici získal hlas lidu, on, jsa zvolný člověk, by je "připravil o jejich práva a výsady církve; neboť jeho záměrem bylo zničit církev Boží.

5 A stalo se, že se lidé shromáždili po celé zemi, každý člověk podle svého názoru, ať již byl pro Amlicioho nebo proti němu, do oddělených skupin, majíce mezi sebou mnoho rozepří a podivných "svárů.

6 A tak se shromáždili, aby v oné záležitosti odevzdali svůj hlas; a ten byl předložen soudcům.

7 A stalo se, že hlas lidu vyzněl proti Amlicimu, takže králem nad lidem učiněn nebyl.

8 Nyní, to způsobilo mnoho radosti v srdci těch, kteří byli proti němu; ale Amlici podněcoval ty, kteří mu byli nakloněni, aby se hněvali na ty, kteří mu nakloněni nebyli.

9 A stalo se, že se shromáždili a vysvětili Amlicioho za svého krále.

10 Nyní, když byl Amlici nad nimi učiněn králem, přikázal jim, aby pozvedli zbraně proti svým bratřím; a toto učinil, aby si je mohl podrobiti.

11 Nyní, lidé Amliciovi byli rozeznáváni jménem Amliciovým, jsouce nazýváni "Amlicité; a zbytek se nazýval ^bNefité neboli lid Boží.

12 Tudíž lid Nefitů si byl vědom záměru Amlicitů, a tudíž se připravoval na setkání s nimi; ano, vyzbrojili se meči a dýkami a luky a šípy a kameny a praky a všelikými "válečnými zbraněmi všeho druhu.

13 A tak byli připraveni na setkání s Amlicity v době jejich příchodu. A podle svého počtu měli určené velitele a vyšší velitele a hlavní velitele.

14 A stalo se, že Amlici vyzbrojil své muže všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu; a také určil nad lidmi vládce a vůdce, aby je vedli do války proti jejich bratřím.

15 A stalo se, že Amlicité došli na pahorek Amnihu, který je na východ od "řeky Sidon, jež protéká kolem ^bzemě Zarahemla, a tam počali vésti válku s Nefity.

16 Nyní, Alma, jsa "hlavním soudcem a správcem lidu Nefiova, vyšel tudíž s lidem svým, ano, se svými veliteli a s hlavními veliteli, ano, v čele svých vojsk do boje proti Amlicitům.

17 A počali Amlicity pobíjeti na pahorku východně od Sidonu. A Amlicité bojovali s Nefity s velikou silou, tak velikou, že mnozí Nefité před Amlicity padli.

18 Nicméně Pán posílil ruku Nefitů tak, že Amlicity pobíjeli ve velikém krveprolití, takže ti před nimi počali prchat.

19 A stalo se, že Nefité Amlicity po celý onen den pronásledovali

3a Mos. 29:25–27;

Alma 4:16.

4a Alma 10:19; Hel. 5:2.

5a 3. Nefi 11:29.

11a Alma 3:4.

b Jákob 1:13–14;

Mos. 25:12;

Alma 3:11.

12a Mos. 10:8; Hel. 1:14.

15a Alma 3:3.

b Omni 1:13–15.

16a Mos. 29:42.

a pobýjeli je ve velikém krveprolití, tak velikém, že z Amlicitů bylo "pobito dvanáct tisíc pět set třicet a dvě duše; a z Nefitů bylo pobito šest tisíc pět set šedesát a dvě duše.

20 A stalo se, že když Alma nemohl Amlicity déle pronásledovati, dal, aby jeho lidé rozbili své stany v "údolí Gedeon, kteréžto údolí bylo pojmenováno po onom Gedeonovi, který byl zabit mečem rukou ^bNehorovou; a v tomto údolí Nefité rozbili své stany na noc.

21 A Alma vyslal vyzvědače, aby sledovali zbytek Amlicitů, aby mohl zvěděti jejich plány a jejich úklady, aby se jim mohl brániti, aby mohl zachovati svůj lid od zničení.

22 Nyní, ti, které vyslal, aby pozorovali tábor Amlicitů, se jmenovali Zeram a Amnor a Manti a Limher; toto byli ti, kteří vyšli se svými muži pozorovati tábor Amlicitů.

23 A stalo se, že se nazítrí vrátili do tábora Nefitů ve velikém spěchu, jsouce převelice ohromeni a zasaženi velikým strachem, a pravili:

24 Vizte, sledovali jsme tábor "Amlicitů a k svému velikému ohromení jsme uviděli v zemi Minon, nad zemí Zarahemla, směrem k zemi ^bNefi, početné zástupy Lamanitů; a vizte, Amlicité se k nim připojili;

25 A útočí v této zemi na naše bratří; a ti před nimi prchají se svými stády a se svými

manželkami a se svými dětmi k našemu městu; a pokud si nepospíšíme, oni se zmocní našeho města a naši otcové a naše manželky a naše děti budou pobiti.

26 A stalo se, že lid Nefiův vzal své stany a šel z údolí Gedeon k svému městu, což bylo město "Zarahemla.

27 A vizte, jak přecházeli řeku Sidon, přišli na ně Lamanité a Amlicité, jsouce téměř tak "početní jako písek mořský, aby je zničili.

28 Nicméně Nefité, "posílení rukou Páně, protože se k němu vroucně modlili, aby je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, proto Pán vyslyšel jejich volání a posílil je, a Lamanité a Amlicité před nimi padali.

29 A stalo se, že Alma se bil s Amlicim mečem tváří v tvář; a udatně spolu bojovali.

30 A stalo se, že Alma, jsa mužem Božím a byv naplněn velikou "vírou, zvolal řka: Ó Pane, buď milosrdný a ušetři život můj, abych mohl býti nástrojem v rukou tvých, abych zachránil a zachoval lid tento.

31 Nyní, když Alma pronesl tato slova, bojoval opět s Amlicim; a byl posílen natolik, že Amliciho mečem zabil.

32 A také bojoval s králem Lamanitů; ale král Lamanitů před Almou uprchl a vyslal své strážce, aby s Almou bojovaly.

33 Ale Alma se svými strážemi bojoval proti strážím krále

19a Alma 3:1–2, 26; 4:2.

20a Alma 6:7.

b Alma 1:7–15; 14:16.

24a Alma 3:4, 13–18.

b 2. Nefi 5:8.

26a Omni 1:14, 18.

27a Jarom 1:6.

28a Deut. 31:6.

30a PP Věřiti, víra.

Lamanitů, dokud je nepobil a nezahnal zpět.

34 A tak čistil zemi, nebo spíše břeh, který byl na západ od řeky Sidon, házeje těla Lamanitů, kteří byli pobiti, do vod Sidonu, aby tak jeho lidé měli místo, kde by mohli přejít a bojovat s Lamanity a Amlicity na západní straně řeky Sidon.

35 A stalo se, že když všichni přešli řeku Sidon, že Lamanité a Amlicité před nimi počali prchat, přestože byli tak početní, že nemohli býti spočítáni.

36 A prchali před Nefity do pustiny, jež byla na západě a na severu, daleko za hranicemi země; a Nefité je udatně pronásledovali a pobíjeli je.

37 Ano, napadali je ze všech stran a pobíjeli je a hnali, dokud nebyli rozptýleni na západě a na severu a dokud nedosáhli pustiny, jež se nazývala Her-mounts; a byla to ona část pustiny, jež byla zamořena divou a dravou zvěří.

38 A stalo se, že mnozí v pustině na své rány zemřeli a byli sežráni onou zvěří a také supy z oblohy; a jejich kosti byly nalezeny a byly nakupeny na zemi.

KAPITOLA 3

Amlicité se označili znamením podle prorockého slova – Lamanité byli prokleti za svou vzpouru – Lidé na sebe sami přivádějí své vlastní prokletí – Nefité porázejí

další lamanitské vojsko. Kolem roku 87–86 př. Kr.

A STALO se, že Nefité, kteří nebyli válečnými zbraněmi “zabiti, pohřbivše ty, kteří zabiti byli – nyní, počet zabitých nebyl spočítán, protože jejich počet byl tak veliký – poté, co dokončili pohřbívání svých mrtvých, navrátil se každý do své země a do svého domu a k své manželce a k svým dětem.

2 Nyní, mnohé ženy a děti byly pobity mečem, a také mnoho jejich stád a jejich dobytka; a byla zničena i mnohá jejich obilná pole, neboť byla pošlapána zástupy mužů.

3 A nyní, všichni Lamanité a Amlicité, kteří byli pobiti na břehu řeky Sidon, byli naházeni do “vod Sidonu; a vizte, jejich kosti jsou v hlubinách ^bmořských, a je jich mnoho.

4 A “Amlicité se od Nefitů odlišovali, neboť se na čele ^boznačili červenou barvou jako Lamanité; nicméně si hlavy jako Lamanité neoholili.

5 Nyní, hlavy Lamanitů byly oholeny; a byli “nazí, až na kůži, kterou měli ovázanu okolo beder svých, a také své odění, kterým byli opásáni, a své luky a své šípy a své kameny a své praky a tak dále.

6 A kůže Lamanitů byla tmavá, podle znamení, jež bylo vloženo na jejich otce, což bylo “prokletí na nich za jejich přestupky a za jejich vzpouru proti jejich

3 1a Alma 2:19; 4:2.

3a Alma 2:15.

b Alma 44:22.

4a Alma 2:11.

b Alma 3:13–19.

5a Enos 1:20; Mos. 10:8;

Alma 42:18–21.

6a 2. Nefi 5:21; 26:33.

pp Proklítí, proklétí.

bratřím, kteří sestávali z Nefiho, Jáкова a Jozefa a Sama, kteří byli spravedlní a svatí muži.

7 A jejich bratří usilovali o to, aby byli zničeni, tudíž byli prokleti; a Pán Bůh na ně vložil "znamení, ano, na Lamana a Lemuela a také na syny Izmaelovy a na izmaelitské ženy.

8 A to bylo učiněno, aby jejich símě bylo odlišeno od semene jejich bratří, aby tak Pán Bůh mohl zachovati lid svůj, aby se "nemísil a nevěřil v nesprávné ^btradice, jež by vedly k jeho zničení.

9 A stalo se, že každý, kdo smísil své símě se semenem Lamanitů, přivodil totéž prokletí na své símě.

10 Tudíž, kdokoli se dal Lamanity svést, byl nazýván oním jménem a bylo na něj vloženo znamení.

11 A stalo se, že všichni ti, kteří nevěřili v "tradici Lamanitů, ale věřili oněm záznamům, jež byly přineseny z Jeruzaléma, a také v tradici svých otců, která byla správná, kteří věřili v přikázání Boží a zachovávali je, byli od oné doby nadále nazýváni Nefity neboli lidem Nefiovým –

12 A jsou to oni, kdo vedli záznamy, jež jsou "pravdou o jejich lidu, a také o lidu Lamanitů.

13 Nyní, vrátíme se opět k Amlicitům, neboť na ně bylo také vloženo "znamení; ano, oni na sebe vložili znamení

sami, ano, a to červené znamení na čelo.

14 Tak je naplněno slovo Boží, neboť toto jsou slova, jež pravil Nefimu: Viz, Lamanity jsem proklet a vložím na ně znamení, aby oni a símě jejich byli od této doby nadále a na věky od tebe a od semene tvého odděleni, ledaže budou činiti pokání ze zlovolnosti své a "obráti se ke mně, abych k nim mohl býti milosrdný.

15 A opět: Vložím znamení na toho, kdo smísí símě své s bratřimi tvými, aby i on byl proklet.

16 A opět: Vložím znamení na toho, kdo bojuje proti tobě a semeni tvému.

17 A opět, pravím, ten, kdo se od tebe odvrátí, nebude již nazýván semenem tvým; a já budu od nynějška nadále a na věky žehnati tobě a všem, kteří budou nazýváni semenem tvým; a toto byly přísliby Páně Nefimu a semeni jeho.

18 Nyní, Amlicité nevěděli, že naplňují slova Boží, když se počali označovati na čele; nicméně vyšli v otevřené "vzpouře proti Bohu; tudíž bylo nezbytné, aby na ně padlo prokletí.

19 Nyní, chtěl bych, abyste pochopili, že oni přivodili sami na sebe ono "prokletí; a zrovna tak každý člověk, jenž je proklet, přivádí sám na sebe své vlastní odsouzení.

20 Nyní, stalo se, že nemnoho

7a 1. Nefi 12:23.

8a pp Manželství, ženiti se, vdávati se – Manželství s osobou jiné víry.

b Mos. 10:11–18;

Alma 9:16.

11a Alma 17:9–11.

12a Mos. 1:6; Eter 4:6–11.

13a Alma 3:4.

14a 2. Nefi 30:4–6.

18a 4. Nefi 1:38.

pp Vzpouře.

19a 2. Nefi 5:21–25;

Alma 17:15.

dnů po bitvě, kterou vedli Lamanité a Amlicité v zemi Zarahemla, přišlo na lid Nefiův další vojsko Lamanitů, na "stejném místě, kde se první vojsko střetlo s Amlicity.

21 A stalo se, že bylo vysláno vojsko, aby je ze své země vyhnalo.

22 Nyní, Alma sám, jsa sužován "zraněním, nevyšel tentokrát do bitvy proti Lamanitům;

23 Ale vyslal proti nim početné vojsko; a oni šli a pobili mnoho Lamanitů a zbytek vyhnali za hranice své země.

24 A pak se opět vrátili a počali zjednávat v zemi mír a po nějakou dobu nebyli svými nepřáteli obtěžováni.

25 Nyní, všechny tyto věci se staly, ano, všechny tyto války a sváry byly započaty a ukončeny v pátém roce vlády soudců.

26 A v jediném roce byly tisíce a desítky tisíců duší poslány do věčného světa, aby sklidily "odměnu svou podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé, aby sklidily věčné štěstí nebo věčnou bídu, podle onoho ducha, kterého chtěly poslouchati, ať již to byl duch dobrý, nebo zlý.

27 Neboť každý člověk obdrží "mzdu od toho, koho chce ^bposlouchati, a to podle slov ducha prorocství; tudíž nechť se stane podle pravdy. A tak končí pátý rok vlády soudců.

KAPITOLA 4

Alma křtí tisíce obrácených – Do Církve vstupuje nepravost a pokrok Církve je pozdržen – Nefia je jmenován hlavním soudcem – Alma se jako vysoký kněz oddává službě. Kolem roku 86–83 př. Kr.

NYNÍ, stalo se v šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že v "zemi Zarahemla nebylo žádných svárů ani válek;

2 Ale lidé se soužili, ano, velice se soužili nad "ztrátou svých bratří, a také nad ztrátou svých stád a dobytka, a také nad ztrátou svých polí s obilím, jež Lamanité pošlapali a zničili nohama.

3 A tak veliké byly jejich strasti, že každá duše měla příčinu truchliti; a věřili, že to jsou soudy Boží seslané na ně pro jejich zlovolnost a jejich ohavnosti; tudíž byli probuzeni, aby se rozpomenuli na svou povinnost.

4 A počali církev vésti řádněji; ano, a mnozí byli "pokřtěni ve vodách Sidonu a byli připojeni k církvi Boží; ano, byli pokřtěni rukou Almy, který byl vysvěcen na ^bvysokého kněze nad lidem církve rukou svého otce Almy.

5 A stalo se v sedmém roce vlády soudců, že okolo tří tisíc pěti set duší se připojilo k "církvi Boží a bylo pokřtěno. A tak skončil sedmý rok vlády soudců

20a Alma 2:24.

22a Alma 2:29–33.

26a pp Skutky.

27a Mos. 2:31–33;

Alma 5:41–42.

b Řím. 6:16;

Hel. 14:29–31.

pp Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

4 1a Omni 1:12–19.

2a Alma 2:19; 3:1–2, 26.

4a Mos. 18:10–17.

b Mos. 29:42.

5a Mos. 25:18–23;

3. Nefi 26:21.

nad lidem Nefiovým; a po celou tu dobu byl trvalý mír.

6 A stalo se v osmém roce vlády soudců, že lidé církve počali býti pyšní pro své nesmírné "bohatství a své ^bjemné hedvábí a své jemně tkané plátno a pro svá mnohá stáda a dobytek a své zlato a své stříbro a všeliké drahocenné věci, jež získali svou přičinlivostí; a pro všechny tyto věci byli povýšeni v pýše očí svých, neboť počali nositi velice drahý oděv.

7 Nyní, toto bylo příčinou veliké strasti pro Almu, ano, a pro mnohé lidi, které Alma "vysvětil, aby byli učitelé a kněžími a staršími nad církví; ano, mnozí z nich byli tuze zamoučeni pro zlovolnost, jež, jak viděli, počala býti mezi jejich lidmi.

8 Neboť viděli a pohlíželi s velikým zármutkem na to, že lidé církve počali býti povýšeni v "pýše očí svých a počali ulpívati srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa, že počali opovrhovati jeden druhým a počali pronásledovati ty, kteří ^bnevěřili podle jejich vlastní vůle a libosti.

9 A tak v tomto osmém roce vlády soudců počaly býti mezi lidmi církve veliké "sváry; ano, vyvstala ^bzávidění a rozbroje a zášť a pronásledování a pýcha, která dokonce přesahovala

pýchu těch, kteří k církvi Boží nenáleželi.

10 A tak skončil osmý rok vlády soudců; a zlovolnost církve byla velikým kamenem úrazu pro ty, kteří k církvi nenáleželi; a tak církev počala ochabovati ve svém rozvoji.

11 A stalo se na počátku devátého roku, že Alma viděl zlovolnost církve, a také viděl, že "příklad církve počíná vésti ty, kteří jsou nevěřící, od jedné nepravosti k druhé, a tak přivádí zničení lidu.

12 Ano, viděl mezi lidmi velikou nerovnost, někteří se povyšovali v pýše své a pohrdali druhými a obraceli se zády k "potřebným a nahým a k těm, kteří byli ^bhladoví, a k těm, kteří žíznil, a k těm, kteří byli nemocní a sužovaní.

13 Nyní, toto bylo velikou příčinou k bédování mezi lidem, zatímco jiní se ponižovali pomáhající těm, kterým bylo jejich pomoci zapotřebí, a tak "rozdávající ze svého jmění chudým a potřebným, sytíce hladové a trpíce všelikými ^bstrastmi "pro Krista, který přijde podle ducha prorocství;

14 Těšíce se na onen den, "udržující si tak odpuštění hříchů svých; jsouce naplněni velikou ^bradostí ze vzkříšení mrtvých, podle vůle a moci Ježíše Krista a jeho vysvobozením z pout smrti.

6a PP Bohatství.

b Alma 1:29.

7a PP Pravomoc.

8a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b Alma 1:21.

9a PP Svár.

b PP Záviděti, závist.

11a 2. Sam. 12:14;

Alma 39:11.

12a Iz. 3:14; Jákob 2:17.

b Mos. 4:26.

13a PP Almužna, dávání
almužny.

b PP Protivenství.

c 2. Kor. 12:10.

14a Mos. 4:12;

Alma 5:26–35.

PP Ospravedlnění,
ospravedlniti.

b PP Radost.

15 A nyní, stalo se, že Alma, spatřiv strasti pokorných následovníků Božích a pronásledování, jež na ně kupil zbytek lidu jeho, a vida veškerou "nerovnost jejich, se velice zarmoutil; nicméně Duch Páně ho neopustil.

16 A vybral si mezi staršími církve jednoho moudrého muže a dal mu moc podle "hlasu lidu, aby mohl míti moc nařizovati ^bzákony podle zákonů, jež byly dány, a uplatňovati je podle zlovolnosti a zločinů lidu.

17 Nyní, tento muž se jmenoval Nefia a byl jmenován "hlavním soudcem; a usedl na soudcovskou stolicí, aby soudil lid a vládl mu.

18 Nyní, Alma mu nedal úřad vysokého kněze nad církví, ale podržel si úřad vysokého kněze pro sebe; ale předal Nefiaovi soudcovskou stolicí.

19 A to učinil, aby "sám mohl vyjítí mezi svůj lid, neboli mezi lid Nefiův, aby mu mohl kázati ^bslovo Boží, aby jej "podněcoval k ^drozpomnutí se na jeho povinnost a aby mohl slovem Božím odstraniti veškerou pýchu a vychytralost a veškeré sváry, jež mezi jeho lidem byly, nevida žádný jiný způsob, jak by jej mohl napravití, nežli přemoci jej jasným "svědectvím proti němu.

20 A tak na počátku devátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým předal Alma soud-

covskou stolicí "Nefiaovi a omezil se cele na ^bvysoké kněžství svatého řádu Božího a na svědectví o slovu, podle ducha zjevení a proroctví.

Slova, jež Alma, vysoký kněz podle svatého řádu Božího, promlouval k lidu v jejich městech a vesnicích po celé zemi.

Obsaženo v kapitole 5.

KAPITOLA 5

Aby lidé dosáhli spasení, musejí činiti pokání a zachovávatí příkázání, býti znovuzrozeni, očistiti svůj šat skrze krev Kristovu, býti pokorní a odložití pýchu a závist a konati díla spravedlivosti – Dobrý Pastýř svolává svůj lid – Ti, kteří konají zlá díla, jsou dětmi ďáblůvými – Alma svědčí o pravdivosti své nauky a přikazuje lidem, aby činili pokání – Jména spravedlivých budou zapsána v knize života. Kolem roku 83 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že Alma počal "promlouvatí k lidu slovo ^bBoží, nejprve v zemi Zarahemla a odtud po celé zemi.

2 A toto jsou slova, jež promlouval k lidu v církvi, jež byla zřízena ve městě Zarahemla, podle jeho vlastního záznamu, řka:

3 Já, Alma, byv "vysvěcen otcem svým Almou, abych byl ^bvysokým knězem nad církví

15a NaS 38:27; 49:20.

16a Alma 2:3–7.

b Alma 1:1, 14, 18.

17a Alma 50:37.

19a Alma 7:1.

b Alma 31:5;

NaS 11:21–22.

c Enos 1:23.

d Mos. 1:17; Hel. 12:3.

e PP Svědectví.

20a Alma 8:12.

b Mos. 29:42;

Alma 5:3, 44, 49.

5 1a Alma 4:19.

b Alma 5:61.

3a PP Vysvěcení, vysvětití.

b Alma 4:4, 18, 20.

Boží, neboť on měl moc a ‘pravomoc od Boha činit tyto věci, vizte, pravím vám, že počal zřizovati církve v ‘zemi, jež byla na hranicích Nefi; ano, v zemi, jež byla nazývána zemí Mormon; ano, a křtil bratří své ve vodách Mormonu.

4 A vizte, pravím vám, milosrdenstvím a mocí Boží byli ‘vysvobozeni z rukou lidu krále Noéma.

5 A vizte, poté byli v pustině uvedeni do ‘poroby rukou Laminitů; ano, pravím vám, byli v zajetí a Pán je opět vysvobodil z ‘poroby mocí svého slova; a my jsme byli přivedeni do této země a také zde jsme počali zřizovati církve Boží, po celé této zemi.

6 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, vám, kteří náležíte k této církvi, uchovali jste si dostatečně v paměti zajetí otců svých? Ano, a uchovali jste si dostatečně v paměti milosrdenství jeho a shovívavost jeho s nimi? A nadto, uchovali jste si dostatečně v paměti, že on vysvobodil duše jejich z pekla?

7 Vizte, on proměnil srdce jejich; ano, probudil je z hlubokého spánku a oni se probudili k Bohu. Vizte, byli uprostřed temnoty; nicméně duše jejich byly osvíceny světlem věčného slova; ano, byli obvinuti ‘pouty

smrti a ‘řetězy pekla a očekávalo je věčné zničení.

8 A nyní, ptám se vás, bratří moji, byli zničení? Vizte, pravím vám, nikoli, nebyli.

9 A opět se ptám, byla ona pouta smrti přetržena a ony řetězy pekla, jež je obviňovaly, byly uvolněny? Pravím vám, ano, byly uvolněny a duše jejich se rozezpjala a oni opěvovali vykupující lásku. A pravím vám, že jsou spaseni.

10 A nyní, ptám se vás, za jakých podmínek jsou ‘spaseni? Ano, jaký měli důvod doufati ve spasení? Co je příčinou toho, že jsou uvolněni z pout smrti, ano, a také z řetězů pekla?

11 Vizte, já vám to mohu říci – cožpak otec můj Alma nevěřil ve slova, jež byla promlouvána ústy ‘Abinadiových? A nebyl snad ten svatým prorokem? Cožpak nepromlouval slova Boží a cožpak jim otec můj Alma nevěřil?

12 A podle víry jeho byla v srdci jeho způsobena mocná ‘proměna. Vizte, pravím vám, že toto vše je pravda.

13 A vizte, on ‘kázal slovo vašim otcům, a v jejich srdci byla také způsobena mocná změna, a oni se pokořili a vložili svou ‘důvěru v pravého a ‘živého Boha. A vizte, byli věrní do ‘konce; tudíž byli spaseni.

3c Mos. 18:13;
3. Nefi 11:25.

d Mos. 18:4;
3. Nefi 5:12.

4a Mos. 23:1–3.

5a Mos. 23:37–39;
24:8–15.

b Mos. 24:17.

7a Mos. 15:8.

b Alma 12:11;
NaS 138:23.

10a PP Plán vykoupení;
Spasení.

11a Mos. 17:1–4.

12a PP Obrácení,
obrácený.

13a Mos. 18:7.

b PP Důvěra,
důvěřovati.

c Morm. 9:28;
NaS 20:19.

d PP Vytrvati.

14 A nyní vizte, ptám se vás, bratří moji v církvi, jste duchovně "zrozeni z Boha? Přijali jste obraz jeho do své tváře? Prožili jste tuto mocnou ^bzměnu v srdci svém?

15 Prokazujete víru ve vykoupení tím, kdo vás "stvořil? Hledíte vpřed okem víry a pohlížíte na toto smrtelné tělo jako na pozvednuté do nesmrtelnosti a na tuto porušitelnost jako na ^bpozvednutou do neporušitelnosti, abyste stanuli před Bohem a byli "souzeni podle skutků, jež byly vykonány ve smrtelném těle?

16 Pravím vám, můžete si představit, že slyšíte hlas Páně pravící vám v onen den: Pojdte ke mně, vy "požehnaní, neboť vizte, díla vaše byla díly spravedlivosti na tváři země?

17 Nebo si představujete, že budete moci v onen den Pánu lháti a budete moci "říci – Pane, díla naše byla spravedlivými díly na tváři země – a že on vás spasí?

18 Nebo jinak, můžete si představit sami sebe přivedené před soudní dvůr Boží s duší svou naplněnou vinou a výčitkami svědomí, majíce vzpomínku na veškerou svou vinu, ano, dokonalou "vzpomínku na veškerou

svou zlovolnost, ano, vzpomínku na to, že jste se vzpírali příkázáním Božím?

19 Pravím vám, můžete onoho dne vzhlednouti k Bohu s čistým srdcem a s čistýma rukama? Pravím vám, můžete vzhlednouti, majíce "obraz Boha vyryt v tváři své?

20 Pravím vám, můžete si myslet, že budete spaseni, když jste dovolili, abyste se stali "poddanými ďábla?

21 Pravím vám, onoho dne poznáte, že nemůžete být "spaseni; neboť žádný člověk nemůže být spasen, ledaže ^bšat jeho je omyt dobřela; ano, šat jeho musí být "čištěn, dokud není očištěn od veškeré poskvrny, krví toho, o němž promlouvali naši otcové, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho.

22 A nyní, ptám se vás, bratří moji, jak se bude kterýkoli z vás cítiti, jestliže stanete před stolicí Boží, majíce šat svůj poskvrněný "krví a všelikou ^bšpinavostí? Vizte, čím proti vám budou tyto věci svědčiti?

23 Vizte, nebudou snad "svědčiti, že jste vražedníky, ano, a také že jste vinni všelikou zlovolností?

24 Vizte, bratří moji, domníváte se, že někdo takový může

14a Mos. 27:24–27;
Alma 22:15.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.
b Řím. 8:11–17;
Mos. 5:2;
Mojž. 6:65.
pp Obrácení,
obrácený.

15a pp Stvoření, stvořiti.

b pp Vzkříšení.
c pp Soud, poslední.
16a Mat. 25:31–46.
17a 3. Nefi 14:21–23.
18a Ezech. 20:43;
2. Nefi 9:14;
Mos. 3:25;
Alma 11:43.
19a 1. Jan. 3:1–3.
20a Mos. 2:32.

21a pp Spasení.
b 1. Nefi 12:10;
Alma 13:11–13;
3. Nefi 27:19–20.
c pp Čistota, čistý,
nečistý.
22a Iz. 59:3.
b pp Špína, špinavost.
23a Iz. 59:12.

míti místo, na které by usedl v království Božím s "Abrahamem, s Izákem a s Jákobem a také se všemi svatými proroky, jejichž šat je očištěn a je bez poskvrny, čistý a bílý?

25 Pravím vám, nikoli; ledaže učiníte z našeho Stvořitele lháře od počátku neboli ledaže se domníváte, že je od počátku lhářem, nemůžete se domnívati, že takoví mohou mítí místa v království nebeském; ale budou vyvrženi, neboť jsou "dětmi království ďáblova.

26 A nyní vizte, pravím vám, bratří moji, jestliže jste zakusili "proměnu srdce a jestliže se vám chtělo zpívati ^bpíseň vykupitelské lásky, chtěl bych se zeptati, "cítíte se tak nyní?

27 Kráčeli jste, uchovávejte se "bez úhony před Bohem? Mohli byste sami sobě říci, kdybyste v tuto dobu byli povoláni k smrti, že jste byli dostatečně ^bpokorní? Že šat váš byl očištěn a vybělen krví Krista, který přijde, aby "vykoupil lid svůj z hříchů jeho?

28 Vizte, odložili jste "pýchu? Pravím vám, jestliže ne, pak nejste připraveni setkati se s Bohem. Vizte, musíte se připraviti rychle; neboť království nebeské bude brzy na dosah,

a takový člověk nemá věčný život.

29 Vizte, pravím, je mezi vámi někdo, kdo neodložil "závist? Pravím vám, že takový člověk není připraven; a chtěl bych, aby se připravil rychle, neboť ta hodina je skoro na dosah a on neví, kdy nadejde čas; neboť takový člověk není shledán nevinným.

30 A opět, pravím vám, je mezi vámi někdo, kdo se "vysmívá bratru svému nebo na něj kupí pronásledování?

31 Běda takovému, neboť není připraven, a na dosah je čas, kdy bude museti činiti pokání, jinak nemůže býti spasen!

32 Ano, a běda vám všem "činitelům nepravosti; činite pokání, činite pokání, neboť Pán Bůh to pravil!

33 Vizte, on nabízí pozvání "všem lidem, neboť ^brámě milosrdenství je k nim vztaženo a on praví: Čiňte pokání a já vás přijmu.

34 Ano, on praví: "Pojďte ke mně a pojte z ^bovoce stromu života; ano, budete "volně jísti a píti z ^dchleba a z vod života;

35 Ano, pojdte ke mně a přinášejte díla spravedlivosti a nebudete poraženi a do ohně uvrženi –

36 Neboť vizte, je na dosah

24a Lukáš 13:28.

25a 2. Nefi 9:9.

26a pp Obrácení, obrácený.

b Alma 26:13.

c Mos. 4:12;

NaS 20:31–34.

27a pp Ospravedlnění, ospravedlniti.

b pp Pokora, pokorný,

pokořiti se.

c pp Vykoupení, vykoupený, vykoupiti.

28a pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

29a pp Záviděti, závist.

30a pp Zlé řeči.

32a Žalmy 5:6;

33a Alma 19:36;

3. Nefi 18:25.

b Jákob 6:5;

3. Nefi 9:14.

34a 2. Nefi 26:24–28;

3. Nefi 9:13–14.

b 1. Nefi 8:11; 15:36.

c 2. Nefi 9:50–51;

Alma 42:27.

d pp Chléb života.

čas, kdy každý, kdo "nepřináší dobré ovoce, neboli každý, kdo nečiní díla spravedlivosti, bude mít příčinu naříkati a truchliti.

37 Ó vy, činitelé nepravosti; vy, kteří jste nadutí v "marných věcech světa, vy, kteří jste vyznali, že jste poznali cesty spravedlivosti, nicméně jste sešli ^bz cesty jako "ovce nemající pastýře, přestože vás pastýř ^dvolal a stále vás volá, ale vy nechcete "hlas jeho poslouchati!

38 Vizte, pravím vám, že vás volá dobrý "pastýř; ano, a svým vlastním jménem vás nazývá, jež je jméno Kristovo; a nebudete-li ^bposlouchati hlas "dobrého pastýře, ^djména, jímž jste nazýváni, vizte, nejste ovcemi dobrého pastýře.

39 A nyní, nejste-li ovcemi dobrého pastýře, z jakého "stáda jste? Vizte, pravím vám, že ^bďábel je pastýř váš a vy jste z jeho stáda; a nyní, kdo to může popřít? Vizte, pravím vám, kdo to popírá, je "lhářem a ^ddítětem ďablovým.

40 Neboť vám pravím, že vše, co je "dobré, pochází od Boha, a vše, co je zlé, pochází od ďábla.

41 Tudíž, přináší-li člověk "dobré skutky, poslouchá hlasu

dobrého pastýře a následuje ho; ale kdo přináší skutky zlé, ten se stává ^bdítětem ďablovým, neboť poslouchá hlasu jeho a následuje ho.

42 A kdo tak činí, musí obdržeti "mzdu svou od něj; tudíž jako ^bmzdu svou obdrží "smrt, co do věcí týkajících se spravedlivosti, jsa mrtev pro všechna dobrá díla.

43 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste mne vyslechli, neboť mluvím ze všech sil duše své; neboť vizte, promlouval jsem k vám jasně, abyste nemohli chybovati, neboli promlouval jsem podle příkázání Božích.

44 Neboť jsem povolán, abych takto mluvil, podle "svatého řádu Božího, jenž je v Kristu Ježíši; ano, je mi přikázáno, abych stál a dosvědčil tomuto lidu věci, jež promlouvali otcové naši o tom, co přijde.

45 A to není vše. Nedomníváte se, že "vím o těchto věcech sám od sebe? Vizte, svědčím vám, že vím, že tyto věci, o nichž jsem mluvil, jsou pravdivé. A jak myslíte, že vím o jistotě jejich?

46 Vizte, pravím vám, že mi byly "oznámeny Svatým Duchem Božím. Vizte, po mnoho

36a Mat. 3:10; 7:15–20;
3. Nefi 14:19;
NaS 97:7.

37a PP Marnost, marný.

b 2. Nefi 12:5; 28:14;
Mos. 14:6.

c Mat. 9:36.
d Přísl. 1:24–27;
Iz. 65:12.

e Jer. 26:4–5;
Alma 10:6.

38a PP Dobrý pastýř.
b Lev. 26:14–20;

NaS 101:7.
c 3. Nefi 15:24; 18:31.

d Mos. 5:8;
Alma 34:38.

39a Mat. 6:24;
Lukáš 16:13.

b Moš. 5:10.
PP Ďábel.

c 1. Jan. 2:22.
d 2. Nefi 9:9.

40a Omni 1:25;
Eter 4:12;
Moroni 7:12, 15–17.

41a 3. Nefi 14:16–20.
PP Skutky.

b Mos. 16:3–5;
Alma 11:23.

42a Alma 3:26–27;
NaS 29:45.

b Řím. 6:23.
c Hel. 14:16–18.

PP Smrt, duchovní.

44a Alma 13:6.
45a PP Svědectví.

46a 1. Kor. 2:9–16.

dnů jsem se ^bpostil a modlil, abych mohl poznati tyto věci sám za sebe. A nyní opravdu vím sám za sebe, že jsou pravdivé; neboť Pán Bůh mi je projevil svým Svatým Duchem; a toto je duch ^czjevení, který je ve mně.

47 A nadto, pravím vám, že mi takto bylo zjeveno, že slova, jež promlouvali otcové naši, jsou pravdivá, a to podle ducha proctví, jenž je ve mně a jenž je také projevem Ducha Božího.

48 Pravím vám, že vím sám za sebe, že vše, co vám povím o tom, co přijde, je pravdivé; a pravím vám, že vím, že přijde Ježíš Kristus, ano, Syn, Jednorozený Otcův, pln milosti a milosrdenství a pravdy. A vizte, to je ten, kdo přijde, aby sňal hříchy světa, ano, hříchy každého člověka, který neochvějně věří ve jméno jeho.

49 A nyní, pravím vám, že toto je ^ařád, podle něhož jsem povolán, ano, abych kázal milovaným bratřím svým, ano, a každému, kdo v zemi přebývá; ano, abych kázal všem, jak starým, tak mladým, jak porobeným, tak svobodným; ano, pravím vám, letitým a také těm středního věku i dorůstajícímu pokolení; ano, abych k nim volal, že musejí činiti pokání a býti ^bznovuzrozeni.

50 Ano, tak praví Duch: Čiňte pokání, všechny končiny země, neboť království nebeské bude brzy na dosah; ano, Syn Boží přijde v ^aslávě své, ve své moci, majestátnosti, síle a panování. Ano, milovaní bratři moji, pravím vám, že Duch praví: Vizte, sláva ^bKrále veškeré země; a také Krále nebe velmi brzy zazáří mezi všemi dětmi lidskými.

51 A Duch mi také praví, ano, volá ke mně mocným hlasem řka: Jdi a pověz lidu tomuto – čiňte pokání, neboť nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království ^anebeské.

52 A opět, pravím vám, Duch praví: Vizte, ^asekera je přiložena ke kořeni stromu; tudíž každý strom, který nenese dobré ovoce, bude ^bporažen a uvržen do ohně, ano, do ohně, který nemůže býti stráven, dokonce ohně neuhasitelného. Vizte a pamatujte, Svatý to pravil.

53 A nyní, milovaní bratři moji, pravím vám, můžete odporovati těmto slovům; ano, můžete tyto věci odkládati stranou a ^apošlapávati Svatého nohama; ano, můžete býti nadutí v ^bpýše srdce svého; ano, budete nadále neustále nositi ^cdrahocenný oděv a ulpívati srdcem

46b PP Postiti se, půst.
c PP Zjevení.

49a PP Kněžství;
Povolání, povolání
Bohem, povolati.
b PP Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

50a PP Druhý příchod
Ježíše Krista; Sláva.

b Žalmy 24; Mat. 2:2;
Lukáš 23:2;
2. Nefi 10:14;
NaS 38:21–22;
128:22–23;
Mojž. 7:53.

PP Ježíš Kristus;
Království Boží neboli
království nebeské.

51a PP Nebe.

52a Lukáš 3:9; NaS 97:7.

b Jákob 5:46; 6:7;
3. Nefi 27:11–12.

53a 1. Nefi 19:7.

b PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

c 2. Nefi 28:11–14;
Morm. 8:36–39.

svým na marných věcech světa, na ^abohatství svém?

54 Ano, budete se neustále domnívati, že jste lepší nežli druzí; ano, budete neustále pronásledovati bratří své, kteří se pokořují a krácejí podle svatého řádu Božího, jímž byli přivedeni do církve této, byvše ^aposvěceni Svatým Duchem, a přinášejí skutky, jež jsou hodné ku pokání –

55 Ano, budete se neustále obracetí zády k ^achudým a k potřebným a odpírati jim jmění své?

56 A konečně, vy všichni, kteří budete setrvávat ve zlovolnosti své, pravím vám, že to jste vy, kteří budete poraženi a uvrženi do ohně, ledaže budete rychle činiti pokání.

57 A nyní, pravím vám, vám všem, kteří si přejete následovati hlas ^adobrého pastýře, vyjděte od zlovolných a ^boddělte se a nedotýkejte se nečistých věcí jejich; a vizte, jména jejich budou ^cvymazána, aby jména zlovolných nebyla počítána mezi jména spravedlivých, aby se mohlo naplniti slovo Boží, jež praví: Jména zlovolných nebudou smíšena se jmény lidu mého;

58 Neboť jména spravedlivých budou zapsána v ^aknize života, a těm udělím dědictví na pravici své. A nyní, bratří moji, máte proti tomuto co říci? Pravím vám, nezáleží na tom, zda proti

tomu mluvíte, neboť slovo Boží se musí naplniti.

59 Neboť je mezi vámi nějaký pastýř, mající mnoho ovcí, a nehlídá je, aby nepřišli vlci a nepožrali stádo jeho? A hle, když se do stáda dostane vlk, cožpak ho nevyžene ven? Ano, a nakonec, může-li, ho zničí.

60 A nyní, pravím vám, že vás volá dobrý pastýř; a budete-li hlas jeho poslouchati, přivede vás do stáda svého a budete ovcemi jeho; a přikazuje vám, abyste nestrpěli, aby se mezi vás dostal dravý vlk, abyste nebyli zničeni.

61 A nyní já, Alma, přikazuji vám řečí ^atoho, jenž přikazuje mně, abyste pečlivě zachovávali slova, jež jsem k vám promlouval.

62 Promlouvám cestou příkazu k vám, kteří náležíte k církvi; a k těm, kteří k církvi nenáležejí, promlouvám cestou vyzvání ^ařka: Pojd'te a buďte pokřtěni ku pokání, abyste také vy mohli pojísti z ovoce ^astromu života.

KAPITOLA 6

Církev v Zarahemle je očištěna a uvedena do pořádku – Alma jde kázati do Gedeonu. Kolem roku 83 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co Alma ustal promlouvat k lidu církve, jež byla založena ve měs-

53d Žalmy 62:11;
NaS 56:16–18.

54a pp Posvěcení.

55a Žalmy 109:15–16;
Jákos 2:17;

Hel. 6:39–40.

57a pp Dobrý pastýř.

b Ezdr. 6:21; 9:1;

Neh. 9:2; 2. Tes. 3:6;
NaS 133:5, 14.

c Deut. 29:20;

Moroni 6:7; NaS 20:8.

58a pp Kniha života.

61a Alma 5:44.

62a 1. Nefi 8:10; 11:21–23.

tě Zarahemla, "vysvětil kněze a ^bstarší vkládáním ^crukou svých podle řádu Božího, aby předsedali církvi a ^abděli nad ní.

2 A stalo se, že každý, kdo ne náležel k církvi a kdo činil pokání z hříchů svých, byl ^apokřtěn ku pokání a byl přijat do církve.

3 A také, stalo se, že každý, kdo k církvi náležel, ale kdo ^apokání ze zlovolnosti své nečinil a nepokořoval se před Bohem – mám na mysli ty, kteří byli povýšeni v ^bpýše srdce svého – ti byli zavrženi a jména jejich byla ^cvymazána, aby nebyla počítána mezi jména spravedlivých.

4 A tak počali zjednávatí pořádek církve ve městě Zarahemla.

5 Nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že slovo Boží bylo přístupno všem, takže žádný nebyl připraven o výsadu shromažďovatí se, aby slyšeli slovo Boží.

6 Nicméně dětem Božím bylo přikázáno, aby se často shromažďovaly a spojovaly se v ^apůstu a v mocné modlitbě za blaho duší těch, kteří Boha neznali.

7 A nyní, stalo se, že když Alma dal tato nařízení, odešel od nich, ano, od církve, jež byla ve městě Zarahemla, a přešel na východ od řeky Sidon do "údolí Gedeon, kde bylo vystavěno město, které se nazývalo městem Gedeon, jež bylo v údolí,

kteří se nazývalo Gedeon, jsou pojmenováno po onom muži, jenž byl ^bzabit mečem rukou Nehorovou.

8 A Alma šel a počal slovo Boží oznamovati církvi, která byla založena v údolí Gedeon, podle zjevení o pravdivosti slova, jež promlouvali otcové jeho, a podle ducha proroctví, který byl v něm, podle "svědectví o Ježíši Kristu, Synu Božím, který přijde, aby vykoupil lid svůj z hříchů jeho, a podle svatého řádu, jímž byl povolán. A tak jest psáno. Amen.

Slova Almova, která promlouval k lidu v Gedeonu, podle jeho vlastního záznamu.

Obsaženo v kapitole 7.

KAPITOLA 7

Kristus se narodí Marii – Uvolní pouta smrti a ponese hříchy svého lidu – Ti, kteří činí pokání a jsou pokřtěni a zachovávají přikázání, budou mít věčný život – Špinavost nemůže zděditi království Boží – Je požadována pokora, víra, naděje a pravá láska. Kolem roku 83 př. Kr.

VIZTE, milovaní bratří moji, vida, že mi bylo umožněno přijít k vám, tudíž pokusím se vás "osloviti řečí svou; ano, svými vlastními ústy, vida, že je to poprvé, co k vám promlouvám

6 1a PP Vysvěcení, vysvětili.
b PP Starší.
c PP Ruce, jejich vkládání.
d NaS 52:39.

2a PP Křest, křtíti.
3a Mos. 26:6.
b PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.
c Ex. 32:33; Mos. 26:36; Alma 1:24; 5:57–58.

PP Vyloučení.
6a PP Postiti se, půst.
7a Alma 2:20.
b Alma 1:9.
8a Zjev. 19:10.
7 1a Alma 4:19.

slovy úst svých, byv zcela upoután k ^bstolici soudcovské a byv velmi zaměstnán, takže jsem k vám nemohl přijíti.

2 A dokonce ani nyní, v tuto dobu, bych nemohl přijíti, kdyby nebylo toho, že soudcovská stolice byla ^apředána jinému, aby vládl na mém místě; a Pán ve velikém milosrdenství dal, abych přišel za vámi.

3 A vizte, přišel jsem s velikými nadějemi a s velikým přáním, abych shledal, že jste se před Bohem pokořili a že jste nadále úpěnlivě prosili o milost jeho, abych shledal, že jste před ním bez úhony, a abych shledal, že nejste v oněch hrozných rozpacích, ve kterých byli bratří naši v Zarahemle.

4 Ale velebeno buď jméno Boží, že mi dal poznati, ano, dal mi převelikou radost z poznání, že jsou opět upevnění na cestě spravedlivosti jeho.

5 A věřím, podle Ducha Božího, který je ve mně, že také budu mít radost z vás; nicméně, nepřeji si, aby radost má z vás přišla skrze mnoho strastí a zármutku, jež jsem měl kvůli bratřím v Zarahemle, neboť vizte, radost má z nich přichází až poté, co jsem se prodral mnohou strastí a zármutkem.

6 Ale vizte, věřím, že nejste ve stavu tak veliké nevíry, jako byli bratří vaši; věřím, že nejste

povýšeni v pýše srdce svého; ano, věřím, že jste neulpěli srdcem svým na bohatství a na marných věcech světa; ano, věřím, že neuctíváte ^amodly, ale že uctíváte pravého a ^bživého Boha a že vyhlížíte se stálou vírou odpuštění hříchů svých, jež přijde.

7 Neboť vizte, pravím vám, že má přijíti mnoho věcí; a vizte, jedna věc je důležitější nežli všechny ostatní – neboť vizte, není daleko ^ačas, kdy Vykupitel bude žítí mezi lidem svým a přijde mezi ně.

8 Vizte, nepravím, že přijde mezi nás v době, kdy bude přebývati ve smrtelném stánku svém; neboť vizte, Duch mi neřekl, že tomu tak bude. Nyní, co se týče této věci, nevím; ale tolik vím, že Pán Bůh má moc činiti všechny věci podle slova svého.

9 Ale vizte, Duch mi pravil tolik řka: Volej k lidu tomuto řka – Čiňte ^apokání a připravujte cestu Páně a krácejte po stezkách jeho, jež jsou přímé; neboť vizte, království nebeské je na dosah a Syn Boží ^bpřijde na tvář země.

10 A vizte, ^anarodí se ^bMarii, v Jeruzalémě, což je ^czemě praotců našich, a ona bude ^dpannou, drahocennou a vyvolenou nádobou, jež bude zastíněna a ^epočne mocí Ducha Svatého a

1b Mos. 29:42.
2a Alma 4:16–18.
6a 2. Nefi 9:37;
Hel. 6:31.
b Dan. 6:26.
7a Alma 9:26.
9a Mat. 3:2–4;

Alma 9:25.
b Mos. 3:5; 7:27; 15:1–2.
10a Iz. 7:14;
Lukáš 1:27.
b Mos. 3:8.
pp Maria, matka
Ježíšova.

c 1. Par. 9:3;
2. Par. 15:9;
1. Nefi 1:4;
3. Nefi 20:29.
d 1. Nefi 11:13–21.
e Mat. 1:20;
Mos. 15:3.

porodí syna, ano, dokonce Syna Božího.

11 A on půjde, trpě bolesti a "strasti a pokušení všeho druhu; a to se stane, aby se naplnilo slovo, jež praví, že na sebe vezme bolesti a nemoci lidu svého.

12 A vezme na sebe "smrt, aby mohl uvolnit pouta smrti, jež spoutávají lid jeho; a vezme na sebe slabosti jejich, aby nitro jeho mohlo býti naplněno milosrdenstvím podle těla, aby poznal podle těla, jak ^bpomoci lidu svému podle slabostí jeho.

13 Nyní, Duch "zná všechny věci; nicméně Syn Boží bude trpěti podle těla, aby na sebe mohl ^bvzít hříchy lidu svého, aby mohl vymazati přestupky jeho podle moci vysvobození svého; a nyní vizte, toto je svědectví, které je ve mně.

14 Nyní, pravím vám, že musíte činiti pokání a býti "znovuzrozeni; neboť Duch praví, že nejste-li znovuzrozeni, nemůžete zděditi království nebeské; tudíž pojdte a buďte pokřtěni ku pokání, abyste mohli býti omyti z hříchů svých, abyste mohli míti víru v Beránka Božího, který snímá hříchy světa a který má moc spasiti a očistiti od veškeré nespravedlivosti.

15 Ano, pravím vám, pojdte a nebojte se a odložte každý hřích, který vás snadno "obklíčuje a který vás svazuje až ke zničení, ano, pojdte a vyjděte a ukažte

svému Bohu, že jste ochotni činiti pokání z hříchů svých a vstoupiti s ním do smlouvy, že budete zachovávatí přikázání jeho, a dosvědčete mu to dnes tím, že vejdete do vod křtu.

16 A kdokoli toto učiní a bude zachovávatí přikázání Boží od té doby nadále, ten si vzpomene, že mu pravím, ano, vzpomene si, že jsem mu pravil, že bude míti život věčný, podle svědectví Svatého Ducha, který ve mně svědčí.

17 A nyní, milovaní bratří moji, věříte těmto věcem? Vizte, pravím vám, ano, já vím, že jim věříte; a to, že vím, že jim věříte, je projevem Ducha, který je ve mně. A nyní, protože víra vaše v to je silná, ano, v ony věci, o nichž jsem mluvil, veliká je radost moje.

18 Neboť jak jsem vám pravil od počátku, že jsem si velmi přál, abyste nebyli v onom stavu rozpaků jako bratří vaši, tak tedy jsem shledal, že přání má byla uspokojena.

19 Neboť pociťuji, že jste na stezkách spravedlivosti; pociťuji, že jste na stezce, jež vede do království Božího; ano, pociťuji, že činíte "stezky jeho přímé.

20 Pociťuji, že vám bylo oznámeno svědectvím slova jeho, že on nemůže "kráčet po křivých stezkách; ani se neodchyluje od toho, co pravil; ani nástinem se neobrací zprava doleva neboli

11a Iz. 53:3–5;
Mos. 14:3–5.

12a 2. Nefi 2:8;
Alma 12:24–25.
pp Ukřižování.
b Židům 2:18; 4:15;

NaS 62:1.
13a pp Bůh, Božstvo.
b Mos. 15:12.
pp Usmíření, usmířiti.
14a pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

15a 2. Nefi 4:18.
19a Mat. 3:3.
20a 1. Nefi 10:19;
Alma 37:12;
NaS 3:2.

od toho, co je správné, k tomu, co je špatné; tudíž cesta jeho je jeden věčný koloběh.

21 A on nepřebývá v "nesvatých chrámech; aniž do království Božího může být přijata špinavost nebo něco, co je nečisté; tudíž pravím vám, že přijde čas, ano, a bude to posledního dne, kdy ten, kdo je špinavý, zůstane ve špinavosti své.

22 A nyní, milovaní bratří moji, řekl jsem vám tyto věci, abych vás probudil k vědomí povinnosti vaší vůči Bohu, abyste před ním mohli kráčet bez úhony a abyste mohli kráčet podle svatého řádu Božího, podle něhož jste byli přijati.

23 A nyní, chtěl bych, abyste byli "pokorní a poddajní a jemní; aby se s vámi dalo snadno vycházeti; abyste byli plni trpělivosti a shovívavosti; jsouce umírnění ve všech věcech; jsouce pilní v zachovávaní příkázání Božích za všech dob; žádající všeho, čeho je vám zapotřebí, jak věcí duchovních, tak časných; vždy Bohu vzdávající díky za vše, co dostáváte.

24 A hleďte, abyste měli "víru, naději a pravou lásku, a pak budete vždy oplývatí dobrými skutky.

25 A kéž vám Pán žehná a uchovává šat váš bez poskvrnny, abyste nakonec mohli býti přivedeni, abyste usedli s Abrahamem, Izákem a Jákobem a se

svatými proroky, kteří byli již od té doby, co počal svět, majíce šat svůj "bez poskvrnny, tak jako je bez poskvrnny šat jejich, v království nebeském, a již nikdy z něho nevyšli.

26 A nyní, milovaní bratří moji, promlouval jsem k vám tato slova podle Ducha, který svědčí ve mně; a duše má se převelice raduje z oné nesmírné píle a pozornosti, kterou jste věnovali mému slovu.

27 A nyní, kéž od nynějška nadále a na věky spočívá na vás "pokoj Boží, a na domech vašich a zemích vašich a na stádech vašich a dobytku vašem a na všem, co vlastníte, na ženách vašich a dětech vašich, podle víry vaší a dobrých skutků vašich. A tak jsem promluvil. Amen.

KAPITOLA 8

Alma káže a křtí v Meleku – V Ammonia je odmítán a odchází – Anděl mu přikazuje, aby se vrátil a hlásal lidu pokání – Přijímá ho Amulek a spolu káží v Ammonia. Kolem roku 82 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Alma se vrátil ze "země Gedeon, poučiv lid z Gedeonu o mnoha věcech, jež nemohou být napsány, a zjednav řád v církvi podle toho, jak předtím učinil v zemi Zarahemla, ano, vrátil se do svého vlastního domu v Zarahemle,

21a 1. Kor. 3:16–17; 6:19;
Mos. 2:37;
Alma 34:36.
b 1. Nefi 15:33–35;
2. Nefi 9:16;

Morm. 9:14;
NaS 88:35.
23a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
24a 1. Kor. 13:1–13;

Eter 12:30–35;
Moroni 7:33–48.
25a 2. Petr. 3:14.
27a PP Pokoj.
8 1a Alma 2:20; 6:7.

aby si odpočinul od prací, jež vykonával.

2 A tak skončil devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

3 A stalo se na počátku desátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma odtud odešel a vydal se na cestu do země Melek při západním břehu řeky Sidon, na západ při hranicích pustiny.

4 A počal učiti lid v zemi Melek podle „svatého řádu Božího, kterým byl povolán; a počal učiti lid po celé zemi Melek.

5 A stalo se, že k němu přicházeli lidé od všech hranic země, jež byla na straně pustiny. A byli křtěni po celé zemi;

6 Takže když dokončil svou práci v Meleku, odešel odtud a šel tři dny cesty na sever od země Melek; a došel do města, jež se nazývalo Ammonia.

7 Nyní, mezi lidem Nefiovým byl zvyk nazývati jejich země a jejich města a jejich vesnice, ano, dokonce i všechny jejich vesničky, po tom, kdo je první vlastnil; a tak tomu bylo i se zemí Ammonia.

8 A stalo se, že když Alma přišel do města Ammonia, počal jim kázati slovo Boží.

9 Nyní, Satan získal velikou „vládu nad srdcem lidí města Ammonia; tudíž slova Almova nechtěli poslouchati.

10 Nicméně Alma se velice „namáhal v duchu, ^bpotýkaje se

s Bohem v „mocné modlitbě, aby vylil Ducha svého na lidi, kteří byli ve městě; aby také dal, aby je mohl pokřtiti ku pokání.

11 Nicméně oni zatvrdili srdce své řkouce mu: Viz, my víme, že jsi Alma; a my víme, že jsi vysoký kněz nad církví, kterou jsi založil v mnoha částech země podle vaší tradice; a my nejsme z tvé církve a nevěříme v tak pošetilé tradice.

12 A nyní, my víme, poněvadž nejsme z tvé církve, my víme, že nad námi nemáš žádnou moc; a soudcovskou stolicí jsi předal „Nefiaovi; tudíž nejsi naším hlavním soudcem.

13 Nyní, když lidé toto pravili a odporovali všem jeho slovům a spílali mu a plivali na něho a dali ho vyvrhnouti ze svého města, on odtud odešel a vydal se na cestu k městu, které se nazývalo Aron.

14 A stalo se, že jak tam putoval, jsa ztížen zármutkem a prodíraje se „soužením a úzkostí duše pro zlovolnost lidí, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, jak byl takto ztížen zármutkem, vizte, ukázal se mu ^banděl Páně řka:

15 Požehnaný jsi, Almo; tudíž pozdvihni hlavu svou a raduj se, neboť máš velikou příčinu radovati se; neboť jsi byl věrný v zachovávání příkázání Božích od doby, kdy jsi od něho obdržel

3a Alma 16:6–7.

4a NaS 107:2–4.

pp Melchisedechovo kněžství.

9a 2. Nefi 28:19–22;

NaS 10:20.

10a Alma 17:5.

b Enos 1:1–12.

c 3. Nefi 27:1.

pp Modlitba.

12a Alma 4:20.

14a pp Protivenství.

b Alma 10:7–10, 20.

pp Anděl.

první poselství své. Viz, já jsem ten, který ti je “předal.

16 A viz, jsem vyslán, abych ti přikázal, aby ses vrátil do města Ammonia a abys opět kázal lidem tohoto města; ano, kaž jim. Ano, pověz jim, že nebudou-li činiti pokání, Pán Bůh je “zničí.

17 Neboť viz, oni nyní přemýšlejí, jak by mohli zničit svobodu lidu tvého (neboť tak praví Pán), což je v rozporu s ustanoveními a soudy a přikázáními, jež dal lidu svému.

18 Nyní, stalo se, že poté, co Alma obdržel od anděla Páně poselství své, rychle se navrátil do země Ammonia. A vstoupil do města jinou cestou, ano, cestou, jež je na jih od města Ammonia.

19 A když vstoupil do města, byl vyhladovělý a pravil jednomu muži: Dáš pokornému služebníku Božím něco k jídlu?

20 A ten muž mu pravil: Já jsem Nefita a vím, že ty jsi svatý prorok Boží, neboť ty jsi ten muž, o němž mi “anděl pravil ve vidění: Ty ho přijmeš. Tudíž, pojď se mnou do mého domu a já ti dám ze svého jídla; a já vím, že budeš pro mne a pro můj dům požehnáním.

21 A stalo se, že ho onen muž přijal do svého domu; a onen muž se jmenoval “Amulek; a přinesl chléb a maso a předložil je Almovi.

22 A stalo se, že Alma pojedl

chléb a byl nasycen; a “požehnal Amulekovi a jeho domu a vzdal díky Bohu.

23 A poté, co se najedl a byl nasycen, pravil Amulekovi: Já jsem Alma a jsem “vysokým knězem nad církví Boží v celé zemi.

24 A viz, byl jsem povolán kázati slovo Boží mezi veškerým tímto lidem podle ducha zjevení a prorocství; a byl jsem v této zemi a oni mne nepřijali, ale “vyvrhli mne a já jsem se chystal obrátiti se k této zemi na věky zády.

25 Ale viz, bylo mi přikázáno, abych se vrátil zpět a prorokoval tomuto lidu, ano, a svědčil proti němu o jeho nepravostech.

26 A nyní, Amuleku, protože jsi mne nasýtil a vzal k sobě, jsi požehnan; neboť jsem byl vyhladovělý, neboť jsem se mnoho dnů postil.

27 A Alma zůstal u Amuleka mnoho dnů, nežli počal kázati lidu.

28 A stalo se, že nepravosti lidu se ještě prohloubily.

29 I přišlo k Almovi slovo řkoucí: Jdi; a řekni také služebníku mému Amulekovi: Vyděte a prorokujte lidem těmto řkouce – Čiňte “pokání, neboť tak praví Pán, nebudete-li činiti pokání, navštívím lid tento v hněvu svém; ano, a prudký hněv svůj neodvrátím.

30 A Alma vyšel, a také Amulek, mezi lid, aby mu hlásali

15a Mos. 27:11–16.

16a Alma 9:12, 18, 24.

20a Alma 10:7–9.

21a PP Amulek.

22a Alma 10:11.

23a Alma 5:3, 44, 49;

13:1–20.

24a Alma 8:13.

29a Alma 9:12, 18.

PP Pokání.

slova Boží; a aby byli naplněni Duchem Svatým.

31 A byla jim dána taková "moc, že nemohli býti drženi v žalářích; ani nebylo možné, aby je někdo zabil; nicméně ^bmoci své nepoužívali, dokud nebyli svázáni pouty a uvrženi do vězení. Nyní, toto se stalo, aby na nich Pán mohl ukázati moc svou.

32 A stalo se, že vyšli a počali lidu kázati a prorokovati podle ducha a moci, jež jim Pán dal.

Slova Almova a také slova Amulekova, jež byla oznamována lidu, který byl v zemi Ammonia. A jsou také uvrženi do vězení a vysvobození zázračnou mocí Boží, jež v nich byla, podle záznamu Almova.

Obsaženo v kapitolách 9 až 14 včetně.

KAPITOLA 9

Alma přikazuje lidu Ammonia, aby činil pokání – Pán bude v posledních dnech k Lamanitům milosrdný – Jestliže Nefité opustí světlo, budou zničeni Lamanity – Brzy přijde Syn Boží – Vykoupí ty, kteří činí pokání, jsou pokřtěni a mají víru v jeho jméno. Kolem roku 82 př. Kr.

A OPĚT, protože mně, Almovi, Bůh přikázal, abych vzal Amuleka a šel kázati opět těmto lidem neboli lidem, kteří byli ve městě Ammonia, stalo se, že

když jsem jim počal kázati, počali se se mnou svářiti řkouce:

2 Kdo jsi? Domníváš se, že uvěříme svědectví "jednoho muže, i když nám bude kázati, že země pomine?"

3 Nyní, oni nerozuměli slovům, jež pravili; neboť nevěděli, že země pomine.

4 A také pravili: Nebudeme věřiti tvým slovům, i kdybys měl prorokovati, že toto veliké město bude v "jediném dni zničeno.

5 Nyní, oni nevěděli, že Bůh může činiti tak podivuhodná díla, neboť byli tvrdošíjným lidem zatvrzelého srdce.

6 A pravili: "Kdo je Bůh, že ^bnepošle mezi tento lid více pravomoci nežli jediného muže, aby mu oznamoval pravdu o tak velikých a podivuhodných věcech?"

7 A vystoupili, aby na mne vztáhli ruce; ale vizte, neučinili tak. A já jsem směle stál, abych jim oznamoval, ano, směle jsem jim svědčil řka:

8 Vizte, ó vy zlovolné a zvrácené "pokolení, jak jste mohli zapomenouti na tradici otců svých; ano, jak brzy jste zapomněli na přikázání Boží.

9 Nevzpomínáte si, že otec náš Lehi byl vyveden z Jeruzaléma "rukou Boží? Nevzpomínáte si, že on je všechny vedl pustinou?"

10 A tak brzy jste zapomněli, kolikrát vysvobodil otce naše z rukou nepřátel jejich a zachoval je od zničení, dokonce rukou jejich vlastních bratří?

31a 1. Nefi 1:20.
b Alma 14:17–29.
9 2a Deut. 17:6.

4a Alma 16:9–10.
6a Ex. 5:2; Mos. 11:27;
Mojž. 5:16.

b Alma 10:12.
8a Alma 10:17–25.
9a 1. Nefi 2:1–7.

11 Ano, a kdyby nebylo nemírné moci jeho a milosrdenství jeho a shovívavosti jeho s námi, byli bychom museli nevyhnutelně býti odříznuti z tváře země dávno před touto dobou, a snad bychom byli vydáni stavu ^anekonečné bídy a bědy.

12 Vizte, nyní, pravím vám, že on vám přikazuje, abyste činili pokání; a nebudete-li činiti pokání, nemůžete nikterak zděditi království Boží. Ale vizte, to není vše – on vám přikázal, abyste činili pokání, nebo vás zcela ^avyhladí s tváře země; ano, on vás navštíví v hněvu svém a v ^bprudkém hněvu svém se neodvrátí.

13 Vizte, nepamatujete si na slova, jež pravil Lehimu řka: ^aNakolik budete zachovávatí přikázání má, bude se vám v zemi dařiti? A opět se praví: Nakolik přikázání má zachovávatí nebudete, budete z přítomnosti Páně odříznuti.

14 Nyní, chtěl bych, abyste si pamatovali, že nakolik Lamanité přikázání Boží nezachovávali, byli z přítomnosti Páně ^aodříznuti. Nyní vidíme, že slovo Páně bylo v této věci potvrzeno, a Lamanité byli odříznuti z přítomnosti jeho, od počátku přestupků svých v této zemi.

15 Nicméně pravím vám, že to bude pro ně v den soudu

^anesitelnější nežli pro vás, zůstanete-li v hříších svých, ano, a dokonce to bude pro ně v tomto životě mnohem snesitelnější nežli pro vás, ledaže budete činiti pokání.

16 Neboť je mnoho příslibů, jež jsou ^anabídnuty Lamanitům; neboť to je kvůli ^btradicím otců jejich, které způsobily, že zůstali ve svém stavu ^cnevědomosti; tudíž Pán k nim bude milosrdný a ^dprodlouží bytí jejich v zemi.

17 A v určité době budou ^apřivedeni k tomu, aby věřili v slovo jeho a aby poznali nesprávnost tradic otců svých; a mnozí z nich budou spaseni, neboť Pán bude milosrdný ke všem, kteří ^bvzývají jméno jeho.

18 Ale vizte, pravím vám, že budete-li setrvávatí ve zlovolnosti své, dny vaše v zemi prodlouženy nebudou, neboť na vás budou vysláni ^aLamanité; a nebudete-li činiti pokání, přijdou v době, kterou neznáte, a budete navštíveni ^bnaprostým zničením; a bude to podle prudkého ^chněvu Páně.

19 Neboť on nestrpí, abyste žili v nepravostech svých a abyste tak ničili lid jeho. Pravím vám: Nikoli; spíše by strpěl, aby Lamanité ^azničili veškerý lid jeho, který se nazývá lidem Nefiovým, kdyby se snad stalo, že by ^bupadli v hříchy a přestup-

11a Mos. 16:11.

12a Alma 8:16; 10:19, 23, 27.

b Alma 8:29.

13a 2. Nefi 1:20; Mos. 1:7; Alma 37:13.

14a 2. Nefi 5:20–24;

Alma 38:1.

15a Mat. 11:22, 24.

16a Alma 17:15.

b Mos. 18:11–17.

c Mos. 3:11.

d Hel. 15:10–12.

17a Enos 1:13.

b Alma 38:5; NaS 3:8.

18a Alma 16:2–3.

b Alma 16:9.

c Alma 8:29.

19a 1. Nefi 12:15, 19–20;

Alma 45:10–14.

b Alma 24:30.

ky, obdrževše tolik světla a tolik poznání od Pána, svého Boha;

20 Ano, byvše tak velice oblíbeným lidem Páně; ano, byvše požehnání nad každý jiný národ, pokolení, jazyky nebo lidi; byvše “obeznámeni s veškerými věcmi podle přání svých a víry své a modliteb o tom, co bylo a co je a co přijde;

21 Byvše navštěvováni Duchem Božím; hovoříce s anděly a byvše oslovováni hlasem Páně; a vlastnice ducha prorocství a ducha zjevení a také mnohé dary, dar promlouvání jazyky a dar kázání a dar Ducha Svatého a dar “překládání;

22 Ano, a byvše Bohem “vysvoženi ze země Jeruzalém rukou Páně; byvše zachraňováni před hladem a nemocí a všelikými chorobami všeho druhu; byvše posilováni v bitvě, aby nemohli býti zničeni; byvše čas od času ^bvyváděni z poroby a byvše udržováni a zachováváni až do nynějška; a bylo jim žehnáno, až byli bohatí všelikými věcmi –

23 A nyní vizte, pravím vám, že kdyby se tento lid, který obdržel tak mnohá požehnání z ruky Páně, dopouštěl přestupků proti světlu a poznání, které má, pravím vám, že kdyby tomu tak bylo, že by upadl v přestupek, bylo by to mnohem

“snesitelnější pro Lamanity nežli pro něj.

24 Neboť vizte, “přísliby Páně jsou nabídnuty Lamanitům, ale nevztahují se na vás, dopouštíte-li se přestupku; neboť neslibil Pán výslovně a nestanovil pevně, že budete-li se proti němu bouřiti, budete zcela vyhlazeni s tváře země?

25 A nyní, z této příčiny, abyste nebyli zničeni, vyslal Pán anděla svého, aby navštívil mnohé z lidu jeho a oznámil jim, že musejí vyjítí a volati mocně k lidu tomuto řkouce: Čiňte “pokání, neboť království nebeské je blízko, na dosah;

26 A po “nemnoha dnech přijde Syn Boží v slávě své; a sláva jeho bude slávou ^bJednorozeného Otcova, plného “milosti, nestrannosti a pravdy, plného trpělivosti, ^dmilosrdenství a shovívavosti, rychlého “vyslyšeti volání lidu svého a odpovídati na modlitby jeho.

27 A vizte, on přijde, aby “vykoupil ty, kteří budou ^bpokřtěni ku pokání skrze víru ve jméno jeho.

28 Tudíž, připravujte cestu Páně, neboť je na dosah čas, kdy všichni lidé sklídí odměnu za “skutky své podle toho, jaké byly – jestliže byly spravedlivé, ^bsklídí spasení duše své, podle moci Ježíše Krista a jeho vysvo-

20a PP Zjevení.

21a Omni 1:20;
Mos. 8:13–19;
28:11–17.

22a 2. Nefi 1:4.
b Mos. 27:16.

23a Mat. 11:22–24.

24a 2. Nefi 30:4–6;

NaS 3:20.

25a Alma 7:9;
Hel. 5:32.

26a Alma 7:7.

b PP Jednorozený.

c PP Milost.

d PP Milosrdenství,
milosrdný.

e Deut. 26:7.

27a PP Vykoupení,
vykoupěný,
vykoupití.

b PP Křest, křtítí.

28a NaS 1:10; 6:33.

b Žalmy 7:17.

bozením; a jestliže byly zlé, sklídí †ztracení duše své, podle moci a zajetí ďáblova.

29 Nyní vizte, toto je hlas anděla volajícího k lidu.

30 A nyní, †milovaní bratří moji, neboť jste bratřimi mými a měli byste býti milováni a měli byste přinášeti skutky hodné ku pokání, protože se srdce vaše hrubě zatvrdilo proti slovu Božímu a protože jste †ztraceným a padlým lidem.

31 Nyní, stalo se, že když jsem já, Alma, promluvil tato slova, vizte, lidé se na mne rozhněvali, protože jsem jim řekl, že jsou †tvrdošijným lidem zatvrzelého srdce.

32 A také proto, že jsem jim řekl, že jsou ztraceným a padlým lidem, se na mne hněvali a snažili se na mne vztáhnouti ruce, aby mne uvrhli do vězení.

33 Ale stalo se, že Pán nestrpěl, aby mne tehdy jali a uvrhli do vězení.

34 A stalo se, že Amulek šel a předstoupil a počal jim také kázati. A nyní, všechna †Amulekova slova zapsána nejsou, nicméně část jeho slov je zapsána v této knize.

KAPITOLA 10

Lehi je potomek Manassesův – Amulek vypráví o andělově příkazu, aby se postaral o Almu – Modlitby spravedlivých způsobují, že

lid je ušetřen – Nespravedliví zákoníci a soudcové kladou základy zničení lidu. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, toto jsou †slova, jež †Amulek kázal lidu, který byl v zemi Ammonia, řka:

2 Já jsem Amulek; jsem syn Gidonův, který byl synem Izmaelovým, jež byl potomkem Aminadiovým; a to byl tentýž Aminadi, který vyložil nápis, jež byl na zdi chrámu, který byl napsán prstem Božím.

3 A Aminadi byl potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který vyšel ze země Jeruzalém, který byl potomkem †Manassesovým, který byl synem †Jozefovým, který byl †prodán do Egypta rukou bratří svých.

4 A vizte, i já jsem muž nemalého věhlasu mezi všemi těmi, kteří mne znají; ano, a vizte, mám mnoho příbuzných a †přátel a také jsem dosáhl velikého bohatství příčinlivou rukou svou.

5 Nicméně přes to všechno jsem nikdy mnoho nevěděl o cestách Páně a †tajemstvích jeho a podivuhodné moci jeho. Pravil jsem, že jsem nikdy mnoho o těchto věcech nevěděl; ale vizte, mýlím se, neboť jsem viděl mnohé z tajemství jeho a z podivuhodné moci jeho; ano, a to v zachování života lidu tohoto.

6 Nicméně, zatvrzoval jsem srdce své, neboť na mne bylo

28c pp Ztracení.

30a 1. Jan. 4:11.

b Alma 12:22.

31a 2. Nefi 25:28;

Mos. 3:14.

34a Alma 10.

10 1a Alma 9:34.

b Alma 8:21–29.

3a Gen. 41:51;

1. Par. 9:3.

b pp Jozef, syn

Jákobův.

c Gen. 37:29–36.

4a Alma 15:16.

5a pp Tajemství Boží.

mnohokráté “voláno, a já jsem nechtěl ^bslyšeti; tudíž jsem věděl o věcech těchto, a přece jsem věděti nechtěl; tudíž, nadále jsem se bouřil proti Bohu v zlovolnosti srdce svého, až do čtvrtého dne tohoto sedmého měsíce, který je v desátém roce vlády soudců.

7 Když jsem putoval, abych navštívil velice blízkého příbuzného, vizte, ukázal se mi ^aanděl Páně a pravil: Amuleku, vrať se do svého vlastního domu, neboť máš nasytiti proroka Páně; ano, svatého muže, který je vyvoleným mužem Božím; neboť se ^bpostil mnoho dnů pro hříchy lidu tohoto a je vyhladovělý a ty ho máš ^cpřijmouti do domu svého a nasytiti ho a on požehná tobě a domu tvému; a požehná ní Páně spočine na tobě a na domě tvém.

8 A stalo se, že jsem poslechl hlasu anděla a vracel jsem se k domu svému. A jak jsem tam šel, našel jsem onoho ^amuže, o němž mi anděl pravil: Ty ho máš přijmouti do domu svého – a vizte, byl to tentýž muž, který k vám promlouval o věcech Božích.

9 A anděl mi pravil, že to je ^asvatý muž; protože vím, že to je svatý muž, protože tak pravil anděl Boží.

10 A opět, já vím, že věci, o nichž svědčil, jsou pravdivé; neboť vizte, pravím vám, že

jakože žije Pán, právě tak vyslal ^aanděla svého, aby mi tyto věci ukázal; a to učinil, zatímco tento Alma ^bdlel v domě mém.

11 Neboť vizte, on ^apožehnal domu mému, požehnal mně a ženám mým a dětem mým a otci mému a příbuzným mým; ano, dokonce veškerému příbuzenstvu mému požehnal a požehná ní Páně spočinulo na nás podle slov, jež promluvil.

12 A nyní, když Amulek promluvil tato slova, lidé počali žasnouti vidouce, že je ^avíce než jeden svědek, který svědčí o věcech, z nichž byli obviněni, a také o věcech, jež přijdou, podle ducha proroctví, který byl v nich.

13 Nicméně byli mezi nimi někteří, kteří je zamýšleli vyslýchati, aby je lstivými ^aprostředky svými mohli chytiti za slova jejich, aby proti nim našli svědectví, aby je mohli vydati soudcům svým, aby byli souzeni podle zákona a aby byli zabiti nebo uvrženi do vězení podle zločinu, který by odhalili nebo o kterém by proti nim svědčili.

14 Nyní, byli to oni mužové, kteří se je snažili zničiti, kteří byli ^azákoníky, kteří byli najati nebo určení lidem, aby sloužili zákonu v dobách soudních jednání, neboli při soudních jednáních o zločinech lidu před soudci.

15 Nyní, tito zákoníci byli

6a Alma 5:37.

b NaS 39:9.

7a Alma 8:20.

b Alma 5:46; 6:6.

pp Postiti se, půst.

c Skut. 10:30–35.

8a Alma 8:19–21.

9a pp Svatý.

10a Alma 11:30–31.

b Alma 8:27.

11a Alma 8:22.

12a Alma 9:6.

13a Alma 11:21.

14a Alma 10:24;

11:20–21; 14:18.

učení ve veškeré vychytralosti a lstivosti lidu; a to jim mělo umožniti, aby byli dovední v povolání svém.

16 A stalo se, že počali vyslychati Amuleka, aby ho tak přiměli, aby odporoval slovům svým, neboli aby protirečil slovům, jež promluví.

17 Nyní, oni nevěděli, že Amulek může poznati plány jejich. Ale stalo se, že jak ho počali vyslychati, on "vytušil myšlenky jejich a pravil jim: Ó, vy zlovolné a zvrácené ^bpokolení, zákoníci a pokrytci, vždyť vy kladete základy ^dáblov; vždyť vy kladete ^cpasti a nástrahy, abyste chytili svaté Boží.

18 Číníte plány, abyste "převraceli cesty spravedlivých a abyste na hlavu svou přivodili hněv Boží, až k naprostému zničení lidu tohoto.

19 Ano, správně pravil Mosiáš, který byl posledním králem naším, když se chystal předati království, nemaje nikoho, komu by ho předal, zařizuje, aby si tento lid vládl svým vlastním hlasem – ano, správně pravil, že přijde-li čas, kdy si hlas tohoto lidu "zvolí nepravost, to jest, přijde-li čas, kdy tento lid upadne v přestupek, bude zralý ke zničení.

20 A nyní, pravím vám, že Pán soudí nepravosti vaše správně;

správně volá k lidem těmto hlasem "andělů svých: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah.

21 Ano, správně volá hlasem andělů svých: "Sestoupím mezi lid svůj s nestranností a spravedlností v ruku svých.

22 Ano, pravím vám, že kdyby nebylo "modliteb spravedlivých, kteří jsou nyní v zemi, byli byste právě nyní navštíveni naprostým zničením; nicméně, nebylo by to ^bpotopou, jako byli navštíveni lidé za dnů Noémových, ale bylo by to hladem, a morem a mečem.

23 Ale "modlitbami spravedlivých jste ušetřeni; tudíž nyní, budete-li vyvrhovati spravedlivé z prostředku svého, pak Pán nepozdrží ruku svou; ale vyjde proti vám v prudkém hněvu svém; pak budete stíháni hladem, a morem a mečem; a ten ^bčas bude brzy na dosah, ledaže budete činiti pokání.

24 A nyní, stalo se, že se lidé na Amuleka ještě více rozhněvali a zvolali řkouce: Tento muž spílá zákonům našim, jež jsou spravedlné, a moudrým zákoníkům našim, které jsme si vybrali.

25 Ale Amulek vztáhl ruku svou a ještě mocněji k nim zvolal řka: Ó, vy zlovolné a zvrácené pokolení, proč získal Satan tak velikou vládu nad srdcem

17a Alma 12:3; 20:18, 32;
NaS 6:16.

b Mat. 3:7;
Alma 9:8.

c NaS 10:21–27.

18a Skut. 13:10.

19a Mos. 29:27;

Alma 2:3–7; Hel. 5:2.

20a Alma 8:14–16; 13:22.

21a Mos. 13:34.

22a Jakub 5:16;

Mos. 27:14–16.

b Gen. 8:21;

3. Nefi 22:8–10.

pp Potopa v době
Noémově.

23a pp Modlitba.

b Alma 34:32–35.

vaším? Proč se mu chcete poddati, aby nad vámi měl moc, aby "zaslepil oči vaše, takže nechcete rozuměti slovům, jež jsou promlouvána podle pravdy své?

26 Neboť vizte, svědčil jsem snad proti zákonu vašemu? Vy nerozumíte; pravíte, že jsem mluvil proti zákonu vašemu; ale já jsem proti němu nemluvil, ale mluvil jsem ve prospěch zákona vašeho, k odsouzení vašemu.

27 A nyní vizte, pravím vám, základy zničení tohoto lidu počíná klásti nespravedlivost "zákoníků vašich a soudců vašich.

28 A nyní, stalo se, že když Amulek promluvil tato slova, lidé proti němu zvolali řkouce: Nyní víme, že tento muž je dítětem ďáblovým, neboť nám "lhal; neboť mluvil proti našemu zákonu. A nyní praví, že proti němu nemluvil.

29 A opět, spílal zákoníkům našim a soudcům našim.

30 A stalo se, že si zákoníci zamanuli v srdci, že si tyto věci budou proti němu pamatovati.

31 A byl mezi nimi jeden, který se jmenoval Zezrom. Nyní, to on v prvé řadě "obviňoval Amuleka a Almu, jsa mezi nimi jedním z největších odborníků, maje do činění mnoho záležitostí mezi lidem.

32 Nyní, záměrem těchto zákoníků bylo dosáhnouti zisku; a dosahovali zisku podle zaměstnanosti své.

KAPITOLA 11

Je vysvětlen nefitský peněžní systém – Amulek se sváří se Zezromem – Kristus nespasí lid v jeho hříších – Pouze ti, kteří dědí království nebeské, jsou spaseni – Všichni lidé vstanou v nesmrtelnost – Po vzkříšení není žádné smrti. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, v zákoně Mosiášově bylo, že každý muž, který je soudcem zákona, nebo ti, kteří jsou určeni, aby byli soudci, mají dostávatí mzdu podle času, kdy pracují, aby soudili ty, kteří před ně byli předvedeni, aby byli souzeni.

2 Nyní, jestliže jeden člověk dlužil druhému a nechtěl splatiti, co dlužil, byla na něj podána stížnost soudci; a soudce použil pravomoci a vyslal úředníky, aby před něho byl onen člověk předveden; a soudil toho člověka podle zákona a důkazů, které proti němu byly vzneseny, a tak byl tento člověk donucen splatiti, co dlužil, anebo byl zbaven majetku, anebo byl vyvržen z prostředku lidu jako zloděj a lupič.

3 A tento soudce dostal svou mzdu podle svého času – sénin zlata za den nebo sénum stříbra, což se rovná séninu zlata; a to je podle zákona, jenž byl dán.

4 Nyní, toto jsou názvy různých kousků jejich zlata a jejich stříbra podle jejich hodnoty. A tyto názvy dali Nefité, neboť

nepočítali podle Židů, kteří byli v Jeruzalémě; ani neměřili podle Židů; ale měnili své počítání a měření podle názorů a okolností lidu v každém pokolení až do vlády soudců, a tehdy to bylo „ustanoveno králem Mosiášem.

5 Nyní, toto počítání je takto – sénin zlata, séon zlata, šam zlata a limna zlata.

6 Sénum stříbra, amnor stříbra, ezrom stříbra a onti stříbra.

7 Sénum stříbra se rovnal séninu zlata nebo míře ječmene a také míře každého druhu obilí.

8 Nyní, množství séonu zlata bylo dvojnásobkem hodnoty séninu.

9 A šam zlata byl dvojnásobkem hodnoty séonu.

10 A limna zlata měla hodnotu všech těchto.

11 A amnor stříbra byl stejně veliký jako dva sénumy.

12 A ezrom stříbra byl stejně veliký jako čtyři sénumy.

13 A onti byl stejně veliký jako všechny tyto.

14 Nyní, toto je hodnota menších částek jejich počítání –

15 Šiblon je polovina sénumu; tudíž, jeden šiblon za polovinu míry ječmene.

16 A šiblum je polovina šiblonu.

17 A léjach je polovina šiblumu.

18 Nyní, toto je jejich částka, podle jejich počítání.

19 Nyní, ántion zlata se rovná třem šiblonům.

20 Nyní, bylo to pouze za účelem toho, aby dosáhli zisku, protože dostávali svou mzdu podle své zaměstnanosti, tudíž podněcovali lid k pozdvižením a všelikým nepokojům a zlovolnosti, aby byli více zaměstnání, aby „získali peníze podle případů, které před ně byly předvedeny; tudíž podněcovali lid proti Almovi a Amulekovi.

21 A tento Zezrom počal vyslyšati Amuleka říka: Odpovíš mi na několik otázek, na které se tě zeptám? Nyní, Zezrom byl muž, který byl odborníkem v „nástrojích ďáblových, aby mohl ničit to, co je dobré; tudíž, pravil Amulekovi: Odpovíš mi na otázky, které ti položím?

22 A Amulek mu pravil: Ano, bude-li to podle „Ducha Páně, jenž je ve mně; neboť neřeknu ničeho, co by bylo proti Duchu Páně. A Zezrom mu pravil: Viz, zde je šest ontiů stříbra, a ty všechny ti dám, popřeš-li jsoucnost Nejvyšší Bytosti.

23 Nyní, Amulek pravil: Ó, ty „dítě pekla, proč mne ^bpokoušíš? Cožpak nevíš, že spravedliví se takovým pokušením nepodávají?

24 Ty věříš, že není žádného Boha? Pravím ti: Nikoli, ty víš, že je Bůh, ale ty více miluješ „mamon nežli jeho.

25 A nyní, ty jsi mi lhal před Bohem. Pravil jsi mi – Viz, těchto šest ontiů, které mají velikou cenu, ti dám – když jsi měl v srdci svém, že si je ponecháš;

11 4a Mos. 29:40–44.

20a Alma 10:32.

21a Alma 10:13.

22a PP Duch Svatý.

23a Alma 5:41.

^b PP Pokoušeti,

pokoušení.

24a 1. Tim. 6:1;

Tit. 1:11.

a jediným přáním tvým bylo, abych popřel pravého a živého Boha, abys měl příčinu mne zničit. A nyní viz, za toto veliké zlo budeš mít odměnu svou.

26 A Zezrom mu pravil: Ty pravíš, že je pravý a živý Bůh?

27 A Amulek pravil: Ano, je pravý a živý Bůh.

28 Nyní Zezrom pravil: Je více nežli jeden Bůh?

29 A on odpověděl: Ne.

30 Nyní, Zezrom mu opět pravil: Jak víš o těchto věcech?

31 A on pravil: "Anděl mi je oznámil.

32 A Zezrom opět pravil: Kdo je ten, který přijde? Je to Syn Boží?

33 A on mu pravil: Ano.

34 A Zezrom opět pravil: Spasí lid svůj "v hříších jeho? A Amulek odpověděl a pravil mu: Pravím ti, nespasí, neboť je nemožné, aby popřel slovo své.

35 Nyní Zezrom pravil lidu: Hleďte, ať si tyto věci zapamatujete; neboť on pravil, že je jen jeden Bůh; nicméně praví, že přijde Syn Boží, ale lid svůj nespasí – jako kdyby měl pravomoc přikazovati Bohu.

36 Nyní, Amulek mu opět praví: Viz, ty jsi lhal, neboť říkáš, že jsem promlouval, jako kdybych měl pravomoc přikazovati Bohu, protože jsem pravil, že nespasí lid svůj v hříších jeho.

37 A opět ti pravím, že ho v "hříších jeho spasiti nemůže; neboť já nemohu popřít slovo jeho a on pravil, že "žádná nečistá věc nemůže zděditi "království nebeské; tudíž, jak můžete být spaseni, ledaže zdědíte království nebeské? Tudíž nemůžete být spaseni v hříších svých.

38 Nyní, Zezrom mu opět praví: Je Syn Boží oním skutečným Věčným Otcem?

39 A Amulek mu pravil: Ano, on je skutečným "Věčným Otcem nebe a země a "všech věcí, jež na nich jsou; on je počátek i konec, první i poslední;

40 A přijde na "svět, aby "vykoupil svůj lid; a "vezme na sebe přestupky těch, kteří věří ve jméno jeho; a to jsou ti, kteří budou mít věčný život, a k nikomu jinému spasení nepřijde.

41 Tudíž zlovolní zůstanou, jako kdyby nebylo učiněno "žádného vykoupení, kromě toho, že budou uvolněna pouta smrti; neboť viz, přijde den, kdy "všichni vstanou z mrtvých a stanou před Bohem a budou "souzeni podle skutků svých.

42 Nyní, je smrt, jež se nazývá smrtí časnou; a smrt Kristova uvolní "pouta této časné smrti, takže všichni budou pozvednuti z této časné smrti.

43 Duch a tělo budou opět

31a Alma 10:7–10.

34a Hel. 5:10–11.

37a 1. Kor. 6:9–10.

b 1. Nefi 15:33;

Alma 40:26;

3. Nefi 27:19.

pp Bezbožný.

c pp Království Boží

neboli království
nebeské.

39a Iz. 9:6.

b Kol. 1:16; Mos. 4:2.

40a pp Svět.

b Řím. 11:26–27.

c Ex. 34:6–7; Iz. 53:5;

1. Jan. 2:2;

Mos. 14:5; 15:12;

NaS 19:16–19.

41a Alma 12:18;

NaS 88:33.

b Zjev. 20:12–13;

Alma 42:23.

c pp Soud, poslední.

42a Alma 12:16.

“spojeny ve své dokonalé podobě; jak končetina, tak kloub budou znovuzřízeny do své vlastní schránky, tak jako jsme nyní v tuto dobu; a budeme předvedeni, abychom stáli před Bohem, vědouce tak, jako víme nyní, a budeme míti jasnou^b vzpomínku na veškerou svou^c vinu.

44 Nyní, toto znovuzřízení přijde ke všem, jak k starým, tak k mladým, jak k porobeným, tak k svobodným, jak k mužům, tak k ženám, jak k zlovolným, tak ke spravedlivým; a dokonce ani jeden vlas z hlavy jejich nebude ztracen; ale vše bude “znovuzřízeno do své dokonalé schránky, jako je to nyní neboli v těle, a budou předvedeni a vyzváni, aby se zodpovídali před stolicí Krista Syna a Boha^b Otce a Svatého Ducha, což jest “jeden Věčný Bůh, aby byly “souzeny podle skutků svých, ať byly dobré, nebo ať byly zlé.

45 Nyní, viz, mluvil jsem k tobě o smrti smrtelného těla a také o “vzkříšení smrtelného těla. Pravím ti, že toto smrtelné tělo bude^b pozvednuto jako “tělo nesmrtelné, to je ze smrti, a to z první smrti, k životu, takže oni již^a nemohou zemřítí; duch jejich se spojí s tělem jejich, aby nikdy nebyli rozděleni; a tak se celek stane “duchovním

a nesmrtelným, takže oni již více nespátří porušitelnost.

46 Nyní, když Amulek dokončil tato slova, lidé opět počali žasnouti a také Zezrom se počal chvěti. A tak skončila slova Amulekova, neboli toto je vše, co jsem napsal.

KAPITOLA 12

Alma se pře se Zezromem – Tajemství Boží mohou býti dána pouze věrným – Lidé jsou souzeny podle toho, čemu věří, podle svých myšlenek, slov a skutků – Zlovolní vytrpí duchovní smrt – Tento smrtelný život je zkušebním stavem – Plán vykoupení umožňuje vzkříšení a, skrze víru, odpuštění hříchů – Kající mají nárok na milosrdenství skrze Jednorozeného Syna. Kolem roku 82 př. Kr.

NYNÍ, Alma, vida, že slova Amulekova umlčela Zezroma, neboť viděl, že Amulek ho přistihl, když “lhal a klamal, aby ho zničil, a vida, že se počal chvěti při^b vědomí své viny, otevřel ústa svá a počal k němu promlouvati a utvrzovati slova Amulekova a vysvětlovati další věci, neboli odhalovati písmo nad to, co učinil Amulek.

2 Nyní, slova, jež Alma promlouval k Zezromovi, slyšeli i lidé okolo; neboť zástup byl veliký, a on mluvil takto:

43a 2. Nefi 9:13;
Alma 40:23.
b 2. Nefi 9:14;
Mos. 3:25; Alma 5:18.
c PP Vina.
44a Alma 41:12–15.
b PP Bůh, Božstvo –

Bůh Otec.
c 3. Nefi 11:27, 36.
PP Bůh, Božstvo.
d Zjev. 20:12–13.
45a Alma 40:23;
NaS 88:16.
b PP Vzkříšení.

c PP Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
d Zjev. 21:4;
NaS 63:49; 88:116.
e 1. Kor. 15:44.
12 1a Alma 11:20–38.
b PP Svědomí.

3 Nyní, Zezrome, vidíš, že jsi byl přistižen při lhaní a vychytralosti, neboť jsi nelhal jen lidem, ale lhal jsi Bohu; neboť viz, on zná všechny „myšlenky tvé a ty vidíš, že Duchem jeho nám byly myšlenky tvé oznámeny;

4 A ty vidíš, že my víme, že plán tvůj byl velmi lstivý, podle lstivosti ďáblovy, abys obelhával a oklamával lid tento, abys je mohl postavit proti nám, aby nám spílali a vyvrhli nás –

5 Nyní, toto byl plán „protivníka tvého a on v tobě použil moci své. Nyní, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že to, co říkám tobě, říkám všem.

6 A vizte, pravím vám všem, že toto byla léčka protivníka, kterou nastražil, aby polapil lid tento, aby si vás mohl podmaniti, aby vás mohl obvinouti „řetězy svými, aby vás mohl spoutati až k věčnému zničení, podle moci zajetí svého.

7 Nyní, když Alma promluvil tato slova, Zezrom se počal chvěti ještě více, neboť byl stále více přesvědčen o moci Boží; a také byl přesvědčen, že Alma a Amulek ho znají, neboť byl přesvědčen, že znají myšlenky a záměry srdce jeho; neboť jim byla dána moc, aby poznali tyto věci podle ducha proroctví.

8 A Zezrom se jich počal pilně

vyptávati, aby se dozvěděl více o království Božím. A pravil Almovi: Co znamená to, co pravil Amulek o vzkříšení mrtvých, že všichni vstanou z mrtvých, jak spravedlní, tak nespravedlní, a budou předvedeni, aby stáli před Bohem, aby byli souzeni podle skutků svých?

9 A nyní, Alma mu počal tyto věci objašňovati řka: Mnohým je dáno znáti „tajemství Boží; nicméně mají přísný příkaz, aby nesdělovali tajemství tato, ^bleđa podle té části slova jeho, kterou on poskytuje dětem lidským podle pozornosti a píce, kterou mu věnují.

10 A tudíž, ten, kdo bude „zatvrzovati srdce své, obdrží ^bmenší část slova; a tomu, kdo „nebude zatvrzovati srdce své, tomu bude ^ddávána větší část, až mu bude dáno znáti tajemství Boží a až je pozná v plnosti.

11 A ti, kteří budou zatvrzovati srdce své, těm je dávána menší ^ačást slova, až ^bnevědí ničeho o tajemstvích jeho; a pak jsou zajati ďáblem a vedeni podle vůle jeho do záhuby. Nyní, to je to, co je míněno oněmi „řetězy ^dpekla.

12 A Amulek jasně promlouval o „smrti a o pozvednutí z této smrtelnosti do stavu nesmrtelnosti a o předvedení před stolicí

3a Jákob 2:5;
Alma 10:17;
NaS 6:16.
5a pp Dábel.
6a Alma 5:7–10.
9a Alma 26:22.
pp Tajemství Boží.
b Jan 16:12;
Alma 29:8;

3. Nefi 26:8–11;
Eter 4:7.
10a 2. Nefi 28:27;
Eter 4:8.
b NaS 93:39.
c pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.
d 2. Nefi 28:30;
NaS 50:24.

11a Mat. 25:29.
b pp Odpadlictví.
c Jan 8:34;
2. Nefi 28:19.
d Přísl. 9:18;
2. Nefi 2:29.
pp Peklo.
12a Alma 11:41–45.

Boží, abychom byli ^bsouzeni podle skutků svých.

13 Jestliže jsme tady zatvrdili srdce své, ano, jestliže jsme zatvrdili srdce své proti slovu natolik, že se v nás nenachází, pak bude náš stav hrozný, neboť pak budeme odsouzeni.

14 Neboť "slova naše nás odsoudí, ano, veškeré skutky naše nás odsoudí; nebudeme shledáni bez poskvrny; a myšlenky naše nás také odsoudí; a v tomto hrozném stavu se neodvážíme vzhlednouti k Bohu svému; a byli bychom raději, kdybychom mohli přikázati skalám a ^bhorám, aby na nás padly a ^cukryly nás před přítomností jeho.

15 Ale to nemůže býti; my musíme vystoupiti a stanouti před ním v jeho slávě a v jeho síle, a v jeho moci, majestátnosti a panování, a přiznati k věčné "hanbě své, že všechny ^bsoudy jeho jsou spravedlné; že on je spravedlný ve všech dílech svých a že je milosrdný k dětem lidským a že má veškerou moc spasiti každého člověka, který věří ve jméno jeho a nese ovoce hodné pokání.

16 A nyní viz, pravím ti, že pak přijde smrt, a to druhá "smrt, což je smrt duchovní; pak nastane čas, kdy každý, kdo zemře v hříších svých co do časné

^bsmrti, "zemře také smrtí duchovní; ano, zemře co do věcí týkajících se spravedlivosti.

17 Pak nadejde čas, kdy muka jejich budou jako "jezero ohně a síry, jehož plamen stoupá vzhůru na věky věků; a pak nastane čas, kdy budou spoutáni k věčnému zničení podle moci a zajetí Satanova, protože on si je podrobil podle vůle své.

18 Pak, pravím ti, budou, jako by nebylo učiněno "žádného vykoupení; neboť nebudou moci býti vykoupeni podle Boží spravedlnosti; a nebudou moci ^bzemřítí, neboť již nebude porušitelnosti.

19 Nyní, stalo se, že když Alma ustal promlouvati tato slova, lid počal ještě více žasnouti;

20 Ale byl tam jistý Antiona, který byl mezi nimi hlavním vládcem, a ten vystoupil a pravil mu: Co jsi to pravil o tom, že člověk vstane z mrtvých a bude proměněn z tohoto smrtelného stavu do "nesmrtelného, takže duše nebude moci nikdy zemřítí?

21 Co znamená písmo, jež praví, že Bůh umístil na východě zahrady "Eden ^bcherubíny a plamenný meč, aby tam naši první rodiče nevstoupili a nepojedli z ovoce stromu života a nežili na věky? A tak vidíme,

12b pp Soud, poslední.

14a Mat. 12:36;
Jakub 3:6;
Mos. 4:29–30.
b Ozeáš 10:8;
2. Nefi 26:5.
c Job 34:22;
2. Nefi 12:10.
15a Mos. 3:25.

b 2. Petr. 2:9.

pp Spravedlnost.
16a pp Smrt, duchovní.
b Alma 11:40–45.
c 1. Nefi 15:33;
Alma 40:26.
17a Zjev. 19:20; 21:8;
Mos. 3:27.
18a Alma 11:41.

b Zjev. 21:4;
Alma 11:45;

NaS 63:49.
20a pp Nesmrtelnost,
nesmrtelný.
21a pp Eden.
b Gen. 3:24; Alma 42:2;
Mojš. 4:31.
pp Cherubíny.

že nebylo nikterak možné, aby žili na věky.

22 Nyní, Alma mu pravil: To jsem se právě chystal vysvětlit. Nyní, vidíme, že Adam "padl tím, že pojedl ze zakázaného ^bovoce, podle slova Božího; a tak vidíme, že pádem jeho se veškeré lidstvo stalo ^cztraceným a padlým lidem.

23 A nyní viz, pravím ti, že kdyby bylo možné, aby Adam tenkrát "povedl z ovoce stromu života, nebylo by žádné smrti, a slovo by bylo prázdné a učinilo by z Boha lháře, neboť on pravil: ^bJestliže pojíš, zajisté zemřeš.

24 A my vidíme, že "smrt přichází na lidstvo, ano, ta smrt, o níž mluvil Amulek, jež je smrtí časnou; nicméně ^bčlověku byla dána doba, v níž může činiti pokání; tudíž tento život se stal stavem zkušebním; dobou ^cpřípravy na setkání s Bohem; dobou přípravy na onen nekoječný stav, o němž jsme mluvili, jež nastane po vzkříšení mrtvých.

25 Nyní, kdyby nebylo "plánu vykoupení, který byl ustanoven od založení světa, nemohlo by býti žádného ^bvzkříšení mrtvých; ale byl ustanoven plán vykoupení, který ono vzkříšení

mrtvých, o němž bylo promlouváno, uskuteční.

26 A nyní viz, kdyby bylo možné, aby naši první rodiče mohli jít a pojistit ze "stromu života, byli by na věky bídni, nemajíce žádného přípravného stavu; a tak by byl ^bplán vykoupení zmařen a slovo Boží by bylo prázdné, nemajíc žádného účinku.

27 Ale viz, tak tomu nebylo; ale lidem bylo "určeno, že musejí zemřít; a po smrti musejí přijít k ^bsoudu, vpravdě k témuž soudu, o němž jsme mluvili, který je koncem.

28 A poté, co Bůh určil, že na člověka přijdou tyto věci, viz, pak viděl, že je žádoucí, aby člověk věděl o věcech, jež jim určil;

29 Tudíž vyslal "anděly, aby s lidmi hovořili, a oni jim dali uzříti ze slávy jeho.

30 A oni počali od té doby nadále vzývati jméno jeho; tudíž Bůh s lidmi "hovořil a obeznámil je s ^bplánem vykoupení, který byl připraven od ^czaložení světa; a s tímto je seznamoval podle víry jejich a pokání jejich a podle svatých skutků jejich.

31 Pročež, dal lidem "příkázání, protože oni nejprve přestoupili ^bprvní příkázání co do věcí, jež jsou časné, a stali se jako boho-

22a pp Pád Adama a Evy.

b Gen. 3:6;
2. Nefi 2:15–19;
Mos. 3:26.

c Mos. 16:4–5.

23a Alma 42:2–9.

b Gen. 2:17.

24a pp Smrt, tělesná.

b 2. Nefi 2:21;

Mojž. 5:8–12.

c Alma 34:32–35.

25a pp Plán vykoupení.

b 2. Nefi 2:8;
Alma 7:12; 42:23.

26a Gen. 2:9;

1. Nefi 15:36;

Alma 32:40.

b Alma 34:8–16;

42:6–28;

Mojž. 6:59–62.

27a Job 7:1;

Židům 9:27;

NaS 42:48.

b pp Soud, poslední.

29a Moroni 7:25, 31;

NaS 29:42.

30a Mojž. 5:4–5; 6:51.

b pp Plán vykoupení.

c Mos. 18:13;

Alma 13:3, 5, 7–8.

31a pp Příkázání Boží.

b Gen. 2:16–17;

2. Nefi 2:18–19.

vé, †rozeznávající dobro od zla, uvedše se do stavu, kdy mohli †jednati, neboli byvše uvedeni do stavu, kdy mohli jednati podle své vůle a libosti, ať budou činiti zlo, nebo ať budou činiti dobro –

32 Tudíž Bůh, †seznamiv je s plánem vykoupení, jim dal příkázání, že nemají činiti zlo, jehož potrestáním je druhá †smrt, což je smrt věčná co do věcí týkajících se spravedlivosti; neboť nad takovými nemůže míti plán vykoupení žádné moci, neboť skutky †spravedlnosti nemohou býti zničeny, podle nejvyšší dobrotivosti Boží.

33 Ale Bůh volal k lidem ve jménu Syna svého (a toto byl plán vykoupení, který byl ustanoven) řka: Budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, pak k vám budu milosrdný, skrze Jednorozeného Syna svého;

34 Tudíž, každý, kdo činí pokání a nezatvrzuje srdce své, bude míti nárok na †milosrdenství skrze Jednorozeného Syna mého, na †odpuštění hříchů svých; a tito vejdou v †odpočinutí mé.

35 A každý, kdo bude zatvrzovati srdce své a bude činiti nepravost, vizte, přísahám v hněvu svém, že ten v odpočinutí mé nevejde.

36 A nyní, bratří moji, vizte, pravím vám, že budete-li za-

tvrzovati srdce své, nevejdete v odpočinutí Páně; tudíž nepravost vaše ho popouzí, takže sesílá na vás hněv svůj, jako při †prvním popuzení, ano, podle slova svého při posledním popuzení, stejně jako při prvním, k věčnému †zničení duše vaší; tudíž, podle slova jeho, k poslední smrti, stejně jako k první.

37 A nyní, bratří moji, vidouce, že známe tyto věci, a ony jsou pravdivé, čiňme pokání a nezatvrzujme srdce své, abychom †nepopouzeli Pána Boha svého, aby na nás neupalil hněv svůj pro tato jeho druhá příkázání, jež nám dal; ale vejděme v †odpočinutí Boží, jež je podle slova jeho připraveno.

KAPITOLA 13

Muži jsou povoláváni jako vysocí kněží pro svou nesmírnou víru a dobré skutky – Mají učiti příkázáním – Skrze spravedlivost jsou posvěceni a vcházejí v odpočinutí Páně – Melchisedech byl jedním z nich – Andělé oznamují radostné zvěsti po celé zemi – Zjeví vlastní příchod Krista. Kolem roku 82 př. Kr.

A OPĚT, bratří moji, chtěl bych upnouti mysl vaši na onu dobu, kdy Pán Bůh dal svým dětem tato příkázání; a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Pán

31c Gen. 3:22–23;

Mojž. 4:11.

d 2. Nefi 2:16.

pp Svoboda jednání.

32a Mojž. 5:4–9.

b pp Smrt, duchovní.

c Mos. 15:27;

Alma 34:15–16; 42:15.

34a pp Milosrdenství, milosrdný.

b pp Odpuštění hříchů.

c pp Odpočinouti,

odpočinutí,

spočinouti.

36a Jákob 1:7–8;

Alma 42:6, 9, 14.

b pp Zatracení.

37a 1. Nefi 17:30;

Jákob 1:8;

Hel. 7:18.

b Alma 13:6–9.

Bůh "vysvěcoval kněze podle svého svatého řádu, který byl podle řádu jeho Syna, aby učili lid těmto věcem.

2 A tito kněží byli vysvěcováni podle "řádu jeho Syna takovým ^bzpůsobem, aby lid věděl, jakým způsobem vyhlížeti jeho Syna pro vykoupení.

3 A toto je způsob, jakým byli vysvěcováni – byvše "povolání a ^bpřipravování od "založení světa podle "předzvědění Božího na základě své nesmírné víry a dobrých skutků; ponejprve byvše ponechání "zvoliti si dobro, nebo zlo; tudíž zvolivše si dobro a projevujícíe převelikou ^fvíru, jsou ^gpovolání svatým povoláním, ano, oním svatým povoláním, jež bylo pro takové připraveno s přípravným vykoupením a podle něj.

4 A tak byli "povolání k tomuto svatému povolání na základě své víry, zatímco jiní odmítali Ducha Božího na základě tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, zatímco kdyby toho nebylo, mohli by míti stejně velikou ^bvýsadu jako bratří jejich.

5 Neboli zkrátka, ponejprve byli ve "stejném postavení jako bratří jejich; tak bylo toto svaté povolání připraveno od založení světa pro takové, kteří

nebudou zatvrzovati srdce své, jsa v usmíření a skrze usmíření Jednorozeným Synem, který byl připraven –

6 A tak jsou povolání tímto svatým povoláním a vysvěceni do vysokého kněžství svatého řádu Božího, aby učili děti lidské příkázáním jeho, aby i ony mohly vejíti v "odpočinutí jeho –

7 Toto vysoké kněžství je podle řádu Syna jeho, kterýžto řád byl od založení světa; neboli jinými slovy je "bez počátku dnů či konce roků, jsa připraven od věčnosti do veškeré věčnosti podle ^bjeho předzvědění všech věcí –

8 Nyní, byli "vysvěceni tímto způsobem – jsou povolání svatým povoláním a vysvěceni svatým obřadem a berouce na sebe vysoké kněžství svatého řádu, kteréžto povolání a obřad a vysoké kněžství je bez počátku či konce –

9 Tak se stávají "vysokými kněžími na věky, podle řádu Syna, Jednorozeného Otcova, jenž je bez počátku dnů či konce roků, jenž je pln ^bmilosti, nestrannosti a pravdy. A tak tomu jest. Amen.

10 Nyní, jak jsem pravil o svatém řádu neboli o tomto "vysokém kněžství, bylo mnoho

13 1a Abr. 2:9, 11.

2a NaS 107:2–4.

b Alma 13:16.

3a NaS 127:2.

pp Předstanovení;

Vyvolení, vyvolený, vyvoliti.

b NaS 138:55–56.

c Alma 12:25, 30.

pp Předsmrtný život.

d NaS 38:2.

e pp Svoboda jednání.

f pp Věřiti, víra.

g pp Kněžství; Povolání, povolání Bohem, povolati.

4a Ěter 12:10.

b 1. Nefi 17:32–35.

5a 2. Nefi 26:28.

6a Alma 12:37; 16:17.

pp Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.

7a Židům 7:3.

b pp Bůh, Božstvo.

8a NaS 84:33–42.

pp Melchisedechovo kněžství.

9a pp Vysoký kněz.

b 2. Nefi 2:6.

pp Milost.

10a NaS 84:18–22.

těch, kteří byli vysvěceni a stali se vysokými kněžími Božími; a bylo to na základě nesmírné víry jejich a ^bpokání jejich a spravedlivosti jejich před Bohem, neboť si zvolili činiti pokání a činiti spravedlivost raději nežli zahynouti;

11 Tudíž byli povoláni podle tohoto svatého řádu a byli ^aposvěceni a ^bšat jejich byl omyt doběla krví Beránkovou.

12 Nyní, oni, byvše ^aposvěceni ^bDuchem Svatým, učinivše šat svůj bílým, jsouce před Bohem ^cčistí a bez poskvrny, nemohli pohlížeti na ^dhřích, leda s ^eodporem; a bylo mnoho těch, převelice mnoho, kteří byli učiněni čistými a vešli v odpočinutí Pána svého Boha.

13 A nyní, bratří moji, chtěl bych, abyste se pokořili před Bohem a nesli ^aovoce hodné pokání, abyste i vy mohli vejíti v ono odpočinutí.

14 Ano, pokořte se tak jako lid za dnů ^aMelchisedecha, který byl také vysokým knězem podle téhož řádu, o němž jsem mluvil, který také vzal na sebe vysoké kněžství na věky.

15 A byl to tentýž Melchisedech, kterému ^aAbraham platil ^bdesátky; ano, dokonce otec

náš Abraham platil desátky, jeden desátý díl ze všeho, co vlastnil.

16 Nyní, tyto ^aobřady byly tímto způsobem dány, aby tak lid mohl vyhlížeti Syna Božího, a to bylo ^bpředobrazem řádu jeho neboli to byl řád jeho, a to bylo učiněno, aby mohli k němu vyhlížeti pro odpuštění hříchů svých, aby mohli vejíti v odpočinutí Páně.

17 Nyní, tento Melchisedech byl králem nad zemí Sálem; a lid jeho zesílil v nepravosti a v ohavnosti; ano, všichni sešli z cesty; byli plni všeliké zlovolnosti;

18 Ale Melchisedech, projeviv mocnou víru a obdržev úřad vysokého kněžství podle ^asvatého řádu Božího, kázal svému lidu pokání. A vizte, oni pokání činili; a Melchisedech zjednal v zemi mír za svých dnů; tudíž byl nazýván knížetem pokoje, neboť byl králem Sálemu; a vládl pod otcem svým.

19 Nyní, byli ^amnozí před ním, a také byli mnozí potom, ale ^bžádný nebyl větší; tudíž, zmínili se o něm podrobněji.

20 Nyní, nemusím tuto věc opakovati; to, co jsem řekl, může postačiti. Vizte, ^apísma jsou před vámi; budete-li je

10b PP Pokání.

11a Mojž. 6:59–60.

b 1. Nefi 12:10;

Alma 5:21–27;

3. Nefi 27:19–20.

12a Řím. 8:1–9.

PP Posvěcení.

b PP Duch Svatý.

c PP Čistota, čistý, nečistý.

d Mos. 5:2; Alma 19:33.

e Přísl. 8:13;

Alma 37:29.

13a Lukáš 3:8.

14a NaS 84:14.

PPS, Gen. 14:25–40.

PP Melchisedech.

15a PP Abraham.

b Gen. 14:18–20;

Mal. 3:8–10.

PP Desátek.

16a PP Obřady.

b PP Symbolika.

18a PP Melchisedechovo kněžství.

19a Hel. 8:18;

NaS 84:6–16;

107:40–55.

b NaS 107:1–4.

20a PP Písma.

^bpřekrucovati, bude to k vaší vlastní zkáze.

21 A nyní, stalo se, že když jim Alma pravil tato slova, vztáhl k nim svou ruku a zvolal mocným hlasem řka: Nyní je čas činiti ^apokání, neboť den spasení se blíží;

22 Ano, a hlas Páně to ^aústy andělů oznamuje všem národům; ano, oznamuje to, aby mohly míti radostné zvěsti veliké radosti; ano, hlásá tyto radostné zvěsti mezi veškerým svým lidem, ano, dokonce i těm, kteří jsou rozptýleni do široka po tváři země; pročež ony přišly k nám.

23 A jsou nám oznámeny ^ajasnými slovy, abychom mohli porozuměti, takže nemůžeme chybovati; a to proto, že jsme ^btuláky v cizí zemi; tudíž jsme tak vysoce oblíbeni, neboť nám jsou tyto radostné zvěsti oznámovány ve všech částech naší vinice.

24 Neboť vizte, ^aandělé je v této době oznamují mnohým v naší zemi; a to proto, aby připravili srdce dětí lidských na to, aby přijaly slovo jeho v době příchodu jeho v slávě jeho.

25 A nyní my jen čekáme na to, až uslyšíme radostnou novinu, jež nám bude oznámena ústy andělů, o příchodu jeho;

neboť onen čas přijde, ^anevíme jak brzy. Kéž by Bůh dal, aby to bylo za dnů mých; ale ať to bude dříve či později, budu se z toho radovati.

26 A ^aspravedlným a svatým lidem to bude ústy andělů v době příchodu jeho oznámeno, aby se slova otců našich mohla naplniti podle toho, co o něm promlouvali, což bylo podle ducha proroctví, jenž byl v nich.

27 A nyní, bratří moji, ^apřeji si z celé hloubky srdce svého, ano, s velikou úzkostí až k bolesti, abyste poslouchali slova moje a odvrhli hříchy své a neodkládali den pokání svého;

28 Ale abyste se pokořili před Pánem a vzývali svaté jméno jeho a ^abděli a modlili se stále, abyste nebyli ^bpokoušeni nad to, co můžete sněsti, a tak abyste byli vedeni Svatým Duchem, stávající se pokornými, ^cmírnými, poddajnými, trpělivými, plnými lásky a veškeré shovívavosti;

29 ^aMajíce víru v Pána; majíce naději, že obdržíte život věčný; majíce vždy ^blásku Boží v srdci svém, abyste mohli býti posledního dne pozvednutí a abyste mohli vejíti v ^codpočinutí jeho.

30 A kéž vám Pán udělí pokání, abyste na sebe nepřivodili hněv jeho, abyste nebyli spoutá-

20b 2. Petr. 3:16;

Alma 41:1.

21a PP Pokání.

22a Alma 10:20.

23a 2. Nefi 25:7–8;

31:3; 32:7;

Jákob 4:13;

Eter 12:39.

^b Jákob 7:26.

24a Alma 10:10; 39:19.

25a 1. Nefi 10:4;

3. Nefi 1:13.

26a Amos 3:7;

Lukáš 2:8–11.

27a Mos. 28:3.

28a PP Bdíti, strážníci;

Modlitba.

^b 1. Kor. 10:13.

^c PP Mírnost, mírný;

Trpělivost.

29a Alma 7:24.

^b NaS 20:31; 76:116.

PP Pravá láska.

^c NaS 84:24.

ni řetězy "pekla, abyste nevytrpěli druhou^b smrt.

31 A Alma k lidu promlouval mnohem více slov, jež nejsou v této knize napsána.

KAPITOLA 14

Alma a Amulek jsou uvězněni a bití – Věřící a jejich svatá písma jsou upáleni v ohni – Tito mučedníci jsou přijati Pánem v slávě – Vězeňské zdi pukají a padají – Alma a Amulek jsou vysvobozeni a jejich pronásledovatelé jsou zabiti. Kolem roku 82–81 př. Kr.

A STALO se, poté, co ustal k lidem promlouvati, že mnozí z nich v slova jeho uvěřili a počali činiti pokání a zkoumati "písma.

2 Ale větší část z nich si přála, aby mohli Almu a Amuleka zničiti; neboť se na Almu hněvali pro "přímost jeho slov, jež pravil Zezromovi; a také pravili, že jim Amulek^b lhal a spílal zákonu jejich a také zákoníkům jejich a soudcům jejich.

3 A oni se také hněvali na Almu a Amuleka; a protože tak zpřímá svědčili proti zlovolnosti jejich, snažili se jich tajně zbaviti.

4 Ale stalo se, že se jich nezbačili; ale jali je a svázali je silnými provazy a dovedli je před hlavního soudce země.

5 A lidé předstoupili a svědčili proti nim – svědčíce, že spílalí zákonu, a jejich zákoníkům a

soudcům země a také všech lidí, kteří jsou v zemi; a také že svědčili, že je jen jeden Bůh a že vyšle Syna svého mezi lidi, ale ten že je nespasí; a mnohými takovými věcmi lidé svědčili proti Almovi a Amulekovi. Nyní, toto se stalo před hlavním soudcem země.

6 A stalo se, že Zezrom užasl nad slovy, jež byla vyřčena; a on také věděl o zaslepenosti mysli, kterou mezi lidem způsobil svými lživými slovy; a jeho duši počalo "drásati^b vědomí jeho vlastní viny; ano, počal býti obklopen bolestmi pekla.

7 A stalo se, že počal volati k lidem řka: Vizte, já jsem "vinen a muži tito jsou před Bohem bez poskvrny. A počal je od té doby nadále hájiti; ale oni mu spílalí řkouce: Jsi také posedlý ďáblem? A plivali na něho a^b vyvrhli ho z prostředku svého, a totéž učinili všem těm, kteří věřili slovům, jež Alma a Amulek promlouvali; a vyvrhli je a vyslali muže, aby je kamenovali.

8 A přivedli dohromady jejich manželky a děti a každého, kdo věřil, nebo byl učen, aby věřil, ve slovo Boží, a dali, aby byli uvrženi do ohně; a také vynesli záznamy jejich, jež obsahovaly písma svatá, a také je vrhli do ohně, aby byly spáleny a zničeny ohněm.

9 A stalo se, že vzali Almu a Amuleka a dovedli je na místo mučednictví, aby byli svědky

30a pp Peklo; Zatracení.
b pp Smrt, duchovní.
14 1a 2. Král. 22:8–13.
pp Písma.

2a Alma 12:3–7.
b Alma 10:27.
6a Alma 15:5.
b pp Svědomí.

7a Alma 11:21–37.
b Alma 15:1.

zničení těch, kteří byli stravováni ohněm.

10 A když Amulek viděl bolesti žen a dětí, jež byly stravovány v ohni, byl také trápen bolestí; a pravil Almovi: Jak můžeme přihlížeti tomuto strašlivému výjevu? Tudíž, vztáhněme ruku a použijme "moci Boží, jež je v nás, a zachraňme je před plameny.

11 Ale Alma mu pravil: Duch mně brání, takže nesmím vztáhnouti ruku; neboť viz, Pán je v "slávě přijímá k sobě; a trpí, aby oni toto činili, neboli aby jim lidé toto činili podle tvrdosti srdce svého, aby ^bsoudy, jež na nich vykoná v hněvu svém, byly spravedlné; a ^ckrev ^dnevinných stane posledního dne proti nim jako svědectví, ano, a bude proti nim mocně volati.

12 Nyní Amulek pravil Almovi: Viz, možná nás upálí také.

13 A Alma pravil: Budiž podle vůle Páně. Ale viz, dílo naše není dokončeno; tudíž nás neupálí.

14 Nyní, stalo se, že když těla těch, kteří byli uvrženi do ohně, byla strávena, a taktéž záznamy, jež tam byly vrženy s nimi, přišel hlavní soudce země a stanul před Almou a Amulekem, zatímco byli spoutáni; a udeřil je rukou do tváře a pravil jim: Po tom, co jste viděli, budete opět kázati lidu tomuto, že bude uvržen do "jezera ohně a síry?

15 Vizte, vidíte, že jste neměli moc zachrániti ty, kteří byli uvrženi do ohně; ani Bůh je nezachránil, ačkoli byli vaší víry. A soudce je opět udeřil do tváře a zeptal se: Co za sebe řeknete?

16 Nyní, tento soudce byl podle řádu a víry "Nehora, který zabil Gedeona.

17 A stalo se, že Alma a Amulek mu neodpověděli ničeho; a on je opět udeřil a předal je úředníkům, aby byli uvrženi do vězení.

18 A když byli uvrženi ve vězení po tři dny, přišlo mnoho "zákoníků a soudců a kněží a učitelů, kteří byli vyznání Nehorova; a přišli do vězení podívat se na ně a vyslychali je ohledně mnoha slov; ale oni jim nic neodpovídali.

19 A stalo se, že před nimi stanul soudce a pravil: Proč neodpovídáte na slova těchto lidí? Což nevíte, že mám moc vydati vás plamenům? A přikázal jim, aby promluvili; ale oni nic neodpověděli.

20 A stalo se, že oni odešli a šli cestou svou, ale přišli opět nazítří; a soudce je také opět udeřil do tváře. A mnozí také přistoupili a bili je rkouce: Postavíte se opět a budete souditi tento lid a odsuzovati zákon náš? Jestliže máte tak velikou moc, proč se "nevysvobodíte?

21 A mnoho takových věcí jim pravili a skřípali zuby proti

10a Alma 8:30–31.

11a PP Sláva.

b Žalmy 37:8–13;

Alma 60:13;

NaS 103:3.

PP Spravedlnost.

c PP Mučednictví,
mučedník.

d Mos. 17:10.

14a Alma 12:17.

16a Alma 1:7–15.

18a Alma 10:14; 11:20.

20a Mat. 27:39–43.

nim a plivali na ně a pravili: Jak budeme vypadati, až budeme zatraceni?

22 A mnoho takových věcí, ano, všeliké takové věci jim pravili; a tak se jim vysmívali po mnoho dnů. A odepřeli jim jídlo, aby hladověli, a vodu, aby žíznili; a také jim vzali šaty, takže byli nazí; a takto byli svázáni silnými provazy a upoutáni ve vězení.

23 A stalo se poté, co takto trpěli po mnoho dnů (a bylo to dvanáctého dne v desátém měsíci v desátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), že do vězení, kde byli Alma a Amulek svázáni provazy, přišel hlavní soudce nad zemí Ammonia a mnozí učitelé jejich a zákoníci jejich.

24 A hlavní soudce stanul před nimi a opět je udeřil a pravil jim: Máte-li moc Boží, vysvobodte se z těchto pout a pak uvěříme, že Pán zničí tento lid podle vašich slov.

25 A stalo se, že všichni předstoupili a bili je, pravice tatáž slova, až do posledního; a když k nim promluvil poslední, byla na Almovi a Amulekovi "moc Boží a oni vstali a stanuli na nohou.

26 A Alma zvolal řka: Jak dlouho máme trpěti tyto veliké "strasti, ó Pane? Ó Pane, dej nám sílu podle víry naší, jež je v Kristu, dokonce až k vysvobození našemu. A přetrhali provazy, kterými byli svázáni;

a když to lidé viděli, počali prchatí, neboť na ně přišel strach ze zničení.

27 A stalo se, že strach jejich byl tak veliký, že padli k zemi a nedosáhli východu "vězení; a země se mocně otrásla a zdi vězení se rozpučly vedví, takže padly k zemi; a pád jejich zabil hlavního soudce a zákoníky a kněze a učitele, kteří Almu a Amuleka bili.

28 A Alma a Amulek vyšli z vězení a nebylo jim ublíženo; neboť Pán jim udělil moc podle víry jejich, jež byla v Kristu. A přímo vyšli z vězení; a byli "uvolněni ze svých pout; a vězení padlo k zemi a každá duše za zdmi jeho, kromě Almy a Amuleka, byla zabita; a oni vešli přímo do města.

29 Nyní, lidé, uslyševše veliký hluk, seběhli se v zástupech, aby toho zvěděli příčinu; a když uviděli Almu a Amuleka, jak přicházejí z vězení, a že zdi jeho padly k zemi, byli zasaženi velikým strachem a prchali z přítomnosti Almy a Amuleka, tak jako koza prchá s mláďaty svými přede dvěma lvy; a tak prchali z přítomnosti Almy a Amuleka.

KAPITOLA 15

Alma a Amulek jdou do Sidomu a zakládají církev – Alma uzdravuje Zezroma, který se připojuje k Církvi – Mnozí jsou pokřtěni a Církvi

25a Alma 8:31.

26a Jakub 5:10–11;
Mos. 17:10–20;

NaS 121:7–8.

27a Skut. 16:26;
Eter 12:13.

28a Jákob 4:6;

3. Nefi 28:19–22.

se daří – Alma a Amulek jdou do Zarahemly. Kolem roku 81 př. Kr.

A STALO se, že Almovi a Amulekovi bylo přikázáno, aby z toho města odešli; a oni odešli a došli až do země Sidom; a vizte, tam našli veškerý lid, který odešel ze země ^aAmmonia, který byl ^bvyvržen a kamenován, protože věřil slovům Almovým.

2 A oni jim nyní vyprávěli vše, co se stalo jejich ^amanželkám a dětem, a také o sobě a o své ^bmoci k vysvobození.

3 A také Zezrom ležel v Sidomu nemocný se spalující horečkou, která byla způsobena velikým soužením jeho mysli na základě jeho ^azlovolnosti, neboť se domníval, že Almy a Amuleka již není; a domníval se, že byli zabiti pro jeho nepravost. A tento veliký hřích a mnoho jeho dalších hříchů drásalo jeho mysl, až převelice ztěžkla, nemáje žádného vysvobození; tudíž počal býti šířán pálivým žárem.

4 Nyní, když uslyšel, že Alma a Amulek jsou v zemi Sidom, jeho srdce nabylo odvahy a on jim ihned poslal vzkaz žádaje je, aby za ním přišli.

5 A stalo se, že šli hned, uposlechnuvše vzkazu, který jim poslal; a šli do domu k Zezromovi; a našli ho na loži nemocného, byl velmi zubožený se spalující horečkou; a také jeho mysl byla nesmírně těžká pro jeho nepravosti; a když je uvi-

děl, vztáhl ruku a prosil je, aby ho uzdravili.

6 A stalo se, že Alma mu pravil, uchopiv ho za ruku: ^aVěříš v moc Kristovu ke spasení?

7 A on odpověděl a pravil: Ano, věřím všem slovům, jimž jsi učil.

8 A Alma pravil: Věříš-li ve vykoupení Krista, můžeš býti ^auzdraven.

9 A on pravil: Ano, věřím podle slov tvých.

10 A pak Alma zvolal k Pánu řka: Ó Pane, náš Bože, buď milosrdný k tomuto muži a ^auzdrav jej podle víry jeho, jež je v Kristu.

11 A když Alma pravil tato slova, Zezrom ^avyskočil na nohy a počal choditi; a to se stalo k velikému úžasu veškerého lidu; a známost o tom se rozšířila po celé zemi Sidom.

12 A Alma pokřtil Zezroma Pánu; a on počal od té doby nadále kázati lidu.

13 A Alma založil v zemi Sidom církev a vysvětil kněze a učitele v zemi, aby křtili Pánu každého, kdo si přál býti pokřtěn.

14 A stalo se, že jich bylo mnoho; neboť se shlukovali z celé krajiny okolo Sidomu a byli křtěni.

15 Ale co se týká lidí, kteří byli v zemi Ammonia, ti přesto zůstali tvrdošíjným lidem zatvrdělého srdce; a nečinili pokání ze svých hříchů, připisující moc

15 1a Alma 16:2–3, 9, 11.

b Alma 14:7.

2a Alma 14:8–14.

b Alma 14:28.

3a Alma 14:6–7.

6a Marek 9:23.

8a PP Uzdravování, uzdravovati.

10a Marek 2:1–12.

11a Skut. 3:1–11.

Almovu a Amulekovu ďabľovi; neboť byli vyznáni „Nehorova a nevěřili v pokání ze svých hříchů.

16 A stalo se, že Alma a Amulek, Amulek „opustiv pro slovo Boží veškeré své zlato a stříbro a své drahocenné věci, jež byly v zemi Ammonia, byv^b zavržen těmi, kteří kdysi byli jeho přáteli, a také svým otcem a svými příbuznými;

17 Tudíž, Alma, založiv v Sidomu církev, vida veliké „zadržení, ano, vida, že lidé byli zadrženi co do pýchy svého srdce a počali se^b pokořovati před Bohem a počali se shromažďovati ve svých svatyních, aby před oltářem „uctívali Boha, „bdíce a modlíce se neustále, aby byli vysvobozeni od Satana a od „smrti a od zničení –

18 Nyní, jak jsem pravil, Alma spatřiv všechny tyto věci, tudíž vzal Amuleka a přešel do země Zarahemla a vzal ho do svého vlastního domu a pomáhal mu v jeho soužení a posiloval ho v Pánu.

19 A tak skončil desátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 16

Lamanité ničí lid Ammonia – Zoram vede Nefity k vítězství nad Lamanity – Alma a Amulek a mnoho jiných káží slovo – Učí, že

se Kristus po svém vzkříšení ukáže Nefitům. Kolem roku 81–77 př. Kr.

A STALO se, že v jedenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, pátého dne druhého měsíce, poté, co byl v zemi Zarahemla veliký mír, poté, co nebylo válek ani svárů po určitý počet let, až do pátého dne druhého měsíce v jedenáctém roce, bylo po celé zemi slyšeti volání o válce.

2 Neboť vizte, vojska Lamanitů přešla přes hranice země ze strany pustiny až do města „Ammonia a počala pobíjeti lid a ničiti město.

3 A nyní, stalo se, že nežli Nefité stačili sebrati dostatečné vojsko, aby je vyhnali ze země, oni „zničili lid, který byl v městě Ammonia, a také některé okolo hranic Noé, a jiné zajali a odvedli do pustiny.

4 Nyní, stalo se, že Nefité si přáli získati ty, kteří byli uneseni jako zajatci do pustiny.

5 Tudíž, ten, který byl určen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů (a jmenoval se Zoram a měl dva syny, Lehiho a Ahu) – nyní, Zoram a jeho dva synové, vědouce, že Alma je vysokým knězem nad církví, a uslyševše, že má ducha prorocství, tudíž šli za ním a přáli si od něho zvěděti, kam by Pán chtěl, aby v pustině šli při hledání svých bratří, kteří byli zajati Lamanity.

6 A stalo se, že Alma se ohled-

15a Alma 1:2–15.

16a Lukáš 14:33;

Alma 10:4.

b PP Pronásledování, pronásledovati.

17a Alma 16:21.

b PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

c PP Uctívání, uctívati.

d PP Bdít, strážiti;

Modlitba.

e PP Smrt, duchovní.

16 2a Alma 15:1, 15–16.

3a Alma 9:18.

ně této věci "tázal Pána. A Alma se vrátil a pravil jim: Vizte, Lamanité přejdou řeku Sidon v jižní pustině daleko za hranicemi země Manti. A vizte, tam je potkáte, na východ od řeky Sidon, a tam vám Pán vydá vaše bratří, kteří byli zajati Lamanity.

7 A stalo se, že Zoram a jeho synové přešli přes řeku Sidon se svými vojsky a pochodovali daleko za hranice Manti do jižní pustině, která byla na východním břehu řeky Sidon.

8 A vpadli na vojska Lamanitů a Lamanité byli rozptýleni a zahnáni do pustině; a oni si vzali své bratří, kteří byli zajati Lamanity, a ani jediná duše z těch, kteří byli zajati, nebyla ztracena. A byli přivedeni svými bratřími, aby vlastnili své vlastní země.

9 A tak skončil jedenáctý rok soudců, Lamanité byli vyhnáni ze země a lid Ammonia byl "zničen; ano, každá živá duše z Ammoniaitů byla ^bzničena a taktěž jejich veliké město, o němž pravili, že ho Bůh pro jeho velikost nemůže zničit.

10 Ale vizte, v "jediném dni bylo zpuštěno; a mrtvolky byly znetvořeny psy a divou zvěří z pustině.

11 Nicméně po mnoha dnech byla jejich mrtvá těla nahromaděna na tváři země a byla pokryta mělkou pokrývkou. A nyní, tak veliký byl z toho

zápach, že po mnoho let do země Ammonia nevčkročili lidé, aby ji vlastnili. A byla nazvána Pustotou Nehorů; neboť byli vyznání "Nehorova, ti, kteří byli zabiti; a jejich země zůstaly pusté.

12 A Lamanité se nevrátili, aby válčili proti Nefitům, do čtrnáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak po tři roky měl lid Nefiův v celé zemi trvalý mír.

13 A Alma a Amulek chodili kázíce lidem pokání v jejich "chrámech a v jejich svatyních, a také v jejich ^bsynagogách, které byly postaveny po způsobu Židů.

14 A tolika, kolik jich chtělo slyšeti jejich slova, neustále udíleli slovo Boží bez jakéhokoli "stranění osobám.

15 A takto šli Alma a Amulek a také mnoho dalších, kteří byli pro toto dílo vybráni, aby kázali slovo po celé zemi. A zakládání církve se rozšířilo po celé zemi, v celé krajině okolo, mezi veškerým lidem Nefitů.

16 A nebylo mezi nimi "žádné nerovnosti; Pán vyléval Ducha svého na celou tvář země, aby připravil mysl dětí lidských neboli aby připravil ^bsrdce jejich na to, aby přijaly slovo, jež mezi nimi bude učeno v době příchodu jeho –

17 Aby nebyli proti slovu zatvrzelí, aby nebyli nevěřící a nepokračovali ke zkáze, ale aby slovo přijali s radostí a byli

6a Alma 43:23–24.

9a Alma 8:16; 9:18–24;
Morm. 6:15–22.

b Alma 25:1–2.

10a Alma 9:4.

11a Alma 1:15; 24:28–30.
13a 2. Nefi 5:16.

b Alma 21:4–6, 20.

14a Alma 1:30.

16a Mos. 18:19–29;
4. Nefi 1:3.

b PP Zlomené srdce.

jako "větev naroubování na pravý ^bvinný kmen, aby mohli vejít v "odpočinutí Pána, svého Boha.

18 Nyní, oni "kněží, kteří chodili mezi lidem, kázali proti veškerému lhaní a ^bklamání a "závidění a rozbrojům a zášti a spílání a krádeži, loupení, plenění, vraždění, páchání cizoložství a všeliké nestoudnosti volající, že tyto věci nemají být –

19 A vykládali o tom, co musí zakrátko přijít; ano, vykládali o "příchodu Syna Božího, o utrpení jeho a o smrti a také o vzkříšení mrtvých.

20 A mnozí z lidu se vyptávali na místo, kam má Syn Boží přijít; a byli poučeni, že se jim "ukáže ^bpo svém vzkříšení; a tomu lid naslouchal s velikou radostí a s potěšením.

21 A nyní, poté, co byla církev založena v celé zemi – dosáhnoucí "vítězství nad ďáblem, a slovo Boží bylo kázáno v čistotě své v celé zemi a Pán na lid vyléval svá požehnání – tak skončil čtrnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

Zpráva o synech Mosiášových, kteří pro slovo Boží odmítli své právo na království a vyšli do země Nefi kázati Lamanitům;

jejich utrpení a vysvobození – podle záznamu Almova.

Obsaženo v kapitolách 17 až 27 včetně.

KAPITOLA 17

Synové Mosiášovi mají ducha proroctví a zjevení – Jdou různými cestami oznamovati slovo Lamanitům – Ammon jde do země Izmael a stává se služebníkem krále Lamoniho – Ammon zachraňuje králova stáda a zabíjí jeho nepřátele u vod Sebusu. Verše 1–3 kolem roku 77 př. Kr.; verš 4 kolem roku 91–77 př. Kr.; a verše 5–39 kolem roku 91 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jak Alma putoval ze země Gedeon na jih dále do země Manti, vizte, k svému úžasu se "setkal se ^bsyny Mosiášovými putujícími směrem k zemi Zarahemla.

2 Nyní, tito synové Mosiášovi byli s Almou v době, kdy se mu "poprvé ukázal anděl; tudíž Alma se převelice radoval, že vidí své bratří; a co ještě přidalo na jeho radosti, že to byli stále jeho bratří v Pánu; ano, zesílili v poznání pravdy; neboť to byli muži zdravého rozumu a ^bzkoumali pilně písma, aby znali slovo Boží.

3 Ale to není vše; věnovali se velice modlitbě a "půstu; tudíž měli ducha proroctví a ducha

17a Jákob 5:24.

^b pp Vinice Páně.

^c Alma 12:37; 13:10–13.

18a Alma 15:13.

^b pp Klam, klamati.

^c pp Záviděti, závist.

19a pp Ježíš Kristus –

Proroctví o narození a smrti Ježíše Krista.

20a 2. Nefi 26:9;

3. Nefi 11:7–14.

^b 1. Nefi 12:4–6.

21a Alma 15:17.

17 1a Alma 27:16.

^b Mos. 27:34.

2a Mos. 27:11–17.

^b pp Písma.

3a pp Modlitba; Postiti se, půst.

zjevení, a když ^bučili, učili s mocí a pravomocí Boží.

4 A učili slovu Božímu mezi Lamanity po dobu čtrnácti let, majíce veliký “úspěch v ^bpřivádění mnohých k poznání pravdy; ano, mocí jejich slov byli mnozí přivedeni před oltář Boží, aby vzývali jméno jeho a “vyznali před ním hříchy své.

5 Nyní, toto jsou okolnosti, jež je provázely při jejich putování, neboť měli mnohé strasti; vytrpěli mnoho, jak na těle, tak v mysli, hladem, žízní a únavou, a také velikým “zápolením v duchu.

6 Nyní, taková byla jejich putování: “Opustivše svého otce Mosiáše v prvním roce soudců; ^bodmítnuvše království, jež jim jejich otec toužil předati, a také lid byl stejného smýšlení;

7 Nicméně, odešli ze země Zarahemla a vzali si své meče a svá kopí a své luky a své šípy a své praky; a to učinili, aby si mohli obstarávat potravu, zatímco budou v pustině.

8 A tak odešli do pustiny s počtem těch, které si vybrali, aby vyšli do země Nefi kázati Lamanitům slovo Boží.

9 A stalo se, že putovali mnoho dnů pustinou a velice se postili a velice se “modlili, aby jim Pán udělil část Ducha svého, aby šel s nimi a zůstával s nimi, aby mohli býti ^bnástrojem v rukou

Božích a aby přivedli, kdyby to bylo možné, své bratří Lamanity k poznání pravdy, k poznání pokleslosti “tradic jejich otců, které byly nesprávné.

10 A stalo se, že Pán je “navštívil ^bDuchem svým a pravil jim: Buďte “utěšeni. A oni byli utěšeni.

11 A Pán jim také pravil: Jděte mezi Lamanity, bratří své, a utvrzujte slovo mé; avšak máte býti “trpěliví v utrpení a v strastech, abyste jim ukázali dobrý příklad ve mně, a já z vás učiním nástroj v rukou svých ke spasení mnoha duší.

12 A stalo se, že srdce synů Mosiášových a také těch, kteří byli s nimi, nabyla odvahy, aby šli k Lamanitům oznamovati jim slovo Boží.

13 A stalo se, že když dosáhli hranice země Lamanitů, “rozdělili se a rozešli se důvěřující v Pána, že se opět setkají na konci své ^bžně; neboť se domnívali, že veliká je práce, kterou na sebe vzali.

14 A zajisté byla veliká; neboť na sebe vzali, že budou kázati slovo Boží “divokému a zatvrzelému a krutému lidu; lidu, který se těšil z vraždění Nefitů a z jejich olupování a plenění; a jejich srdce ulpívalo na bohatství neboli na zlatě a stříbře a drahých kamenech; avšak usilovali o získání těchto věcí

3b pp Učitel, učiti –
Učení s Duchem.

4a Alma 29:14.

b pp Misionářská práce.

c pp Vyznání, vyznati.

5a Alma 8:10.

6a Mos. 28:1, 5–9.

b Mos. 29:3.

9a Alma 25:17.

pp Modlitba.

b Mos. 23:10;

Alma 26:3.

c Alma 3:10–12.

10a NaS 5:16.

b pp Duch Svätý.

c Alma 26:27.

11a Alma 20:29.

pp Trpělivost.

13a Alma 21:1.

b Mat. 9:37.

14a Mos. 10:12.

vražděním a plněním, aby pro ně nemuseli pracovati svýma vlastníma rukama.

15 Tedy byli velice líným lidem, mnozí z nich uctívali modly a "prokletí Boží padlo na ně kvůli ^btradicím jejich otců; přesto se přísliby Páně vztahovaly na ně pod podmínkou pokání.

16 Tudíž, toto bylo "příčinou, proč na sebe synové Mosiášovi vzali onu práci, aby je snad přivedli ku pokání; aby je snad přivedli k poznání plánu vykoupení.

17 Tudíž, oddělili se jeden od druhého a šli mezi ně, každý sám, podle slova a moci Boží, jež jim byla dána.

18 Nyní, Ammon, jsa mezi nimi vůdcem, neboli spíše on jim sloužil, je opustil, "požehnáv jim podle jejich různých působišť, uděliv jim slovo Boží, neboli poslouživ jim před svým odchodem; a tak se vydali různými cestami po zemi.

19 A Ammon šel do země Izmael, do země nazývající se po synech "Izmaelových, kteří se také stali Lamanity.

20 A jak Ammon vstoupil do země Izmael, Lamanité ho jali a svázali ho, tak jak bylo jejich zvykem svazovati všechny Nefity, kteří jim padli do rukou, a dovésti je před krále; a tak bylo ponecháno na libosti krále, aby je zabil nebo aby je podržel v zajetí nebo aby je uvrhl do vězení nebo aby je

vyhnal ze země podle své vůle a libosti.

21 A tak byl Ammon doveden před krále, který byl nad zemí Izmael; a jmenoval se Lamoni; a byl potomkem Izmaelovým.

22 A král se Ammona otázal, zda si přeje dlíti v zemi mezi Lamanity neboli mezi jeho lidem.

23 A Ammon mu pravil: Ano, přeji si dlíti nějakou dobu mezi tímto lidem; ano, a možná až do dne, kdy zemřu.

24 A stalo se, že králi Lamoni-mu se Ammon velice zalíbil a dal mu uvolniti pouta; a chtěl, aby si Ammon vzal jednu z jeho dcer za manželku.

25 Ale Ammon mu pravil: Ne, ale budu tvým služebníkem. Tudíž Ammon se stal služebníkem krále Lamoniho. A stalo se, že byl postaven mezi jiné služebníky, aby hlídal stáda Lamoni-ova, podle zvyku Lamanitů.

26 A když byl ve službách krále tři dny, jak tak šel s lamaniťskými služebníky a s jejich stády k místu vody, které se nazývalo voda Sebus, a všichni Lamanité tam honívají svá stáda, aby měla vodu –

27 Tudíž, jak Ammon a služebníci královi hnali svá stáda k tomuto místu vody, vizte, určitý počet Lamanitů, kteří byli se svými stády u vody, se postavil a rozháněl stáda Ammonova a služebníků králových a rozehnali je natolik, že se rozprchla mnoha směry.

15a Alma 3:6–19;
3. Nefi 2:15–16.
b Alma 9:16–24; 18:5.

16a Mos. 28:1–3.
18a PP Požehnání,
požehnaný,

požehnati.
19a 1. Nefi 7:4–6.

28 Nyní, služebníci královi počali reptati řkouce: Nyní nás král zabije, jako zabil naše bratří, protože jejich stáda byla rozehnána zlovlností těchto mužů. A počali převelice plakati řkouce: Vizte, naše stáda jsou již rozehnána.

29 Nyní, plakali ze strachu, že budou zabiti. Nyní, když to Ammon viděl, srdce se mu vzdmulo radostí; neboť, pravil, ukáži těmto svým spoluslužebníkům svou moc neboli moc, jež je ve mně, v tom, že navrátím tato stáda králi, abych si získal srdce těchto svých spoluslužebníků, abych je mohl vésti k tomu, aby uvěřili v má slova.

30 A nyní, takové byly myšlenky Ammonovy, když viděl strasti těch, které nazýval svými bratřími.

31 A stalo se, že je lákal svými slovy řka: Bratří moji, buďte dobré mysli a pojďme hledati ona stáda a shromáždíme je a přivedeme je zpět k místu vody; a tak zachováme stáda králi a on nás nezabije.

32 A stalo se, že šli hledati stáda a následovali Ammona a velmi hbitě spěchali a doběhli králova stáda a opět je shromáždili u místa vody.

33 A oni mužové se opět postavili, aby jejich stáda rozehnali; ale Ammon pravil svým bratřím: Obklopte stáda kolem dokola, aby se nerozprchla; a já půjdu a budu bojovati s těmi muži, kteří rozhánějí naše stáda.

34 Tudíž učinili, jak jim

Ammon přikázal, a on šel a postavil se, aby bojoval s těmi, kteří stáli u vod Sebusu; a co do počtu jich bylo nemálo.

35 Tudíž se Ammona nebáli, neboť se domnívali, že jediný z jejich mužů by ho mohl zabít podle své libosti, neboť nevěděli, že Pán přislíbil Mosiášovi, že "vysvobodí jeho syny z jejich rukou; ani o Pánu ničeho nevěděli; tudíž měli potěšení z ničení svých bratří; a z tohoto důvodu se postavili, aby rozháněli stáda králova.

36 Ale "Ammon se postavil a počal po nich vrhati kameny svým prakem; ano, s velikou mocí vrhal kameny mezi ně; a tak jich ^burčitý počet zabil, takže počali žasnouti nad jeho mocí; nicméně se hněvali pro pobití svých bratří a byli odhodláni, že on padne; tudíž, vidouce, že ho "nemohou zasáhnouti svými kameny, vyšli s kyji, aby ho zabili.

37 Ale vizte, každému muži, který pozvedl svůj kyj, aby Ammona udeřil, uťal paži mečem svým; neboť odporoval jejich ranám tím, že jim sekal do paže ostřím svého meče, takže počali žasnouti a počali před ním prchat; ano, a nebylo jich co do počtu málo; a on je silou paže své přinutil prchat.

38 Nyní, šest z nich bylo skleno prakem, ale mečem svým nezabil žádného, až na jejich vůdce; a uťal jim tolik paží, kolik jich bylo proti němu pozdviženo, a bylo jich nemálo.

35a Mos. 28:7;
Alma 19:22–23.

36a Eter 12:15.
b Alma 18:16.

c Alma 18:3.

39 A když je zahnal daleko, vrátil se a oni napojili svá stáda a vrátili je na pastviny královny a pak šli za králem nesouce paže, jež byly uřaty mečem Ammonovým, těch, kteří se ho snažili zabít; a byly přineseny ke králi na svědectví o tom, co učinili.

KAPITOLA 18

Král Lamoni se domnívá, že Ammon je Veliký Duch – Ammon poučuje krále o stvoření, o Božím jednání s lidmi a o vykoupení, jež přichází skrze Krista – Lamoni věří a padá k zemi jakoby mrtvý. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že král Lamoni dal svým služebníkům předstoupiti a svědčiti o všem, co v této věci viděli.

2 A když všichni svědčili o tom, co viděli, a on se dozvěděl o věrnosti Ammonově při chránění jeho stád, a také o jeho veliké moci v boji s těmi, kteří se ho snažili zabít, byl převelice užaslý a pravil: Zajisté on je více nežli člověk. Vizte, není oním Velikým Duchem, jenž sesílá na tento lid takové veliké tresty za jejich vraždy?

3 A oni králi odpověděli a pravili: Zda je Velikým Duchem, nebo člověkem, nevíme; ale tolik víme, že "nemůže býti zabit nepřáteli královými; ani nemohou rozehnat králova stáda, když on je s námi, díky jeho obratnosti a veliké síle; tudíž, my víme, že je králi přítelem. A nyní, ó

králi, my nevěříme, že nějaký člověk má tak velikou moc, neboť víme, že on nemůže býti zabit.

4 A nyní, když král uslyšel tato slova, pravil jim: Nyní já vím, že je Velikým Duchem; a on sestoupil v tuto dobu, aby zachoval váš život, abych vás "nezabil, jako jsem to učinil vašim bratřím. Nyní, on je onen Veliký Duch, o němž mluvili naši otcové.

5 Nyní, toto byla tradice Lamoniova, kterou získal od svého otce, že je "Veliký Duch. Ale přestože věřili ve Velikého Ducha, domnívali se, že vše, co oni činí, je správné; nicméně, Lamoni se počal převelice báti, s obavou, že činil zlo, když zabíjel své služebníky;

6 Neboť zabil mnohé z nich, protože jejich bratří rozháněli jejich stáda u místa vody; a tak, protože jejich stáda byla rozehnána, byli zabiti.

7 Nyní, zvyklostí těchto Laminitů bylo státi u vod Sebusu, aby rozháněli stáda lidí, aby si tak zahnali mnohá zvířata, jež byla rozehnána, do své vlastní země, neboť taková byla mezi nimi zvyklost plenění.

8 A stalo se, že král Lamoni se vypytał svých služebníků řka: Kde je tento muž, který má tak velikou moc?

9 A oni mu pravili: Viz, krmí tvé koně. Nyní, král přikázal svým služebníkům před dobou napájení jejich stád, aby připravili jeho koně a vozy a doprová-

zeli ho do země Nefi; neboť otec Lamoniův, který byl králem nad celou zemí, vyhlásil v zemi Nefi velkou hostinu.

10 Nyní, když král Lamoni uslyšel, že Ammon připravuje jeho koně a jeho vozy, byl ještě více užaslý nad věrností Ammonovou řka: Zajisté mezi všemi mými služebníky nebylo služebníka, který by byl tak věrný jako tento muž; neboť on dokonce pamatuje na všechna má přikázání, aby je provedl.

11 Nyní s jistotou vím, že je Velikým Duchem, a přál bych si, aby ke mně přišel, ale neodvažují se.

12 A stalo se, že když Ammon připravil koně a vozy pro krále a pro jeho služebníky, šel ke králi a uviděl, že tvář králova se změnila; tudíž se chystal odejít z jeho přítomnosti.

13 A jeden z králových služebníků mu pravil: Rabbana, což přeloženo je mocný nebo veliký král, protože považovali své krále za mocné; a tak mu pravil: Rabbana, král si přeje, abys zůstal.

14 Tudíž Ammon se otočil ke králi a pravil mu: Co chceš, abych pro tebe učinil, ó králi? A král mu neodpovídal po dobu jedné hodiny podle jejich času, neboť nevěděl, co mu má říci.

15 A stalo se, že mu Ammon opět pravil: Čeho si ode mne žádáš? Ale král mu neodpověděl.

16 A stalo se, že Ammon, jsa naplněn Duchem Božím, tudíž vycítil "myšlenky královy. A

pravil mu: Je to proto, že jsi slyšel, že jsem bránil tvé služebníky a tvá stáda a zabil jsem sedm z bratří prakem a mečem a uřadil paže dalších, abych ubránil tvá stáda a tvé služebníky; viz, je toto příčinou tvého podivu?

17 Pravím ti, čím to je, že tvůj podiv je tak veliký? Viz, já jsem člověk a jsem tvým služebníkem; tudíž, cokoli si přeješ, co je správné, to učiním.

18 Nyní, když král uslyšel tato slova, opět se podívoval, neboť viděl, že Ammon umí "rozeznati jeho myšlenky; ale přesto král Lamoni otevřel ústa svá a pravil mu: Kdo jsi? Jsi onen Veliký Duch, který ^bzná všechny věci?

19 Ammon odpověděl a pravil mu: Nejsm.

20 A král pravil: Jak znáš myšlenky mého srdce? Můžeš směle mluvit a povědět mi o těchto věcech; a také mi můžeš povědět, jakou mocí jsi zabíjel bratří mé, kteří rozháněli má stáda, a utínal jim paže –

21 A nyní, jestliže mi povíš o těchto věcech, cokoli si budeš přát, já ti dám; a kdyby toho bylo zapotřebí, střežil bych tě svými vojsky; ale já vím, že ty jsi mocnější nežli oni všichni; nicméně, cokoli si ode mne budeš přát, to ti dám.

22 Nyní Ammon, jsa moudrý, avšak nikoli zákeřný, pravil Lamonimu: Budeš poslouchati slova moje, jestliže ti povím, jakou mocí činím tyto věci? A to je to, čeho si od tebe přeji.

23 A král mu odpověděl a

pravil: Ano, uvěřím všem tvým slovům. A byl tedy chycen obratností.

24 A Ammon k němu počal "směle promlouvati a pravil mu: Věříš, že jest Bůh?

25 A on odpověděl a pravil mu: Nevím, co to znamená.

26 A nato Ammon pravil: Věříš, že je Veliký Duch?

27 A on pravil: Ano.

28 A Ammon pravil: On je Bohem. A Ammon mu opět pravil: Věříš, že onen Veliký Duch, který je Bůh, stvořil všechny věci, jež jsou na nebi a na zemi?

29 A on pravil: Ano, věřím, že stvořil všechny věci, jež jsou na zemi; ale nebesa neznám.

30 A Ammon mu pravil: Nebesa jsou místem, kde přebývá Bůh a všichni jeho svatí andělé.

31 A král Lamoni pravil: Je to nad zemí?

32 A Ammon pravil: Ano, a on shlíží dolů na všechny děti lidské; a zná všechny "myšlenky a záměry srdce; neboť rukou jeho byli všichni od počátku stvořeni.

33 A král Lamoni pravil: Věřím všem těmto věcem, jež jsi promlouval. Jsi vyslán od Boha?

34 A Ammon mu pravil: Já jsem člověk; a "člověk byl na počátku stvořen podle obrazu Božího a já jsem povolán Svätým Duchem jeho, abych těmto věcem^b učil tento lid, aby mohli

býti přivedeni k poznání toho, co je spravedlné a pravdivé;

35 A část onoho "Ducha přebývá ve mně, což mi dává^b poznání a také moc podle mé víry a přání, jež jsou v Bohu.

36 Nyní, když Ammon pravil tato slova, počal u stvoření světa a také u stvoření Adama a pověděl mu vše o pádu člověka a "vyprávěl mu o záznamech a svatých^b písmech lidu, jež byly oznamovány "proroky až do doby, kdy jejich otec Lehi opustil Jeruzalém, a vykládal mu je.

37 A také jim vyprávěl (tedy králi a jeho služebníkům) o veškerém putování jejich otců pustinou, a o veškerém jejich utrpení hladem a žízní, a o jejich útrapách a tak dále.

38 A také jim vyprávěl o vzpourách Lamana a Lemuela a synů Izmaelových, ano, o veškerých jejich vzpourách jim pověděl; a vysvětloval jim všechny záznamy a písma od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, až do této nynější doby.

39 Ale to není vše; neboť on jim vysvětlil "plán vykoupění, který byl připraven od založení světa; a také jim oznámil příchod Krista, a všechna díla Páně jim oznámil.

40 A stalo se, že poté, co pravil všechny tyto věci a vysvětlil je králi, král uvěřil všem jeho slovům.

41 A počal volati k Pánu řka:

24a Alma 38:12.

32a Amos 4:13;
3. Nefi 28:6;
NaS 6:16.

34a Mos. 7:27;
Eter 3:13–16.

b PP Učitel, učiti –
Učení s Duchem.

35a PP Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.

b PP Poznání, znalost.
36a Mos. 1:4;

Alma 22:12; 37:9.

b PP Písma.

c Skut. 3:18–21.

39a PP Plán vykoupění.

Ó Pane, buď milosrdný; podle hojného "milosrdenství svého, které jsi měl s lidem Nefiovým, měj i se mnou a s lidem mým.

42 A nyní, když toto pravil, padl k zemi, jako kdyby byl mrtev.

43 A stalo se, že jeho služebníci ho vzali a donesli ho k jeho manželce a položili ho na lože; a on ležel, jako kdyby byl mrtev, po dobu dvou dnů a dvou nocí; a jeho manželka a jeho synové a jeho dcery nad ním truchlili po způsobu Lamanitů a velice bědovali nad jeho ztrátou.

KAPITOLA 19

Lamoni dostává světlo věčného života a vidí Vykupitele – Jeho dům upadá do vytržení a mnozí vidí anděly – Ammon je zázračně zachován – Křtí mnohé a zakládá mezi nimi církev. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že po dvou dnech a dvou nocích se chystali vzítí jeho tělo a položit ho do hrobu, který zhotovili k pohřbívání svých mrtvých.

2 Nyní, královna uslyševši o věhlasu Ammonově, tudíž, vyslala posly a přála si, aby k ní přišel.

3 A stalo se, že Ammon učinil, jak mu bylo přikázáno, a šel ke královně a přál si zvědět, co by chtěla, aby učinil.

4 A ona mu pravila: Služebníci mého muže mi oznámili, že jsi "prorok svatého Boha a že máš

moc činiti mnohá mocná díla v jeho jménu;

5 Tudíž, je-li tomu tak, chtěla bych, abys šel a podíval se na mého manžela, neboť leží na loži již dva dny a dvě noci; a někteří říkají, že není mrtev, ale jiní říkají, že je mrtev a že zapáchá a že by měl být uložen do hrobu; ale co mne se týče, mně nezapáchá.

6 Nyní, právě toto si Ammon přál, neboť věděl, že král Lamoni je v moci Boží; věděl, že se z jeho mysli snímá temný "závoj nevíry a ^bsvětlo, jež osvěcuje jeho mysl, což je světlo slávy Boží, což je podivuhodné světlo dobrotivosti jeho – ano, toto světlo naplňuje jeho duši takovou radostí, poté, co oblak temnoty byl rozptýlen, že se v jeho duši rozsvěcuje světlo věčného života, ano, on věděl, že toto přemohlo jeho přirozenou schránku a on je unesen v Bohu –

7 Tudíž, to, co si královna přála od něho, bylo jeho jediným přáním. Tudíž, šel se podívat na krále, tak jak si to královna od něho přála; a uviděl krále a poznal, že není mrtev.

8 A pravil královně: Není mrtev, ale spí v Bohu a nazítrí opět vstane; tudíž nepohřbívejte ho.

9 A Ammon jí pravil: Věříš tomu? A ona mu pravila: Nemám žádného svědectví leda tvé slovo a slovo našich služebníků; nicméně věřím, že se stane tak, jak jsi pravil.

10 A Ammon jí pravil: Požehnaná jsi pro svou nesmírnou víru; pravím ti, ženo, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo tak veliké "víry.

11 A stalo se, že od té doby bděla u lože svého manžela až do oné doby nazítří, kdy Ammon určil, že vstane.

12 A stalo se, že vstal podle slov Ammonových; a jak vstal, vztáhl ruku svou k ženě a pravil: Velebeno buď jméno Boží a požehnaná jsi ty.

13 Neboť tak jistě, jakože ty žiješ, viz, viděl jsem Vykupitele svého; a on přijde a "zrodí se z ^bženy a vykoupí všechny lidi, kteří věří ve jméno jeho. Nyní, když pravil tato slova, jeho srdce se v něm vzdmulo a on opět klesl radostí; a královna také klesla, jsouc přemožena Duchem.

14 Nyní Ammon, vida, že se Duch Páně podle jeho "modliteb vylil na Lamanity, jeho bratří, kteří byli příčinou tak mnohého truchlení mezi Nefity, neboli mezi veškerým lidem Božím pro své nepravosti a své ^btradice, padl na kolena a počal vylévat duši v modlitbě a důkuvzdání Bohu za to, co pro jeho bratří učinil; a byl také přemožen "radostí; a tak všichni tři "klesli k zemi.

15 Nyní, když služebníci královi uviděli, že oni padli, počali také volati k Bohu, neboť

bázeň Páně přišla také na ně, neboť to byli "oni, kteří stanuli před králem a svědčili mu o veliké moci Ammonově.

16 A stalo se, že vzývali jméno Páně ze všech sil, dokonce až všichni padli k zemi, kromě jedné z lamanitských žen, která se jmenovala Abiš, byvši obrácena k Pánu již mnoho let na základě pozoruhodného vidění svého otce –

17 Tak, byvši obrácena k Pánu a nikdy to nikomu nesdělivši, tudíž, když viděla, že všichni služebníci Lamoniovi padli k zemi a také její paní, královna, a král a Ammon leželi nataženi na zemi, věděla, že to je moc Boží; a domnívajíc se, že tato příležitost, to, že oznámí lidu, co se stalo mezi nimi, a že oni spatří tento výjev, je "pohne k tomu, aby uvěřili v moc Boží, tudíž běžela od domu k domu oznamujíc to lidu.

18 A oni se počali shromažďovati v domě králově. A přišel jich zástup a k svému úžasu spatřili krále a královnu a jejich služebníky natažené na zemi a všichni tam leželi, jako by byli mrtví; a také uviděli Ammona, a vizte, byl to Nefita.

19 A nyní, lidé počali mezi sebou reptati; někteří říkali, že to je veliké zlo, které přišlo na ně neboli na krále a jeho dům, protože strpěl, aby onen Nefita "zůstal v zemi.

10a Lukáš 7:9.

pp Věřiti, víra.

13a pp Ježíš Kristus –

Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

b 1. Nefi 11:13–21.

14a NaS 42:14.

b Mos. 1:5.

c pp Radost.

d Alma 27:17.

15a Alma 18:1–2.

17a Mos. 27:14.

19a Alma 17:22–23.

20 Ale jiní je kárali řkouce: Král přivodil toto zlo na svůj dům, protože zabil své služebníky, kterým byla rozehnána jejich stáda u "vod Sebusu.

21 A ti byli zase kárání těmi muži, kteří stáli u vod Sebusu a "rozháněli stáda, jež patřila králi, neboť se na Ammona hněvali pro počet svých bratří, které zabil u vod Sebusu, zatímco bránil stáda králova.

22 Nyní, jeden z nich, jehož bratr byl "zabit mečem Ammonovým, jsa na Ammona nesmírně rozhněván, tasil meč svůj a vystoupil, aby ho nechal padnouti na Ammona, aby ho zabil; a jak pozvedl meč, aby ho udeřil, vizte, padl mrtev.

23 Nyní vidíme, že Ammon nemohl býti zabit, neboť "Pán pravil Mosiášovi, otci jeho: Ušetřím ho a stane se mu podle víry tvé – tudíž, Mosiáš ho ^bsvěřil Pánu.

24 A stalo se, že když zástup spatřil, že onen muž, který pozvedl meč, aby Ammona zabil, padl mrtev, padl na ně na všechny strach a neodvažovali se vztáhnouti ruce, aby se dotkli jeho nebo kohokoli z těch, kteří padli; a počali se mezi sebou opět podíivovati, co může býti příčinou této veliké moci nebo co všechny tyto věci mohou znamenati.

25 A stalo se, že mezi nimi byli mnozí, kteří pravili, že Ammon je "Veliký Duch, a jiní

pravili, že je Velikým Duchem vyslán;

26 Ale jiní je všechny kárali řkouce, že je to netvor, kterého vyslali Nefité, aby je trýznil.

27 A byli někteří, kteří pravili, že Ammon je vyslán Velikým Duchem, aby je sužoval pro jejich nepravosti; a že to je onen Veliký Duch, který byl vždy při Nefitech, který je vždy vysvobodil z jejich rukou; a pravili, že právě tento Veliký Duch zničil tolik jejich bratří, Lamanitů.

28 A tak se svár mezi nimi nesmírně vyostřil. A zatímco se tak svářili, přišla ona "služebnice, která způsobila, aby zástup byl shromážděn, a když viděla ten svár, který byl mezi zástupem, byla nesmírně zarmoucena, až k slzám.

29 A stalo se, že šla a vzala královnu za ruku, aby ji snad zvedla ze země; a jakmile se dotkla její ruky, ona vstala a postavila se na nohy a zvolala silným hlasem řkouc; Ó velebený Ježíši, jenž jsi mne spasil ze "strašného pekla! Ó velebený Bože, ^bbuď milosrdný k tomuto lidu!

30 A když toto pravila, sepjala ruce, jsouc naplněna radostí, a promlouvajíc mnohá slova, jimž nebylo rozuměti; a když to učinila, vzala za ruku krále Lamoniho a vizte, on vstal a postavil se na nohy.

31 A ihned, vida svár mezi svým lidem, šel a počal je kárati

20a Alma 17:26; 18:7.

21a Alma 17:27; 18:3.

22a Alma 17:38.

23a Mos. 28:7;

Alma 17:35.

b PP Důvěra,
důvěřovati.

25a Alma 18:2–5.

28a Alma 19:16.

29a 1. Nefi 14:3.

b PP Milosrdství,
milosrdný.

a učiti je "slovům, jež slyšel z úst Ammonových; a tolik, kolik jich jeho slova slyšelo, uvěřilo a byli obráćeni k Pánu.

32 Ale byli mezi nimi mnozí, kteří nechtěli jeho slova slyšeti; tudíž ti šli svou cestou.

33 A stalo se, že když Ammon vstal, že jim také sloužil, a taktéž všichni služebníci Lamoniovi; a všichni oznamovali lidu totéž – že se jejich srdce "změnilo; že již nemají touhu činiti ^bzlo.

34 A vizte, mnozí lidem oznamovali, že viděli "anděly a hovořili s nimi; a tak jim povídali věci o Bohu a o spravedlivosti jeho.

35 A stalo se, že byli mnozí, kteří uvěřili v jejich slova; a tolik, kolik jich uvěřilo, bylo "pokřtěno; a stali se spravedlivým lidem a byla mezi nimi založena církev.

36 A tak počalo dílo Páně mezi Lamanity; tak na ně Pán počal vylévati Ducha svého; a vidíme, že rámě jeho je vztaženo ke "všem lidem, kteří budou činiti pokání a věřiti ve jméno jeho.

KAPITOLA 20

Pán posílá Ammona do Middoni, aby vysvobodil své uvězněné bratří – Ammon a Lamoni se setkávají s Lamoniovým otcem, který je králem nad celou zemí – Ammon donucuje starého krále, aby souhlasil s propuštěním jeho bratří. Kolem roku 90 př. Kr.

A STALO se, že když v oné zemi založili církev, král Lamoni si přál, aby s ním Ammon šel do země Nefi, aby ho mohl ukázati svému otcí.

2 A k Ammonovi přišel hlas Páně řka: Nevyjdeš do země Nefi, neboť viz, král ti bude usilovati o život; ale půjdeš do země Middoni; neboť viz, bratr tvůj Aron a také Muloki a Amma jsou ve vězení.

3 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, pravil Lamoni: Viz, můj bratr a bratří jsou ve vězení v Middoni a já jdu, abych je vysvobodil.

4 Nyní Lamoni pravil Ammonovi: Víím, že v "síle Páně můžeš činiti všechny věci. Ale viz, půjdu s tebou do země Middoni; neboť král země Middoni, který se jmenuje Antiomno, je mým přítelem; tudíž půjdu do země Middoni, abych zalichotil králi země, a on propustí tvé bratří z ^bvězení. Nyní Lamoni mu pravil: Kdo ti pověděl, že tvoji bratří jsou ve vězení?

5 A Ammon mu pravil: Nikdo mi to nepověděl, leda Bůh; a pravil mi – Jdi a vysvoboď bratří své, neboť jsou ve vězení v zemi Middoni.

6 Nyní, když to Lamoni uslyšel, nechal své služebníky připravit své "koně a své vozy.

7 A pravil Ammonovi: Pojď, pojedu s tebou do země Middoni a poprosím tam krále, aby propustil tvé bratří z vězení.

31a Alma 18:36–39.

33a PP Znovuzrozen, zrozen z Boha.

b Mos. 5:2; Alma 13:12.

34a PP Anděly.

35a PP Křest, křtiti.

36a 2. Nefi 26:33;

Alma 5:33.

20 4a Alma 26:12.

b Alma 20:28–30.

6a Alma 18:9–10.

8 A stalo se, že když tam Ammon s Lamoniem cestovali, potkali Lamoniova otce, který byl králem “nad celou zemí.

9 A vizte, otec Lamoniův mu pravil: Proč jsi nepřišel na “hostinu onoho velikého dne, kdy jsem pořádal hostinu pro své syny a pro svůj lid?

10 A také pravil: Kam jdeš s tímto Nefitou, který je jedním z dětí “lháře?

11 A stalo se, že Lamoni mu vylíčil, kam jde, neboť se bál, že ho urazí.

12 A také mu pověděl vše, co bylo příčinou toho, že zůstal ve svém vlastním království a že nepřišel k svému otci na hostinu, kterou připravil.

13 A nyní, když mu Lamoni vylíčil všechny tyto věci, vizte, k jeho úžasu se na něho otec rozhněval a pravil: Lamoni, ty jdeš vysvobodit tyto Nefity, kteří jsou syny lháře. Viz, on oloupil naše otce; a nyní mezi nás přicházejí i jeho děti, aby nás svou lstivostí a svým lhaním oklamaly, aby nás opět mohly oloupiti o náš majetek.

14 Nyní, otec Lamoniův mu přikázal, aby Ammona zabil mečem. A také mu přikázal, aby nejezdil do země Middoni, ale aby se s ním vrátil do země “Izmael.

15 Ale Lamoni mu pravil: Ne-zabiji Ammona, ani se nevrátím do země Izmael, ale půjdu do země Middoni, abych mohl osvobodit bratří Ammonovy,

neboť já vím, že to jsou spravedlní muži a svatí proroci pravého Boha.

16 Nyní, když jeho otec uslyšel tato slova, rozhněval se na něho a tasil meč svůj, aby ho srazil k zemi.

17 Ale předstoupil Ammon a pravil mu: Viz, ty svého syna nezabiješ; nicméně by bylo “lépe, aby padl on nežli ty, neboť viz, on činil ^bpokání ze svých hříchů; ale kdybys padl ty v tuto dobu ve svém hněvu, tvá duše by nemohla býti spasena.

18 A opět, je žádoucí, aby ses zdržel; neboť kdybys “zabil svého syna, který je nevinný, jeho krev by křičela ze země k Pánu, jeho Bohu, aby na tebe přišla odplata; a možná bys ztratil ^bduši svou.

19 Nyní, když mu Ammon pravil tato slova, on mu odpověděl řka: Víím, že kdybych zabil svého syna, prolil bych nevinou krev; neboť to ty se snažíš ho zničit.

20 A vztáhl ruku svou, aby Ammona zabil. Ale Ammon odolal jeho ranám a také udeřil jeho paži, takže ji nemohl používat.

21 Nyní, když král viděl, že ho Ammon může zabít, počal Ammona prositi, aby jeho život ušetřil.

22 Ale Ammon pozvedl meč svůj a pravil mu: Viz, srazím tě, ledaže dovolíš, aby moji bratří byli propuštěni z vězení.

23 Nyní král, strachuje se,

8a Alma 22:1.
9a Alma 18:9.
10a Mos. 10:12–17.

14a Alma 17:19.
17a Alma 48:23.
b Alma 19:12–13.

18a PP Vražda, vražditi.
b NaS 42:18.

aby neztratil svůj život, pravil: Jestliže mne ušetříš, dám ti, o cokoli požádáš, až do poloviny království.

24 Nyní, když Ammon viděl, že na starého krále zapůsobil podle svého přání, pravil mu: Jestliže dáš, aby moji bratři byli propuštěni z vězení, a také aby si Lamoni mohl ponechat své království a aby nebyl u tebe v nemilosti, ale dáš, aby si mohl činiti podle svých vlastních přání, v "čemkoli si usmyslí, pak tě ušetřím; jinak tě srazím k zemi.

25 Nyní, když Ammon pravil tato slova, král se počal radovati ze svého života.

26 A když viděl, že Ammon nemá žádnou touhu zničit ho, a když také viděl onu velikou lásku, kterou chová k jeho synu Lamoni, užasl nesmírně a pravil: Protože toto je vše, co si přeješ, abych uvolnil tvé bratři a strpěl, aby si můj syn Lamoni ponechal své království, viz, dám, aby si můj syn ponechal své království od nynějška a na věky; a nebudu mu více vládnouti –

27 A také dám, aby tvoji bratři byli propuštěni z vězení, a ty a tvoji bratři můžete přijít za mnou do mého království; neboť si budu velmi přáteli tebe viděti. Neboť král byl velice užaslý ze slov, jež on promlouval, a také ze slov, jež promlouval jeho syn Lamoni, tudíž si "přál učiti se jim.

28 A stalo se, že Ammon a Lamoni pokračovali v cestě své

do země Middoni. A Lamoni našel přízeň v očích krále země; tudíž byli bratři Ammonovi vyvedeni z vězení.

29 A když se s nimi Ammon setkal, byl nesmírně zarmoucen, neboť vizte, byli nazí a jejich kůže byla převelice rozedřena, protože byli svázáni silnými provazy. A také trpěli hladem, žízní a všemi druhy strastí; nicméně byli ve všech svých utrpeních "trpěliví.

30 A jak se tak stalo, byl to jejich úděl padnouti do rukou zatvrzelejšího a tvrdošijnějšího lidu; tudíž oni nechtěli poslouchati slova jejich a vyvrhovali je a bili je a hnali je od domu k domu a z místa na místo, až dorazili do země Middoni; a tam byli jati a uvrženi do vězení a svázáni "silnými provazy a drženi ve vězení po mnoho dnů, a byli vysvobozeni Lamoni a Ammonem.

Zpráva o kázání Arona a Mulo-
kiho a jejich bratří Lamanitům.

Obsaženo v kapitolách 21 až 26 včetně.

KAPITOLA 21

Aron učí Amalekity o Kristu a o jeho usmíření – Aron a jeho bratři jsou uvězněni v Middoni – Po svém vysvobození učí v synagogách a obrací mnohé – Lamoni uděluje lidu v zemi Izmael náboženskou svobodu. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, když se Ammon a jeho

24a Alma 21:21–22.

27a pp Pokora, pokorný,

pokořiti se.

29a Alma 17:11.

30a Alma 26:29.

bratří na hranicích země Lamanitů "rozdělili, vizte, Aron se vydal na cestu do země, kterou Lamanité nazývali Jeruzalém, nazývajíce ji po rodné zemi svých otců; a byla daleko u hranic Mormonu.

2 Nyní, Lamanité a Amalekité a lid "Amulonův vystavěli veliké město, jež se nazývalo Jeruzalém.

3 Nyní, Lamanité sami byli dosti zatvrzelí, ale Amalekité a Amulonité byli ještě zatvrzejší; proto způsobovali, že Lamanité zatvrzovali srdce své a že zesilovali v zlovolnosti a v ohavnostech svých.

4 A stalo se, že Aron přišel do města Jeruzaléma a nejprve počal kázati Amalekitům. A počal jim kázati v jejich synagogách, neboť oni vystavěli synagogy podle "řádu Nehorů; neboť mnozí z Amalekitů a Amulonitů byli podle řádu Nehorů.

5 Proto, když Aron vstoupil do jedné z jejich synagog, aby kázal lidem, a když k nim promlouval, vizte, tu povstal jeden Amalekita a počal se s ním svářiti řka: O čem to svědčíš? Viděl jsi nějakého "anděla? Proč se andělé neukazují nám? Viz, což není tento lid stejně dobrý jako tvůj lid?

6 Také říkáš, že nebudeme-li činiti pokání, zahyneme. Jak znáš myšlenku a záměr našeho srdce? Jak víš, že máme příčinu činiti pokání? Jak víš, že nejsme spravedlivý lid? Viz, vystavěli

jsme svatyně a shromažďujeme se, abychom uctívali Boha. My věříme, že Bůh spasí všechny lidi.

7 Nyní mu Aron pravil: Věříš, že přijde Syn Boží, aby vykoupil lidstvo z jeho hříchů?

8 A onen muž mu pravil: My nevěříme, že něco takového víš. My nevěříme v tyto pošetilé tradice. Nevěříme, že víš o "věcech, jež přijdou, ani nevěříme, že tvoji otcové a také že naši otcové věděli o věcech, jež promlouvali o tom, co má přijíti.

9 Nyní jim Aron počal odkrývatí písma ohledně příchodu Krista a také ohledně vzkříšení mrtvých, a že pro lidstvo nemůže býti "žádného vykoupení, leda skrze smrt a utrpení Kristovo a ^busmíření jeho krví.

10 A stalo se, že když jim počal tyto věci vysvětlovati, rozhněvali se na něho a počali se mu vysmívati; a nechtěli poslouchati slova, jež promlouval.

11 Proto když viděl, že nechtějí jeho slova poslouchati, odešel z jejich synagogy a přešel do vesnice, která se nazývala Ani-Anti, a tam nalezl Mulokiho kázajícího jim slovo; a také Ammu a jeho bratří. A svářili se s mnohými o slovo.

12 A stalo se, že viděli, že lid se bude zatvrzovati srdce své, proto odešli a přešli do země Middoni. A kázali slovo mnohým, a málo jich uvěřilo ve slova, kterým učili.

13 Nicméně Aron a určitý

21 1a Alma 17:13, 17.
2a Mos. 24:1;
Alma 25:4–9.

4a Alma 1:2–15.
5a Mos. 27:11–15.
8a Jakob 7:1–8.

9a Mos. 5:8;
Alma 38:9.
b pp Usmíření, usmířiti.

počet jeho bratří byli jati a uvrženi do vězení a zbytek jich uprchl ze země Middoni do krajin okolo.

14 A ti, kteří byli uvrženi do vězení, mnoho "vytrpěli a byli vysvobozeni rukou Lamoniovou a Ammonovou a byli nasyceni a ošaceni.

15 A šli opět oznamovati slovo a tak byli poprvé vysvobozeni z vězení; a tak trpěli.

16 A šli tam, kam je vedl "Duch Páně, kážící slovo Boží v každé synagoze Amalekitů nebo v každém shromáždění Lamanitů, kam byli vpuštěni.

17 A stalo se, že jim Pán počal žehnat natolik, že přivedli mnohé k poznání pravdy; ano, "přesvědčili mnohé o jejich hříších a o tradicích jejich otců, které nebyly správné.

18 A stalo se, že Ammon a Lamoni se vrátili ze země Middoni do země Izmael, což byla země jejich dědictví.

19 A král Lamoni nestrpěl, aby mu Ammon sloužil, neboli aby byl jeho služebníkem.

20 Ale dal v zemi Izmael postaviti synagogy; a dal shromáždití svůj lid neboli lid, který byl pod jeho vládou.

21 A radoval se z nich a učil je mnoha věcem. A také jim oznámil, že jsou lidem, který je pod ním, a že jsou lidem svobodným, že jsou osvobozeni od útlaku krále, jeho otce; neboť mu jeho otec dovolil, že může

vládnouti nad svým lidem, který je v zemi Izmael, a v celé okolní zemi.

22 A také jim oznámil, že mohou "svobodně uctívati Pána, svého Boha, podle svého přání, ať jsou kdekoli, je-li to v zemi, která je pod vládou krále Lamoniho.

23 A Ammon kázal lidu krále Lamoniho; a stalo se, že je učil všemu o věcech týkajících se spravedlivosti. A nabádal je denně s veškerou pílí; a oni dbali jeho slova a byli horliví v zachovávaní přikázání Božích.

KAPITOLA 22

Aron učí Lamoniova otce o stvoření, o pádu Adamově a o plánu vykoupení skrze Krista – Král a celý jeho dům je obrácen – Je vysvětleno rozdělení země mezi Nefity a Lamanity. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, zatímco Ammon takto neustále učil lid Lamoniův, my se vrátíme ke zprávě o Aronovi a o jeho bratřích; neboť poté, co odešel ze země Middoni, byl "veden Duchem do země Nefi, dokonce do domu krále, který byl nad celou zemí ^bkromě země Izmael; a byl to otec Lamoniův.

2 A stalo se, že šel k němu do královského paláce se svými bratřimi a poklonil se králi a pravil mu: Viz, ó králi, my jsme oni bratří Ammonovi, které jsi "vysvobodil z vězení.

14a Alma 20:29.
16a Alma 22:1.
17a NaS 18:44.
22a NaS 134:1–4;

Čl. v. 1:11.
pp Svoboda,
svobodný.
22 1a Alma 21:16–17.

^b Alma 21:21–22.
2a Alma 20:26.

3 A nyní, ó králi, ušetříš-li náš život, budeme tvými služebníky. A král jim pravil: Povstaňte, neboť vám dopřávám život a nestrpím, abyste byli mými služebníky; ale budu trvat na tom, abyste mne poučovali; neboť mne v mysli poněkud rozrušuje velkorysost a velikost slov tvého bratra Ammona; a přeji si zvěděti důvod, proč nepřišel z Middoni s tebou.

4 A Aron pravil králi: Viz, Duch Páně ho povolal jinou cestou; odešel do země Izmael, aby učil lid Lamoniův.

5 Nyní jim král pravil: Co jste to pravili o Duchu Páně? Vizte, právě to mne znepokojuje.

6 A také, co to Ammon pravil – “Jestliže budete činiti pokání, budete spaseni, a jestliže pokání činiti nebudete, budete posledního dne zavrženi?”

7 A Aron mu odpověděl a pravil mu: Věříš, že jest Bůh? A král mu pravil: Víím, že Amalekité říkají, že jest Bůh, a já jsem jim dovolil, aby si stavěli svatyně, aby se mohli shromažďovati, aby ho uctívali. A jestliže ty nyní pravíš, že jest Bůh, viz, “uvěřím.

8 A nyní, když to Aron slyšel, jeho srdce se počalo radovati a pravil: Viz, tak jistě, jakože ty žiješ, ó králi, jest Bůh.

9 A král pravil: Jest Bůh onen “Veliký Duch, který přivedl naše otce ze země Jeruzalém?”

10 A Aron mu pravil: Ano, on

je oním Velikým Duchem a on “stvořil všechny věci jak na nebi, tak na zemi. Věříš tomu?”

11 A on pravil: Ano, věřím, že Veliký Duch stvořil všechny věci, a přeji si, abys mi o všech těchto věcech pověděl, a já tvým slovům “uvěřím.

12 A stalo se, že když Aron viděl, že král bude věřiti jeho slovům, počal od stvoření Adama, “předčítaje králi písma – jak Bůh stvořil člověka podle svého vlastního obrazu a že mu Bůh dal příkázání a že kvůli přestupku člověk padl.

13 A Aron mu vysvětloval písma od “stvoření Adama a vyložil mu pád člověka a jeho tělesný stav a také ^bplán vykoupení, který byl připraven “od založení světa skrze Krista pro všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.

14 A protože člověk “padl, nemohl se o nic sám ^bzasloužit; ale utrpení a smrt Kristova “usmířují jeho hříchy skrze víru a pokání a tak dále; a že on zlomí pouta smrti, aby ^ahrob neměl žádného vítězství a aby byl osten smrti pohlcen v nadějích slávy; a Aron vysvětloval králi všechny tyto věci.

15 A stalo se, že poté, co mu Aron vysvětlil tyto věci, král pravil: “Co mám činiti, abych mohl míti tento věčný život, o němž jsi mluvil? Ano, co mám činiti, abych mohl býti ^bzrozen

6a Alma 20:17–18.

7a NaS 46:13–14.

9a Alma 18:18–28.

10a pp Stvoření, stvořiti.

11a pp Věřiti, víra.

12a 1. Nefi 5:10–18;

Alma 37:9.

13a Gen. 1:26–28.

b pp Plán vykoupení.

c 2. Nefi 9:18.

14a pp Pád Adama a Evy.

b 2. Nefi 25:23;

Alma 42:10–25.

c Alma 34:8–16.

pp Usmíření, usmířiti.

d Iz. 25:8; 1. Kor. 15:55.

15a Skut. 2:37.

b Alma 5:14, 49.

z Boha, aby byl tento zlovolný duch vykořeněn z mé hrudi, a abych přijal jeho Ducha, abych mohl býti naplněn radostí a abych nebyl posledního dne zavržen? Viz, pravil, vzdám se “všeho, co mám, ano, opustím své království, abych mohl obdržeti tuto velikou radost.

16 Ale Aron mu pravil: Jestliže si to “přeješ, jestliže se skloníš před Bohem, ano, jestliže budeš činiti pokání ze všech svých hříchů a skloníš se před Bohem a budeš ve víře vzývati jméno jeho věře, že obdržíš, pak obdržíš ^bnaději, kterou si přeješ.

17 A stalo se, že když Aron pravil tato slova, král se “sklonil před Pánem na kolena; ano, dokonce padl na zem a mocně ^bzvolal řka:

18 Ó Bože, Aron mi řekl, že jest Bůh; a jestliže jest Bůh a jestliže ty jsi Bůh, kéž by ses mi dal poznati, a já odložím všechny hříchy své, abych tě poznal a abych mohl býti pozvednut z mrtvých a býti spasen posledního dne. A nyní, když král pravil tato slova, byl sražen, jako by byl mrtev.

19 A stalo se, že jeho služebníci běželi a pověděli královně vše, co se stalo králi. A ona přišla ke králi; a když ho viděla ležícího, jako by byl mrtev, a také Arona a jeho bratří, jak stojí, jako by oni byli příčinou jeho pádu, rozhněvala se na ně a přikázala, aby je její služebníci

neboli služebníci královi jali a zabili.

20 Nyní, služebníci viděli příčinu králova pádu, tudíž se neodvažovali vložit na Arona a jeho bratří ruce; a prosili královnou řkouce: Proč nám přikazuješ, abychom tyto muže zabili, když viz, jeden z nich je “mocnější nežli my všichni? Tudíž padneme před nimi.

21 Nyní, když královna viděla strach služebníků, počala se také nesmírně strachovati, aby na ni nepřišlo nějaké zlo. A přikázala svým služebníkům, aby šli a svolali lid, aby mohli Arona a jeho bratří zabít.

22 Nyní, když Aron viděl odhodlání královnino, a protože také znal tvrdost v srdci lidu, bál se, že se jich shromáždí zástup a že mezi nimi bude veliký svár a nepokoj; tudíž vztáhl ruku a pozvedl krále ze země a pravil mu: Vstaň. A on se postavil na nohy, obdržev sílu svou.

23 Nyní, toto se stalo za přítomnosti královniny a mnohých ze služebníků. A když to viděli, velice se divili a počali se báti. A král předstoupil a počal je “poučovati. A poučoval je natolik, že celý jeho dům byl ^bobrácen k Pánu.

24 Nyní, na přikázání královnino se shromáždil zástup a počala v něm býti veliká reptání kvůli Aronovi a jeho bratřím.

25 Ale král se postavil mezi ně a poučoval je. A byli upokojeni

15c Mat. 13:44–46;
19:16–22.

16a PP Obrácení,
obrácený.

^b Eter 12:4.

17a NaS 5:24.

^b PP Modlitba.

20a Alma 18:1–3.

23a PP Kázati; Sloužití,
služba; Učitel, učiti.

^b PP Obrácení,
obrácený.

vůči Aronovi a těm, kteří byli s ním.

26 A stalo se, že když král viděl, že lidé jsou upokojeni, nechal Arona a jeho bratří vystoupiti uprostřed zástupu a kázati jim slovo.

27 A stalo se, že král vyslal „provolání po celé zemi, mezi veškerý svůj lid, který byl v celé jeho zemi a který byl ve všech krajinách okolo, což hraničilo až s mořem na východě a na západě a což bylo odděleno od země ^bZarahemla úzkým pruhem pustiny, který se táhl od moře východního až k moři západnímu a kolem hranic mořského pobřeží a hranic pustiny, jež byla na severu u země Zarahemla, přes hranice Manti u pramene řeky Sidon, a táhl se od východu na západ – a tak byli Lamanité a Nefité odděleni.

28 Nyní, ona „línější část Lamanitů žila v pustině a dleli ve stanech; a byli rozšířeni po pustině na západě, v zemi Nefi; ano, a také na západ od země Zarahemla, u hranic s pobřežím, a na západě v zemi Nefi, na místě prvního dědictví svých otců, tady na hranicích s pobřežím.

29 A také bylo mnoho Lamanitů u pobřeží na východě, kam je zahnali Nefité. A tak byli Nefité téměř obklopeni Lamanity; nicméně Nefité obsadili všechny severní části země hraničící s pustinou, u pramene řeky Sidon, od východu na západ

kolem okraje pustiny; na severu, až dosáhli země, kterou nazvali „Hojnost.

30 A ta hraničila se zemí, kterou nazvali „Pustota, protože sahala tak daleko na sever, že dosahovala až do oné země, která bývala zalidněna a která byla zničena, o jejichž ^bkostech jsme mluvili a kterou objevil lid Zarahemlův, jsouc místem jejich prvního přistání.

31 A odtamtud přišli do jižní pustiny. Tak se země na severu nazývala „Pustota a země na jihu se nazývala Hojnost, jsouc pustinou, která je plná všelikých divokých zvířat všeho druhu, z nichž část přišla za potravou ze země severní.

32 A nyní, pro Nefitu to byla jen „vzdálenost půldruhého dne cesty po hranici Hojnosti a země Pustoty od východního moře k západnímu; a tak byly země Nefi a země Zarahemla téměř obklopeny vodou a mezi zemí severní a zemí jižní byla malá ^búžina země.

33 A stalo se, že Nefité osídlili zemi Hojnost od východního moře až k západnímu, a tak Nefité ve své moudrosti odřízli svými strážemi a svými vojsky Lamanity na jihu, aby ti tak nezískali více vlastnictví na severu a nemohli zemi severní obsaditi.

34 Tudíž Lamanité nemohli míti více vlastnictví jinde nežli v zemi Nefi a v pustině okolo.

27a Alma 23:1–4.

b Omni 1:13–17.

28a 2. Nefi 5:22–25.

29a Alma 52:9; 63:5.

30a Alma 50:34;

Morm. 4:1–3.

b Mos. 8:7–12;

28:11–19.

c Hel. 6:10.

31a Hel. 3:5–6.

32a Hel. 4:7.

b Alma 50:34.

Nyní, to byla moudrost Nefitů – jelikož Lamanité byli jejich nepřátelé, nechtěli jim trpěti, aby je sužovali ze všech stran, a také aby měli zemi, kam by mohli uprchnouti podle svých přání.

35 A nyní já, dopověděv toto, se vracím opět ke zprávě o Ammonovi a Aronovi, Omnerovi a Himnim a o jejich bratrích.

KAPITOLA 23

Je vyhlášena náboženská svoboda – Lamanité v sedmi zemích a městech jsou obráćeni – Nazývají se Anti-Nefi-Lehité a jsou osvobozeni od prokletí – Amalekité a Amulonité odmítají pravdu. Kolem roku 90–77 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že král Lamanitů vyslal mezi veškerý svůj lid “prohlášení, aby nevkládali ruce své na Ammona nebo Arona nebo Omnera nebo Himniho ani na žádného z jejich bratrů, kteří půjdou kázíce slovo Boží, ať budou na jakémkoli místě v kterékoli části jejich země.

2 Ano, vyslal mezi ně ustanovení, aby na ně nevkládali ruce své, aby je svázali nebo je uvrhli do vězení; ani aby po nich neplivali nebo je bili nebo je vyvrhovali ze svých synagog nebo je bičovali; ani aby je nekamenovali, ale že mají míti volný přístup do jejich domů, a také do jejich chrámů a do jejich svatyn.

3 A tak mohli jíti a kázati slovo podle přání svého, neboť král byl obráćen k Pánu, i celý jeho dům; tudíž vyslal po zemi prohlášení k svému lidu, aby slovo Boží nemělo žádné překážky, ale aby se mohlo šířiti po celé zemi, aby jeho lid mohl býti přesvědčen o zlovolných “tradicích svých otců a aby mohli býti přesvědčeni, že jsou všichni bratrů a že nemají vražditi ani pleniti ani krásti ani cizoložiti ani páchati žádnou zlovolnost.

4 A nyní, stalo se, že když král vyslal toto prohlášení, Aron a jeho bratrů chodili od města k městu a od jednoho domu uctívání ke druhému, zakládajíce církve a vysvěcující kněze a učitele v zemi mezi Lamanity, aby mezi nimi kázali a učili slovo Boží; a tak počali míti veliký úspěch.

5 A tisíce byly přivedeny k poznání Pána, ano, tisíce byly přivedeny k tomu, aby věřily v “tradicí Nefitů; a byli učeni v záznamům a proroctvím, jež byly předávány až do této nynější doby.

6 A tak jistě, jakože žije Pán, tak jistě tolik, kolik uvěřilo, neboli tolik, kolik bylo přivedeno k poznání pravdy kázáním Ammona a jeho bratrů podle ducha zjevení a prorocství a moci Boží působící skrze ně zázraky – ano, pravím vám, jakože žije Pán, tolik Lamanitů, kolik uvěřilo v jejich kázání

a bylo "obráceno k Pánu, ^bnikdy neodpadlo.

7 Neboť se stali spravedlivým lidem; složili zbraně své vzpoury, takže již nikdy více proti Bohu nebojovali, ani proti žádnému ze svých bratří.

8 Nyní, toto jsou "ti, kteří byli obráćeni k Pánu:

9 Lid Lamanitů, který byl v zemi Izmael;

10 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi Middoni;

11 A také z lidu Lamanitů, který byl v městě Nefi;

12 A také z lidu Lamanitů, který byl v zemi "Šilom a který byl v zemi Šemlon a v městě Lemuel a v městě Šimnilom.

13 A toto jsou jména měst Lamanitů, jež byla "obráćena k Pánu; a toto jsou ti, kteří složili zbraně své vzpoury, ano, všechny své válečné zbraně; a ti všichni byli Lamanité.

14 A Amalekité "obráćeni nebyli, pouze jediný; ani žádný z ^bAmulonitů; ale zatvrzovali srdce své, a také srdce Lamanitů v oné části země, kde dleli, ano, a ve všech svých vesnicích a ve všech svých městech.

15 Tudíž, vyjmenovali jsme všechna města Lamanitů, v kterých pokání činili a došli poznání pravdy a byli obráćeni.

16 A nyní, stalo se, že král a ti, kteří byli obráćeni, si přáli, aby měli jméno, aby tím mohli býti odlišeni od svých bratří; tudíž

se král radil s Aronem a s mnohými jejich kněžními o jménu, které by na sebe měli vzítí, aby mohli býti odlišeni.

17 A stalo se, že se nazvali "Anti-Nefi-Lehité; a byli nazýváni tímto jménem a nebyli již nazýváni Lamanity.

18 A počali býti velmi pracovitým lidem; ano, byli přátelšti k Nefitům; tudíž navázali s nimi přátelství a "prokletí Boží je již nepronásledovalo.

KAPITOLA 24

Lamanité vycházejí proti lidu Božímu – Anti-Nefi-Lehité se radují v Kristu a jsou navštěvováni anděly – Volí si raději vytrpěti smrt nežli se brániti – Další Lamanité jsou obráćeni. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A STALO se, že Amalekité a Amulonité a Lamanité, kteří byli v zemi Amulon, a také v zemi Helam, a kteří byli v zemi "Jeruzalém, a zkrátka v celé okolní zemi, kteří nebyli obráćeni a nevzali na sebe jméno ^bAnti-Nefi-Lehitů, byli podněcováni Amalekity a Amulonity k hněvu vůči svým bratřím.

2 A jejich nenávisť vůči nim nesmírně zesílila, dokonce natolik, že se počali bouřiti proti svému králi, natolik, že nechtěli, aby byl jejich králem; tudíž pozvedli zbraně proti lidu Anti-Nefi-Lehitů.

6a pp Obráćení, obráćený.
b Alma 27:27.
8a Alma 26:3, 31.
12a Mos. 22:8, 11.

13a Alma 53:10.
14a Alma 24:29.
b Mos. 23:31–39.
17a pp Anti-Nefi-Lehité.
18a 1. Nefi 2:23;

2. Nefi 30:5–6;
3. Nefi 2:14–16.
24 1a Alma 21:1.
b Alma 25:1, 13.

3 Nyní král předal království svému synovi a pojmenoval ho Anti-Nefi-Lehi.

4 A král zemřel v témže roce, kdy Lamanité počali činiti přípravy na válku proti lidu Božímu.

5 Nyní, když Ammon a jeho bratří a všichni ti, kteří přišli s ním, viděli přípravy Lamanitů na to, aby zničili své bratří, vyšli do země Midian a tam se Ammon setkal se všemi svými bratřími; a odtamtud přišli do země Izmael, aby se mohli "poraditi s Lamonim a také s jeho bratrem Anti-Nefi-Lehim, co by měli činiti, aby se ubránili proti Lamanitům.

6 Nyní, nebylo jediné duše mezi veškerým lidem, který byl obrácen k Pánu, která by pozvedla zbraně proti svým bratřím; nikoli, nečinili ani žádné válečné přípravy; ano, a také jim jejich král přikázal, že tak činiti nemají.

7 Nyní, toto jsou slova, jež k lidu pravil v této věci: Děkuji svému Bohu, můj milovaný lide, že k nám náš veliký Bůh v dobrotivosti své vyslal tyto naše bratří Nefity, aby nám kázali a aby nás přesvědčili o "tradicích našich zlovolných otců.

8 A vizte, děkuji svému velikému Bohu, že nám dal díl svého Ducha, aby obměkčil naše srdce, takže jsme s těmito bratřími Nefity navázali přátelství.

9 A vizte, děkuji také svému

Bohu, že navazováním tohoto přátelství jsme byli přesvědčeni o svých "hříšcích a o mnohých vraždách, jež jsme spáchali.

10 A také děkuji svému Bohu, ano, svému velikému Bohu, že nám dal, abychom mohli z těchto věcí činiti pokání, a také že nám "odpustil ty naše mnohé hříchy a vraždy, jež jsme spáchali, a sňal z našeho srdce ^bvinu skrze zásluhu svého Syna.

11 A nyní vizte, bratří moji, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti (protože jsme byli nejztracenějšími z veškerého lidstva), činiti pokání ze všech svých hříchů a mnohých vražd, jež jsme spáchali, a pohnouti Boha, aby je "vyňal z našeho srdce, neboť to bylo vše, co jsme mohli učiniti, činiti před Bohem dostatečně pokání, aby sňal poskvrnění naše –

12 Nyní, moji nejmilovanější bratří, vzhledem k tomu, že Bůh sňal naše poskvrnění a naše meče se zaleskly, pak tedy již neposkvrňme meče své krví bratří svých.

13 Vizte, pravím vám: Nikoli, pozdržme meče své, aby nebyly poskvrněny krví bratří našich; neboť možná, že kdybychom své meče opět poskvrnili, nemohly by již býti dočista "omyty skrze krev Syna našeho velikého Boha, která bude prolita na usmíření hříchů našich.

14 A veliký Bůh k nám byl milosrdný a oznámil nám tyto věci, abychom nezahynuli; ano,

5a Alma 27:4–13.

7a Mos. 1:5.

9a NaS 18:44.

10a Dan. 9:9.

b PP Vina.

11a Iz. 53:4–6.

13a Zjev. 1:5.

oznámil nám tyto věci předem, protože miluje naši ^aduši, stejně jako miluje naše děti; tudíž, v milosrdenství svém nás navštěvuje anděly svými, aby ^bplán spasení mohl být oznámen nám, stejně jako budoucím pokolením.

15 Ó, jak milosrdný je náš Bůh! A nyní vizte, vzhledem k tomu, že to je vše, co jsme mohli učiniti, aby nám byla odňata naše poskvrnění, a naše meče se lesknou, ukryjme je, aby si udržely lesk svůj jako svědectví našemu Bohu posledního dne neboli toho dne, kdy budeme přivedeni, abychom před ním stanuli a byli souzeni, že jsme neposkvrnili meče své krví bratří svých od doby, kdy nám udělil slovo své, a tak nás očistil.

16 A nyní, bratří moji, jestliže naši bratří usilují o naše zničení, vizte, ukryjeme meče své, ano, vpravdě, pohřbíme je hluboko do země, aby si udržely lesk svůj jako svědectví posledního dne, že jsme jich nikdy nepoužili; a jestliže nás naši bratří zničí, vizte, ^apůjdeme k svému Bohu a budeme spaseni.

17 A nyní, stalo se, že když král ustal takto promlouvati a veškerý lid byl shromážděn, vzali své meče a veškeré zbraně, kterých se používalo k prolévání lidské krve, a ^apohřbili je hluboko do země.

18 A toto učinili, protože to bylo z jejich pohledu svědectví Bohu a také lidem, že již ^anikdy

opět nepoužijí zbraní k prolévání lidské krve; a toto učinili dotvrzující Bohu a činíce s ním ^bsmlouvu, že nežli by prolili krev svých bratří, raději se ^avzdají svého vlastního života; a nežli by bratrovi vzali, raději mu dají; a nežli by strávili své dny v nečinnosti, raději budou hojně pracovati rukama svýma.

19 A tak vidíme, že když byli tito Lamanité přivedeni k tomu, aby věřili a aby poznali pravdu, byli ^apevní a raději by trpěli až k smrti, nežli by spáchali hřích; a tak vidíme, že pohřbili své zbraně míru, neboli pohřbili válečné zbraně pro mír.

20 A stalo se, že jejich bratří Lamanité činili přípravy na válku a přišli do země Nefi, aby zničili krále a aby na jeho místo dosadili jiného, a také aby zničili v zemi lid Anti-Nefi-Lehitů.

21 Nyní, když lidé viděli, že proti nim přicházejí, vyšli jim v ústretu a ^apadli před nimi na zem a počali vzývati jméno Páně; a tak byli v této poloze, když je Lamanité počali napadati a počali je pobíjeti mečem.

22 A tak, aniž se setkali s jakýmkoli odporem, zabili jich tisíc a pět; a my víme, že oni jsou požehnáni, neboť odešli přebývati se svým Bohem.

23 Nyní, když Lamanité viděli, že jejich bratří před mečem nebudou prchati a ani nebudou uhýbati napravo nebo nalevo, ale že se budou pokládati a

14a PP Duše – Cena duší.

b PP Plán vykoupení.

16a Alma 40:11–15.

17a Hel. 15:9.

18a Alma 53:11.

b PP Smlouva.

c PP Oběť.

19a PP Věřiti, víra.

21a Alma 27:3.

“hynouti a že chválí Boha dokonce přímo v okamžiku smrti mečem –

24 Nyní, když toto Lamanité viděli, “ustali je pobíjeti; a bylo mnoho těch, jejichž srdce se ^bpohnulo pro ty z jejich bratří, kteří padli mečem, neboť činili pokání z věcí, jež učinili.

25 A stalo se, že odhodili své válečné zbraně a již se jich nechtěli opět chopiti, neboť měli výčitky z vražd, které spáchali; a snížili se tak jako jejich bratří, spoléhající na milosrdenství těch, jejichž paže byly pozdviženy, aby je zabili.

26 A stalo se, že se jich k lidu Božímu onoho dne připojilo více, nežli byl počet těch, kteří byli zabiti; a ti, kteří byli zabiti, byli spravedliví lidé, tudíž nemáme žádného důvodu pochybovati, že byli “spaseni.

27 A nebyl mezi nimi zabit jediný zlovolný člověk; ale více nežli tisíc jich bylo přivedeno k poznání pravdy; tak vidíme, že Pán pracuje mnoha “způsoby ke spasení svého lidu.

28 Nyní, největší počet oněch Lamanitů, kteří pobili tak mnohé z jejich bratří, byli Amalekité a Amulonité, a nejvíce jich bylo podle “řádu ^bNehorů.

29 Nyní, mezi těmi, kteří se připojili k lidu Páně, nebyli “žádní, kteří byli Amalekité nebo Amulonité nebo kteří

byli z řádu Nehorova, ale byli to přímí potomci Lamanovi a Lemuelovi.

30 A takto můžeme jasně rozeznati, že poté, co byl lid jednou “osvícen Duchem Božím a měl velké ^bpoznání věcí příslušejících spravedlivosti, a pak ^cupadl v hřích a přestupek, stává se zatvrzelejším, a tak je jeho stav ^dhorší, nežli kdyby tyto věci nikdy nepoznal.

KAPITOLA 25

Lamanitské útoky se šíří – símě kněží Noémových hyne, jak prorokoval Abinadi – Mnoho Lamanitů je obráceno a připojuje se k lidu Anti-Nefi-Lehitů – Věří v Krista a zachovávají zákon Mojžíšův. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A VIZTE, nyní stalo se, že tito Lamanité se hněvali více, protože zabili své bratří; tudíž přísahali Nefitům pomstu; a v té době se již nepokoušeli zabíjeti lid “Anti-Nefi-Lehitů.

2 Ale vzali své zbraně a přešli hranice země Zarahemla a napadli lid, který byl v zemi Ammonia, a “zničili ho.

3 A poté svedli s Nefity mnoho bitev, v kterých byli odraženi a pobiti.

4 A mezi těmi Lamanity, kteří byli zabiti, bylo téměř veškeré “símě Amulonovo a jeho bratří,

23a Alma 26:32.

24a Alma 25:1.

^b pp Soucit.

26a Zjev. 14:13.

27a Iz. 55:8–9;

Alma 37:6–7.

28a Alma 21:4.

^b Alma 1:15; 2:1, 20.

29a Alma 23:14.

30a Mat. 12:45.

^b Židům 10:26;

Alma 47:36.

^c 2. Nefi 31:14;

Alma 9:19.

pp Odpadlictví.

^d 2. Petr. 2:20–21.

25 1a pp Anti-Nefi-Lehité.

2a Alma 8:16; 16:9.

4a Mos. 23:35.

kteří byli kněžími Noémovými, a bylo zabito rukou Nefitů;

5 A zbytek, uprchnuv do východní pustiny a uchvátiv moc a pravomoc nad Lamanity, dal, aby mnozí Lamanité "zahynuli ohněm pro svou víru –

6 Neboť mnozí z "nich, utrpěvše velikou ztrátu a vytrpěvše tolik strastí, počali býti podněcováni k rozpomenutí se na ^bslova, jež jim v jejich zemi kázal Aron a jeho bratří; tudíž přestávali věřiti "tradicím svých otců a počali věřiti v Pána a v to, že on dal Nefitům velikou moc; a tak byli mnozí z nich v pustině obráceni.

7 A stalo se, že oni vládcové, kteří byli zbytkem dětí "Amulonových, dali, aby byli ^busmrčeni, ano, všichni ti, kteří věřili v tyto věci.

8 Nyní toto mučednictví způsobilo, že mnozí z jejich bratří byli podníceni k hněvu; a v pustině počal býti svár; a Lamanité počali "štváti símě Amulonovo a jeho bratří a počali je zabíjeti; a oni prchali do východní pustiny.

9 A vizte, jsou štváni Lamanity ještě dnes. Tak se naplnila slova Abinadiova, jež promlouval o semeni kněží, kteří dali, aby vytrpěl smrt ohněm.

10 Neboť on jim pravil: Co "mně učiníte, bude předobrazem věci, jež přijdou.

11 A nyní, Abinadi byl první, kdo vytrpěl "smrt ohněm pro

svou víru v Boha; nyní, toto měl na mysli, že mnozí vytrpí smrt ohněm, stejně jako vytrpěl on.

12 A pravil kněžím Noémovým, že jejich símě způsobí, že mnozí budou usmrčeni podobným způsobem, jako byl usmrčen on, a že bude do široka rozptýleno a pobito, tak jako jsou ovce nemající pastýře hnány a zabity divou zvěří; a nyní vizte, tato slova se potvrdila, neboť byli hnáni Lamanity a byli štváni a byli biti.

13 A stalo se, když Lamanité viděli, že nemohou Nefity přemoci, že se vrátili opět do své vlastní země; a mnozí z nich přešli, aby dleli v zemi Izmael a v zemi Nefi, a připojili se k lidu Božímu, kterým byl lid "Anti-Nefi-Lehitů.

14 A oni také "pohrbili své válečné zbraně podle toho, jak učinili jejich bratří, a počali býti spravedlivým lidem; a kráčeli po cestách Páně a hleděli zachovávat jeho příkázání a jeho ustanovení.

15 Ano, a zachovávali zákon Mojžíšův; neboť bylo nezbytné, aby ještě zachovávali zákon Mojžíšův, neboť nebyl zcela naplněn. Ale nehledě na "zákon Mojžíšův očekávali příchod Krista chápající, že zákon Mojžíšův je ^bpředobrazem příchodu jeho, a věříce, že musejí dodržovati ony "vnější úkony do té doby, kdy se jim zjeví.

5a Mos. 17:15.
6a Tj. Lamanitů.
b Alma 21:9.
c Alma 26:24.
7a Alma 21:3;
24:1, 28–30.

b PP Mučednictví,
mučedník.
8a Mos. 17:18.
10a Mos. 13:10.
11a Mos. 17:13.
13a Alma 23:16–17.

14a Alma 24:15; 26:32.
15a Jákob 4:5;
Jarom 1:11.
PP Zákon Mojžíšův.
b Mos. 3:14–15; 16:14.
c Mos. 13:29–32.

16 Nyní, nedomnívali se, že ^aspasení přichází ^bzákonem Mojžíšovým; ale zákon Mojžíšův sloužil k tomu, aby posiloval jejich víru v Krista; a tak si skrze víru udržovali ^cnaději ve věčné spasení, spoléhající na ducha prorocství, který promlouval o oněch věcech, jež přijdou.

17 A nyní vizte, Ammon a Aron a Omner a Himni a jejich bratří se nesmírně radovali z úspěchu, který měli mezi Lamanity, vidouce, že Pán jim dal podle ^dmodliteb jejich a že jim také potvrdil své slovo do poslední čárky.

KAPITOLA 26

Ammon jása v Pánu – Věrní jsou Pánem posilováni a je jim dáno poznání – Vírou mohou lidé přivésti tisíce duší ku pokání – Bůh má veškerou moc a obsáhne všechny věci. Kolem roku 90–77 př. Kr.

A NYNÍ, toto jsou slova Ammonova k jeho bratřím, která praví toto: Bratři moji a bratří moji, vizte, pravím vám, jaký veliký důvod máme radovati se; neboť mohli jsme se snad domnívati, když jsme ^evyšli ze země Zarahemla, že Bůh nám dá tak veliká požehnání?

2 A nyní, ptám se, jaká veliká požehnání na nás vložil? Můžete to vypověděti?

3 Vizte, odpovím za vás; vždyť naši bratří Lamanité byli v temnotě, ano, dokonce v nejtěmnější propasti, ale vizte, ^fkolik jich je přivedeno k tomu, aby uviděli podivuhodné světlo Boží! A to je ono požehnání, jež na nás bylo vloženo, že jsme byli učiněni ^gnástrojem v ruce Božích, abychom uskutečnili toto veliké dílo.

4 Vizte, ^htisíce se jich radují a byly přivedeny do stáda Božího.

5 Vizte, ⁱpole bylo zralé a vy jste požehnáni, neboť jste se rozmáchli ^jsrpem a žali jste v síle své, ano, po celý den jste pracovali; a vizte množství ^ksnopů svých! A budou shromážděny v obilnicích, takže nepřijdou nazmar.

6 Ano, posledního dne nebudou pobity bouří; ano, ani nebudou rozmetány vichřicí; ale až ^lbouře přijde, budou shromážděny na svém místě, takže k nim bouře nepronikne; ano, ani nebudou hnány prudkými větry tam, kamkoli je nepřítel chce nésti.

7 Ale vizte, jsou v ruce Pána ^mžně a jsou jeho; a on je ⁿpozvedne posledního dne.

8 Velebno buď jméno našeho Boha; ^opějme k chvále jeho, ano, vzdejme ^pdíky svatému jménu jeho, neboť on koná spravedlivost na věky.

9 Neboť kdybychom nebyli

16a Mos. 12:31–37;
13:27–33.

b 2. Nefi 11:4.

c 1. Tes. 5:8–9.

17a Alma 17:9.

26 1a Mos. 28:9;

Alma 17:6–11.

3a Alma 23:8–13.

b 2. Kor. 4:5;

Mos. 23:10.

4a Alma 23:5.

5a Jan 4:35–37; NaS 4:4.

b Joel 3:13.

c NaS 33:7–11; 75:2, 5.

6a Hel. 5:12;

3. Nefi 14:24–27.

7a pp Žeň.

b Mos. 23:22;

Alma 36:28.

8a NaS 25:12.

b pp Díkůvzdání, díky.

přišli ze země Zarahemla, tito naši vroucně milovaní bratři, kteří nás tak vroucně milují, by stále ještě byli trýznění "nenávisť vůči nám, ano, a také by byli Bohu cizinci.

10 A stalo se, že když Ammon pravil tato slova, jeho bratr Aron ho pokáral řka: Ammone, obávám se, že ses nechal radostí unést k vychloubání.

11 Ale Ammon mu pravil: "Nevychloubám se svou vlastní silou ani svou vlastní moudrostí; ale viz, ^bradost má je úplná, ano, srdce mé přetéká radostí a já se budu radovati ze svého Boha.

12 Ano, já vím, že nejsem nic; co do síly své jsem slabý; tudíž se nebudu "vychloubati sám sebou, ale budu se vychloubati svým Bohem, neboť v ^bsíle jeho mohu činiti všechny věci; ano, vizte, mnohé mocné zázraky jsme vykonali v této zemi, začož budeme chváliti jméno jeho na věky.

13 Vizte, kolik tisíc našich bratří oprostil od bolestí "pekla; a oni jsou vedeni k tomu, aby ^bopěvovali vykupující lásku, a to díky moci slova jeho, jež je v nás, tudíž nemáme veliký důvod radovati se?

14 Ano, máme důvod chváliti ho na věky, neboť on jest Bůh Nejvyšší a uvolnil bratří naše z "řetězů pekla.

15 Ano, byli obklopeni věčnou temnotou a zkázou; ale vizte, on je přivedl do věčného "světla svého, ano, do věčného spasení, a jsou obklopeni nesmírnou štědrostí lásky jeho; ano, a my jsme byli při konání tohoto velikého a podivuhodného díla nástrojem v rukou jeho.

16 Tudíž, "jásejme, ano, budeme ^bjásat v Pánu; ano, budeme se radovati, neboť naše radost je úplná; ano, budeme chváliti svého Boha na věky. Vizte, kdo může přespříliš jásat v Pánu? Ano, kdo toho může říci přespříliš o veliké moci jeho a o "milosrdenství jeho a o shovívavosti jeho k dětem lidským? Vizte, pravím vám, nemožu říci ani nejmenší část toho, co cítím.

17 Kdo se mohl domnívati, že by Bůh náš byl tak milosrdný, že by nás vytrhl ze strašného, hříšného a zkaženého stavu našeho?

18 Vizte, my jsme chodili dokonce ve hněvu s mocnými hrozbami, abychom "zničili církev jeho.

19 Ó pak, proč nás nevydal strašlivé zkáze, ano, proč na nás nenechal padnouti meč spravedlnosti své a neodsoudil nás k věčnému zoufalství?

20 Ó, duše má jako by při té myšlence prchala. Vizte, on na nás neuplatnil spravedlnost svou, ale ve velikém milosrden-

9a Mos. 28:1–2.

11a 2. Kor. 7:14.

^b NaS 18:14–16.

^{pp} Radost.

12a Jer. 9:24;

Alma 29:9.

^b Žalmy 18:33–41;

Filip. 4:13;

1. Nefi 17:3.

13a ^{pp} Peklo.

^b Alma 5:26.

14a Alma 12:11.

15a ^{pp} Světlo, světlo

Kristovo.

16a Řím. 15:17;

1. Kor. 1:31.

^b 2. Kor. 10:15–18;

NaS 76:61.

^c Žalmy 36:6–7.

18a Mos. 27:8–10.

ství svém nás přenesl přes onu věčnou "propast smrti a bídy až ke spasení duše naší.

21 A nyní vizte, bratří moji, který "přirozený člověk zná tyto věci? Pravím vám, není nikoho, kdo ^bzná tyto věci, leda kající.

22 Ano, ten, kdo činí "pokání a prokazuje ^bvíru a přináší dobré skutky a modlí se neustále bez ustání – takovému je dáno znáti "tajemství Boží; ano, takovému bude dáno, aby zjevoval věci, jež nikdy nebyly zjeveny; ano, a takovému bude dáno, aby přivedl tisíce duší ku pokání, tak jako bylo dáno nám, abychom přivedli tyto bratří své ku pokání.

23 Nyní, pamatujete si, bratří moji, že jsme pravili svým bratřím v zemi Zarahemla: Jdeme do země Nefi kázati svým bratřím Lamanitům, a oni se nám posměšně smáli?

24 Neboť, pravili nám: Vy se domníváte, že můžete přivésti Lamanity k poznání pravdy? Domníváte se, že můžete Lamanity přesvědčiti o nesprávnosti "tradic jejich otců, když jsou takovým ^btvrdošijným lidem; jejichž srdce se těší z prolévání krve; jejichž dny byly prožívány v nejhrubších nepravostech; jejichž cesty byly od počátku cestami přestupníka? Nyní, bratří moji, vy si pamatujete, že takováto byla jejich řeč.

25 A nadto pravili: Pozvedněme proti nim zbraně, abychom v zemi zničili je i jejich nepravost, aby nás nepřemohli a nezničili nás.

26 Ale vizte, milovaní bratří moji, nepřišli jsme do pustiny se záměrem své bratří ničiti, ale se záměrem, abychom mohli spasiti několik málo z jejich duší.

27 Nyní, když naše srdce bylo skleslé a my jsme byli hotovi vrátiti se nazpět, vizte, Pán nás "utěšil a pravil: Jděte mezi bratří své Lamanity a snásejte s ^btrpělivostí "strasti své, a já vám dám úspěch.

28 A nyní vizte, přišli jsme a byli jsme mezi nimi; a byli jsme trpěliví v utrpení svém a vytrpěli jsme všechna strádání; ano, putovali jsme od domu k domu, spoléhající na milosrdenství světa – nejen na milosrdenství světa, ale na milosrdenství Boží.

29 A vstupovali jsme do domů jejich a učili jsme je, a učili jsme je na ulicích jejich; ano, a učili jsme je na pahorcích jejich; a také jsme vstupovali do chrámů jejich a synagog jejich a učili jsme je; a byli jsme vyvrhováni a zesměšňováni a poplívání a bití od tváře; a byli jsme kamenováni a zájímání a svazování silnými provazy a uvrhování do vězení; a skrze moc a moudrost Boží jsme byli opět vysvobožováni.

20a 2. Nefi 1:13;
Hel. 3:29–30.

21a PP Přirozený člověk.
b 1. Kor. 2:9–16;
Jákos 4:8.

22a Alma 36:4–5.
PP Pokání.

b PP Věřiti, víra.
c PP Tajemství Boží.
24a Mos. 10:11–17.

b Mos. 13:29.
27a Alma 17:9–11.
b PP Trpělivost.
c Alma 20:29–30.
PP Protivenství.

30 A vytrpěli jsme všeliké strasti a to vše proto, abychom snad mohli býti prostředkem ke spasení nějaké duše; a domnívali jsme se, že "radost naše bude úplná, jestliže budeme moci býti prostředkem ke spasení některých.

31 Nyní vizte, můžeme pohlédnouti a spatřiti plody práce své; a je jich málo? Pravím vám: Nikoli, je jich "mnoho; ano, my můžeme dosvědčiti upřímnost jejich skrze lásku jejich k bratřím jejich a také k nám.

32 Neboť vizte, raději by "obětovali svůj život, nežli by dokonce vzali život nepříteli svému; a pro lásku k bratřím svým ^bpohřbili své válečné zbraně hluboko do země.

33 A nyní vizte, pravím vám, bylo v celé této zemi někdy tak veliké lásky? Vizte, pravím vám: Nikoli, nebylo, dokonce ani mezi Nefity.

34 Neboť vizte, ti by pozvedli zbraně proti bratřím svým; nestrpěli by, aby byli zabiti. Ale vizte, kolik z nich položilo život svůj; a my víme, že odešli k svému Bohu, pro svou lásku a pro svou nenávisť k hříchu.

35 Nyní, což nemáme důvod k radosti? Ano, pravím vám, nikdy nebyli lidé, kteří by měli tak veliký důvod k radosti jako my, od počátku světa; ano, a radost má je unesena až k vychloubání v mém Bohu; neboť on má veškerou "moc, veškerou

moudrost a veškeré porozumění; on ^bobsáhne všechny věci a je "milosrdnou Bytostí až ke spasení těch, kteří budou činiti pokání a věřiti ve jméno jeho.

36 Nyní, je-li toto vychloubání, pak se takto budu vychloubati; neboť toto je život můj a světlo mé, radost má a spasení mé a vykoupení mé z věčné bědy. Ano, velebeno je jméno Boha mého, který pamatuje na tento lid, který je "větví stromu Izraele, která se ztratila z kmene svého v cizí zemi; ano, pravím, požehnáno budiž jméno Boha mého, který pamatuje na nás, ^btuláky v cizí zemi.

37 Nyní, bratří moji, vidíme, že Bůh pamatuje na každý "lid, ať je v kterékoli zemi; ano, on počítá lid svůj a nitro milosrdenství jeho je nad celou zemí. Nyní, toto je radost má a veliké díkůvzdání mé; ano, a budu vzdávati díky svému Bohu na věky. Amen.

KAPITOLA 27

Pán přikazuje Ammonovi, aby vedl lid Anti-Nefi-Lehitů do bezpečí – Při setkání s Almou vyčerpává Ammonova radost jeho sílu – Nefité dávají Anti-Nefi-Lehitům zemi Jeršon – Jsou nazváni lidem Ammonovým. Kolem roku 90–77 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že když tito

30a NaS 18:15–16.

31a Alma 23:8–13.

32a Alma 24:20–24.

^b Alma 24:15.

35a PP Moc.

^b NaS 88:41.

^c PP Milosrdenství, milosrdný.

36a Gen. 49:22–26;

Jákob 2:25; 5:25.

^b Jákob 7:26.

37a Skut. 10:34–35;

2. Nefi 26:33.

Lamanité, kteří vyšli do války proti Nefitům, po svém velikém úsilí zničit je, zjistili, že je marné o jejich zničení usilovati, vrátili se opět do země Nefi.

2 A stalo se, že Amalekité se pro své ztráty nesmírně hněvali. A když viděli, že nemohou usilovati o odplatu na Nefitech, počali podněcovati lid k hněvu proti jejich "bratřím, lidu ^bAnti-Nefi-Lehitů; tudíž, počali je opět ničiti.

3 Nyní, tento lid "opět odmítl vzít zbraně své a strpěli, aby byli pobíjeni podle přání nepřátel svých.

4 Nyní, když Ammon a jeho bratří viděli toto dílo zkázy mezi těmi, které tak vroucně milovali, a mezi těmi, kteří tak vroucně milovali je – neboť, chovali se k nim, jako kdyby to byli andělé vyslaní Bohem, aby je zachránili před věčným zničením – tudíž, když Ammon a jeho bratří viděli toto veliké dílo zkázy, byli pohnuti soucitem a "pravili králi:

5 Shromážděme tento lid Páně a sejděme do země Zarahemla k svým bratřím Nefitům a uprchněme z rukou svých nepřátel, abychom nebyli zničeni.

6 Ale král jim pravil: Vizte, Nefité nás zničí pro mnohé vraždy a hříchy, kterých jsme se na nich dopustili.

7 A Ammon pravil: Půjdu a otáži se Pána, a jestliže nám řekne: Sejděte k bratřím svým, půjdete?

8 A král mu pravil: Ano, jestliže nám Pán řekne: Jděte, sejdeme k svým bratřím a budeme jejich otroky, dokud jim nenahradíme ony mnohé vraždy a hříchy, jichž jsme se na nich dopustili.

9 Ale Ammon mu pravil: Je to proti zákonu našich bratří, který byl ustanoven mým otcem, aby mezi nimi bylo jakýchkoli "otroků; tudíž sejděme a spoléhejme na milosrdenství svých bratří.

10 Ale král mu pravil: Otaž se Pána, a jestliže nám řekne: Jděte, půjdeme; jinak zahyneme v zemi.

11 A stalo se, že Ammon šel a tázal se Pána a Pán mu pravil:

12 Vyved' tento lid ze země této, aby nezahynul; neboť Satan má velikou vládu nad srdcem Amalekitů, kteří podněcují Lamanity k hněvu proti bratřím jejich, aby je zabíjeli; tudíž odejdi ze země této; a požehnaný je tento lid v tomto pokolení, neboť ho zachovám.

13 A nyní, stalo se, že Ammon šel a pověděl králi všechna slova, jež mu pravil Pán.

14 A shromáždili všechen svůj lid, ano, všechen lid Páně, a shromáždili všechna svá stáda a dobytek a odešli ze země a přišli do pustiny, která oddělovala zemi Nefi od země Zarahemla, a přešli do blízkosti hranic země.

15 A stalo se, že jim Ammon pravil: Vizte, já a moji bratří půjdeme do země Zarahemla a vy zůstanete tady, dokud se

nevrátíme; a my vyzkoušíme srdce svých bratří, zda chtějí, abyste přišli do jejich země.

16 A stalo se, že když Ammon šel do země, on a jeho bratří potkali Almu na "místě, o němž se již mluvilo; a vizte, bylo to radostné setkání.

17 Nyní, "radost Ammonova byla tak veliká, že byl až naplněn; ano, byl tak pohlcen radostí ze svého Boha, že jeho síla byla vyčerpána; a opět padl k zemi.

18 Nyní, nebyla to převeliká radost? Vizte, to je radost, které se nedostává nikomu, leda člověku, který v opravdové kajícínosti a pokoře hledá štěstí.

19 Nyní, radost Almova při setkání s jeho bratřími byla skutečně veliká a taktéž i radost Aronova, Omnerova a Himniho; ale vizte, jejich radost nebyla taková, že by přesahovala jejich síly.

20 A nyní, stalo se, že Alma vedl své bratří zpět do země Zarahemla; a to do svého vlastního domu. A šli a pověděli "hlavnímu soudci vše, co se jim přihodilo v zemi Nefi mezi jejich bratřími Lamanity.

21 A stalo se, že hlavní soudce vyslal po celé zemi prohlášení, žádaje o hlas lidu ohledně přijetí jejich bratří, kterými byl lid Anti-Nefi-Lehitů.

22 A stalo se, že přišel hlas lidu řka: Viz, vzdáme se země Jeršon, která je na východě u moře a která sousedí se zemí Hojností, což je na jihu země Hojností; a tato země Jeršon je zemí,

kteřou dáme svým bratřím jako dědictví.

23 A viz, postavíme vojska svá mezi zemí Jeršon a zemí Nefi, abychom ochraňovali své bratří v zemi Jeršon; a toto činíme pro své bratří pro jejich strach pozvednutí zbraně proti svým bratřím, aby se nedopustili hříchu; a tento jejich veliký strach přišel pro jejich těžké pokání, které činili pro své mnohé vraždy a svou strašnou zlovolnost.

24 A nyní viz, toto chceme učiniti pro své bratří, aby mohli dědičně vlastniti zemi Jeršon; a budeme je střežiti před jejich nepřáteli svými vojsky pod podmínkou, že nám budou dávati část svého jmění, aby nám vypomohli, abychom mohli udržovati svá vojska.

25 Nyní, stalo se, že když to Ammon uslyšel, vrátil se k lidu Anti-Nefi-Lehitů, a s ním také Alma, do pustiny, kde oni rozbili své stany, a oznámil jim všechny tyto věci. A Alma jim také vyprávěl o svém "obrácení s Ammonem a Aronem a svými bratřími.

26 A stalo se, že to mezi nimi způsobilo velikou radost. A šli do země Jeršon a přijali zemi Jeršon za vlastní; a Nefité je nazývali lid Ammonův; tudíž vždy poté byli odlišováni tímto jménem.

27 A byli mezi lidem Nefiovým, a také byli počítáni mezi lid, který byl z církve Boží. A také se odlišovali svou horlivostí vůči Bohu, a také vůči lidem;

16a Alma 17:1–4.
17a PP Radost.

b 1. Nefi 1:7.
c Alma 19:14.

20a Alma 4:16–18.
25a Mos. 27:10–24.

neboť byli dokonale "pocitiví a přímí ve všech věcech; a byli^b pevní ve víře Kristově až do konce.

28 A na prolévání krve svých bratří pohlíželi s největším odpozem; a nikdy nemohli býti přesvědčeni k tomu, aby pozvedli zbraně proti svým bratřím; a nikdy nepohlíželi na smrt ani s nejmenší mírou hrůzy, pro svou naději v Krista a ve vzkříšení a pro svůj pohled na ně; tudíž smrt pro ně byla pohlcena vítězstvím Kristovým nad ní.

29 Tudíž, raději by vytrpěli "smrt tím nejkrutějším a nejbolestnějším způsobem, jaký by jim jejich bratří mohli způsobiti, nežli by vzali meč nebo dýku, aby je udeřili.

30 A tak byli horlivým a milovaným lidem, vysoce oblíbeným lidem Páně.

KAPITOLA 28

Lamanité jsou poraženi v strašlivé bitvě – Desítky tisíc jsou zabity – Zlovolní jsou vydáni stavu nekončivé bolesti; spravedliví dosahují nikdy nekončícího štěstí. Kolem roku 77–76 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co se lid Ammonův zabydlel v zemi Jeršon, a také co byla v zemi Jeršon založena církev a co byla kolem země Jeršon rozestavěna vojska Nefitů, ano, na všech hranicích okolo země Zarahemla;

vizte, vojska Lamanitů následovala své bratří do pustiny.

2 A tak nastala strašlivá bitva; ano, dokonce taková, jakou nikdo mezi veškerým lidem v zemi nepoznal od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; ano, a desítky tisíc Lamanitů byly zabity a do široka rozptýleny.

3 Ano, a také mezi lidem Nefiovým bylo strašlivé krveprolití; nicméně Lamanité byli "zahnáni a rozptýleni a lid Nefiův se opět vrátil do své země.

4 A nyní, byla to doba, kdy bylo po celé zemi slyšeti veliké truchlení a bédování, mezi veškerým lidem Nefiovým –

5 Ano, pláč vdov, truchlících pro svého manžela, a také otců, truchlících pro své syny, a dcery pro bratra, ano, bratra pro otce; a tak byl slyšeti truchlivý pláč mezi nimi všemi, truchlení pro jejich příbuzné, kteří byli zabiti.

6 A nyní, zajisté to byl den plný smutku; ano, čas vážnosti a čas mnohého "půstu a modlitby.

7 A tak končí patnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým;

8 A toto je zpráva o Ammonovi a jeho bratřích, o jejich putování po zemi Nefi, o jejich utrpení v zemi, o jejich úzkostech a o jejich strastech a o jejich "nepředstavitelné radosti a o přijetí a bezpečí bratří v zemi Jeršon. A nyní, kéž Pán, Vykupitel všech lidí, na věky požehná jejich duši.

9 A toto je zpráva o válkách a

27a pp Čestnost, čestný.

b Alma 23:6.

29a Alma 24:20–23.

28 1a Alma 27:22; 30:1, 19.

3a Alma 30:1.

6a Alma 30:2.

8a Alma 27:16–19.

svárech mezi Nefity, a také o válkách mezi Nefity a Lamanity; a patnáctý rok vlády soudců je ukončen.

10 A doba od prvního do patnáctého roku přinesla zničení mnoha tisíc životů; ano, přinesla strašlivý výjev krveprolití.

11 A těla mnoha tisíc jsou uložena hluboko v zemi, zatímco těla mnoha tisíc "tlejí v hromadách na tváři země; ano, a mnohé tisíce ^btruchlí nad ztrátou svých příbuzných, protože, podle příslibů Páně, mají důvod se báti, že jsou vydáni stavu nekonečné bědy.

12 Zatímco mnohé tisíce jiných vpravdě truchlí nad ztrátou svých příbuzných, a přece se radují a těší v naději, a dokonce vědí, podle "příslibů Páně, že ti budou pozdviženi, aby přebývali na pravici Boha ve stavu nikdy nekončícího štěstí.

13 A tak vidíme, jak veliká je "nerovnost člověka kvůli hříchu a přestupku a moci ďáblův, která přichází lstivými ^bplány, které vymyslel, aby polapil srdce lidí.

14 A tak vidíme veliké povolání lidí pilně pracovati na "vinicích Páně; a tak vidíme veliký důvod ke smutku, a také k radosti – ke smutku kvůli smrti a kvůli zničení mezi lidmi a k radosti kvůli ^bsvětlu Kristovu k životu.

KAPITOLA 29

Alma si přeje hlásati pokání s andělskou horlivostí – Pán dává učitele všem národům – Alma se raduje z Pánova díla a z úspěchu Ammona a jeho bratří. Kolem roku 76 př. Kr.

Ó, KÉŽ bych byl andělem a dostalo se mi přání srdce mého, abych mohl jíti a promlouvati pozounem Božím, hlasem, který by zachvíval zemí, a hlásati pokání všem lidem!

2 Ano, oznámil bych každé duši, jakoby hlasem hromovým, pokání a plán vykoupení, že mají činiti pokání a "jíti k Bohu svému, aby na celé tváři země již nebylo smutku.

3 Ale vizte, jsem člověk a ve svém přání hřeším; neboť mám býti spokojen s věcmi, jež mi Pán udělil.

4 Nemám ve svých přáních mařiti pevné ustanovení spravedlného Boha, neboť vím, že dává lidem podle "přání jejich, ať již je to k smrti, nebo k životu; ano, já vím, že udílí lidem, ano, ustanovuje jim ustanovení, která jsou neměnitelná, podle ^bvůle jejich, ať již jsou ke spasení, nebo ke zničení.

5 Ano, a já vím, že dobro a zlo předstoupilo před všechny lidi; ten, kdo nerozezná dobro od zla, je bez viny; ale ten, kdo

11a Alma 16:11.
b Alma 48:23;
NaS 42:45–46.
12a Alma 11:41.
13a 1. Nefi 17:35.

b 2. Nefi 9:28.
14a PP Vinice Páně.
b PP Světlo, světlo
Kristovo.
29 2a Omni 1:26;

3. Nefi 21:20.
4a Žalmy 37:4.
b PP Svoboda jednání.

“rozezná dobro a zlo, tomu je dáno podle přání jeho, ať již si přeje dobro, nebo zlo, život, nebo smrt, radost, nebo výčitky^b svědomí.

6 Nyní vida, že vím tyto věci, proč bych si měl přátí více nežli vykonávati dílo, k němuž jsem byl povolán?

7 Proč bych si měl přátí, abych byl andělem, abych mohl promlouvati ke všem končinám země?

8 Neboť vizte, Pán dává “všem národům z jejich vlastního národa a^b jazyka, aby učili slovu jeho, ano, v moudrosti, vše, co “uznává za vhodné, že by měly mítí; tudíž vidíme, že Pán radí v moudrosti podle toho, co je spravedlné a pravdivé.

9 Víím, co mi Pán přikázal, a raduji se z toho. “Neraduji se ohledně sebe, ale raduji se z toho, co mi Pán přikázal; ano, a toto je má chlouba, že snad mohu býti nástrojem v rukou Božích, abych přivedl nějakou duši ku pokání; a toto je radost moje.

10 A vizte, když vidím, že mnozí z bratří mých jsou vpravdě kající a jdou k Pánu, svému Bohu, pak je duše má naplněna radostí; pak si vzpomínám na to, “co pro mne Pán učinil, ano, vpravdě, že vyslyšel modlitbu mou; ano, tehdy vzpomínám na milosrdné rámě jeho, které ke mně vztáhl.

11 Ano, a také vzpomínám na zajetí otců svých; neboť zajisté víím, že “Pán je vysvobodil z poroby a tím založil církev svou; ano, Pán Bůh, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův je vysvobodil z poroby.

12 Ano, vždy jsem pamatoval na zajetí otců svých; a tentýž Bůh, který je “vysvobodil z rukou Egyptských, je vysvobodil z poroby.

13 Ano, a tentýž Bůh mezi nimi založil církev svou; ano, a tentýž Bůh mne povolal svatým povoláním, abych kázal tomuto lidu, a dal mi veliký úspěch, v němž je “radost má úplná.

14 Ale neraduji se pouze ze svého vlastního úspěchu, ale má radost je úplnější pro “úspěch bratří mých, kteří byli v zemi Nefi.

15 Vizte, oni převelice pracovali a přinesli mnoho ovoce; a jak veliká bude jejich odměna!

16 Nyní, když myslím na úspěch těchto bratří svých, duše má je unesena, jako by se až oddělila od mého těla, tak veliká je radost má.

17 A nyní, kéž Bůh dá těmto bratřím mým, aby mohli usednouti v království Božím; ano, a také všem těm, kteří jsou ovocem práce jejich, aby z něho již nikdy nevyšli, ale aby ho mohli chváliti na věky. A kéž Bůh dá, aby se stalo podle slov mých, tak jak jsem promluvil. Amen.

5a 2. Nefi 2:18, 26;
Moroni 7:15–19.
PP Rozeznávání, dar.
b PP Svědomí.
8a 2. Nefi 29:12.

b NaS 90:11.
c Alma 12:9–11.
9a Alma 26:12.
10a Mos. 27:11–31.
11a Mos. 24:16–21;

Alma 5:3–5.
12a Ex. 14:30–31.
13a NaS 18:14–16.
14a Alma 17:1–4.

KAPITOLA 30

Korihor, antikrist, se vysmívá Kristovi, usmíření a duchu prorocství – Učí, že není žádného Boha, žádného pádu člověka, žádného trestu za hřích a žádného Krista – Alma svědčí, že Kristus přijde a že všechny věci ukazují, že jest Bůh – Korihor požaduje znamení a je stížen němotou – Korihorovi se ukázal ďábel jako anděl a poučil ho, co má říkati – Korihor je ušlapán a umírá. Kolem roku 76–74 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že poté, co se "lid Ammonův usadil v zemi Jeršon, ano, a také poté, co byli Lamanité ^bvyhnáni ze země a jejich mrtví byli pohřbeni lidem země –

2 Nyní, jejich mrtví nebyli počítáni pro velikost svého množství; ani mrtví Nefitů nebyli počítáni – ale stalo se, že poté, co pohřbili své mrtvé, a také po dnech půstu a truchlení a modlitby (a bylo to v šestnáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým), počal býti v celé zemi trvalý mír.

3 Ano, a lidé hleděli zachovávatí přikázání Páně; a byli přísní v dodržování ^anařízení Božích, podle zákona Mojžíšova; neboť byli učeni, že mají ^bzachovávatí zákon Mojžíšův, dokud nebude naplněn.

4 A tak lid neměl žádných nepokojů po celý šestnáctý

rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

5 A stalo se, že na počátku sedmnáctého roku vlády soudců byl trvalý mír.

6 Ale stalo se na sklonku sedmnáctého roku, že do země Zarahemla přišel muž, a byl to "antikrist, neboť počal lidu kázati proti proroctvím, jež byla promlouvána proroky o příchodu Krista.

7 Nyní, proti "víře člověka nebylo žádného zákona; neboť to bylo výslovně proti příkazům Božím, že by měl býti zákon, který by přivedl lidi do nerovného postavení.

8 Neboť tak praví písmo: "Vyvolte sobě dnes, komu budete sloužiti.

9 Nyní, jestliže člověk toužil sloužiti Bohu, bylo to jeho výsadou; neboli spíše jestliže věřil v Boha, bylo jeho výsadou sloužiti mu; ale jestliže v něho nevěřil, nebylo žádného zákona, který by ho potrestal.

10 Ale jestliže zavraždil, byl potrestán "smrtí; a jestliže loupil, byl také potrestán; a jestliže kradl, byl také potrestán; a jestliže zcizoložil, byl také potrestán; ano, za všechny tyto zlovolnosti byli trestáni.

11 Neboť byl zákon, že lidé mají býti souzeni podle svých zločinů. Nicméně nebylo žádného zákona proti víře člověka; tudíž člověk byl trestán pouze za zločiny, které učinil; tudíž

30 1a Alma 27:25–26.
PP Anti-Nefi-Lehitě.
b Alma 28:1–3.
3a PP Zákon Mojžíšův.

b 2. Nefi 25:24–27;
Alma 25:15.
6a PP Antikrist.
7a Alma 1:17.

8a Jozue 24:15.
PP Svoboda jednání.
10a PP Trest smrti.

byli všichni lidé v "rovném postavení.

12 A tento antikrist, který se jmenoval Korihor (a zákon nemohl míti na něj žádného účinku), počal kázati lidu, že žádný Kristus nebude. A tímto způsobem kázal říka:

13 Ó vy, kteří jste svazováni pošetilou a marnou nadějí, proč na sebe berete jho tak pošetilých věcí? Proč vyhlížíte Krista? Vždyť žádný člověk nemůže věděti, co přijde.

14 Vizte, tyto věci, jež nazýváte proroctvími, jež jsou, jak pravíte, předávány svatými proroky, vizte, to jsou pošetilé tradice vašich otců.

15 Jak víte o jejich jistotě? Vizte, nemůžete věděti o věcech, jichž "nevidíte; tudíž nemůžete věděti, že bude nějaký Kristus.

16 Hledíte kupředu a pravíte, že vidíte odpuštění svých hříchů. Ale vizte, je to jen následek šílené mysli; a toto vyšinití vaší mysli je způsobeno tradicemi vašich otců, které vás svedly k víře ve věci, jež tak nejsou.

17 A mnohem více takových věcí jim pravil říká jim, že za hříchy lidí nemůže býti učiněno žádného usmíření, ale že každému člověku se vede v tomto životě podle toho, jak se sebou nakládá; tudíž každému člověku se daří podle nadání jeho, a že každý člověk získává podle síly své; a ať člověk učiní cokoli, není to zločinem.

18 A tak jim kázal, sváděje srdce mnohých, způsobuje, že

pozvedali hlavy v zlovolnosti své, ano, sváděje mnoho žen a také mužů, aby se dopouštěli smilstva – říká jim, že když člověk zemře, je to jeho konec.

19 Nyní, tento muž šel i do země Jeršon, aby kázal tyto věci mezi lidem Ammonovým, který byl kdysi lidem Lamanitů.

20 Ale vizte, oni byli moudřejší nežli mnozí Nefité; neboť ho jali a svázali ho a předvedli ho před Ammona, který byl vysokým knězem nad oním lidem.

21 A stalo se, že on dal, aby byl vyveden ze země. A on došel do země Gedeon a počal jim také kázati; a zde neměl veliký úspěch, neboť byl jat a svázán a předveden před vysokého kněze, a také před hlavního soudce nad zemí.

22 A stalo se, že vysoký kněz mu pravil: Proč obcházíš převraceje cesty Páně? Proč učíš tento lid, že nebude žádného Krista, abys rušil jejich radování? Proč mluvíš proti všem proroctvím svatých proroků?

23 Nyní, onen vysoký kněz se jmenoval Giddona. A Korihor mu pravil: Protože neučím pošetilým tradicím vašich otců a protože neučím tyto lidi, aby se svazovali pošetilými obřady a úkony, jež jsou stanoveny dávnými kněžskými, aby nad nimi uchvátili moc a pravomoc, aby je udržovali v nevědomosti, aby oni nemohli pozdvihnouti hlavy, ale aby mohli býti sráženi podle slov vašich.

24 Vy pravíte, že tento lid je

svobodným lidem. Vizte, já pravím, že je v porobě. Vy pravíte, že tato dávná proroctví jsou pravdivá. Vizte, já pravím, že nevíte, že jsou pravdivá.

25 Vy pravíte, že tento lid je provinilým a padlým lidem pro přestupek rodiče. Vizte, já pravím, že dítě není provinilé kvůli svým rodičům.

26 A vy také pravíte, že přijde Kristus. Ale vizte, já pravím, že vy nevíte, že bude nějaký Kristus. A vy také pravíte, že bude zabit pro "hříchy světa –

27 A tak svádíte tento lid podle pošetilých tradic svých otců, a podle svých vlastních přání; a držíte je zkrátka, tak jako kdyby byli v porobě, abyste se mohli přecpávat z práce jejich rukou, aby se neodvážili směle vzhlednouti a aby se neodvážili požívatí svých práv a výsad.

28 Ano, neodvážují se využití toho, co je jejich vlastní, aby neurazili své kněze, kteří na ně vkládají jho podle svých přání a kteří je donutili věřiti, skrze své tradice a své sny a své rozmary a svá vidění a svá předstíraná tajemství, že neučiní-li podle jejich slov, urazí jakousi neznámou bytost, která, jak praví, je Bůh – bytost, kterou nikdy nikdo neviděl ani nepoznal, která nikdy nebyla ani nikdy nebude.

29 Nyní, když vysoký kněz s hlavním soudcem viděli tvrdost srdce jeho, ano, když viděli, že bude spílati dokonce Bohu, nedali na jeho slova žádnou odpověď; ale dali, aby byl svázán;

a vydali ho do rukou úředníků a poslali ho do země Zarahemla, aby byl předveden před Almu a hlavního soudce, který byl správcem nad celou zemí.

30 A stalo se, že když byl předveden před Almu a hlavního soudce, pokračoval stejným způsobem jako v zemi Gedeon; ano, pokračoval v "rouhání.

31 A postavil se před Almu s velmi "nabubřelými slovy a spílal kněžím a učitelům, obviňuje je ze svádění lidu podle hloupých tradic jejich otců, aby se mohli přecpávat z práce lidu.

32 Nyní, Alma mu pravil: Ty víš, že se nepřecpáváme z práce tohoto lidu; neboť viz, já jsem pracoval vpravdě od počátku vlády soudců až do nynějška svými vlastníma rukama pro svou obživu, přes svá mnohá putování po zemi, abych oznamoval slovo Boží svému lidu.

33 A přes mnohé práce, jež jsem vykonával v církvi, jsem nikdy za svou práci nedostal ani "sénin; ani žádný z mých bratří, leda na soudcovské stoličce; a tehdy jsme dostávali pouze podle zákona za svůj čas.

34 A nyní, jestliže nedostáváme nic za svou práci v církvi, jaký prospěch máme z práce v církvi kromě toho, že oznamujeme pravdu, abychom se mohli radovati z "radosti svých bratří?

35 Tedy proč říkáš, že kážeme tomuto lidu, abychom dosáhli zisku, když ty sám víš, že žádný zisk nedostáváme? A nyní, ty věříš, že klameme tento lid a

to že způsobuje takovou radost v jejich srdci?

36 A Korihor mu odpověděl: Ano.

37 A Alma mu pravil: Věříš, že jest Bůh?

38 A on odpověděl: Ne.

39 Nyní mu Alma pravil: Budeš opět popírat, že jest Bůh, a budeš také popírat Krista? Neboť viz, pravím ti, já vím, že jest Bůh, a také že přijde Kristus.

40 A nyní, jaký máš ty důkaz, že není žádného "Boha nebo že Kristus nepřijde? Pravím ti, že žádný nemáš, leda pouze své slovo.

41 Ale viz, já mám všechny věci jako "svědectví, že tyto věci jsou pravdivé; a ty také máš všechny věci jako svědectví pro sebe, že jsou pravdivé; a budeš je popírat? Věříš, že tyto věci jsou pravdivé?

42 Viz, já vím, že věříš, ale jsi posedlý lživým duchem a odložil jsi Ducha Božího, takže v tobě nemůže míti žádného místa; ale má nad tebou moc ďábel a ten tě vede, chystaje nástroje, aby mohl zničit děti Boží.

43 A nyní, Korihor pravil Almovi: Jestliže mi ukážeš "znamení, abych mohl býti přesvědčen, že Bůh jest, ano, ukaž mi, že má moc, a pak budu přesvědčen o pravdivosti tvých slov.

44 Ale Alma mu pravil: Měl jsi dosti znamení; budeš pokoušeti svého Boha? Budeš říkati, ukažte mi znamení, když máš

svědectví "všech těchto svých bratří, a také všech svatých proroků? Písma leží před tebou a ^bvšechny věci ukazují, že Bůh jest; ano, dokonce "země a všechny věci, jež jsou na její tváři, ano, a její "pohyb, ano, a také všechny "planety, jež se pohybují ve svém pravidelném uspořádání, dosvědčují, že jest Nejvyšší Stvořitel.

45 A přece obcházíš, sváděje srdce tohoto lidu, svědče mu, že není žádného Boha? A přece budeš popírat Boha navzdory všem těmto svědectvím? A on pravil: Ano, budu ho popírat, ledaže mi ukážeš znamení.

46 A nyní, stalo se, že mu Alma pravil: Viz, jsem zarmoucen pro tvrdost srdce tvého, ano, že se budeš stále protiviti duchu pravdy, aby duše tvá byla zničena.

47 Ale viz, je "lépe, aby tvá duše byla ztracena, nežli kdybys měl býti prostředkem k uvedení mnoha duší ve zničení svým lhaním a svými lichotivými slovy; tudíž popřeš-li opět, viz, Bůh tě udeří, abys oněměl, abys již nikdy neotevřel ústa, abys již neklamal tento lid.

48 Nyní mu Korihor pravil: Nepopírám jsoucnost Boha, ale nevěřím, že Bůh jest; a také pravím, že vy nevíte, že Bůh jest; a pokud mi neukážete znamení, nevěřím.

49 Nyní, Alma mu pravil: Toto ti dám jako znamení, že budeš

40a Žalmy 14:1.

41a pp Svědek.

43a Jákob 7:13–21;
NaS 46:8–9.

pp Znamení.

44a Mos. 13:33–34.

b Žalmy 19:2;
NaS 88:47.

c Job 12:7–10.

d Hel. 12:11–15.

e Mojž. 6:63.

47a 1. Nefi 4:13.

podle mých slov "stižen němotou; a pravím, že ve jménu Božím budeš stižen němotou, takže již nebudeš mluvit.

50 Nyní když Alma pravil tato slova, Korihor byl podle slov Almových stižen němotou, takže nemohl promluvit.

51 A nyní, když to viděl hlavní soudce, vztáhl ruku a napsal Korihorovi řka: Jsi přesvědčen o moci Boží? Na kom sis přál, aby Alma ukázal své znamení? Chtěl jsi, aby postihl jiné, aby ti ukázal znamení? Viz, ukázal ti znamení; a nyní, budeš se ještě přítí?

52 A Korihor vztáhl ruku a napsal řka: Víím, že jsem němý, neboť nemohu mluvit; a víím, že nic, leda moc Boží to na mne mohla přivoditi; ano, a vždy jsem "věděl, že Bůh jest.

53 Ale vizte, ďábel mne "oklamal; neboť se mi ^bukázal v podobě anděla a pravil mi: Jdi a naprav tento lid, neboť oni všichni sešli z cesty za nějakým neznámým Bohem. A pravil mi: "Žádného Boha není; ano, a učil mne tomu, co mám říkati. A já jsem učil jeho slovům; a učil jsem jim, protože byly libé "tělesné mysli; a učil jsem jim, až jsem měl veliký úspěch, natolik, že jsem skutečně uvěřil, že jsou pravdivá; a proto jsem odporoval pravdě, až jsem na sebe přivodil toto veliké prokletí.

54 Nyní, když toto pravil, prosil, aby se Alma modlil k Bohu,

aby ono prokletí z něho bylo sňato.

55 Ale Alma mu pravil: Kdyby toto prokletí z tebe bylo sňato, opět bys sváděl srdce tohoto lidu; tudíž, stane se ti tak, jak chce Pán.

56 A stalo se, že prokletí z Korihora sňato nebylo; ale byl vyvržen a chodil od domu k domu žebraje si o potravu.

57 Nyní, známost o tom, co se přihodilo Korihorovi, se ihned rozhlásila po celé zemi; ano, hlavní soudce vyslal prohlášení k veškerému lidu v zemi, oznamuje těm, kteří uvěřili v slova Korihorova, že musejí rychle činiti pokání, aby na ně nepřišly tytéž soudy.

58 A stalo se, že oni všichni byli přesvědčeni o zlovolnosti Korihorově; tudíž byli všichni opět obráćeni k Pánu; a toto ukončilo nepravost po způsobu Korihora. A Korihor obcházel dům od domu, žebraje o potravu na svou obživu.

59 A stalo se, že když chodil mezi lidem, ano, lid, který se sám oddělil od Nefitů a nazýval se Zoramité, jsa veden mužem, který se jmenoval Zoram – a když mezi nimi chodil, vizte, byl povalen a ušlapán až k smrti.

60 A tak vidíme konec toho, kdo převrací cesty Páně; a tak vidíme, že "ďábel ^bnebude děti své posledního dne podporovati, ale rychle je stáhne do ^cpekla.

49a 2. Par. 13:20.

52a Alma 30:42.

53a Jákob 7:14.

b 2. Kor. 11:14;

2. Nefi 9:9.

c Žalmy 10:4.

d PP Tělesný.

60a PP Ďábel.

b Alma 3:26–27;

5:41–42;

NaS 29:45.

c PP Peklo.

KAPITOLA 31

Alma vede misii, která má napravití odpadlé Zoramity – Zoramité popírají Krista, věří ve falešnou představu o vyvolení a uctívají stanovenými modlitbami – Misiónáři jsou naplněni Svatým Duchem – Jejich strasti jsou pohlceny radostí v Kristu. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, stalo se po konci Koriho-rově, že když Alma obdržel zvěsti, že Zoramité převracejí cesty Páně a že Zoram, který je jejich vůdcem, svádí srdce lidu, aby se "klaněli němým^b mod-lám, "rozbolelo ho opět srdce pro nepravosti lidu.

2 Neboť vědomí o nepravosti mezi jeho lidem způsobovalo Almovi veliký "smutek; tudíž jeho srdce bylo převelice smutné pro odtržení se Zoramitů od Nefitů.

3 Nyní, Zoramité se shromáž-dili v zemi, kterou nazývali Antionum, která byla na východ od země Zarahemla a která leže-la téměř na hranicích s mořským pobřežím a která byla na jih od země Jeršon a která také hrani-čila s pustinou na jihu, kterážto pustina byla plná Lamanitů.

4 Nyní, Nefité se velice báli, že Zoramité naváží přátelství s Lamanity a to že bude příčinou veliké ztráty na straně Nefitů.

5 A nyní, protože "kázání^b slova

mělo velikou schopnost "vésti lid tak, aby činil to, co je sprave-dlné – ano, mělo mocnější účinek na mysl lidu nežli meč nebo cokoli jiného, co se jim přihodilo – tudíž Alma si mys-lel, že je žádoucí, aby zkusili působivost slova Božího.

6 Tudíž vzal Ammona a Arona a Omnera; a Himniho zanechal v církvi v Zarahemle; ale ty první tři vzal s sebou, a taktéž Amuleka a Zezroma, kteří byli v Meleku; a také vzal dva ze svých synů.

7 Nyní, nejstaršího ze svých synů s sebou nevzal, a ten se jmenoval "Helaman; ale ti, které s sebou vzal, se jmenovali Šiblon a Korianton; a toto jsou jména těch, kteří šli s ním mezi^b Zoramity, aby jim kázali slovo.

8 Nyní, Zoramité byli "odště-penci od Nefitů; tudíž slovo Boží jim již kázáno bylo.

9 Ale "upadli ve veliké omyly, neboť nechtěli hleděti na to, aby zachovávali přikázání Boží a ustanovení jeho podle zákona Mojžíšova.

10 Ani nedodržovali úkony cír-kve, pokračovati denně v mod-litbě a v úpěnlivé prosbě k Bohu, aby nevešli v pokušení.

11 Ano, zkrátka, převraceli cesty Páně ve velmi mnoha pří-padech; tudíž, z tohoto důvodu, Alma a jeho bratří šli do země kázati jim slovo.

31 1a Ex. 20:5;
Mos. 13:13.
b 2. Nefi 9:37.
pp Modlářství.
c Alma 35:15.
2a Mos. 28:3;
3. Nefi 17:14;

Mojž. 7:41.
5a Enos 1:23;
Alma 4:19.
pp Kázati.
b Židům 4:12;
Jákos 2:8;
Alma 36:26.

c Jarom 1:11–12;
NaS 11:2.
7a pp Helaman, syn
Almův.
b Alma 30:59.
8a Alma 24:30.
9a pp Odpadlictví.

12 Nyní, když přišli do země, vizte, k svému úžasu shledali, že Zoramité si postavili synagogy a že se shromažďují jeden den v týdnu, kterýžto den nazývají dnem Páně; a uctívali způsobem, jaký Alma a jeho bratří nikdy neviděli;

13 Neboť měli postaveno místo uprostřed své synagogy, místo ke stání, které bylo vysoko nad hlavou; a jeho vrchol pojal jen jednu osobu.

14 Tudíž, ten, kdo chtěl „uctívati, musel jíti a postaviti se na jeho vrchol a vztáhnouti ruce své k nebi a volati silným hlasem řka:

15 Svatý, svatý Bože; my věříme, že jsi Bůh, a věříme, že jsi svatý a že jsi byl duchem a že jsi duchem a že budeš duchem na věky.

16 Svatý Bože, my věříme, že ty jsi nás oddělil od bratří našich; a nevěříme v tradici bratří svých, která jim byla předána z dětinskosti otců jejich; ale věříme, že jsi nás „vyvolil, abychom byli tvými^b svatými dětmi; a také ty jsi nám oznámil, že nebude žádného Krista.

17 Ale ty jsi tentýž včera, dnes a na věky; a ty jsi nás „vyvolil, abychom byli spaseni, zatímco všichni kolem nás jsou vyvoleni, aby byli tvým hněvem uvrženi do pekla; za kteroužto svatost ti my, ó Bože, děkujeme; a také ti děkujeme, že jsi nás vyvolil, abychom nebyli svedeni pošelilými tradicemi bratří svých,

kteří je svazují k víře v Krista, která odvádí srdce jejich tak, že bloudí daleko od tebe, Bože náš.

18 A opět ti děkujeme, ó Bože, že jsme vyvoleným a svatým lidem. Amen.

19 Nyní, stalo se, že poté, co Alma a jeho bratří a jeho synové vyslechli tyto modlitby, byli užaslí nade vši míru.

20 Neboť vizte, každý tam šel a přednesl tutéž modlitbu.

21 Nyní, toto místo nazývali Rameumptom, což přeloženo je svatý stupínek.

22 Nyní, z tohoto stupínku přednášeli, každý člověk, stejnou modlitbu k Bohu, děkující svému Bohu, že jím byli vyvoleni a že je nesvedl podle tradice jejich bratří a že jejich srdce nebylo ošáleno, aby uvěřili v to, co přijde, o čemž nevědí ničeho.

23 Nyní, poté, co všichni lidé přednesli díky tímto způsobem, vrátili se do svého domova a již „nikdy nepromluvili o svém Bohu až do té doby, dokud se opět neshromaždili u svatého stupínku, aby přednesli díky svým způsobem.

24 Nyní, když to Alma viděl, jeho srdce se „zarmoutilo; neboť viděl, že jsou zlovolným a zvráceným lidem; ano, viděl, že jejich srdce lpí na zlatě a na stříbre a na všemožném vybraném zboží.

25 Ano, a také viděl, že jejich srdce se „povyšuje k velikému vychloubání v pyše jejich.

14a Mat. 6:1–7.
16a Alma 38:13–14.
b Iz. 65:3, 5.

17a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
23a Jakub 1:21–25.

24a Gen. 6:5–6.
25a Jákob 2:13;
Alma 1:32.

26 A pozdvihl hlas svůj k nebi a "zvolal řka: Ó, jak dlouho, ó Pane, budeš trpěti, aby služebníci tvoji dleli zde dole v těle, aby viděli tak ohromnou zlovolnost mezi dětmi lidskými?

27 Viz, ó Bože, "volají k tobě, a přece jejich srdce je zahlceno pýchou jejich. Viz, ó Bože, volají k tobě ústy svými, a přitom jsou ^bnadutí až k povýšenosti pro marné věci světa.

28 Viz, ó Bože můj, drahocenný šat jejich a prstýnky jejich a "náramky jejich a ozdoby jejich ze zlata a všechny drahocenné věci jejich, jimiž jsou ozdobeni; a viz, jejich srdce na nich lpí, leč volají k tobě a praví – Děkujeme ti, ó Bože, neboť jsme vyvoleným lidem tvým, zatímco ostatní zahynou.

29 Ano, a praví, že ty jsi jim oznámil, že nebude žádného Krista.

30 Ó Pane Bože, jak dlouho budeš trpěti, aby mezi tímto lidem byla taková zlovolnost a nevěra? Ó Pane, dej mi prosím sílu, abych mohl snést slabost svou. Neboť jsem sláb a taková zlovolnost mezi tímto lidem způsobuje bolest duši mé.

31 Ó Pane, srdce mé je převelice zarmoucené; utěš prosím duši mou "v Kristu. Ó Pane, dej, ať mám sílu, abych s trpělivostí snášel tyto strasti, které na mne přijdou pro nepravost tohoto lidu.

32 Ó Pane, utěš prosím duši mou a dej mi úspěch a také spolupracovníkům mým, kteří jsou se mnou – ano, Ammonovi a Aronovi a Omnerovi, a také Amulekovi a Zezromovi, a také "dvěma synům mým – ano, tedy všechny tyto prosím utěš, ó Pane. Ano, utěš prosím duši jejich v Kristu.

33 Dej prosím, ať mají sílu, aby mohli snášeti strasti své, jež na ně přijdou pro nepravosti tohoto lidu.

34 Ó Pane, "dej prosím, ať máme úspěch při opětovém převádění jich k tobě v Kristu.

35 Viz, ó Pane, "duše jejich je drahocenná a mnozí z nich jsou naši bratři; tudíž, dej nám, ó Pane, moc a moudrost, abychom mohli přivésti tyto bratři své opět k tobě.

36 Nyní, stalo se, že když Alma pravil tato slova, že "položil ^bruce své na všechny ty, kteří byli s ním. A vizte, když na ně položil ruce své, byli naplněni Svatým Duchem.

37 A poté, co se od sebe oddělili, jeden od druhého, "nepomýšleli sami na sebe, co budou jísti nebo co budou pítí nebo čím se odějí.

38 A Pán se o ně postaral, aby nehladověli ani nežíznili; ano, a také jim dal sílu, aby netrpěli žádným druhem "strastí, leda tím, který byl pohlcen v radosti z Krista. Nyní, tak se stalo podle

26a Mojž. 7:41–58.

27a Iz. 29:13.

b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

28a Iz. 3:16–24.

31a Jan 16:33.

32a Alma 31:7.

34a 2. Nefi 26:33.

35a pp Duše – Cena duši.

36a 3. Nefi 18:36–37.

b pp Ruce, jejich
vkládání.

37a Mat. 6:25–34;

3. Nefi 13:25–34.

38a Mat. 5:10–12;

Mos. 24:13–15;

Alma 33:23.

modlitby Almovy; a to proto, že se modlil s ^bvírou.

KAPITOLA 32

Alma učí chudé, jejichž strasti je pokořily – Víra je naděje v to, co není viděti, co je ale pravdivé – Alma svědčí, že andělé slouží mužům, ženám i dětem – Alma přirovnává slovo k seménku – Musí být zasazeno a vyživováno – Pak roste ve strom, z něhož je sklízeno ovoce věčného života. Kolem roku 74 př. Kr.

A STALO se, že šli a počali kázati lidu slovo Boží, vcházejíce do jejich synagog a do jejich domů; ano, a dokonce kázali slovo i na jejich ulicích.

2 A stalo se, že po usilovné práci mezi nimi počali míti úspěch mezi ^achudou vrstvou lidu; neboť vizte, ti byli vypuzeni ze synagog pro hrubost svého šatu –

3 Tudíž jim nebylo dovoleno vstupovati do jejich synagog, aby uctívali Boha, jsouce považováni za špinavost; proto byli chudí; ano, byli svými bratřími považováni za strusku; proto byli ^achudí co do věcí světa; a také byli chudí v srdci.

4 Nyní, zatímco Alma učil a promlouval k lidu na pahorku Onida, přišel k němu veliký zástup, což byli ti, o kterých jsme promlouvali, kteří byli

^achudí v srdci pro svou chudobu co do věcí světa.

5 A přišli k Almovi; a ten, který byl mezi nimi předním, mu pravil: Viz, ^aco mohou tito bratří moji činiti, neboť jimi pohrdají všichni lidé pro jejich chudobu, ano, a obzvláště naši kněží; neboť nás ^bvypudili z našich synagog, na jejichž stavbě jsme pilně pracovali svými vlastníma rukama; a vypudili nás pro naši nesmírnou chudobu; a nemáme žádného místa, kde bychom mohli uctívati svého Boha; a viz, ^cco můžeme činiti?

6 A nyní, když to Alma slyšel, rozhlédl se kolem a obrátil se tváří přímo k němu a hleděl s velikou radostí; neboť viděl, že jejich ^astrasti je vpravdě ^bpokořily a že byli ^cpřipraveni slyšeti slovo.

7 Tudíž již nepromlouval ke zbytku zástupu; ale vztáhl ruku svou a zvolal k těm, které viděl a kteří byli vpravdě kající, a pravil jim:

8 Vidím, že jste ^apokorní v srdci; a je-li tomu tak, jste požeňnaní.

9 Vizte, bratr váš pravil: Co můžeme činiti? – neboť jsme vypuzeni ze synagog svých, takže nemůžeme uctívati svého Boha.

10 Vizte, pravím vám, domníváte se, že nemůžete ^auctívati Boha, ledaže to je jen v synagogách vašich?

11 A nadto bych se zeptal,

38b PP Věřiti, víra.

32 2a PP Chudí.

3a Alma 34:40.

4a PP Chudí – Chudí duchem.

5a Přísl. 18:23.

b Alma 33:10.

c Skut. 2:37–38.

6a PP Protivenství.

b PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.

c Alma 16:16–17;

NaS 101:8.

8a Mat. 5:3–5.

10a PP Uctívání, uctívati.

domníváte se, že nesmíte uctívat Boha, leda jednou v týdnu?

12 Pravím vám, je dobře, že jste vypuzeni ze synagog svých, abyste byli pokorní a abyste se naučili "moudrosti; neboť je nutné, abyste se naučili moudrosti; neboť právě proto, že jste vypuzeni a že vámi bratří vaši pohrdají pro nesmírnou ^bchudobu vaši, byli jste přivedeni k pokoře srdce; proto jste byli přivedeni k pokoře nutností.

13 A nyní, protože jste byli donuceni býti pokornými, jste požehnáni; neboť člověk někdy, jestliže je donucen býti pokorným, usiluje o pokání; a nyní zajisté každý, kdo činí pokání, nalezne milosrdenství; a kdo nalezne milosrdenství a "vytrvá do konce, ten bude spasen.

14 A nyní, jak jsem vám pravil, protože jste byli donuceni býti pokornými, byli jste požehnáni, nedomníváte se snad, že požehnanější jsou ti, kteří se vpravdě pokořují pro slovo?

15 Ano, kdo se vpravdě pokoří a činí pokání z hříchů svých a vytrvá do konce, ten bude požehnan – ano, mnohem požehnanější nežli ti, kteří jsou donuceni býti pokornými pro nesmírnou chudobu svou.

16 Tudíž, požehnaní jsou ti, kteří se "pokoří, aniž by byli donuceni býti pokornými; neboli spíše, jinými slovy, požehnaný je ten, kdo věří ve slovo Boží a

je pokřtěn bez zarputilosti srdce, ano, aniž by byl pohnut poznati slovo nebo dokonce donucen poznati ho, nežli uvěří.

17 Ano, jsou mnozí, kteří praví: Jestliže nám ukážeš "znamení z nebe, pak budeme věděti s jistotou; pak uvěříme.

18 Nyní se ptám, je toto víra? Vizte, pravím vám, nikoli; neboť když člověk něco ví, nemá žádný důvod "věřiti, neboť to ví.

19 A nyní, oč mnohem více je proklet ten, kdo "zná vůli Boží, a nečiní ji, nežli ten, kdo pouze věří nebo kdo má pouze důvod věřiti, a upadne v přestupek?

20 Nyní, tuto věc musíte posouditi vy. Vizte, já vám pravím, že je jedna strana, tak jako je druhá; a každému člověku se stane podle díla jeho.

21 A nyní, jak jsem pravil o víře – "víra neznamená míti dokonalou znalost věcí; tudíž máte-li víru, ^bdoufáte ve věci, které "nejsou viděti, které jsou však pravdivé.

22 A nyní vizte, pravím vám a chtěl bych, abyste si pamatovali, že Bůh jest milosrdný ke všem, kteří věří ve jméno jeho; tudíž přeje si na prvním místě, abyste věřili, ano, totiž v slovo jeho.

23 A nyní, on udílí slovo své skrze anděly lidem, ano, "nejen mužům, ale také ženám. Nyní, to není vše; malým ^bdětem jsou mnohokrátě dána slova, která zahanbují moudré a učené.

12a Kaz. 4:13.

^b Přísl. 16:8.

13a Alma 38:2.

16a ^{pp} Pokora, pokorný, pokořiti se.

17a ^{pp} Znamení.

18a Eter 12:12, 18.

19a Jan 15:22–24.

21a Jan 20:29;

Židům 11.

^b ^{pp} Doufati, naděje.

^c Eter 12:6.

23a Joel 2:28–29.

^b Mat. 11:25;

Lukáš 10:21;

3. Nefi 26:14–16;

NaS 128:18.

24 A nyní, milovaní bratří moji, jak jste si přáli ode mne zvědět, co máte činiti, protože jste sužováni a vypuzeni – nyní, nepřeji si, abyste se domnívali, že vás chci souditi jinak nežli podle toho, co je pravdivé –

25 Neboť si nemyslím, že vy všichni jste byli donuceni k tomu, abyste se pokořili; neboť vpravdě věřím, že mezi vámi jsou někteří, kteří by se pokořili, ať by již byli v jakýchkoli podmínkách.

26 Nyní, jak jsem pravil o víře – že to není dokonalá znalost – právě tak je tomu i se slovy mými. Nemůžete zprvu dokonale vědět o jejich jistotě, tak jako víra není dokonalou znalostí.

27 Ale vizte, jestliže probudíte a povzbudíte své schopnosti, až tak, abyste vyzkoušeli slova má a abyste uplatnili trochu víry, ano, nemůžete-li činiti ničeho více, nežli si “přáti, abyste uvěřili, nechte toto přání v sobě působiti, dokud neuvěříte tak, abyste mohli dopřáti místa části slov mých.

28 Nyní, přirovnáme slovo k “seménku. Nyní, jestliže dopřejete místa, aby v ^bsrdci vašem mohlo být zasazeno “seménko, vizte, je-li to pravé seménko neboli dobré seménko, nevypudíte-li je ^dnevírou svou, takže nebudete odporovati Duchu Páně, vizte, počne v prsou vašich bobtnati; a když ucítíte

tyto pohyby, jak bobtná, počnete si říkati – Musí nezbytně být, že to je dobré seménko, neboli ono slovo je dobré, neboť počíná rozšiřovati duši mou; ano, počíná osvěcovati “porozumění mé, ano, počíná mi být lahodným.

29 Nyní vizte, nezvětší to snad víru vaši? Pravím vám, ano; nicméně, ještě nedorostla k dokonalému poznání.

30 Ale vizte, jak seménko bobtná a vyráží a počíná růsti, pak musíte nezbytně říci, že to seménko je dobré; neboť vizte, bobtná a vyráží a počíná růsti. A nyní, vizte, neposílí to víru vaši? Ano, posílí to víru vaši; neboť řeknete: Vím, že to je dobré seménko; neboť vizte, vyráží a počíná růsti.

31 A nyní vizte, jste si jisti, že to je dobré seménko? Pravím vám, ano; neboť každé seménko přináší plody podle svého “druhu.

32 Tudíž, roste-li seménko, je dobré, ale neroste-li, vizte, není dobré, proto je vypuzeno.

33 A nyní, vizte, protože jste učinili pokus a zasadili seménko a ono bobtná a vyráží a počíná růsti, musíte nezbytně vědět, že to seménko je dobré.

34 A nyní vizte, je “znalost vaše dokonalá? Ano, znalost vaše je v tomto dokonalá a ^bvíra vaše dřímá; a to proto, že víte, neboť vy víte, že slovo rozšířilo duši vaši, a také víte, že vyrašilo, že porozumění vaše počíná být

27a Marek 11:24.

28a Alma 33:1.

b PP Srdce.

c Lukáš 8:11.

d Mat. 17:20.

e PP Porozumění.

31a Gen. 1:11–12.

34a PP Poznání, znalost.

b Eter 3:19.

osvěcováno a ‘mysl vaše se počíná rozpínati.

35 Ó, cožpak to není skutečné? Pravím vám, ano, protože to je ‘světlo; a vše, co je světlo, je dobré, protože je to rozeznatelné, tudíž musíte věděti, že to je dobré; a nyní vizte, poté, co jste okusili toto světlo, je vaše znalost dokonalá?

36 Vizte, pravím vám, nikoli; ani nesmíte odložití víru svou, neboť jste uplatnili víru svou, jen abyste zasadili seménko, abyste učinili pokus a poznali, je-li to seménko dobré.

37 A vizte, když strom počíná vyrůstati, řeknete: Vyživujme jej s velikou péčí, aby mohl zapustiti kořeny, aby mohl vyrůstiti a přinésti nám ovoce. A nyní vizte, jestliže ho budete vyživovati s velikou péčí, zapustí kořeny a vyroste a ponese ovoce.

38 Ale “zanedbáte-li strom a nebudete-li myslet na výživu jeho, vizte, žádné kořeny nezapustí; a když přijde sluneční žár a spálí ho, protože nemá žádné kořeny, uschne a vy ho vytrhnete a odhodíte.

39 Nyní, to není proto, že seménko nebylo dobré, ani to není proto, že by jeho ovoce nebylo žádoucí; ale je to proto, že “půda vaše je neúrodná a vy nechcete strom vyživovati, tudíž nemůžete mít ovoce jeho.

40 A tak jestliže nebudete vyživovati slovo, vyhlízejíce ovoce

jeho s okem víry, nemůžete nikdy trhati z ovoce “stromu života.

41 Ale jestliže budete slovo vyživovati, ano, vyživovati strom, když počíná růsti, vírou svou s velikou pílí a s “trpělivostí, a jestliže budete vyhlížeti ovoce jeho, zapustí kořeny; a vizte, bude to strom ^bvyrůstající k životu věčnému.

42 A pro ^apílí svou a víru svou a trpělivost svou při vyživování slova, aby ve vás mohlo zakořeniti, vizte, sklídíte brzy ^bovoce jeho, které je nejcennější, které je sladší nade vše, co je sladké, a které je bělejší nade vše, co je bílé, ano, a ryzí nade vše, co je ryzí; a budete hodovati na tomto ovoci, dokud se nenasytíte, takže nebudete hladověti ani nebudete žízni.

43 Pak, bratří moji, sklídíte odměnu za víru svou a za pílí svou a za trpělivost a za shovívavost, když jste čekali na to, až vám strom přinese ovoce.

KAPITOLA 33

Zenos učil, že se lidé mají modliti a že mají uctívati Boha na všech místech a že díky Synovi jsou odvráceny soudy – Zenok učil, že díky Synovi je uděleno milosrdenství – Mojžíš pozvedl v pustině předznamenání Syna Božího. Kolem roku 74 př. Kr.

34c PP Mysl.
35a Jan 3:18–21.
PP Světlo, světlo
Kristovo.
38a PP Odpadlictví.

39a Mat. 13:5.
40a Gen. 2:9;
1. Nefi 15:36.
41a PP Trpělivost.
b Alma 33:23;

NaS 63:23.
42a PP Píle.
b 1. Nefi 8:10–12.

NYNÍ, poté, co Alma pravil tato slova, vyslali k němu přejíce si zvěděti, zda mají věřiti v “jednoho Boha, aby mohli dosáhnouti tohoto ovoce, o němž promlouval, neboli jak mají zasaditi ^bseménko neboli slovo, o němž promlouval, které, jak pravil, musí býti zasazeno v srdce jejich; neboli jak mají začítí uplatňovati víru svoji.

2 A Alma jim pravil: Vizte, pravili jste, že “nemůžete uctívati svého Boha, protože jste byli vypuzeni ze synagog svých. Ale vizte, pravím vám, domníváte-li se, že nemůžete uctívati Boha, velice se mýlíte a měli byste zkoumati ^bpísma; domníváte-li se, že vás učila tomuto, nerozumíte jim.

3 Vzpomínáte si, že jste četli, co pravil “Zenos, prorok za stara, o modlitbě neboli o ^buctívání?

4 Neboť on pravil: Milosrdný jsi, ó Bože, neboť jsi vyslyšel modlitbu mou, dokonce i když jsem byl v pustině; ano, byl jsi milosrdný, když jsem se modlil za ty, kteří byli “nepřáteli mými, a ty jsi je obrátil ke mně.

5 Ano, ó Bože, a byl jsi ke mně milosrdný, když jsem volal k tobě na “poli svém; když jsem volal k tobě v modlitbě své, a ty jsi mne vyslyšel.

6 A opět, ó Bože, když jsem

se uchýlil do domu svého, ty jsi mne vyslyšel v modlitbě mé.

7 A když jsem se uchýlil do “komůrky své, ó Pane, a modlil jsem se k tobě, ty jsi mne vyslyšel.

8 Ano, ty jsi milosrdný k dětem svým, když volají k tobě, aby byly vyslyšeny tebou, a ne lidmi, a ty je vyslyšíš.

9 Ano, ó Bože, ty jsi byl milosrdný ke mně a vyslyšel jsi volání mé uprostřed shromáždění svých.

10 Ano, a také jsi mne vyslyšel, když jsem byl “vypuzen a nepřátelé moji mnou pohrdali; ano, ty jsi vyslyšel volání mé a rozhněval ses na nepřátele mé a navštívil jsi je v hněvu svým rychlým zničením.

11 A vyslyšel jsi mne pro strasti mé a pro upřímnost mou; a to pro Syna svého jsi byl ke mně tak milosrdný, tudíž budu k tobě volati ve všech strastech svých, neboť v tobě je radost má; neboť ty jsi odvrátil soudy své ode mne pro Syna svého.

12 A nyní, Alma jim pravil: Věříte oněm “písmům, jež byla napsána těmi za stara?

13 Vizte, věříte-li, musíte věřiti tomu, co pravil “Zenos; neboť vizte, on pravil: Ty jsi odvrátil soudy své pro Syna svého.

14 Nyní vizte, bratří moji, zeptal bych se, zda jste četli písma? Jestliže jste je četli, jak můžete nevěřiti v Syna Božího?

33 1a 2. Nefi 31:21;
Mos. 15:2–4.
b Alma 32:28–43.
2a Alma 32:5.
b Alma 37:3–10.

3a PP Písma – Ztracená písma; Zenos.
b PP Uctívání, uctívati.
4a Mat. 5:44.
5a Alma 34:20–25.

7a Mat. 6:5–6;
Alma 34:26.
10a Alma 32:5.
12a PP Písma.
13a Alma 34:7.

15 Neboť “není psáno, že pouze Zenos promlouval o těchto věcech, ale také ^bZenok promlouval o těchto věcech –

16 Neboť vizte, on pravil: Ty se hněváš, ó Pane, na tyto lidi, protože nechtějí chápati milosrdenství tvá, jež jsi jim udělil pro Syna svého.

17 A nyní, bratří moji, vidíte, že i druhý prorok za stara svědčil o Synu Božím, a protože lid nechtěl rozuměti jeho slovům, “ukamenovali ho k smrti.

18 Ale vizte, to není vše; tito nejsou jediní, kteří promlouvali o Synu Božím.

19 Vizte, promlouval o něm “Mojžíš; ano, a vizte, v pustině byl ^bpozvednut “předobraz, aby každý, kdo na něj pohlédne, mohl žít. A mnozí pohlédli a žili.

20 Ale málo jich rozumělo významu oněch věcí, a to pro tvrdost srdce svého. Ale bylo mnoho těch, kteří byli tak zatvrzelí, že nechtěli pohlédnouti, tudíž zahynuli. Nyní, nechtěli pohlédnouti proto, že nevěřili, že je to “uzdraví.

21 Ó bratří moji, kdybyste mohli býti uzdraveni pouhým pohlédnutím, abyste byli uzdraveni, což byste rychle nepohlédli, anebo byste raději zatvrzovali srdce své v nevěře a byli nedbalí,

takže byste nepohlédli, abyste zahynuli?

22 Pokud ano, přijde na vás běda; ale pokud ne, pak pohlédněte a “začněte věřiti v Syna Božího, že přijde, aby vykoupil lid svůj, a že bude trpěti a zemře, aby ^busmířil hříchy jejich; a že opět ^cvstane z mrtvých, což skuteční ^dvzkříšení, takže všichni lidé stanou před ním, aby byli souzeni posledního a soudného dne podle ^eskutků svých.

23 A nyní, bratří moji, přeji si, abyste si “zasadili toto slovo do srdce svého, a jak počne bobtnati, pak ho vyživujte vírou svou. A vizte, stane se stromem, který ve vás ^bvyroste k věčnému životu. A pak nechť vám Bůh dá, aby ^cbřemena vaše byla lehká skrze radost ze Syna jeho. A vpravdě toto vše můžete činiti, chcete-li. Amen.

KAPITOLA 34

Amulek svědčí, že slovo k spasení je v Kristu – Nebude-li učiněno usmíření, veškeré lidstvo musí zahynouti – Celý zákon Mojžíšův poukazuje na oběť Syna Božího – Věčný plán vykoupení je založen na víře a pokání – Modlete se o časná a duchovní požehnání – Tento život je dobou k tomu, aby se lidé připra-

15a Jákob 4:4.
b 1. Nefi 19:10;
Alma 34:7.

17a pp Mučednictví,
mučedník.

19a Deut. 18:15, 18;
Alma 34:7.

b Jan 3:14;

Hel. 8:14–15.

c Num. 21:9;

2. Nefi 25:20;

Mos. 3:15.

20a 1. Nefi 17:40–41.

22a Alma 32:27–28.

b Alma 22:14; 34:8–9.

c pp Vzkříšení.

d Alma 11:44.

e pp Skutky.

23a Alma 33:1; 34:4.

b Alma 32:41;

NaS 63:23.

c Alma 31:38.

vili na setkání s Bohem – Pracujte na svém spasení s bázní před Bohem. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že poté, co jim Alma pravil tato slova, usedl na zem a povstal „Amulek a počal je poučovati řka:

2 Bratří moji, myslím, že je nemožné, abyste byli neznalí věcí, jež byly promlouvány o příchodu Krista, o němž učíme, že je Syn Boží; ano, vím, že jste byli „těmto věcem hojně vyučováni před odštěpením se z prostředku nás.

3 A jak jste si od milovaného bratra mého přáli, aby vám oznámil, co máte ohledně strastí svých činiti; a něco k vám promlouval, aby připravil mysl vaši; ano, a nabádal vás k víře a k trpělivosti –

4 Ano, dokonce abyste měli tolik víry, že dokonce „zasadíte slovo do srdce svého, abyste mohli vyzkoušeti dobrotivost jeho.

5 A spatřili jsme, že velikou otázkou v mysli vaší je, zda ono slovo je v Synu Božím, anebo zda nebude žádného Krista.

6 A také jste viděli, že bratr můj vám dokázal mnohokrát, že „slovo k spasení je v Kristu.

7 Bratr můj se odvolával na slova Zenosova, že vykoupení přijde skrze Syna Božího, a také na slova Zenokova; a také se

odvolával na Mojžíše, aby dokázal, že tyto věci jsou pravdivé.

8 A nyní vizte, „dovšedčím vám sám za sebe, že tyto věci jsou pravdivé. Vizte, pravím vám, že já vím, že Kristus přijde mezi děti lidské, aby na sebe vzal přestupky lidu svého, a že ^busmíří hříchy světa; neboť Pán Bůh tak pravil.

9 Neboť je nezbytné, aby bylo učiněno „usmíření; neboť podle velikého ^bplánu Věčného Boha musí býti učiněno usmíření, nebo jinak musí veškeré lidstvo nevyhnutelně zahynouti; ano, všichni jsou zatvrzelí; ano, všichni jsou „padlí a ztracení a museli by zahynouti, kdyby nebylo usmíření, které musí nezbytně býti učiněno.

10 Neboť je nezbytné, aby byla veliká a poslední „oběť; ano, nikoli oběť člověka ani zvířete ani žádného ptáka; neboť to nebude oběť lidská; ale musí to býti ^boběť „nekonečná a věčná.

11 Nyní, není člověka, který by mohl obětovati svou vlastní krev, která by usmířila hříchy druhého. Nyní, když člověk zavraždí, vizte, vezme zákon náš, který je „spravedlný, život bratru jeho? Pravím vám, nikoli.

12 Ale zákon požaduje život toho, kdo „zavraždil; tudíž nemůže býti nic menšího než nekonečné usmíření, co by postačilo pro hříchy světa.

13 Tudíž je nezbytné, aby byla

34 1a Alma 8:21.
2a Alma 16:13–21.
4a Alma 33:23.
6a Jan 1:1, 14.
8a PP Svědčiti.
b PP Usmíření, usmířiti.

9a Alma 33:22.
b Alma 12:22–33;
Mojž. 6:62.
c PP Pád Adama a Evy.
10a Mojž. 5:6–7.
b PP Oběť.

c 2. Nefi 9:7.
11a Deut. 24:16;
Mos. 29:25.
12a PP Trest smrti;
Vražda, vražditi.

veliká a poslední oběť, a pak nastane, neboli je žádoucí, aby nastal, "konec prolévání krve; pak bude ^bzákon Mojžíšův naplněn; ano, celý bude naplněn, každá literka i čárka, a žádná nepomine.

14 A vizte, toto je celý "význam ^bzákona, každý bod ukazuje k oné veliké a poslední "oběti; a onou velikou a poslední obětí bude Syn Boží, ano, nekonečnou a věčnou.

15 A tak on přinese "spasení všem těm, kteří uvěří ve jméno jeho; a toto je smyslem této poslední oběti, aby uskutečnila nitro milosrdenství, což přemáhá spravedlnost a uskutečňuje pro lidi prostředek, aby mohli mítí víru ku pokání.

16 A tak může "milosrdenství uspokojiti požadavky ^bspravedlnosti a obklopuje je náručí bezpečí, zatímco ten, kdo neuplatňuje víru ku pokání, je vystaven celému zákonu požadavků "spravedlnosti; tudíž pouze pro toho, kdo má víru ku pokání, se uskuteční veliký a věčný ^dplán vykoupení.

17 Tudíž kéž vám Bůh dá, bratří moji, abyste mohli začítí uplatňovati "víru svoji ku pokání, abyste počali ^bvzývati svaté jméno jeho, aby k vám byl milosrdný;

18 Ano, volejte k němu o milosrdenství; neboť on je mocný, aby spasil.

19 Ano, pokořte se a pokračujte v modlitbě k němu.

20 Volejte k němu, když jste na polích svých, ano, za všechna stáda svá.

21 "Volejte k němu v domě svém, ano, za celý dům svůj, jak ráno, tak v poledne i večer.

22 Ano, volejte k němu proti moci nepřátel svých.

23 Ano, "volejte k němu proti ^bďáblu, který je nepřítelem vší "spravedlivosti.

24 Volejte k němu za úrodu na polích svých, aby vám byla prospěšná.

25 Volejte za stáda polí svých, aby se rozrůstala.

26 Ale to není vše; musíte vylíti duši svou v "komůrce své a na tajných místech svých a v pustině své.

27 Ano, a když k Pánu nevoláte, nechť je "srdce vaše ^bplné, pohnuté neustále k modlitbě k němu za blaho vaše a také za blaho těch, kteří jsou kolem vás.

28 A nyní vizte, milovaní bratří moji, pravím vám, nedomnívejte se, že to je vše; neboť jestliže poté, co učiníte všechny věci tyto, budete odmítati "potřebné a nahé a nebudete navštěvovati nemocné a soužené a nebudete

13a 3. Nefi 9:17, 19–20.

b 3. Nefi 15:5.

14a Alma 30:3.

b PP Zákon Mojžíšův.

c NaS 138:35.

15a PP Spasení.

16a PP Milosrdenství,
milosrdný.

b PP Spravedlnost.

c Alma 12:32.

d PP Plán vykoupení.

17a PP Věřiti, víra.

b PP Modlitba.

21a Žalmy 5:2–4;

3. Nefi 18:21.

23a 3. Nefi 18:15, 18.

b PP Ďábel.

c PP Spravedlivost,
spravedlivý.

26a Mat. 6:5–6.

27a PP Srdce.

b PP Přemítati.

28a PP Chudí.

^budíleti ze jmění svého, máte-li, těm, kteří toho mají zapotřebí – pravím vám, nebudete-li činiti některou z těchto věcí, vizte, ^cmodlitba vaše je ^dmarná a nic vám neprospěje a vy jste jako pokrytci, kteří zapírají víru.

29 Tudíž, nepamatujete-li na to, abyste měli ^apravou lásku, jste jako struska, kterou taviči vyvrhují (protože nemá ceny) a je pošlapána nohama lidí.

30 A nyní, bratří moji, přál bych si, abyste poté, co jste obdrželi tak mnohá svědectví, vidouce, že svatá písma svědčí o těchto věcech, vyšli a nesli ^aovoce ku pokání.

31 Ano, chtěl bych, abyste vyšli a nezatvrzovali již déle srdce své; neboť vizte, nyní je doba a ^aden spasení vašeho; a tudíž, budete-li činiti pokání a nebudete-li zatvrzovati srdce své, veliký plán vykoupení se pro vás bude ihned uskutečňovati.

32 Neboť vizte, tento život je dobou na to, aby se lidé ^apřipravili na setkání s Bohem; ano, vizte, den tohoto života je dnem na to, aby lidé vykonávali práce své.

33 A nyní, jak jsem vám pravil dříve, protože se vám dostalo tolika svědectví, tudíž, prosím vás, abyste ^aneodkládali den

^bpokání svého až na konec; neboť po tomto dnu života, který nám je dán, abychom se připravili na věčnost, vizte, nevyužijeme-li řádně času svého, zatímco jsme v tomto životě, pak přijde ^cnoc ^dtemnoty, kdy nemůže býti žádná práce vykonána.

34 Nebudete moci říci, až budete uvedeni do onoho strašného ^astavu: Budu činiti pokání, vrátím se k Bohu svému. Nikoli, to nebudete moci říci; neboť tentýž duch, který ovládá tělo vaše v době, kdy odcházíte z tohoto života, tentýž duch bude míti moc ovládati tělo vaše na onom věčném světě.

35 Neboť vizte, jestliže odkládáte den pokání svého až do smrti, vizte, ^astáváte se poddanými duchu ďáblu a on si vás ^bzpečetí za své; tudíž Duch Páně se od vás vzdálí a nebude míti ve vás místa a ďábel bude míti nad vámi veškerou moc; a toto je konečný stav zlovolných.

36 A toto vím, protože Pán pravil, že nepřebývá v ^anesvatých chrámech, ale v srdci ^bspravedlivých přebývá; ano, a také pravil, že spravedliví usednou v království jeho a již více nevyjdou; ale šat jejich bude vybělen krví Beránkovou.

37 A nyní, milovaní bratří moji, přeji si, abyste si tyto věci zapamatovali a abyste ^apracovali

28b PP Almužna, dávání almužny.

c Mat. 15:7–8.

d Moroni 7:6–8.

29a PP Pravá láska.

30a Mat. 3:8;

Alma 13:13.

31a Řím. 13:11–12.

32a 2. Nefi 2:21;

Alma 12:24; 42:4–6.

33a Hel. 13:38;

NaS 45:2.

b PP Pokání.

c Jan 9:4; NaS 45:17.

d PP Smrt, duchovní;

Temnota, duchovní.

34a Alma 40:13–14.

35a 2. Nefi 28:19–23.

b 2. Nefi 9:9.

36a Mos. 2:37; Alma 7:21;

Hel. 4:24.

b PP Spravedlivost,

spravedlivý.

37a Filip. 2:12.

na spasení svém s bázní před Bohem a abyste již více nepopírali příchod Krista;

38 Abyste již více „nebojovali proti Duchu Svatému, ale abyste ho přijali a vzali na sebe ^bjméno Kristovo; abyste se pokořili až do prachu a ^cuctívali Boha, ať jste na jakémkoli místě, v duchu a v pravdě; a abyste denně žili v ^ddíkuvzdání za mnohá milosrdenství a požehnání, která vám udílí.

39 Ano, a také vás nabádám, bratří moji, abyste neustále ^adbali na modlitbu, abyste nebyli svedeni ^bpokoušenými ďáblivými, aby vás nepřemohl, abyste se posledního dne nestali jeho poddanými; neboť vizte, on vás neodmění ^cničím dobrým.

40 A nyní, milovaní bratří moji, chtěl bych vás nabádati, abyste měli ^atrpělivost a abyste snášeli všeliké strasti; abyste ^bnespílali těm, kteří vás vypuzují pro nesmírnou chudobu vaši, abyste se nestali hříšníky jako oni;

41 Ale abyste měli trpělivost a snášeli ony strasti s pevnou nadějí, že si jednoho dne odpočinete od všech strastí svých.

KAPITOLA 35

Kázání slova maří lstivost Zoramitů – Ti vyhánějí obrácené, kteří se pak v Jeršonu připojují k lidu Ammonovu – Alma je zarmoucen

nad zlovolností lidu. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že poté, co Amulek ukončil tato slova, opustili zástup a šli do země Jeršon.

2 Ano, a zbytek bratří poté, co kázali slovo Zoramitům, také šel do země Jeršon.

3 A stalo se, že poté, co se oblíbenější část Zoramitů společně poradila o slovech, jež jim byla kázána, rozhněvala se pro slovo, neboť mařilo jejich ^alstivost; tudíž oni nechtěli poslouchati tato slova.

4 A vyslali poselství a shromáždili všechny lidi po celé zemi a radili se s nimi o slovech, jež byla promlouvána.

5 Nyní, jejich vládcové a jejich kněží a jejich učitelé nedali lidu najevo svá přání; tudíž zjistili potají smýšlení veškerého lidu.

6 A stalo se, že poté, co zjistili smýšlení veškerého lidu, ti, kteří byli nakloněni slovům, jež promlouval Alma a jeho bratří, byli vypuzeni ze země; a bylo jich mnoho; a přišli také do země Jeršon.

7 A stalo se, že Alma a jeho bratří je poučovali.

8 Nyní, lid Zoramitů se hněval na lid Ammonův, který byl v Jeršonu, a hlavní vládce Zoramitů, jsa velice zlovolným mužem, poslal k lidu Ammonovu poselství požaduje od nich, aby vypudili ze své země všechny

38a PP Svár.

b Mos. 5:8;

Alma 5:38.

c PP Uctívání, uctívati.

d Žalmy 69:31;

NaS 59:7.

PP Díkuvzdání, díky.

39a PP Bdíti, strážní.

b PP Pokoušeti,
pokušení.

c Alma 30:60.

40a PP Trpělivost.

b NaS 31:9.

35 3a PP Kněžská
lstivost.

ty, kteří od nich přešli do jejich země.

9 A vychrlil proti nim mnoho hrozeb. A nyní, lid Ammonův se jejich slov nebál; tudíž je nevypudili, ale přijali všechny chudé ze Zoramitů, kteří k nim přišli; a "nasytili je a oblékli je a dali jim země jako jejich dědictví; a sloužili jim podle jejich potřeb.

10 Nyní, to podnítilo Zoramity k hněvu vůči lidu Ammonovu a počali se stýkati s Lamanity a podněcovali je také k hněvu vůči nim.

11 A tak počali Zoramité a Lamanité činiti přípravy na válku proti lidu Ammonovu, a také proti Nefitům.

12 A tak skončil sedmnáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A lid Ammonův odešel ze země Jeršon a přišel do země Melek a uvolnil místo v zemi Jeršon vojskům Nefitů, aby mohla bojovati s vojsky Lamanitů a s vojsky Zoramitů; a tak počala válka mezi Lamanity a Nefity v osmnáctém roce vlády soudců; a "zpráva o jejich válkách bude podána později.

14 A Alma a Ammon a jejich bratří a také dva synové Almovi se vrátili do země Zarahemla, byvše nástroji v rukou Božích při přivádění "mnoha Zoramitů ku pokání; a tolik, kolik jich bylo přivedeno ku pokání, bylo vyhnáno ze své země; ale mají země jako své dědictví v zemi

Jeršon a chopili se zbraní, aby bránili sebe a své manželky a děti a své země.

15 Nyní, Alma, jsa zarmoucen pro nepravost svého lidu, ano, pro ony války a krveprolití a sváry, které mezi nimi byly; a oznámiv slovo neboli byv vyslán, aby oznamoval slovo mezi všemi lidmi v každém městě; a vida, že srdce lidí se počalo zatvrzovati a že se počali pro přísnost slova "urážeti, byl v srdci nesmírně zarmoucen.

16 Tudíž, dal, aby se jeho synové shromáždili, aby mohl předati každému z nich jednotlivě "pověření ohledně věcí týkajících se spravedlivosti. A my máme zprávu o jeho příkázáních, která jim dal, podle jeho vlastního záznamu.

Příkázání Almova jeho synu Helamanovi.

Obsaženo v kapitolách 36 a 37.

KAPITOLA 36

Alma svědčí Helamanovi o svém obrácení poté, co viděl anděla – Trpěl bolestmi zatracené duše; vzýval jméno Ježíšovo a potom byl zrozen z Boha – Sladká radost naplnila jeho duši – Viděl zástupy andělů chválící Boha – Mnozí obrácení okusili a viděli to, co okusil a viděl on. Kolem roku 74 př. Kr.

"SYNU můj, nakloň ucho slovům mým; neboť ti přísahám, že

9a Mos. 4:26.
PP Blaho a sociální péče.

13a Alma 43:3.
14a Alma 35:6.
15a PP Odpadlictví.

16a PP Správce, správcovství.
36 1a Hel. 5:9–14.

nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti.

2 Chtěl bych, abys činil tak, jak jsem činil já, že jsem pamatoval na zajetí otců našich; neboť byli v "porobě a žádný je nemohl vysvoboditi, leda ^bBůh Abrahámův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův; a on je zajisté v strastech jejich vysvobodil.

3 A nyní, ó synu můj Helamane, viz, ty jsi v mladosti své, a tudíž, prosím tě, abys vyslyšel slova má a učil se ode mne; neboť já vím, že každý, kdo vloží důvěru svou v Boha, bude míti ve "zkouškách svých a v trápeních svých a v strastech svých oporu a bude ^bpozvednut posledního dne.

4 A nechtěl bych, aby sis myslel, že to "vím sám ze sebe – vím to nikoli z časného, ale z duchovního, nikoli z ^btělesné mysli, ale od Boha.

5 Nyní viz, pravím ti, kdybych nebyl "zrozen z Boha, ^bnebyl bych věděl o těchto věcech; ale Bůh mi ústy svého svatého anděla tyto věci oznámil, ne proto, že bych toho já byl "hoden;

6 Neboť já jsem obcházel se syny Mosiášovými, usiluje o "zničení církve Boží; ale viz, Bůh vyslal svého svatého anděla, aby nás v oné cestě zastavil.

7 A viz, promluvil k nám jako-by hlasem hromu, a celá země

se nám "třásla pod nohama; a všichni jsme padli k zemi, neboť na nás přišla ^bbázeň Páně.

8 Ale viz, hlas mi pravil: Povstaň. A já jsem povstal a stanul a spatřil jsem anděla.

9 A on mi pravil: I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již ničiti církev Boží.

10 A stalo se, že jsem padl k zemi; a po dobu "tří dnů a tři noci jsem nemohl otevřítí ústa svá, ani jsem nemohl pohnouti končetinami svými.

11 A anděl ke mně promlouval více věcí, které slyšeli bratří moji, ale já jsem je neslyšel; neboť když jsem uslyšel ona slova – I kdybys ty sám chtěl býti zničen, nesnaž se již dále ničiti církev Boží – byl jsem zasažen tak velikým strachem a úžasem, že bych snad měl býti zničen, že jsem padl k zemi a nic jsem již neslyšel.

12 Ale byl jsem trýzněn "věčnými mukami, neboť duše má byla nejvyšší měrou drásána a trýzněna všemi hříchy mými.

13 Ano, vzpomněl jsem si na všechny hříchy své a na nepravosti, pro které jsem byl "trýzněn bolestmi pekla; ano, viděl jsem, že jsem se bouřil proti svému Bohu a že jsem nezachovával svatá přikázání jeho.

14 Ano, a zavraždil jsem mnohé z dětí jeho neboli spíše jsem je svedl ke zkáze; ano, a

2a Mos. 23:23; 24:17–21.

b Ex. 3:6;

Alma 29:11.

3a Řím. 8:28.

b Mos. 23:21–22.

4a 1. Kor. 2:11;

Alma 5:45–46.

pp Poznání, znalost.

b pp Tělesný.

5a pp Znovuzrozen, zrozen z Boha.

b Alma 26:21–22.

c pp Způsobilost, způsobilý.

6a Mos. 27:10.

7a Mos. 27:18.

b pp Báti se, bázeň, strach – Bázeň Boží.

10a Mos. 27:19–23.

12a NaS 19:11–15.

13a pp Vína.

zkrátka, nepravosti mé byly tak veliké, že sama myšlenka na příchod do přítomnosti mého Boha trýznila duši mou nevýslovnou hrůzou.

15 Ó, pomyslel jsem si, kéž bych "mohl býti vypovězen a zaniknouti jak duši, tak tělem, abych nemusel býti předveden, abych stál v přítomnosti svého Boha, abych byl souzen za ^bskutky své.

16 A nyní, po tři dny a tři noci jsem byl trýzněn, dokonce bolestmi "zatracené duše.

17 A stalo se, že jak jsem tak byl trýzněn mukami, zatímco jsem byl "drásán vzpomínkou na mnohé hříchy své, viz, vzpomněl jsem si také, že jsem slyšel otce svého prorokovati lidu ohledně příchodu jistého Ježíše Krista, Syna Božího, který usmíří hříchy světa.

18 Nyní, když se mysl moje zmocnila této myšlenky, zvolal jsem v srdci: Ó Ježíši, ty Synu Boží, buď milosrdný ke mně, kterýž jsem "v zluči hořkosti a obvinut věčnými ^břetězy smrti.

19 A nyní viz, když jsem si toto pomyslel, nemohl jsem si již více vzpomenouti na bolesti své; ano, vzpomínka na hříchy mé mne již "nedrásala.

20 A ó, jaká "radost a jaké podivuhodné světlo jsem uzřel; ano, duše má byla naplněna

radostí tak nesmírnou, jakou byla bolest má!

21 Ano, pravím ti, synu můj, že nic nemohlo býti tak pronikavé a trpké, jako byly bolesti mé. Ano, a opět ti pravím, synu můj, že na druhé straně nic nemůže býti tak pronikavé a sladké, jako byla radost má.

22 Ano, zdálo se mi, že vidím, tak jako viděl náš otec "Lehi, Boha sedícího na svém trůnu, obklopeného nescetnými zástupy andělů, jak opěvují a chválí svého Boha; ano, a má duše tam toužila býti.

23 Ale viz, končetiny mé nablyly opět "síly své a já jsem stanul na nohou svých a prohlásil jsem lidem, že jsem byl ^bzrozen z Boha.

24 Ano, a od oné doby až do nynějška jsem bez ustání pracoval, abych mohl přiváděti duše ku pokání; abych je mohl přiváděti k tomu, aby "okusily onu nesmírnou radost, kterou jsem okusil já; aby mohly také býti zrozeny z Boha a ^bnaplněny Duchem Svatým.

25 Ano, a nyní viz, ó synu můj, Pán mi dává převelikou radost z ovoce práce mé;

26 Neboť pro "slovo, jež mi udělil, viz, byli mnozí zrozeni z Boha a okusili, jako jsem okusil já, a uzřeli okem v oko, jako jsem uzřel já; tudíž vědí o těchto

15a Zjev. 6:15–17;

Alma 12:14.

^b Alma 41:3;

NaS 1:9–10.

16a PP Zatracení.

17a 2. Kor. 7:10.

18a TJ. trpím nesmírnými
výčitkami svědomí.

^b 2. Nefi 9:45; 28:22;

Alma 12:11;

Mojž. 7:26.

19a PP Vína.

20a PP Radost.

22a 1. Nefi 1:8.

23a Mojž. 1:10.

^b Alma 5:14.

PP Znovuzrozen,

zrozen z Boha.

24a 1. Nefi 8:12;

Mos. 4:11.

^b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 9:20.

PP Duch Svatý.

26a Alma 31:5.

věcech, o kterých jsem promlouval, jako vím já; a poznání, jež mám, je od Boha.

27 A měl jsem oporu ve zkouškách a v trápení všeho druhu, ano, a ve všelikých strastech; ano, Bůh mne vysvobodil z vězení a z pout a ze smrti; ano, a já vkládám důvěru svou v něho a on mne vždy "vysvobodí.

28 A já vím, že mne "pozvedne posledního dne, abych s ním přebýval ve ^bslávě; ano, a budu ho chváliti na věky, neboť on "vyvedl otce naše z Egypta a on pohltil ^dEgyptské v Rudém moři; a vedl je mocí svou do zaslíbené země; ano, a čas od času je vysvobozoval z poroby a ze zajetí.

29 Ano, a on také vyvedl otce naše ze země Jeruzalém; a také je čas od času až do tohoto dne vysvobozoval věčnou mocí svou z "poroby a ze zajetí; a já jsem měl zajetí jejich vždy na paměti; ano, a ty bys měl také, jako já, míti na paměti zajetí jejich.

30 Ale viz, synu můj, to není vše, neboť ty bys měl věděti, jako vím já, že "nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a měl bys také věděti, že nakolik přikázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut. Nyní, tak je podle slova jeho.

KAPITOLA 37

Desky z mosazi a další písma jsou zachováována, aby přivedla duše k spasení – Jaredité byli zničeni pro svou zlovolnost – Jejich tajné přísahy a smlouvy musejí býti před lidem utajeny – Rad'te se s Pánem ve veškerém svém konání – Tak jako Liahona vedla Nefity, tak slovo Kristovo vede lidi k věčnému životu. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj Helamane, přikazuji ti, abys převzal "záznamy, které mi byly ^bsvěřeny;

2 A také ti přikazuji, abys vedl záznam tohoto lidu podle toho, jak jsem to činil já, na deskách Nefiových, a zachovával všechny věci, které jsem zachovával já, v posvátnosti tak, jak jsem je zachovával já; neboť jsou zachovávány pro "moudrý záměr.

3 A tyto "desky z mosazi, které obsahují tyto rytiny, na nichž jsou záznamy svatých písem, které mají rodokmen našich praotců od samého počátku –

4 Viz, bylo prorokováno našimi otci, že budou udržovány a předávány z jednoho pokolení na druhé a budou udržovány a zachovávány rukou Páně, dokud nevyjdou ke každému národu, pokolení, jazyku a lidu, aby poznali "tajemství, která jsou na nich obsažena.

5 A nyní viz, jsou-li udržovány,

27a Žalmy 34:18.

28a 3. Nefi 15:1.

b PP Sláva.

c Ex. 12:51.

d Ex. 14:26–27.

29a Mos. 24:17; 27:16;

Alma 5:5–6.

30a 2. Nefi 1:9–11;

Alma 50:19–22.

37 1a Alma 45:2–8.

b Mos. 28:20.

2a Enos 1:13–18;

Sl. Morm. 1:6–11;

Alma 37:9–12.

3a 1. Nefi 5:10–19.

PP Mosazné desky.

4a PP Tajemství Boží.

musejí si podržeti svůj jas; ano, a ony si podrží svůj jas; ano, a taktéž i všechny desky, které obsahují svaté písmo.

6 Nyní, ty se můžeš domnívati, že to je ^apošetilost ve mně; ale viz, já ti pravím, že ^bmalými a prostými věcmi se uskutečňují věci veliké; a malé prostředky v mnoha případech zahanbují moudré.

7 A Pán Bůh užívá ^aprostředků, aby uskutečnil své veliké a věčné záměry; a velice ^bmalými prostředky Pán zahanbuje moudré a uskutečňuje spasení mnoha duší.

8 A nyní, doposud bylo moudrostí v Bohu, aby tyto věci byly zachovávány; neboť viz, ^arozšířily paměť tohoto lidu, ano, a přesvědčily mnohé o omylu jejich cest a přivedly je k poznání jejich Boha k spasení jejich duše.

9 Ano, pravím ti, ^akdyby nebylo těchto věcí, které tyto záznamy obsahují, které jsou na těchto deskách, Ammon a jeho bratří by nebyli ^bpresvědčili tolik tisíc Lamanitů o nesprávných tradicích jejich otců; ano, tyto záznamy a jejich ^cslova je přivedla ku pokání; to jest, přivedla je k poznání Pána, jejich Boha, a k radosti v Ježiši Kristu, jejich Vykupiteli.

10 A kdo ví, zdali skrze ně jich nebude přivedeno mnoho tisíc, ano, a také mnoho tisíc našich

tvrdošijných bratří Nefitů, kteří nyní zatvrzují srdce své v hříchu a nepravostech, k poznání Vykupitele svého?

11 Nyní, tato tajemství mi ještě nebyla plně oznámena; tudíž se zdržím o tom mluvit.

12 A postačí, jestliže jen řeknu, že jsou zachovávány pro moudrý záměr, kterýžto záměr je znám Bohu; neboť on ^aradí v moudrosti nad všemi svými díly, a stezky jeho jsou přímé a cesta jeho je ^bjeden věčný koloběh.

13 Ó, pamatuj, pamatuj, synu můj Helamane, jak ^apřísná jsou příkázání Boží. A on pravil: ^bBudete-li zachovávatí příkázání má, bude se vám v zemi ^cdařiti – ale nebudeš-li zachovávatí příkázání jeho, budeš z přitomnosti jeho odříznut.

14 A nyní, pamatuj, synu můj, že ti Bůh ^asvěřil tyto věci, které jsou ^bposvátné, které udržoval v posvátnosti a které také bude udržovati a zachovávatí ^cpro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázati moc svou budoucím pokolením.

15 A nyní viz, říkám ti duchem proroctví, že budeš-li přestupovati příkázání Boží, viz, tyto věci, které jsou posvátné, ti budou mocí Boží odňaty a ty budeš vydán Satanovi, aby tě mohl prosívati jako plevy ve větru.

6a 1. Kor. 2:14.
b 1. Nefi 16:28–29;
NaS 64:33; 123:15–17.
7a Iz. 55:8–9.
b 2. Král. 5:1–14.
8a 2. Tim. 3:15–17;
Mos. 1:3–5.

9a Mos. 1:5.
b Alma 18:36; 22:12.
c PP Evangelium.
12a 2. Nefi 9:28;
Jákos 4:10.
b 1. Nefi 10:19;
Alma 7:20.

13a 2. Nefi 9:41.
b Alma 9:13;
3. Nefi 5:22.
c Mos. 1:7; Alma 50:20.
14a NaS 3:5.
b PP Svatý.
c 1. Nefi 9:3–6.

16 Ale budeš-li zachovávatí přikázání Boží a budeš-li nakládati s těmito věcmi, které jsou posvátné, podle toho, co ti Pán přikazuje (neboť ty se musíš obracet k Pánu ohledně čehokoli, co s nimi musíš činiti), viz, žádná moc na zemi ani v pekle ti je nemůže ^aodebrati, neboť Bůh je mocný natolik, že naplní všechna slova svá.

17 Neboť on naplní všechny přísliby své, které ti dá, neboť on naplnil přísliby své, které dal otcům našim.

18 Neboť jim přislíbil, že tyto věci ^azachová pro moudrý záměr v něm, aby mohl ukázati moc svou budoucím pokolením.

19 A nyní viz, jeden záměr již naplnil, totiž znovuzřízení ^amnoha tisíc Lamanitů k poznání pravdy; a ukázal na nich moc svou, a ještě na nich také moc svou ukáže ^bbudoucím pokolením; tudíž budou zachovávány.

20 Tudíž ti přikazuji, synu můj Helamane, abys byl pilný v plnění všech mých slov a abys byl pilný v zachovávaní přikázání Božích, jak jsou psána.

21 A nyní, promluvíím k tobě o oněch ^advaceti čtyřech deskách, abys je udržoval, aby mohlo lidu mohla býti ukázána tajemství a díla temnoty a jejich ^btajná díla neboli tajná díla onoho lidu, který byl zničen; ano, všechny jejich vraždy a loupení a jejich plenění a všechna jejich zlovol-

nost a ohavnosti mohou býti ukázány tomuto lidu; ano, a abys uchovával tyto ^cpřekladaatele.

22 Neboť viz, Pán viděl, že lid jeho počal působiti v temnotě, ano, konati tajné vraždy a ohavnosti; tudíž Pán pravil, že nebudou-li činiti pokání, budou vyhlazeni s tváře země.

23 A Pán pravil: Připravím služebníkovi svému Gazelemovi ^akámen, který bude vyzařovati v temnotě světlo, abych mohl odkrýti lidem svým, kteří mi slouží, abych jim mohl odkrýti díla bratří jejich, ano, tajná díla jejich, jejich díla temnoty, a jejich zlovolnost a ohavnosti.

24 A nyní, synu můj, tyto překladaatele byly připraveny, aby se mohlo naplniti slovo Boží, které on pravil řka:

25 ^aVynesu z temnoty na světlo všechna tajná díla jejich a ohavnosti jejich; a nebudou-li činiti pokání, ^bvyhledám je s tváře země; a vynesu na světlo všechny tajnosti a ohavnosti jejich každému národu, který bude od nynějška nadále vlastniti tuto zemi.

26 A nyní, synu můj, my vidíme, že pokání nečinili; tudíž byli zničeni, a potud se slovo Boží naplnilo; ano, jejich tajné ohavnosti byly vneseny z temnoty a byly nám oznámeny.

27 A nyní, synu můj, přikazuji ti, abys zadržel všechny jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich

16a JS–Ž 1:59.
18a NaS 5:9.
19a Alma 23:5.
b Enos 1:13;

Morm. 7:8–10.
21a Eter 1:1–5.
b PP Tajná spolčení.
c PP Urim a Thumim.

23a Mos. 8:13.
25a NaS 88:108–110.
b Mos. 21:26.

dohody v jejich tajných ohavnostech; ano, a všechna jejich "znamení a jejich divy budeš před tímto lidem tajiti, aby je nepoznali, aby snad také neupadli v temnotu a nebyli zničeni.

28 Neboť viz, na celé této zemi leží "prokletí, že na všechny ony činitele temnoty přijde zničení podle moci Boží, až budou plně zralí; tudíž si přeji, aby tento lid nemusel býti zničen.

29 Tudíž budeš před tímto lidem ony tajné plány jejich "přísah a jejich smluv tajiti a pouze jejich zlovolnost a jejich vraždy a jejich ohavnosti mu budeš oznamovati; a budeš je učiti, aby si takovou zlovolnost a ohavnosti a vraždy ^bhnusili; a také je budeš učiti, že onen lid byl zničen pro svou zlovolnost a ohavnosti a své vraždy.

30 Neboť viz, povraždili všechny proroky Páně, kteří přišli mezi ně, aby jim oznamovali nepravosti jejich; a krev těch, které zavraždili, křičela k Pánu, jejich Bohu, o odplatu na těch, kteří byli jejich vražedníky; a tak soudy Boží přišly na tyto činitele temnoty a tajných spolčení.

31 Ano, a prokleta buď tato země na věky věků pro ony činitele temnoty a tajná spolčení, až ke zničení, ledaže budou činiti pokání, nežli plně uzrají.

32 A nyní, synu můj, pamatuj na slova, jež jsem k tobě pro-

mlouval; nesvěřuj ony tajné plány tomuto lidu, ale uč je věčné "nenávisti k hříchu a k nepravosti.

33 "Kaž jim pokání a víru v Pána Ježíše Krista; uč je, aby se pokořili a aby byli ^bmírní a pokorní v srdci; uč je, aby odolávali každému "pokušení ďáblovu svou vírou v Pána Ježíše Krista.

34 Uč je, aby nikdy nebyli znaveni konáním dobra, ale aby byli mírní a pokorní v srdci; neboť takoví naleznou "odpočinutí duši své.

35 Ó, pamatuj, synu můj, a uč se "moudrosti v mládí svém; ano, nauč se v mládí svém zachovávatí přikázání Boží.

36 Ano, a "volej k Bohu o veškerou podporu svou; ano, nechť veškerá konání tvá jsou pro Pána, a ať jdeš kamkoli, nechť je to v Pánu; ano, nechť veškeré myšlenky tvé směřují k Pánu; ano, nechť náklonnost srdce tvého ulpí na Pánovi na věky.

37 "Rad' se s Pánem ve veškerém konání svém a on tě povede k dobrému; ano, když večer uléháš, uléhej v Pánu, aby nad tebou bděl ve spánku tvém; a když ráno vstáváš, nechť je tvé srdce naplněno ^bpoděkováním Bohu; a jestliže toto budeš činiti, budeš pozvednut posledního dne.

38 A nyní, synu můj, mám

27a Hel. 6:22.

28a Alma 45:16;
Eter 2:7–12.

29a Hel. 6:25.

b Alma 13:12.

32a 2. Nefi 4:31.

33a PP Kázati.

b PP Mírnost, mírný.

c PP Pokoušeti,
pokušení.

34a Žalmy 37:4–7;

Mat. 11:28–30.

35a PP Moudrost.

36a PP Modlitba.

37a Jákob 4:10;
NaS 3:4.

b NaS 46:32.

něco, co bych ti chtěl říci o oně věci, kterou naši otcové nazývají koulí neboli ukazatelem – neboli naši otcové ji nazývali „Liahonou, což přeloženo je kompas; a připravil ji Pán.

39 A viz, žádný člověk neumí vypracovati tak pečlivě vypracování. A viz, byla připravena, aby našim otcům ukazovala směr, kterým mají putovati v pustině.

40 A pracovala pro ně podle jejich „víry v Boha; tudíž jestliže měli víru, aby věřili, že Bůh může způsobiti, že ona vřetena budou ukazovati cestu, kterou mají jíti, viz, stalo se tak; tudíž tento zázrak, a také mnohé jiné zázraky, byl pro ně vykonáván mocí Boží, den za dnem.

41 Nicméně, protože ony zázraky byly konány „malými prostředky, ukázala jim podivuhodná díla. Byli nedbalí a zapomněli uplatňovati svou víru a pílí a pak ona podivuhodná díla ustala a oni ve svém putování nepostupovali;

42 Tudíž setrvali v pustině neboli neputovali přímým směrem a byli pro své přestupky sužováni hladem a žízní.

43 A nyní, synu můj, chtěl bych, abys pochopil, že tyto věci nejsou bez nástinu; neboť jak byli naši otcové nedbalí dbáti tohoto kompasu (nyní, tyto věci byly časné), nedařilo se jim; právě tak je tomu s věcmi, jež jsou duchovní.

44 Neboť viz, je stejně snadné dbáti „slova Kristova, jež ti bude ukazovati přímý směr k věčné blaženosti, jako bylo snadné pro naše otce dbáti tohoto kompasu, který jim ukazoval přímý směr do zaslíbené země.

45 A nyní, já pravím, není v této věci předobraz? Neboť právě tak jistě, jako tento ukazatel přivedl naše otce tím, že následovali jeho směr, do zaslíbené země, tak nás přenesou slova Kristova, jestliže budeme následovati jejich směr, přes toto údolí smutku do daleko lepší země zaslíbení.

46 Ó synu můj, nebuďme „nedbalí proto, že ^bcesta je snadná; neboť tak tomu bylo s našimi otcí; neboť tak to pro ně bylo připraveno, že kdyby pohlédli, mohli ^cžítí; právě tak je tomu s námi. Cesta je připravena, a jestliže na ni budeme hleděti, můžeme žítí na věky.

47 A nyní, synu můj, hled', aby ses staral o tyto posvátné věci, ano, hled', abys pohlížel k Bohu a žil. Jdi k tomuto lidu a ozna-muj slovo, buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

Příkázání Almova jeho synu Šiblonovi.

Obsaženo v kapitole 38.

KAPITOLA 38

Šiblon byl pronásledován pro

38a 1. Nefi 16:10; 18:12;
NaS 17:1.

40a 1. Nefi 16:28.

41a Alma 37:6–7.

44a Žalmy 119:105;

1. Nefi 11:25;
Hel. 3:29–30.

46a 1. Nefi 17:40–41.

b Jan 14:5–6;

2. Nefi 9:41; 31:17–21;

NaS 132:22, 25.

c Jan 11:25;

Hel. 8:15;

3. Nefi 15:9.

spravedlivost – Spasení je v Kristu, který je životem a světlem světa – Držte na uzdě všechny své vášně. Kolem roku 74 př. Kr.

SYNU můj, nakloň ucho slovům mým, neboť ti pravím, tak jako jsem pravil Helamanovi, že nakolik budeš zachovávatí přikázání Boží, bude se ti v zemi dařiti; a nakolik přikázání Boží zachovávatí nebudeš, budeš z přítomnosti jeho odříznut.

2 A nyní, synu můj, věřím, že v tobě budu míti velikou radost pro tvou stálost a pro tvou věrnost Bohu; neboť jak jsi počal ve své mladosti pohlížeti k Pánu, svému Bohu, doufám, že právě tak budeš "nadále zachovávatí přikázání jeho; neboť požehnaný je ten, kdo ^bvytrvá do konce.

3 Pravím ti, synu můj, že již nyní jsem z tebe měl velikou radost pro tvou věrnost a tvou píli a tvou trpělivost a tvou shovívavost u lidu "Zoramitů.

4 Neboť vím, že jsi byl v poutech; ano, a také vím, že jsi byl pro slovo kamenován; a všechny tyto věci jsi snášel s "trpělivostí, protože Pán byl ^bs tebou; a nyní víš, že Pán tě vysvobodil.

5 A nyní, synu můj Šiblone, chtěl bych, aby sis zapamatoval, že nakolik budeš vkládati

"důvěru svou v Boha, právě tak budeš ^bvysvobozován ze zkoušek svých a z "trápení svých a ze strastí svých, a že budeš pozvednut posledního dne.

6 Nyní, synu můj, nechtěl bych, aby sis myslel, že tyto věci vím sám ze sebe, ale to Duch Boží, který je ve mně, mi to oznamuje; neboť kdybych nebyl "zrozen z Boha, neznal bych tyto věci.

7 Ale viz, Pán ve svém velikém milosrdenství vyslal "anděla svého, aby mi oznámil, že musím zastaviti dílo ^bzkázy mezi lidem jeho; ano, a viděl jsem anděla tváří v tvář, a on ke mně promlouval a hlas jeho byl jako hrom a otrásal celou zemí.

8 A stalo se, že po tři dny a tři noci jsem byl v nejtrpčí bolesti a úzkosti duše; a nikdy, dokud jsem nezvolal k Pánu Ježíši Kristu o milosrdenství, jsem nezískal "odpuštění hříchů svých. Ale viz, zvolal jsem k němu a nalezl jsem pokoj duši své.

9 A nyní, synu můj, pověděl jsem ti to, aby ses mohl naučiti moudrosti, aby ses mohl ode mne poučiti, že není "žádné jiné cesty nebo prostředku, jímž by mohl člověk býti spasen, jediné v Kristu a skrze něj. Viz, on je život a ^bsvětlo světa. Viz, on je slovo pravdy a spravedlivosti.

10 A nyní, tak jak jsi slovo

38 2a Alma 63:1–2.
b 2. Nefi 31:15–20;
3. Nefi 15:9;
27:6, 16–17.
3a Alma 31:7.
4a pp Trpělivost.
b Řím. 8:35–39.
5a Alma 36:27.

pp Důvěra,
důvěřovatí.
b Mat. 11:28–30.
c NaS 3:8; 121:7–8.
6a Alma 36:26;
NaS 5:16.
pp Znovuzrozen,
zrozen z Boha.

7a Mos. 27:11–17.
b Alma 26:17–18;
36:6–11.
8a pp Odpuštění hříchů.
9a Hel. 5:9.
b Mos. 16:9.

počal učití, právě tak bych chtěl, abys učil nadále; a chtěl bych, abys byl pilný a umírněný ve všech věcech.

11 Hleď, aby ses nepovyšoval k pýše; ano, hleď, aby ses "nevychloubal svou vlastní moudrostí, ani svou velikou silou.

12 Užívej smělosti, ale ne panovačnosti; a hleď také, abys držel na uzdě všechny vášně své, abys mohl býti naplněn láskou; hleď, aby ses zdržel zahálky.

13 Nemodli se tak, jak to dělají Zoramité, neboť jsi viděl, že se modlí, aby byli slyšeni od lidí a aby byli chváleni pro svou moudrost.

14 Neříkej: Ó Bože, děkuji ti, že jsme "lepší nežli bratří naši; ale raději říkej: Ó Pane, odpusť mi ^bnehodnost mou a pamatuj na bratří mé v milosrdenství – ano, přiznávej nehodnost svou před Bohem za všech dob.

15 A kéž Pán žehná duši tvé a přijme tě posledního dne do království svého, abys usedl v pokoji. Nyní jdi, synu můj, a uč slovu tento lid. Buď rozvážný. Synu můj, měj se dobře.

Příkázání Almova jeho synu Koriantonovi.

Obsaženo v kapitolách 39 až 42 včetně.

KAPITOLA 39

Pohlavní hřích je ohavností – Kori-

antonovy hříchy bránily Zoramitům přijmouti slovo – Kristovo vykoupení působí zpětně při spasení věrných, kteří mu předcházeli. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, mám něco více, co bych ti chtěl říci nežli to, co jsem pravil tvému bratrovi; neboť viz, což jsi nepozoroval stálost svého bratra, jeho věrnost a jeho píli při zachovávání příkázání Božích? Viz, což ti nedal dobrý příklad?

2 Neboť ty jsi mezi lidem "Zoramitů nedbal mých slov tolik, jako tvůj bratr. Nyní, toto je to, co mám proti tobě; ty jsi dospěl k vychloubání se silou svou a moudrostí svou.

3 A to není vše, synu můj. Ty jsi učinil to, co mne zarmoutilo; neboť jsi opustil službu a šel jsi do země Siron za hranici s Lamanity za "nevěstkou Isabel.

4 Ano, ona "uloupila srdce mnohých; ale to nebylo žádnou omluvou pro tebe, synu můj. Ty sis měl hleděti služby, která ti byla svěřena.

5 Což nevíš, synu můj, že "tyto věci jsou ohavností v očích Páně; ano, ohavnější nade všechny hříchy kromě prolití nevinné krve nebo zapření Ducha Svatého?

6 Neboť viz, jestliže "zapřeš Ducha Svatého, když již v tobě jednou měl místa, a víš, že ho zapíráš, viz, to je hřích, který je ^bneprominutelný; ano, a kdokoli

11a pp Domýšlivost, marnivost, pýcha.

14a Alma 31:16.

b Lukáš 18:10–14.

39 2a Alma 38:3.

3a pp Smyslnost, smyslný.

4a Přísl. 7:6–27.

5a pp Pohlavní nemorálnost.

6a NaS 76:35–36.

b pp Neprominutelný hřích.

vraždí proti světlu a poznání Božímu, pro toho není snadné získati ^codpuštění; ano, pravím ti, synu můj, že pro toho není snadné získati odpuštění.

7 A nyní, synu můj, kéž by Bůh byl dal, abys nebyl ^avinen tak velikým zločinem. Nezapýval bych se tvými zločiny a nedrásal tvou duši, kdyby to nebylo pro tvé dobro.

8 Ale viz, před Bohem nemůžeš ukryti své zločiny; a nebudeš-li činiti pokání, budou státi jako svědectví proti tobě posledního dne.

9 Nyní, synu můj, chtěl bych, abys činil pokání a abys zanechal hříchů svých a abys již nechodil za ^ažádostmi očí svých, ale aby ses ^bzapřel ve všech těchto věcech; neboť neučiníš-li tak, nemůžeš na žádný způsob zděditi království Boží. Ó, pamatuj a vezmi si to k srdci a zapři se v těchto věcech.

10 A přikazuji ti, aby sis vzal k srdci, že se budeš ve svém počínání raditi se svými staršími bratry; neboť viz, ty jsi mladý a máš zapotřebí, aby se o tebe tvoji bratři starali. A dbej jejich rad.

11 Nestrp, aby tě svedlo něco marného nebo pošetilého; nestrp, aby ďábel opět svedl srdce tvé k oněm zlovolným nevěstkám. Viz, ó synu můj, jak velikou nepravost jsi přivodil na ^aZoramity; neboť když viděli

tvé ^bchování, nechtěli věriti slovům mým.

12 A nyní, Duch Páně mi praví: ^aPřikaz dětem svým, aby činily dobro, aby nesvedly srdce mnoha lidí ke zkáze; tudíž ti přikazuji, synu můj, v bázni Boží, aby ses zdržel svých nepravostí;

13 Aby ses obracel k Pánu celou svou myslí, mocí a silou; abys již nesváděl srdce dalších k tomu, aby činili zlovolně; ale raději aby ses k nim vrátil a aby ses ^apřiznal k svým chybám a k tomu zlu, které jsi učinil.

14 ^aNeusiluj o bohatství ani o marné věci tohoto světa; neboť viz, nemůžeš si je vzíti s sebou.

15 A nyní, synu můj, chtěl bych ti říci něco o příchodu Krista. Viz, pravím ti, je to ten, který zajisté přijde, aby sňal hříchy světa; ano, přijde, aby lidu svému oznámil radostné zvěsti spasení.

16 A nyní, synu můj, toto byla ona služba, k níž jsi byl povolán, oznamovati tyto radostné zvěsti tomuto lidu, abys připravil mysl jejich; neboli spíše, aby k nim mohlo přijíti spasení, aby mohli připravit mysl svých ^adětí, aby slyšely slovo v době příchodu jeho.

17 A nyní, upokojím poněkud mysl tvoji v této věci. Viz, podivuješ se, proč tyto věci mají býti známy tak dlouho dopředu. Viz, pravím ti, což není duše v této době Bohu stejně drahá,

6c NaS 64:10.

pp Odpustiti.

7a pp Vina.

9a pp Tělesný.

b 3. Nefi 12:30.

11a Alma 35:2–14.

b Řím. 2:21–23; 14:13;

Alma 4:11.

12a pp Prikázání Boží;

Učitel, učiti.

13a Mos. 27:34–35.

14a Mat. 6:25–34;

Jákob 2:18–19;

NaS 6:6–7; 68:31–32.

16a pp Rodina –

Zodpovědnosti rodičů.

jako bude duše v době příchodu jeho?

18 Což není stejně nutné, aby byl plán vykoupení oznámen tomuto lidu jakož i jeho dětem?

19 Což není pro Pána v této době stejně snadné, aby poslal anděla svého, aby hlásal tyto radostné zvěsti nám, stejně jako našim dětem, nebo jako po době příchodu svého?

KAPITOLA 40

Kristus uskutečňuje vzkříšení všech lidí – Spravedliví mrtví jdou do ráje a zlovolní do zevní temnoty, aby čekali na den svého vzkříšení – Při vzkříšení budou všechny věci znovuzříženy do svého vlastního a dokonalého uspořádání. Kolem roku 74 př. Kr.

NYNÍ, synu můj, zde je ještě něco, co bych ti chtěl říci; neboť cítím, že si tvá mysl dělá starosti ohledně vzkříšení mrtvých.

2 Viz, pravím ti, že není žádného vzkříšení – neboli, řekl bych, jinými slovy, že toto smrtelné si neoděje “nesmrtelnost, tato porušitelnost si neoděje neporušitelnost – až do doby po příchodu Krista.

3 Viz, on uskutečňuje “vzkříšení mrtvých. Ale viz, synu můj, vzkříšení ještě není. Nyní, odhalím ti tajemství; nicméně je mnoho ^btajemství, která jsou ‘utajena, takže je nezná nikdo

kromě Boha samotného. Ale ukáži ti něco, nač jsem se pilně tázal Boha, abych mohl zvědět – a to o vzkříšení.

4 Viz, je určena doba, kdy všichni “vyjdou z mrtvých. Nyní, kdy ta doba přijde, nikdo neví; ale Bůh zná tu dobu, která je určena.

5 Nyní, zda bude jedna doba nebo “druhá doba nebo třetí doba, kdy lidé vyjdou z mrtvých, na tom nezáleží; neboť Bůh ^bzná všechny tyto věci; a mně postačí vědět, že tomu tak je – že je určena doba, kdy všichni vstanou z mrtvých.

6 Nyní, mezi dobou smrti a dobou vzkříšení musí nezbytně býti prostor.

7 A nyní bych se zeptal, co se děje s “dušemi lidí od této doby smrti do doby určené ke vzkříšení?

8 Nyní, zda je pro lidi určena více nežli jedna doba, kdy povstanou, na tom nezáleží; neboť všichni neumírají najednou, a na tom nezáleží; u Boha je vše jako jeden den a čas je měřen pouze lidem.

9 Tudíž, lidem je určena doba, kdy vstanou z mrtvých; a mezi časem smrti a vzkříšením je prostor. A nyní, ohledně onoho prostoru času, co se děje s dušemi lidí, to je ta věc, na kterou jsem se pilně tázal Pána, abych zvěděl; a to je ta věc, kterou vím.

10 A až přijde doba, kdy

40 2a Mos. 16:10–13.
pp Nesmrtelnost, nesmrtelný.
b 1. Kor. 15:53–54.
c 1. Kor. 15:20.

3a pp Vzkříšení.
b pp Tajemství Boží.
c NaS 25:4; 124:41.
4a Jan 5:28–29.
5a Mos. 26:24–25;

NaS 43:18; 76:85.
b pp Bůh, Božstvo.
7a Alma 40:21;
NaS 138.
pp Duše.

všichni vstanou, pak poznají, že Bůh zná veškeré ^alhůty, které jsou člověku určeny.

11 Nyní, ohledně stavu duše mezi ^asmrtí a ^bvzkříšením – Viz, anděl mi oznámil, že duchové všech lidí, jakmile odejdou z tohoto smrtelného těla, ano, duchové všech lidí, ať jsou dobří nebo zlí, jsou dovedeni ^bdomů k tomu Bohu, který jim dal život.

12 A pak, stane se, že duchové těch, kteří jsou spravedliví, jsou přijati do stavu ^aštěstí, který se nazývá ^bráj, do stavu ^codpočinutí, do stavu ^dpokoje, kde budou odpočívati ode všech trápení svých a ode všech starostí a smutku.

13 A pak, stane se, že duchové zlovolných, ano, kteří jsou zlí – neboť viz, nemají žádný díl ani část Ducha Páně; neboť viz, oni si volili raději zlé skutky nežli dobré; tudíž do nich vstoupil duch ^aďáblův a zmocnil se jejich domu – a tito budou vyvrženi do zevní ^atemnoty; a tam bude ^bpláč a nářek a skřípění zubů, a to pro jejich vlastní nepravost, protože jsou vedeni jako zajatí vůli ^aďablovou.

14 Nyní, toto je stav duší ^azlovolných, ano, v temnotě, a stav ^bstrašného, ^cděsivého očekávání ohnivého rozhořčení hněvu Božího vůči nim; tak zůstávají

v tomto ^cstavu, stejně jako spravedliví v ^aráji, až do doby svého ^bvzkříšení.

15 Nyní, jsou někteří, kteří to chápou tak, že tento stav štěstí a tento stav bídy duše před ^bvzkříšením je první ^avzkříšení. Ano, připouštím, že to může býti nazváno ^bvzkříšením, ono pozvednutí ducha nebo duše a jejich vydání štěstí, nebo ^bbídy podle slov, která byla řečena.

16 A viz, opět bylo řečeno, že je ^aprvní ^bvzkříšení, ^cvzkříšení všech těch, kteří byli nebo kteří jsou nebo kteří budou až do ^bvzkříšení Kristova z mrtvých.

17 Nyní, nedomníváme se, že toto první ^avzkříšení, o němž se takto praví, může býti oním ^bvzkříšením duší a jejich ^cvydáním štěstí nebo ^dbídy. Nemůžeš se domnívati, že to je to, co to znamená.

18 Viz, pravím ti: Nikoli; ale to znamená opětné spojení duše s tělem, těch od dnů Adamových až do ^avzkříšení Kristova.

19 Nyní, zda duše a těla těch, o nichž bylo promlouváno, budou všechny opětné spojeny ^anajednou, ^bzlovolných a také ^cspravedlivých, to nepravím; nechť postačí, že pravím, že všichni ^dvyjdou; neboli jinými slovy jejich ^evzkříšení nastane ^fpřed ^gvzkříšením těch, kteří zemřou po ^hvzkříšení Kristově.

10a Skut. 17:26.

11a Lukáš 16:22–26;

1. Petr. 3:18–19; 4:6;

NaS 76:71–74; 138.

^b Kaz. 12:7;

2. Nefi 9:38.

12a ^{pp} Radost.

^b ^{pp} Ráj.

^c ^{pp} Odpočinouti,

odpočinutí,

^d spočinouti.

^d NaS 45:46.

^{pp} Pokoj.

13a ^{pp} Peklo.

^b Mat. 8:12; Mos. 16:2.

14a NaS 138:20.

^b Jákob 6:13; Mojž. 7:1.

^c Alma 34:34.

16a Jákob 4:11;

Mos. 15:21–23.

^b ^{pp} Vzkříšení.

17a NaS 76:17, 32, 50–51.

18a Mat. 27:52–53.

19a Mos. 15:26.

20 Nyní, synu můj, nepravím, že jejich vzkříšení přijde při vzkříšení Kristově; ale viz, předkládám to jako svůj názor, že duše a těla spravedlivých budou opětně spojena při vzkříšení Kristově a "vystoupení jeho do nebe.

21 Ale zda to bude při vzkříšení jeho, nebo po něm, to nepravím; ale tolik pravím, že mezi smrtí a vzkříšením těla je "prostor a stav duše ve ^bštěstí, nebo v "bídě až do doby, která je určena Bohem, aby mrtví vyšli a byli opětně spojeni, jak duše, tak tělo, a byli "přivedeni, aby stanuli před Bohem a aby byli souzení podle skutků svých.

22 Ano, toto uskutečňuje znovuzřízení oněch věcí, o nichž bylo promlouváno ústy proroků.

23 "Duše bude ^bznovuzřízena k "tělu a tělo k duši; ano, a každá končetina a každý kloub budou znovuzřízeny ke svému tělu; ano, vpravdě vlas z hlavy nebude ztracen; ale všechny věci budou znovuzřízeny do své vlastní a dokonalé schránky.

24 A nyní, synu můj, toto je ono znovuzřízení, o němž bylo "promlouváno ústy proroků –

25 A pak se budou spravedliví skvíti v království Božím.

26 Ale viz, strašná "smrt přijde na zlovolné; neboť zemřou co

do věcí týkajících se věci spravedlivosti; neboť jsou nečistí a žádná ^bnečistá věc nemůže zděditi království Boží; ale budou vyvrženi a vydáni k tomu, aby pojedli ovoce své práce neboli svých skutků, které byly zlé; a vypijí kal z kalicha hořkosti.

KAPITOLA 41

Při vzkříšení lidé vcházejí do stavu nekonečného štěstí, nebo nekonečné bídy – Zlovolnost nikdy nebyla štěstím – Tělesní lidé jsou na světě bez Boha – Každá osoba při znovuzřízení získává opět rysy a vlastnosti získané ve smrtelnosti. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, mám něco, co bych ti chtěl říci o onom znovuzřízení, o němž se mluvilo; neboť viz, někteří "překroutili písma a sešli pro tuto věc daleko ^bz cesty. A já cítím, že tvá mysl si dělala starosti i v této věci. Ale viz, já ti to vysvětlím.

2 Pravím ti, synu můj, že plán znovuzřízení požaduje spravedlnost Boží; neboť je nutné, aby všechny věci byly znovuzřízeny ke svému vlastnímu řádu. Viz, je nutné a spravedlné podle moci a vzkříšení Kristova, aby duše člověka byla znovuzřízena k tělu svému a aby každá "část těla byla k němu znovuzřízena.

3 A "spravedlnost Boží poža-

20a PP Nanebevstoupení.

21a Lukáš 23:39–43.

b PP Ráj.

c PP Peklo.

d Alma 42:23.

23a TJ. Duch.

NaS 88:15–17.

PP Duše.

b 2. Nefi 9:12–13;

Alma 11:40–45.

c PP Tělo.

24a Iz. 26:19.

26a 1. Nefi 15:33;

Alma 12:16.

b Alma 11:37.

41 1a 2. Petr. 1:20; 3:16;

Alma 13:20.

b PP Odpadlictví.

2a Alma 40:23.

3a PP Spravedlnost.

duje, aby lidé byli ^bsouzeni podle ‘skutků svých; a jestliže skutky jejich v tomto životě byly dobré a jestliže přání srdce jejich byla dobrá, aby také oni byli posledního dne ^aznovuzřízení k tomu, co je dobré.

4 A jestliže jsou skutky jejich zlé, pak oni k nim budou ^aznovuzřízení pro zlo. Tudíž, vše bude znovuzřízeno ke svému vlastnímu řádu, každá věc do své přirozené schránky – ^bsmrtelnost bude pozvednuta k nesmrtelnosti, ‘porušitelnost k neporušitelnosti – vše bude pozvednuto k ^anekonečnému štěstí, aby zdědilo království Boží, nebo k nekonečné bídě, aby zdědilo království ďáblovo, jedno na jedné straně a druhé na druhé –

5 Jeden bude pozvednut ke štěstí, podle svých přání štěstí, neboli k dobru, podle svých přání dobra; a druhý ke zlu, podle svých přání zla; neboť jak si přál po celý den činiti zlo, právě tak bude míti svou odměnu zla, až přijde noc.

6 A tak tomu je i na straně druhé. Jestliže činil pokání z hříchů svých a jestliže toužil po spravedlivosti do konce dnů svých, právě tak bude odměněn spravedlivostí.

7 ^aTo jsou ti, kteří jsou vykou-

peni Pánem; ano, to jsou ti, kteří jsou vyňati, kteří jsou vysvobozeni z oné nekonečné noci temnoty; a tak oni stojí, nebo padají; neboť viz, jsou svými ^bvlastními soudci, ať činí dobro, nebo zlo.

8 Nyní, ustanovení Boží jsou ^aneměnná; tudíž cesta je připravena, aby každý, kdo chce, mohl po ní kráčet a býti spasen.

9 A nyní viz, synu můj, neodvažuj se ^adopustiti se dalšího přestupku proti Bohu svému u těch bodů nauky, u nichž ses doposud odvažoval dopouštět se hříchu.

10 Nedomnívej se, protože se mluvilo o znovuzřízení, že budeš znovuzřízen z hříchu ke štěstí. Viz, pravím ti, ^azlovolnost nikdy nebyla štěstím.

11 A nyní, synu můj, všichni lidé, kteří jsou ve stavu ^apřirozenosti neboli, řekl bych, v ^btělesném stavu, jsou ve žluči hořkosti a v poutech nepravosti; jsou na světě ‘bez Boha a jdou proti přirozenosti Boží; tudíž, jsou ve stavu opačném k povaze štěstí.

12 A nyní viz, znamená slovo znovuzřídití vzítí věc v přirozeném stavu a umístiti ji do stavu nepřirozeného neboli umístiti ji do stavu opačného vůči její přirozenosti?

13 Ó synu můj, tak tomu není;

3b pp Počet vydatí, zodpovědnost, zodpovědný; Soud, soudíti.
c pp Skutky.
d Hel. 14:31.
4a Alma 42:28.
b 2. Nefi 9:12–13; NaS 138:17.

pp Vzkříšení.
c 1. Kor. 15:51–55.
d pp Věčný život.
7a NaS 76:50–70.
b 2. Nefi 2:26; Alma 42:27; Hel. 14:30.
pp Svoboda jednání.
8a NaS 1:38.

9a NaS 42:23–28.
10a Žalmy 32:10; Iz. 57:20–21; Hel. 13:38.
11a Mos. 3:19.
pp Přirozený člověk.
b pp Tělesný.
c Efez. 2:12.

ale význam slova znovuzřízení je opět přivést zpět zlo ke zlu nebo tělesné k tělesnému nebo ďábelské k ďábelskému – dobro k tomu, co je dobré; spravedlné k tomu, co je spravedlné; správné k tomu, co je správné; milosrdné k tomu, co je milosrdné.

14 Tudíž, synu můj, hled', abys byl milosrdný k bratřím svým; jedne^a "správně, ^bsud' spravedlivé a čin' ^cdobro neustále; a jestliže budeš všechny tyto věci činiti, pak obdržíš odměnu svou; ano, bude ti opět navráceno ^dmilosrdenství; bude ti opět navrácena spravedlnost; bude ti opět navrácen spravedlivý soud; a bude ti opět odměněno dobrem.

15 Neboť to, co vysíláš, se ti opět vrátí a bude znovuzřízeno; tudíž, slovo znovuzřízení odsuzuje hříšníka plněji, a nikterak ho neospravedlňuje.

KAPITOLA 42

Smrtelnost je zkušební dobou, která má umožniti člověku, aby činil pokání a sloužil Bohu – Pád přivodil časnou a duchovní smrt na veškeré lidstvo – Vykoupení přichází skrze pokání – Bůh sám usmířuje hříchy světa – Milosrdenství je pro ty, kteří činí pokání – Všichni ostatní jsou poddáni Boží spravedlnosti – Milosrdenství přichází díky usmíření –

Pouze skutečně kající jsou spaseni. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, synu můj, cítím, že je ještě něco, co znepokojuje tvoji mysl, čemu nerozumíš – což je ohledně "spravedlnosti Boží při trestání hříšníka; neboť ty se snažíš domnívati se, že je nespravedlivé, aby byl hříšník vydán stavu bídy.

2 Nyní viz, synu můj, vysvětlím ti tuto věc. Neboť viz, poté, co Pán Bůh "poslal naše první rodiče pryč ze zahrady ^bEden, aby obdělávali zemi, z níž byli vzati – ano, vyvedl muže a umístil u východního konce zahrady Eden ^ccherubíny a plamenný meč, který se obracel na všechny strany, aby chránili ^dstrom života –

3 Nuže vidíme, že muž se stal jako Bůh, rozeznáváje dobré a zlé; a aby nevztáhl ruku svou a nevzal i ze stromu života a nepojedl a nežil na věky, Pán Bůh umístil cherubíny a plamenný meč, aby nepojedl z ovoce –

4 A tak vidíme, že člověku byla dána doba, aby činil pokání, ano, "zkušební doba, doba, aby činil pokání a sloužil Bohu.

5 Neboť viz, kdyby Adam ihned vztáhl ruku svou a pojedl ze stromu života, žil by na věky, podle slova Božího, nemaje žádný prostor ku pokání; ano, a také slovo Boží by bylo prázdné a veliký plán spasení by byl zmařen.

14a pp Čestnost, čestný.
b Jan 7:24; NaS 11:12.
c NaS 6:13; 58:27–28.
d pp Milosrdenství, milosrdný.

42 1a 2. Nefi 26:7;
Mos. 15:26–27.
pp Spravedlnost.
2a Gen. 3:23–24;
Mojž. 4:28–31.

b pp Eden.
c pp Cherubíny.
d Gen. 2:9.
4a Alma 34:32–33.

6 Ale viz, člověku bylo určeno "zemřítí – tudíž, tak jak byli odříznuti od stromu života, měli být odříznuti i od tváře země – a člověk se stal na věky ztraceným, ano, stali se ^bpadlými lidmi.

7 A nyní, tím vidíš, že naši první rodiče byli "odříznuti jak časně, tak duchovně z přítomnosti Páně; a tak vidíme, že se stali poddanými tomu, aby následovali svou vlastní ^bvůli.

8 Nyní viz, nebylo žádoucí, aby byl člověk uchráněn před touto časnou smrtí, neboť to by zničilo veliký "plán štěstí.

9 Tudíž, protože duše nemohla nikdy zemřítí a "pád přivodil na veškeré lidstvo smrt duchovní i časnou, to jest, protože bylo z přítomnosti Páně odříznuto, bylo žádoucí, aby lidstvo bylo uchráněno před touto duchovní smrtí.

10 Tudíž, protože se lidé stali od "přirozenosti ^btělesnými, smyslnými a ďábelskými, tento "zkušební stav se pro ně stal stavem, aby se připravili; stal se stavem přípravným.

11 A nyní pamatuj, synu můj, kdyby nebylo plánu vykoupení (když ho ponecháme stranou), jakmile by zemřeli, duše jejich by byly "bídne, jsouce odříznuty z přítomnosti Páně.

12 A nyní, nebylo žádného prostředku, jak uchrániti lidi před tímto padlým stavem, který člověk přivodil sám na sebe svou vlastní neposlušností;

13 Tudíž, podle spravedlnosti nemohl "plán vykoupení býti uskutečněn, jedině za podmínky, že lidé budou činiti ^bpokání v tomto zkušebním stavu, ano, v tomto přípravném stavu; neboť kdyby nebylo této podmínky, milosrdenství by nemohlo míti působnosti, aniž by zničilo dílo spravedlnosti. Nyní, dílo spravedlnosti nemohlo býti zničeno; kdyby tomu tak bylo, Bůh by "přestal býti Bohem.

14 A tak vidíme, že veškeré lidstvo bylo "padlé a bylo v moci ^bspravedlnosti; ano, spravedlnosti Boží, jež je na věky vydala tomu, aby byli odříznuti z přítomnosti jeho.

15 A nyní, plán milosrdenství by nemohl býti uskutečněn, pokud by nebylo učiněno usmíření; tudíž Bůh sám "usmíruje hříchy světa, aby uskutečnil plán ^bmilosrdenství, aby uspokojil požadavky "spravedlnosti, aby Bůh mohl býti "dokonalým, spravedlným Bohem, a také Bohem milosrdným.

16 Nyní, pokání by nemohlo přijíti k člověku, pokud by

6a pp Smrt, tělesná.
b Mos. 16:3–5.
 pp Pád Adama a Evy.
 7a 2. Nefi 2:5; 9:6;
 Hel. 14:16.
 pp Smrt, duchovní.
b pp Svoboda jednání.
 8a Alma 34:9;
 Mojž. 6:62.

9a pp Pád Adama a Evy.
 10a pp Přirozený člověk.
b pp Tělesný.
c pp Smrtelnost,
 smrtelný.
 11a 2. Nefi 9:7–9.
 13a pp Plán vykoupení.
b pp Pokání.
c 2. Nefi 2:13–14.

14a Alma 22:13–14.
b 2. Nefi 2:5.
 15a 2. Nefi 9:7–10;
 Mos. 16:7–8.
 pp Usmíření, usmířiti.
b pp Milosrdenství,
 milosrdný.
c pp Spravedlnost.
d 3. Nefi 12:48.

nebylo trestu, který je také "věčný, jako je život duše, a ten je připojen proti plánu štěstí, který je také tak věčný, jako život duše.

17 Nyní, jak by mohl člověk činiti pokání, kdyby "nehřešil? Jak by mohl hřešiti, kdyby nebylo žádného ^bzákona? Jak by mohlo býti zákona, aniž by bylo trestu?

18 Nyní, trest byl připojen a spravedlný zákon, který přinesl člověku výčitky "svědomí, byl dán.

19 Nyní, kdyby nebylo dáno žádného zákona – jestliže člověk "zavraždil, zemře – bál by se pak, že zemře, jestliže zavraždí?

20 A také, kdyby proti hříchu nebylo dáno žádného zákona, lidé by se nebáli hřešiti.

21 A kdyby nebylo dáno "žádného zákona a lidé by hřešili, co by zmohla spravedlnost, nebo i milosrdenství, když by na ono stvoření neměly žádný nárok?

22 Ale zákon je dán a trest je připojen a "pokání je dáno; na kteréžto pokání má nárok milosrdenství; jinak má na ono stvoření nárok spravedlnost a ta vykonává zákon a zákon přivádí trest; kdyby tomu tak nebylo, díla spravedlnosti by

byla zničena a Bůh by přestal býti Bohem.

23 Ale Bůh nepřestává býti Bohem a "milosrdenství má nárok na kající a milosrdenství přichází ^busmířením; a usmíření umožňuje "vzkříšení mrtvých; a vzkříšení mrtvých přivádí lidi "zpět do přítomnosti Boží; a tak jsou znovuzřízení do přítomnosti jeho, aby byli "souzeni podle skutků svých, podle zákona a spravedlnosti.

24 Neboť viz, spravedlnost vykonává všechny požadavky své, a i milosrdenství má nárok na vše, co mu patří; a tak nikdo není spasen nežli ten, kdo je opravdu kající.

25 Cožpak se domníváš, že milosrdenství může oloupiti "spravedlnost? Pravím ti: Nikoli; ani v nejmenším. Kdyby tomu tak bylo, Bůh by přestal býti Bohem.

26 A tak Bůh uskutečňuje veliké a věčné "záměry své, které byly připraveny ^bod založení světa. A tak nastává spasení a vykoupení lidí, a také zkáza a bída jejich.

27 Tudíž, ó synu můj, "každý, kdo chce přijíti, může přijíti a volně požití z vod života; a kdo nechce přijíti, ten není nucen, aby přišel; ale v poslední den

16a NaS 19:10–12.

17a PP Hřešiti, hřích.

b Řím. 4:15.

18a PP Svědomí.

19a PP Vražda, vražditi.

21a 2. Nefi 9:25–26;

Mos. 3:11.

22a PP Pokání.

23a PP Milosrdenství,

milosrdný.

b PP Usmíření, usmířiti.

c 2. Nefi 2:8; 9:4;

Alma 7:12; 11:41–45;

12:24–25;

Hel. 14:15–18;

Morm. 9:13.

d Alma 40:21–24.

e PP Soud, poslední.

25a PP Spravedlnost.

26a 2. Nefi 2:14–30;

Mojž. 1:39.

b Alma 13:3;

3. Nefi 1:14.

27a Alma 5:34;

Hel. 14:30.

PP Svoboda jednání.

mu bude ^bnavráceno podle ‘skutků jeho.

28 Jestliže si přál konati “zlo a jestliže za dnů svých pokání nečinil, viz, bude mu učiněno zlo podle znovuzřízení Božího.

29 A nyní, synu můj, přeji si, abys již nedovolil těmto věcem, aby tě trápily, a pouze dovol hříchům svým, aby tě trápily oním trápením, které tě sníží ku pokání.

30 Ó synu můj, přeji si, abys již nepopíral spravedlnost Boží. Nesnaž se popíráním spravedlnosti Boží kvůli hříchům svým omlouvat ani v tom nejmenším; ale dovol, aby srdce tvé plně ovládla spravedlnost Boží a milosrdenství jeho a shovívavost jeho; a dovol, aby tě to snížilo do prachu “pokory.

31 A nyní, ó synu můj, jsi povolán Bohem, abys kázal slovo tomuto lidu. A nyní, synu můj, jdi cestou svou, oznamuj slovo s pravdou a s rozvahou, abys mohl přivést duše ku pokání, aby na ně mohl mítí nárok veliký plán milosrdenství. A kéž ti Bůh dá podle slov mých. Amen.

KAPITOLA 43

Alma a jeho synové káží slovo – Zoramité a další nefitští odštěpenci se stávají Lamanity – Lamanité přicházejí do války proti Nefitům – Moroni ozbrojuje Nefity ochranným oděním – Pán zjevuje Almovi válečný plán Lamanitů – Nefité

brání své domovy, svobody, rodiny a náboženství – Vojska Moroniova a Lehiova obklíčují Lamanity. Kolem roku 74 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že synové Almovi vyšli mezi lid, aby mu oznamovali slovo. A také sám Alma nemohl odpočívati, a vyšel také.

2 Nyní nebudeme mluvití více o jejich kázání, pouze že kázali slovo a pravdu podle ducha prorocství a zjevení; a kázali podle “svatého řádu Božího, jímž byli povoláni.

3 A nyní, vrátím se ke zprávě o válkách mezi Nefity a Lamanity v osmnáctém roce vlády soudců.

4 Neboť vizte, stalo se, že “Zoramité se stali Lamanity; tudíž na počátku osmnáctého roku viděl lid Nefitů, že na něj přicházejí Lamanité; tudíž učinil přípravy na válku; ano, shromáždili svá vojska v zemi Jeršon.

5 A stalo se, že Lamanité přišli se svými tisíci; a přišli do země Antionum, což je země Zoramitů; a jejich vůdcem byl muž jménem Zerahemna.

6 A nyní, jelikož Amalekité byli sami o sobě mnohem zlovolnější a vražednější povahy nežli byli Lamanité, tudíž, Zerahemna dosadil nad Lamanity hlavní velitele, a všichni to byli Amalekité a Zoramité.

7 Nyní, toto učinil, aby mohl zachovati jejich nenávisť vůči

27b Alma 41:15.
c Iz. 59:18;
Zjev. 20:12.

28a Alma 41:2–5.
30a pp Pokora, pokorný,
pokořiti se.

43 2a pp Melchisedechovo
kněžství.
4a Alma 35:2–14; 52:33.

Nefitům, aby si je mohl podrobiti k provedení svých plánů.

8 Neboť vizte, jeho plánem bylo podněcovati Lamanity k hněvu vůči Nefitům; toto činil, aby nad nimi mohl uchvátiti velikou moc, a také aby mohl získati moc nad Nefity tím, že je uvede do poroby.

9 A nyní, plánem Nefitů bylo uchrániti své země a své domy a své manželky a své děti, aby je mohli zachovati před rukama nepřátel svých; a také aby mohli zachovati svá práva a své výsady, ano, a také svou svobodu, aby mohli uctívati Boha podle svého přání.

10 Neboť oni věděli, že kdyby padli do rukou Lamanitů, že každého, kdo by uctíval Boha v duchu a v pravdě, pravého a živého Boha, by Lamanité zničili.

11 Ano, a také věděli o nesmírné nenávisti Lamanitů vůči jejich bratřím, což byl lid Anti-Nefi-Lehitů, který se nazýval lidem Ammonovým – a ti nechtěli pozvednouti zbraně, ano, vstoupili do smlouvy a nechtěli ji porušiti – tudíž, kdyby padli do rukou Lamanitů, byli by zničeni.

12 A Nefité by nestrpěli, aby byli zničeni; tudíž jim dali země jako jejich dědictví.

13 A lid Ammonův dával Nefitům velikou část svého jmění na podporu jejich vojsk; a tak byli Nefité donuceni státi sami proti Lamanitům, kteří byli

směsící potomků Lamanových a Lemuelových a synů Izmaelových a všech těch, kteří se odštěpili od Nefitů, což byli Amalekité a Zoramité a potomci kněží Noémových.

14 Nyní, oni potomci byli téměř tak početní, jako byli Nefité; a tak byli Nefité nuceni bojovati se svými bratřími až do krveprolití.

15 A stalo se, jelikož se vojska Lamanitů shromáždila v zemi Antionum, vizte, vojska Nefitů byla připravena střetnouti se s nimi v zemi Jeršon.

16 Nyní, vůdce Nefitů neboli muž, jenž byl dosazen, aby byl hlavním velitelem nad Nefity – nyní, onen hlavní velitel převzal velení všech vojsk Nefitů – a jmenoval se Moroni;

17 A Moroni převzal veškeré velení a vládu nad jejich válkami. A bylo mu pouze dvacet a pět let, když byl dosazen za hlavního velitele nad vojsky Nefitů.

18 A stalo se, že se střetl s Lamanity na hranicích Jeršonu, a jeho lid byl vyzbrojen meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi.

19 A když vojska Lamanitů viděla, že lid Nefitů neboli že Moroni vybavil svůj lid náprsními pancíři a pažními štíty, ano, a také štíty k ochraně jejich hlavy, a také že byli oděni do silného oděvu –

20 Nyní, vojsko Zerahem-novo nebylo ničím takovým

9a Alma 44:5; 46:12.
b PP Svoboda,
svobodný.

10a PP Uctívání, uctívati.
b Jan 4:23–24.
11a Alma 24:1–3, 5, 20;

25:1, 13; 27:2, 21–26.
13a Alma 25:4.

vybaveno; měli pouze své meče a své dýky, své luky a své šípy, své kameny a své praký; a byli "nazí kromě kůže, kterou měli opásánu okolo beder svých; ano, všichni byli nazí kromě Zoramitů a Amalekitů;

21 Ale nebyli vyzbrojeni náprsními pancíři ani štíty – tudíž, nesmírně se obávali vojsk Nefitů pro jejich odění, přestože jejich počet byl o tolik vyšší nežli počet Nefitů.

22 Vizte, nyní, stalo se, že se neodvážili vyjíti proti Nefitům na hranicích Jeršonu; tudíž odešli ze země Antionum do pustiny a vydali se na cestu pustinou daleko k prameni řeky Sidon, aby mohli vstoupiti do země Manti a zmocniti se této země; neboť se nedomnívali, že vojska Moroniova budou věděti, kam odešli.

23 Ale stalo se, že jakmile odešli do pustiny, Moroni do pustiny vyslal zvědy, aby pozorovali jejich tábor; a Moroni také, znaje proctví Almova, vyslal několik mužů k němu, žádaje ho, aby se otázal Pána, "kam mají vojska Nefitů jíti, aby se ubránila proti Lamanitům.

24 A stalo se, že k Almovi přišlo slovo Páně a Alma zpravil posly Moroniovy, že vojska Lamanitů pochodují pustinou, aby se dostala do země Manti, aby mohla začítí útokem na slabší část lidu. A oni poslové šli a předali toto poselství Moronimu.

25 Nyní Moroni, zanechav

část svého vojska v zemi Jeršon, aby snad do této země nepřišla část Lamanitů a nezmocnila se města, vzal zbylou část svého vojska a odpochoval do země Manti.

26 A dal, aby se veškerý lid v oné části země shromáždil, aby bojoval proti Lamanitům, aby "bránil své země a svou vlast, svá práva a své svobody; tudíž byli připraveni na dobu příchodu Lamanitů.

27 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho vojsko ukrylo v údolí, které bylo poblíž břehu řeky Sidon, což bylo na západ od řeky Sidon v pustině.

28 A Moroni rozmístil dokola zvědy, aby mohl zvědětí, až tábor Lamanitů přijde.

29 A nyní, jelikož Moroni znal záměr Lamanitů, že jejich záměrem je zničití jejich bratří nebo podrobiti si je a uvéstí je do poroby, aby si mohli pro sebe zřídití království nad celou zemí;

30 A věda také, že jediným přáním Nefitů je zachovati své země a svou "svobodu a svou církev, tudíž nepovažoval za žádný hřích, že je bude brániti strategií; tudíž, zjistil od svých zvědů, kterým směrem se Lamanité vydají.

31 Tudíž, rozdělil své vojsko a část převedl do údolí a ukryl je na východě a na jihu od pahorku Ripla;

32 A zbytek ukryl v západním údolí, na západ od řeky Sidon, a tak dále k hranicím země Manti.

33 A tak rozmístiv své vojsko podle přání svého, byl připraven střetnouti se s nimi.

34 A stalo se, že Lamanité vystoupili na sever od pahorku, kde byla ukryta část vojska Moroniova.

35 A když Lamanité prošli kolem pahorku Ripla a přišli do údolí a počali přecházeti řeku Sidon, vojsko, které bylo ukryto na jih od pahorku a které bylo vedeno mužem, jenž se jmenoval "Lehi, a on vedl své vojsko a obklíčil Lamanity zezadu na východě.

36 A stalo se, že Lamanité, když viděli, jak na ně zezadu přicházejí Nefité, se obrátili a počali bojovati s vojskem Lehiovým.

37 A dílo smrti započalo na obou stranách, ale strašlivější bylo na straně Lamanitů, neboť jejich "nahota byla vystavena tvrdým ranám mečů a dýk Nefitů, což přinášelo smrt téměř s každým úderem.

38 Zatímco na druhé straně jen tu a tam padl mezi Nefity muž jejich mečem a zráťou krve, neboť byli chráněni před životně důležitějšími částmi těla neboli životně důležitější částí těla byly chráněny před údery Lamanitů jejich "náprsními pancíři a jejich pažními štíty a jejich přilbicemi; a tak Nefité pokračovali v díle smrti mezi Lamanity.

39 A stalo se, že se Lamanité ulekli nad velikou zkázou mezi

nimi, že až dokonce počali prchati směrem k řece Sidon.

40 A byli pronásledováni Lehim a jeho muži; a byli Lehim vehnáni do vod Sidonu a přešli vody Sidonu. A Lehi zadržel svá vojska na břehu řeky Sidon, aby nepřecházela.

41 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko se střetlo s Lamanity v údolí na druhé straně řeky Sidon a počali je napadati a pobíjeti.

42 A Lamanité před nimi opět prchali, směrem k zemi Manti; a opět se střetli s vojsky Moroniovými.

43 Nyní, tentokráte se Lamanité bili nesmírně; ano, nikdy nebylo o Lamanitech známo, že by bojovali s tak nesmírně velikou silou a odvahou, ne, dokonce ani od počátku.

44 A byli povzbuzováni "Zoramity a Amalekity, kteří byli jejich hlavními veliteli a vůdci, a Zerahemnou, který byl jejich hlavním velitelem neboli jejich hlavním vůdcem a vojevůdcem; ano, bili se jako draci a mnozí Nefité padli pod jejich rukama, ano, neboť jim mnohé přilbice rozťali vedví a probodli jim mnohé náprsní pancíře a uťali jim mnoho paží; a tak Lamanité bili Nefity ve svém prudkém hněvu.

45 Nicméně Nefity povzbuzovala lepší věc, neboť "nebojovali o panování ani o moc, ale bojovali za své domovy a za své svobody, za své manželky a za

35a Alma 49:16.

37a Alma 3:5.

38a Alma 44:8–9.

44a Alma 43:6.

45a Alma 44:5.

b PP Svoboda, svobodný.

své děti a za vše, co měli, ano, za své rity uctívání a za svou církev.

46 A činili to, co cítili jako "povinnost, kterou dlužili svému Bohu; neboť Pán pravil jim a taktéž jejich otcům: ^bNakolik nejste vinni "prvním útokem ani druhým, nestrpíte, abyste byli pobiti rukama nepřátel svých.

47 A opět, Pán pravil: Budete "brániti rodiny své až do krveprolití. Tudíž z tohoto důvodu bojovali Nefité s Lamanity, aby bránili sebe a své rodiny a své země, svou vlast a svá práva a své náboženství.

48 A stalo se, že když muži Moroniovu viděli prudkost a hněv Lamanitů, chystali se stáhnouti a prchnouti před nimi. A Moroni, vycítiv jejich záměr, vyslal svá slova a povzbudil jejich srdce těmito myšlenkami – ano, myšlenkami na jejich země, na jejich svobodu, ano, na jejich svobodu od poroby.

49 A stalo se, že se obrátili na Lamanity a "volali jedním hlasem k Pánu, svému Bohu, za svou svobodu a za svou svobodu od poroby.

50 A počali se stavěti Lamanitům s mocí; a v tutéž hodinu, kdy volali k Pánu o svou svobodu, Lamanité před nimi počali prchat; a prchali až k vodám Sidonu.

51 Nyní, Lamanité byli početnější, ano, více nežli dvojnásobkem počtu Nefitů; nicméně

byli zahnáni natolik, že se shromáždili do jedné skupiny v údolí na břehu u řeky Sidon.

52 Tudíž vojska Moroniova je obklíčila, ano, a to na obou stranách řeky, neboť vizte, na východě byli muži Lehiovu.

53 Tudíž když Zerahemna viděl muže Lehiovy na východě od řeky Sidon a vojska Moroniova na západě od řeky Sidon, že jsou obklíčeni Nefity, byli zasaženi hrůzou.

54 Nyní Moroni, když viděl jejich hrůzu, přikázal svým mužům, aby ustali prolévati jejich krev.

KAPITOLA 44

Moroni přikazuje Lamanitům, aby uzavřeli smlouvu o míru, jinak budou zničeni – Zerahemna nabídka odmítá a bitva pokračuje – Moroniova vojska porázejí Lamanity. Kolem roku 74–73 př. Kr.

A STALO SE, že se zastavili a poodstoupili od nich. A Moroni pravil Zerahemnovi: Viz, Zerahemno, že my si "nepřejeme býti krvavým lidem. Vy víte, že jste v našich rukou, nicméně my vás nechceme zabít.

2 Viz, nepřišli jsme proti vám bojovati, abychom mohli prolévati vaši krev kvůli moci; ani si nepřejeme uvést nikoho ve jho poroby. Ale toto je pravá příčina, pro kterou jste vy vyšli proti nám; ano, a vy se na nás hněváte kvůli našemu náboženství.

46a pp Povinnost.
b Alma 48:14;
NaS 98:33–36.

c 3. Nefi 3:21;
NaS 98:23–24.
47a NaS 134:11.

49a Ex. 2:22–24;
Mos. 29:20.
44 1a Alma 43:45.

3 Ale nyní, vy vidíte, že Pán je s námi; a vidíte, že vás vydal do našich rukou. A nyní, chtěl bych, abyste rozuměli, že nám se tak děje pro naše náboženství a naši víru v Krista. A nyní, vidíte, že nemůžete zničit tuto naši víru.

4 Nyní vidíte, že toto je pravá víra Boží; ano, vidíte, že Bůh nás bude podporovati a udržovati a zachovávat tak dlouho, dokud budeme věrni jemu a své víře a svému náboženství; a nikdy Pán nestrpí, abychom byli zničeni, ledaže upadneme v přestupek a zapřeme svou víru.

5 A nyní, Zerahemno, přikazuji vám ve jménu onoho všemocného Boha, který posílil paže naše, takže jsme získali nad vámi moc díky své víře, díky svému náboženství a díky svým "ritům uctívání a díky své církvi a díky posvátné podpoře, kterou dlužíme svým manželkám a svým dětem, díky oné^b svobodě, která nás váže k našim zemím a k naší vlasti; ano, a také díky dodržování posvátného slova Božího, jemuž dlužíme za všechno své štěstí; a díky všemu, co je nám nejdražší –

6 Ano, a to není vše; přikazuji vám ve jménu všech vašich tužeb po životě, abyste nám vydali své válečné zbraně, a my nebudeme usilovati o vaši krev, ale ušetříme váš život, jestliže půjdete svou cestou a nevyjdete opět proti nám válčiti.

7 A nyní, jestliže tak neučiníte, vizte, jste v našich rukou a já

přikáží svým mužům, aby vás napadli a zasáhli vaše těla ranami smrti tak, abyste zahynuli; a pak uvidíme, kdo bude mít moc nad tímto lidem; ano, pak uvidíme, kdo bude uveden do poroby.

8 A nyní, stalo se, že když Zerahemna uslyšel tato slova, předstoupil a vydal svůj meč a svou dýku a svůj luk do rukou Moroniových, a pravil mu: Viz, zde jsou naše válečné zbraně; vydáme vám je, ale nestrpíme, abychom vám složili "přísahu, o které víme, že ji porušíme, a taktéž naše děti; ale vezměte si naše válečné zbraně a strpte, abychom mohli odejít do pustiny; jinak si ponecháme své meče a buď zahyneme, nebo zvítězíme.

9 Vizte, my nejsme vaší víry; my nevěříme, že je to Bůh, kdo nás vydal do vašich rukou; ale věříme, že to je vaše vychytralost, která vás ochránila před našimi meči. Viz, ochránily vás vaše "náprsní pancíře a vaše štíty.

10 A nyní, když Zerahemna ustal promlouvati tato slova, Moroni vrátil meč a válečné zbraně, které obdržel, Zerahemnovi, řka: Viz, ukončíme tento spor.

11 Nyní, já nemohu odvolati slova, jež jsem promluvil, tudíž jakože žije Pán, vy neodejdete, ledaže odejdete s přísahou, že se nevrátíte opět proti nám válčiti. Nyní, jelikož jste v našich rukou, buď my rozlijeme vaši

krev po zemi, nebo vy se podvolíte podmínkám, které jsem předložil.

12 A nyní, když Moroni pravil tato slova, Zerahemna si vzal zpět svůj meč a rozhněval se na Moroniho a učinil výpad, aby mohl Moroniho zabít; ale jak pozvedl svůj meč, vizte, jeden z Moroniových vojáků mu ten meč srazil vpravdě k zemi a on se u rukojeti rozlomil; a srazil i Zerahemnu tak, že mu vzal skalp, a ten padl na zem. A Zerahemna se od nich stáhl do středu svých vojáků.

13 A stalo se, že onen voják, který stál poblíž a který uťal skalp Zerahemnův, zvedl skalp ze země za vlasy a položil ho na špičku svého meče a napřáhl ho k nim, řka k nim silným hlasem:

14 Tak jako tento skalp padl na zem, což je skalp vašeho náčelníka, tak vy padnete k zemi, pokud nevydáte své válečné zbraně a neodejdete se smlouvou míru.

15 Nyní byli mnozí, kteří když slyšeli tato slova a viděli skalp, který byl na meči, byli zasaženi strachem; a mnozí předstoupili a vrhli válečné zbraně k nohám Moroniovým a vstoupili do "smlouvy míru. A tolika, kolik jich vstoupilo do smlouvy, dovolili odejít do pustiny.

16 Nyní, stalo se, že se Zerahemna nesmírně rozhněval a podněcoval zbytek svých vojáků k hněvu, aby proti Nefitům bojovali mocněji.

17 A nyní, Moroni se hněval pro zarputilost Lamanitů; tudíž přikázal svým lidem, aby je napadli a pobili. A stalo se, že je počali pobíjeti; ano, a Lamanité bojovali meči svými a mocí svou.

18 Ale vizte, jejich nahá kůže a jejich holé hlavy byly vystaveny ostrým mečům Nefitů; ano, vizte, byli pobodáni a pobiti, ano, a padali nesmírně rychle pod meči Nefitů; a počali býti koseni, tak jak to voják Moroniův prorokoval.

19 Nyní, Zerahemna, když viděl, že všichni budou brzy zničeni, zvolal mocně k Moronimu slibuje, že on a také jeho lid s nimi učiní smlouvu, jestliže ušetří jejich zbylé životy, že již "nikdy nevyjdou proti nim válčiti.

20 A stalo se, že Moroni dal dílo smrti mezi lidem opět zastaviti. A vzal od Lamanitů válečné zbraně; a poté, co s ním vstoupili do "smlouvy míru, bylo jim dovoleno odejít do pustiny.

21 Nyní, počet jejich mrtvých nebyl počítán pro velikost počtu; ano, počet jejich mrtvých byl nesmírně veliký jak u Nefitů, tak u Lamanitů.

22 A stalo se, že naházeli své mrtvé do vod Sidonu, a ti byli odplaveni a jsou pohřbeni v hlubinách mořských.

23 A vojska Nefitů neboli Moroniova se vrátila a šla do svých domů a do svých zemí.

24 A tak skončil osmnáctý rok

vlády soudců nad lidem Nefiovým. A tak skončil záznam Almův, který byl napsán na deskách Nefiových.

Zpráva o lidu Nefiovu a o jejich válkách a o rozštěpeních za dnů Helamanových podle záznamu Helamanova, který vedl za svých dnů.

Obsaženo v kapitolách 45 až 62 včetně.

KAPITOLA 45

Helaman věří slovům Almovým – Alma prorokuje zničení Nefitů – Žehná a proklíná zemi – Alma byl patrně vzat Duchem, tak jako Mojžíš – V církvi narůstá rozštěpení. Kolem roku 73 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že lid Nefiův se převelice radoval, protože je Pán opět vysvobodil z rukou jejich nepřátel; tudíž vzdávali díky Pánu, svému Bohu; ano, a velice se "postili a velice se modlili a uctívali Boha s převelikou radostí.

2 A stalo se v devatenáctém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Alma přišel k svému synu Helamanovi a pravil mu: Věříš slovům, která jsem k tobě promlouval o oněch "záznamech, jež byly vedeny?

3 A Helaman mu pravil: Ano, věřím.

4 A Alma pravil opět: Věříš v Ježíše Krista, který přijde?

5 A on pravil: Ano, věřím všem slovům, která jsi promlouval.

6 A Alma mu pravil opět: Budeš "zachovávatí přikázání má?

7 A on pravil: Ano, budu zachovávatí tvá přikázání celým srdcem svým.

8 Poté mu Alma pravil: Požehnaný jsi; a Pán dá, aby se ti "dařilo v této zemi.

9 Ale viz, mám něco, co bych ti chtěl "prorokovati; ale to, co ti budu prorokovati, nebudeš oznamovati; ano, to, co ti budu prorokovati, nebude oznámeno až do té doby, kdy se ono proctví naplní; tudíž zapiš slova, jež budu promlouvatí.

10 A toto jsou ona slova: Viz, cítím, že právě tento lid, Nefité, podle ducha zjevení, který je ve mně, bude za "čtyři sta let od doby, kdy se jim projeví Ježíš Kristus, upadati do ^bnevíry.

11 Ano, a pak uvidí války a mor, ano, hlad a krveprolévání až do doby, kdy lid Nefiův "zahyne –

12 Ano, a to proto, že bude upadati do nevíry a bude upadati v díla temnoty a v "nestoudnost a ve všelikou nepravost; ano, pravím ti, že proto, že budou hřešiti proti tak velikému světlu a poznání, ano, pravím ti, že od onoho dne dokonce ani čtvrté pokolení nepomine

45 1a PP Postiti se, půst.

2a Alma 37:1–5; 50:38.

6a PP Poslouchati, poslušnost, poslušný; Příkázání Boží.

8a 1. Nefi 4:14;

Alma 48:15–16, 25.

9a PP Prorocství, prorokovati.

10a 1. Nefi 12:10–15;

Hel. 13:9;

Morm. 8:6–7.

b PP Nevíra;

Odpadlictví.

11a Jarom 1:10;

Morm. 8:2–3, 6–7.

12a PP Žádostivý, žádostivost.

předtím, nežli nastane tato velká nepravost.

13 A až onen veliký den přijde, viz, velmi brzy přijde doba, kdy ti, kteří jsou nyní, nebo spíše símě těch, kteří jsou nyní počítáni mezi lid Nefiův, “nebudou již počítáni mezi lid Nefiův.

14 Ale každý, kdo zůstane a nebude v onen veliký a hrozný den zničen, bude “počítán mezi Lamanity a stane se jako oni, všichni, kromě několika, kteří budou nazýváni učedníky Páně; a ty budou Lamanité pronásledovati ^baž do doby, kdy zahynou. A nyní, toto proroctví se naplní pro nepravost.

15 A nyní, stalo se, že poté, co Alma pravil Helamanovi tyto věci, požehnal mu a taktéž ostatním svým synům; a také požehnal zemi pro “spravedlivé.

16 A pravil: Tak praví Pán Bůh – “Prokleta budiž země, ano, tato země, až ke zničení pro každý národ, pokolení, jazyk a lid, který bude činiti zlovolně, až budou plně zralí; a jak jsem pravil, tak se stane; neboť toto je prokletí i ^bpožehnáání Boží na této zemi, neboť Pán nemůže pohlížeti na hřích se “seběmenší mírou shovívavosti.

17 A nyní, když Alma pravil tato slova, požehnal “církvě, ano, všem těm, kteří budou státi pevně ve víře od oné doby nadále.

18 A když to Alma učinil,

odešel ze země Zarahemla, jako by šel do země Melek. A stalo se, že o něm již nikdy nikdo neslyšel; ohledně jeho smrti nebo pohřbu, o tom nevíme.

19 Vizte, víme tolik, že to byl spravedlivý muž; a v církvi se šířila zpráva, že byl vzat duchem neboli “pohřben rukou Páně, tak jako Mojžíš. Ale vizte, písmo praví, že Pán vzal Mojžíše k sobě; a my se domníváme, že k sobě v duchu přijal i Almu; tudíž, z tohoto důvodu nevíme nic o jeho smrti a pohřbu.

20 A nyní, stalo se na počátku devatenáctého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Helaman vyšel mezi lid, aby mu oznamoval slovo.

21 Neboť vizte, pro jeho války s Lamanity a ona mnohá malá rozštěpení a nepokoje, které byly mezi lidem, se stalo nezbytným, aby mezi nimi bylo oznamováno “slovo Boží, ano, a aby byl učiněn pořádek v celé církvi.

22 Tudíž, Helaman a jeho bratří šli, aby opět upevnili církev v celé zemi, ano, v každém městě po celé zemi, kterou vlastnil lid Nefiův. A stalo se, že po celé zemi nad všechny církve dosadili kněze a učitele.

23 A nyní, stalo se, že poté, co Helaman a jeho bratří dosadili kněze a učitele nad církvemi, povstalo mezi nimi “rozštěpení a oni nechtěli dbáti slov Helamana a jeho bratří;

13a Hel. 3:16.

14a Moroni 9:24.

^b Moroni 1:1–3.

15a Alma 46:10; 62:40.

16a 2. Nefi 1:7;

Alma 37:31;

Eter 2:8–12.

^b NaS 130:21.

^c NaS 1:31.

17a PP Církev Ježíš

Krista.

19a PP Přenesené bytosti.

21a Alma 31:5.

23a 3. Nefi 11:28–29.

24 Ale zpsychli, jsouce povýšeni v srdci svém pro své nesmírně veliké "bohatství; tudíž zbohatli ve svých ^bvlastních očích a nechtěli dbáti jejich slov, aby kráčeli zpřímá před Bohem.

KAPITOLA 46

Amalikiáš osnuje, jak se státi králem – Moroni pozvedá zástavu svobody – Soustřeďuje lid, aby bránil své náboženství – Praví věřící jsou nazýváni křesťany – Zbytek Jozefův bude zachován – Amalikiáš a odštěpenci prchají do země Nefi – Ti, kteří nechtějí podporovati věc svobody, jsou usmrčeni. Kolem roku 73–72 př. Kr.

A STALO se, že tolik, kolik jich nechtělo poslouchati slova Helamana a bratří jeho, se spolu shromáždilo proti bratřím svým.

2 A nyní vizte, nesmírně se hněvali, natolik, že byli odhodláni je zabít.

3 Nyní, vůdcem těch, kteří se hněvali na své bratří, byl statný a silný muž; a jmenoval se Amalikiáš.

4 A Amalikiáš si přál státi se králem; a ti lidé, kteří se hněvali, si také přáli, aby byl jejich králem; a oni byli, větší část z nich, "nižšími soudci země, a usilovali o moc.

5 A byli vedeni lichocením Amalikiášovým, že budou-li ho podporovati a ustanoví-li ho,

aby byl jejich králem, on z nich učiní vládce nad lidem.

6 Tak byli Amalikiášem sváďeni k odštěpením, i přes kázání Helamana a jeho bratří, ano, i přes jejich převelikou péči o církev, neboť oni byli vysokými kněžími nad církví.

7 A v církvi byli mnozí, kteří uvěřili v lichotivá slova Amalikiášova, tudíž se odštěpili vpravdě od církve; a tak byly záležitosti lidu Nefiova převelice nejisté a nebezpečné, i přes jejich veliké "vítězství, jehož dosáhli nad Lamanity, a jejich velikou radost, kterou měli ze svého vysvobození rukou Páně.

8 Tak vidíme, jak "rychle děti lidské zapomínají na Pána, svého Boha, ano, jak jsou rychlé v tom, aby činily nepravost a byly svedeny zlým.

9 Ano, a také vidíme, jak velikou "zvolnost může způsobiti jeden zlovolný člověk mezi dětmi lidskými.

10 Ano, vidíme, že Amalikiáš, protože to byl muž vychytralých způsobů a muž mnoha lichotivých slov, svedl srdce mnoha lidí, aby žili zlovolně; ano, aby usilovali o zničení církve Boží a o zničení základů "svobody, kterou jim Bůh udělil, neboli kteréžto požehnání Bůh seslal na tvář země pro ^bspravedlivé.

11 A nyní, stalo se, když Moroni, který byl "hlavním vojevůdcem vojsk Nefitů, uslyšel

24a PP Bohatství.
b PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
46 4a Mos. 29:11, 28–29.

7a Alma 44:19–20.
8a Hel. 12:2, 4–5.
9a Mos. 29:17–18.
10a 2. Nefi 1:7;

Mos. 29:32.
b 2. Nefi 1:7.
11a Alma 43:16–17.

o těchto odštěpeních, že se rozhněval na Amalikiáše.

12 A stalo se, že roztrhl svůj plášť; a vzal z něj kus a napsal naň – “Na připomínku našeho Boha, našeho náboženství a svobody a našeho míru, našich manželek a našich dětí – a připevnil ho na konec tyče.

13 A připevnil si přilbici svou a náprsní pancíř svůj a štítu své a okolo beder svých si opásal oděni své; a vzal tyč, na jejímž konci byl jeho roztržený šat (a nazval to zástavou svobody), a sklonil se k zemi a modlil se vroucně k svému Bohu za to, aby na jeho bratřích spočívala požehnání svobody tak dlouho, dokud bude skupina křesťanů přebývat v zemi –

14 Neboť tak byli všichni praví věřící Kristovi, kteří náleželi k církvi Boží, nazýváni těmi, kteří k církvi nenáleželi.

15 A ti, kteří náleželi k církvi, byli věrní; ano, všichni ti, kteří byli pravými věřícími v Krista, vzali na sebe s radostí “jméno Kristovo neboli jméno křesťané, jak byli nazýváni pro svou víru v Krista, který přijde.

16 A tudíž, v této době se Moroni modlil, aby se dostalo přízně věci křesťanů a svobodě země.

17 A stalo se, že když vylil svou duši Bohu, nazval veškerou zemi, která byla na jih od země “Pustoty, ano, a zkratka celou zemi jak na severu, tak na

jihu – vyvolenou zemí a zemí svobody.

18 A pravil: Zajisté Bůh nestrpí, abychom my, kterými je pohrdáno, protože na sebe bereme jméno Kristovo, byli pošlapáni a zničeni dříve, nežli toto na sebe přivedíme svými vlastními přestupky.

19 A když Moroni pravil tato slova, vyšel mezi lid mávaje onou odtrženou částí svého “šatu ve vzduchu, aby všichni mohli viděti nápis, který na odtrženou část napsal, a volaje silným hlasem rka:

20 Vizte, každý, kdo chce v této zemi hájiti tuto zástavu, nechť předstoupí v síle Páně a vstoupí do smlouvy, že bude hájiti svá práva a své náboženství, aby mu Pán Bůh mohl požehnati.

21 A stalo se, že když Moroni prohlásil tato slova, vizte, lidé se sbíhali se svým oděním opásaným okolo beder svých, trhající svůj šat jako znamení neboli jako smlouvu, že neopustí Pána, svého Boha; neboli jinými slovy, kdyby přestoupili příkázání Boží neboli upadli v přestupek a “hanbili se vzítí na sebe jméno Kristovo, Pán je má roztrhati tak, jak oni roztrhli svůj šat.

22 Nyní, toto byla smlouva, kterou učinili, a hodili svůj šat Moronimu k nohám rkouce: Činíme smlouvu se svým Bohem, že budeme zničeni, tak jako naši bratři v zemi severní, upadneme-li v přestupek; ano, on nás může hoditi k nohám našich

12a Neh. 4:14;
Alma 44:5.
15a Mos. 5:7–9.

b Skut. 11:26;
1. Petr. 4:16.
17a Alma 22:30–31.

19a pp Korouhev.
21a 1. Nefi 8:25–28;
Morm. 8:38.

nepřátel, tak jako jsme my hodili svůj šat k tvým nohám, abychom byli nohama pošlapáni, upadneme-li v přestupek.

23 Moroni jim pravil: Vizte, my jsme zbytkem semene Jákobova; ano, jsme zbytkem "semene Jozefova, jehož plášť byl jeho bratřími roztrhán na mnoho kusů; ano, a nyní vizte, pamatujme na to, abychom zachovávali přikázání Boží, nebo náš šat bude roztrhán našimi bratřími a my budeme uvrženi do vězení nebo prodáni nebo zabiti.

24 Ano, zachovejme si svou svobodu jako "zbytek Jozefův; ano, pamatujme na slova Jákobova před jeho smrtí, neboť vizte, on viděl, že část zbytku pláště Jozefova byla zachována a nezničila se. A on pravil – Tak jako byl zachován tento zbytek šatu mého syna, bude rukou Boží zachován i zbytek semene mého syna a přijat k němu, zatímco zbytek semene Jozefova zahyne, tak jako zbytek jeho šatu.

25 Nyní vizte, to rozesmůtňuje mou duši; nicméně má duše má radost z mého syna pro onu část jeho semene, která bude přijata k Bohu.

26 Nyní vizte, takováto byla řeč Jákobova.

27 A nyní, kdo ví, zdali onen zbytek semene Jozefova, který zahyne jako jeho šat, nejsou ti, kteří se od nás odštěpili? Ano, a dokonce to budeme i my sami,

jestliže nebudeme státi pevně ve víře Kristově.

28 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, šel a také vyslal posly do všech částí země, kde bylo odštěpení, a shromáždil všechen lid, který si přál hájiti svou svobodu, aby se postavil proti Amalikiášovi a těm, kteří se odštěpili, kteří se nazývali Amalikiášité.

29 A stalo se, že když Amalikiáš viděl, že lid Moroniův je početnější nežli Amalikiášité – a také viděl, že jeho lidé pochybují o spravedlnosti věci, do které se zapojili – tudíž, boje se, že nedosáhne svého, vzal ty ze svých lidí, kteří chtěli, a odešel do země Nefi.

30 Nyní, Moroni nepovažoval za žádoucí, aby Lamanité měli více síly; tudíž pomýšlel na to, že odřízne lid Amalikiášův nebo že ho zajme a dovede zpět a že usmrtí Amalikiáše; ano, neboť věděl, že on bude podněcovati Lamanity k hněvu proti nim a přiměje je, aby proti nim bojovali; a toto věděl, že Amalikiáš bude činiti, aby mohl dosáhnouti svých účelů.

31 Tudíž Moroni považoval za žádoucí, aby vzal svá vojska, která se shromáždila a ozbrojila a vstoupila do smlouvy, že budou zachovávatí mír – a stalo se, že vzal své vojsko a vydal se se svými stany na pochod do pustiny, aby Amalikiášovi odřízl cestu v pustině.

32 A stalo se, že učinil podle

23a Gen. 49:22–26;

1. Nefi 5:14–15.

b pp Jozef, syn Jákobův.

c Gen. 37:3, 31–36.

24a Amos 5:15;

3. Nefi 5:21–24; 10:17.

b 2. Nefi 3:5–24;

Eter 13:6–7.

přání svých, a vydal se na pochod do pustiny a zastavil vojska Amalikiášova.

33 A stalo se, že Amalikiáš uprchl s malým počtem svých mužů a zbytek byl vydán do rukou Moroniových a odveden zpět do země Zarahemla.

34 Nyní, Moroni, jsa mužem "dosazeným nejvyššími soudci a hlasem lidu, tudíž měl moc podle vůle své, aby nad vojsky Nefitů stanovoval a uplatňoval pravomoc.

35 A stalo se, že dal usmrtiti každého z Amalikiášitů, který nechtěl vstoupiti do smlouvy, že bude podporovati věc svobody, aby si mohli udržeti svobodnou vládu; a bylo jen málo těch, kteří smlouvu svobody odmítli.

36 A stalo se také, že dal vztyčiti zástavu svobody na všechny věže, jež byly v celé zemi, kterou Nefité vlastnili; a tak Moroni zasadil mezi Nefity korouhev svobody.

37 A počali opět míti mír v zemi; a tak si udrželi v zemi mír téměř až do konce devatenáctého roku vlády soudců.

38 A Helaman a "vysocí kněží udržovali řád v církvi; ano, dokonce po období čtyř let měli v církvi veliký mír a radost.

39 A stalo se, že byli mnozí, kteří zemřeli, pevně "věřice, že jejich duše jsou vykoupeny Pánem Ježíšem Kristem; tak odcházeli ze světa s radostí.

40 A byli někteří, kteří zemřeli

na horečky, které byly v zemi v některých obdobích roku velmi časté – ale oni neumírali tak mnoho na horečky díky výborným vlastnostem mnoha "rostlin a kořenů, které Bůh připravil, aby odstranily příčinu nemoci, jimž lidé podléhali kvůli povaze podnebí –

41 Ale bylo mnoho těch, kteří zemřeli vysokým věkem; a ti, kteří zemřeli ve víře Kristově, jsou v něm "šťastni, jak se musíme nezbytně domnívati.

KAPITOLA 47

Amalikiáš používá zrady, vraždy a úkladů, aby se stal králem Lamanitů – Nefitští odštěpenci jsou zlovolnější a krutější nežli Lamanité. Kolem roku 72 př. Kr.

NYNÍ, vrátíme se v našem záznamu k Amalikiášovi a k těm, kteří s ním "uprchli do pustiny, neboť vízte, vzal ty, kteří šli s ním, a odešel do ^bzemě Nefi mezi Lamanity a podněcoval Lamanity k hněvu proti lidu Nefiovu natolik, že král Lamanitů vyslal prohlášení po celé své zemi mezi všechen svůj lid, aby se opět shromáždili a šli do bitvy proti Nefitům.

2 A stalo se, že když mezi ně ono prohlášení došlo, převelice se ulekli; ano, báli se znelíbiti se králi, a také se báli jíti do bitvy proti Nefitům, aby nepřišli o život. A stalo se, že nechtěli neboli

34a Alma 43:16.

38a Alma 46:6.

39a Moroni 7:3, 41.

40a NaS 89:10.

41a Zjev. 14:13.

47 1a Alma 46:33.

b 2. Nefi 5:5–8;

Omni 1:12–13.

větší část z nich nechtěla uposlechnouti příkázání králových.

3 A nyní, stalo se, že se král pro jejich neposlušnost rozhněval; tudíž předal Amalikiášovi velení nad onou částí svého vojska, která byla poslušna jeho příkazů, a přikázal mu, aby šel a přinutil je chopiti se zbraní.

4 Nyní vizte, to bylo přáním Amalikiášovým; neboť on, jsa lstivým mužem k tomu, aby činil zlo, tudíž vložil do srdce svého plán, že sesadí krále Lamanitů z trůnu.

5 A nyní, získal velení nad oněmi skupinami Lamanitů, kteří měli přízeň krále; a on usiloval získati přízeň těch, kteří nebyli poslušni; tudíž šel napřed na místo, které se nazývalo "Onida, neboť tam všichni Lamanité uprchli; neboť zjistili, že přichází vojsko, a domnívajíce se, že přichází, aby je zničilo, tudíž uprchli do Onidy, na místo zbraní.

6 A jmenovali si muže, aby jim byl králem a vůdcem, jsouce odhodláni ve své mysli pevným rozhodnutím, že se nepodvolí tomu, aby šli proti Nefitům.

7 A stalo se, že se shromáždili na vrcholku hory, která se nazývala Antipas, a připravovali se na bitvu.

8 Nyní, to nebylo Amalikiášovým záměrem napadnouti je podle příkázání krále; ale vizte, jeho záměrem bylo získati přízeň vojsk Lamanitů, aby se jim mohl postavit do čela a

sesaditi krále z trůnu a zmocniti se království.

9 A vizte, stalo se, že dal, aby si jeho vojsko rozbilo své stany v údolí, které bylo u hory Antipas.

10 A stalo se, že když byla noc, poslal v tajnosti vyslance na horu Antipas žádaje, aby vůdce těch, kteří byli na hoře, který se jmenoval Lehonti, sešel dolů k úpatí hory, neboť si přál promluvit s ním.

11 A stalo se, že když Lehonti obdržel ono poselství, neodvažoval se sejíti dolů k úpatí hory. A stalo se, že Amalikiáš vyslal vyslance opět, podruhé, žádaje ho, aby sešel dolů. A stalo se, že Lehonti nechtěl; a on vyslal opět, potřetí.

12 A stalo se, že když Amalikiáš shledal, že nemůže Lehontioho přiměti, aby sešel s hory dolů, vyšel na horu téměř až k Lehontiovu táboru; a vyslal opět, po čtvrté, své poselství Lehontimu žádaje, aby sešel dolů a aby si přivedl své strážce s sebou.

13 A stalo se, že když Lehonti sešel se svými strážemi dolů k Amalikiášovi, Amalikiáš ho požádal, aby v noci sešel dolů se svým vojskem a obklíčil ony muže v jejich táborech, nad nimiž mu král předal velení, a on že je vydá do Lehontiových rukou, jestliže ho (Amalikiáše) učiní druhým vůdcem nad celým vojskem.

14 A stalo se, že Lehonti sešel se svými muži a obklíčil muže Amalikiášovy, takže nežli se za

úsvitu probudili, byli obklíčeni vojsky Lehontiovými.

15 A stalo se, že když viděli, že jsou obklíčeni, prosili Amalikiáše, aby jim dovolil připojiti se k jejich bratřím, aby nebyli zničeni. Nyní, toto bylo přesně to, co si Amalikiáš přál.

16 A stalo se, že vydal své muže, "navzdory příkazům krále. Nyní, toto bylo to, co si Amalikiáš přál, aby mohl uskutečniti své plány na sesazení krále z trůnu.

17 Nyní, mezi Lamanity bylo zvykem, jestliže byl jejich hlavní vůdce zabit, jmenovati druhého vůdce, aby byl jejich hlavním vůdcem.

18 A stalo se, že Amalikiáš dal, aby jeden z jeho služebníků podával Lehontimu po troškách jed, takže ten zemřel.

19 Nyní, když byl Lehontimrtev, Lamanité jmenovali Amalikiáše, aby byl jejich vůdcem a jejich hlavním vojevůdcem.

20 A stalo se, že Amalikiáš pochodoval se svými vojsky (neboť dosáhl svých přání) do země Nefi, do města Nefi, které bylo hlavním městem.

21 A král vyšel se svými strážemi, aby se s ním sešel, neboť se domníval, že Amalikiáš splnil jeho příkazy a že Amalikiáš shromáždil tak veliké vojsko, aby šlo proti Nefitům do boje.

22 Ale vizte, když král vyšel, aby se s ním sešel, Amalikiáš dal, aby jeho služebníci šli králi vstříc. A oni šli a sklonili se

před králem, jako by ho uctívali pro jeho velikost.

23 A stalo se, že král vztáhl ruku svou, aby je pozvedl, jak bylo u Lamanitů zvykem, jakožto znamení míru, kterýžto zvyk převzali od Nefitů.

24 A stalo se, že když ze země pozvedal prvního, vizte, on bodl krále do srdce; a on padl k zemi.

25 Nyní, služebníci královi uprchli; a služebníci Amalikiášovi se dali do křiku řkouce:

26 Vizte, služebníci královi ho bodli do srdce a on padl a oni uprchli; vizte, pojd'te a pohled'te.

27 A stalo se, že Amalikiáš přikázal, aby jeho vojska pochodovala vpřed a podívala se, co se přihodilo králi; a když na ono místo došli a našli krále ležícího v krvi, Amalikiáš předstíral, že se hněvá, a pravil: Každý, kdo miloval krále, nechť jde a pronásleduje jeho služebníky, aby mohli býti zabiti.

28 A stalo se, že všichni ti, kteří krále milovali, když uslyšeli tato slova, šli a pronásledovali služebníky královy.

29 Nyní, když služebníci královi viděli, že je vojsko pronásleduje, opět se vyděsili a uprchli do pustiny a došli do země Zarahemla a připojili se k "lidu Ammonovu.

30 A vojsko, které je pronásledovalo, se vrátilo poté, co je pronásledovalo nadarmo; a tak si Amalikiáš podvodem získal srdce lidu.

31 A stalo se, že druhého dne

vstoupil do města Nefi se svými vojsky a zmocnil se města.

32 A nyní, stalo se, že když královna uslyšela, že král byl zabit – neboť Amalikiáš poslal ke královně vyslance s oznámením, že král byl zabit svými služebníky, že on je se svým vojskem pronásledoval, ale že to bylo marné a že se jim zdařil jejich únik –

33 Tudíž, když královna obdržela toto poselství, vyslala k Amalikiášovi posly žádajíc, aby ušetřil lid města; a také ho žádala, aby k ní přišel; a také ho žádala, aby s sebou přivedl svědky, kteří by svědčili o smrti králově.

34 A stalo se, že Amalikiáš vzal téhož služebníka, jenž zabil krále, a všechny ty, kteří byli s ním, a šel ke královně k místu, kde seděla; a všichni jí dosvědčili, že král byl zabit svými vlastními služebníky; a pravili také: Oni uprchli; což to nesvědčí proti nim? A tak královnu ohledně smrti královny upokojili.

35 A stalo se, že Amalikiáš usiloval o přízeň královninu a vzal si ji za manželku; a tak podvodem a za pomoci lstivých služebníků získal království; ano, byl uznán za krále po celé zemi mezi veškerým lidem Lamanitů, kteří se skládali z Lamanitů a Lemuelitů a Izmaelitů a všech odštěpenců od Nefitů od doby vlády Nefiovy až do nynější doby.

36 Nyní, tito "odštěpenci, majíce stejná poučení a stejné

znalosti ohledně Nefitů, ano, byvše poučováni v témže ^bpoznání Páně, nicméně je to kupodivu, zanedlouho po svém odštěpení se stali zatvrzelejšími a "nekajícnými a divočejšími a zlovolnějším a krutějším nežli Lamanité – holdující tradicím Lamanitů; oddávající se lenivosti a všeliké nestoudnosti; ano, a zcela zapomínající na Pána, svého Boha.

KAPITOLA 48

Amalikiáš navádí Lamanity proti Nefitům – Moroni připravuje svůj lid, aby bránil věc křesťanů – Raduje se ze svobody a volnosti a je mocným mužem Božím. Kolem roku 72 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jakmile Amalikiáš získal království, počal povzbuzovati srdce Lamanitů proti lidu Nefiovu; ano, určil muže, aby promlouvali k Lamanitům z jejich věží proti Nefitům.

2 A tak povzbuzoval srdce jejich proti Nefitům, natolik, že ke konci devatenáctého roku vlády soudců, dosáhnuv svých cílů tak dalece, ano, byv učiněn králem nad Lamanity, usiloval také o to, aby vládl nad celou zemí, ano, a nad veškerým lidem, který byl v zemi, nad Nefity i nad Lamanity.

3 Tudíž dosáhl svého plánu, neboť zatvrdil srdce Lamanitů a zaslepil jejich mysl a podnítl je k hněvu natolik, že shromážd-

díl početný zástup k tomu, aby šel bojovat proti Nefitům.

4 Neboť byl odhodlán pro velikost počtu svého lidu, že přemůže Nefity a uvede je do poroby.

5 A tak určil "hlavní velitele z řad Zoramitů, neboť oni byli nejvíce obeznámeni se silou Nefitů a s jejich útočišti a s nejslabšími částmi jejich měst; tudíž určil je, aby byli hlavními veliteli nad jeho vojsky.

6 A stalo se, že sebrali svůj tábor a přesouvali se pustinou k zemi Zarahemla.

7 Nyní stalo se, že zatímco Amalikiáš takto získával moc podvodem a lstí, Moroni na druhé straně "připravoval mysl lidu, aby byli věrní Pánu, svému Bohu.

8 Ano, posiloval vojska Nefitů a stavěl malé pevnosti neboli útočiště; vrstvě okolo valy země, aby obehnal svá vojska, a také stavěje zdi z kamene, aby je obklopil, kolem jejich měst a hranic jejich zemí; ano, kolem celé země.

9 A u jejich nejslabších opevnění umístil větší počet mužů; a tak opevnil a posílil zemi, kterou vlastnili Nefité.

10 A tak činil přípravy, aby "bránil jejich svobodu, jejich země, jejich manželky a jejich děti a jejich mír, a aby mohli žít pro Pána, svého Boha, a aby si uhájili to, co jejich nepřátelé nazývali věcí křesťanů.

11 A Moroni byl silným a mocným mužem; byl mužem dokonalé "povědomosti; ano, mužem, jenž si neliboval v krveprolévání; mužem, jehož duše se radovala ze svobody a z volnosti své vlasti a svých bratří a z toho, že nebyli v porobě a v otroctví;

12 Ano, mužem, jehož srdce přetévalo díkyvdáním Bohu za ony mnohé výsady a požeňání, která uděлил jeho lidu; mužem, který převelice pracoval pro "blaho a bezpečí svého lidu.

13 Ano, a byl mužem, který byl pevný ve víře v Krista a "přísahal přísahou, že bude bránit svůj lid, svá práva a svou vlast a své náboženství, až do ztráty vlastní krve.

14 Nyní, Nefité byli poučováni, aby se proti svým nepřátelům bránili až do prolití krve, pokud by to bylo nutné; ano, a také byli poučováni, aby "nikdy nikoho nenapadali, ano, aby nikdy nepozvedli meč, ledaže by to bylo proti nepříteli, ledaže by to bylo k zachování svého života.

15 A toto byla jejich víra, že když tak budou činiti, Bůh dá, aby se jim v zemi dařilo neboli jinými slovy, když budou věrní v zachovávání příkázání Božích, on dá, aby se jim v zemi dařilo; ano, bude je varovati, aby uprchli, nebo aby se připravili na válku, podle nebezpečí;

16 A také že jim Bůh oznámí, kam mají jít, aby se ubránili

48 5a Alma 43:6.
7a Alma 49:8.
10a Alma 46:12–13.
11a pp Porozumění.

12a pp Blaho a sociální péče.
13a Alma 46:20–22.
14a Alma 43:46–47;

3. Nefi 3:20–21;
Morm. 3:10–11;
NaS 98:16.

proti svým nepřítelům, a když tak učiní, Pán je vysvobodí; a toto byla víra Moroniova a jeho srdce se z ní těšilo; “ne z prolévání krve, ale z konání dobra, z ochraňování svého lidu, ano, ze zachovávání příkázání Božích, ano, a z odporování nepravosti.

17 Ano, vpravdě, vpravdě pravím vám, kdyby všichni lidé byli bývali jako Moroni, a pokud by vždy byli jako on, vizte, i moci pekelné by byly otřeseny na věky; ano, “dábel by nikdy neměl moc nad srdcem dětí lidských.

18 Vizte, byl mužem jako Ammon, syn Mosiášův, ano, i jako ostatní synové Mosiášovi, ano, a také jako Alma a jeho synové, neboť oni byli všichni muži Boží.

19 Nyní vizte, Helaman a jeho bratří nebyli lidu o nic méně užiteční nežli Moroni; neboť oni kázali slovo Boží a křtili ku pokání všechny lidi, kteří poslouchali slova jejich.

20 A tak chodili a lidé se pro jejich slova “pokořovali, natolik, že se jim od Pána dostalo veliké ^b přízně, a tak mezi sebou neměli válek a svárů, ano, až po dobu čtyř let.

21 Ale jak jsem pravil, ke konci devatenáctého roku, ano, i přes mír mezi nimi, byli se zdráháním přinuceni bojovat se svými bratřími, Lamanity.

22 Ano, a zkrátka, jejich války s Lamanity nikdy neustaly po

dobu mnoha let, i přesto, že se velice zdráhali bojovat.

23 Nyní, oni “litovali, že musejí pozvednouti zbraně proti Lamanitům, protože si nelibovali v prolévání krve; ano, a to nebylo vše – litovali, že musejí býti prostředkem, kterým je posíláno tolik jejich bratří z tohoto světa do světa věčného, nepřipravených na setkání se svým Bohem.

24 Nicméně nemohli strpěti, aby položili svůj život a aby jejich “manželky a jejich děti byly povražděny se zvěrskou krutostí těch, kteří kdysi byli jejich bratřími, ano, a ^b odštěpili se od jejich církve a opustili je a odešli, aby je zničili, připojivše se k Lamanitům.

25 Ano, nemohli snést, aby se jejich bratří radovali nad krví Nefitů, dokud mezi nimi byli ti, kteří zachovávali příkázání Boží, neboť příslibem Páně bylo, že budou-li zachovávat jeho příkázání, bude se jim v zemi dařiti.

KAPITOLA 49

Útočící Lamanité nejsou schopni dobýti opevněných měst Ammonia a Noé – Amalikiáš proklíná Boha a přísahá, že bude pít krev Moroniovu – Helaman a jeho bratří nadále posilují církev. Kolem roku 72 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že v jedenáctém měsíci devatenáctého roku desátého dne měsíce byla zpozoro-

16a Alma 55:19.
17a 1. Nefi 22:26;
3. Nefi 6:15.

20a PP Pokora, pokorný,
pokořiti se.
b 1. Nefi 17:35.

23a NaS 42:45.
24a Alma 46:12.
b PP Odpadlictví.

vána vojska Lamanitů přibližující se k zemi Ammonia.

2 A vizte, toto město bylo znovuvystavěno a Moroni postavil u hranic města vojsko a to kolem vyházelo hlínu, aby se krylo před šípy a kameny Lamanitů; neboť vizte, oni bojovali kameny a šípy.

3 Vizte, pravil jsem, že město "Ammonia bylo znovuvystavěno. Pravím vám, ano, bylo z části znovuvystavěno; a protože ho Lamanité již jednou pro nepravost lidu zničili, domnívali se, že se jim opět stane snadnou kořistí.

4 Ale vizte, jak veliké bylo jejich zklamání; neboť vizte, Nefité kolem sebe navršili násep země, který byl tak vysoký, že po nich Lamanité nemohli vrhát své kameny a své šípy tak, aby měly nějakého účinku, a nemohli je ani napadnouti jinak nežli u místa jejich vchodu.

5 Nyní, tentokráte byli vrchní velitelé Lamanitů převelice udiveni nad moudrostí Nefitů při přípravě jejich útočišť.

6 Nyní, vůdcové Lamanitů se pro velikost svého počtu domnívali, ano, domnívali se, že budou mít příležitost napadnouti je tak, jak to činili doposud; ano, a také se vyzbrojili štíty a náprsními pancíři; a také se vybavili oděvy z kůží, ano, velice silnými oděvy, aby zakryli svou nahotu.

7 A jsouce takto připraveni, domnívali se, že snadno přemohou a podrobí své bratří jhu

poroby, anebo je pobijí a povraždí podle libosti své.

8 Ale vizte, k jejich naprostému úžasu na ně oni byli "připraveni způsobem, jaký nebyl nikdy mezi dětmi Lehiovými znám. Nyní byli připraveni, aby bojovali s Lamanity podle pokynů Moroniových.

9 A stalo se, že Lamanité neboli Amalikiášité byli převelice užaslí nad jejich způsobem přípravy na válku.

10 Nyní, kdyby král Amalikiáš přišel ze "země Nefi v čele svého vojska, možná by Lamanity přiměl, aby zaútočili na Nefity u města Ammonia; neboť vizte, on se nestaral o krev svého lidu.

11 Ale vizte, Amalikiáš sám do bitvy nešel. A vizte, jeho hlavní velitelé se neodvážili zaútočiti na Nefity u města Ammonia, neboť Moroni pozměnil vedení záležitostí mezi Nefity natolik, že Lamanité byli kvůli jejich útočištím zklamáni a nemohli je napadnouti.

12 Tudíž se stáhli do pustiny a sebrali svůj tábor a pochodovali směrem k zemi Noé domnívající se, že to bude pro ně druhé nejlepší místo k tomu, aby vyšli proti Nefitům.

13 Neboť nevěděli, že Moroni opevnil neboli vystavěl ochranné "pevnosti pro každé město po celé zemi; tudíž pochodovali dále k zemi Noé s pevným odhodláním; ano, jejich hlavní velitelé předstoupili a učinili přísahu, že lid onoho města zničí.

14 Ale vizte, k jejich úžasu

město Noé, které bylo doposud slabým místem, nyní díky prostředkům Moroniovým zesílilo, ano, dokonce tak, že převyšovalo sílu města Ammonia.

15 A nyní, vizte, to byla moudrost v Moronim; neboť on se domníval, že se uleknou u města Ammonia; a jelikož město Noé bylo až doposud nejslabší částí země, tudíž budou pochodovati, aby bojovali tam; a tak tomu bylo podle přání jeho.

16 A vizte, Moroni určil Lehiho, aby byl hlavním velitelem nad muži onoho města; a byl to "týž Lehi, který bojoval s Lamanity v údolí na východ od řeky Sidon.

17 A nyní vizte, stalo se, že když Lamanité zjistili, že Lehi velí městu, byli opět zklamáni, neboť se Lehiho nesmírně báli; nicméně jejich hlavní velitelé přísahali přísahou, že na město zaútočí; tudíž, předvedli svá vojska.

18 Nyní vizte, Lamanité se nemohli do jejich ochranných pevností dostat jinak nežli vchodem, pro výšku valu, který byl navršen, a pro hloubku příkopu, který byl dokola vykopán, ledaže by to bylo vchodem.

19 A tak byli Nefité připraveni zničit všechny ty, kteří by se pokusili vyšplhat nahoru, aby vstoupili do pevnosti jinou cestou, tím, že by po nich vrhali kameny a šípy.

20 Tak byli připraveni, ano, skupina jejich nejsilnějších mužů, se svými meči a se svými

praky, aby srazili každého, kdo by se pokusil vejít do jejich útočiště místem vchodu; a tak byli připraveni bránit se proti Lamanitům.

21 A stalo se, že velitelé Lamanitů předvedli svá vojska před místo vchodu a počali s Nefity bojovati, aby se dostali do jejich útočiště; ale vizte, byli vždy odrazeni natolik, že byli pobíjeni s nesmírným krveprolitím.

22 Nyní, když zjistili, že nemohou získati moc nad Nefity průchodem, počali skopávat jejich valy země, aby získali cestu pro svá vojska, aby měli rovnocennou příležitost k boji; ale vizte, při těchto pokusech byli smeteni kameny a šípy, které na ně byly vrženy; a namísto aby zaplnili jejich příkopy strženými valy země, naplnili je do určité míry těly svých mrtvých a raněných.

23 Tak měli Nefité nad svými nepřáteli veškerou moc; a tak se Lamanité pokoušeli Nefity zničit, až byli všichni jejich hlavní velitelé pobiti; ano, a bylo pobito více nežli tisíc Lamanitů; zatímco na druhé straně nebyla mezi Nefity jediná duše, která by byla zabita.

24 Okolo padesáti jich bylo zraněno, těch, kteří byli vystaveni šípům Lamanitů v průchodu, ale byli chráněni svými štíty a svými náprsními pancíři a svými přilbicemi, natolik, že jejich poranění byla na nohou, z nichž mnohá byla velmi vážná.

25 A stalo se, že když Lamanité

viděli, že jejich hlavní velitelé jsou všichni zabiti, uprchli do pustyiny. A stalo se, že se vrátili do země Nefi, aby zpravili svého krále Amalikiáše, který byl rodem Nefita, o jejich veliké porážce.

26 A stalo se, že ten se na svůj lid nesmírně rozhněval, protože nedosáhl svého přání ohledně Nefitů; nepodrobil je jhu poroby.

27 Ano, hněval se nesmírně a "zlořečil Bohu a také Moronimu, přísahaje ^b přísahou, že bude pít jeho krev; a to proto, že Moroni při přípravě pro bezpečí svého lidu zachovával přikázání Boží.

28 A stalo se, že na druhé straně lid Nefitův "děkoval Pánu, svému Bohu, za jeho nesmírnou moc při jejich vysvobození z rukou jejich nepřátel.

29 A tak skončil devatenáctý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

30 Ano, a měli mezi sebou trvalý mír a církvi se převelice dařilo pro jejich pozornost a píli, kterou věnovali slovu Božímu, jež jim oznamoval Helaman a Šiblon a Korianton a Ammon a jeho bratří, ano, všichni ti, kteří byli vysvěceni "svatým řádem Božím, jsouce pokřtěni ku pokání a vysláni, aby kázali mezi lidem.

KAPITOLA 50

Moroni opevňuje země Nefitů – Stavějí mnoho nových měst – Války

a zničení přišly na Nefity za dnů jejich zlovolnosti a ohavnosti – Teankum poráží Moriantona a jeho odštěpence – Nefia umírá a na soudcovskou stoliči usedá jeho syn Pahoran. Kolem roku 72–67 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že Moroni nepřestal činiti přípravy na válku neboli brániti svůj lid proti Lamanitům; neboť dal, aby jeho vojska počala na počátku dvacátého roku vlády soudců, aby počala vršiti valy země okolo všech měst po celé zemi, kterou vlastnili Nefité.

2 A dal, aby navrchu těchto náspů země byly trámy, ano, aby okolo měst bylo postaveno opevnění z trámů do výše muže.

3 A dal, aby na onom opevnění z trámů bylo na těchto trámech postaveno kolem dokola lemování ze zašpičatělých kúlů; a byly silné a vysoké.

4 A dal, aby byly vystavěny věže, které čnely nad ona opevnění ze zašpičatělých kúlů, a dal, aby na oněch věžích byla postavena útočiště, aby je kameny a šípy Lamanitů nemohly zraniti.

5 A byli připraveni, takže mohli vrhati z jejich vršků kameny podle své libosti a své síly a zabítí toho, kdo by se pokusil přiblížiti se ke zdem města.

6 Tak Moroni připravil pevnosti proti příchodu jejich nepřátel, okolo každého města v celé zemi.

7 A stalo se, že Moroni dal, aby jeho vojska vyšla do východní

27a PP Rouhání, rouhati se.

b Skut. 23:12.

28a PP Děkuvzdání, díky.

30a Alma 43:2.

pustiny; ano, a oni šli a zahnali všechny Lamanity, kteří byli ve východní pustině, do jejich vlastních zemí, které byly na jih od země Zarahemla.

8 A země Nefi se táhla přímým směrem od východního moře k západnímu.

9 A stalo se, že když Moroni zahnal všechny Lamanity z východní pustiny, která byla na sever od zemí jejich vlastnictví, dal, aby obyvatelé, kteří byli v zemi Zarahemla a v okolní zemi, odešli do východní pustiny až k hranicím s pobřežím a aby zemi vlastnili.

10 A také umístil vojska na jihu, na hranicích jejich vlastnictví, a dal, aby vystavěla "opevnění, aby mohli zabezpečiti svá vojska a svůj lid před rukama svých nepřátel.

11 A tak odřízl všechny pevnosti Lamanitů ve východní pustině, ano, a také na západě, opevniv hranici mezi Nefity a Lamanity, mezi zemí Zarahemla a zemí Nefi, od západního moře, táhnoucí se podél pramene řeky Sidon – a Nefité vlastnili veškerou severní zemi, ano, vpravdě veškerou zemi, která byla na sever od země Hojnosti, podle své libosti.

12 Tak se Moroni se svými vojsky, která se denně rozrůstala kvůli zajištění ochrany, kterou jim jeho díla vytvářela, snažil odříznouti sílu a moc Lamanitů od zemí svého vlastnictví, aby neměli žádné moci nad zeměmi jejich vlastnictví.

13 A stalo se, že Nefité počali zakládati město a nazvali to město Moroni; a bylo u východního moře; a bylo na jihu u hranice vlastnictví Lamanitů.

14 A také počali zakládati město mezi městem Moroni a městem Aron a hraničilo s Aro-nem a s Moronim; a nazvali to město, neboli zemi, Nefia.

15 A započali také v témže roce stavěti mnohá města na severu, jedno z nich zvláštním způsobem, které nazvali Lehi a které leželo na severu u hranic mořského pobřeží.

16 A tak skončil dvacátý rok.

17 A v těchto příznivých podmínkách byl lid Nefiův na počátku dvacátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

18 A převelice se jim dařilo a nesmírně zbohatli; ano, a množili se a sílili v zemi.

19 A tak vidíme, jak milosrdná a spravedlná jsou všechna jednání Páně, až tak, že naplňuje všechna slova svá, jež dává dětem lidským; ano, můžeme viděti, že právě v této době se potvrzují slova jeho, jež promlouval k Lehimu řka:

20 Požehnaný jsi ty i děti tvé; a ony budou požehnány, a nakolik budou zachovávatí přikázání má, bude se jim v zemi dařiti. Ale pamatuj, nakolik přikázání má zachovávatí nebudou, budou z přítomnosti Páně "odříznuti.

21 A my vidíme, že tyto přísliby byly potvrzeny lidu Nefiovu;

neboť právě jejich hádky a jejich sváry, ano, jejich vraždění a jejich plenění, jejich modlářství, jejich smilstva a jejich ohavnosti, které byly mezi nimi, na ně přivodily jejich války a jejich zničení.

22 A ti, kteří byli věrni v zachovávaní příkázání Páně, byli vysvobozováni ve všech dobách, zatímco tisíce jejich zlovolných bratří byly vydávány do poroby, nebo aby zahynuly mečem nebo aby upadaly do nevíry a smísily se s Lamanity.

23 Ale vizte, ode dnů Nefiových nebylo nikdy mezi lidem Nefiovým "šťastnější doby nežli za dnů Moroniových, ano, právě v této době ve dvacátém a prvním roce vlády soudců.

24 A stalo se, že dvacátý a druhý rok vlády soudců také skončil v míru; ano, a také dvacátý a třetí rok.

25 A stalo se, že i na počátku dvacátého a čtvrtého roku vlády soudců by byl mír mezi lidem Nefiovým, kdyby nebylo "sváru, který mezi nimi vyvstal ohledně země Lehi a země Morianton, která hraničila se zemí Lehi; a obě byly na hranicích s pobřežím.

26 Neboť vizte, lid, který vlastnil zemi Morianton, si činil nárok na část země Lehi; tudíž vyvstal mezi nimi prudký svár, natolik, že lid Moriantonův pozvedl zbraně proti svým bratřím a byl odhodlán je mečem zabít.

27 Ale vizte, lid, který vlastnil zemi Lehi, prchl do tábora

Moroniova a prosil ho o pomoc; neboť vizte, nebyl v nepravu.

28 A stalo se, že když lid Moriantonův, který byl veden mužem, který se jmenoval Morianton, zjistil, že lid Lehiův uprchl do tábora Moroniova, převelice se ulekl, aby na něj nepřišlo vojsko Moroniovo a nezničilo jej.

29 Tudíž, Morianton jim namluvil, aby uprchli do země, která byla směrem na sever a která byla pokryta velikými plochami vod, a zmocnili se země, která byla směrem na sever.

30 A vizte, byli by tento plán provedli (nad čímž by velice bědovali), ale vizte, Morianton, jsa mužem velice vznětlivým, tudíž se rozhněval na jednu ze svých služebnic a napadl ji a zbil ji velice.

31 A stalo se, že ona uprchla a přešla do tábora Moroniova a pověděla Moronimu vše o oně záležitosti, a také o jejich úmyslech uprchnouti do země severní.

32 Nyní vizte, lid, který byl v zemi Hojnosti, nebo spíše Moroni, se obával, že budou poslouchati slova Moriantonova a připojí se k jeho lidu a ten získá vlastnictví oněch částí země, což by položilo základy vážným následkům mezi lidem Nefiovým, ano, kteréžto následky by vedly ke ztrátě jejich "svobody.

33 Tudíž Moroni vyslal vojsko, s jeho táborem, aby zadrželo lid Moriantonův, aby zastavilo jejich útěk do země severní.

34 A stalo se, že je nezadrželi, dokud nedošli k hranicím země "Pustoty; a tam je zadrželi u úžiny, která vedla podél moře do země severní, ano, podél moře na západě a na východě.

35 A stalo se, že vojsko, které vyslal Moroni a které vedl muž, jenž se jmenoval Teankum, se střetlo s lidem Moriantonovým; a tak zarputilý byl lid Moriantonův (jsa povzbuzován jeho zlovolností a jeho lichotivými slovy), že mezi nimi došlo k bitvě, v níž Teankum zabil Moriantona a porazil jeho vojsko, zajal je a navrátil se do tábora Moroniova. A tak skončil dvacátý a čtvrtý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

36 A tak byl lid Moriantonův přiveden zpět. A poté, co učinil smlouvu, že bude zachovávat mír, byla mu navracena země Morianton a mezi ním a lidem Lehiovým nastala svornost; a jemu byly také navráceny jeho země.

37 A stalo se, že v téže roce, kdy byl lidu Nefiovu obnoven mír, že Nefia, druhý hlavní soudce, zemřel, usedav na soudcovskou stolicí s dokonalou přímostí před Bohem.

38 Nicméně odmítl od Almy převzít do vlastnictví ony záznaky a ony věci, které Alma a jeho otcové považovali za nejvyšší posvátné; tudíž Alma je předal svému synu Helamanovi.

39 Vizte, stalo se, že syn Nefiaův byl určen, aby usedl na soudcovskou stolicí na místo

svého otce; ano, byl určen hlavním soudcem a správcem nad lidem s přísahou a posvátným obřadem, že bude souditi spravedlivě a že bude udržovat mír a svobodu lidu a že jim udělí jejich posvátné výsady uctívati Pána, jejich Boha, ano, že bude podporovat a hájiti věc Boží po všechny své dny a že bude přiváděti zlovolné k spravedlnosti podle jejich zločinu.

40 Nyní vizte, jmenoval se Pahoran. A Pahoran usedl na stolicí svého otce a počal svou vládu, na konci dvacátého a čtvrtého roku, nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 51

Lidé královi usilují o změnu zákona a o ustanovení krále – Pahoran a lidé svobody jsou podpořeni hlasem lidu – Moroni nutí lidi královny, aby bránili svou zemi, jinak budou usmrčeni – Amalikiáš a Lamanité se zmocňují mnoha opevněných měst – Teankum odráží vpád Lamanitů a zabíjí Amalikiáše v jeho stanu. Kolem roku 67–66 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku dvacátého a pátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co zjednali mír mezi lidem Lehiovým a lidem Moriantonovým ohledně jejich zemí, počali dvacátý a pátý rok v míru;

2 Nicméně dlouho si úplný mír v zemi neudrželi, neboť mezi lidem vyvstal svár ohledně hlavního soudce Pahorana; neboť vizte, byla skupina lidí,

kteří si přáli, aby několik jednotlivých bodů zákona bylo pozměněno.

3 Ale vizte, Pahoran nechtěl zákon pozměnit, a ani nechtěl strpěti, aby byl pozměněn; tudíž neposlouchal ty, již vyslali své hlasy se žádostmi svými o pozměnění zákona.

4 Tudíž ti, kteří si přáli, aby byl zákon pozměněn, se na něho hněvali a přáli si, aby již nebyl hlavním soudcem nad zemí; tudíž vyvstala v oné věci prudká rozepře, nikoli však ke krveprolití.

5 A stalo se, že ti, kteří si přáli, aby byl Pahoran sesazen ze soudcovské stolice, se nazývali lidé královi, neboť si přáli, aby byl zákon pozměněn tak, aby byla svržena svobodná vláda a aby byl nad zemí ustanoven král.

6 A ti, kteří si přáli, aby Pahoran zůstal hlavním soudcem nad zemí, vzali na sebe jméno lidé svobody; a tak byl mezi nimi rozkol, neboť lidé svobody přísahali neboli učinili smlouvu, že budou hájiti svá práva a výsady svého náboženství prostřednictvím svobodné vlády.

7 A stalo se, že tato záležitost jejich sváru byla urovnána hlasem lidu. A stalo se, že hlas lidu vyzněl pro lid svobody a Pahoran si ponechal soudcovskou stolici, což způsobilo velikou radost mezi bratřími Pahoranovými, a také mezi mnohými z lidu svobody, kteří také lid králův umlčeli, takže ti se ne-

odvažovali odporovati, ale byli nuceni hájiti věc svobody.

8 Nyní, ti, kteří byli pro krále, byli lidé "urození a usilovali o to, aby se stali králi; a byli podporováni těmi, kteří usilovali o moc a pravomoc nad lidem.

9 Ale vizte, byla to závažná doba na to, aby byly takovéto sváry mezi lidem Nefiovým; neboť vizte, Amalikiáš opět podněcoval srdce lidu Lamanitů proti lidu Nefitů a shromažďoval vojáky ze všech částí své země, vyzbrojuje je a připravuje je na válku se vši pílí; neboť "přísahal, že bude píti krev Moroniovu.

10 Ale vizte, my uvidíme, že tento jeho slib, který učinil, byl unáhlený; nicméně, připravoval sebe a svá vojska na to, aby šli bojovati proti Nefitům.

11 Nyní, jeho vojska nebyla tak veliká, jako byla doposud, pro ony mnohé tisíce, které byly pobity rukou Nefitů; ale i přes jejich velikou ztrátu Amalikiáš shromáždil podivuhodně veliké vojsko, natolik, že se nebál sejíti do země Zarahemla.

12 Ano, vpravdě, Amalikiáš sám sešel v čele Lamanitů. A bylo to ve dvacátém a pátém roce vlády soudců; a bylo to v tutéž dobu, kdy počali urovnávati záležitosti svých svárů ohledně hlavního soudce Pahorana.

13 A stalo se, že když tito muži, kteří se nazývali lidé královi, uslyšeli, že Lamanité přicházejí bojovati proti nim, byli ve svém

srdci rádi; a odmítli pozvednouti zbraně, neboť tak se hněvali na hlavního soudce a také na "lid svobody, že nechtěli pozvednouti zbraní, aby bránili svou vlast.

14 A stalo se, že když to Moroni viděl, a také viděl, že Lamanité přecházejí hranice země, nesmírně se rozhněval pro zarputilost oněch lidí, které se snažil s tak velikou pílí zachovati; ano, nesmírně se hněval; jeho duše byla plna hněvu vůči nim.

15 A stalo se, že poslal žádost s hlasem lidu správci země žádaje ho, aby si ji přečetl a dal mu (Moronimu) moc přinutiti tyto odštěpence k tomu, aby bránili svou vlast, anebo je usmrtiti.

16 Neboť jeho prvotním zájmem bylo ukončiti takovéto sváry a rozštěpení mezi lidem; neboť vizte, to bylo doposud příčinou veškerého jejich zničení. A stalo se, že byla vyslyšena podle hlasu lidu.

17 A stalo se, že Moroni přikázal svému vojsku, aby táhlo proti oněm lidem královým, aby srazilo jejich pýchu a jejich vznešenost a srovnalo je se zemí, anebo aby pozvedli zbraně a podporovali věc svobody.

18 A stalo se, že vojska pochodovala proti nim; a srazila jejich pýchu a jejich vznešenost natolik, že když pozvedli své válečné zbraně, aby bojovali proti mužům Moroniovým, byli poraženi a srovnáni se zemí.

19 A stalo se, že oněch "odštěpenců, kteří byli poraženi mečem, byly čtyři tisíce; a ti z jejich vůdců, kteří nebyli zabiti v bitvě, byli zajati a uvrženi do vězení, neboť v tuto dobu nebylo času na jejich soudy.

20 A zbytek oněch odštěpenců se raději, nežli by se nechal sraziti k zemi mečem, podrobil korouhvi svobody, a byli donuceni vyvěsiti "zástavu svobody na své věže a ve svých městech a pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.

21 A tak Moroni učinil konec oněm lidem královým, takže mezi nimi nebyl nikdo znám pod názvem lidé královi; a tak skoncoval se zarputilostí a s pýchou oněch lidí, kteří se hlásili ke vznešené krvi; ale byli přivedeni k tomu, aby se pokorili jako jejich bratří a aby udatně bojovali za svou svobodu od poroby.

22 Vizte, stalo se, že zatímco "Moroni tak potíral války a sváry mezi svým vlastním lidem podrobuje jej míru a umravňenosti a vydává nařízení k tomu, aby se připravili na válku s Lamanity, vizte, Lamanité přišli do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.

23 A stalo se, že Nefité nebyli dostatečně silní ve městě Moroni; tudíž Amalikiáš je vyhnal, pobiv mnohé. A stalo se, že Amalikiáš se zmocnil města, ano, zmocnil se všech jejich opevnění.

24 A ti, kteří uprchli z města

Moroni, přišli do města Nefia; a také lid z města Lehi se shromáždil a činil přípravy a byl připraven střetnouti se s Lamanity v bitvě.

25 Ale stalo se, že Amalikiáš nedovolil Lamanitům, aby šli proti městu Nefia do bitvy, ale držel je dole u pobřeží, zanecháváje muže v každém městě, aby ho hájili a bránili.

26 A tak šel dál, zmocňuje se mnoha měst, města Nefia a města Lehi a města Morianton a města Omner a města Gid a města Mulek, a všechna byla u východní hranice s pobřežím.

27 A tak Lamanité získali vychytralostí Amalikiášovou a svými nesčetnými zástupy velmi mnoho měst a všechna byla silně opevněna po způsobu "opevnění Moroniova; a všechna se stala pevnostmi Lamanitů.

28 A stalo se, že pochodovali k hranicím země Hojnosti, ženouce Nefity před sebou a pobíjejíce mnohé.

29 Ale stalo se, že se střetli s Teankumem, který "zabil Moriantona a zastavil jeho lid na útěku.

30 A stalo se, že zastavil také Amalikiáše, když pochodoval se svým početným vojskem, aby se mohl zmocniti země Hojnosti, a taktéž země severní.

31 Ale vizte, potkalo ho zklamání, byv odražen Teankumem a jeho muži, neboť to byli velcí válečníci; neboť každý muž Teankumův předčil Lamanity co do jejich síly a co do jejich

umění válečného natolik, že získali převahu nad Lamanity.

32 A stalo se, že je napadal, natolik, že je pobíjeli až do setmění. A stalo se, že Teankum a jeho muži rozbili své stany na hranicích země Hojnosti; a Amalikiáš postavil své stany na pláni na hranicích s pobřežím a tímto způsobem byli zahrnání.

33 A stalo se, že když nastala noc, Teankum se svým služebníkem se vykradli a vyšli za noci a šli do tábora Amalikiášova; a vizte, spánek je přemohl pro jejich velikou únavu, kterou způsobila námaha a horko toho dne.

34 A stalo se, že Teankum se vkradl tajně do stanu krále a probodl mu oštěpem srdce; a způsobil králi okamžitou smrt, takže ten nezbudil své služebníky.

35 A vrátil se opět tajně do svého vlastního tábora a vizte, jeho muži spali a on je probudil a pověděl jim vše, co učinil.

36 A dal, aby jeho vojska stála v pohotovosti z obavy, že Lamanité, až se probudí, by na ně mohli přijíti.

37 A tak končí dvacátý a pátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; a tak končí dny Amalikiášovy.

KAPITOLA 52

Ammoron nastupuje za Amalikiáše jako král Lamanitů – Moroni, Teankum a Lehi vedou Nefity do vítězné války proti Lamanitům –

Město Mulek je dobyto zpět a Zoramita Jákob je zabit. Kolem roku 66–64 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se ve dvacátém a šestém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, vizte, když se Lamanité probudili prvního rána prvního měsíce, vizte, shledali, že Amalikiáš je ve svém stanu mrtev; a také viděli, že Teankum je onoho dne připraven na bitvu proti nim.

2 A nyní, když to Lamanité viděli, vyděsili se; a upustili od svého plánu pochodovati do země severní a stáhli se s celým svým vojskem do města Mulek a hledali ochranu ve svých opevněních.

3 A stalo se, že bratr Amalikiášův byl určen za krále nad lidem Lamanitů; a jmenoval se Ammoron; a tak král Ammoron, bratr krále Amalikiáše, byl určen, aby vládl na jeho místě.

4 A stalo se, že přikázal, aby jeho lid hájil ona města, kterých dobyli za prolití krve; neboť nedobyli jediného města, aniž by ztratili mnoho krve.

5 A nyní, Teankum viděl, že Lamanité jsou odhodláni hájiti ona města, kterých dobyli, a ony části země, jejichž vlastnictví získali; a také vida nesmírnost jejich počtu, Teankum si pomyslel, že není žádoucí, aby se pokoušel zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

6 Ale ponechal své muže kolem, jako by čině přípravy na válku; ano, a vpravdě se

připravoval brániti sebe proti nim tím, že "stavěl dokola zdi a připravoval útočiště.

7 A stalo se, že setrval takto v přípravách na válku, dokud Moroni neposlal veliký počet mužů, aby posílil jeho vojsko.

8 A Moroni mu také poslal příkazy, že si má ponechat všechny zajatce, kteří mu padli do rukou; a jelikož Lamanité jali mnoho zajatců, že si má ponechat všechny zajatce Lamanitů jako výkupné za ty, které zajali Lamanité.

9 A také mu poslal příkazy, že má opevniti zemi Hojnosti a zabezpečiti "úzinu, která vede do země severní, aby ono místo nezískali Lamanité a neměli moc napadati je ze všech stran.

10 A Moroni také vyslal poselství žádaje ho, aby byl věrný při hájení oné části země a aby vyhledával každou příležitost k potírání Lamanitů v oné části, nakolik je v jeho moci, aby snad mohl získati opět strategii nebo nějakým jiným způsobem ona města, která jim byla vyrvána z rukou; a aby také opevňoval a posiloval města okolo, která do rukou Lamanitů nepadla.

11 A také mu pravil: Přišel bych za tebou, ale viz, Lamanité na nás útočí na hranicích země u západního moře; a viz, jdu proti nim, proto nemohu přijíti za tebou.

12 Nyní, král (Ammoron) odešel ze země Zarahemla a zpravil královnu o smrti svého bratra a shromáždil veliký počet mužů

a vydal se na pochod proti Nefitům u hranice se západním mořem.

13 A tak se snažil napadati Nefity a odlákati část jejich sil do oné části země, zatímco přikázal těm, které zanechal, aby vlastnili města, která dobyl, aby také napadali Nefity na hranicích s východním mořem a aby se zmocnili jejich zemí, nakolik to bude v jejich moci, podle moci jejich vojsk.

14 A tak Nefité byli v těchto nebezpečných poměrech na konci dvacátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

15 Ale vizte, stalo se ve dvacátém a sedmém roce vlády soudců, že Teankum podle příkazu Moroniova – který rozestavěl vojska, aby chránila jižní a západní hranice země, a který se vydal na pochod k zemi Hojnosti, aby mohl se svými muži pomoci Teankumovi při znovuzískávání měst, která ztratili –

16 A stalo se, že Teankum obdržel příkazy, aby zaútočil na město Mulek a získal ho zpět, bude-li to možné.

17 A stalo se, že Teankum učinil přípravy na to, aby zaútočil na město Mulek a aby vypochoďoval se svým vojskem proti Lamanitům; ale viděl, že je nemožné, aby je přemohl, zatímco jsou ve svých opevněních; tudíž upustil od svých plánů a opět se vrátil do města Hojnosti, aby vyčkal příchodu Moroniova, aby získal posilu pro své vojsko.

18 A stalo se, že Moroni dosáhl se svým vojskem země Hojnosti

ke konci dvacátého a sedmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým.

19 A na počátku dvacátého a osmého roku měli Moroni a Teankum a mnozí z hlavních velitelů válečnou poradu – co by měli učiniti, aby přiměli Lamanity, aby vyšli proti nim do bitvy; nebo jak by je mohli vylákati z jejich pevností, aby nad nimi získali převahu a opět získali město Mulek.

20 A stalo se, že posílali vyslance k vojsku Lamanitů, které chránilo město Mulek, k jejich vůdci, který se jmenoval Jákob, žádající ho, aby vyšel se svými vojsky a střetl se s nimi na planinách mezi oběma městy. Ale vizte, Jákob, jenž byl Zoromita, nechtěl se svým vojskem vyjíti a střetnouti se s nimi na planinách.

21 A stalo se, že Moroni, nemale žádnou naději na to, že by se s nimi střetl za rovných podmínek, tudíž, vymyslel plán, aby mohl Lamanity z jejich pevností vylákati.

22 Tudíž dal, aby si Teankum vzal malý počet mužů a vydal se na pochod podél pobřeží; a Moroni a jeho vojsko za noci vpochoďovalo do pustiny na západ od města Mulek; a tak nazítří, když stráže Lamanitů objevily Teankuma, běžely a pověděly to Jákobovi, svému vůdci.

23 A stalo se, že vojska Lamanitů vypochoďovala proti Teankumovi domnívající se, že svým počtem Teankuma přemohou pro nízkost jeho počtu. A

jakmile Teankum uviděl, jak vojska Lamanitů vycházejí proti němu, počal se stahovati podél pobřeží směrem na sever.

24 A stalo se, že když Lamanité viděli, že začíná prchati, nabyli odvahy a pronásledovali je s rázností. A zatímco Teankum takto odváděl Lamanity, kteří ho marně pronásledovali, vizte, Moroni přikázal, aby část jeho vojska, které bylo s ním, vpochodovala do města a obsadila ho.

25 A tak učinili a zabili všechny ty, kteří byli ponecháni, aby chránili město, ano, všechny ty, kteří nechtěli vydati své válečné zbraně.

26 A tak Moroni získal vlastnictví města Mulek s částí svého vojska, zatímco pochodoval se zbytkem, aby se střetl s Lamanity, až se budou vraceti z pronásledování Teankuma.

27 A stalo se, že Lamanité pronásledovali Teankuma, dokud nedošli k městu Hojnosti, a pak se střetli s Lehim a s malým vojskem, které tam bylo ponecháno, aby chránilo město Hojnosti.

28 A nyní vizte, když hlavní velitelé Lamanitů spatřili Lehiho s jeho vojskem přicházejícím proti nim, prchali ve velikém zmatku ze strachu, že snad nedosáhnou města Mulek dříve, nežli je Lehi dohoní; neboť byli znaveni kvůli svému pochodu, a mužové Lehiovi byli svěží.

29 Nyní, Lamanité nevěděli, že Moroni jim byl v zádech se

svým vojskem; a jedině, čeho se báli, byl Lehi a jeho mužové.

30 Nyní, Lehi si nepřál je dostihnouti, dokud se nestřetnou s Moronim a s jeho vojskem.

31 A stalo se, že nežli se Lamanité stáhli daleko, byli obklopeni Nefity, muži Moroniovými na jedné straně a muži Lehiovými na druhé, a všichni byli svěží a plní síly; ale Lamanité byli znaveni kvůli svému dlouhému pochodu.

32 A Moroni přikázal svým mužům, že je mají napadati, dokud nevydají své válečné zbraně.

33 A stalo se, že Jákob, jsa jejich vůdcem, jsa také "Zoramita a maje nezkratného ducha, vedl Lamanity, aby bojovali s nesmírnou zuřivostí proti Moronimu.

34 Moroni stál ve směru jejich pochodu, tudíž Jákob byl odhodlán, že je pobije a probije se až do města Mulek. Ale vizte, Moroni a jeho mužové byli mocnější; tudíž před Lamanity neustoupili.

35 A stalo se, že bojovali na obou stranách s nesmírnou zuřivostí; a mnoho pobitých bylo na obou stranách; ano, a Moroni byl zraněn a Jákob byl zabit.

36 A Lehi napadl se svými silnými muži jejich zadní voj s takovou zuřivostí, že Lamanité v zadním voji vydali své válečné zbraně; a zbylí, jsouce velice zmateni, nevěděli, kam jíti nebo udeřiti.

37 Nyní Moroni, vida jejich zmatek, pravil jim: Jestliže

přinesete své válečné zbraně a vydáte je, vizte, ustaneme prolévati vaši krev.

38 A stalo se, že když Lamanité uslyšeli tato slova, jejich hlavní velitelé, všichni ti, kteří nebyli zabiti, předstoupili a vrhli své válečné zbraně k nohám Moroniovým a přikázali i svým mužům, aby učinili totéž.

39 Ale vizte, byli mnozí, kteří nechtěli; a ti, kteří nechtěli vydati své meče, byli jati a svázáni a jejich válečné zbraně jim byly odebrány a byli přinuceni pochodovati se svými bratřími do země Hojnosti.

40 A nyní, počet zajatců, kteří byli jati, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti, ano, převyšoval velice počet těch, kteří byli pobiti na obou stranách.

KAPITOLA 53

Lamanitští zajatci jsou využíváni k tomu, aby opevňovali město Hojnosti – Rozštěpení mezi Nefity zapříčiňují lamanitská vítězství – Helaman přebírá velení nad dvěma tisíci mladými syny lidu Ammonova. Kolem roku 64–63 př. Kr.

A STALO se, že nad zajatci Lamanitů ustanovili strážce a přinutili je, aby šli a pohřbili své mrtvé, ano, a také mrtvé Nefitů, kteří byli zabiti; a Moroni nad nimi dosadil muže, aby je střežili, zatímco budou vykonávati své práce.

2 A Moroni šel s Lehim do města Mulek a převzal velení

nad městem a předal je Lehimu. Nyní vizte, tento Lehi byl muž, který byl s Moronim ve většině ze všech jeho bitev; a byl to muž "jako Moroni, a radovali se ze vzájemného bezpečí; ano, měli rádi jeden druhého a měl je rád i veškerý lid Nefiův.

3 A stalo se, že poté, co Lamanité dokončili pohřbívání svých mrtvých a taktéž mrtvých Nefitů, byli odvedeni zpět do země Hojnosti; a Teankum je podle příkazů Moroniových přiměl, aby počali pracovati na vykopávání příkopu okolo země neboli města Hojnosti.

4 A přiměl je, aby stavěli "předprseň z trámů na vnitřní straně příkopu; a vyhazovali zem z příkopů proti předprsni z trámů; a tak přiměli Lamanity pracovati, dokud neobklopili město Hojnosti silnou zdí z trámů a země do převeliké výšky.

5 A toto město se stalo již na vždy převelikou pevností; a v tomto městě střežili zajatce Lamanitů; ano, vpravdě uvnitř zdí, které je přiměli postavit jejich vlastníma rukama. Nyní, Moroni byl nucen přiměti Lamanity, aby pracovali, protože při práci je bylo snadné střežiti; a on si přál míti všechny své síly, až zaútočí na Lamanity.

6 A stalo se, že Moroni tak dobyl vítězství nad jedním z největších vojsk Lamanitů a získal vlastnictví města Mulek, které bylo jednou z nejsilnějších pevností Lamanitů v zemi Nefi;

a tak si i postavil pevnost, aby udržel své zajatce.

7 A stalo se, že se již v onom roce nepokusil o boj s Lamanity, ale zaměstnával své muže přípravou na válku, ano, stavěním opevnění k obraně před Lamanity, ano, a také zachraňováním jejich žen a jejich dětí před hladem a strastí a obstaráváním potravy pro jejich vojska.

8 A nyní, stalo se, že vojska Lamanitů u západního moře na jihu získala za nepřítomnosti Moroniovy pro nějaké pletichy mezi Nefity, které mezi nimi způsobily rozštěpení, jistou převahu nad Nefity, ano, natolik, že získali vlastnictví několika jejich měst v oné části země.

9 A tak pro nepravost mezi sebou, ano, pro rozštěpení a pletichy mezi sebou samými se ocitli ve velmi nebezpečných okolnostech.

10 A nyní vizte, mám něco, co bych chtěl říci o "lidu Ammonovu, kteří byli zpočátku Lamanité; ale skrze Ammona a jeho bratří, neboli spíše skrze moc a slovo Boží, se ^bobrátili k Pánu; a byli odvedeni do země Zarahemla, a od té doby je Nefité ochraňovali.

11 A pro svou přísahu byli chráněni před pozvednutím zbraně proti svým bratřím; neboť složili přísahu, že již "nikdy neprolijí krev; a podle své přísahy by byli zahynuli; ano, byli by strpěli, že by padli

do rukou svých bratří, kdyby nebylo slitování a nesmírné lásky, kterou k nim měl Ammon a jeho bratří.

12 A z této příčiny byli přivedeni do země Zarahemla; a od té doby je Nefité "ochraňovali.

13 Ale stalo se, že když viděli ono nebezpečí a mnohé strasti a soužení, které pro ně Nefité snášeli, byli pohnuti soucitem a "zatoužili pozvednouti zbraně na obranu své vlasti.

14 Ale vizte, když se již chystali chopiti se svých válečných zbraní, byli přemoženi přesvědčováním Helamana a jeho bratří, neboť se chystali "porušiti ^bpřísahu, kterou učinili.

15 A Helaman se bál, že kdyby tak učinili, ztratili by svou duši; tudíž všichni ti, kteří vstoupili do této smlouvy, byli nuceni pohlížeti na to, jak se jejich bratří prodírají svými strastmi za oněch nebezpečných okolností v této době.

16 Ale vizte, stalo se, že měli mnoho synů, kteří nevstoupili do smlouvy, že nepozvednou své válečné zbraně, aby bránili sebe proti svým nepřátelům; tudíž ti se v tuto dobu shromáždili, tolik, kolik jich bylo schopno pozvednouti zbraně, a nazývali se Nefity.

17 A vstoupili do smlouvy, že budou bojovati za svobodu Nefitů, ano, že budou chrániti zemi až do položení svého života; ano, dokonce učinili smlouvu, že se nikdy nevzdají své

10a Alma 27:24–26.

b Alma 23:8–13.

11a Alma 24:17–19.

12a Alma 27:23.

13a Alma 56:7.

14a Num. 30:3.

b pp Přísaha.

“svobody, ale že budou za všech okolností bojovati, aby chránili Nefity a sebe samé před porobou.

18 Nyní vizte, dva tisíce bylo těchto mladých mužů, kteří vstoupili do této smlouvy a kteří se chopili svých válečných zbraní, aby bránili svou vlast.

19 A nyní vizte, jakože nikdy doposud nebyli Nefitům na obtíž, stali se jim nyní v tomto období také velikou oporou; neboť se chopili svých válečných zbraní a chtěli, aby Helaman byl jejich vůdcem.

20 A oni všichni byli mladí mužové a byli nesmírně udatní svou “odvahou, a také silou a přičinlivostí; ale vizte, to nebylo vše – byli to mužové, kteří byli ^bvěrní za všech dob v jakékoli věci, která jim byla svěřena.

21 Ano, byli to mužové pravdy a rozvážnosti, neboť byli poučováni, aby zachovávali příkázání Boží a “kráčeli před ním zpříma.

22 A nyní, stalo se, že Helaman pochodoval v čele svých “dvou tisíc mladých vojáků na podporu lidu na hranicích země na jihu u západního moře.

23 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 54

Ammoron a Moroni vyjednávají o výměně zajatců – Moroni požaduje, aby se Lamanité stáhli a ukončili

své vražedné útoky – Ammoron požaduje, aby Nefité složili své zbraně a podrobili se Lamanitům. Kolem roku 63 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku dvacátého a devátého roku soudců, že “Ammoron vyslal k Moronimu služebníka žádaje, aby vyměnil zajatce.

2 A stalo se, že Moroni z tohoto požadavku pocítil převelikou radost, neboť si přál využívatí zásob, které byly přidělovány k podpoře lamanitských zajatců, k podpoře svých vlastních lidí; a také si přál využívatí vlastních lidí pro posílení svého vojska.

3 Nyní, Lamanité zajali mnoho žen a dětí, a mezi veškerými zajatci Moroniovými neboli mezi zajatci, které Moroni jal, nebylo jediné ženy ani dítěte; tudíž Moroni se rozhodl získati strategií od Lamanitů tolik nefitských zajatců, kolik jen bude možné.

4 Tudíž napsal list a poslal ho po služebníku Ammoronovu, tomtéž, který přinesl list Moronimu. Nyní, toto jsou slova, jež psal Ammoronovi, řka:

5 Viz, Ammorone, napsal jsem vám něco o této válce, kterou vedete proti mému lidu, neboli spíše kterou proti němu vedl tvůj “bratr, a ve které jste odhodlání pokračovati i po jeho smrti.

6 Viz, chtěl bych vám říci něco o “spravedlnosti Boží a o meči všemohoucího hněvu jeho,

17a Alma 56:47.
pp Svoboda,
svobodný.

20a pp Odvaha, odvážný.

b pp Bezúhonnost.
21a pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

22a Alma 56:3–5.

54 1a Alma 52:3.
5a Alma 48:1.
6a pp Spravedlnost.

který nad vámi visí, ledaže budete činiti pokání a stáhnete svá vojska do svých vlastních zemí, neboli do země svého vlastnictví, což je země Nefi.

7 Ano, pověděl bych ti tyto věci, kdybys byl schopen je poslouchati; ano, pověděl bych ti o onom strašném ^apeklu, které čeká, aby přijalo takové ^bvražedníky, jako jsi ty a tvůj bratr, ledaže budete činiti pokání a upustíte od svých vražedných záměrů a vrátíte se se svými vojsky do svých vlastních zemí.

8 Ale jelikož jste tyto věci jednou zavrhlí a bojovali jste proti lidu Páně, právě tak mohu očekávat, že tak učiníte opět.

9 A nyní viz, my jsme připraveni vás přijmouti; ano, a pokud neupustíte od svých záměrů, vizte, uvalíte na sebe hněv onoho Boha, kterého jste zavrhlí, až k svému naprostému zničení.

10 Ale jakože žije Pán, naše vojska na vás přijdou, ledaže se stáhnete, a budete brzy navštívení smrtí, neboť my si udržíme svá města a své země; ano, a my si uhájíme své náboženství a věc svého Boha.

11 Ale viz, zdá se mi, že ti povídám o těchto věcech nadarmo; neboli zdá se mi, že ty jsi ^adítětem pekla; tudíž ukončím svůj list tím, že ti pravím, že nevyměním zajatce, ledaže to bude pod podmínkou, že za jednoho zajatce vydáš muže a jeho manželku a jeho děti; a v případě, že tak učiníte, vyměním.

12 A viz, neučiníte-li tak, přijdu proti vám se svými vojsky; ano, ozbrojím dokonce i své ženy a své děti a přijdu proti vám a budu vás pronásledovati, dokonce až do vaší vlastní země, což je země ^anašeho prvního dědictví; ano, a bude to krev za krev, ano, život za život; a budu s vámi bojovati tak dlouho, až budete vyhlazeni s tváře země.

13 Viz, jsem rozhněván, a také můj lid; usilujete o to, abyste nás povraždili, a my jen usilujeme o to, abychom se bránili. Ale vizte, budete-li o naše zničení usilovati nadále, my budeme usilovati o zničení vaše; ano, a budeme usilovati o svou zemi, o zemi svého prvního dědictví.

14 Nyní končím svůj list. Já jsem Moroni; jsem vůdcem lidu Nefitů.

15 Nyní, stalo se, že Ammoron, když obdržel tento list, se rozhněval; a napsal Moronimu další list, a toto jsou slova, která psal řka:

16 Já jsem Ammoron, král Lamanitů; jsem bratr Amalikiášův, kterého jste ^azavraždili. Vizte, pomstím na vás jeho krev, ano, a přijdu na vás se svými vojsky, neboť se tvých hrozeb nebojím.

17 Neboť viz, vaši otcové podvedli své bratří natolik, že je oloupili o jejich ^aprávo na vládu, když po právu patřilo jim.

18 A nyní viz, jestliže složíte zbraně a podrobíte se vládě těch, kterým vláda po právu patří,

7a pp Peklo.

b Alma 47:18, 22–24.

pp Vražda, vražditi.

11a Jan 8:42–44.

12a 2. Nefi 5:5–8.

16a Alma 51:34.

17a 2. Nefi 5:1–4;

Mos. 10:12–17.

pak dám, aby můj lid složil své zbraně a nebyl již více ve válce.

19 Viz, vychrlil jsi proti mně a mému lidu mnoho hrozeb; ale viz, my se tvých hrozeb nebojíme.

20 Nicméně rád svolím k výměně zajatců podle tvého požadavku, abych mohl zachovati svou potravu pro své muže války; a povedeme válku, která bude věčná, buď k podrobení Nefitů naší pravomoci, nebo k jejich věčnému vyhubení.

21 A co se týká onoho Boha, kterého jsme, jak pravíš, zavrhlí, viz, my takovou bytost neznáme; a vy také ne; ale pakliže taková bytost je, domníváme se, že učinila nás, stejně jako vás.

22 A pakliže je ďábel a peklo, viz, což tam nepošle tebe, abys přebýval s mým bratrem, kterého jste zavraždili a o kterém jsi naznačil, že na takové místo odešel? Ale viz, na těchto věcech nezáleží.

23 Já jsem Ammoron a potomek "Zorama, kterého vaši otcové donucením vyvedli z Jeruzaléma.

24 A viz nyní, já jsem smělý Lamanita; viz, tato válka je vedena, aby pomstila bezpráví na nich spáchané a aby uhájila a získala jejich práva na vládu; a končím svůj list Moronimu.

KAPITOLA 55

Moroni odmítá vyměnití zajatce – Lamanitské strážce jsou svedeny, aby se opily, a nefitští zajatci jsou

vysvobození – Město Gid je získáno bez krveprolití. Kolem roku 63–62 př. Kr.

NYNÍ, stalo se, že když Moroni obdržel tento list, rozhněval se ještě více, protože věděl, že Ammoron má dokonalé povědomí o svém "podvodu; ano, věděl, že Ammoron ví, že to nebyla spravedlná věc, která ho přiměla, aby vedl válku proti lidu Nefiovu.

2 A pravil: Vizte, nevyměním zajatce s Ammoronem, ledaže upustí od svého záměru, jak jsem uvedl ve svém listě; neboť mu nedopřeji, aby měl jakkoli více moci nežli tu, kterou má.

3 Vizte, znám místo, kde Lamanité stráží mé lidi, které zajali; a jelikož mi Ammoron nedopřál toho, čeho žádám ve svém listu, vizte, naložím s ním podle svých slov; ano, budu mezi nimi rozsévati smrt, dokud nebudou prositi o mír.

4 A nyní, stalo se, že když Moroni pravil tato slova, dal, aby se hledalo mezi jeho muži, aby snad mezi nimi mohl naléztí muže, který je potomkem Lamanovým.

5 A stalo se, že jednoho našli, a jmenoval se Laman; a byl to "jeden ze služebníků krále, kterého zavraždil Amalikiáš.

6 Nyní, Moroni dal, aby Laman a malý počet jeho mužů šel ke strážím, které byly nad Nefity.

7 Nyní, Nefité byli stráženi ve městě Gid; tudíž Moroni určil Lamana a dal, aby malý počet mužů šel s ním.

8 A když nastal večer, Laman šel ke strážím, které byly nad Nefity, a vizte, viděli ho přicházeti a volali na něho; ale on jim praví: Nebojte se; vizte, já jsem Lamanita. Vizte, unikli jsme Nefitům a oni spí; a vizte, vzali jsme si z jejich vína a přinesli jsme ho s sebou.

9 Nyní, když Lamanité slyšeli tato slova, přijali ho s radostí; a pravili mu: Dejte nám z vašeho vína, abychom se mohli napítí; jsme rádi, že jste takto vzali víno s sebou, neboť jsme znaveni.

10 Ale Laman jim pravil: Ponechme si z našeho vína, až půjdeme bojovat proti Nefitům. Ale tato slova jenom zvětšila jejich touhu popítí z vína.

11 Neboť pravili: Jsme znaveni, tudíž vezmeme si z vína a zanedlouho dostaneme víno ze svého přídělů a to nás posílí, až půjdeme proti Nefitům.

12 A Laman jim pravil: Můžete činiti podle přání svého.

13 A stalo se, že si brali z vína nevázaně; a bylo lahodné jejich chuti, tudíž brali si z něho nevázaněji; a bylo silné, byvši připraveno ve své síle.

14 A stalo se, že pili a byli veselí a zanedlouho byli všichni opilí.

15 A nyní, když Laman a jeho muži viděli, že jsou všichni opilí a v hlubokém spánku, vrátili se k Moronimu a pověděli mu vše, co se přihodilo.

16 A nyní, toto bylo podle plánu Moroniova. A Moroni vybavil své muže válečnými zbraněmi; a šel do města Gid,

zatímco Lamanité byli v hlubokém spánku a opilí, a vhodil zajatcům válečné zbraně, tolik, že všichni byli ozbrojeni;

17 Ano, dokonce i jejich ženám a všem jejich dětem, tolika, kolik jich bylo schopno zacházeti s válečnou zbraní, když Moroni ozbrojoval všechny zajatce; a toto vše bylo učiněno za hlubokého ticha.

18 Ale kdyby Lamanity probudili, vizte, byli opilí a Nefité by je mohli zabít.

19 Ale vizte, to nebylo přání Moroniovo; neliboval si ve vraždění nebo "krveprolévání, ale radoval se ze záchrany svého lidu před zkázou; a z této příčiny, aby na sebe nepřivodil nespravedlnost, nechtěl napadnouti Lamanity a zničití je v jejich opilsti.

20 Ale dosáhl svého přání; neboť ozbrojil ony zajatce Nefitů, kteří byli za zdí města, a dal jim moc získati vlastnictví oněch částí, které byly za zdmi.

21 A pak dal, aby muži, kteří byli s ním, od nich poodešli a aby obklíčili vojska Lamanitů.

22 Nyní vizte, to bylo učiněno v noci, takže když se Lamanité ráno probudili, spatřili, že zvenku jsou obklíčeni Nefity a že uvnitř jsou jejich zajatci ozbrojeni.

23 A tak viděli, že Nefité mají nad nimi moc; a za těchto okolností shledali, že není vhodné, aby s Nefity bojovali; tudíž si jejich hlavní velitelé vyžádali jejich válečné zbraně a přinesli

je a vrhli je k nohám Nefitů prosíce o milosrdenství.

24 Nyní vizte, to bylo přání Moroniovo. Jal je coby válečné zajatce a získal vlastnictví města a dal, aby všichni zajatci, kteří byli Nefité, byli osvobozeni; a ti se připojili k vojsku Moroniovu a byli jeho vojsku velikou posilou.

25 A stalo se, že dal, aby Lamanité, které zajal, počali "pracovat na posilování opevnění okolo města Gid.

26 A stalo se, že když podle přání svého opevnil město Gid, dal, aby jeho zajatci byli odvedeni do města Hojnosti; a také toto město střežil s nesmírně silným vojskem.

27 A stalo se, že i přes všechny úklady Lamanitů si udrželi a uchránili všechny zajatce, které jali, a uhájili si i všechno území a převahu, kterou znovunabyli.

28 A stalo se, že Nefité počali opět vítěziti a nabývati zpět svých práv a výsad.

29 Mnohokrát se je Lamanité pokusili v noci obklíčiti, ale při těchto pokusech přišli o mnoho zajatců.

30 A mnohokrát se pokusili podatí Nefitům ze svého vína, aby je mohli zničiti jedem nebo opilostí.

31 Ale vizte, Nefité nebyli pomalí v tom, aby se "rozpomněli na Pána, svého Boha, v této své době strasti. Nemohli býti chyceni do jejich pastí; ano, odmítali požítí z jejich vína, dokud

nepodali nejdříve některým lamanitským zajatcům.

32 A tak se měli na pozoru, aby mezi nimi nebylo podáno žádného jedu; neboť kdyby jejich víno otrávil Lamanitu, otrávil by i Nefitu; a tak zkoušeli všechny jejich nápoje.

33 A nyní, stalo se, že bylo nezbytné, aby Moroni učinil přípravy k tomu, aby zaútočil na město Morianton; neboť vizte, Lamanité svou prací město Morianton opevnili, až se stalo převelikou pevností.

34 A neustále do onoho města přiváděli nové síly, a také přinášeli nové zásoby potravin.

35 A tak skončil dvacátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 56

Helaman posílá Moronimu list popisující válečný stav s Lamanity – Antipus a Helaman dosahují velikého vítězství nad Lamanity – Dva tisíce Helamanových mladých synů bojují s podivuhodnou mocí a žádný z nich není zabit. Verš 1 kolem roku 62 př. Kr.; verše 2–19 kolem roku 66 př. Kr.; a verše 20–57 kolem roku 65–64 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se na počátku třicátého roku vlády soudců druhého dne v prvním měsíci, že Moroni obdržel od Helamana list, líčící záležitosti lidu v oné části země.

2 A toto jsou slova, která psal řka: Můj vroucně milovaný

bratře Moroni, jak v Pánu, tak v soužení našeho válčení; viz, můj milovaný bratře, mám něco, co bych ti chtěl povědět o našem válčení v této části země.

3 Viz, "dva tisíce synů oněch lidí, které Ammon přivedl ze země Nefi – nyní, ty víš, že to jsou potomci Lamana, který byl nejstarším synem našeho otce Lehiho;

4 Nyní, nemusím ti vyprávět o jejich tradicích nebo o jejich nevíře, neboť ty víš o všech těchto věcech –

5 Tudíž mi postačí, když ti povím, že dva tisíce těchto mladých mužů se chopilo svých válečných zbraní a chtěli, abych byl jejich vůdcem; a vyšli jsme, abychom bránili svou vlast.

6 A nyní, víš také o "smlouvě, kterou jejich otcové učinili, že nepozvednou své válečné zbraně proti svým bratřím, aby neprolili krev.

7 Ale ve dvacátém a šestém roce, když viděli naše strasti a naše soužení pro ně, chystali se "porušit smlouvu, kterou učinili, a pozvednouti válečné zbraně na naši obranu.

8 Ale já jsem nestrpěl, aby porušili tuto smlouvu, kterou učinili, domnívaje se, že Bůh nás posílí natolik, že nebudeme trpět více pro plnění oné přísahy, kterou dali.

9 Ale viz, zde je jedna věc, z které můžeme mít velikou radost. Neboť viz, ve dvacátém a šestém roce jsem já, Helaman,

pochodoval v čele těchto dvou tisíc mladých mužů do města Judea, abych pomohl Antipovi, kterého jsi určil vůdcem nad lidem v oné části země.

10 A připojil jsem svých dva tisíce synů (neboť jsou hodni býti nazýváni syny) k vojsku Antipovu, z kteréžto posily se Antipus převelice zaradoval; neboť viz, jeho vojsko bylo zmenšeno Lamanity, protože jejich síly pobily ohromný počet našich mužů, z kteréhož důvodu máme příčinu, abychom truchlili.

11 Nicméně, můžeme se utěšit z toho, že zemřeli ve věci své vlasti a svého Boha, ano, a jsou "šťastni.

12 A Lamanité také zadrželi mnoho zajatců, z nichž všichni jsou hlavní velitelé, neboť nikoho dalšího nenechali na živu. A domníváme se, že jsou nyní v tuto dobu v zemi Nefi; je tomu tak, nejsou-li zabiti.

13 A nyní, toto jsou města, jejichž vlastnictví Lamanité získali prolitím krve tolika našich udatných mužů:

14 Země Manti neboli město Manti a město Zezrom a město Kumeni a město Antipara.

15 A toto jsou města, která vlastnili, když jsem dosáhl města Judea; a našel jsem Antipa a jeho muže, jak se namáhají ze všech sil, aby město opevnili.

16 Ano, a byli zkroušeni na těle i na duchu, neboť ve dne udatně bojovali a v noci se namáhali, aby uhájili svá města;

a tak trpěli velikými strastmi všeho druhu.

17 A nyní, byli rozhodnuti, že buď na tomto místě zvítězí, nebo zemřou; tudíž se můžeš správně domnívati, že tato malá síla, kterou jsem s sebou přivedl, ano, tito synové moji, jim dodali velikou naději a mnoho radosti.

18 A nyní, stalo se, že když Lamanité viděli, že Antipus obdržel větší posilu pro své vojsko, byli rozkazy Ammoronovými přinuceni nejít do bitvy proti městu Judea neboli proti nám.

19 A tak byla s námi přízeň Páně; neboť kdyby na nás byli přišli v naší slabosti, možná by byli zničili naše malé vojsko; a takto jsme byli zachováni.

20 Ammoron jim přikázal, aby hájili ta města, která získali. A tak skončil dvacátý a šestý rok. A na počátku dvacátého a sedmého roku jsme připravili své město i sebe na obranu.

21 Nyní, přáli jsme si, aby na nás Lamanité přišli; neboť my jsme si nepřáli zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

22 A stalo se, že jsme kolem dokola rozmístili zvědy, aby pozorovali pohyby Lamanitů, aby nemohli za noci ani za dne projít kolem nás a zaútočiti na naše jiná města, která byla na sever.

23 Neboť jsme věděli, že v těchto městech nejsou dostatečně silní na to, aby se s nimi střetli; tudíž jsme si přáli, kdyby kolem nás prošli, napadnouti je zezadu a tak je zaměstnávat i vzadu v témže okamžiku, kdy dojde ke střetu vpředu. Domnívali jsme se, že bychom je mohli

přemoci; ale viz, v tomto svém přání jsme byli zklamáni.

24 Neodvážili se projít kolem nás s celým svým vojskem, ani se neodvážili s částí, z obavy, že nebudou dostatečně silní a padnou.

25 Ani se neodvážili pochodovati dolů proti městu Zarahemla; ani se neodvážili přejít pramen Sidonu do města Nefia.

26 A tak byli odhodláni hájiti svými silami ona města, která získali.

27 A nyní, stalo se v druhém měsíci tohoto roku, že nám přišlo mnoho zásob od otců oněch mých dvou tisíc synů.

28 A také nám bylo posláno dva tisíce mužů ze země Zarahemla. A tak jsme byli připraveni s deseti tisíci muži a se zásobami pro ně i pro jejich manželky a jejich děti.

29 A Lamanité takto vidouce, jak naše síly dennodenně narůstají a jak nám přicházejí na podporu zásoby, počali se bát a počali činiti výpady, aby nám, kdyby to bylo možné, zabránili v získávání zásob a posily.

30 Nyní, když jsme viděli, že se Lamanité počali v tomto směru znepokojovali, přáli jsme si proti nim použití strategii; tudíž Antipus nařídil, abych se vydal na pochod se svými mladými syny do sousedního města, jako bychom sousednímu městu nesli zásoby.

31 A měli jsme pochodovati k městu Antipara, jako bychom šli k dalšímu městu na hranicích s mořským pobřežím.

32 A stalo se, že jsme se vydali na pochod, jakoby se svými zásobami, abychom šli do onoho města.

33 A stalo se, že Antipus se vydal na pochod s částí svého vojska, ponechávaje zbytek, aby hájil město. Ale nevydal se na pochod dříve, dokud jsem nevyšel já se svým malým vojskem a nepřišel jsem k městu Antipara.

34 A nyní, ve městě Antipara bylo umístěno nejsilnější vojsko Lamanitů; ano, to nejpočetnější.

35 A stalo se, že když byli zpraveni svými zvědy, vyšli se svým vojskem a pochodovali proti nám.

36 A stalo se, že my jsme před nimi prchali na sever. A tak jsme odváděli nejmocnější vojsko Lamanitů.

37 Ano, až do značné vzdálenosti, natolik, že když uviděli, že je vojsko Antipovo pronásleduje ze všech sil, neobrátili se napravo ani nalevo, ale pokračovali ve svém pochodu přímým směrem za námi; a jak se domníváme, jejich záměrem bylo zabít nás dříve, nežli je dostihne Antipus, a to proto, aby nebyli obklíčeni našimi lidmi.

38 A nyní Antipus, vida naše nebezpečí, urychlil pochod svého vojska. Ale vizte, byla noc; tudíž nás nedohonili, a ani Antipus nedohonil je; tudíž utábořili jsme se na noc.

39 A stalo se, že před ranním úsvitem, vizte, Lamanité nás pronásledovali. Nyní, my jsme

nebyli dostatečně silní na to, abychom s nimi bojovali; ano, já bych nestrpěl, aby jim moji mladí synové padli do rukou; tudíž pokračovali jsme v pochodu a vydali jsme se na pochod do pustiny.

40 Nyní, oni se neodvažovali obrátiti se napravo ani nalevo, aby nebyli obklíčeni; a ani já jsem se neobrátil napravo ani nalevo, aby mne nedohonili, a my bychom se proti nim nemohli postaviti, ale byli bychom pobiti a jim by se podařilo uniknouti; a tak jsme prchali po celý onen den do pustiny, až nastala tma.

41 A stalo se, že jsme opět, když se rozednilo, uviděli Lamanity za sebou a prchali jsme před nimi.

42 Ale stalo se, že nás dlouho nepronásledovali, nežli se zastavili; a bylo to zrána třetího dne sedmého měsíce.

43 A nyní, zda je dohonil Antipus, to jsme nevěděli, ale já jsem pravil svým mužům: Vizte, shledáváme možným, že zastavili s tím záměrem, abychom šli proti nim, aby nás mohli lapiti do své pasti;

44 Tudíž pravíte, synové moji, půjdete proti nim bojovati?

45 A nyní, pravím ti, můj milovaný bratře Moroni, že jsem nikdy neviděl tak velikou odvahu, nikoli, mezi veškerými Nefity.

46 A jak jsem je vždy nazýval svými syny (neboť byli všichni velmi mladí), právě tak mi

pravili: Otče, viz, náš Bůh jest s námi a on nestrpí, abychom padli; tedy pojďme; nezabíjeli bychom své bratří, kdyby nás nechali býti; tudíž pojďme, aby nepřemohli vojsko Antipovo.

47 Nyní, oni nikdy předtím nebojovali, nicméně smrti se nebáli; a mysleli více na "svobodu svých otců nežli na svůj život; ano, jejich ^bmatky je učily, že když nebudou pochybovati, Bůh je vysvobodí.

48 A opakovali mi slova svých matek řkouce: Nepochybujeme o tom, že naše matky to věděly.

49 A stalo se, že jsem se vrátil se svými dvěma tisíci proti oněm Lamanitům, kteří nás pronásledovali. A nyní vizte, vojska Antipova je dohonila a počala strašlivá bitva.

50 A vojsko Antipovo, jsouc znaveno svým dlouhým pochodem v tak krátkém prostoru času, již téměř padalo do rukou Lamanitů; a kdybych se nebyl vrátil se svými dvěma tisíci, byli by dosáhli svého záměru.

51 Neboť Antipus padl mečem, i mnozí z jeho vůdců, pro svou únavu, kterou způsobila rychlost jejich pochodu – tudíž muži Antipovi, jsouce zmateni pádem svých vůdců, počali před Lamanity ustupovati.

52 A stalo se, že Lamanité nabyli odvahy a počali je pronásledovati; a tak je Lamanité pronásledovali s velikou rázností, když je zezadu napadl

Helaman se svými dvěma tisíci a počal je nesmírně pobíjeti, natolik, že celé vojsko Lamanitů se zastavilo a obrátilo se na Helamana.

53 Nyní, když lidé Antipovi viděli, že se Lamanité otočili, shromáždili své muže a šli opět na Lamanity zezadu.

54 A nyní, stalo se, že my, lid Nefiův, lid Antipův a já se svými dvěma tisíci, jsme Lamanity obklopili a pobíjeli jsme je; ano, natolik, že byli donuceni vydati své válečné zbraně i sebe jako válečné zajatce.

55 A nyní, stalo se, že když se nám vzdali, vizte, spočítal jsem ony mladé muže, kteří bojovali se mnou, boje se, že z nich mnozí byli pobiti.

56 Ale viz, k mé veliké radosti z nich "ani jediná duše nepadla k zemi; ano, a bojovali jakoby se silou Boží; ano, nikdy nikdo neslyšel o mužích, kteří by bojovali s tak zázračnou silou; a s takovou velikou mocí napadli Lamanity, takže je vyděsili; a proto se Lamanité vydali jako váleční zajatci.

57 A jelikož jsme pro své zajatce neměli žádné místo, abychom je mohli střežiti a držeti od vojsk Lamanitů, tudíž poslali jsme je do země Zarahemla a s nimi část oněch mužů Antipových, kteří nebyli zabiti; a zbytek jsem si vzal já a připojil jsem je k svým mladým "Ammonitům a vydali jsme se na pochod zpět do města Judea.

KAPITOLA 57

Helaman líčí získání Antipary a vydání a pozdější obranu Kumeni – Jeho ammonitští mladíci bojují udatně; všichni jsou zraněni, ale žádný není zabit – Gid podává zprávu o zabítí a o útěku lamanitských zajatců. Kolem roku 63 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že jsem obdržel od Ammorona, krále, list, uvádějící, že kdybych vydal své válečné zajatce, které jsme jali, on by nám vydal město Antipara.

2 Ale já jsem králi poslal list, že jsme si jisti, že naše síly postačují k tomu, abychom města Antipara dobyli vlastní silou; a vydáním zajatců za ono město bychom se museli považovati za nemoudré, a že své zajatce vydáme jediné výměnou.

3 A Ammoron můj list odmítl, neboť zajatce měniti nechtěl; tudíž jsme počali činiti přípravy na to, abychom šli proti městu Antipara.

4 Ale lid z Antipary město opustil a uprchl do jiných svých měst, která měl ve vlastnictví, aby je opevnil; a tak nám město Antipara padlo do rukou.

5 A tak skončil dvacátý a osmý rok vlády soudců.

6 A stalo se, že na počátku dvacátého a devátého roku jsme obdrželi zásobu potravin a také přírůstek pro své vojsko ze země Zarahemla a z okolní země v počtu šesti tisíc mužů spolu se šedesáti „syny Ammonitů, kteří přišli, aby se připojili

k svým bratřím, mé skupince dvou tisíc. A nyní viz, byli jsme silní, ano, a měli jsme také hojně zásob, které nám byly dodány.

7 A stalo se, že našim přáním bylo svěsti bitvu s vojskem, které bylo postaveno, aby bránilo město Kumeni.

8 A nyní viz, ukáži ti, že jsme brzy svého přání dosáhli; ano, svým silným vojskem, neboli s částí svého silného vojska, jsme obklíčili v noci město Kumeni krátce předtím, nežli měli obdržeti zásobu potravin.

9 A stalo se, že jsme tábořili okolo města po mnoho nocí; ale spali jsme na svých mečích a drželi jsme stráž, aby na nás Lamanité nemohli v noci přijíti a pobítí nás, oč se mnohokrát pokusili; ale kdykoli se o to pokusili, byla prolita jejich krev.

10 Posléze jim přišly zásoby a oni se chystali vejíti do města v noci. A my, namísto abychom byli Lamanité, jsme byli Nefité; tudíž, zajali jsme je i jejich zásoby.

11 A přestože byli Lamanité tímto způsobem odříznuti od své podpory, byli stejně odhodláni město hájiti; tudíž bylo nezbytné, abychom vzali ony zásoby a poslali je do Judeje, a své zajatce do země Zarahemla.

12 A stalo se, že nepřešlo mnoho dnů a Lamanité počali ztráceti veškeré naděje na pomoc; tudíž vydali nám město do rukou; a tak jsme dosáhli svých záměrů ohledně získání města Kumeni.

13 Ale stalo se, že naši zajatci byli tak početní, že i přes ohromnou velikost svého počtu jsme byli nuceni zaměstnávat celou svou sílu, abychom je střežili, nebo je usmrtiti.

14 Neboť viz, vyřázeli ve velkých počtech a bojovali kameny a kyji nebo čímkoli, co se jim dostalo do rukou, natolik, že jsme zabili více nežli dva tisíce z nich poté, co se vzdali coby váleční zajatci.

15 Tudíž bylo nezbytné, abychom ukončili jejich život, anebo je střežili s mečem v ruce dolů do země Zarahemla; a také naše zásoby sotva stačily pro naše vlastní lidi i přes to, co jsme vzali Lamanitům.

16 A nyní, za těchto pohnutých okolností bylo velice závažnou záležitostí rozhodnouti se ohledně těchto válečných zajatců; nicméně rozhodli jsme, že je sešleme do země Zarahemla; tudíž vybrali jsme část svých mužů a svěřili jsme jim své zajatce, aby sešli do země Zarahemla.

17 Ale stalo se, že druhý den se vrátili. A nyní viz, nevyptávali jsme se jich na zajatce; neboť viz, šli na nás Lamanité, a oni se zavčas vrátili, aby nás zachránili před padnutím do jejich rukou. Neboť viz, Ammoron jim poslal na pomoc nové zásoby potravin a také početné vojsko mužů.

18 A stalo se, že oni mužové, které jsme poslali se zajatci, přišli včas, aby je zastavili, jelikož nás již téměř přemáhali.

19 Ale viz, moje skupinka dvou tisíc a šedesáti bojovala velice zuřivě; ano, oni byli pevní před Lamanity a přinášeli smrt všem, kteří se jim postavili.

20 A když se již zbytek našeho vojska chystal před Lamanity ustoupiti, viz, oněch dva tisíce a šedesát bylo pevných a neo-hrožených.

21 Ano, a poslouchali a důsledně vykonávali každické slovo příkazu s přesností; ano, a vpravdě podle víry jejich stalo se jim; a já jsem pamatoval na slova, o kterých mi pravili, že je učily jejich "matky.

22 A nyní viz, právě těmto mým synům a oněm mužům, kteří byli vybráni, aby odvedli zajatce, vděčíme za toto veliké vítězství; neboť to oni Lamanity porazili; tudíž ti byli zahnáni zpět do města Manti.

23 A my jsme si uhájili město Kumeni a nebyli jsme všichni zničeni mečem; nicméně utrpěli jsme velikou ztrátu.

24 A stalo se, že poté, co Lamanité uprchli, jsem okamžitě vydal rozkazy, aby moji mužové, kteří byli zraněni, byli přesunuti z prostředku mrtvých, a dal jsem, aby jejich rány byly ošetřeny.

25 A stalo se, že bylo dvě stě z mých dvou tisíc a šedesáti, kteří omdleli ztrátou krve; nicméně podle dobrotivosti Boží, a k našemu velikému úžasu, a také k radosti celého našeho vojska, nebylo mezi nimi "jediné duše, která by zahynula; ano, a také mezi nimi nebylo jediné

duše, která by neutrpěla mnoho ran.

26 A nyní, jejich zachování udivovalo celé naše vojsko, ano, že oni byli ušetřeni, zatímco bylo tisíc našich bratří, kteří byli pobiti. A právem to připisujeme zázračné "moci Boží, pro jejich nesmírnou^b víru v to, čemu byli učeni, aby věřili – že jest spravedlný Bůh a že ten, kdo nepochybuje, bude podivuhodnou mocí jeho zachován.

27 Nyní, taková byla víra těch, o kterých jsem mluvil; jsou mladí a jejich mysl je pevná a neustále vkládají svou důvěru v Boha.

28 A nyní, stalo se, že poté, co jsme se takto postarali o své zraněné muže a pohřbili jsme své mrtvé a taktéž mrtvé Lamanitů, kterých bylo mnoho, viz, otázali jsme se Gida na zajatce, s kterými se vydal, aby sešli do země Zarahemla.

29 Nyní, Gid byl hlavním velitelem nad skupinou, která byla určena k tomu, aby je hlídala cestou dolů do oné země.

30 A nyní, toto jsou slova, která mi Gid pravil: Viz, vydali jsme se se svými zajatci, abychom sešli do země Zarahemla. A stalo se, že jsme se setkali se zvědy svých vojsk, kteří byli vysláni, aby sledovali tábor Lamanitů.

31 A volali na nás řkouce – Vizte, vojska Lamanitů pochodují k městu Kumeni; a vizte, napadnou je, ano, a zničí náš lid.

32 A stalo se, že naši zajatci zaslechli jejich volání, což

způsobilo, že nabyli odvahy; a povstali proti nám ve vzpouře.

33 A stalo se, pro jejich vzpouřu, že jsme dali, aby na ně dopadly naše meče. A stalo se, že se houfně vrhli na naše meče, přičemž větší počet z nich byl zabit; a zbytek jich prorazil a uprchli nám.

34 A viz, když uprchli a my jsme je nemohli dostihnouti, rychle jsme se vydali na pochod k městu Kumeni; a viz, dorazili jsme včas, abychom mohli pomáhati svým bratřím při chránění města.

35 A viz, opět jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel. A velebeno je jméno našeho Boha; neboť viz, je to on, kdo nás vysvobodil; ano, kdo pro nás učinil tuto velikou věc.

36 Nyní, stalo se, že když jsem já, Helaman, slyšel tato slova Gidova, byl jsem naplněn nesmírnou radostí z dobrotivosti Boží ohledně toho, že nás zachoval, abychom my všichni nemuseli zahynouti; ano, a já věřím, že duše těch, kteří byli zabiti, "vešly v odpočinutí svého Boha.

KAPITOLA 58

Helaman, Gid a Teomner dobývají města Manti strategií – Lamanité se stahují – Synové lidu Ammonova jsou zachováni, jelikož stojí pevně v obraně své svobody a víry. Kolem roku 63–62 př. Kr.

A VIZ, nyní, stalo se, že naším dalším záměrem bylo získati

město Manti; ale viz, nebylo možnosti, jak by je naše malé skupinky mohly vyvést z města. Neboť viz, pamatovali si to, co jsme doposud činili; tudíž jsme je nemohli z jejich pevností "vylákati.

2 A byli o tolik početnější nežli naše vojsko, že jsme se neodvážili jíti a zaútočiti na ně v jejich pevnostech.

3 Ano, a stalo se nezbytným, abychom své muže zaměstnávali při hájení oněch částí země, které jsme opět získali jako své vlastnictví; tudíž bylo nezbytné, abychom počkali, abychom mohli získati více posily ze země Zarahemla a také novou zásobu potravin.

4 A stalo se, že jsem tedy poslal vyslance ke správci naší země, abych ho zpravil o záležitostech našeho lidu. A stalo se, že jsme čekali, až obdržíme zásoby a posilu ze země Zarahemla.

5 Ale vizte, to nám příliš neprospívalo; neboť Lamanité také získávali den za dnem velikou posilu, a také mnohé zásoby; a taková byla naše situace v tomto období.

6 A Lamanité proti nám čas od času činili výpady, jsouce rozhodnutí zničiti nás strategií; nicméně my jsme nemohli táhnouti proti nim do bitvy, pro jejich útočiště a jejich pevnosti.

7 A stalo se, že jsme za této těžké situace čekali po dobu mnoha měsíců, až jsme téměř počali hynouti pro nedostatek potravy.

8 Ale stalo se, že jsme jídlo obdrželi a že nám bylo dodáno pod ochranou vojska dvou tisíc mužů, nám na pomoc; a to byla veškerá pomoc, které se nám dostalo, abychom bránili sebe a svou vlast před pádem do rukou svých nepřátel, ano, abychom bojovali s nepřítelem, kterého bylo nespočetně.

9 A nyní, příčinu těchto potíží, neboli příčinu toho, proč nám neposlali více posily, jsme neznali; tudíž jsme byli zarmoucení a také naplněni strachem, aby snad na naší zemi nepřišly soudy Boží, k naší porážce a naprosté zkáze.

10 Tudíž vylili jsme svou duši v modlitbě k Bohu, aby nás posílil a vysvobodil z rukou našich nepřátel, ano, a také aby nám dal sílu, abychom mohli uhájiti svá města a své země a svá vlastnictví, na podporu svého lidu.

11 Ano, a stalo se, že Pán, náš Bůh, nás navštívil s ujištěním, že nás vysvobodí; ano, natolik, že vnesl pokoj do naší duše a dal nám velikou víru a dal, abychom doufali ve své vysvobození skrze něj.

12 A my jsme nabyli odvahy se svou malou posilou, kterou jsme obdrželi, a byli jsme utvrzeni v odhodlání poraziti své nepřátele a "uhájiti své země a svá vlastnictví a své manželky a své děti a věc své^b svobody.

13 A tak jsme vyšli s celou svou mocí proti Lamanitům, kteří byli v městě Manti; a rozbili

jsme své stany na okraji pustiny, která byla blízko města.

14 A stalo se, že nazítrí, když Lamanité viděli, že jsme na hranicích pustiny, která je blízko města, rozeslali kolem nás své zvědy, aby mohli vypátrati počet a sílu našeho vojska.

15 A stalo se, že když viděli, že co do počtu silní nejsme, a bojíce se, že je odřízneme od jejich podpory, ledaže půjdou proti nám do bitvy a zabijí nás, a také domnívajíce se, že nás mohou svými četnými zástupy snadno zničit, tudíž počali činiti přípravy, aby vyšli proti nám bojovati.

16 A když jsme viděli, že činí přípravy, aby vyšli proti nám, viz, dal jsem, aby se Gid s malým počtem mužů skryl v pustině, a také aby se Teomner a malý počet mužů skryli také v pustině.

17 Nyní, Gid a jeho mužové byli napravo a ti druzí nalevo; a když se takto skryli, viz, já jsem zůstal se zbytkem svého vojska na tomtéž místě, kde jsme prve rozbili své stany na dobu, kdy Lamanité vyjdou bojovati.

18 A stalo se, že Lamanité vyšli se svým početným vojskem proti nám. A když přišli a chystali se nás napadnouti mečem, dal jsem, aby se moji mužové, ti, kteří byli se mnou, stáhli do pustiny.

19 A stalo se, že nás Lamanité s velikou rychlostí pronásledovali, neboť si nesmírně přáli nás dohoniti, aby nás mohli zabít; tudíž následovali nás do pustiny; a prošli jsme středem mezi

Gidem a Teomnerem, takže Lamanité je neobjevili.

20 A stalo se, že když Lamanité prošli kolem, neboli když vojsko prošlo kolem, Gid a Teomner se pozvedli ze svých tajných míst a odřízli zvědy Lamanitů, aby se nemohli navrátiti do města.

21 A stalo se, že když je odřízli, běželi do města a napadli stráže, které byly zanechány, aby hlídaly město, natolik, že je zničili a zmocnili se města.

22 Nyní, toto bylo učiněno, protože Lamanité strpěli, aby celé jejich vojsko, kromě několika stráží, bylo odvedeno do pustiny.

23 A stalo se, že Gid a Teomner tímto způsobem získali vlastnictví jejich pevností. A stalo se, že proputovavše mnoho v pustině, vydali jsme se směrem k zemi Zarahemla.

24 A když Lamanité viděli, že pochodují směrem k zemi Zarahemla, nesmírně se ulekli z obavy, že je to plán promyšlený k tomu, aby je dovedl do záhuby; tudíž počali se zase stahovati do pustiny, ano, vpravdě zpět stejnou cestou, kterou přišli.

25 A viz, byla noc a oni rozbili své stany, neboť hlavní velitelé Lamanitů se domnívali, že Nefité jsou svým pochodem znaveni; a domnívajíce se, že zahrnali celé jejich vojsko, tudíž ani nepomysleli na město Manti.

26 Nyní, stalo se, že když byla noc, dal jsem, aby moji mužové nespali, ale aby pochodovali dále jinou cestou k zemi Manti.

27 A díky tomuto našemu

pochodu za noci, viz, druhý den jsme byli před Lamanity natolik, že jsme do města Manti přišli před nimi.

28 A tak stalo se, že touto strategií jsme se zmocnili města Manti bez prolití krve.

29 A stalo se, že když vojska Lamanitů přišla k městu a viděla, že jsme připraveni se s nimi střetnouti, byla nesmírně užaslá a byla zasažena velikým strachem, natolik, že uprchla do pustiny.

30 Ano, a stalo se, že vojska Lamanitů uprchla ze všech těchto částí země. Ale viz, oni s sebou odvedli mnoho žen a děti ze země.

31 A "ona města, která byla dobytá Lamanity, jsou všechna v tomto období času v našem vlastnictví; a naši otcové a naše ženy a naše děti se vracejí do svého domova, všichni kromě těch, které zajali a odvedli Lamanité.

32 Ale viz, naše vojska jsou malá na to, aby uhájila tak veliký počet měst a tak veliká vlastnictví.

33 Ale viz, my důvěřujeme ve svého Boha, který nám dal vítězství nad těmito zeměmi, natolik, že jsme získali ona města a ony země, které byly naším vlastnictvím.

34 Nyní, neznáme příčinu toho, proč nám vláda nedodává více posil; ani ti mužové, kteří k nám přišli, nevědí, proč jsme neobdrželi větší posilu.

35 Viz, my nic nevíme, ale je

možné, že jste neúspěšní a stáhli jste síly do oné části země; je-li tomu tak, nepřejeme si reptati.

36 A není-li tomu tak, viz, obáváme se, že je ve vládě nějaký "úskok, takže nám neposílají více mužů na pomoc; neboť my víme, že jsou početnější nežli to, kolik poslali.

37 Ale viz, na tom nezáleží – my věříme, že nás Bůh "vysvobodí, i přes slabost našich vojsk, ano, a vysvobodí nás z rukou našich nepřátel.

38 Viz, je dvacátý a devátý rok, jeho sklonek, a my vlastníme své země; a Lamanité uprchli do země Nefi.

39 A oni synové lidu Ammonova, o nichž jsem tak pochvalně mluvil, jsou se mnou ve městě Manti; a Pán je podporoval, ano, a ochránil je před padnutím mečem, natolik, že dokonce ani "jediná duše nebyla zabita.

40 Ale viz, utrpěli mnoho ran; nicméně stojí pevně v oné "svobodě, kterou je Bůh vysvobodil; a jsou pečliví v tom, aby pamautovali na Pána, svého Boha, den za dnem; ano, neustále hledí zachovávatí ustanovení jeho a soudy jeho a příkázání jeho; a jejich víra v proroctví o tom, co přijde, je pevná.

41 A nyní, můj milovaný bratře Moroni, kéž tě Pán, náš Bůh, který nás vykoupil a vysvobodil, neustále zachovává ve své přítomnosti; ano, a kéž projevuje přízeň tomuto lidu, dokonce tak, abyste měli úspěch při získávání vlastnictví všeho toho,

31a Alma 56:14.
36a Alma 61:1–5.

37a 2. Král. 17:38–39.
39a Alma 56:56.

40a pp Svoboda,
svobodný.

co nám Lamanité vzali a co bylo k naší podpoře. A nyní viz, končím svůj list. Já jsem Helaman, syn Almův.

KAPITOLA 59

Moroni žádá Pahorana, aby posílil síly Helamanovy – Lamanité obsazují město Nefia – Moroni se hněvá na vládu. Kolem roku 62 př. Kr.

NYNÍ, stalo se v třicátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým, že poté, co Moroni obdržel a přečetl si Helamanův ^alist, nesmírně se zaradoval nad blahem, ano, nad nesmírným úspěchem, který měl Helaman při získávání oněch zemí, jichž pozbyli.

2 Ano, a dal to na vědomí veškerému svému lidu po celé okolní zemi v oné části, kde byl, aby se i oni mohli radovati.

3 A stalo se, že okamžitě poslal ^alist ^bPahoranovi žádaje ho, aby dal, aby byli shromážděni muži, aby posílili Helamana neboli vojska Helamanova, natolik, aby mohl snadno uhájiti onu část země, při jejímž opětovném nabývání mu byl dán tak zářný úspěch.

4 A stalo se, že když Moroni poslal tento list do země Zarahemla, počal opět rozmýšletí plán, aby mohl získati zbytek oněch vlastnictví a měst, která jim Lamanité vzali.

5 A stalo se, že zatímco Moroni takto činil přípravy na to, aby šel proti Lamanitům bojovati, vizte,

lid Nefiy, který se shromáždil z města Moroni a z města Lehi a z města Morianton, byl napaden Lamanity.

6 Ano, a to ti, kteří byli donuceni uprchnouti ze země Manti, a z okolní země, přišli a připojili se k Lamanitům v této části země.

7 A tak jsouce nesmírně početní, ano, a den co den získáváje posilu, pod příkazem Ammorona vyšli proti lidu Nefiy a počali je pobíjeti s nesmírně velikým krveprolitím.

8 A jejich vojska byla tak početná, že zbytek lidu Nefiy byl nucen před nimi prchati; a vpravdě přišli a připojili se k vojsku Moroniovu.

9 A nyní, jelikož se Moroni domníval, že do města Nefia budou posláni muži, aby pomohli lidu hájiti město, a věda, že je snazší udržeti město před pádem do rukou Lamanitů, nežli jim ho opět bráti, domníval se, že město snadno uhájí.

10 Tudíž podržel si veškerou svou sílu, aby hájil ona místa, jichž opět nabyl.

11 A nyní, když Moroni viděl, že město Nefia je ztraceno, nesmírně se zarmoutil a počal se pro zlovolnost lidu obávati, zda nepadnou do rukou svých bratří.

12 Nyní, tak tomu bylo se všemi jeho hlavními veliteli. Také se obávali a podivovali se kvůli zlovolnosti lidu, a to kvůli úspěchu Lamanitů nad nimi.

13 A stalo se, že Moroni se

hněval na vládu pro její "netečnost ohledně svobody její vlasti.

KAPITOLA 60

Moroni si stěžuje Pahoranovi ohledně vládou zanedbávaných vojsk – Pán trpí, aby spravedliví byli zabiti – Nefité musejí použítí veškeré své moci a prostředků, aby se vysvobodili od svých nepřátel – Moroni hrozí, že bude s vládou bojovat, pokud nebude jeho vojskům dodána pomoc. Kolem roku 62 př. Kr.

A STALO SE, že napsal opět správci země, což byl Pahoran, a toto jsou slova, jež psal řka: Vizte, posílám svůj list Pahoranovi, ve městě Zarahemla, který je "hlavním soudcem a správcem nad zemí, a také všem těm, kteří byli vybráni tímto lidem, aby vládli a spravovali záležitosti této války.

2 Neboť vizte, mám něco, co bych jim chtěl říci na jejich odsouzení; neboť vizte, vy sami víte, že jste byli určeni, abyste shromáždili muže a vyzbrojili je meči a dýkami a všelikými válečnými zbraněmi všeho druhu a poslali je proti Lamanitům, do jakýchkoli částí, kam v naší zemi přijdou.

3 A nyní vizte, pravím vám, že já, a také moji muži, a taktéž Helaman a jeho muži, jsme vytrpěli nesmírně veliká utrpení; ano, a to hlad, žízeň a únavu, a všeliké strasti všeho druhu.

4 Ale vizte, kdyby to bylo vše,

co jsme vytrpěli, nereptali bychom ani bychom si nestěžovali.

5 Ale vizte, veliké bylo krveprolití mezi naším lidem; ano, tisíce padly mečem, zatímco tomu mohlo být jinak, kdybyste byli našim vojskům poskytli dostatečnou posilu a pomoc. Ano, velice nás zanedbáváte.

6 A nyní vizte, my si přejeme znáti příčinu tohoto nesmírně velikého zanedbávání; ano, přejeme si znáti příčinu vaší bezmyšlenkovitosti.

7 Myslíte si, že si můžete seděti na svém trůnu ve stavu bezmyšlenkovité strnulosti, zatímco vaši nepřátelé okolo vás šíří dílo smrti? Ano, zatímco vraždí tisíce vašich bratří –

8 Ano, a to těch, kteří od vás očekávají ochranu, ano, kteří vám svěřili místo, abyste jim mohli pomoci, ano, mohli jste jim poslati vojska, aby je posílila, a mohli jste zachrániti tisíce z nich před tím, aby padli mečem.

9 Ale vizte, to není vše – vy jste jim zadrželi své zásoby, natolik, že mnozí bojovali a vykrváceli svůj život pro svou velikou touhu, kterou měli po blahu tohoto lidu; ano, a to učinili, když již téměř "hynuli hladem, pro vaše nesmírně veliké zanedbávání vůči nim.

10 A nyní, milovaní bratří moji – neboť máte být milovaní; ano, a měli jste se pilněji zasazovat o blaho a svobodu tohoto lidu; ale vizte, zanedbávali jste je natolik, že krev tisíců přijde

za odplatu na vaši hlavu; ano, neboť znám byl Bohu všechen jejich křik, a všechna jejich utrpení –

11 Vizte, mohli jste se domnívati, že si můžete seděti na svém trůnu a že díky nesmírné dobrotivosti Boží nemusíte dělati nic a že on vás vysvobodí? Vizte, jestliže jste se toto domnívali, pak jste se domnívali marně.

12 “Domníváte se, protože tolik vašich bratří bylo zabito, že je to pro jejich zlovolnost? Pravím vám, jestliže jste se to domnívali, domnívali jste se marně; neboť pravím vám, že jsou mnozí, kteří padli mečem; a vizte, je to k vašemu odsouzení;

13 Neboť Pán strpívá, aby “spravedliví byli zabiti, aby jeho spravedlnost a soud mohly přijíti na zlovolné; tudíž nemusíte se domnívati, že spravedliví jsou ztraceni, protože jsou zabiti; ale vizte, oni vcházejí v odpočinutí Pána, svého Boha.

14 A nyní vizte, pravím vám, nesmírně se obávám, že na tento lid přijdou soudy Boží, pro jeho nesmírnou lenivost, ano, a to lenivost naší vlády, a její nesmírně veliké zanedbávání jejích bratří, ano, těch, kteří byli zabiti.

15 Neboť kdyby nebylo “zlovolnosti, která nejprve povstala u našeho vedení, mohli jsme nepřátelům odolati, takže by nad námi nemohli získati žádné moci.

16 Ano, kdyby nebylo “války, která vypukla mezi námi samými; ano, kdyby nebylo těchto

“lidí králových, kteří mezi námi samými způsobili tak veliké krveprolití; ano, kdybychom v době, kdy jsme bojovali mezi sebou samými, spojili svou sílu, jako jsme to činili dříve; ano, kdyby nebylo oné touhy po moci a pravomoci nad námi, kterou oni lidé královi měli; kdyby byli věrní věci svobody a sjednotili se s námi a kdyby vyšli proti našim nepřátelům namísto toho, aby pozvedli své meče proti nám, což bylo příčinou tak velikého krveprolití mezi námi samými; ano, kdybychom vyšli proti nim v síle Páně, rozehnali bychom své nepřátele, neboť by se tak stalo podle naplnění slova jeho.

17 Ale vizte, Lamanité přicházejí na nás, zabírajíce naše země, a vraždí náš lid mečem, ano, naše ženy a naše děti, a také je odvádějí do zajetí a způsobují, že trpí všelikými strastmi, a to pro velikou zlovolnost těch, kteří usilují o moc a pravomoc, ano, a to oněch lidí králových.

18 Ale proč bych měl mluvit mnoho o této věci? Neboť my nic nevíme, ale je možné, že i vy sami usilujete o pravomoc. My nic nevíme, ale je možné, že i vy jste zrádci své země.

19 Anebo je to tak, že jste nás zanedbávali proto, že jste v srdci naší země a jste obklopeni bezpečím, proto nedáváte, aby nám byla posílána potrava, a také muži, aby posílili naše vojska?

20 Což jste zapomněli na přikázání Pána, svého Boha? Ano,

zapomněli jste na zajetí svých otců? Zapomněli jste, kolikrát jsme byli vysvobozeni z rukou svých nepřátel?

21 Anebo se domníváte, že Pán nás přece jen vysvobodí, zatímco my si posedíme na svém trůnu, a prostředky, které nám Pán poskytl, necháme ležeti ladem?

22 Ano, budete si sedět v nečinnosti, zatímco jste obklopeni tisíci, ano, desítkami tisíc těch, kteří si také sedí v nečinnosti, zatímco okolo na hranicích země jsou tisíce těch, kteří padají mečem, ano, ranění a krvácející?

23 Domníváte se, že Bůh na vás bude pohlížeti jako na nevinné, zatímco vy si v poklidu sedíte a hledíte na tyto věci? Vizte, pravím vám, nikoli. Nyní, chtěl bych, abyste si vzpomněli, že Bůh pravil, že nejdříve bude očištěna "vnitřní nádoba, a pak bude očištěna i nádoba vnější.

24 A nyní, pokud nebudete činiti pokání z toho, co jste učinili, a nevezchopíte se a nezačnete něco dělati a nepošlete nám potravu a muže, a taktéž Helamanovi, aby mohl zachováti ony části naší vlasti, které opět získal, a abychom mohli také opět nabýti zbytek svého vlastnictví v těchto částech, vizte, bude žádoucí, abychom již nebojovali s Lamanity, dokud nejdříve nevyčistíme svou vnitřní nádobu, ano, a to veliké vedení své vlády.

25 A pokud se mi nedostane podle listu mého a vy nevyjdete a neprokážete mi pravého

"ducha svobody a nebudete se snažiti posilovati a opevňovati naše vojska a nedáte jim potravu na obživu, vizte, zanechám část svých lidí svobody, aby hájili tuto část naší země, a zanechám na nich sílu a pozhnání Boží, aby proti nim nemohla působiti žádná jiná moc –

26 A to pro jejich nesmírnou víru, a jejich trpělivost v jejich souženích –

27 A přijdu na vás, a bude-li mezi vámi jediný, který má touhu po svobodě, ano, bude-li zbývati i jen jiskra svobody, vizte, budu rozněcovati mezi vámi povstání, dokonce až dokud ti, kteří si přejí uchvátiti moc a pravomoc, nezahynou.

28 Ano, vizte, nebojím se vaší moci ani vaší pravomoci, ale svého "Boha se bojím; a podle přikázání jeho беру meč svůj, abych bránil věc své vlasti, a právě pro vaši nepravost jsme utrpěli tak velikou ztrátu.

29 Vizte, je čas, ano, čas je nyní na dosah, kdy, pokud se nepřičiníte při obraně své vlasti a svých maličkých, bude nad vámi viset "meč spravedlnosti; ano, a padne na vás a navštíví vás až k vašemu naprostému zničení.

30 Vizte, čekám na pomoc od vás; a pokud nám neposkytnete pomoc, vizte, přijdu na vás, vpravdě do země Zarahemla, a udeřím vás mečem, natolik, že nebudete již míti moc brániti pokroku tohoto lidu ve věci naší svobody.

31 Neboť vizte, Pán nestrpí, abyste žili a sílili ve svých nepravostech, abyste ničili jeho spravedlivý lid.

32 Vizte, můžete se domnívat, že vás Pán ušetří a vyjde v soudu proti Lamanitům, když to, co způsobilo jejich nenávisť, je tradice jejich otců, ano, a znásobili ji ti, kteří se od nás odštěpili, zatímco vaše nepravost je zapříčiněna vaší láskou ke slávě a marným věcem světa?

33 Vy víte, že přestupujete zákony Boží, a víte, že je pošlapáváte nohama. Vizte, Pán mi praví: Nebudou-li ti, které jste určili za své správce, činiti pokání ze svých hříchů a nepravostí, vyjdete, abyste proti nim bojovali.

34 A nyní vizte, já, Moroni, jsem nutkán podle smlouvy, kterou jsem učinil, zachovávatí příkázání svého Boha; tudíž chtěl bych, abyste přilnuli ke slovu Božímu a poslali mi rychle ze svých zásob a ze svých mužů, a taktéž Helamanovi.

35 A vizte, neučiníte-li tak, přijdu na vás rychle; neboť vizte, Bůh nestrpí, abychom zahynuli hladem; tudíž dá nám z vaší potravy, i kdyby to muselo býti mečem. Nyní hleďte, abyste splnili slovo Boží.

36 Vizte, já jsem Moroni, váš hlavní velitel. "Neusiluji o moc, ale o její svržení. Neusiluji o poctu světa, ale o slávu svého Boha, a o svobodu a o blaho své vlasti. A tak končím svůj list.

KAPITOLA 61

Pahoran říká Moronimu o povstání a vzpouře proti vládě – Lidé královi dobývají Zarahemlu a jsou ve svazku s Lamanity – Pahoran žádá o vojenskou pomoc proti vzbouřencům. Kolem roku 62 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se, že brzy poté, co Moroni poslal svůj list hlavnímu správci, obdržel list od "Pahorana, hlavního správce. A toto jsou slova, která obdržel:

2 Já, Pahoran, který jsem hlavním správcem této země, posílám tato slova Moronimu, hlavnímu veliteli nad vojskem. Viz, pravím ti, Moroni, že nemám radost z vašich velikých "strastí, ano, zarmucuje to mou duši.

3 Ale viz, jsou takoví, kteří se z vašich strastí radují, ano, natolik, že povstali ve vzpouře proti mně, a také proti těm z mého lidu, kteří jsou "lidmi svobody, ano, a ti, kteří povstali, jsou nesmírně početní.

4 A to jsou ti, kteří se mne snažili připravit o soudcovskou stolicí a kteří byli příčinou této veliké nepravosti; neboť užívali veliké lichotky a svedli srdce mnoha lidí, což mezi námi bude příčinou těžkých strastí; zadrželi naše zásoby a zastrášovali naše lidi svobody, takže k vám nepřišli.

5 A viz, vyhnali mne od sebe, a já jsem uprchl do země Gedeon

s tolika lidmi, kolik jen bylo možné sebrati.

6 A viz, vyslal jsem po této části země prohlášení; a viz, oni k nám denně proudí, aby pozvedli své zbraně na obranu své vlasti a své "svobody a aby pomstili bezpráví páchané na nás.

7 A přišli k nám, takže ti, kteří povstali ve vzpouře proti nám, jsou vystaveni otevřenému odporu, ano, takže se nás bojí a neodvažují se vyjíti proti nám, aby bojovali.

8 Získali vlastnictví země, neboli města Zarahemla; určili si nad sebou krále, a ten napsal králi Lamanitů, čímž s ním vstoupil ve spojenectví; a v tomto spojenectví souhlasil, že bude hájiti město Zarahemla, a tato obrana, jak se domnívá, umožní Lamanitům dobýti zbytek země, a on se stane králem nad tímto lidem, až si je Lamanité podmaní.

9 A nyní, ve svém listu jsi mne káral, ale na tom nezáleží; nehněvám se, ale raduji se z velikosti tvého srdce. Já, Pahoran, neusiluji o moc, leda pouze o to, abych si udržel svou soudcovskou stolicí, abych mohl zachovávatí práva a svobodu svého lidu. Má duše stojí pevně za onou svobodou, kterou nás Bůh "vysvobodil.

10 A nyní, viz, budeme odporovati zlovolnosti až do krveprolití. Neprolévali bychom

krev Lamanitů, kdyby zůstali ve své vlastní zemi.

11 Neprolévali bychom krev svých bratří, kdyby nepovstali ve vzpouře a nevzali proti nám meč.

12 Podrobili bychom se jhu poroby, kdyby to požadovala spravedlnost Boží nebo kdyby nám Bůh přikázal tak učiniti.

13 Ale viz, on nám nepřikazuje, abychom se podrobili svým nepřátelům, ale abychom vložili svou "důvěru v něho, a on nás vysvobodí.

14 Tudíž, můj milovaný bratře Moroni, odporujme zlu, a kterémukoli zlu nemůžeme odporovati svými slovy, ano, jako vzpourám a rozštěpení, tomu "odporujme svými meči, abychom si mohli udržeti svou svobodu; abychom se mohli těšiti z oné veliké výsady své církve, a z věci svého Vykupitele a svého Boha.

15 Tudíž, přijď rychle ke mně s několika svými muži a zbytek ponechej pod velením Lehiho a Teankuma; předej jim moc vésti válku v oné části země, podle "Ducha Božího, což je také duch svobody, který je v nich.

16 Viz, poslal jsem jim něco zásob, aby nezahynuli, nežli budete moci přijíti ke mně.

17 Shromažďujte za svého pochodu sem veškerou sílu, kterou můžete, a půjdeme rychle proti oněm odštěpencům, v síle Boží podle víry, která je v nás.

6a PP Svoboda, svobodný.
9a Jan 8:31–36;
NaS 88:86.

13a PP Důvěra, důvěřovati;
Věřiti, víra.
14a Alma 43:47.

15a 2. Kor. 3:17.
PP Duch Svatý.

18 A zmocníme se města Zarahemla, abychom získali více potravy, abychom ji poslali Lehimu a Teankumovi; ano, vyjdeme proti nim v síle Páně a ukončíme tuto velikou nepravost.

19 A nyní, Moroni, mám radost, že jsem obdržel tvůj list, neboť jsem si poněkud dělal starosti o to, co máme činit, zda by to od nás bylo spravedlné, kdybychom táhli proti svým bratřím.

20 Ale ty jsi pravil, že pokud nebudou činit pokání, Pán ti přikázal, že proti nim máš jít.

21 Hleď, abys "posílil Lehiho a Teankuma v Pánu; řekni jim, aby se nebáli, neboť Bůh je vysvobodí, ano, a taktéž všechny ty, kteří stojí pevně v oné svobodě, kterou je Bůh vysvobodil. A nyní končím svůj list svému milovanému bratru Moronimu.

KAPITOLA 62

Moroni pochoduje na pomoc Pahoranovi do země Gedeon – Lidé královi, kteří odmítají bránit svou zemi, jsou usmrceni – Pahoran a Moroni dobývají zpět Nefiu – Mnozí Lamanité se připojují k lidu Ammonovu – Teankum zabíjí Ammorona a je vzápětí zabit – Lamanité jsou vyhnáni ze země a je zjednán mír – Helaman se vrací k službě a posiluje Církev. Kolem roku 62–57 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Moroni

obdržel tento list, jeho srdce nabylo odvahy a naplnilo se nesmírně velikou radostí z věrnosti Pahoranovy, že on také není "zrádce svobody a věci své vlasti.

2 Ale také nesmírně truchlil nad nepravostí těch, kteří vyhnali Pahorana ze soudcovské stolice, ano, zkrátka nad těmi, kteří se vzbouřili proti své vlasti a také svému Bohu.

3 A stalo se, že Moroni vzal podle přání Pahoranova malý počet mužů a předal Lehimu a Teankumovi velení nad zbytkem svého vojska a vydal se na pochod směrem k zemi Gedeon.

4 A na každém místě, kam vstoupil, vztyčil "korouhev svobody a během celého svého pochodu do země Gedeon sbíral všechny síly, které mohl.

5 A stalo se, že pod jeho korouhev proudily tisíce a pozvedly své meče na obranu své svobody, aby nemusely vejít do poroby.

6 A tak, když Moroni při celém svém pochodu shromažďoval všechny muže, které mohl, přišel do země Gedeon; a když spojil své síly se silami Pahoranovými, stali se nesmírně silnými, dokonce silnějšími nežli mužové Pachovi, který byl "králem oněch odštěpenců, kteří vyhnali ^blidi svobody ze země Zarahemla a zmocnili se země.

7 A stalo se, že Moroni s Pahoranem sešli se svými vojsky do země Zarahemla a vyšli proti

21a Zach. 10:12.

62 1a Alma 60:18.

4a Alma 46:12–13, 36.

PP Korouhev.

b PP Svoboda, svobodný.

6a Alma 61:4–8.

b Alma 51:5–7.

městu a střetli se s muži Pachovými, natolik, že došlo k bitvě.

8 A vizte, Pachus byl zabit a jeho mužové byli zajati a soudcovská stolice byla navrácena Pahoranovi.

9 A muži Pachovi byli souzeni podle zákona, a taktéž oni lidé královi, kteří byli zajati a uvrženi do vězení; a byli podle zákona "popraveni; ano, oni muži Pachovi i oni lidé královi, každý, kdo nechtěl pozvednouti zbraně na obranu své vlasti, ale bojoval proti ní, byl usmrčen.

10 A tak se stalo nezbytným, aby byl tento zákon pro bezpečí jejich vlasti přísně dodržován; ano, a každý, kdo byl přistižen, že popírá jejich svobodu, byl rychle podle zákona popraven.

11 A tak skončil třicátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým; Moroni a Pahoran znovuzřídili mír v zemi Zarahemla, mezi svým vlastním lidem, a přivodili smrt všem těm, kteří nebyli věrni věci svobody.

12 A stalo se na počátku třicátého a prvního roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že Moroni okamžitě dal, aby byly poslány zásoby, a také aby bylo posláno vojsko šesti tisíc mužů Helamanovi, aby mu pomohli při chránění oné části země.

13 A také dal, aby vojsko šesti tisíc mužů, s dostatečným množstvím potravy, bylo posláno vojskům Lehiovým a Teankumovým. A stalo se, že toto bylo učiněno, aby byla opevněna země proti Lamanitům.

14 A stalo se, že se Moroni a Pahoran, zanechavše velikou skupinu mužů v zemi Zarahemla, vydali na pochod s velikou skupinou mužů směrem k zemi Nefia, jsouce odhodláni porazit Lamanity v onom městě.

15 A stalo se, že zatímco pochodovali k oné zemi, jali velikou skupinu lamanitských mužů, a mnohé z nich pobili, a vzali jim jejich zásoby a jejich válečné zbraně.

16 A stalo se, že poté, co je zajali, přiměli je vstoupiti do smlouvy, že již nikdy nepozvednou válečných zbraní proti Nefitům.

17 A když vstoupili do této smlouvy, poslali je přebývati s lidem Ammonovým, a těch, kteří nebyli zabiti, bylo co do počtu okolo čtyř tisíc.

18 A stalo se, že když je poslali pryč, pokračovali ve svém pochodu k zemi Nefia. A stalo se, že když přišli k městu Nefia, rozbili své stany na pláních Nefia, které jsou u města Nefia.

19 Nyní, Moroni si přál, aby Lamanité vyšli bojovati proti nim na pláních; ale Lamanité, věduce o jejich nesmírně veliké odvaze a vidouce velikost jejich počtu, tudíž neodvážili se proti nim vyjít; tudíž onoho dne bojovati nešli.

20 A když nastala noc, Moroni vyšel v temnotě noci a vystoupil na vršek zdi, aby vypátral, ve které části města Lamanité se svým vojskem táboří.

21 A stalo se, že byli na výcho-

dě, u vchodu; a všichni spali. A nyní, Moroni se vrátil k svému vojsku a dal, aby v rychlosti připravili silné provazy a žebříky, aby byly spuštěny z vršku zdi za zed'.

22 A stalo se, že Moroni dal, aby se jeho muži vydali na pochod a vystoupili na vršek zdi a spustili se do této části města, ano, a to na západě, kde Lamanité se svými vojsky netábořili.

23 A stalo se, že byli všichni za noci spuštěni do města, pomocí svých silných provazů a svých žebříků; a tak, když přišlo ráno, byli všichni uvnitř zdi města.

24 A nyní, když se Lamanité probudili a viděli, že vojska Moroniova jsou uvnitř zdi, byli nesmírně poděšeni, natolik, že uprchli průchodem.

25 A nyní, když Moroni viděl, že před ním prchají, dal, aby se jeho muži vydali proti nim na pochod a pobili mnohé a obklíčili mnohé jiné a zajali je; a zbytek z nich uprchl do země Moroni, která byla na hranicích s mořským pobřežím.

26 Tak Moroni a Pahoran získali vlastnictví města Nefia bez ztráty jediné duše; a bylo mnoho Lamanitů, kteří byli pobiti.

27 Nyní, stalo se, že mnozí z Lamanitů, kteří byli zajati, si přáli připojit se k "lidu Ammonovu a státi se svobodným lidem.

28 A stalo se, že tolika, kolik si jich to přálo, bylo dáno podle přání jejich.

29 Tudíž, všichni lamanitští

zajatci se připojili k lidu Ammonovu a počali pracovati nesmírně, obdělávající půdu, pěstující všeliké obilí a chovající stáda a dobytek všeho druhu; a tak byli Nefité zbaveni velikého břemene; ano, natolik, že byli zbaveni břemene všech lamanitských zajatců.

30 Nyní, stalo se, že poté, co Moroni získal vlastnictví města Nefia, zajav mnoho zajatců, což nesmírně zmenšilo vojska Lamanitů, a opět nabyv mnohé z Nefitů, kteří byli zajati, což nesmírně posílilo vojsko Moroniovo; tudíž Moroni odešel ze země Nefia do země Lehi.

31 A stalo se, že když Lamanité viděli, že Moroni přichází proti nim, byli opět vyděšeni a prchali před vojskem Moroniovým.

32 A stalo se, že Moroni a jeho vojsko je pronásledovali od města k městu, dokud se nestřetli s Lehim a Teankumem; a Lamanité před Lehim a Teankumem prchali, až na hranice s pobřežím, dokud nedošli do země Moroni.

33 A vojska Lamanitů se všechna shromáždila, natolik, že byla všechna v jednom voji v zemi Moroni. Nyní, Ammoron, král Lamanitů, byl také s nimi.

34 A stalo se, že Moroni a Lehi a Teankum se utábořili se svými vojsky kolem hranic země Moroni, natolik, že Lamanité byli obklopeni na hranicích s pustinou na jihu a na hranicích s pustinou na východě.

35 A tak se utábořili na noc.

Neboť vizte, Nefité a Lamanité také byli znaveni velikostí pochodu; tudíž v noci nevymýšleli žádnou strategii, až na Teankuma; neboť ten se nesmírně hněval na Ammorona, natolik, že považoval Ammorona a Amalikiáše, jeho bratra, za "příčinu této veliké a vleklé války mezi nimi a Lamanity, což bylo příčinou tak velikého válčení a krveprolití, ano, a tak velikého hladu.

36 A stalo se, že Teankum ve svém hněvu vyšel do tábora Lamanitů a spustil se přes zdi města. A chodil s provazem od místa k místu tak dlouho, až našel krále; a "vrhl po něm oštěpem, který ho probodl u srdce. Ale vizte, král, ještě nežli zemřel, probudil své služebníky, natolik, že Teankuma pronásledovali a zabili ho.

37 Nyní, stalo se, že když se Lehi a Moroni dozvěděli, že Teankum je mrtev, byli nesmírně zarmoucení; neboť vizte, byl to muž, který bojoval udatně za svou vlast, ano, pravý přítel svobody; a vytrpěl velmi mnohé nesmírně těžké strasti. Ale vizte, byl mrtev a šel cestou všeho pozemského.

38 Nyní, stalo se, že se Moroni druhý den vydal na pochod a napadl Lamanity natolik, že je pobili s velikým krveprolitím; a vyhnali je ze země; a oni prchali tak, že se v oné době proti Nefitům nevrátili.

39 A tak skončil třicátý a první rok vlády soudců nad lidem

Nefiovým; a tak měli války a krveprolití a hlad a strasti po dobu mnoha let.

40 A byly mezi lidem Nefiovým vraždy a sváry a rozštěpení a všeliká nepravost; nicméně "kvůli spravedlivým, ano, pro modlitby spravedlivých, byli ušetřeni.

41 Ale vizte, pro tu nesmírně velikou délku války mezi Nefity a Lamanity se mnozí zatvrdili, pro nesmírně velikou délku války; a mnozí byli obměkčeni pro své "strasti, natolik, že se pokořili před Bohem, až do hlubin pokory.

42 A stalo se, že poté, co Moroni opevnil ony části země, které byly nejvíce vystaveny Lamanitům, až byly dostatečně silné, vrátil se do města Zarahemla; a Helaman se také vrátil na místo svého dědictví; a mezi lidem Nefiovým byl opět zjednan mír.

43 A Moroni předal velení svých vojsk do rukou svému synovi, který se jmenoval Moronia; a odebral se do svého vlastního domu, aby mohl strávit zbytek svých dnů v pokoji.

44 A Pahoran se vrátil na svou soudcovskou stolicí; a Helaman na sebe opět vzal kázati lidu slovo Boží; neboť pro tak mnohé války a sváry se stalo nezbytným, aby byl opět učiněn pořádek v Církvi.

45 Tudíž, Helaman a jeho bratři vyšli, aby oznamovali slovo Boží s velikou mocí k "přesvědčení mnoha lidí o jejich zlovol-

35a Alma 48:1.

36a Alma 51:33–34.

40a Alma 45:15–16.

41a PP Protivenství.

45a NaS 18:44.

nosti, což způsobilo, že činili pokání ze svých hříchů a byli pokřtěni Pánu, svému Bohu.

46 A stalo se, že opět upevnili církev Boží, po celé zemi.

47 Ano, a byla vydána nařízení ohledně zákona. A byli zvoleni jejich "soudcové a jejich hlavní soudcové.

48 A lidu Nefiovu se počalo opět "dařiti v zemi a počali se množiti a opět nesmírně sílili v zemi. A počali nesmírně bohatnouti.

49 Ale i přes své bohatství nebo svou sílu nebo svůj úspěch nebyli povýšeni v pýše očí svých; a nebyli ani pomalí v tom, aby pamatovali na Pána, svého Boha; ale nesmírně se před ním pokořovali.

50 Ano, pamatovali na to, jak veliké věci pro ně Pán učinil, že je vysvobodil ze smrti a z pout a z vězení a z všelikých strastí a že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel.

51 A modlili se k Pánu, svému Bohu, neustále, natolik, že Pán jim žehnal podle slova svého, takže sílili a dařilo se jim v zemi.

52 A stalo se, že byly učiněny všechny tyto věci. A Helaman zemřel v třicátém a pátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 63

Šiblon a později Helaman se ujímá vlastnictví posvátných záznamů –

Mnozí Nefité putují do země severní – Hagot staví loď, které vyplouvají na západní moře – Moronia v bitvě poráží Lamanity. Kolem roku 56–52 př. Kr.

A STALO se na počátku třicátého a šestého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že "Šiblon se ujal vlastnictví oněch ^bposvátných věcí, které Helamanovi předal Alma.

2 A on byl spravedlný muž, a kráčel před Bohem zpříma; a neustále se snažil činiti dobro, zachovávatí příkázání Pána, svého Boha; a taktéž i jeho bratr.

3 A stalo se, že Moroni zemřel také. A tak skončil třicátý a šestý rok vlády soudců.

4 A stalo se v třicátém a sedmém roce vlády soudců, že veliká výprava mužů, čítající dokonce až pět tisíc a čtyři sta mužů, s jejich manželkami a s jejich dětmi, odešla ze země Zarahemla do země, která byla "severně.

5 A stalo se, že Hagot, jsa nesmírně zvědavý muž, tudíž šel a postavil si nesmírně velikou loď, na hranicích země Hojnosti, u země Pustoty, a spustil ji na západní moře u "úžiny, která vedla do země severní.

6 A vizte, byli mnozí Nefité, kteří na ni nastoupili a plavili se s mnoha zásobami, a také mnohé ženy a děti; a vydali se směrem na sever. A tak skončil třicátý a sedmý rok.

7 A v třicátém a osmém roce

47a Mos. 29:39.

48a Alma 50:20.

63 1a Alma 38:1–2.

b Alma 37:1–12.

PP Svatý.

4a Alma 22:31.

5a Alma 22:32;

Eter 10:20.

tento muž postavil další loď. A také se vrátila první loď, a nastoupilo na ni mnoho dalších lidí; a také si vzali mnoho zásob a vydali se opět do země severní.

8 A stalo se, že již o nich nikdy neslyšeli. A domníváme se, že byli pohlceni v hlubinách mořských. A stalo se, že vyplula i další loď; a kam doplula, my nevíme.

9 A stalo se, že v tomto roce byli mnozí lidé, kteří odešli do země "severní. A tak skončil třicátý a osmý rok.

10 A stalo se, že v třicátém a devátém roce vlády soudců zemřel i Šiblon a že Korianton vyplul na lodi do země severní, aby dovezl zásoby lidem, kteří do této země odešli.

11 Tudíž stalo se nezbytným, aby Šiblon předal ony posvátné věci před svou smrtí synu "Helamanovu, který se jmenoval Helaman, jsa pojmenován po svém otci.

12 Nyní vizte, všechny tyto "rytiny, které byly ve vlastnictví

Helamanově, byly napsány a vyslány mezi děti lidské po celé zemi, kromě oněch částí, o kterých Alma přikázal, že ^bnemají vyjít.

13 Nicméně tyto věci měly býti uchovávány v posvátnosti a "předávány z jednoho pokolení na druhé; tudíž v tomto roce před smrtí Šiblonovou byly předány Helamanovi.

14 A stalo se také v tomto roce, že bylo několik odštěpenců, kteří přešli k Lamanitům; a ti byli opět podněcováni k hněvu proti Nefitům.

15 A také v tomto roce sešli s početným vojskem, aby válčili proti lidu "Moroniaovu, neboli proti vojsku Moroniaovu, přičemž byli opět poraženi a zahnáni zpět do svých vlastních zemí, utrpěvše velikou ztrátu.

16 A tak skončil třicátý a devátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

17 A tak skončila zpráva Almova a Helamanova, jeho syna, a také Šiblonova, který byl jeho synem.

KNIHA HELAMANOVA

Zpráva o Nefitech. Jejich války a sváry a jejich rozštěpení. A také proroctví mnoha svatých proroků, před příchodem Kristovým, podle záznamů Helamana, který byl synem Helamanovým, a také podle záznamů jeho synů, až do příchodu Kristova. A také mnozí Lamanité jsou obráćeni. Zpráva o jejich obráćení. Zpráva o spravedlivosti Lamanitů a o zlovolnosti a ohavnostech

9a Hel. 3:11–12.
11a Viz záhlaví knihy Helamanovy.

12a Alma 18:36.
b Alma 37:27–32.
13a Alma 37:4.

15a Alma 62:43.

Nefitů, podle záznamu Helamana a jeho synů, až do příchodu Kristova, což se nazývá knihou Helamanovou, a tak dále.

KAPITOLA 1

Pahoran druhý se stává hlavním soudcem a je zavražděn Kiškumenem – Pakumeni usedá na soudcovskou stolicí – Koriantumr vede lamanitská vojska, dobývá Zarahemlu a zabíjí Pakumeniho – Moronia poráží Lamanity a dobývá Zarahemlu zpět a Koriantumr je zabit. Kolem roku 52–50 př. Kr.

ANYNÍ vizte, stalo se na počátku čtyřicátého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým, že mezi lidem Nefitů vyvstaly vážné nesnáze.

2 Neboť vizte, "Pahoran zemřel a odešel cestou všeho pozemského; tudíž mezi bratřími, kteří byli syny Pahoranovými, vyvstal vážný svár ohledně toho, kdo by měl získati soudcovskou stolicí.

3 Nyní, toto jsou jména těch, kteří se svářili o soudcovskou stolicí a kteří také způsobili, že se lidé svářili: Pahoran, Paanki a Pakumeni.

4 Nyní, toto nejsou všichni synové Pahoranovi (neboť jich měl mnoho), ale toto jsou ti, kteří se svářili o soudcovskou stolicí; tudíž, způsobili mezi lidem trojí rozdělení.

5 Nicméně, stalo se, že Pahoran byl určen "hlasem lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem Nefiovým.

6 A stalo se, že se Pakumeni,

když viděl, že nemůže získati soudcovskou stolicí, spojil s hlasem lidu.

7 Ale vizte, Paanki a ta část lidu, která si přála, aby byl jejich správcem, se nesmírně hněvala; tudíž, chystal se lichotkami tento lid přesvědčiti, aby povstal ve vzpouře proti svým bratřím.

8 A stalo se, když se to chystal učiniti, vizte, byl zajat a souzen podle hlasu lidu a byl odsouzen k smrti; neboť povstal ve vzpouře a usiloval o to, aby zničil "svobodu lidu.

9 Nyní, když oni lidé, kteří si přáli, aby byl jejich správcem, viděli, že byl odsouzen k smrti, tudíž hněvali se a vizte, vyslali jistého Kiškumena až k soudcovské stolicí Pahoranově a ten zavraždil Pahorana, když seděl na soudcovské stolicí.

10 A byl pronásledován služebníky Pahoranovými; ale vizte, útěk Kiškumenův byl tak rychlý, že ho nikdo nemohl dohoniti.

11 A šel za těmi, kteří ho vyslali, a všichni vstoupili do smlouvy, ano, přísahaje při svém věčném Tvůrci, že nikomu neřeknou, že Kiškumen zavraždil Pahorana.

12 Tudíž, Kiškumen nebyl znám mezi lidem Nefiovým, neboť v době, kdy zavraždil Pahorana, byl v přestrojení. A Kiškumen a jeho tlupa, která s ním učinila smlouvu, se

vmísila mezi lid tak, aby nikdo z nich nemohl býti nalezen; ale tolik, kolik jich bylo nalezeno, bylo odsouzeno k "smrti.

13 A nyní vizte, Pakumeni byl určen, podle hlasu lidu, aby byl hlavním soudcem a správcem nad lidem, aby vládl na místě svého bratra Pahorana; a to bylo podle jeho práva. A toto vše bylo učiněno ve čtyřicátém roce vlády soudců; a ten skončil.

14 A stalo se ve čtyřicátém prvním roce vlády soudců, že Lamanité shromáždili nespočetné vojsko mužů a vyzbrojili je meči a dýkami a luky a šípy a přilbicemi a náprsními pancíři a všelikými štíty všeho druhu.

15 A opět sešli, aby mohli vésti bitvu proti Nefitům. A byli vedeni mužem, který se jmenoval Koriantumr; a byl to potomek Zarahemlův; a byl to odštěpenec z prostředku Nefitů; a byl to statný a mocný muž.

16 Tudíž, král Lamanitů, který se jmenoval Tubalot a který byl synem "Ammoronovým, domnívaje se, že Koriantumr, jsa mocným mužem, se může postavit Nefitům svou silou a také svou velikou moudrostí, natolik, že jeho vysláním získá on moc nad Nefity –

17 Tudíž je podněcoval k hněvu a shromažďoval svá vojska a určil, aby Koriantumr byl jejich vůdcem, a dal, aby pochodovali dolů do země Zarahemla, aby bojovali proti Nefitům.

18 A stalo se, že pro tak mnohé sváry a tak mnohé nesnáze ve

vládě nedrželi v zemi Zarahemla dostatečné strážce; neboť se domnívali, že se Lamanité neodvážejí přijíti do srdce zemí jejich, aby napadli ono veliké město Zarahemla.

19 Ale stalo se, že Koriantumr pochodoval v čele svých početných zástupů a přišel na obyvatele města, a jejich pochod byl v tak nesmírně veliké rychlosti, že Nefitům nezbyl žádný čas na to, aby shromáždili svá vojska.

20 Tudíž Koriantumr srazil hlídku u vchodu do města a vpochoval s celým svým vojskem do města a zabili každého, kdo se jim postavil, takže se zmocnili celého města.

21 A stalo se, že Pakumeni, který byl hlavním soudcem, prchal před Koriantumrem, až ke zdem města. A stalo se, že Koriantumr ho udeřil u zdi natolik, že zemřel. A tak skončily dny Pakumeniovy.

22 A nyní, když Koriantumr viděl, že má ve vlastnictví město Zarahemla, a když viděl, že Nefité před ním uprchli a byli pobiti a byli zajati a byli uvrženi do vězení a že získal vlastnictví nejsilnější pevnosti v celé zemi, jeho srdce nabylo odvahy natolik, že se chystal vyjít proti celé zemi.

23 A nyní nezůstal v zemi Zarahemla, ale pochodoval dále s velikým vojskem, až k městu Hojnosti; neboť byl odhodlán jíti a prosekati si svou cestu mečem, aby mohl získati severní části země.

24 A domnívaje se, že jejich největší síla je ve středu země, tudíž pochodoval dále, nedávaje jim žádného času na to, aby se shromáždili, leda do malých skupin; a tímto způsobem je napadali a sráželi je k zemi.

25 Ale vizte, tento pochod Koriantumrův středem země dal Moroniaovi nad nimi velikou převahu, i přes velikost počtu Nefitů, kteří byli zabiti.

26 Neboť vizte, Moronia se domníval, že Lamanité se neodvážají přijít do středu země, ale že budou útočit na města kolem hranic, jak to činili doposud; tudíž Moronia dal, aby jejich silná vojska hájila tyto části kolem hranic.

27 Ale vizte, Lamanité se nebáli podle jeho přání, ale přišli do středu země a dobyli hlavní město, což bylo město Zarahemla, a pochodovali nejdůležitějšími částmi země, pobíjejíce lid s velikým krveprolitím, jak muže, tak ženy i děti, dobývajíce mnoho měst a mnoho pevností.

28 Ale když to Moronia zjistil, okamžitě poslal Lehiho s vojskem kolem, aby je zastavilo dříve, nežli dojdou do země Hojnosti.

29 A on tak učinil; a zastavil je dříve, nežli došli do země Hojnosti, a utkal se s nimi v bitvě tak, že počali ustupovati zpět k zemi Zarahemla.

30 A stalo se, že Moronia je při jejich ústupu zastavil a utkal se s nimi v bitvě tak, že bitva se stala nesmírně krvavou; ano,

mnozí byli zabiti, a mezi počtem těch, kteří byli zabiti, byl nalezen i "Koriantumr.

31 A nyní, vizte, Lamanité nemohli ustupovati žádným směrem, ani na sever, ani na jih, ani na východ, ani na západ, neboť byli obklíčeni Nefity ze všech stran.

32 A tak Koriantumr vehnal Lamanity do středu Nefitů tak, že byli v moci Nefitů, a že on sám byl zabit, a Lamanité se vydali do rukou Nefitů.

33 A stalo se, že se Moronia zmocnil opět města Zarahemla a dal, aby Lamanité, kteří byli zajati, opustili zemi v míru.

34 A tak skončil čtyřicátý a první rok vlády soudců.

KAPITOLA 2

Helaman, syn Helamanův, se stává hlavním soudcem – Gadianton vede tlupu Kiškumenovu – Helamanův služebník zabíjí Kiškumena a Gadiantonova tlupa prchá do pustiny. Kolem roku 50–49 př. Kr.

ASTALO se ve čtyřicátém a druhém roce vlády soudců, že poté, co Moronia opět zjednal mír mezi Nefity a Lamanity, vizte, nebylo nikoho, kdo by usedl na soudcovskou stolicí; tudíž mezi lidem počal býti opět svár ohledně toho, kdo má usednouti na soudcovskou stolicí.

2 A stalo se, že Helaman, který byl synem Helamanovým, byl hlasem lidu určen, aby usedl na soudcovskou stolicí.

3 Ale vizte, “Kiškumen, který zavraždil Pahorana, ve skrytu čekal na to, aby zničil i Helamana; a byl podporován svou tlupou, která vstoupila do smlouvy, že se o jeho zlovolnosti nikdo nedozví.

4 Neboť byl jistý “Gadianton, který byl nesmírně dovedný v mnoha slovech, a také ve svém řemesle, prováděti tajné dílo vraždění a loupení; tudíž se stal vůdcem tlupy Kiškumenovy.

5 Tudíž se jim vlichotil, a také Kiškumenovi, že dosadí-li ho na soudcovskou stolicí, dá, aby ti, kteří náležejí k jeho tlupě, byli mezi lidem dosazeni na místa moci a pravomoci; tudíž Kiškumen usiloval o to, aby zničil Helamana.

6 A stalo se, že když vyšel k soudcovské stolicí, aby zničil Helamana, vizte, jeden ze služebníků Helamanových, byv venku v noci a získav v přestrojení znalost o oněch plánech, jež tato tlupa učinila, aby zničila Helamana –

7 A stalo se, že se setkal s Kiškumenem a dal mu znamení; tudíž Kiškumen mu oznámil záměr svého přání žádaje ho, aby ho zavedl k soudcovské stolicí, aby mohl zavraždit Helamana.

8 A když služebník Helamanův seznal vše v srdci Kiškumenově, a že jeho záměrem je vraždit, a také že záměrem všech těch, kteří náležejí k jeho tlupě, je vraždit a loupiti a získati

moc (a toto byl jejich “tajný plán a jejich spolčení), služebník Helamanův pravil Kiškumenovi: Pojdme k soudcovské stolicí.

9 Nyní, to potěšilo Kiškumena nesmírně, neboť se domníval, že dosáhne svého záměru; ale vizte, služebník Helamanův, když se blížili k soudcovské stolicí, bodl Kiškumena až do srdce, takže ten padl bez hlesu mrtev. A běžel a pověděl Helamanovi všechny věci, které viděl a slyšel a učinil.

10 A stalo se, že Helaman vyslal lidi, aby tuto tlupu lupičů a tajných vražedníků zajali, aby mohli býti podle zákona popraveni.

11 Ale vizte, když Gadianton zjistil, že se Kiškumen nevrací, zalekl se, že by mohl býti zničen; tudíž dal, aby ho jeho tlupa následovala. A vydali se tajnou cestou na útěk ze země do pustiny; a tak když Helaman vyslal lidi, aby je zajali, nebyli nikde k nalezení.

12 A více o tomto Gadiantonovi bude řečeno později. A tak skončil čtyřicátý a druhý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

13 A vizte, na konci této knihy uvidíte, že tomuto “Gadiantonovi se podařilo přivoditi pád, ano, téměř naprosté zničení lidu Nefiova.

14 Vizte, nemám tím na mysli konec knihy Helamanovy, ale mám na mysli konec knihy

2 3a Hel. 1:9.
4a PP Gadiantonovi
lupiči.

8a 2. Nefi 10:15.
PP Tajná spolčení.
13a Hel. 6:18;

4. Nefi 1:42.

Nefiovy, z níž jsem vyňal celou tuto zprávu, kterou jsem napsal.

KAPITOLA 3

Mnozí Nefité se stěhují do země severní – Stavějí si domy z cementu a vedou mnoho záznamů – Desítky tisíců jsou obráceny a pokřtěny – Slovo Boží vede lidi ke spasení – Nefi, syn Helamanův, usedá na soudcovskou stolicí. Kolem roku 49–39 př. Kr.

A NYNÍ stalo se ve čtyřicátém a třetím roce vlády soudců, že mezi lidem Nefiovým nebylo žádných svárů až na trochu pýchy, která byla v církvi a která mezi lidem způsobila několik malých rozštěpení, kteréžto záležitosti byly urovnány ke konci čtyřicátého a třetího roku.

2 A ve čtyřicátém a čtvrtém roce nebylo mezi lidem žádných svárů; ani v čtyřicátém a pátém roce nebylo mnoho svárů.

3 A stalo se ve čtyřicátém a šestém, ano, že bylo mnoho svárů a mnoho rozštěpení; a při nich bylo nesmírně veliké množství těch, kteří ze země Zarahemla odešli a šli do země "severní, aby zemi dědičně vlastnili.

4 A putovali do nesmírně veliké dálky, natolik, že došli k "velikým plochám vod a k mnoha řekám.

5 Ano, a vpravdě, rozšířili se do všech částí země, do všech částí, které nebyly zpustošeny

a nebyly bez stromů, kvůli mnoha obyvatelům, kteří zemi dědičně vlastnili dříve.

6 A nyní, žádná část země nebyla zpustošena, až na stromy; ale pro onu velikost "zničení lidu, který zemi dříve obýval, byla nazývána ^bpustou.

7 A protože na tváři této země bylo jen málo stromů, nicméně lidé, kteří přišli, se stali nesmírně dovední ve zpracování cementu; tudíž stavěli si z cementu domy, v nichž přebývali.

8 A stalo se, že se rozrůstali a šířili se a přecházeli ze země jižní do země severní a šířili se natolik, že počali pokrývat tvář celé země, od moře na jihu k moři na severu, od moře na "západě k moři na východě.

9 A lid, který byl v zemi severní, dlel ve stanech a v domech z cementu a nechal všechny stromy, které na tváři země vyrašily, aby rostly, aby za nějaký čas mohli mítí dříví na stavbu svých domů, ano, svých měst a svých chrámů a svých synagog a svých svatyní a všelikých svých staveb.

10 A stalo se, jelikož v zemi severní bylo dříví nesmírně poskrovnu, že ho posílali mnoho po "lodích.

11 A tak umožnili lidem v zemi severní, aby mohli vystavěti mnoho měst, jak ze dřeva, tak z cementu.

12 A stalo se, že mnozí z "lidu Ammonova, kteří byli rodem

3 3a Alma 63:4.
4a Mos. 8:8;
Morm. 6:4.

6a Mos. 21:25–27.
b Alma 22:31.
8a Alma 22:27, 32.

10a Alma 63:5–8.
12a Alma 27:21–26.

Lamanité, odešli také do této země.

13 A nyní, o životě tohoto lidu je mnoho záznamů, od mnohých z tohoto lidu, které jsou podrobné a velmi rozsáhlé, ohledně nich.

14 Ale vizte, ani stá část ze života tohoto lidu, ano, ze zprávy o Lamanitech a Nefitech, a o jejich válkách a svárech a rozštěpeních a o jejich kázání a jejich proroctvích a jejich plavení a o jejich stavbě lodí a o jejich stavbě "chrámů a synagog a jejich svatyně a o jejich spravedlivosti a jejich zlovolnosti a o jejich vraždách a jejich loupení a jejich plnění a o všelikých ohavnostech a smilstvech, nemůže býti obsažena v tomto díle.

15 Ale vizte, je mnoho knih a mnoho záznamů všeho druhu, a byly vedeny převážně Nefity.

16 A byly Nefity "předávány z jednoho pokolení na druhé, až do doby, kdy upadli v přešupek a byli povražděni, vyplnění a vyštvení a vyhnání a pobiti a rozptýleni po tváři země a smíšení s Lamanity, takže ^bnejsou již nazýváni Nefity, neboť se stali zlovolnými a divokými a krutými, ano, dokonce se stali Lamanity.

17 A nyní, vracím se opět k své zprávě; tudíž, to, co jsem pravil, se událo poté, co mezi lidem Nefiovým byly veliké sváry a nepokoje a války a rozštěpení.

18 Čtyřicátý a šestý rok vlády soudců skončil;

19 A stalo se, že v zemi byl stále veliký svár, ano, i ve čtyřicátém a sedmém roce, a taktéž ve čtyřicátém a osmém roce.

20 Nicméně Helaman usedl na soudcovskou stolicí se spravedlností a nestranností; ano, hleděl zachovávat ustanovení a soudy a příkázání Boží; a neustále činil to, co bylo správné v očích Božích; a kráčel po cestách svého otce, natolik, že se mu dařilo v zemi.

21 A stalo se, že měl dva syny. Nejstaršímu dal jméno "Nefi a nejmladšímu jméno ^bLehi. A počali vyrůstati Pánu.

22 A stalo se, že ke konci čtyřicátého a osmého roku vlády soudců nad lidem Nefiovým počaly války a sváry mezi lidem Nefitů v malé míře ustávatí.

23 A stalo se ve čtyřicátém a devátém roce vlády soudců, že v zemi byl zjednan trvalý mír, všude, až na tajná spolčení, která založil "Gadianton, lupič, ve více obydlených částech země a která v oné době nebyla známa těm, kteří byli v čele vlády; tudíž nebyla ze země vyhlazena.

24 A stalo se, že v témže roce byl v církvi nesmírně veliký rozkvět, natolik, že byly tisíce těch, kteří se připojovali k církvi a byli křtěni ku pokání.

25 A rozkvět církve byl tak veliký a na lid byla vylévána tak

14a 2. Nefi 5:16;
Jáko 1:17;
3. Nefi 11:1.
16a 1. Nefi 5:16–19;

Alma 37:4.
^b Alma 45:12–14.
21a ^{pp} Nefi, syn
Helamanův.

^b ^{pp} Lehi, nefitský
misionář.
23a Hel. 2:4.

mnohá požehnání, že dokonce i sami vysocí kněží a učitelé byli nadmíru užaslí.

26 A stalo se, že dílu Páně se dařilo tak, že mnoho duší bylo pokřtěno a připojeno k církvi Boží, ano, dokonce desítky tisíců.

27 Tak můžeme viděti, že Pán je milosrdný ke všem, kteří v upřímnosti srdce svého vzývají svaté jméno jeho.

28 Ano, tak vidíme, že "brána nebes je otevřena ^bvšem, a to těm, kteří uvěří ve jméno Ježíše Krista, který je Synem Božím.

29 Ano, vidíme, že kdokoli si to přeje, může se chopiti "slova Božího, které je ^bživé a mocné a které rozetne vedví veškerou vychytralost a pasti a nástrahy ďáblovy a povede člověka Kristova na těsnou a "úzkou cestu přes onu věčnou ^apropast bídy, která je připravena, aby pohltila zlovolné –

30 A dovede jejich duši, ano, jejich nesmrtelnou duši, k "pravicí Boží v království nebeském, aby usedli s Abrahamem a Izákem a s Jákobem a se všemi našimi svatými otci, aby již nevyšli.

31 A v tomto roce bylo v zemi Zarahemla trvalé radování, i ve všech okolních krajinách, vpravdě v celé zemi, kterou vlastnili Nefité.

32 A stalo se, že po zbytek

čtyřicátého a devátého roku měli mír a nesmírně velikou radost; ano, a také v padesátém roce vlády soudců měli trvalý mír a velikou radost.

33 A v padesátém a prvním roce vlády soudců měli také mír, až na pýchu, která počala vstupovati do církve – nikoli do církve Boží, ale do srdce lidí, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží –

34 A byli v "pýše povýšeni, až k pronásledování mnoha svých bratří. Nyní, toto bylo veliké zlo, které způsobilo pokornější části lidu to, že trpěli velikým pronásledováním a prodírali se mnohou strastí.

35 Nicméně, často se ^apostili a ^bmodlili a stávali se silnějšími a silnějšími v ^cpokoře své, a pevnějšími a pevnějšími ve víře v Krista, až se jejich duše naplnila radostí a útěchou, ano, až k ^aočistění a ^cposvěcení svého srdce, kteréžto posvěcení přichází proto, že ^fvzdali své srdce Bohu.

36 A stalo se, že padesátý a druhý rok skončil také v míru, až na onu nesmírně velikou pýchu, jež vstoupila do srdce lidí; a to pro jejich nesmírně veliké ^abohatství a jejich rozkvět v zemi; a ze dne na den v nich narůstala.

37 A stalo se, že v padesátém a třetím roce vlády soudců

28a 2. Nefi 31:9, 17.

b Skut. 10:28;

Řím. 2:10–11.

29a PP Slovo Boží.

b Židům 4:12;

NaS 11:2.

c 2. Nefi 9:41; 33:9.

d 1. Nefi 15:28–30.

30a Mat. 25:33–34.

34a PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

35a PP Postiti se, půst.

b PP Modlitba.

c PP Pokora, pokorný,

pokořiti se.

d PP Čistota, čistý,
nečistý.

e PP Posvěcení.

f 2. Par. 30:8;

Mos. 3:19.

36a PP Bohatství.

Helaman zemřel a jeho nejstarší syn Nefi počal vládnouti na jeho místě. A stalo se, že usedl na soudcovskou stolicí se spravedlností a nestranností; ano, zachovával přikázání Boží a kráčel po cestách svého otce.

KAPITOLA 4

Nefitští odštěpenci spojují síly s Lamanity a dobývají zemi Zarahemla – Porážky Nefitů přicházejí pro jejich zlovolnost – Církev upadá a lid je slabý jako Lamanité. Kolem roku 38–30 př. Kr.

A STALO se v padesátém a čtvrtém roce, že v církvi bylo mnoho rozštěpení, a byl také "svár mezi lidem, natolik, že nastalo veliké krveprolití.

2 A vzbouřená část byla pobita a vyhánána ze země a odešla ke králi Lamanitů.

3 A stalo se, že usilovali o to, aby podnítli Lamanity k válce proti Nefitům; ale vizte, Lamanité se nesmírně obávali, natolik, že nechtěli slova oněch odštěpenců poslouchati.

4 Ale stalo se v padesátém a šestém roce vlády soudců, že byli "odštěpenci, kteří přešli od Nefitů k Lamanitům; a těm se podařilo spolu s těmi ostatními podnítiti je k hněvu proti Nefitům; a oni se celý rok připravovali na válku.

5 A v padesátém a sedmém roce sešli proti Nefitům do bitvy a započali dílo smrti; ano, natolik, že v padesátém a osmém

roce vlády soudců se jim podařilo získati vlastnictví země Zarahemla; ano, a také všech zemí až po zemi, která ležela blízko země Hojnosti.

6 A Nefité a vojska Moroniaova byla zahánána až do země Hojnosti;

7 A tam se proti Lamanitům opevnili, od západního moře až k východnímu; pro Nefitu to byla jednodenní cesta podél hranice, kterou opevnili a kde rozmístili svá vojska, aby bránili jejich severní vlast.

8 A tak tito odštěpenci od Nefitů za pomoci početného vojska Lamanitů získali veškeré vlastnictví Nefitů, které bylo v zemi jižní. A to vše se událo v padesátém a osmém a devátém roce vlády soudců.

9 A stalo se v šedesátém roce vlády soudců, že se Moroniaovi s jeho vojsky podařilo získati mnohé části země; ano, získali zpět mnoho měst, která padla do rukou Lamanitů.

10 A stalo se v šedesátém a prvním roce vlády soudců, že se jim podařilo získati zpět až polovinu veškerého svého vlastnictví.

11 Nyní, tato veliká ztráta Nefitů a ono veliké krveprolití, které bylo mezi nimi, by nenastalo, kdyby nebylo jejich zlovolnosti a jejich ohavnosti, jež byla mezi nimi; ano, a byla i mezi těmi, kteří prohlašovali, že patří k církvi Boží.

12 A bylo to pro "pýchu jejich srdce, pro jejich nesmírné

^bbohatství, ano, bylo to pro utlačování ^cchudých, odpírání jejich potavy hladovým, odpírání jejich šatstva nahým a bití jejich pokorných bratří do tváře, vysmívání se tomu, co je posvátné, zapírání ducha proroctví a zjevení, vraždění, plenění, lhaní, kradení, páchá-ní cizoložství, rozněcování velikých svárů a přebíhání do země Nefi mezi Lamanity –

13 A pro tuto svou velikou zlovolnost a své ^avychloubání svou vlastní silou byli ponechá-ni své vlastní síle; tudíž se jim nedařilo, ale byli sužováni a bití a hnáni před Lamanity, dokud neztratili vlastnictví téměř všech svých zemí.

14 Ale vizte, Moronia kázal lidem mnoho věcí pro jejich nepravost, a taktěž ^aNefi a Lehi, kteří byli syny Helamanovými, kázali lidem mnoho věcí, ano, a prorokovali jim mnoho věcí o jejich nepravostech a o tom, co by na ně mohlo přijít, nebudou-li činit pokání ze svých hříchů.

15 A stalo se, že pokání činili, a nakolik činili pokání, počalo se jim dařit.

16 Neboť když Moronia viděl, že činí pokání, odvážil se vésti je z místa na místo a od města k městu, dokonce dokud nezískali zpět jednu polovinu svého majetku a jednu polovinu všech svých zemí.

17 A tak skončil šedesátý a první rok vlády soudců.

18 A stalo se v šedesátém a druhém roce vlády soudců, že Moronia nemohl od Lamanitů získati žádné další vlastnictví.

19 Tudíž upustili od svého záměru získati zbytek svých zemí, neboť Lamanité byli tak početní, že se stalo pro Nefity nemožným získati nad nimi více moci; tudíž Moronia zaměstnával všechna svá vojska hájením oněch částí, jež dobyt.

20 A stalo se, že Nefité měli pro velikost počtu Lamanitů veliký strach, že budou přemoženi a pošlapáni a pobiti a zničeni.

21 Ano, počali se rozpomínati na proroctví Almova, a taktěž na slova Mosiášova; a viděli, že byli tvrdošíjným lidem a že příkázání Boží pokládali za nic.

22 A že změnili ^azákony Mosiášovy a pošlapali je nohama svýma, neboli to, co mu Pán přikázal předati lidem; a viděli, že jejich zákony byly zkaženy a že se stali zlovolným lidem, natolik, že byli zlovolní dokonce jako Lamanité.

23 A pro jejich nepravost počala církev ^aupadat; a oni přestali věřit v ducha proroctví a v ducha zjevení; a soudy Boží jim hleděly v tvář.

24 A viděli, že ^azeslábli, jako jejich bratří Lamanité, a že Duch Páně je již nezachovává; ano, stáhl se od nich, protože ^bDuch

12b 1. Tim. 6:17;

2. Nefi 9:42.

c NaS 42:30–31.

13a pp Domýšlivost,

marnivost, pýcha.

14a Hel. 3:21.

22a Alma 1:1.

23a pp Odpadlictví.

24a Mos. 1:13.

b pp Duch Svatý.

Páně nepřebývá v ‘nesvatých chrámech –

25 Tudíž je Pán přestal zázračnou a nesmírnou mocí svou zachovávat, neboť upadli do stavu “nevíry a strašlivé zlovolnosti; a viděli, že Lamanité jsou mnohem početnější nežli oni, a pokud ^bnepřilnou k Pánu, svému Bohu, musejí nevyhnutelně zahynouti.

26 Neboť vizte, viděli, že síla Lamanitů je tak veliká jako síla jejich, a to muž na muže. A tak upadli v tento veliký přestupek; ano, tak v období “nemnoha let pro svůj přestupek zeslábli.

KAPITOLA 5

Nefi a Lehi se věnují kázání – Jejich jména je vyzývají k tomu, aby napodobovali svým životem své předchůdce – Kristus vykupuje ty, kteří činí pokání – Nefi a Lehi obrazejí mnohé a jsou uvězněni a obklopuje je oheň – Oblak temnoty zastíňuje tři sta lidí – Země se třese a hlas lidem přikazuje, aby činili pokání – Nefi a Lehi hovoří s anděly a zástup je obklopen ohněm. Kolem roku 30 př. Kr.

A STALO SE, že v témže roce, vizte, “Nefi předal soudcovskou stolicí muži, jenž se jmenoval Cezoram.

2 Neboť, protože jejich zákony a jejich vláda byly ustanovovány ^ahlasem lidu a ti, kteří ^bvolili zlo, byli početnější nežli ti, kteří

volili dobro, tudíž dozrávali ke zkáze, neboť zákony byly zkaženy.

3 Ano, a to nebylo vše; byli lidem tvrdošíjným, natolik, že jim nemohl vládnouti zákon ani spravedlnost, ledaže by to bylo k jejich zničení.

4 A stalo se, že Nefi byl již znaven jejich nepravostí; a “vzdal se soudcovské stolice a vzal na sebe kázati slovo Boží po celý zbytek svých dnů, a jeho bratr Lehi také, po celý zbytek svých dnů;

5 Neboť pamatovali na slova, jež k nim promlouval jejich otec Helaman. A promlouval k nim tato slova:

6 Vizte, synové moji, přeji si, abyste pamatovali na to, abyste zachovávali přikázání Boží; a chtěl bych, abyste tato slova oznamovali lidu. Vizte, dal jsem vám jména našich prvních ^arodičů, kteří přišli ze země Jeruzalém; a toto jsem učinil, abyste si na ně vzpomněli, když si vzpomenete na svá jména; a když si na ně vzpomenete, můžete si vzpomenouti na jejich skutky; a když si vzpomenete na jejich skutky, můžete vědět, jak je řečeno i napsáno, že byly ^bdobré.

7 Tudíž, synové moji, chtěl bych, abyste činili to, co je dobré, aby o vás mohlo být řečeno, a také napsáno, to, co bylo řečeno a napsáno o nich.

8 A nyní, synové moji, vizte,

24c Mos. 2:37;
Alma 7:21; 34:36.
25a PP Nevíra.
b Jákob 6:5.

26a Alma 46:8;
Hel. 12:3–4.
5 1a Hel. 3:37.
2a Mos. 29:25–27.

b Alma 10:19.
4a Alma 4:15–20.
6a 1. Nefi 1:1, 5.
b 2. Nefi 33.

mám něco více, co si přeji od vás, kteréžto přání je, abyste nečinili tyto věci proto, abyste se mohli vychlouhati, ale abyste tyto věci činili proto, abyste si uložili "poklad v nebi, ano, který je věčný a který nepomíjí; ano, abyste mohli míti onen ^bdrahocenný dar věčného života, který, jak máme důvod se domnívati, byl dán našim otcům.

9 Ó, pamatujte, pamatujte, synové moji, na "slova, jež k svému lidu promlouval král Beniamin; ano, pamatujte, že není jiné cesty ani způsobu, jímž člověk může býti spasen, jedině skrze ^bsmírnou krev Ježíše Krista, který přijde; ano, pamatujte, že přijde, aby ^cvykoupil ^dsvět.

10 A pamatujte také na "slova, jež Amulek promlouval k Zezromovi ve městě Ammonia; neboť mu pravil, že Pán zajisté přijde, aby vykoupil svůj lid; ale že je nepřijde vykoupiti v hříších jejich, ale vykoupiti je z hříchů jejich.

11 A má moc, která mu byla dána od Otce, aby je vykoupil z hříchů jejich skrze pokání; tudíž "vyslal anděly své, aby oznamovali zvěsti o podmínkách pokání, jež přivádí k moci Vykupitele, ke spasení duše jejich.

12 A nyní, synové moji, pamatujte, pamatujte, že na "skále

Vykupitele našeho, jenž jest Kristus, Syn Boží, musíte postavit ^bzáklad svůj; aby, až ďábel vyšle mocné větry své, ano, šípy své ve vichřici, ano, až vás bude tlouci všechno krupobití jeho a mocná "bouře jeho, to nemělo nad vámi žádné moci k tomu, aby vás to stáhlo do propasti bídy a nekonečné bědy pro onu skálu, na níž jste postaveni, která je jistým základem, základem, stavějí-li lidé na něm, nemohou padnouti.

13 A stalo se, že toto byla slova, jimiž Helaman "poučoval své syny; ano, učil je mnoha věcem, jež nejsou zapsány, a také mnoha věcem, jež zapsány jsou.

14 A oni na jeho slova pamatovali; a tudíž vyšli, zachovávajíce přikázání Boží, aby učili slovu Božímu mezi veškerým lidem Nefiovým, počínaje ve městě Hojnosti;

15 A odtud do města Gid; a z města Gid do města Mulek;

16 A vpravdě, z jednoho města do druhého, až došli mezi veškerý lid Nefiův, který byl v zemi jižní; a odtud do země Žarahemla, mezi Lamanity.

17 A stalo se, že kázali s velkou mocí, natolik, že zahanbili mnohé z oněch "odštěpenců, kteří přešli od Nefitů, natolik, že ti předstoupili a vyznali své hříchy a byli pokřtěni ku pokání a ihned se navrátili k Nefitům,

8a 3. Nefi 13:19–21.

b NaS 14:7.

9a Mos. 2:9.

b Mos. 3:17–18.

pp Usmíření, usmířiti.

c pp Vykoupení, vykoupěný,

vykoupiti.
d pp Svět – Lidé, kteří neposlouchají přikázání.

10a Alma 11:34.

11a Alma 13:24–25.

12a Mat. 7:24–27;

NaS 6:34; Mojž. 7:53.

pp Skála; Úhelný kámen.

b Iz. 28:16; Jákob 4:16.

c 3. Nefi 14:25, 27.

13a Mos. 1:4.

17a Hel. 4:4.

aby se snažili napravit příkoří, která jim učinili.

18 A stalo se, že Nefi a Lehi kázali Lamanitům s takovou velikou mocí a pravomocí, neboť jim byla dána moc a pravomoc, aby mohli „promlouvat, a také jim bylo dáno, co mají promlouvat –

19 Tudíž promlouvali k velikému úžasu Lamanitů, až je „přesvědčili natolik, že v zemi Zarahemla a v okolí bylo pokřtěno osm tisíc Lamanitů ku pokání a bylo přesvědčeno o zlovolnosti tradic svých otců.

20 A stalo se, že Nefi a Lehi šli odtud dále do země Nefi.

21 A stalo se, že byli zajati vojskem Lamanitů a uvrženi do „vězení; ano, vpravdě do téhož vězení, do něhož služebníci Limhiovi uvrhli Ammona a jeho bratří.

22 A poté, co byli uvrženi ve vězení mnoho dnů bez jídla, vizte, oni vešli do vězení, aby se jich chopili, aby je mohli zabít.

23 A stalo se, že Nefi a Lehi byli obklopeni jakoby „ohněm, dokonce natolik, že oni se na ně neodvážili vložit své ruce ze strachu, aby nebyli spáleni. Nicméně Nefi a Lehi spálení nebyli; a bylo to, jako by stáli uprostřed ohně, a spálení nebyli.

24 A když viděli, že jsou obklopeni „sloupem ohně a že je nespaluje, jejich srdce nabylo odvahy.

25 Neboť viděli, že se Lamanité neodvážují vložit na ně své ruce; ani se neodvážují přijít k nim blíže, ale stojí, jako by stíženi němotou kvůli úžasu.

26 A stalo se, že Nefi a Lehi předstoupili a počali k nim promlouvat říkouce: Nebojte se, neboť vizte, je to Bůh, kdo vám ukázal tuto podivuhodnou věc, kterou vám je ukázáno, že na nás nemůžete vložit své ruce, abyste nás zabili.

27 A vizte, když pravili tato slova, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se zatřáslly, jako kdyby se měly zřítiti k zemi; ale vizte, nespadly. A vizte, ti, kteří byli ve vězení, byli Lamanité a Nefité, kteří byli odštěpenci.

28 A stalo se, že byli zastíněni oblakem „temnoty a přišla na ně hrozivá a veliká bázeň.

29 A stalo se, že přišel „hlas, jako by byl nad oblakem temnoty, řka: Čiňte pokání, čiňte pokání a již neusilujte o to, abyste zničili služebníky mé, které jsem k vám poslal, aby vám oznamovali dobré zvěsti.

30 A stalo se, že když uslyšeli tento hlas, viděli, že to není hlas hromu, ani to nebyl hlas velikého hřmotného hluku, ale vizte, byl to „tichý hlas dokonale mírnosti, jako by to byl šepot, a pronikal až do nitra duše –

31 A nehledě na mírnost toho hlasu, vizte, země se nesmírně otřásla a zdi vězení se opět

18a NaS 100:5–8.

PP Prorocství,
prorokovati.

19a PP Misionářská práce;
Obrácení, obrácený.

21a Mos. 7:6–7; 21:23.

23a Ex. 3:2.

24a Ex. 14:24;

1. Nefi 1:6;
NaS 29:12;

JS–Ž 1:16.

28a Ex. 14:20.

29a 3. Nefi 11:3–14.

30a 1. Král. 19:12;

NaS 85:6.

zachvěly, jako by se mělo zřítiti k zemi; a vizte, oblak temnoty, jenž je zastínil, se nerozplýval –

32 A vizte, hlas se ozval opět řka: Čiňte pokání, čiňte pokání, neboť království nebeské je na dosah; a neusilujte již o to, abyste zničili služebníky mé. A stalo se, že země se otřásla opět a zdi se zachvěly.

33 A hlas přišel opět, potřetí, a promlouval k nim podivuhodná slova, jež člověk nemůže vysloviti; a zdi se zachvěly opět a země se otřásla, jako by se měla rozpuknouti.

34 A stalo se, že Lamanité nemohli uprchnouti pro onen oblak temnoty, jenž je zastiňoval; ano, a také byli nehybní pro strach, jenž na ně přišel.

35 Nyní, byl mezi nimi jeden, který byl rodem Nefita a který kdysi náležel k církvi Boží, ale odštěpil se od ní.

36 A stalo se, že se otočil, a vizte, skrze oblak temnoty uviděl tváře Nefiho a Lehiho; a vizte, “zářily nesmírně, dokonce jako tváře andělů. A spatřil, že pozdvihli oči své k nebi; a stáli tam, jako by hovořili neboli pozdvihovali hlas svůj k nějaké bytosti, kterou viděli.

37 A stalo se, že tento muž zvolal k zástupu, aby se otočili a pohlédli. A vizte, byla jim dána moc, takže se otočili a pohlédli; a spatřili tváře Nefiho a Lehiho.

38 A pravili tomu muži: Viz,

co všechny tyto věci znamenají a kdo je to, s nímž tito mužové hovoří?

39 Nyní, onen muž se jmenoval Aminadab. A Aminadab jim pravil: Oni hovoří s anděly Božími.

40 A stalo se, že mu Lamanité pravili: “Co máme učiniti, aby tento oblak temnoty mohl býti odstraněn a nezastiňoval nás?

41 A Aminadab jim pravil: Musíte činiti “pokání a volati k onomu hlasu, dokud nebudete mítí ^bvíru v Krista, o němž vás poučoval Alma a Amulek a Zezrom; a když tak učiníte, oblak temnoty bude odstraněn a nebude vás zastiňovati.

42 A stalo se, že všichni počali volati k hlasu toho, jenž otřásal zemí; ano, volali, dokud se oblak temnoty nerozplynul.

43 A stalo se, že když se rozhlédli kolem a viděli, že se oblak temnoty rozplynul a nezastiňuje je, vizte, viděli, že jsou “obklopeni, ano, každá duše, sloupem ohně.

44 A Nefi a Lehi byli uprostřed nich; ano, oni byli obklopeni; ano, byli jakoby uprostřed plannoucího ohně, nicméně neublížil jim, ani se nezmocnil zdí vězení; a byli naplněni onou “radostí, jež je nevyslovitelná a plná slávy.

45 A vizte, “Svatý Duch Boží sestoupil s nebe a vstoupil do srdce jejich, a oni byli naplněni jakoby ohněm a mohli ^bpromlouvat podivuhodná slova.

46 A stalo se, že k nim přišel

36a Ex. 34:29–35;

Skut. 6:15.

40a Skut. 2:37–39.

41a pp Pokání.

b pp Věřiti, víra.

43a 3. Nefi 17:24; 19:14.

44a pp Radost.

45a 3. Nefi 9:20;

Eter 12:14.

b pp Dary Ducha.

hlas, ano, příjemný hlas, jako by to byl šepot, řka:

47 "Pokoj, pokoj vám, pro víru vaši ve Vroucně Milovaného mého, který byl od založení světa.

48 A nyní, když to uslyšeli, pozvedli oči své, jako by pohlédli, odkud ten hlas přichází; a vizte, uviděli "nebesa otevřená; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

49 A bylo okolo tří set duší, které viděly a slyšely tyto věci; a bylo jim řečeno, aby šli a nepodivovali se a ani neměli pochybovati.

50 A stalo se, že oni šli a poučovali lid, oznamující po všech okolních krajinách všechny věci, jež slyšeli a viděli, natolik, že větší část Lamanitů přesvědčili velikostí důkazů, jež obdrželi.

51 A všichni ti, kteří byli "přesvědčeni, odložili své válečné zbraně, a taktéž nenávisť svou a tradice svých otců.

52 A stalo se, že podstoupili Nefitům země jejich vlastnictví.

KAPITOLA 6

Spravedliví Lamanité káží zlovolným Nefitům – Oběma národům se po dobu míru a hojnosti daří – Lucifer, původce hříchu, podněcuje srdce zlovolných a Gadiantonovy lupiče k vraždění a k zlovolnosti – Lupiči přebírají nefitskou vládu. Kolem roku 29–23 př. Kr.

A STALO se, že když šedesátý a druhý rok vlády soudců skončil, všechny tyto věci se již staly a Lamanité se stali, z větší části, spravedlivým lidem natolik, že jejich "spravedlivost převyšovala, pro jejich pevnost a stálost ve víře, spravedlivost Nefitů.

2 Neboť vizte, bylo mnoho Nefitů, kteří se stali "zatvrzelými a nekajícnými a hrubě zlovolnými, natolik, že odmítali slovo Boží a veškeré kázání a prorokování, jež mezi ně přišlo.

3 Nicméně lid církve měl velikou radost z obrácení Lamanitů, ano, z církve Boží, jež mezi nimi byla založena. A "přátelili se jedni s druhými a radovali se jedni s druhými a měli velikou radost.

4 A stalo se, že mnozí Lamanité sešli do země Zarahemla a oznamovali lidu Nefitů způsob svého "obrácení a povzbuzovali je k víře a ku pokání.

5 Ano, a mnozí kázali s nesmírně velikou mocí a pravomocí tak, že přivedli mnohé z nich do hlubin pokory, aby byli pokornými následovníky Božími a Beránkovými.

6 A stalo se, že mnozí Lamanité šli do země severní; a také Nefi a Lehi šli do "země severní, aby kázali lidu. A tak skončil šedesátý a třetí rok.

7 A vizte, v celé zemi byl mír, natolik, že Nefité chodili, do kterékoli části země chtěli, ať mezi Nefity nebo Lamanity.

8 A stalo se, že i Lamanité

47a PP Pokoj.
48a 1. Nefi 1:8.
51a Alma 31:5.
6 1a Hel. 13:1.

2a Řím. 1:28–32.
3a PP Přátelství.
4a PP Obrácení,
obrácený.

6a Alma 63:4–9;
Hel. 3:11–12.

chodili, kamkoli chtěli, ať to bylo mezi Lamanity nebo mezi Nefity; a tak měli jeden s druhým volný styk, aby kupovali a prodávali a dosahovali zisku podle svého přání.

9 A stalo se, že nesmírně zbohatli, jak Lamanité, tak Nefité; a měli nesmírnou hojnost zlata a stříbra a všemožných drahých kovů, jak v zemi na jihu, tak v zemi na severu.

10 Nyní, země na jihu se nazývala Lehi a země na severu se nazývala "Mulek, což bylo podle syna Sedechiášova; neboť Pán přivedl Muleka do země na severu a Lehiho do země na jihu.

11 A vizte, v obou těchto zemích bylo všemožného zlata a stříbra a drahých rud všeho druhu; a byli tam také zruční řemeslníci, kteří zpracovávali všechny druhy rud a čistili je; a tak zbohatli.

12 Pěstovali obilí v hojnosti, jak na severu, tak na jihu; a vzkvétali nesmírně, jak na severu, tak na jihu. A množili se a nesmírně v zemi sílili. A chovali mnoho stád a dobytka, ano, mnoho krmného dobytka.

13 Vizte, jejich ženy pracovaly a předly a zhotovovaly všeliké druhy látek, jemně tkaného plátna a látek všeho druhu, aby oděly jejich nahotu. A tak uplynul šedesátý a čtvrtý rok v míru.

14 A v šedesátém a pátém roce měli také velikou radost a mír, ano, mnohé kázání a mnohá proroctví o tom, co přijde. A tak uplynul šedesátý a pátý rok.

15 A stalo se, že v šedesátém a šestém roce vlády soudců, vizte, "Cezoram byl zavražděn neznámou rukou, když seděl na soudcovské stoličce. A stalo se v témže roce, že jeho syn, který byl určen lidem na jeho místo, byl také zavražděn. A tak skončil šedesátý a šestý rok.

16 A na počátku šedesátého a sedmého roku lid opět počal růsti nesmírně ke zlovolnosti.

17 Neboť vizte, Pán jim žehnal tak dlouho bohatstvím světa, že nebyli podněcováni k hněvu, k válkám ani ke krveprolévání; tudíž počali srdcem ulpívati na bohatství; ano, počali usilovati o to, aby dosáhli zisku, aby se mohli povyšovati jeden nad druhého; tudíž počali páchat "tajné vraždy a loupiti a pleniti, aby mohli dosáhnouti zisku.

18 A nyní vizte, oni vražedníci a plenitelé byli onou tlupou, kterou utvořil Kiškumen a "Gadianton. A nyní, stalo se, že v Gadiantonově tlupě byli mnozí, dokonce i z Nefitů. Ale vizte, byli početnější mezi zlovolnější částí Lamanitů. A byli nazýváni Gadiantonovými lupiči a vražedníky.

19 A byli to oni, kteří zavraždili hlavního soudce Cezorama a jeho syna, zatímco byli na soudcovské stoličce; a vizte, nebyli nalezeni.

20 A nyní stalo se, že když Lamanité zjistili, že mezi nimi jsou lupiči, byli nesmírně zarmouceni; a využili každého

10a Mos. 25:2–4;
Hel. 8:21.

15a Hel. 5:1.
17a 3. Nefi 9:9.

18a Hel. 2:4, 12–13.

prostředku ve své moci, aby je vyhladili s tváře země.

21 Ale vizte, Satan podněcoval srdce větší části Nefitů natolik, že se připojili k oněm tlupám lupičů a vstoupili do jejich smluv a přísah, že se budou vzájemně ochraňovati a zachovávat, ať se již budou nacházeti v jakkoli těžkých podmínkách, aby netrpěli za své vraždění a své plenění a své krádeže.

22 A stalo se, že měli svá znamení, ano, svá "tajná znamení a svá tajná slova; a to, aby mohli rozpoznati bratra, který vstoupil do smlouvy, aby, pokud by jeho bratr učinil jakoukoli zlovolnost, mu jeho bratr neublížil, ani ti, kteří patřili k této tlupě a kteří učinili tuto smlouvu.

23 A tak mohli vražditi a pleniti a krásti a páchat smilstva a všeliké zlovolnosti proti zákonům své vlasti a taktéž proti zákonům svého Boha.

24 A kdyby někdo z těch, kteří patřili k jejich tlupě, odhalil světu jejich "zlovolnost a ohavnosti, měl býti souzen, nikoli podle zákonů jejich vlasti, ale podle zákonů jejich zlovolnosti, jež dal Gadianton a Kiškumen.

25 Nyní vizte, toto jsou ony tajné "přísahy a smlouvy, jež, jak Alma přikázal svému synovi, nemají vyjít do světa, aby nebyly prostředkem k uvedení lidu do záhuby.

26 Nyní vizte, ony "tajné přísahy a smlouvy se nedostaly ke Gadiantonovi ze záznamů, jež byly předány Helamanovi; ale vizte, do srdce Gadiantona je vložila ^btatáž bytost, která ponoukala naše první rodiče, aby pojedli ze zakázaného ovoce –

27 Ano tentýž, který osnoval lsti s "Kainem, že zavraždí-li svého bratra Abela, nebude to světu oznámeno. A osnoval s Kainem a jeho následovníky od oné doby nadále.

28 A také je to tentýž, který vložil do srdce lidí, aby "postavili věž dostatečně vysokou na to, aby se mohli dostat do nebe. A byl to tentýž, který sváděl lid, který přišel od oné věže do této země; který šířil díla temnoty a ohavností po celé tváři země, až stáhl lid do ^bnaprosté záhuby a do věčného pekla.

29 Ano, je to tentýž, který vložil do srdce "Gadiantona, aby nadále pokračoval v díle temnoty a tajného vraždění; a prováděl to od počátku člověka až do této doby.

30 A vizte, to on je "původcem veškerého hříchu. A vizte, pokračuje ve svých dílech temnoty a tajného vraždění a předává jejich úklady a jejich přísahy a jejich smlouvy a jejich plány strašlivé zlovolnosti z pokolení na pokolení podle toho, jak se mu daří získati vládu nad srdcem dětí lidských.

22a PP Tajná spolčení.

24a PP Zlovolnost, zlovolný.

25a Alma 37:27–32.

26a Mojž. 5:29, 49–52.

b 3. Nefi 6:28;

Mojž. 4:6–12.

27a Mojž. 5:18–33.

28a Gen. 11:1–4;

Eter 1:3.

b Eter 8:9, 15–25.

29a Hel. 2:4–13.

30a Alma 5:39–42;

Moroni 7:12, 17;

Mojž. 4:4.

31 A nyní vizte, nad srdcem Nefitů získal velikou vládu; ano, natolik, že se stali nesmírně zlovolnými; ano, větší část z nich se odvrátila od cesty spravedlivosti a "nohama pošlapávala přikázání Boží a obrátila se k svým vlastním cestám a vystavěla si modly ze svého zlata a svého stříbra.

32 A stalo se, že všechny tyto nepravosti k nim přišly v období "nemnoha let tak, že větší část z toho k nim přišla v šedesátém a sedmém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým.

33 A rostli ve svých nepravostech i v šedesátém a osmém roce, k velikému smutku a bédování spravedlivých.

34 A tak vidíme, že Nefité počali upadat do nevíry a růsti v zlovolnosti a v ohavnostech, zatímco Lamanité počali nesmírně růsti v poznání svého Boha; ano, počali zachovávat ustanovení a přikázání jeho a kráčet před ním v pravdě a bezúhonnosti.

35 A tak vidíme, že Duch Páně se počal od Nefitů "stahovati pro zlovolnost a tvrdost srdce jejich.

36 A tak vidíme, že Pán počal vylévati Ducha svého na Lamanity, pro jejich poddajnost a ochotu věřiti ve slova jeho.

37 A stalo se, že Lamanité honili tlupu lupičů Gadiantonových; a kázali slovo Boží mezi zlovolnější částí z nich, natolik, že tato tlupa lupičů

byla z prostředku Lamanitů zcela vyhlazena.

38 A stalo se, na druhé straně, že Nefité je prosazovali a podporovali je, počínaje tou zlovolnější částí z nich, až se rozšířili po celé zemi Nefitů a svedli větší část ze spravedlivých tak, že se snížili k tomu, aby uvěřili v jejich díla a dělili se o jejich kořist a připojili se k nim v jejich tajných vraždách a spolčeních.

39 A tak získali naprosté vedení vlády, natolik, že pošlapávali nohama a bili a rvali "chudé a mírné a pokorné následovníky Boží a obraceli se k nim zády.

40 A tak vidíme, že byli ve strašlivém stavu a "dozrávali k věčné zkáze.

41 A stalo se, že takto skončil šedesátý a osmý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

PROROCTVÍ NEFIHO, SYNA HELANANOVA – Bůh hrozí lidu Nefiovu, že jej navštíví ve svém hněvu k jeho naprostému zničení, ledaže budou činiti pokání ze své zlovolnosti. Bůh stíhá lid Nefiův morem; ten činí pokání a obrací se k němu. Samuel, Lamanita, prorokuje Nefitům.

Obsaženo v kapitolách 7 až 16 včetně.

KAPITOLA 7

Nefi je na severu zavržen a vrací se do Zarahemly – Modlí se na své zahradní věži a pak volá k lidu,

31a 1. Nefi 19:7.

32a Alma 46:8.

35a Mos. 2:36;

NaS 121:37.

39a Žalmy 109:16;

Alma 5:54–56;

NaS 56:16.

40a Hel. 5:2; 11:37;

NaS 18:6.

aby činil pokání, jinak zahyne. Kolem roku 23–21 př. Kr.

VIZTE, nyní, stalo se v šedesátém a devátém roce vlády soudců nad lidem Nefitů, že Nefi, syn Helamanův, se “vrátil do země Zarahemla ze země severní.

2 Neboť byl mezi lidem, který byl v zemi severní, a kázal mu slovo Boží a prorokoval mu mnohé věci;

3 A oni zavrhlí všechna jeho slova, natolik, že mezi nimi nemohl zůstat, ale vrátil se opět do své rodné země.

4 A vida lid ve stavu tak strašlivé zlovolnosti, a ony Gadiantony lupiče zaplňující soudcovskou stolicí – uchvátivše moc a pravomoc nad zemí; odkládající příkázání Boží stranou a bez sebemenší spravedlnosti před ním; nečiníce žádnou spravedlnost dětem lidským;

5 Odsuzující spravedlivé pro jejich spravedlivost; nechávající provinilé a zlovolné nepotrestané pro jejich peníze; a nadto byli udržováni v čele vlády, aby panovali a činili podle vůle své, aby mohli dosáhnouti zisku a slávy “světa, a nadto aby mohli snadněji cizoložiti a krásti a zabíjeti a činiti podle své vlastní vůle –

6 Nyní, tato veliká nepravost přišla mezi Nefity v období nemnoha let; a když to Nefi uviděl, srdce se mu v hrudi sevřelo zármutkem; a zvolal v mukách duše své:

7 Ó, kéž bych byl mohl prožiti své dny za dnů, kdy můj otec Nefi na počátku vyšel ze země Jeruzalém, a kéž bych se mohl radovati s ním v zaslíbené zemi; tehdy se s jeho lidem dalo snadno vycházeti, byl pevný v zachovávání příkázání Božích a pomalý v tom, aby byl veden k činění nepravosti; a byl rychlý v tom, aby poslouchal slova Páně –

8 Ano, jestliže by mé dny mohly býti za oněch dnů, pak by duše má měla radost ze spravedlivosti mých bratří.

9 Ale vizte, je mi dáno, aby toto byly mé dny a aby duše má byla naplněna zármutkem pro tuto zlovolnost mých bratří.

10 A vizte, nyní, stalo se, že to bylo na věži, jež byla v zahradě Nefiově, jež byla u cesty, jež vedla na hlavní trh, který byl v městě Zarahemla; tudíž Nefi se sklonil na věži, jež byla v jeho zahradě, kterážto věž byla také blízko zahradní brány, kolem níž vedla cesta.

11 A stalo se, že kolem šlo několik mužů a uviděli Nefiho, jak na věži vylévá svou duši Bohu; a běželi a pověděli lidu, co viděli, a lid se scházel v zástupech, aby mohl zvědět příčinu tak velikého truchlení nad zlovolností lidu.

12 A nyní, když Nefi vstal, spatřil zástupy lidí, kteří se shromáždili.

13 A stalo se, že otevřel ústa svá a pravil jim: Vizte, “proč jste se shromáždili? Abych vám

mohl povědět o vašich nepravostech?

14 Ano, neboť vystoupil jsem na svou věž, abych mohl vylítí duši svému Bohu pro nesmírný zármutek v srdci svém, který je způsoben nepravostmi vašimi!

15 A pro truchlení mé a bédování mé jste se shromáždili a podivujete se; ano, a máte velice zapotřebí se podivovati; ano, měli byste se podivovati, protože jste se poddali, takže ďábel má tak velikou vládu nad srdcem vašim.

16 Ano, jak jste se mohli poddati ponoukání toho, který se snaží uvrhnouti duši vaši dolů do věčné bídy a nekonečné bědy?

17 Ó, činite pokání, činite pokání! "Proč chcete zemřít? Obráťte se, obraťte se k Pánu, svému Bohu. Proč vás opustil?

18 Je to proto, že jste zatvrdili srdce své; ano, nechcete hlas "dobrého pastýře poslouchati; ano, ^bpopudili jste ho k hněvu proti sobě.

19 A vizte, namísto aby vás "shromáždil, pokud nebudete činiti pokání, vizte, rozptýlí vás tak, že se stanete potravou pro psy a divou zvěř.

20 Ó, jak jste mohli zapomenouti na Boha svého přímo v onen den, kdy vás vysvobodil?

21 Ale vizte, je to proto, abyste dosáhli zisku, abyste byli chváleni od lidí, ano, abyste mohli

získati zlato a stříbro. A ulpěli jste srdcem svým na bohatství a na marných věcech tohoto "světa, pro něž vraždíte a pleníte a kradete a vydáváte ^bkřivého svědectví proti bližnímu svému a činíte všeliké nepravosti.

22 A pro tuto příčinu na vás přijde běda, ledaže budete činiti pokání. Neboť nebudete-li činiti pokání, vizte, toto veliké město, a taktéž i všechna ta veliká města, jež jsou okolo a jež jsou v zemi vlastnictví našeho, budou odňata, takže v nich nebudete mítí žádného místa; neboť vizte, Pán vám nedá "sílu, jak to doposud činil, abyste odolali nepřátelům svým.

23 Neboť vizte, tak praví Pán: Neukáží zlovolným ze síly své, jedněm více nežli druhým, leda těm, kteří činí pokání z hříchů svých a poslouchají slova moje. Nyní, tudíž, chtěl bych, abyste viděli, bratří moji, že bude "lépe Lamanitům nežli vám, ledaže budete činiti pokání.

24 Neboť vizte, jsou spravedlivější nežli vy, neboť nezhřešili proti onomu velikému poznání, jež jste vy obdrželi; tudíž Pán k nim bude milosrdný; ano, on "prodlouží dny jejich a znásobí símě jejich, a to když vy budete zcela ^bzničení, ledaže budete činiti pokání.

25 Ano, běda vám pro onu velikou ohavnost, jež přišla mezi vás; a vy jste se k ní připojili,

17a Ezech. 18:23, 31–32.

18a Ezech. 34:12;

Jan 10:14–16;

Alma 5:38–41, 57–60.

pp Dobrý pastýř.

b Jákob 1:8;

Alma 12:36–37.

19a 3. Nefi 10:4–7.

21a pp Světskost.

b Ex. 20:16;

Mat. 15:19–20.

22a Mos. 7:29.

23a Hel. 15:11–15.

24a Alma 9:16; NaS 5:33.

b Alma 9:19.

ano, k oné "tajné tlupě, kterou založil Gadianton!

26 Ano, "běda přijde na vás pro onu pýchu, které jste strpěli vstoupiti do srdce svého a která vás povýšila nad to, co je dobré, pro nesmírně veliké ^bbohatství vaše!

27 Ano, běda vám pro zlovolnost vaši a ohavnosti vaše!

28 A pokud nebudete činiti pokání, zahynete; ano, dokonce i vaše země vám budou odebrány, a vy budete vyhlazeni s tváře země.

29 Vizte nyní, nepravím sám ze sebe, že tyto věci budou, protože to, že "vím tyto věci, nemám sám ze sebe; ale vizte, já vím, že tyto věci jsou pravdivé, protože mi je oznámil Pán Bůh, tudíž já svědčím, že budou.

KAPITOLA 8

Zkažení soudcové se snaží popuditi lid proti Nefimu – Abraham, Mojžíš, Zenos, Zenok, Eziáš, Izaiáš, Jeremiáš, Lehi a Nefi, všichni svědčili o Kristu – Nefi inspirací oznamuje zavraždění hlavního soudce. Kolem roku 23–21 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Nefi pravil tato slova, vizte, byli tam muži, kteří byli soudci, kteří taktéž náleželi k tajné tlupě Gadiantonově, a ti se hněvali a volali proti němu, řkouce lidu: Proč se tohoto muže nechopíte a nepředvedete ho, aby mohl býti odsouzen podle zločinu, jež učinil?

2 Proč se na tohoto muže díváte a posloucháte, jak spílá tomuto lidu a našemu zákonu?

3 Neboť vizte, Nefi k nim promlouval o zkaženosti jejich zákona; ano, Nefi promlouval mnoho věcí, které nemohou býti vypsány; a nepromluvil ničeho, co by se protivilo příkázáním Božím.

4 A tito soudcové se na něho hněvali, protože k nim "promlouval jasně o jejich tajných dílech temnoty; nicméně neodvažovali se na něho vložití své vlastní ruce, neboť se báli lidu, aby nevolal proti nim.

5 Tudíž volali k lidu řka: Proč tomuto muži trpíte, aby nám spílal? Neboť vizte, on odsuzuje veškerý tento lid, až k záhubě; ano, a také že tato naše veliká města nám budou odňata, takže v nich nebudeme míti žádného místa.

6 A nyní, my víme, že to je nemožné, neboť vizte, my jsme mocní, a naše města jsou veliká, tudíž naši nepřátelé nemohou nad námi míti žádné moci.

7 A stalo se, že tak podněcovali lid k hněvu proti Nefimu a vyvolávali mezi ním sváry; neboť tam byli někteří, kteří zvolali: Nechte toho muže býti, neboť je to dobrý muž, a ony věci, jež praví, se zajisté stanou, ledaže budeme činiti pokání;

8 Ano, vizte, přijdou na nás všechny soudy, kterými proti nám svědčil; neboť víme, že nám spravedlivě svědčil o našich nepravostech. A vizte, je

jich mnoho, a on "ví stejně dobře o všech věcech, jež nás postihnou, jako ví o našich nepravostech;

9 Ano, a vizte, kdyby nebyl prorokem, nemohl by o oněch věcech svědčiti.

10 A stalo se, že oněm lidem, kteří usilovali o to, aby Nefiho zničili, strach zabránil, aby na něj vložili ruce; tudíž počal k nim opět promlouvati vida, že v očích několika získal přízeň, natolik, že ostatní měli strach.

11 Tudíž byl nutkán promluvit k nim více a pravil: Vizte, bratří moji, což jste nečetli, že Bůh dal jedinému muži, a to Mojžíšovi, moc, aby udeřil do vod Rudého "moře, a ony se rozestoupily sem i tam, natolik, že Izraelité, kteří byli našimi otci, prošli po suché zemi, a nad vojsky Egyptských se vody uzavřely a pohltily je?

12 A nyní vizte, jestliže Bůh dal tomuto muži takovou moc, proč byste se tedy měli mezi sebou přiti a říkati, že on mi nedal žádnou moc, skrze niž mohu věděti o soudech, jež na vás přijdou, ledaže budete činiti pokání?

13 Ale vizte, vy nejenže popíráte moje slova, ale vy popíráte i všechna slova, jež promlouvali naši otcové, a také slova, jež promlouval tento muž, Mojžíš,

jemuž byla dána tak veliká moc, ano, slova, jež promlouval o příchodu Mesiáše.

14 Ano, což nevydal svědectví, že přijde Syn Boží? A tak jak "pozvedl měděného hada v pustině, právě tak bude pozvednut ten, který přijde.

15 A tak jak všichni, kteří pohlédli na onoho hada, měli "žítí, právě tak všichni, kteří budou pohlížeti na Syna Božího s vírou, majíce ducha zkroutěného, mohou "bžítí, dokonce životem, který je věčný.

16 A nyní vizte, nejen Mojžíš svědčil o těchto věcech, ale také "všichni svatí proroci, od jeho dnů až po dny Abrahamovy.

17 Ano, a vizte, "Abraham spatřil příchod jeho a byl naplněn radostí a zaradoval se.

18 Ano, a vizte, pravím vám, nejen Abraham věděl o těchto věcech, ale i přede dny Abrahamovými byli "mnozí, kteří byli povoláni "řádem Božím; ano, a to podle řádu Syna jeho; a to aby bylo lidu ukázáno mnoho tisíc let před příchodem jeho, že vpravdě vykoupení k nim přijde.

19 A nyní, chtěl bych, abyste věděli, že i ode dnů Abrahamových bylo mnoho proroků, kteří o těchto věcech svědčili; ano, vizte, prorok "Zenos směle svědčil; za což byl zabit.

8a Hel. 7:29.

11a Ex. 14:16;

1. Nefi 17:26;

Mos. 7:19;

NaS 8:2–3;

Mojž. 1:25.

14a Num. 21:6–9;

2. Nefi 25:20;

Alma 33:19–22.

pp Ježíš Kristus –
Předobrazy a
symboly Krista.

15a 1. Nefi 17:41;

Alma 37:45–47;

3. Nefi 15:9.

b Jan 11:25.

16a Jákob 4:4–5; 7:11.

17a Gen. 22:8–14;

Jan 8:56.

18a Alma 13:19;

NaS 84:6–16; 136:37.

b pp Melchisedechovo
kněžství.

19a Alma 34:7.

20 A vizte, také "Zenok a také Eziáš a také ^bIzaiáš a ^cJeremiáš (Jeremiáš byl tentýž prorok, který svědčil o zničení ^dJeruzaléma), a nyní víme, že Jeruzalém byl zničen podle slov Jeremiášových. Ó, proč by tedy Syn Boží neměl přijíti, podle proctví jeho?

21 A nyní, budete zpochybňovati to, že ^eJeruzalém byl zničen? Budete říkati, že ^fsynové Sedechiášovi nebyli zabiti, všichni až na ^gMuleka? Ano, a nevidíte snad, že símě Sedechiášovo je s námi a že bylo vyhnáno ze země Jeruzalém? Ale vizte, to není vše –

22 Náš otec Lehi byl vyhnán z Jeruzaléma, protože svědčil o těchto věcech. Nefi také svědčil o těchto věcech, a také téměř všichni naši otcové, až do této doby; ano, svědčili o ^hpříchodu Krista a těšili se a radovali se z jeho dne, který přijde.

23 A vizte, on jest Bůh a je s nimi a ukázal se jim, že jím byli vykoupeni; a oni mu vzdali slávu pro to, co přijde.

24 A nyní, protože tyto věci víte a nemůžete je popřít, ledaže budete lháti, tudíž v tomto jste zhřešili, neboť jste všechny tyto věci zavrhlí, i přes tak mnohé důkazy, které jste obdrželi; ano, dokonce jste obdrželi

"všechny věci, jak věci na nebi, tak všechny věci, jež jsou na zemi, jako svědectví o tom, že jsou pravdivé.

25 Ale vizte, vy jste zavrhlí pravdu a ⁱvzbouřili jste se proti svému svatému Bohu; a právě v této době, namísto abyste si ukládali ^jpoklady v nebi, kde se nic nekazí a kam nemůže přijíti nic, co je nečisté, hromadíte pro sebe hněv pro den ^ksoudu.

26 Ano, právě v této době dozráváte kvůli vraždám svým a ^lsmilstvu svému a zlovolnosti své k věčné zkáze; ano, a pokud nebudete činiti pokání, brzy na vás přijde.

27 Ano, vizte, je nyní vpravdě za vašimi dveřmi; ano, jděte k soudcovské stoličce a hledejte; a vizte, váš soudce je zavražděn a ^mleží v krvi své; a byl zavražděn ⁿsvým bratrem, který usiluje o to, aby usedl na soudcovskou stoličce.

28 A vizte, oba patří k vaší tajné tlupě, jejímž ^opůvodcem je Gardianton a onen zlý, který usiluje o to, aby zničil duše lidské.

KAPITOLA 9

Poslové nalézají u soudcovské stolice hlavního soudce mrtoého – Jsou uvězněni a později propuštěni

20a 1. Nefi 19:10;
3. Nefi 10:15–16.
pp Písma –
Ztracená písma.
b Iz. 53.
c 1. Nefi 5:13; 7:14.
d Jer. 26:18; 1. Nefi 1:4.
21a 2. Nefi 6:8;
Omni 1:15.

b 2. Král. 25:7;
Jer. 39:6; 52:10.
c Ezech. 17:22–23;
Hel. 6:10.
22a pp Ježíš Kristus –
Prorocství o narození
a smrti Ježíše Krista.
24a Alma 30:44;
Mojž. 6:63.

25a Mos. 2:36–38; 3:12.
b Hel. 5:8;
3. Nefi 13:19–21.
c NaS 10:20–23;
121:23–25.
26a pp Smilstvo.
27a Hel. 9:3, 15.
b Hel. 9:6, 26–38.
28a Hel. 6:26–30.

– *Nefi inspirací označuje Seantumata za vražedníka – Nefi je některými uznán za proroka. Kolem roku 23–21 př. Kr.*

VIZTE nyní, stalo se, že když Nefi promluvil tato slova, několik mužů, kteří byli mezi nimi, běželo k soudcovské stoličce; ano, vpravdě šlo jich pět, a jak šli, řekli si mezi sebou:

2 Vizte, nyní poznáme s jistotou, zda je tento muž prorokem a zda mu Bůh přikázal, aby nám prorokoval takové podivuhodné věci. Vizte, my nevěříme, že mu to přikázal; ano, nevěříme, že je prorok; nicméně je-li to, co pravil o hlavním soudci, pravda, že je mrtev, pak uvěříme, že i ostatní slova, jež promlouval, jsou pravdivá.

3 A stalo se, že běželi ze všech sil a přišli k soudcovské stoličce; a vizte, hlavní soudce byl na zemi a „ležel v krvi své.

4 A nyní vizte, když to uviděli, byli nesmírně užaslí, natolik, že padli k zemi; neboť předtím nevěřili slovům, jež Nefi o hlavním soudci promluvil.

5 Ale nyní, když uviděli, uvěřili a přišla na ně bázeň, že všechny ty soudy, o nichž Nefi promlouval, přijdou na lid; tudíž se třáslí a padli k zemi.

6 Nyní, ihned poté, co byl soudce zavražděn – a byl probodnut svým bratrem zahaleným do tajnosti, a ten uprchl, a služebníci běželi a oznamovali lidem, šíříce mezi nimi křik o vraždě;

7 A vizte, lidé se shromáždili k místu soudcovské stoličce – a vizte, k svému úžasu uviděli oněch pět mužů, kteří padli k zemi.

8 A nyní vizte, tyto lidé nevěděli nic o zástupu, jenž se shromáždil u „zahrady Nefiovy; tudíž si mezi sebou řekli: Tito muži jsou ti, kteří zavraždili soudce, a Bůh je udeřil, takže před námi nemohli uprchnouti.

9 A stalo se, že se jich chopili a svázali je a uvrhli do vězení. A do široka bylo rozesláno prohlášení, že soudce byl zabit a že vražedníci byli zajati a uvrženi do vězení.

10 A stalo se, že druhého dne se lid shromáždil, aby truchlil a „postil se na pohřbu velikého hlavního soudce, který byl zabit.

11 A tak také oni soudcové, kteří byli u zahrady Nefiovy a slyšeli jeho slova, se také shromáždili na pohřbu.

12 A stalo se, že se vyptávali mezi lidem řkouce: Kde je oněch pět, kteří byli vysláni, aby zjistili, zda hlavní soudce je mrtev? A oni odpověděli a pravili: O těchto pěti, o kterých pravíte, že jste je vyslali, nevíme; ale je zde pět mužů, kteří jsou oněmi vražedníky, které jsme uvrhli do vězení.

13 A stalo se, že soudcové požádali, aby byli přivedeni; a byli přivedeni a vizte, bylo to oněch pět, kteří byli vysláni; a vizte, soudcové se jich vyptáva-

li, aby zvěděli o oné záležitosti, a oni jim pověděli vše, co učinili, řkouce:

14 Běželi jsme a přišli jsme k místu soudcovské stolice, a když jsme uviděli všechny věci tak, jak Nefi svědčil, byli jsme užaslí natolik, že jsme padli k zemi; a když jsme se vzpamatovali ze svého úžasu, vizte, oni nás uvrhli do vězení.

15 Nyní, co se týče vraždy tohoto muže, nevíme, kdo to učinil; a jen tolik víme, že jsme běželi a přišli jsme tak, jak jste si přáli, a vizte, on byl mrtev, podle slov Nefiových.

16 A nyní, stalo se, že soudcové vysvětlili tu záležitost lidu a volali proti Nefimu řkouce: Vizte, my víme, že tento Nefi se musel s někým domluvit, že zabije soudce, aby nám to potom mohl oznámiti, aby nás tak mohl obrátit na svou víru a aby se mohl vyvyšovati, že je veliký muž, vyvolený Bohem, a prorok.

17 A nyní vizte, my tohoto muže odhalíme a on svou vinu přizná a oznámí nám pravého vražedníka tohoto soudce.

18 A stalo se, že oněch pět bylo v den pohřbu osvobozeno. Nicméně pokárali soudce za slova, jež vyřkli proti Nefimu, a svářili se s nimi jeden po druhém, natolik, že je zahanbili.

19 Nicméně, oni dali, aby Nefi byl zajat a spoután a přiveden před zástup, a počali ho různými způsoby zpovídati, aby ho mohli lapiti a odsouditi k smrti –

20 Řkouce mu: Ty jsi spolčený; kdo je ten muž, jenž spáchal tuto vraždu? Nyní nám pověz a přiznej svou vinu; řkouce: Viz, zde jsou peníze; a také ti darujeme život, jestliže nám to povíš a přiznáš se k dohodě, kterou jsi s ním učinil.

21 Ale Nefi jim pravil: Ó, vy "blázni, vy srdce neobřezaného, vy slepí a vy ^btvrdší lidé, víte, jak dlouho vám Pán, váš Bůh, bude trpěti, abyste šli touto vaší cestou hříchu?

22 Ó, měli byste začít kvílet a "truchlit pro ono velké zničení, jež vás v tuto dobu očekává, ledaže budete činiti pokání.

23 Vizte, vy pravíte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby zavraždil Sezorama, našeho hlavního soudce. Ale vizte, pravím vám, že je to proto, že jsem vám svědčil, abyste mohli zvěděti o této věci; ano, a to jako svědectví vám, že jsem věděl o zlovolnosti a ohavnostech, které mezi vámi jsou.

24 A protože jsem tak učinil, vy říkáte, že jsem se domluvil s nějakým mužem, aby provedl tuto věc; ano, protože jsem vám ukázal toto znamení, hněvate se na mne a usilujete o to, abyste zničili můj život.

25 A nyní vizte, ukáži vám další znamení a uvidím, zda budete i v této věci usilovati o to, abyste mne zničili.

26 Vizte, pravím vám: Jděte do domu Seantumova, který je "bratrem Sezoramovým, a povězte mu –

21a Skut. 7:51.
b PP Vzpouřa.

22a Mos. 7:24.
26a Hel. 8:27.

27 Domluvil se s tebou Nefi, ten údajný prorok, jenž prorokuje tolik zlého o tomto lidu, a skrže to jsi zavraždil Sezorama, který je tvým bratrem?

28 A vizte, řekne vám: Nikoli.

29 A vy mu řeknete: Zavraždil jsi svého bratra?

30 A on bude stát ve strachu a nebude věděti, co říci. A vizte, zapře vám to; a bude činiti, jako by byl užaslý; nicméně, prohlásí vám, že je nevinný.

31 Ale vizte, vy ho prohlédnete a na cípu jeho pláště najdete krev.

32 A až to uvidíte, řeknete: Odkud pochází tato krev? Nevíme snad, že je to krev tvého bratra?

33 A pak se roztřeše a bude bledý, dokonce jako kdyby na něj přišla smrt.

34 A pak řekněte: Pro tento strach a tuto bledost, jež ti vešla v tvář, viz, my víme, že jsi vinný.

35 A pak na něj přijde větší bázeň; a pak se vám přizná a nebude již zapírat, že tuto vraždu učinil.

36 A pak vám řekne, že já, Nefi, o této záležitosti nevím ničeho, leda by mi to bylo dáno mocí Boží. A pak poznáte, že jsem čestný muž a že jsem k vám poslán od Boha.

37 A stalo se, že šli a učinili přesně tak, jak jim Nefi řekl. A vizte, slova, jež pravil, byla pravdivá; neboť podle oněch slov zapíral; a podle oněch slov se i přiznal.

38 A byl přiveden, aby projevil, že skutečným vražedníkem je on sám, takže oněch pět bylo

propuštěno na svobodu, a také Nefi byl propuštěn.

39 A byli tam někteří Nefité, kteří ve slova Nefiova uvěřili; a byli tam také někteří, kteří uvěřili pro svědectví oněch pěti, neboť ti byli obráceni, zatímco byli ve vězení.

40 A nyní, mezi lidem byli někteří, kteří pravili, že Nefi je prorok.

41 A byli tam jiní, kteří pravili: Vizte, on je bůh, neboť kdyby nebyl bůh, nemohl by věděti o všech věcech. Neboť vizte, pověděl nám o myšlenkách srdce našeho, a také nám pověděl o jiných věcech; a dokonce nás přivedl k poznání pravého vražedníka našeho hlavního soudce.

KAPITOLA 10

Pán dává Nefimu pečeticí moc – Je obdařen mocí svazovati a rozsvazovati na zemi i na nebi – Přikazuje lidem, aby činili pokání, jinak zahynou – Duch ho přenáší od zástupu k zástupu. Kolem roku 21–20 př. Kr.

A STALO se, že mezi lidmi povstal rozkol, natolik, že se rozdělili tak a onak a šli svou cestou, zanechávající Nefiho samotného, jak stál v jejich středu.

2 A stalo se, že Nefi šel svou cestou k svému vlastnímu domu "přemítaje o věcech, jež mu Pán ukázal.

3 A stalo se, jak tak přemítal – jsa velice sklíčen pro zlovolnost

lidu Nefitů, jejich tajná díla temnoty a jejich vraždění a jejich plenění a všeliké nepravosti – a stalo se, že jak tak přemítal ve svém srdci, vizte, přišel k němu hlas řkocí:

4 Požehnaný jsi, Nefi, pro věci, jež jsi učinil; neboť jsem viděl, jak jsi s ^aneúnavností oznamoval tomuto lidu slovo, jež jsem ti dal. A nebál ses jich a nehleděl jsi na to, abys zachoval svůj ^bvlastní život, ale vyhledával jsi ^cvůli mou a hleděl jsi zachovávatí přikázání má.

5 A nyní, protože jsi to činil s takovou neúnavností, viz, budu ti žehnati na věky; a učiním tě mocným ve slově a ve skutku, ve víře a v dílech; ano, dokonce tak, že ^avšechny věci se ti stanou podle ^bslova tvého, neboť ty ^cnepožádaš o to, co je proti vůli mé.

6 Viz, ty jsi Nefi a já jsem Bůh. Viz, oznamuji ti v přítomnosti andělů svých, že budeš mítí moc nad tímto lidem a podle zlovolnosti tohoto lidu stihneš zemi ^ahladem a morem a zkázou.

7 Viz, dávám ti moc, že cokoli ^azpečetíš na zemi, bude zpečetěno na nebi; a cokoli rozvážeš na zemi, bude rozvázáno na nebi; a tak budeš mítí moc mezi tímto lidem.

8 A tak, řekneš-li tomuto chrámu, rozpukne se vedví, bude to učiněno.

9 A řekneš-li této ^ahoře, vrhni se dolů a buď rovná, bude to učiněno.

10 A viz, řekneš-li, že Bůh udeří tento lid, stane se tak.

11 A nyní viz, prikazuji ti, abys šel a oznamoval tomuto lidu, že takto praví Pán Bůh, jenž jest Všemohoucí: Pokud nebudete činiti pokání, budete biti, až ke ^azničení.

12 A vizte, nyní, stalo se, že když Pán pravil Nefimu tato slova, on se zastavil a nešel do svého vlastního domu, ale vrátil se k zástupům, jež byly rozptýleny po tváři země, a počal jim oznamovati slovo Páně, jež k němu bylo promlouváno, o zničení jejich, nebudou-li činiti pokání.

13 Nyní vizte, i přes onen veliký zázrak, který Nefi učinil, když jim řekl o smrti hlavního soudce, zatvrdili srdce své a neposlouchali slova Páně.

14 Tudíž jim Nefi oznamoval slovo Páně řka: Pokud nebudete činiti pokání, tak praví Pán, budete biti až ke zničení.

15 A stalo se, že když jim Nefi oznamoval slovo, vizte, stále zatvrzovali srdce své a nechtěli slova jeho poslouchati; tudíž mu spílali a snažili se vložití na něj ruce své, aby ho mohli uvrhnouti do vězení.

16 Ale vizte, moc Boží byla s ním a oni se ho nemohli chopiti, aby ho uvrhli do vězení,

4a PP Píle.
b PP Oběť.
c 3. Nefi 11:11.
5a 3. Nefi 18:20;
NaS 88:63–65.

b Enos 1:12.
c 2. Nefi 4:35;
NaS 46:30.
6a Hel. 11:4–18.
7a Mat. 16:19.

pp Pečetění, pečeti.
9a Mat. 17:20; Jákob 4:6;
Morm. 8:24;
Eter 12:30.
11a Hel. 5:2.

neboť ho uchopil Duch a odnesl ho pryč z jejich středu.

17 A stalo se, že tak chodil v Duchu od zástupu k zástupu, oznamuje slovo Boží, dokonce dokud ho neoznámil jim všem nebo ho nevyslal mezi všechny lid.

18 A stalo se, že nechtěli slova jeho poslouchati; a počaly býti sváry, natolik, že se rozdělili proti sobě a počali se navzájem pobíjeti mečem.

19 A tak skončil sedmdesátý a první rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

KAPITOLA 11

Nefi přesvědčuje Pána, aby jejich válku vystřídal hladem – Mnoho lidí hyne – Činí pokání a Nefi naléhavě žádá Pána o déšť – Nefi a Lehi dostávají mnoho zjevení – Gadiantonovi lupiči se usazují v zemi. Kolem roku 20–6 př. Kr.

ANYNÍ, stalo se v sedmdesátém a druhém roce vlády soudců, že sváry se zvětšily natolik, že po celé zemi byly války mezi veškerým lidem Nefiovým.

2 A byla to tato "tajná tlupa lupičů, kdo prováděl toto dílo zkázy a zlovolnosti. A tato válka trvala celý tento rok; a v sedmdesátém a třetím roce trvala také.

3 A stalo se, že v tomto roce Nefi volal k Pánu řka:

4 Ó Pane, nestrp, aby byl tento lid zničen mečem; ale, ó Pane, nechť je raději v zemi "hlad, aby je podnítil k rozpomenutí

se na Pána, jejich Boha, a snad budou činiti pokání a obrátí se k tobě.

5 A tak bylo učiněno podle slov Nefiových. A v zemi byl veliký hlad, mezi veškerým lidem Nefiovým. A tak v sedmdesátém a čtvrtém roce hlad pokračoval a dílo zkázy mečem ustalo, ale stalo se těžké hladem.

6 A toto dílo zkázy pokračovalo i v sedmdesátém a pátém roce. Neboť země byla stížena tak, že byla suchá a nevydala obilí v období obilí; a celá země byla stížena, a to mezi Lamanity, stejně jako mezi Nefity, takže byli bití tak, že v zlovolnějších částech země hynuli po tisících.

7 A stalo se, že lidé viděli, že brzy zahynou hladem, a počali se "rozpomínati na Pána, svého Boha; a počali se rozpomínati na slova Nefiova.

8 A lidé počali prositi své hlavní soudce a své vůdce, aby Nefimu řekli: Viz, my víme, že jsi muž Boží, a tudíž volej k Pánu, našemu Bohu, aby od nás odvrátil tento hlad, aby se nenaplnila všechna "slova, jež jsi o našem zničení promlouval.

9 A stalo se, že soudcové Nefimu řekli podle slov, jež byla požadována. A stalo se, že když Nefi viděl, že lid činí pokání a pokořuje se v žíni, volal opět k Pánu řka:

10 Ó Pane, viz, tento lid činí pokání; a potřel mezi sebou tlupu Gadiantonovu natolik, že zanikli a ukryli tajné plány své v zemi.

11 Nyní, ó Pane, pro tuto pokoru jejich, kéž bys odvrátil hněv svůj, a nechť je hněv tvůj upokojen zkázou oněch zlovolejších lidí, které jsi již zničil.

12 Ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj, ano, prudký hněv svůj, a dej, aby tento hlad v této zemi mohl ustati.

13 Ó Pane, kéž bys mne poslouchal a dal, aby mohlo býti učiněno podle slov mých, a sešli na tvář země "déšť, aby mohla vydati ovoce své a obilí své v období obilí.

14 Ó Pane, ty jsi poslouchal "slova moje, když jsem pravil, nechť je hlad, aby mor meče mohl ustati; a já vím, že ty, právě v této době, slova moje posloucháš, neboť jsi pravil: Bude-li tento lid činiti pokání, ušetřím jej.

15 Ano, ó Pane, a ty vidíš, že pokání činili pro hlad a mor a zkázu, jež na ně přišly.

16 A nyní, ó Pane, kéž bys odvrátil hněv svůj a opět vyzkoušel, zda ti budou sloužiti. A jestliže budou, ó Pane, můžeš jim požehnati podle slov svých, jež jsi pravil.

17 A stalo se, že v sedmdesátém a šestém roce Pán odvrátil hněv svůj od lidu a dal, aby na zemi spadl "déšť, natolik, že v období ovoce vynesla ovoce své. A stalo se, že v období obilí svého vynesla obilí své.

18 A vizte, lid se radoval a oslavoval Boha a celá tvář země byla naplněna radostí; a již neusilovali o to, aby zničili

Nefiho, ale považovali ho za "velikého proroka a muže Božího, majícího velikou moc a pravomoc, danou mu od Boha.

19 A vizte, Lehi, bratr jeho, "nezaostával ani v nejmenším za ním co do věcí týkajících se spravedlivosti.

20 A tak stalo se, že lidu Nefiovu se opět počalo v zemi dařiti a počal stavěti na pustých místech svých a počal se množiti a šířiti, dokonce až pokryl celou tvář země, jak na severu, tak na jihu, od moře na západě po moře na východě.

21 A stalo se, že sedmdesátý a šestý rok skončil v míru. A sedmdesátý a sedmý rok počal v míru; a "církev se rozšířila po tváři celé země; a větší část lidu, jak Nefité, tak Lamanité, náležela k církvi; a měli v zemi nesmírně veliký mír; a tak skončil sedmdesátý a sedmý rok.

22 A měli mír i v roce sedmdesátém a osmém, až na několik svárů ohledně bodů nauky, jež byly urovnány proroky.

23 A v sedmdesátém a devátém roce mezi nimi počal býti veliký rozbroj. Ale stalo se, že Nefi a Lehi a mnozí jejich bratří, kteří znali pravé body nauky, majíce denně mnohá "zjevení, tudíž kázali lidu natolik, že v témže roce jejich rozbroj ukončili.

24 A stalo se, že v osmdesátém roce vlády soudců nad lidem Nefiovým tam byl jistý počet odštěpenců od lidu Nefiova,

13a 1. Král. 18:1, 41–46.

14a Hel. 11:4.

17a Deut. 11:13–17.

18a Hel. 10:5–11.

19a Hel. 5:36–44.

21a PP Církev Ježíše

Krista.

23a Alma 26:22;

NaS 107:19.

kteří před několika lety přešli k Lamanitům a vzali na sebe jméno Lamanitů, a také jistý počet těch, kteří byli skutečnými potomky Lamanitů, jsouce jimi podněcováni k hněvu, neboli těmi odštěpenci, tudíž počali válku se svými bratřími.

25 A páchali vraždy a plenili; a pak se stáhli zpět do hor a do pustiny a na tajná místa, ukrývajíce se, takže nemohli býti nalezeni, získávající denně další k svým počtům, poněvadž byli odštěpenci, kteří přecházeli k nim.

26 A tak za čas, ano, dokonce v období nemnoha let, se stali nesmírně velikou tlupou lupičů; a vyhledali všechny tajné plány Gadiantonovy; a tak se stali lupiči Gadiantonovými.

27 Nyní vizte, tito lupiči způsobili velikou spoušť, ano, dokonce velikou zkázu mezi lidem Nefiovým, a taktéž mezi lidem Lamanitů.

28 A stalo se, že bylo nezbytné, aby tomuto dílu zkázy byl učiněn konec; tudíž vyslali vojsko silných mužů do pustiny a do hor, aby tuto tlupu lupičů vyhledali a zničili ji.

29 Ale vizte, stalo se, že v témže roce byli zahnaní zpět až do svých vlastních zemí. A tak skončil osmdesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

30 A stalo se na počátku osmdesátého a prvního roku, že opět vyšli proti této tlupě lupičů a mnoho jich zničili; a také byli navštíveni velikým zničením.

31 A byli opět nuceni vrátiti se z pustiny a z hor do svých vlastních zemí pro nesmírnou velikost počtu oněch lupičů, kteří zamořili hory a pustinu.

32 A stalo se, že tak skončil tento rok. A lupičů stále přibývalo a zesílili natolik, že vzdorovali všem vojskům Nefitů, a také Lamanitů; a způsobili, že na lid po celé tváři země přišel veliký strach.

33 Ano, neboť oni navštěvovali mnohé části země a způsobovali na nich velikou zkázu; ano, a mnohé zabýjeli a jiné odváděli jako zajaté do pustiny, a obzvláště jejich ženy a jejich děti.

34 Nyní, toto veliké zlo, jež přišlo na lidi pro jejich nepravost, je podněcovalo opět k rozpočetí se na Pána, jejich Boha.

35 A tak skončil osmdesátý a první rok vlády soudců.

36 A v osmdesátém a druhém roce počali opět "zapomínati na Pána, svého Boha. A v osmdesátém a třetím roce počali silně růsti v nepravosti. A v osmdesátém a čtvrtém roce nenapravili své cesty.

37 A stalo se v osmdesátém a pátém roce, že rostli silněji a silněji v pýše své a ve zlovolnosti své; a tak opět dozávali ke zkáze.

38 A tak skončil osmdesátý a pátý rok.

KAPITOLA 12

Lidé jsou nestálí a pošetilí a rychlí

v tom, aby činili zlo – Pán ukáží své svůj lid – Nicota lidí je porovnána s mocí Boží – V den soudu lidé získají nekonečný život, nebo nekonečné zatracení. Kolem roku 6 př. Kr.

A TAK můžeme viděti, jak falešné jsou děti lidské, a také, jak vrtkavé je srdce jejich; ano, můžeme viděti, že Pán v nekonečné dobrotivosti své žehná a “dává úspěch těm, kteří v něho vkládají svou ^bdůvěru.

2 Ano, a můžeme viděti, že právě v době, kdy obdaňuje svůj lid, ano, v růstu jejich polí, jejich stád a jejich dobytka, a ve zlatě a ve stříbře a ve všelikých drahocenných věcech všeho druhu a způsobu; zachovává život jejich a vysvobozuje je z rukou nepřátel jejich; obměkčuje srdce nepřátel jejich, aby jim nevyhlašovali válku; ano, a zkrátka, čině vše pro blaho a štěstí svého lidu; ano, tehdy je ta doba, kdy “zatvrzují srdce své a zapomínají na Pána, svého Boha, a ^bpošlapávají Svatého nohama svýma – ano, a to pro pohodlí své a nesmírně veliký úspěch svůj.

3 A tak vidíme, že pokud Pán “neukáží své lid svůj mnohými strastmi, ano, pokud jej nenavštěvuje smrtí a hrůzou a

hladem a všelikým morem, oni si na něho ^bnevzpomenou.

4 Ó, jak pošetilé a jak marnivé a jak zlé a ďábelské a jak “rychlé v tom, aby činily nepravosti, a jak pomalé v tom, aby činily dobro, jsou děti lidské; ano, jak rychlé v tom, aby naslouchaly slovům toho zlého a aby ulpívaly ^bsrdcem svým na marných věcech světa!

5 Ano, jak rychlé v tom, aby se povyšovaly v “pýše; ano, jak rychlé v tom, aby se vychloubały a činily všeliké druhy toho, co je nepravost; a jak pomalé jsou v tom, aby se rozpomínaly na Pána, svého Boha, a naklonily ucho radám jeho, ano, jak pomalé v tom, aby ^bkráčely po stezkách moudrosti!

6 Vizte, nepřejí si, aby nad nimi Pán, jejich Bůh, jenž je “stvořil, ^bpanoval a vládl; i přes velikou dobrotivost jeho a milosrdenství jeho vůči nim pokládají rady jeho za nic a nechtějí, aby byl jejich průvodcem.

7 Ó, jak veliká je “nicota dětí lidských; ano, vpravdě jsou méně nežli prach země.

8 Neboť vizte, prach země se pohybuje sem a tam a rozpadá se na příkaz našeho velikého a věčného Boha.

9 Ano, vizte, hlasem jeho se vrchy a hory třesou a “chvějí.

12 1a 2. Par. 26:5;
Žalmy 1:2–3.
b Žalmy 36:8–9;
2. Nefi 22:2; Mos. 4:6.
pp Důvěra,
důvěřovati.
2a pp Odpadlictví.
b Alma 5:53;
3. Nefi 28:35.

3a Mos. 23:21;
NaS 98:21; 101:8.
b Amos 4:6–11.
4a Ex. 32:8.
b Mat. 15:19;
Židům 3:12.
5a Přísl. 29:23.
pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

b pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.
6a Iz. 45:9; NaS 58:30;
Mojš. 7:32–33.
b NaS 60:4.
7a Iz. 40:15, 17;
Mos. 4:19;
Mojš. 1:10.
9a 3. Nefi 22:10.

10 A "mocí hlasu jeho se roz-
tříští a srovnají, ano, dokonce
jako údolí.

11 Ano, mocí hlasu jeho se "celá
země otrásá;

12 Ano, mocí hlasu jeho se
základy rozhoupají, až do samé-
ho středu.

13 Ano, a jestliže řekne zemi –
Pohni se – pohne se.

14 Ano, jestliže řekne "zemi –
^bJdi nazpět, aby ^cprodloužila
den o mnoho hodin – stane
se tak;

15 A tak podle slova jeho jde
země zpět a člověku se zdá, že
slunce se zastavilo; ano, a vizte,
je tomu tak; neboť zajisté to, co
se pohybuje, je země, a nikoli
slunce.

16 A vizte také, jestliže
řekne "vodám veliké hloubky –
^bVyschněte – stane se tak.

17 Vizte, jestliže řekne této
hoře – Pozvedni se a "přejdi a
padni na ono město, aby bylo
pohřbeno – vizte, stane se tak.

18 A vizte, jestliže člověk
"ukryje v zemi poklad a Pán
řekne – Budiž ^bproklet pro ne-
pravost toho, který jej ukryl –
vizte, bude proklet.

19 A jestliže Pán řekne – Budiž
proklet, aby tě od této doby
nadále a na věky nikdo
nenalezl – vizte, nikdo ho od
této doby nadále a na věky
nezíská.

20 A vizte, jestliže Pán řekne

člověku – Pro nepravosti své
budiž proklet na věky – stane
se tak.

21 A jestliže Pán řekne – Pro
nepravosti své budiž odříznut
z přítomnosti mé – on způsobí,
aby tomu tak bylo.

22 A běda tomu, komu to
řekne, neboť tak se stane tomu,
kdo bude činiti nepravost, a
nemůže být spasen; tudíž,
proto, aby lidé mohli být
spaseni, bylo oznamováno
pokání.

23 Tudíž, požehnaní jsou ti,
kteří budou činiti pokání a
budou poslouchati hlas Pána,
svého Boha; neboť to jsou ti,
kteří budou "spaseni.

24 A kéž Bůh ve veliké plnosti
své dá, aby lidé mohli být
přivedeni ku pokání a k dobrým
skutkům, aby mohli být
znovuzřízení k milosti za "milost,
podle skutků svých.

25 A já bych si přál, aby mohli
být spaseni všichni lidé. Ale
dočítáme se, že v onen veliký
a poslední den budou někteří,
kteří budou vyvrženi, ano, kteří
budou zavrženi z přítomnosti
Páně;

26 Ano, kteří budou vydáni
stavu nekonečné bídy, naplňují-
ce slova, jež praví: Ti, kteří činili
dobro, budou mít "věčný život;
a ti, kteří činili zlo, budou mít
věčné ^bzatracení. A tak tomu
jest. Amen.

10a 1. Nefi 17:46.

11a Morm. 5:23;

Eter 4:9.

14a Jozue 10:12–14.

^b Iz. 38:7–8.

^c 2. Král. 20:8–11.

16a Mat. 8:27.

^b Iz. 44:27; 51:10.

17a 3. Nefi 8:10.

18a Morm. 1:18;

Eter 14:1.

^b Hel. 13:17.

23a PP Spasení.

24a PP Milost.

26a Mat. 25:46;

Jan 5:28–29;

Řím. 6:13.

^b PP Zatracení.

Prorocství Samuela, Lamanity, k Nefitům.

Obsaženo v kapitolách 13 až 15 včetně.

KAPITOLA 13

Samuel Lamanita prorokuje zničení Nefitů, pokud nebudou činiti pokání – Oni i jejich bohatství jsou prokleti – Zavrhnou a kamenují proroky, jsou obklopeni démony a usilují o štěstí v konání nepravosti. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se v osmdesátém a šestém roce, že Nefité nadále setrvali v zlovolnosti, ano, ve veliké zlovolnosti, zatímco „Lamanité hleděli přísně zachovávatí přikázání Boží podle zákona Mojžíšova.

2 A stalo se, že v tomto roce přišel do země Zarahemla jistý Samuel, Lamanita, a počal lidem kázati. A stalo se, že mnoho dnů kázal lidem pokání, a oni ho vyvrhli a on byl hotov vrátiti se do své vlastní země.

3 Ale vizte, přišel k němu hlas Páně, aby se vrátil opět a prorokoval lidu všechny věci, jež mu přijdou do „srdce.

4 A stalo se, že mu nestrpěli, aby vstoupil do města; tudíž šel a vystoupil na zeď jeho a vztáhl ruku svou a volal silným hlasem a prorokoval lidu všechny věci, jež mu Pán vložil do srdce.

5 A pravil jim: Vizte, já, Samuel, Lamanita, promlouvám slova Páně, jež mi vkládá do srdce; a vizte, vložil mi do srdce, abych tomuto lidu řekl, že nad tímto lidem visí „meč spravedlnosti; a neuplyne ani čtyři sta let a meč spravedlnosti na tento lid dopadne.

6 Ano, tento lid čeká těžké „zničení a dozajista na tento lid přichází a tento lid nemůže spasiti nic, leda pokání a víra v Pána Ježíše Krista, který dozajista přijde na svět a vytrpí mnohé věci a bude pro lid svůj zabit.

7 A vizte, „anděl Páně mi to oznámil a přinesl duši mé^b radostné zvěsti. A vizte, byl jsem k vám poslán, abych vám to také oznámil, abyste mohli míti radostné zvěsti; ale vizte, vy jste mne nechtěli přijmouti.

8 Tudíž, tak praví Pán: Pro tvrdost srdce lidu Nefitů, pokud nebudou činiti pokání, odejmu jim slovo své a „stáhnu od nich Ducha svého a nebudu je déle trpěti a obrátím srdce bratří jejich proti nim.

9 A neuplyne ani „čtyři sta let a já dám, aby byli bití; ano, navštívím je mečem a hladem a morem.

10 Ano, navštívím je v prudkém hněvu mém a ve „čtvrtém pokolení nepřátel vašich budou žítí ti, kteří uvidí naprosté zničení vaše; a to se dozajista stane, ledaže budete činiti pokání,

13 1a Hel. 15:4–5.
3a NaS 100:5.
5a Alma 60:29;
3. Nefi 2:19.
6a Alma 45:10–14;

Hel. 15:17.
7a Alma 13:26.
b Iz. 52:7.
8a Hel. 6:35.
9a Alma 45:10–12.

10a 1. Nefi 12:12;
2. Nefi 26:9;
3. Nefi 27:32.

praví Pán; a ti ze čtvrtého pokolení přinesou zničení vaše.

11 Ale jestliže budete činiti pokání a "vrátíte se k Pánu, svému Bohu, odvrátím hněv svůj, praví Pán; ano, tak praví Pán, požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání a obrátí se ke mně, avšak běda tomu, kdo pokání nečiní.

12 Ano, "běda tomuto velikému městu Zarahemla; neboť vizte, díky těm, kteří jsou spravedliví, je chráněno; ano, běda tomuto velikému městu, neboť vidím, praví Pán, že jsou mnozí, ano, dokonce větší část tohoto velikého města, kteří budou proti mně zatvrzovati srdce své, praví Pán.

13 Ale požehnaní jsou ti, kteří budou činiti pokání, neboť ty ušetřím. Ale vizte, kdyby nebylo spravedlivých, kteří jsou v tomto velikém městě, vizte, dal bych, aby s nebe sestoupil "oheň a zničil ho.

14 Ale vizte, je to kvůli spravedlivým, že je ušetřeno. Neboť vizte, přichází čas, praví Pán, kdy vyvrhnete spravedlivé z prostředku svého, pak budete zralí ke zničení; ano, běda tomuto velikému městu pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.

15 Ano, a běda buď městu Gedeon, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v něm.

16 Ano, a běda všem městům, jež jsou v okolní zemi, jež jsou

ve vlastnictví Nefitů, pro zlovolnost a ohavnosti, jež jsou v nich.

17 A vizte, na tuto zemi přijde "prokletí, praví Pán zástupů, kvůli lidem, kteří jsou v zemi, ano, pro zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.

18 A stane se, praví Pán zástupů, ano, náš veliký a pravý Bůh, že ten, kdo "ukryje poklady v zemi, pro veliké prokletí země je již více nenalezne, leda by to byl člověk spravedlivý a ukryl je Pánu.

19 Neboť přeji si, praví Pán, aby poklady své ukryvali mně; a prokleti budou ti, kteří poklady své neukrývají mně; neboť žádný neukrývá poklady své mně, ledaže to jsou spravedliví; a ten, kdo neukrývá poklady své mně, je proklet, a také onen poklad, a žádný ho pro prokletí země nevykoupí zpět.

20 A přijde den, kdy poklady své ukryjí, protože srdcem svým ulpěli na bohatství; a protože srdcem svým ulpěli na bohatství, ukryjí poklady své, až budou prchati před nepřáteli svými; protože je neukryjí mně, prokleti budou a také poklady jejich; a v onen den budou biti, praví Pán.

21 Vizte vy, lidé tohoto velikého města, a "poslouchejte slova moje; ano, poslouchejte slova, jež praví Pán; neboť vizte, on praví, že jste prokleti pro bohatství své, a také bohatství vaše je proketo, protože jste na něm

11a 3. Nefi 10:5–7.

12a 3. Nefi 8:8, 24; 9:3.

13a Gen. 19:24;

2. Král. 1:9–16;

3. Nefi 9:11.

17a Hel. 12:18.

18a Morm. 1:18;

Eter 14:1.

21a pp Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

ulpěli srdcem svým a neposlou-
chali jste slova toho, jenž vám
je dal.

22 Nepamatujete na Pána,
svého Boha, v těch věcech, ve
kterých vám poželnal, ale na
"bohatství své pamatujete vždy,
avšak nikoli abyste za ně podě-
kovali Pánu, svému Bohu; ano,
srdce vaše není přitahováno
k Pánu, ale nadýmá se velikou
^bpýchou, až k vychloubání a
k veliké nadutosti, ^czávidění,
rozbrojům, zášti, pronásledo-
vání a k vraždám a k všelikým
nepravostem.

23 Z tohoto důvodu Pán
Bůh dal, aby na tuto zem přišlo
prokletí, a také na bohatství
vaše, a to pro nepravosti vaše.

24 Ano, běda tomuto lidu pro
tuto dobu, jež nadešla, kdy
"vyvrhujete proroky a vysmí-
váte se jim a házíte po nich
kameny a zabijíte je a činíte jim
všeliké nepravosti, tak jako
činili ti za stara.

25 A nyní, když mluvíte, vy
pravíte: Kdyby naše dny byly
bývaly za dnů našich dávných
"otců, nebyli bychom zabíjeli
proroky; nebyli bychom je ka-
menovali a nebyli bychom je
vyvrhovali.

26 Vizte, vy jste horší nežli
oni; neboť, jakože žije Pán,
jestliže mezi vás přijde "prorok
a oznamuje vám slovo Páně,
které dosvědčuje hříchy vaše

a nepravosti vaše, ^bhněváte
se na něho a vyvrhujete ho a
hledáte všeliké způsoby k tomu,
abyste ho zničili; ano, řeknete,
že je falešným "prorokem a
že je hříšníkem a od ďábla,
protože ^dsvědčí, že skutky vaše
jsou zlé.

27 Ale vizte, jestliže mezi vás
přijde nějaký člověk a řekne:
Čiňte toto a není žádné nepra-
vosti; čiňte ono a nebudete
trpěti; ano, řekne: Kráčejte podle
pýchy svého vlastního srdce;
ano, kráčejte podle pýchy očí
svých a čiňte cokoli, čeho si
srdce vaše přeje – a jestliže mezi
vás přijde nějaký člověk a řekne
toto, přijmete ho a řeknete, že
je "prorokem.

28 Ano, budete ho pozvedáti
a budete mu dávatí ze jmění
svého; budete mu dávatí ze
zlata svého a ze stříbra svého
a budete ho odívatí drahocen-
ným šatem; a protože k vám
promlouvá "lichotivá slova a
praví, že vše je dobré, pak na
něm neshledáte chyby.

29 Ó, ty zlovolné a zvrácené
pokolení; ty zatvrzelý a tvrdo-
šíjný lide, jak dlouho se budete
domnívatí, že vás Pán bude
snášeti? Ano, jak dlouho budete
trpěti, abyste byli vedeni "po-
šetilými a ^bslepými průvodci?
Ano, jak dlouho si budete raději
"voliti temnotu nežli ^dsvětlo?

30 Ano, vizte, hněv Páně je již

22a Lukáš 12:34.

pp Bohatství;
Světскost.

b pp Domýšlivost,
marnivost, pýcha.

c pp Záviděti, závist.

24a 2. Par. 36:15–16;

1. Nefi 1:20.

25a Skut. 7:51.

26a 2. Par. 18:7;

Lukáš 16:31.

b Iz. 30:9–10.

c Mat. 13:57.

d Gal. 4:16.

27a Mich. 2:11.

pp Kněžská lstivost.

28a 2. Tim. 4:3–4.

29a 2. Nefi 28:9.

b Mat. 15:14.

c Jan 3:19.

d Job 24:13.

proti vám roznícen; vizte, proklel zemi pro nepravost vaši.

31 A vizte, přijde čas, kdy prokleje bohatství vaše, takže budou "kluzká, takže je nebudete moci udržeti; a ve dnech chudoby své si je nebudete moci ponechati.

32 A ve dnech chudoby své budete volati k Pánu; a marně budete volati, neboť zpustošení vaše již na vás přišlo a zničení vaše je zajištěno; a pak budete v onen den plakati a kvěleti, praví Pán zástupů. A pak budete bědoyati a řeknete:

33 Ó, "kéž bych býval činil pokání a nezabíjel proroky a ^bnekamenoval je a nevyvrhoval je. Ano, v onen den řeknete: Ó, kéž bychom bývali pamatovali na Pána, svého Boha, v ten den, kdy nám dal naše bohatství, a pak by se nestalo kluzkým, abychom o ně přišli; neboť vizte, naše bohatství od nás odešlo.

34 Vizte, zde položíme nástroj a nazítří je pryč; a vizte, naše meče nám byly odňaty v ten den, kdy jsme je hledali do boje.

35 Ano, ukryli jsme své poklady a ony nám pro prokletí země unikly.

36 Ó, kéž bychom bývali činili pokání v ten den, kdy k nám přišlo slovo Páně; neboť vizte, země je prokleta a všechny věci se staly kluzkými a my je nemůžeme udržeti.

37 Vizte, jsme obklopeni démony, ano, jsme obklíčeni anděly toho, který usiluje o to, aby

zničil duši naši. Vizte, nepravosti naše jsou veliké. Ó Pane, nemůžeš od nás odvrátiti hněv svůj? A takováto bude řeč vaše v oněch dnech.

38 Ale vizte, vaše ^adny zkoušky pominuly; ^bodkládali jste den spasení svého, až je na věky příliš pozdě a zničení vaše je zajištěno; ano, neboť jste po všechny dny života svého usilovali o to, co jste nemohli získati; a usilovali jste o "štěstí v konání nepravosti, což se protíví povaze oné spravedlivosti, jež je ve velikém a Věčném vládcí našem.

39 Ó, vy lidé této země, kéž byste vyslyšeli slova má! A já se modlím, aby byl hněv Páně odvrácen od vás a abyste činili pokání a abyste byli spaseni.

KAPITOLA 14

Samuel předpovídá světlo během noci a novou hvězdu při Kristově narození – Kristus vykupuje lid z časné i duchovní smrti – Znameními jeho smrti jsou tři dny temnoty, pukání skal a veliká pozdvižení přírody. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že "Samuel, Lamanita, prorokoval mnohem více věcí, jež nemohou býti vypsány.

2 A vizte, pravil jim: Vizte, dávám vám znamení; neboť přejde ještě pět let a vizte, pak přijde Syn Boží, aby vykoupil všechny ty, kteří budou věřiti ve jméno jeho.

31a Morm. 1:17–18.

33a Morm. 2:10–15.

b Mat. 23:37.

38a Morm. 2:15.

b Alma 34:33–34.

c Alma 41:10–11.

14 1a Hel. 13:2.

3 A vizte, toto vám dám jako "znamení doby příchodu jeho; neboť vizte, na nebi budou veliká světla, natolik, že oné noci před příchodem jeho nebude žádná tma, natolik, že člověku bude připadat, jako by byl den.

4 Tudíž bude jeden den a noc a den, jako by to byl jediný den a nebylo by žádné noci; a to bude pro vás znamením; neboť budete věděti o východu slunce a také o jeho západu; tudíž budou s jistotou věděti, že to jsou dva dny a noc; nicméně této noci se nesetmí; a to bude onu noc před "jeho narozením.

5 A vizte, povstane nová "hvězda, taková, jakou jste nikdy nespatriili; a to také bude pro vás znamením.

6 A vizte, to není vše, na nebi bude mnoho znamení a divů.

7 A stane se, že vy všichni užasnete a budete se podivovati natolik, že "padnete k zemi.

8 A stane se, že kdokoli bude "věřiti v Syna Božího, bude míti věčný život.

9 A vizte, takto mi Pán přikázal, prostřednictvím anděla svého, abych k vám přišel a pověděl vám tuto věc; ano, přikázal, abych vám prorokoval tyto věci; ano, pravil mi: Volej k tomuto lidu, čiňte pokání a připravujte cestu Páně.

10 A nyní, protože jsem Lamania a promlouval jsem k vám

slova, jež mi Pán přikázal, a protože jsou tvrdá vůči vám, hněváte se na mne a usilujete o to, abyste mne zničili a "vyvrhli z prostředku svého.

11 A uslyšíte slova má, neboť s tímto záměrem jsem vystoupil na zdi tohoto města, abyste mohli slyšeti a zvědět o soudech Božích, jež vás čekají pro nepravosti vaše, a také abyste mohli zvědět podmínky pokání;

12 A také abyste mohli zvědět o příchodu Ježíše Krista, Syna Božího, "Otce nebe a země, Stvořitele všech věcí od počátku; a abyste mohli zvědět o znameních příchodu jeho proto, abyste mohli uvěřiti ve jméno jeho.

13 A jestliže "uvěříte ve jméno jeho, budete činiti pokání ze všech hříchů svých, abyste tak mohli míti jejich odpuštění skrze ^bzásluhy jeho.

14 A vizte opět, další znamení vám dávám, ano, znamení smrti jeho.

15 Neboť vizte, dozajista musí zemřít, aby mohlo přijít "spasení; ano, a jemu přísluší a je nezbytné, aby zemřel, aby uskutecněl ^bvzkříšení mrtvých, aby tak lidé mohli býti přivedeni do přítomnosti Páně.

16 Ano, vizte, tato smrt uskutecnuje vzkříšení a "vykupuje veškeré lidstvo z první smrti – oné duchovní smrti; neboť veškeré lidstvo, jsouc ^bpádem

3a 3. Nefi 1:15.

4a pp Ježíš Kristus – Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

5a Mat. 2:1–2;

3. Nefi 1:21.

7a 3. Nefi 1:16–17.

8a Jan 3:16.

10a Hel. 13:2.

12a Mos. 3:8;

3. Nefi 9:15;

Eter 4:7.

pp Ježíš Kristus.

13a Skut. 16:30–31.

^b NaS 19:16–20.

15a pp Spasitel.

^b Alma 42:23.

pp Vzkříšení.

16a pp Plán vykoupení.

^b pp Pád Adama a Evy.

Adamovým ‘odříznuto z přítomnosti Páně, je považováno za “mrtvé, jak ve věcech časných, tak ve věcech duchovních.

17 Ale vizte, vzkříšení Krista “vykupuje lidstvo, ano, dokonce veškeré lidstvo, a přivádí je zpět do přítomnosti Páně.

18 Ano, a naplňuje podmínky pokání, takže kdokoli činí pokání, ten není poražen a uvržen do ohně; ale kdokoli pokání nečiní, je poražen a uvržen do ohně; a přichází na ně opět duchovní smrt, ano, druhá smrt, neboť jsou opět odříznuti co do věcí týkajících se spravedlivosti.

19 Tudíž činite pokání, činite pokání, abyste, znájící tyto věci a nečiníce je, nestrpěli, že dojdete odsouzení a budete přivedeni k této druhé smrti.

20 Ale vizte, jak jsem vám pravil o dalším “znamení, znamená smrti jeho, vizte, v onen den, kdy vytrpí smrt, bude slunce ^bzatemněno a odmítne vydati vám světlo své; a taktéž měsíc a hvězdy; a na tváři této země nebude žádné světlo, dokonce od doby, kdy vytrpí smrt, po dobu “tří dnů, až do doby, kdy opět vstane z mrtvých.

21 Ano, v době, kdy vydá ducha, bude “hřmění a blýskání a země se bude třásti a chvěti po dobu mnoha hodin; a skály, jež jsou na tváři této země, jež jsou jak nad zemí, tak dole, které, jak v této době víte, jsou pevné,

neboli větší část z nich je jednou pevnou hmotou, se ^brozpadnou;

22 Ano, rozpuknou se vedví a již napořád se budou “nacházeti po tváři celé země jako rozsedliny a jako trhliny a jako úlomky, ano, jak nad zemí, tak dole.

23 A vizte, budou veliké bouře a mnohé hory budou sníženy jako údolí a bude mnoho míst, která se nyní nazývají údolímí a z kterých se stanou hory, jejichž výška bude veliká.

24 A mnohé silnice budou rozpukané a mnohá “města budou zpusťošena.

25 A mnohé “hroby se otevrou a vydají mnoho mrtvých svých; a mnoho svatých se ukáže mnohým.

26 A vizte, takto ke mně “anděl promlouval; neboť mi pravil, že bude hřmění a blýskání po dobu mnoha hodin.

27 A pravil mi, že zatímco budou přetrvávati hromy a blesky a bouře, stanou se tyto věci, a že “tma pokryje tvář celé země po dobu tří dnů.

28 A anděl mi pravil, že mnozí uvidí větší věci nežli tyto proto, aby mohli uvěřiti, že “tato znamení a tyto divy nastanou po celé tváři této země proto, aby mezi dětmi lidskými nebylo žádné příčiny k nevěře –

29 A to proto, aby každý, kdo bude věřiti, mohl býti spasen, a aby na každého, kdo nebude věřiti, mohl přijíti spravedlivý

16c Alma 42:6–9.
d pp Smrt, duchovní.

17a pp Vykoupení,
vykoupený,
vykoupiti.

20a 3. Nefi 8:5–25.

b Lukáš 23:44.

c Mos. 3:10.

21a 3. Nefi 8:6.

b 3. Nefi 10:9.

22a 3. Nefi 8:18.

24a 3. Nefi 9:3–12.

25a Mat. 27:50–54;
3. Nefi 23:9–11.

26a Alma 13:26.

27a 1. Nefi 19:10;

3. Nefi 8:3.

28a 1. Nefi 12:4–5.

“soud; a také, jsou-li odsouzeni, přivádějí na sebe své vlastní odsouzení.

30 A nyní, pamatujte, pamatujte, bratří moji, že každý, kdo zahyne, kvůli sobě zahyne; a každý, kdo činí nepravost, činí ji sám sobě; neboť vizte, jste “svobodni; je vám dovoleno, abyste jednali sami za sebe; neboť vizte, Bůh vám dal ^bpoznání a učinil vás svobodnými.

31 Dal vám, abyste mohli “rozeznávat dobro od zla, a dal vám, abyste mohli ^bzvoliti život, nebo smrt; a můžete konati dobro a býti “znovuzřízení k tomu, co je dobré, neboli to, co je dobré, se vám navrátí; anebo můžete činiti zlo a navrátí se vám to, co je zlé.

KAPITOLA 15

Pán ukáží Nefity, protože je miluje – Obrácení Lamanité jsou pevní a stálí ve víře – Pán bude k Lamanitům v posledních dnech milosrdný. Kolem roku 6 př. Kr.

A NYNÍ, milovaní bratří moji, vizte, oznamuji vám, že pokud nebudete činiti pokání, vaše domy vám budou zanechány “zpuštěné.

2 Ano, pokud nebudete činiti pokání, vaše ženy budou mít velikou příčinu k tomu, aby truchlily v den, kdy budou kojiti; neboť se pokusíte uprchnouti,

a nebude žádného místa pro úkryt; ano, a běda těm, které budou “těhotné, neboť budou těžké a nebudou moci prchati; tudíž budou ušlapány a budou opuštěny, takže zahynou.

3 Ano, běda tomuto lidu, který se nazývá lidem Nefiovým, pokud nebude činiti pokání, až uvidí všechna tato znamení a divy, které mu budou ukázány; neboť vizte, byl to vyvolený lid Páně; ano, on lid Nefiův miloval a také jej “ukáží; ano, ve dnech nepravostí jeho ukážíval jej, protože jej miluje.

4 Ale vizte, bratří moji, Lamanity nenáviděl, protože skutky jejich byly neustále zlé, a to pro nepravost “tradic otců jejich. Ale vizte, skrze kázání Nefitů k nim přišlo spasení; a s tímto záměrem Pán ^bprodloužil dny jejich.

5 A chtěl bych, abyste viděli, že “větší část z nich je na cestě povinnosti své a kráčí před Bohem v obezřetnosti a hledí zachovávatí přikázání jeho a ustanovení jeho a soudy jeho podle zákona Mojžíšova.

6 Ano, pravím vám, že větší část z nich toto činí a s neúnavnou pílí usiluje o to, aby mohli přivésti zbytek bratří svých k poznání pravdy; tudíž jsou mnozí, kteří se denně k počtu jejich přidávají.

7 A vizte, vy sami víte, neboť jste to dosvědčili, že všichni ti,

29a PP Soud, poslední.

30a 2. Nefi 2:26–29;

Mojž. 6:56.

PP Svoboda jednání.

b PP Poznání, znalost.

31a Moroni 7:16.

b 2. Nefi 2:28–29;

Alma 3:26–27.

c Alma 41:3–5.

15 1a Mat. 23:37–38.

2a Mat. 24:19.

3a Přísl. 3:12;

Židům 12:5–11;

NaS 95:1.

4a PP Tradice.

b Alma 9:16.

5a Hel. 13:1.

kteří jsou přivedeni k poznání pravdy a k tomu, aby znali zlovolné a ohavné tradice svých otců, a jsou vedeni k tomu, aby věřili svatým písmům, ano, prorocstvím svatých proroků, jež jsou napsána, což je vede k víře v Pána a ku pokání, kterážto víra a pokání jim přinášejí ^aproměnu srdce –

8 Tudíž, všichni, kteří tohoto došli, vy sami to víte, jsou ^apevní a stálí ve víře a v těch věcech, jimiž byli osvobozeni.

9 A vy také víte, že ^apohřbili své válečné zbraně a bojí se jich chopiti, aby snad nějakým způsobem nezhrěšili; ano, můžete viděti, že se bojí hřešiti – neboť vizte, strpí, aby byli pošlapáváni a pobíjeni nepřáteli svými a nepozvednou proti nim meče své, a to pro víru svou v Krista.

10 A nyní, pro stálost jejich poté, co uvěřili v tyto věci, jimž věří, pro pevnost jejich poté, co byli kdysi osvíceni, vizte, Pán jim bude žehnati a prodlouží dny jejich i přes nepravost jejich –

11 Ano, i kdyby upadali do nevíry, Pán ^aprodlouží dny jejich, dokud nenadejde čas, o němž promlouvali otcové naši, a také prorok ^bZenos, a mnozí jiní proroci, o opětném ^cznovuzřízení bratří našich Lamanitů k poznání pravdy –

12 Ano, pravím vám, že v po-

sledních časech se ^apřísliby Páně budou vztahovati na bratří naše Lamanity; a i přes mnohé strasti, jež budou míti, a i přesto, že budou ^bhnáni sem a tam po tváři země a budou honěni a budou biti a rozptylováni do široka, nemajíce žádné místo za úkryt, Pán k nim bude ^cmilosrdný.

13 A to je podle onoho proctví, že budou opět ^apřivedeni k pravému poznání, což je poznání Vykupitele jejich a velikého a pravého ^bpastýře jejich, a budou počítáni mezi ovce jeho.

14 Tudíž vám pravím, bude ^alépe jim nežli vám, pokud nebudete činiti pokání.

15 Neboť vizte, ^akdyby jim byla ukázána taková mocná díla, jaká byla ukázána vám, ano, jim, kteří upadali do nevíry pro tradice otců svých, vy sami to můžete viděti, že by nikdy opět do nevíry neupadali.

16 Tudíž, praví Pán: Nezničím je zcela, ale dám, aby v den moudrosti mé se ke mně opět navrátili, praví Pán.

17 A nyní vizte, Pán praví o lidu Nefitů: Nebudou-li činiti pokání a hleděti, aby vykonávali vůli moji, zcela je ^azničím, praví Pán, pro nevíru jejich i přes mnohá mocná díla, jež jsem mezi nimi učinil; a tak jistě, jako že žije Pán, se tyto věci stanou, praví Pán.

7a PP Obrácení, obrácený.

8a Alma 23:6; 27:27; 3. Nefi 6:14.

9a Alma 24:17–19.

11a Alma 9:16.

b Hel. 8:19.

c 2. Nefi 30:5–8.

12a Enos 1:12–13.

b Morm. 5:15.

c 1. Nefi 13:31;

2. Nefi 10:18–19;

Jákob 3:5–6.

13a 3. Nefi 16:12.

b PP Dobrý pastýř.

14a Hel. 7:23.

15a Mat. 11:20–23.

17a Hel. 13:6–10.

KAPITOLA 16

Nefi křtí Nefity, kteří věří Samuelovi – Samuel nemůže být zabit šípy ani kameny nekajících Nefitů – Někteří zatvrzují své srdce a jiní vidí anděly – Nevěřící říkají, že je nerozumné věřit v Krista a v jeho příchod do Jeruzaléma. Kolem roku 6–1 př. Kr.

A NYNÍ, stalo se, že byli mnozí, kteří slyšeli slova Samuela, Lamanity, jež promlouval na zdech města. A všichni, kteří v jeho slovo uvěřili, šli a hledali Nefiho; a když vyšli a našli ho, vyznali se mu ze svých hříchů a nezapírali je, žádaje, aby mohli být pokřtěni Pánem.

2 Ale všichni, kteří tam byli a kteří ve slova Samuelova neuvěřili, se na něho hněvali; a házeli po něm na zeď kameny, a mnozí na něho také stříleli šípy, když stál na zdi; ale Duch Páně byl s ním, natolik, že ho nemohli svými kameny ani svými šípy zasáhnouti.

3 Nyní, když viděli, že ho nemohou zasáhnouti, byli mnozí další, kteří uvěřili v jeho slova, natolik, že šli k Nefimu, aby byli pokřtěni.

4 Neboť vizte, Nefi křtil a prorokoval a kázal, volaje lid ku pokání, ukazuje znamení a divy, vykonávaje mezi lidmi ^azázraky, aby mohli poznati, že Kristus musí ^bbrzy přijíti –

5 Říkaje jim o věcech, jež musejí brzy přijíti, aby v době jejich příchodu poznali a rozpomenuli

se, že jim byly oznámeny předem proto, aby mohli uvěřiti; tudíž všichni ti, kteří uvěřili v slova Samuelova, šli k němu, aby byli pokřtěni, neboť přicházeli činíce pokání a vyznávajíce své hřichy.

6 Ale větší část z nich ve slova Samuelova neuvěřila; tudíž když viděli, že ho nemohou zasáhnouti svými kameny ani svými šípy, volali na své velitele řkouce: Chopte se tohoto muže a spoutejte ho, neboť vizte, má ďábla; a pro moc onoho ďábla, který je v něm, ho nemůžeme svými kameny ani svými šípy zasáhnouti; tudíž chopte se ho a spoutejte ho a pryč s ním.

7 A jak vykročili, aby na něho vložili své ruce, vizte, on se vrhl dolů ze zdi a uprchl z jejich zemí, ano, až do své vlasti a počal kázati a prorokovati mezi svým vlastním lidem.

8 A vizte, mezi Nefity již o něm nikdy neslyšeli; a takovéto byly záležitosti lidu.

9 A tak skončil osmdesátý a šestý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

10 A tak skončil i osmdesátý a sedmý rok vlády soudců, přičemž větší část lidu setrvala ve své pýše a zlovolnosti a menší část jich kráčela před Bohem s větší obezřetností.

11 A takovéto byly poměry i v osmdesátém a osmém roce vlády soudců.

12 A v osmdesátém a devátém roce vlády soudců se na záležitostech lidu pramálo změnilo, leda to, že lidé počali být

zatvrzelejší v nepravosti a činili více a více to, co se protiví příkázáním Božím.

13 Ale stalo se v devadesátém roce vlády soudců, že lidu byla dána "veliká znamení a divy; a slova proroků se ^bpočala naplňovati.

14 A "andělé se ukazovali lidem, moudrým lidem, a oznamovali jim radostné zvěsti veliké radosti; tak se písma v tomto roce počala naplňovati.

15 Nicméně lidé počali zatvrzovati srdce své, všichni až na nejvíce věřící část z nich, jak u Nefitů, tak také u Lamanitů, a počali se spoléhati na svou vlastní sílu a na svou "vlastní moudrost řkouce:

16 Některé věci mezi tolika mohli uhodnouti správně; ale vizte, my víme, že všechna ta veliká a podivuhodná díla, o nichž bylo promlouváno, se nemohou státi.

17 A počali rozmlouvati a svářiti se mezi sebou řkouce:

18 Že to "není rozumné, že přijde taková bytost jako Kristus; bude-li tomu tak a je-li on Synem Božím, Otcem nebes i země, jak bylo řečeno, proč se neukáže nám, stejně jako těm, kteří budou v Jeruzalémě?

19 Ano, proč se neukáže v této zemi, stejně jako v zemi Jeruzalém?

20 Ale vizte, my víme, že to je zlovolná "tradice, která nám byla předávána našimi otci, aby způsobila, abychom uvěřili

v nějaké veliké a podivuhodné věci, jež se mají státi, avšak nikoli mezi námi, ale v nějaké zemi, která je velmi vzdálená, v zemi, kterou neznáme; tudíž nás mohou držeti v nevědomosti, neboť my nemůžeme ^bviděti na vlastní oči, že jsou pravdivé.

21 A oni prostřednictvím lstivého a tajemného umění toho zlého učiní nějaké veliké tajemství, kterému nebudeme moci rozuměti, což nás poníží, abychom byli služebníky jejich slov, a také služebníky jejich, neboť bychom záviseli na nich, aby nás poučovali o slově; a tak nás budou držeti v nevědomosti, poddáme-li se jim, po všechny dny našeho života.

22 A lidé si v srdci svém představovali mnoho dalších věcí, jež byly pošetilé a "marné; a byli velice znepokojeni, neboť Satan je neustále podněcoval k činění nepravostí; ano, obcházel kolem, šíře pověsti a sváry po celé tváři země, aby mohl zatvrditi srdce lidu proti tomu, co je dobré, a proti tomu, co má přijíti.

23 A i přes ona znamení a divy, jež byly mezi lidem Páně vykonány, a ony mnohé zázraky, jež učinili, získal Satan velikou vládu nad srdcem lidí po celé tváři země.

24 A tak skončil devadesátý rok vlády soudců nad lidem Nefiovým.

25 A tak skončila kniha Helamanova, podle záznamu Helamana a jeho synů.

13a 3. Nefi 1:4.
b Hel. 14:3–7.
14a Alma 13:26.

15a Iz. 5:21.
18a Alma 30:12–13.
20a PP Tradice.

b Eter 12:5–6, 19.
22a PP Marnost, marný.

TŘETÍ NEFI

KNIHA NEFIOVA

SYNA NEFIOVA, KTERÝ BYL SYNEM HELAMANOVÝM

A Helaman byl synem Helamanovým, který byl synem Almovým, který byl synem Almovým, jsa potomkem Nefiovým, který byl synem Lehiovým, který odešel z Jeruzaléma v prvním roce vlády Sedechiáše, krále judského.

KAPITOLA 1

Nefi, syn Helamanův, odchází ze země a jeho syn Nefi vede záznamy – I přes hojná znamení a divy se zlovolní chystají pobíti spravedlivé – Přichází noc Kristova narození – Je dáno znamení a vychází nová hvězda – Množí se lži a klamání a Gadiantonovi lupiči pobíjejí mnohé. Kolem roku 1–4 po Kr.

NYNÍ stalo se, že uplynul devadesátý a první rok a bylo to "šest set let od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém; a bylo to v roce, kdy hlavním soudcem a správcem nad zemí byl Lachoneus.

2 A Nefi, syn Helamanův, odešel ze země Zarahemla, předav svému synovi "Nefimu, který byl jeho nejstarším synem, správu nad ^bdeskami z mosazi a nad všemi záznamy, jež byly vedeny, a nad všemi těmi věcmi, jež byly uchovávány v posvátnosti od odchodu Lehiova z Jeruzaléma.

3 Poté odešel ze země, a "kam šel, nikdo neví; a jeho syn Nefi vedl záznamy na jeho místě, ano, záznam tohoto lidu.

4 A stalo se, že na počátku devadesátého a druhého roku, vizte, proroctví proroků se počala naplňovati plněji; neboť mezi lidem počaly býti konány větší znamení a větší zázraky.

5 A byli někteří, kteří počali říkati, že pominul čas, kdy se měla naplniti slova, jež "promlouval Samuel, Lamanita.

6 A počali se radovati nad svými bratřimi řkouce: Vizte, čas pominul a slova Samuelova se nenaplnila; tudíž, vaše radost a vaše víra v této věci byla marná.

7 A stalo se, že učinili po celé zemi veliký rozruch; a lidé, kteří věřili, počali býti velice zarmoucení, že snad ony věci, o nichž bylo promlouváno, nenastanou.

8 Ale vizte, neochvějně vyhlíželi onen den a onu noc a onen den, jež měly býti jako jeden den, jako kdyby nebylo žádné noci, aby mohli poznati, že jejich víra nebyla marná.

9 Nyní, stalo se, že nevěřící stanovili den, kdy všichni ti, kteří v tyto tradice věří, mají býti "usmrceni, ledaže by přišlo ono znamení, které dal Samuel, prorok.

[3. NEFI]

1 1a 2. Nefi 25:19.

2a pp Nefi, syn Nefiho,

syna Helamanova.

b Alma 37:3–5.

3a 3. Nefi 2:9.

5a Hel. 14:2–4.

9a pp Mučednictví,
mučedník.

10 Nyní, stalo se, že když Nefi, syn Nefiův, viděl tuto zlovolnost svého lidu, jeho srdce bylo nesmírně zarmouceno.

11 A stalo se, že šel a sklonil se k zemi a volal vroucně k svému Bohu za svůj lid, ano, za ty, kteří měli být zničeni pro svou víru v tradici svých otců.

12 A stalo se, že volal mocně k Pánu po "celý onen den; a vizte, přišel k němu hlas Páně řkouc:

13 Pozdvihni hlavu svou a buď dobré mysli; neboť viz, čas je na dosah a této noci bude dáno znamení a "nazítří přijdu na svět, abych ukázal světu, že naplním všechno to, co jsem dal, aby bylo ^bpromlouváno ústy mých svatých proroků.

14 Viz, "přijdu k svým vlastním, abych ^bnaplnil všechny věci, jež jsem oznámil dětem lidským od "založení světa, a abych učinil vůli ^djak Otce, tak Syna – Otce skrze mne a Syna skrze mé tělo. A viz, čas je na dosah a této noci bude znamení dáno.

15 A stalo se, že slova, která přišla k Nefimu, se vyplnila podle toho, jak byla řečena; neboť vizte, při západu slunce "nenastala tma; a lidé počali žasnouti, protože nebyla tma, když přišla noc.

16 A byli mnozí, kteří ve slova proroků nevěřili a kteří "padli k zemi, jako by byli mrtví, neboť

poznali, že onen veliký ^bplán zkázy, který připravili pro ty, kteří ve slova proroků věřili, byl zmařen; neboť znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah.

17 A počali poznávati, že se brzy musí ukázati Syn Boží; ano, zkrátka, všichni lidé na tváři celé země od západu po východ, jak v zemi severní, tak v zemi jižní, byli tak nesmírně užaslí, že padli k zemi.

18 Neboť věděli, že proroci o těchto věcech svědčili po mnoho let a že znamení, jež bylo dáno, již bylo na dosah; a počali se báti pro svou nepravost a svou nevíru.

19 A stalo se, že po celou tu noc nebyla tma, ale bylo světlo, jako by bylo poledne. A stalo se, že slunce ráno vyšlo opět, podle svého vlastního řádu; a oni věděli, že to je ten den, kdy se "narodí Pán, pro znamení, jež bylo dáno.

20 A stalo se tak, ano, všechny věci, každá tečka, podle slov proroků.

21 A také stalo se, že se objevila nová "hvězda, podle slova.

22 A stalo se, že od té doby nadále počal Satan vysílati mezi lid lži, aby zatvrdil srdce jejich proto, aby nevěřili v ona znamení a divy, jež viděli; ale i přes tyto lži a klamání větší část lidu uvěřila a obrátila se k Pánu.

23 A stalo se, že Nefi šel mezi lid, a také mnozí další, křtíce

12a Enos 1:4; Alma 5:46.

13a Lukáš 2:10–11.

b pp Ježíš Kristus – Prorocství o narození a smrti Ježíše Krista.

14a Jan 1:11.

b Mat. 5:17–18.

c Alma 42:26.

d NaS 93:3–4.

15a Hel. 14:3.

16a Hel. 14:7.

b 3. Nefi 1:9.

19a Lukáš 2:1–7.

21a Mat. 2:1–2;

Hel. 14:5.

ku pokání, v němž bylo veliké "odpuštění hříchů. A tak lid opět počal míti v zemi mír.

24 A nebylo žádných svárů kromě několika lidí, kteří počali kázati, snažíce se dokázati písmy, že již není "nezbytné dodržovati zákon Mojžíšův. Nyní, v této věci se mýlili, neporozuměvše písmům.

25 Ale stalo se, že se brzy obrátili a přesvědčili se o omylu, v němž se nacházeli, neboť jim bylo oznámeno, že zákon nebyl ještě "naplněn a že musí býti naplněn v každé tečce; ano, přišlo k nim slovo, že on se musí naplniti; ano, že nepomine literka ani čárka, dokud se celý nenaplní; tudíž v témže roce byli přivedeni k poznání svého omylu a ^bvyznali své chyby.

26 A tak uplynul devadesátý a druhý rok, který přinesl lidu radostné zvěsti pro ona znamení, jež nastala, podle slov proctívá všech svatých proroků.

27 A stalo se, že devadesátý a třetí rok také uplynul v míru, až na ony "Gadiantonovy lupiče, kteří přebývali v horách a kteří zamořili zemi; neboť jejich pevnosti a tajná místa byla tak silná, že je lid nemohl přemoci; tudíž se dopouštěli mnohých vražd a mezi lidem páchali mnohá krveprolití.

28 A stalo se, že v devadesátém a čtvrtém roce se počali ve veliké míře rozmáhati, protože bylo mnoho odštěpenců od Nefitů, kteří k nim uprchli, což způsobilo

lo veliký smutek těm Nefitům, kteří v zemi zůstali.

29 A i Lamanité měli příčinu k velikému smutku; neboť vizte, měli mnoho dětí, které rostly a počaly léty siliti, takže se staly samostatnými a byly sváděny některými, kteří byli "Zoramité, jejich lžemi a jejich lichotivými slovy, aby se připojily k oněm Gadiantonovým lupičům.

30 A tak byli postiženi i Lamanité a počali ochabovati ve víře a ve spravedlivosti pro zlovolnost dorůstajícího pokolení.

KAPITOLA 2

Mezi lidem narůstá zlovolnost a ohavnosti – Nefité a Lamanité se spojují, aby se bránili proti Gadiantonovým lupičům – Obrácení Lamanité se stávají bílými a jsou nazýváni Nefity. Kolem roku 5–16 po Kr.

A STALO se, že tak uplynul i devadesátý a pátý rok a lidé počali zapomínati na ona znamení a divy, které slyšeli, a počali méně a méně žasnouti nad znamením neboli nad divem z nebe, natolik, že počali býti zatvrzelí v srdci svém a zaslěpení v mysli své a přestávali věřiti všemu, co slyšeli a viděli –

2 Představující si v srdci svém jakousi marnou věc, že to způsobili lidé a moc ďáblova, aby svedli a "oklamali srdce lidu; a tak se Satan opět zmocnil srdce lidu natolik, že jim zaslepil oči

23a PP Odpuštění hříchů.

24a Alma 34:13.

25a Mat. 5:17–18.

^b Mos. 26:29.

27a PP Gadiantonovi lupiči.

29a Alma 30:59.

2 2a PP Klam, klamati.

a svedl je k tomu, aby věřil, že nauka o Kristu je pošetilostí a marnou věcí.

3 A stalo se, že lidé počali síliti v zlovolnosti a ohavnostech; a nevěřili, že má býti dáno více znamení a divů; a Satan "obcházel, sváděje srdce lidí, pokoušeje je a způsobuje, aby v zemi činili velikou zlovolnost.

4 A tak uplynul devadesátý a šestý rok; a také devadesátý a sedmý rok; a také devadesátý a osmý rok; a také devadesátý a devátý rok;

5 A také sto let uplynulo ode dnů "Mosiáše, který byl králem nad lidem Nefitů.

6 A šest set a devět let uplynulo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém.

7 A devět let uplynulo od doby, kdy bylo dáno znamení, o němž promlouvali proroci, že na svět přijde Kristus.

8 Nyní, Nefité počali počítati čas od té doby, kdy bylo dáno znamení, neboli od příchodu Krista; tudíž uplynulo devět let.

9 A Nefi, který byl otcem Nefiovým, který měl v péči záznamy, se do země Zarahemla "nevrátil a nebyl nikde po celé zemi k nalezení.

10 A stalo se, že lid nadále setrval v zlovolnosti, i přes mnohá kázání a prorokování, jež mezi něj byla vysílána; a tak uplynul i desátý rok; a jedenáctý rok uplynul také v nepravosti.

11 A stalo se, že v třináctém roce počaly býti po celé zemi

války a sváry; neboť Gadiantonovi lupiči se stali tak početnými a pobili tak mnohé z lidu a zpusořili tak mnoho měst a rozřili tolik smrti a krveprolití po celé zemi, že se stalo nezbytným, aby veřkerý lid, jak Nefité, tak Lamanité, proti nim pozvedl zbraně.

12 Tudíž, všichni Lamanité, kteří se obrátili k Pánu, se připojili ke svým bratřím Nefitům a pro bezpečí svého života a svých žen a svých dětí byli nuceni pozvednouti zbraně proti oněm Gadiantonovým lupičům, ano, a také aby si uhájili svá práva a výsady své církve a svého uctívání a svou "svobodu a svou volnost.

13 A stalo se, že nežli tento třináctý rok uplynul, Nefitům hrozilo naprosté zničení touto válkou, která se stala nesmírně krutou.

14 A stalo se, že ti Lamanité, kteří se připojili k Nefitům, byli počítáni mezi Nefity;

15 A jejich "prokletí z nich bylo sřnato a jejich kůže se stala "bílou jako kůže Nefitů;

16 A jejich mladí muži a jejich dcery se stali nesmírně krásnými a byli počítáni mezi Nefity a byli nazýváni Nefity. A tak skončil třináctý rok.

17 A stalo se na počátku čtrnáctého roku, že válka mezi lupiči a lidem Nefiovým pokračovala a stala se nesmírně krutou; nicméně lid Nefiův získal nad lupiči určitou převahu, natolik, že je

3a NaS 10:27.
5a Mos. 29:46–47.
9a 3. Nefi 1:2–3.

12a PP Svoboda,
svobodný.
15a Alma 17:15; 23:18.

b 2. Nefi 5:21; 30:6;
Jákob 3:8.

vyhnal ze svých zemí zpět do hor a do jejich tajných míst.

18 A tak skončil čtrnáctý rok. A v patnáctém roce vyšli proti lidu Nefiovu; a pro zlovolnost lidu Nefiova a pro jejich mnohé sváry a rozštěpení nad ním získali Gadiantonovi lupiči velikou převahu.

19 A tak skončil patnáctý rok a tak se lid nacházel ve stavu mnohých strastí; a visel nad ním "meč zničení, natolik, že jím byli téměř srazeni, a to pro svou nepravost.

KAPITOLA 3

Giddiani, gadiantonský vůdce, požaduje, aby se Lachoneus a Nefité vzdali a podstoupili své země – Lachoneus určuje Gidgidonihovo za hlavního velitele vojsk – Nefité se shromažďují v Zarahemle a v Hojnosti ke své obraně. Kolem roku 16–18 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že šestnáctého roku od příchodu Krista obdržel Lachoneus, správce země, list od vůdce a vládce oné tlupy lupičů; a toto byla slova, jež byla psána, řkouce:

2 Lachonee, nejvznešenější a hlavní správce této země, viz, píši ti tento list a vzdávám ti nesmírně velikou chválu za tvou pevnost, a také pevnost tvého lidu, při hájení toho, o čem se domníváte, že je vaším právem a svobodou; ano, stojíte si dobře, jako kdybyste byli podporováni rukou nějakého

boha při obraně své svobody a svého majetku a své země neboli toho, co považujete za své.

3 A zdá se mi, že to je škoda, nejvznešenější Lachonee, že bys měl být tak pošetilý, a marnivý a měl by ses domnívati, že se můžete postavit proti tolika statečným mužům, kteří jsou pod mým velením, kteří nyní, v této době, stojí ve zbrani a velmi dychtivě čekají na slovo – Jděte na Nefity a zničte je.

4 A já, znaje jejich nezkrotného ducha, vyzkoušev je na poli bitevním, a znaje jejich věčnou nenávisť vůči vám za ony mnohé křivdy, jež jste jim učinili, tudíž kdyby sešli proti vám, navštívili by vás naprostým zničením.

5 Tudíž napsal jsem tento list, zapečetil jsem ho svou vlastní rukou, máje starost o vaše blaho kvůli vaší pevnosti v tom, čemu věříte, že je správné, a kvůli vašemu vznešenému duchu v poli bitevním.

6 Tudíž, píši ti žádaje, abyste raději vydali tomuto mému lidu svá města, své země a svá vlastnictví, nežli by vás on navštívil mečem a přišlo by na vás ono zničení.

7 Neboli jinými slovy, vzdejte se nám a připojte se k nám a seznamte se s našimi "tajnými díly a staňte se našimi bratřími, abyste mohli být jako my – nikoli našimi otroky, ale našimi bratřími a podílníky na veškerém našem jmění.

8 A viz, "přisahám ti přísahou,

že učiníte-li to, nebudete zničeni, ale neučiníte-li to, přísahám ti přísahou, že příštího měsíce přikáži, aby má vojska sešla proti vám, a ona nebudou zadržovati svou ruku a nebudou vás šetřiti, ale budou vás zabíjeti a nechají padnouti meč na vás, dokonce dokud nebudete vyhubeni.

9 A viz, já jsem Giddiani; a jsem vládcem tohoto "tajného společenství Gadiantonova; o kterémžto společenství a o jeho dílech vím, že jsou ^bdobrá; a pocházejí z ^cdávné doby a byla nám předána.

10 A píši tento list tobě, Lachonee, a doufám, že vydáte své země a svá vlastnictví bez prolití krve, aby tento můj lid mohl znovunabýti svých práv a vlády, kterýžto se od vás odštěpil pro vaši zlovolnost, když jste mu odepřeli jeho práva na vládu, a pokud tak neučiníte, pomstím křivdy na něm spáchané. Já jsem Giddiani.

11 A nyní, stalo se, že když Lachoneus obdržel tento list, nesmírně užasl nad smělostí Giddianiho požadujícího vlastnictví země Nefitů, a také vyhrožujícího lidu a mstícího křivdy těch, kterým žádná křivda učiněna nebyla, ledaže si "ukřivdili sami svým odštěpením k oněm zlovolným a ohavným lupičům.

12 Nyní vizte, tento Lachoneus, správce, byl spravedlný muž a požadavky a výhrůžky nějakého "lupiče ho nemohly za-

strašiti; tudíž neposlušal list Giddianiho, vládce lupičů, ale dal, aby jeho lid volal k Pánu o sílu pro onu dobu, kdy lupiči sejdou proti nim.

13 Ano, vyslal mezi veškerý lid svolání, aby shromáždili své ženy a své děti, svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění, kromě své země, na jedno místo.

14 A dal, aby kolem nich byla vystavěna opevnění, a jejich síla měla býti nesmírně veliká. A dal, aby vojska jak Nefitů, tak Lamanitů, neboli všech těch, kteří byli počítáni mezi Nefity, byla rozestavěna jako strážé kolem dokola, aby je hlídali a střežili před lupiči dnem i nocí.

15 Ano, pravil jim: Jakože žije Pán, pokud nebudete činiti pokání ze všech svých nepravostí a volati k Pánu, nebudete nikterak vysvobozeni z rukou oněch Gadiantonových lupičů.

16 A tak veliká a podivuhodná byla slova a proroctví Lachoneova, že způsobila, že bázeň přišla na veškerý lid; a snažili se ze všech sil činiti podle slov Lachoneových.

17 A stalo se, že Lachoneus určil hlavní velitele nad veškerými vojsky Nefitů, aby jim veleli v době, kdy lupiči sejdou z pustiny proti nim.

18 Nyní, byl určen nejvyšší ze všech hlavních velitelů a nejvyšší vojevůdce veškerých vojsk Nefitů a jmenoval se "Gidgidoni.

9a pp Tajná spolčení.
b Alma 30:53.
c Hel. 6:26–30;

Mojž. 5:29, 49–52.
11a Hel. 14:30.
12a Alma 54:5–11;

3. Nefi 4:7–10.
18a 3. Nefi 6:6.

19 Nyní, mezi všemi Nefity bylo zvykem určovati za hlavní velitele (pokud to nebylo za dob jejich zlovolnosti) někoho, kdo měl ducha zjevení a také "prorocství; tudíž, tento Gidgidon byl velikým prorokem mezi nimi, stejně jako byl i hlavním soudcem.

20 Nyní, lid Gidgidonimu pravil: Modli se k Pánu a vyjděme do hor a do pustiny, abychom mohli lupiče napadnouti a zničiti je v jejich vlastních zemích.

21 Ale Gidgidoni jim praví: Pán to "zakazuje; neboť kdybychom vyšli proti nim, Pán by nás ^bvydal do jejich rukou; tudíž připravíme se uprostřed svých zemí a shromáždíme veškerá svá vojska a nepůjdeme proti nim, ale počkáme, až přijdou oni na nás; tudíž, jakože žije Pán, učiníme-li tak, on je vydá do našich rukou.

22 A stalo se v sedmnáctém roce, ke konci roku, že povolání Lachoneovo prošlo po celé tváři země a oni vzali své koně a své vozy a svůj skot a veškerá svá stáda a svůj dobytek a své obilí a veškeré své jmění a pochodovali po tisících a desetitisících, až všichni došli na místo, které bylo určeno k tomu, aby se shromáždili a aby se bránili proti svým nepřátelům.

23 A onou zemí, jež byla určena, byla země Zarahemla a země, která byla mezi zemí Zarahemla a zemí Hojnosti, ano,

k hranicím, které byly mezi zemí Hojnosti a zemí Pustoty.

24 A bylo velmi mnoho tisíc lidí, kteří byli nazýváni Nefity a kteří se shromáždili v této zemi. Nyní, Lachoneus dal, aby se shromáždili v zemi jižní, pro veliké prokletí, které spočívalo na "zemí severní.

25 A opevnili se proti svým nepřátelům; a dleli v jedné zemi, v jednom společenství, a báli se slov, jež promlouval Lachoneus, natolik, že činili pokání ze všech svých hříchů; a vznášeli své modlitby k Pánu, svému Bohu, aby je "vysvobodil v době, kdy jejich nepřátelé sejdou proti nim, aby s nimi bojovali.

26 A byli kvůli svým nepřátelům nesmírně zarmoucení. A Gidgidoni dal, aby vyráběli válečné "zbraně všeho druhu a aby se posílili oděním a štíty a malými kulatými štíty, podle jeho pokynů.

KAPITOLA 4

Nefitská vojska porážejí Gadiantonovy lupiče – Giddiani je zabit a jeho nástupce Zemnaria je oběšen – Nefité chválí Pána za svá vítězství. Kolem roku 19–22 po Kr.

A STALO se, že ke konci osmnáctého roku byla ona vojska lupičů připravena na bitvu a počala scházeti a vyrážeti z vrchů a z hor a z pustiny a ze svých pevností a ze svých tajných

19a PP Prorocství,
prorokovati.
21a Alma 48:14.

b 1. Sam. 14:12.
24a Alma 22:31.
25a PP Důvěra,

důvěrovati.
26a 2. Nefi 5:14.

míst a počala se zmocňovati zemí, jak těch, které byly v zemi jižní, tak těch, které byly v zemi severní, a počala se zmocňovati všech zemí, které Nefité "opustili, a měst, která byla ponechána pustá.

2 Ale vizte, v těch zemích, které Nefité opustili, nebylo žádné divé ani lovné zvěře a žádné lovné zvěře pro lupiče nebylo, leda v pustině.

3 A pro nedostatek potravy nemohli lupiči žítí jinde nežli v pustině; neboť Nefité zanechali své země pusté a shromáždili svá stáda a svůj dobytek a veškeré své jmění a byli v jednom společenství.

4 Tudíž lupiči neměli žádnou možnost plenití a získati potravu, leda by vyšli do otevřené bitvy proti Nefitům; a Nefité, jsouce v jednom společenství a jsouce v tak velikém počtu a uschovavše si zásoby a koně a skot a stáda všeho druhu, aby mohli přežítí dobu sedmi let, doufali, že během této doby vyhladí lupiče s tváře země; a tak uplynul osmnáctý rok.

5 A stalo se, že v devatenáctém roce Giddiani shledal, že je nezbytné, aby vyšel bojovati proti Nefitům, neboť nemohli přežítí, ledaže plenili a loupili a vraždili.

6 A neodvažovali se rozšířiti se po tváři země natolik, aby mohli pěstovati obilí, aby na ně nepřišli Nefité a nepobili je; tudíž Giddiani dal příkaz svým

vojskům, že v tomto roce půjdou bojovati proti Nefitům.

7 A stalo se, že přišli, aby bojovali; a bylo to v šestém měsíci; a vizte, byl to veliký a hrozný den, když přišli, aby bojovali; a byli opásáni po způsobu lupičů; a okolo beder měli jehněčí kůži a byli pomalováni krví a hlavy měli oholené a na nich měli přílbice; a veliký a hrozný byl zjev vojsk Giddianiových, pro jejich odění a pro to, že byli pomalováni krví.

8 A stalo se, že když vojska Nefitů uviděla zjev vojska Giddianiova, všichni padli k zemi a pozvedli volání své k Pánu, svému Bohu, aby je ušetřil a aby je vysvobodil z rukou nepřátel jejich.

9 A stalo se, že když to vojska Giddianiova uviděla, počala radostí křičeti silným hlasem, neboť se domnívala, že Nefité padli strachem pro hrůzostrašnost jejich vojsk.

10 Ale v této věci se zklamali, neboť Nefité se jich nebáli; ale "báli se svého Boha a prosili ho o ochranu; tudíž, když na ně vpadla vojska Giddianiova, byli připraveni na to, aby se s nimi střetli; ano, v síle Páně je přijali.

11 A bitva započala v tomto šestém měsíci; a veliká a děsivá byla jejich bitva, ano, veliké a děsivé bylo jejich krveprolití, natolik, že žádné tak velké krveprolití mezi veškerým lidem Lehiovým nebylo známo od doby, kdy opustil Jeruzalém.

12 A i přes "výhrůžky a přísá-

4 1a 3. Nefi 3:13–14, 22.
10a pp Báti se, bázeň,

strach.
12a 3. Nefi 3:1–10.

hy, které Giddiani učinil, vizte, Nefitě je porazili natolik, že oni se před nimi stáhli.

13 A stalo se, že "Gidgidoni přikázal svým vojskům, aby je pronásledovala až na hranice pustiny a aby nešetřila nikoho, kdo jim cestou padne do rukou; a tak je pronásledovali a pobíjeli až na hranice pustiny, tedy dokud nesplnili přikázání Gidgidoniovo.

14 A stalo se, že Giddiani, který směle stál a bojoval, byl pronásledován, když utíkal; a jsa znaven dlouhým bojováním svým, byl dostižen a zabit. A tak byl konec s Giddianim, lupičem.

15 A stalo se, že vojska Nefitů se opět vrátila do svého útočiště. A stalo se, že tento devatenáctý rok uplynul a lupiči již bojovati nepřišli; a nepřišli ani v roce dvacátém.

16 A ve dvacátém a prvním roce nepřišli bojovati, ale přišli ze všech stran, aby obléhali vůkol lid Nefiův; neboť se domnívali, že odříznou-li lid Nefiův od jeho zemí a obklíčí-li jej ze všech stran a odříznou-li jej od všech jeho vnějších výsad, že by jej mohli přiměti, aby se vzdal podle jejich přání.

17 Nyní, určili si jiného vůdce, který se jmenoval Zemnaria; tudíž byl to Zemnaria, kdo dal, aby došlo k tomuto obléhání.

18 Ale vizte, to byla výhoda pro Nefity; neboť nebylo možné, aby lupiči Nefity obléhali tak dlouho, aby to na ně mělo něja-

ký dopad, kvůli jejich velikým zásobám, které si uskladnili,

19 A kvůli skrovnosti zásob mezi lupiči; neboť vizte, neměli ke své obživě nic nežli maso, kteréžto maso získávali v pustině;

20 A stalo se, že "divoké lovné zvíře počalo v pustině býti poskrovnou, natolik, že lupiči téměř hynuli hladem.

21 A Nefitě vycházeli neustále dnem i nocí ven a napadali jejich vojska a poráželi je po tisících a po desetitisících.

22 A tak počalo býti přáním lidu Zemnariova, aby upustili od svého plánu pro veliké zničení, které na ně přicházelo nocí i dnem.

23 A stalo se, že Zemnaria dal svým lidem příkaz, aby se stáhli z obléhání a odpochovali do nejbzdálenějších částí země severní.

24 A nyní, Gidgidoni, jsa si vědom jejich plánu a věda o jejich slabosti pro nedostatek potravy a pro veliké krveprolívání, které mezi nimi bylo činěno, tudíž vyslal za noci svá vojska a odřízl jejich ústupovou cestu a postavil do jejich ústupové cesty svá vojska.

25 A to provedli za noci a svým pochodem se dostali za lupiče, takže druhého dne, když lupiči započali svůj pochod, střetli se s vojsky Nefitů jak v čele, tak v týlu.

26 A lupiči, kteří byli na jihu, byli také odříznuti ve svých útočištích. A všechny tyto věci byly učiněny na příkaz Gidgidoniův.

KAPITOLA 5

27 A bylo mnoho tisíc těch, kteří se Nefitům vzdali jako zajatci, a zbytek jich byl pobit.

28 A jejich vůdce Zemnaria byl zajat a oběšen na stromě, ano, vpravdě na jeho vršku, dokud nezemřel. A když ho oběsili, až zemřel, porazili strom k zemi a zvolali silným hlasem řkouce:

29 Kéž Pán zachovává svůj lid ve spravedlivosti a ve svatosti srdce, aby oni mohli způsobiti, že budou sraženi k zemi všichni, kteří budou usilovati o jejich zabití kvůli moci a tajným spolením, stejně jako byl k zemi poražen tento muž.

30 A radovali se a zvolali opět jedním hlasem řkouce: Kéž "Bůh Abrahamův a Bůh Izákův a Bůh Jákobův ochraňuje tento lid ve spravedlivosti tak dlouho, dokud bude ^bvzývati jméno svého Boha pro ochranu.

31 A stalo se, že všichni společně propukli ve zpěv a "chválu svého Boha pro onu velikou věc, kterou pro ně učinil tím, že je zachoval od pádu do rukou jejich nepřátel.

32 Ano, oni volali: "Hosana Bohu Nejvyššímu. A volali: Velebeno budiž jméno Pána Boha ^bVšemohoucího, Boha Nejvyššího.

33 A srdce se jim tak dmulo radostí, že prolili mnoho slz nad velikou dobrotivostí Boží v tom, že je vysvobodil z rukou jejich nepřátel; a věděli, že pro své pokání a svou pokoru byli vysvobozeni z věčné zkázy.

Nefité činí pokání a zanechávají svých hříchů – Mormon píše dějiny svého lidu a oznamuje mu věčné slovo – Izrael bude shromážděn ze svého dlouhého rozptýlení. Kolem roku 22–26 po Kr.

A NYNÍ vizte, mezi veškerým lidem Nefitů nebylo živé duše, která by v nejmenším pochybovala o slovech všech svatých proroků, kteří promlouvali; neboť věděli, že musí nezbytně býti, aby se naplnila.

2 A věděli, že musí býti nezbytné, aby Kristus přišel, pro mnohá znamení, jež byla dána, podle slov proroků; a pro věci, jež se již staly, věděli, že musí nezbytně býti, aby se všechny věci staly podle toho, co bylo promlouváno.

3 Tudíž zanechali všech svých hříchů a svých ohavností a svých smilstev a sloužili Bohu se vši pílí dnem i nocí.

4 A nyní, stalo se, že když zajali všechny lupiče, natolik, že nikdo z těch, kteří nebyli zabiti, neunikl, uvrhli své zajatce do vězení a dali, aby jim bylo kázáno slovo Boží; a všichni, kteří činili pokání ze svých hříchů a vstoupili do smlouvy, že již nebudou vražditi, byli propuštěni na "svobodu.

5 Ale všichni ti, kteří nevstoupili do smlouvy a kteří stále měli ony tajné vraždy ve svém srdci,

30a Alma 29:11.

b Eter 4:15.

31a Alma 26:8.

PP Děkuvzdání, díky.

32a PP Hosana.

b 1. Nefi 1:14.

PP Bůh, Božstvo.

5 4a PP Svoboda,

svobodný.

ano, všichni, kteří byli shledáni, že vyslovují výhrůžky svým bratřím, byli odsouzeni a potrestáni podle zákona.

6 A tak učinili konec všem těm zlovolným a tajným a ohavným spolčením, kvůli kterým bylo napácháno tolik zlovolnosti a tolik vražd.

7 A tak uplynul „dvacátý a druhý rok a také dvacátý a třetí rok a dvacátý a čtvrtý a dvacátý a pátý; a tak uplynulo dvacet a pět let.

8 A mnoho věcí se přihodilo, které, v očích některých, byly veliké a podivuhodné; nicméně, všechny nemohou být napsány v této knize; ano, tato kniha nemůže obsáhnouti ani „stou část toho, co bylo učiněno mezi tolika lidmi v období dvaceti a pěti let;

9 Ale vizte, jsou „záznamy, jež obsahují veškerá konání tohoto lidu; a kratší, avšak pravdivou zprávu podal Nefi.

10 Tudíž já jsem učinil svůj záznam o těchto věcech podle záznamu Nefiova, jenž byl vyryt na deskách, které se nazývají desky Nefiovy.

11 A vizte, činím záznam na desky, jež jsem zhotovil svýma vlastníma rukama.

12 A vizte, jmenují se „Mormon, jsa pojmenován podle ^bzemě Mormon, země, v níž Alma mezi lidem zřídil církev, ano, první církev, jež mezi ním byla po jeho přestupku zřízena.

13 Vizte, jsem učedníkem Ježíše Krista, Syna Božího. Byl jsem jím povolán, abych oznamoval slovo jeho mezi lidem jeho, aby oni mohli míti věčný život.

14 A stalo se žádoucím, abych já, podle vůle Boží, aby modlitby těch, kteří již odešli a kteří byli svatí, se naplnily podle jejich víry, učinil „záznam o těchto věcech, jež byly učiněny –

15 Ano, malý záznam o tom, co se událo od doby, kdy Lehi opustil Jeruzalém, dokonce až do nynější doby.

16 Tudíž činím svůj záznam ze zpráv, jež podali ti, kteří byli přede mnou, až do počátku svých dnů;

17 A pak činím „záznam o věcech, jež jsem viděl na své vlastní oči.

18 A já vím, že záznam, který činím, je záznam správný a pravdivý; nicméně je mnoho věcí, jež nejsme, kvůli našemu jazyku, schopni „napsati.

19 A nyní, končím svá slova, jež jsou o mně samém, a pokračuji, abych podal zprávu o věcech, jež byly přede mnou.

20 Jsem Mormon a přímý potomek Lehiův. Mám důvod velebiti svého Boha a svého Spasitele Ježíše Krista proto, že vyvedl naše otce ze země Jeruzalém (a „nikdo to nevěděl kromě něho a těch, které z oné země vyvedl) a že dal mně a mému

7a 3. Nefi 2:8.
8a 3. Nefi 26:6–12.
9a Hel. 3:13–15.
12a Morm. 1:1–5.

b Mos. 18:4;
Alma 5:3.
14a Enos 1:13–18;
NaS 3:19–20.

17a Morm. 1:1.
18a Eter 12:25.
20a 1. Nefi 4:36.

lidu tolik poznání ke spasení našich duší.

21 Zajisté požehnal "domu ^bJákovovu a byl "milosrdný k semeni Jozefovu.

22 A "nakolik děti Lehiovy zachovávaly příkázání jeho, on jim žehnal a obdařoval je podle slova svého.

23 Ano, a dozajista přivede opět "zbytek semene Jozefova k ^bpoznání Pána, jejich Boha.

24 A tak jistě, jakože žije Pán, on "shromáždí ze čtyř stran země veškerý zbytek semene Jákovova, které je rozptýleno do široka po celé tváři země.

25 A jelikož učinil smlouvu s celým domem Jákovovým, tudíž bude tato smlouva, kterou s domem Jákovovým učinil, naplněna, v jeho vlastním příhodném čase, takže celému domu Jákovovu bude "znovu-zřízeno poznání o této smlouvě, kterou s nimi učinil.

26 A pak "poznají svého Vykupitele, kterýmžto jest Ježíš Kristus, Syn Boží; a pak budou shromážděni ze čtyř stran země do svých vlastních zemí, z nichž byli rozptýleni; ano, jakože žije Pán, tak se stane. Amen.

KAPITOLA 6

Nefitům se daří – Objevuje se pýcha, bohatství a třídní rozdělení – Církev je rozdělena rozštěpeními – Satan vede lid v otevřené vzpouře – Mnozí proroci volají ku pokání

a jsou zabiti – Jejich vražedníci osnují, jak se zmocniti vlády. Kolem roku 26–30 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že veškerý lid Nefitů se v dvacátém a šestém roce vrátil do svých vlastních zemí, každý muž se svou rodinou, svými stády a svým dobytkem, svými koňmi a svým skotem a se všemi věcmi, jež jim patřily.

2 A stalo se, že všechny své zásoby nesnědli; tudíž vzali s sebou vše, co nepotřebovali, veškeré své obilí všeho druhu a své zlato a své stříbro a všechny své drahocenné věci a vrátili se do svých vlastních zemí k svému vlastnictví, jak na sever, tak na jih, jak do země severní, tak do země jižní.

3 A oněm lupičům, kteří vstoupili do smlouvy, že budou v zemi zachovávatí mír, a kteří si přáli zůstatí Lamanity, dali země podle jejich počtu, aby si tak svou práci mohli získávatí obživu; a tak v celé zemi zjednali mír.

4 A opět se jim počalo dařiti a počali síliti; a uplynul dvacátý a šestý i sedmý rok a v zemi byl veliký pořádek; a vytvořili své zákony podle nestrannosti a spravedlnosti.

5 A nyní, v celé zemi nebylo ničeho, co by lidem bránilo, aby se jim neustále dařilo, leda by upadli v přestupek.

6 A nyní, tento veliký mír v zemi zjednal Gidgidoni a

21a 1P Izrael.
b Gen. 32:28.
c Deut. 33:13–17.
22a 2. Nefi 1:20.

23a Alma 46:24.
b 2. Nefi 3:12.
24a 1P Izrael –
Shromáždění Izraele.

25a 3. Nefi 16:5.
26a 2. Nefi 30:5–8;
3. Nefi 20:29–34.

soudce Lachoneus a ti, kteří byli určeni za vůdce.

7 A stalo se, že mnoho měst bylo nově postaveno a mnoho starých měst bylo opraveno.

8 A bylo postaveno mnoho silnic, vytvořeno mnoho cest, které vedly z města do města a ze země do země a z místa na místo.

9 A tak uplynul dvacátý a osmý rok a lid měl trvalý mír.

10 Ale stalo se, že v dvacátém a devátém roce počaly mezi lidem nějaké rozepře; a někteří byli povýšeni v "pýše a vychloubání pro své nesmírně veliké bohatství, ano, až k velikým pronásledováním;

11 Neboť v zemi bylo mnoho obchodníků, a také mnoho zákoníků a mnoho úředníků.

12 A lidé se počali rozlišovati podle postavení, podle svého "bohatství a své příležitosti k učení; ano, někteří byli pro svou chudobu nevzdělání, a jiní pro své bohatství získali velikou učenost.

13 Některí byli povýšeni v pýše, a jiní byli nesmírně pokorní; někteří spíláním opláceli za spílání, zatímco jiní přijímali spílání a "pronásledování a všeliké strasti a ^bnespílali na oplátku, ale byli pokorní a kající před Bohem.

14 A tak v celé zemi nastala veliká nerovnost, natolik, že církev počala býti roztržena; ano,

natolik, že v třicátém roce byla církev roztržena v celé zemi, až na několik Lamanitů, kteří byli obráceni na pravou víru; a neodvrátili se od ní, neboť byli pevní a stálí a neochvějní, ochotni se vši "píli zachovávatí přikázání Páně.

15 Nyní, příčinou nepravosti lidu bylo toto – Satan měl velikou moc podněcovati lid k tomu, aby činil všeliké nepravosti a nadouval se pýchou, pokoušeje jej, aby usiloval o moc a pravomoc a bohatství a marné věci světa.

16 A tak Satan svedl srdce lidí k tomu, aby činili všeliké nepravosti; tudíž se těšili z míru jen několik let.

17 A tak na počátku třicátého roku – lidé, byvše vysvobozeni po období dlouhého času na to, aby byli unášeni "pokušeními ďábovými, ať již je chtěl unésti kamkoli, a aby činili jakoukoli nepravost, kterou po nich chtěl – a tak na počátku tohoto třicátého roku byli ve stavu strašlivé zlovolnosti.

18 Nyní, oni nehřešili v "nevědomosti, neboť znali vůli Boží ohledně sebe samých, neboť o ní byli poučováni; tudíž se ^bbouřili proti Bohu záměrně.

19 A nyní, bylo to za dnů Lachonea, syna Lachoneova, neboť Lachoneus toho roku usedl na stolicí svého otce a vládl lidu.

20 A objevili se muži "inspiro-

6 10a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

12a 1. Tim. 6:17–19;

Hel. 4:12.

13a PP Pronásledování, pronásledovati.

b Mat. 5:39;

4. Nefi 1:34;

NaS 98:23–25.

14a PP Píle.

17a PP Pokoušeti, pokušení.

18a Mos. 3:11.

b PP Vzpoura.

20a PP Inspirace, inspirovati, vnuknutí; Prorok.

vaní z nebes a vyslaní, kteří stáli mezi lidem v celé zemi, kážící a svědčící směle o hříších a o nepravostech lidí a svědčící jim o vykoupení, jež Pán učiní pro svůj lid, neboli, jinými slovy, o vzkříšení Kristově; a směle svědčili o jeho ^bsmrti a utrpení.

21 Nyní, mezi lidem byli mnozí, kteří se nesmírně hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech; a ti, kteří se hněvali, byli především hlavní soudci a ti, kteří "bývali vysokými kněžními a zákoníky; ano, všichni ti, kteří byli zákoníky, se hněvali na ty, kteří svědčili o těchto věcech.

22 Nyní, nebylo žádného zákoníka ani soudce ani vysokého kněze, který by měl moc odsoudit kohokoli k smrti, aniž by jejich odsouzení bylo podepsáno správcem země.

23 Nyní, bylo mnoho těch, kteří svědčili o věcech týkajících se Krista, kteří svědčili směle a které soudci zajali a tajně usmrtili, takže se známost o jejich smrti dostala ke správci země až po jejich smrti.

24 Nyní vizte, bylo to v rozporu se zákony země, aby byl kdokoli usmrcen, aniž by měli moc od správce země –

25 Tudíž do země Zarahemla přišla správci země stížnost na tyto soudce, kteří odsuzovali proroky Páně k smrti, nikoli podle zákona.

26 Nyní, stalo se, že byli zajati a předvedeni před soudce, aby

byli souzeni za zločin, kterého se dopustili, podle "zákona, který byl dán lidem.

27 Nyní, stalo se, že tito soudci měli mnoho přátel a příbuzných; a zbytek, ano, vpravdě téměř všichni zákoníci a vysocí kněží se sešli a připojili se k příbuzným oněch soudců, kteří měli býti podle zákona souzeni.

28 A vstoupili jeden s druhým do "smlouvy, ano, dokonce v onu smlouvu, kterou dali ti za stara, kteroužto smlouvu dal a udělil ^bďábel, aby se spojili proti veškeré spravedlivosti.

29 Tudíž se spojili proti lidu Páně a vstoupili do smlouvy, že jej zničí a vysvobodí ty, kteří byli vinni vraždou, z ruky spravedlnosti, která již měla býti podle zákona vykonána.

30 A postavili se na odpor zákonu a právům své vlasti; a jeden s druhým učinili smlouvu, že zničí správce a dosadí nad zemí "krále, aby již v zemi nebyla svoboda, ale aby byla podrobena králům.

KAPITOLA 7

Hlavní soudce je zavražděn, vláda je zničena a lidé se rozdělují do kmenů – Jákob, antikrist, se stává králem tajného spolčení – Nefi káže pokání a víru v Krista – Denně mu slouží andělé a on křísí svého bratra z mrtvých – Mnozí činí pokání a jsou pokřtěni. Kolem roku 30–33 po Kr.

20b pp Ukřižování;
Usmíření, usmířiti.
21a NaS 121:36–37.
pp Odpadlictví.

26a Mos. 29:25;
Alma 1:14.
28a pp Tajná spolčení.
b Hel. 6:26–30.

30a 1. Sam. 8:5–7;
Alma 51:5.

NYNÍ vizte, ukáži vám, že krále nad zemí nedosadili; ale v téměř roce, ano, v třicátém roce, na soudcovské stolici zahubili, ano, zavraždili, hlavního soudce země.

2 A lidé se rozdělili jeden proti druhému; a oddělili se jeden od druhého do kmenů, každý podle své rodiny a svého příbuzenstva a přátel; a tak zničili vládu země.

3 A každý kmen si nad sebou určil náčelníka neboli vůdce; a tak vznikly kmeny a vůdci kmenů.

4 Nyní vizte, mezi nimi nebylo nikoho, kdo by neměl velikou rodinu a mnoho příbuzenstva a přátel; tudíž jejich kmeny se staly nesmírně velikými.

5 Nyní, toto vše bylo učiněno a zatím mezi nimi nebylo žádných válek; a veškerá tato nepravost přišla na lidi proto, že se "poddali moci Satanově.

6 A nařízení vlády byla zničena oním "tajným spolčením přátel a příbuzných těch, kteří vraždili proroky.

7 A způsobili v zemi veliký svár, natolik, že spravedlivější část lidu se téměř celá stala zlovolnou; ano, bylo mezi nimi pouze málo spravedlivých lidí.

8 A tak neuplynulo ani šest let od doby, kdy se větší část lidu odvrátila od spravedlivosti své, jako pes k "zvratkům svým nebo jako svině k převalování svému v bahně.

9 Nyní, toto tajné spolčení, které na lid přivedlo tak velikou

nepravost, se shromáždilo a postavilo si do svého čela muže, kterého nazývali Jákob.

10 A nazvali ho svým králem; tudíž stal se králem nad touto zlovolnou tlupou; a byl jedním z hlavních, kteří dali svůj hlas proti prorokům, kteří svědčili o Ježíšovi.

11 A stalo se, že co do počtu nebyli tak silní jako kmeny lidu, které byly spojeny, až na to, že jejich vůdci ustanovovali zákony jejich, každý podle svého kmene; nicméně byli nepřáteli; přestože nebyli lidem spravedlivým, přece byli spojeni v nenávisti vůči těm, kteří vstoupili do smlouvy, že zničí vládu.

12 Tudíž, Jákob, vida, že jejich nepřátelé jsou početnější nežli oni, jsa králem tlupy, tudíž přikázal svému lidu, aby se vydal na útěk do nejsevernější části země a aby si tam zbudoval "království, dokud se k němu nepřipojí odštěpenci (neboť jim lichotil, že bude mnoho odštěpenců) a dokud nebudou dostatečně silní na to, aby bojovali s kmeny lidu; a učinili tak.

13 A jejich pochod byl tak rychlý, že jim v něm nemohlo býti zabráněno dříve, nežli se dostali z dosahu lidí. A tak skončil třicátý rok; a takové byly záležitosti lidu Nefiova.

14 A stalo se v třicátém a prvním roce, že byli rozdělení do kmenů, každý podle své rodiny, příbuzenstva a přátel; nicméně uzavřeli dohodu, že nepůjdou,

aby válčili jeden s druhým; avšak nebyli jednotni co do svých zákonů a svého způsobu vládnutí, neboť ty byly ustanovovány podle názorů těch, kteří byli jejich náčelníky a jejich vůdci. Ale ustanovili velice přísné zákony, že žádný kmen se nemá dopouštět přestupků vůči druhému, takže do určité míry měli v zemi mír; nicméně srdce jejich bylo odvráceno od Pána, jejich Boha, a kamenovali proroky a vyvrhovali je z prostředku svého.

15 A stalo se, že "Nefi – byv navštěvován anděly a také hlasem Páně, tudíž vídaje anděly a jsa očitým svědkem a obdržev moc, která mu byla dána, aby mohl zvědět o službě Kristově, a také jsa očitým svědkem rychlého návratu jejich od spravedlivosti k zlovolnosti a ohavnostem jejich;

16 Tudíž, jsa zarmoucen nad tvrdostí srdce jejich a zaslepeností mysli jejich – vyšel v téměř roce mezi ně a počal směle svědčeti o pokání a o odpuštění hříchů skrze víru v Pána Ježíše Krista.

17 A učil je mnoha věcem; a všechny nemohou býti napsány a část z nich by nepostačovala, tudíž nejsou v této knize zapsány. A Nefi učil s "mocí a s velikou pravomocí.

18 A stalo se, že se na něho hněvali, a to proto, že měl větší moc nežli oni, neboť "nebylo možné neuvěřiti jeho slovům,

neboť jeho víra v Pána Ježíše Krista byla tak veliká, že mu denně sloužili andělé.

19 A ve jménu Ježíšově vymítal ďábly a "nečisté duchy; a dokonce i svého bratra vzkřísil z mrtvých poté, co byl lidmi kamenován a vytrpěl smrt.

20 A lidé to viděli a svědčili o tom a hněvali se na něho pro jeho moc; a on učinil ještě "mnohé další zázraky před očima lidu, ve jménu Ježíšově.

21 A stalo se, že třicátý a první rok uplynul a jen málo jich bylo obráceno k Pánu; ale všichni, kteří obrácení byli, vpravdě dávali lidem najevo, že byli navštíveni mocí a Duchem Božím, jež byla v Ježíši Kristu, v něhož věřili.

22 A všichni ti, z nichž byli vypuzeni ďáblové a byli uzdraveni ze svých nemocí a ze svých slabostí, vpravdě ukazovali lidem, že na ně zapůsobil Duch Boží a že byli uzdraveni; a také ukazovali znamení a činili mezi lidem určité zázraky.

23 Tak uplynul i třicátý a druhý rok. A Nefi volal k lidu na počátku třicátého a třetího roku; a kázal jim pokání a odpuštění hříchů.

24 Nyní, chtěl bych, abyste si také zapamatovali, že nebylo nikoho, kdo by nebyl přiveden ku pokání, kdo by nebyl "pokřtěn vodou.

25 Tudíž, Nefi vysvětlil k této službě muže, aby všichni ti, kteří k nim přijdou, byli pokřtěni

15a 3. Nefi 1:2.

17a PP Moc.

18a 2. Nefi 33:1;

Alma 4:19.

19a PP Duch – Zlí duchové.

20a 3. Nefi 8:1.

24a PP Křest, křtiti.

vodou, a to na důkaz a svědectví před Bohem a pro lidi, že činili pokání a obdrželi "odpuštění svých hříchů.

26 A na počátku tohoto roku byli mnozí, kteří byli pokřtěni ku pokání; a tak větší část onoho roku uplynula.

KAPITOLA 8

Bouře, zemětřesení, požáry, vichřice a přírodní pozdvižení potvrzují ukřižování Kristovo – Mnoho lidí je zničeno – Tři dny pokrývá zemi temnota – Ti, kteří zůstávají, naříkají nad svým osudem. Kolem roku 33–34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že podle našeho záznamu, a my víme, že náš záznam je pravdivý, neboť vizte, ten, který záznam vedl, byl mužem spravedlným – neboť vpravdě učinil mnoho "zázraků ve jménu Ježíšově; a nikdo nemohl učiniti zázrak ve jménu Ježíšově, ledaže byl všecken očištěn od nepravosti své –

2 A nyní, stalo se, jestliže se tento muž nedopustil chyby v počítání našeho času, že uplynul "třicátý a třetí rok;

3 A lidé počali s velikou horlivostí vyhlížeti znamení, jež dal prorok Samuel, Lamani-ta, ano, dobu, kdy měla na tváři země býti "tma po dobu tří dnů.

4 A mezi lidem nastaly veliké

pochybnosti a spory i přesto, že bylo dáno tak mnoho "znamení.

5 A stalo se v třicátém a čtvrtém roce, v prvním měsíci, čtvrtého dne toho měsíce, že se zvedla veliká bouře, jakou ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.

6 A také přišel obrovský a strašlivý vichr; a přišlo hrozivé "hřmění, natolik, že "otřásalo celou zemí, jako by se měla rozpuknouti.

7 A přišly nesmírně ostré blesky, jaké ještě nikdy nikdo v celé zemi nezažil.

8 A "město Zarahemla vzplálo ohněm.

9 A město Moroni se potopilo v hlubiny mořské a jeho obyvatelé utonuli.

10 A na město Moronia byla přenesena země, takže tam povstala namísto města veliká hora.

11 A veliké a strašlivé zničení nastalo v zemi jižní.

12 Ale vizte, větší a strašlivější zničení nastalo v zemi severní; neboť vizte, celá tvář země byla změněna bouří a vichřicemi a hromy a blesky a nesmírně velikým otřásáním celé země;

13 A "silnice se rozpukaly a přímé cesty byly zničeny a mnoho rovných míst se stalo nerovnými.

14 A mnohá veliká a význačná města se "propadla a mnohá byla spálena a mnohá se otřásala, až jejich stavby popadaly

25a NaS 20:37.

pp Odpuštění hříchů.

8 1a 3. Nefi 7:19–20;
Morm. 9:18–19.

b Skut. 3:6;

Jákok 4:6.

2a 3. Nefi 2:8.

3a 1. Nefi 19:10;

Hel. 14:20, 27;

3. Nefi 10:9.

4a pp Ukřižování.

6a 1. Nefi 19:11;

Hel. 14:21.

b Mat. 27:45, 50–51.

8a 4. Nefi 1:7–8.

13a Hel. 14:24;

3. Nefi 6:8.

14a 1. Nefi 12:4.

k zemi a jejich obyvatelé byli zabiti a ona místa zpustla.

15 A bylo několik měst, jež zůstala; ale jejich poničení bylo nesmírně veliké a byli v nich mnozí lidé, kteří byli zabiti.

16 A byli někteří, kteří byli odneseni vichřicí; a kam se poděli, to nikdo neví, ví se pouze to, že byli odneseni.

17 A tak byla tvář celé země znetvořena bouřemi a hromy a blesky a otřásáním země.

18 A vizte, "skály se rozpukaly vedví; byly rozpukány po tváři celé země, natolik, že se nacházely jako úlomky a jako rozsedliny a jako trhliny po celé tváři země.

19 A stalo se, že když tyto hromy a blesky a bouře a vichr a otřásání země ustaly – neboť vizte, trvaly po dobu asi "tří hodin; a někteří říkali, že ona doba byla delší; nicméně všechny tyto veliké a strašlivé věci byly učiněny během doby asi tří hodin – a pak vizte, na tváři země nastala temnota.

20 A stalo se, že na celé tváři země byla hustá temnota, natolik, že její obyvatelé, kteří nepadli, mohli "cítiti ^b páru temnoty;

21 A pro onu temnotu nemohlo býti žádného světla ani svíce ani pochodně; ani nemohl býti rozdělán oheň jejich vybraným a nesmírně suchým dřevem, takže nemohlo býti vůbec žádného světla;

22 A žádné světlo nebylo viděti, ani oheň ani záblesk ani

slunce ani měsíc ani hvězdy, neboť tak veliké byly mlhy temnoty, které byly na tváři země.

23 A stalo se, že po dobu "tří dnů nebylo viděti žádného světla; a mezi veškerým lidem bylo neustále veliké truchlení a kvílení a pláč; ano, převeliké bylo sténání lidu pro onu temnotu a veliké zničení, které na něj přišlo.

24 A na jednom místě bylo slyšeti, jak volají řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem, a pak by naši bratři byli ušetřeni a nebyli by spáleni v onom velikém městě "Zarahemla.

25 A na jiném místě bylo slyšeti, jak volají a truchlí řkouce: Ó, kéž bychom bývali činili pokání před tímto velikým a strašlivým dnem a kéž bychom nezabýjeli a nekamenovali proroky a nevyvrhovali je; pak by byly naše matky a naše krásné dcery a naše děti ušetřeny a nebyly by pohřbeny v onom velikém městě Moronia. A tak bylo kvílení lidu veliké a strašlivé.

KAPITOLA 9

V temnotě hlas Kristův ohlašuje zničení mnoha lidí a měst pro jejich zlovolnost – Také ohlašuje svou božskost, oznamuje, že zákon Mojžíšův je naplněn, a vyzývá lidi, aby šli k němu a byli spaseni. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že mezi všemi

18a Hel. 14:21–22.

19a Lukáš 23:44.

20a Ex. 10:21–22.

b 1. Nefi 12:5; 19:11.

23a 1. Nefi 19:10.

24a Hel. 13:12.

obyvateli země bylo slyšeti "hlas, po celé tváři této země, volající:

2 Běda, běda, běda tomuto lidu; "běda obyvatelům celé země, pokud nebudou činiti pokání; neboť ďábel se ^bsměje a jeho andělé se radují z pobitých krásných synů a dcer mého lidu; a oni padli pro nepravost svou a ohavnosti své!

3 Vizte, ono veliké město Zarahemla jsem spálil ohněm, i jeho obyvatele.

4 A vizte, ono veliké město Moroni, dal jsem, aby bylo potopeno v hlubiny mořské a aby obyvatele jeho utonuli.

5 A vizte, ono veliké město Moronia jsem přikryl zemí, i obyvatele jeho, abych před tváří svou skryl nepravosti jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nepřicházela.

6 A vizte, město Gilgal, dal jsem, aby se propadlo a aby obyvatele jeho byli pohřbeni v hlubinách zemských;

7 Ano, i město Onia a obyvatele jeho, i město Mokum a obyvatele jeho, i město Jeruzalém a obyvatele jeho; a dal jsem, aby "vody přišly na místo jejich, aby před tváří mou přikryly zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

8 A vizte, město Gadiandi a město Gadiomna a město Jákob

a město Gimginno, dal jsem, aby se všechna tato města propadla, a učinil jsem na místě jejich "vrchy a údolí; a obyvatele jejich jsem pohřbil v hlubinách zemských, abych před tváří svou skryl zlovolnost jejich a ohavnosti jejich, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

9 A vizte, ono veliké město Jákobugat, které bylo obýváno lidem krále Jákoba, dal jsem, aby bylo spáleno ohněm pro hříchy jejich a zlovolnost jejich, která byla nad veškerou zlovolnost celé země, pro jejich "tajné vraždy a spolčení; neboť to byli oni, kdo zničil mír lidu mého a vládu země; tudíž dal jsem, aby byli spáleni, abych je ^bvyhledil před tváří svou, aby krev proroků a svatých již ke mně proti nim nevystupovala.

10 A vizte, město Laman a město Još a město Gád a město Kiškumen, dal jsem, aby byla spálena ohněm, i obyvatele jejich, pro zlovolnost svou ohledně vyvrhování proroků a kamenování těch, které jsem poslal, aby jim oznamovali zlovolnost jejich a ohavnosti jejich.

11 A protože je všechny vyvrhli, takže mezi nimi nebylo žádných spravedlivých, seslal jsem "oheň a zničil jsem je, aby zlovolnost jejich a ohavnosti jejich mohly býti skryty před tváří mou, aby krev proroků a svatých, které jsem poslal mezi

9 1a 1. Nefi 19:11;
3. Nefi 11:10.
2a Mat. 11:20–21.
b Mojš. 7:26.

7a Ezech. 26:19.
8a 1. Nefi 19:11.
9a Hel. 6:17–18, 21.
b Mos. 12:8.

11a 2. Král. 1:9–16;
Hel. 13:13.

ně, nemusela křičeti ke mně ^bze země proti nim.

12 A dal jsem, aby ^amnohá veliká zničení přišla na tuto zemi a na tento lid, pro zlovolnost jeho a ohavnost jeho.

13 Ó vy všichni, kteří jste ^aušetřeni, protože jste byli spravedlivější nežli oni, nevrátíte se nyní ke mně a nebudete činiti pokání z hříchů svých a neobrátkíte se, abych vás mohl ^buzdraviti?

14 Ano, vpravdě pravím vám, ^apřijdete-li ke mně, budete mítí ^bživot věčný. Vizte, ^crámě milosrdenství mého je k vám vztaženo a každý, kdo přijde, toho přijmu; a požehnaní jsou ti, kteří jdou ke mně.

15 Vizte, jsem Ježíš Kristus, Syn Boží. ^aStvořil jsem nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou. Byl jsem u Otce od počátku. ^bJá jsem v Otci a Otec ve mně; a ve mně Otec oslavil své jméno.

16 Přišel jsem k svým vlastním, a moji vlastní mne ^anepřijali. A písmo ohledně příchodu mého jsou naplněna.

17 A všem těm, kteří mne přijali, jsem ^adal, aby se stali syny Božími; a právě tak dám všem,

kteří uvěří ve jméno mé, neboť vizte, mnou přichází ^bvykoupení a ve mně je ^czákon Mojžíšův naplněn.

18 Já jsem ^asvětlo a život světa. Já jsem ^bAlfa i Oméga, počátek i konec.

19 A nebudete mi ^ajiž obětovati proléváním krve; ano, oběti vaše a zápalné oběti vaše skončí, neboť nebudu přijímati žádnou z obětí vašich a ze zápalných obětí vašich.

20 A a budete mi ^apřináseti jako oběť srdce zlomené a ducha zkroušeného. A kdo ke mně přijde se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, toho ^bpokřtím ohněm a Duchem Svatým, stejně jako byli Lamanité, pro víru svou ve mne v době obrácení svého, pokřtění ohněm a Duchem Svatým, a nevěděli o tom.

21 Vizte, přišel jsem na svět, abych přinesl světu vykoupění, abych zachránil svět z hříchu.

22 Tudíž, kdo bude činiti ^apokání a přijde ke mně jako malé ^bdítě, toho přijmu, neboť takových je království Boží. Vizte, za takové jsem ^cpoložil život svůj a opět jej vzal na se; tudíž čňte

11b Gen. 4:10.

12a 3. Nefi 8:8–10, 14.

13a 3. Nefi 10:12.

b Jer. 3:22;

3. Nefi 18:32.

14a 2. Nefi 26:24–28;

Alma 5:33–36.

b Jan 3:16.

c Alma 19:36.

15a Jan 1:1–3;

Kol. 1:16;

Hel. 14:12;

Eter 4:7;

NaS 14:9.

b Jan 17:20–22;

3. Nefi 11:27; 19:23, 29.

16a Jan 1:11; NaS 6:21.

17a Jan 1:12.

pp Člověk, lidé –

Člověk, možnost

státi se podobným

Nebeskému Otci;

Synové a dcery Boží.

b pp Vykoupení,

vykoupěný,

vykoupiti.

c 3. Nefi 12:19, 46–47;

15:2–9.

18a pp Světlo, světlo
Kristovo.

b Zjev. 1:8.

pp Alfa i Oméga.

19a Alma 34:13.

20a 3. Nefi 12:19;

NaS 20:37.

b 2. Nefi 31:13–14.

22a pp Pokání.

b Marek 10:15;

Mos. 3:19;

3. Nefi 11:37–38.

c Jan 10:15–18.

pokání a pojdte ke mně, vy končiny země, a buďte spaseni.

KAPITOLA 10

V zemi je po mnoho hodin ticho – Hlas Kristův slibuje, že shromáždí svůj lid, tak jako slepice shromažďuje svá kuřátka – Spravedlivější část lidu byla zachována. Kolem roku 34–35 po Kr.

A NYNÍ vizte, stalo se, že všechen lid země slyšel tato slova a byl jejich svědkem. A po těchto slovech bylo v zemi ticho po dobu mnoha hodin;

2 Neboť tak veliký byl úžas lidu, že ustali bédovati a kvíletí nad ztrátou svých příbuzných, kteří byli zabiti; tudíž v celé zemi bylo ticho po dobu mnoha hodin.

3 A stalo se, že k lidu opět přišel hlas, a všechen lid ho slyšel a byl jeho svědkem, řkoucí:

4 Ó vy lidé těchto „velikých měst, která padla, kteří jste potomky Jákobovými, ano, kteří jste z domu Izraele, jak často jsem vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, a^b staral jsem se o vás.

5 A opět, jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, ano, ó vy lidé z domu Izraele, kteří jste padli; ano, ó vy lidé z domu Izraele, vy, kteří

žijete v Jeruzalémě, jakož i vy, kteří jste padli; ano, „jak často bych vás shromažďoval, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá, a vy jste nechtěli.

6 Ó vy z domu Izraele, které jsem „ušetřil, jak často vás budu shromažďovati, tak jako slepice shromažďuje kuřátka svá pod křídla svá, budete-li činit pokání a^b navrátíte-li se ke mně s celým úmyslem „srdce.

7 Avšak neučiníte-li tak, ó dome Izraele, místa příbytků vašich zpustnou až do doby, kdy se naplní „smlouva s otci vašimi.

8 A nyní, stalo se, že poté, co lidé uslyšeli tato slova, vizte, počali opět plakatí a kvíletí nad ztrátou svých příbuzných a přátel.

9 A stalo se, že tak uplynuly tři dny. A bylo ráno a „temnota na tváři země se rozplynula a země se přestala chvětí a skály přestaly pukati a děsivé sténání ustalo a všechny divoké zvuky odezněly.

10 A země se opět spojila, takže stála; a truchlení a pláč a nárek lidí, jejichž život byl ušetřen, ustaly; a jejich truchlení se obrátilo v radost a jejich bédování v chválu a díkůvzdání Pánu Ježíši Kristu, jejich Vykupiteli.

11 A potud se „naplnila písma, která byla oznamována proroky.

12 A „spravedlivější část lidu byla zachráněna a byli to ti, kteří

10 4a 3. Nefi 8:14.

b 1. Nefi 17:3.

5a Mat. 23:37;

NaS 43:24–25.

6a 3. Nefi 9:13.

b 1. Sam. 7:3;

Hel. 13:11;

3. Nefi 24:7.

c Ezech. 36:26.

7a PP Smlouva.

9a 3. Nefi 8:19.

11a Skut. 3:18–20.

12a 2. Nefi 26:8;

3. Nefi 9:13.

přijímali proroky a nekamenovali je; a byli to ti, kteří neprolévali krev svatých, kteří byli ušetřeni –

13 A byli ušetřeni a nepropadli se a nebyli pohřbeni v zemi; a nebyli pohlceni v hlubinách mořských; a nebyli spáleni ohněm ani nebyli zavaleni a k smrti rozdrnceni; a nebyli odneseni vichřicí; ani nebyli přemoženi párou dýmu a temnoty.

14 A nyní, kdo čte, nechť rozumí; ten, kdo má písma, nechť v nich ^ahledá a nechť vidí a zří, zda všechna tato smrt a zničení ohněm a dýmem a bouřemi a vichřicemi a ^botvíráním země, která je pohltila, a všechny tyto věci nejsou naplněním proroctví mnoha svatých proroků.

15 Vizte, pravím vám, ano, mnozí o těchto věcech při příchodu Krista svědčili a byli ^azabiti, protože o těchto věcech svědčili.

16 Ano, prorok ^aZenos svědčil o těchto věcech, a také Zenok promlouval ohledně těchto věcí, protože svědčili obzvláště o nás, kteří jsme zbytkem semene jejich.

17 Vizte, náš otec Jákob také svědčil o ^azbytku semene Jozefova. A vizte, nejsme my zbytkem semene Jozefova? A nejsou tyto věci, jež svědčí o nás, zapsány na deskách z mosazi, které náš otec Lehi přinesl z Jeruzaléma?

18 A stalo se, že na konci

třicátého a čtvrtého roku, vizte, ukáží vám, že lidu Nefiovu, který byl ušetřen, a také těm, kteří byli nazýváni Lamanity a kteří byli ušetřeni, byla projevena veliká přízeň a na jejich hlavy byla vylita veliká požehnání, natolik, že brzy po svém ^avystoupení do nebe se jim Kristus opravdu ukázal –

19 ^aUkázal jim své tělo a poučoval je; a zpráva o jeho službě bude podána později. Tudíž pro tuto chvíli končím svá slova.

Ježíš Kristus se ukázal lidu Nefiovu, když se zástup shromáždil v zemi Hojnosti, a poučoval je; a tímto způsobem se jim ukázal.

Obsaženo v kapitolách 11 až 26 včetně.

KAPITOLA 11

Otec svědčí o svém milovaném Synu – Kristus se ukazuje a ohlašuje své usmíření – Lidé vnímají rány v jeho rukou, nohou a boku – Provolávají hosana – On udává způsob a provedení křtu – Duch sváru je od ďábla – Kristovou naukou je to, že lidé mají uvěřiti a býti pokřtěni a přijmouti Ducha Svatého. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že okolo chrámu, který byl v zemi Hojnosti, se shromáždil veliký zástup lidu Nefiova; a společně se podívali a divili se a navzájem poukazovali na onu ^avelikou

14a PP Písma – Hodnota písem.

b 1. Nefi 19:11;
2. Nefi 26:5.

15a PP Mučednictví,

mučedník.

16a Hel. 8:19–20.

17a 2. Nefi 3:4–5;
Alma 46:24;

3. Nefi 5:23–24.

18a Skut. 1:9–11.

19a 3. Nefi 11:12–15.

11 1a 3. Nefi 8:11–14.

a podivuhodnou změnu, která nastala.

2 A také hovořili o onom Ježíši Kristu, o jehož smrti bylo dáno ^aznamení.

3 A stalo se, že zatímco takto společně hovořili, uslyšeli ^ahlas, který jako by přicházel s nebe; a rozhlíželi se kolem dokola, neboť onomu hlasu, který slyšeli, nerozuměli; a nebyl to ostrý hlas, ani to nebyl silný hlas; nicméně, i přesto, že to byl hlas ^bjemný, pronikal těm, kteří ho slyšeli, až do nitra, natolik, že nebylo jediné části jejich těla, kterou by neroztřásl; ano, pronikal jim až do nitra duše a způsobil, že jejich srdce hořelo.

4 A stalo se, že opět uslyšeli hlas, a nerozuměli mu.

5 A opět, potřetí uslyšeli hlas a otevřeli uši své, aby jej slyšeli; a oči jejich byly upřeny k zvuku jeho; a neochvějně pohlíželi k nebi, odkud onen zvuk přicházel.

6 A vizte, napotřetí hlasu, který slyšeli, porozuměli; a ten jim pravil:

7 Hle, můj ^amilovaný Syn, ^bv němž se mi dobře zalíbilo a v němž jsem oslavil jméno své – slyšte jej.

8 A stalo se, že když porozuměli, upřeli oči své opět vzhůru k nebi; a hle, ^auviděli Člověka sestupujícího s nebe; a byl oděn

v bělostné roucho; a sestoupil a stanul uprostřed nich; a oči celého zástupu se obrátily k němu a neodvažovali se otevřítí ústa svá, a to ani jeden k druhému, a nevěděli, co to znamená, neboť si mysleli, že se jim ukázal anděl.

9 A stalo se, že vztáhl ruku svou a promluvil k lidu řka:

10 Vizte, jsem Ježíš Kristus, o němž proroci svědčili, že přijde na svět.

11 A vizte, jsem ^asvětlo a život světa; a pil jsem z onoho hořkého ^bkalicha, který mi dal Otec, a Otce jsem oslavil v tom, že jsem na sebe ^cvzal hříchy světa, v čemž jsem vytrpěl ^dvůli Otce ve všech věcech od počátku.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, celý zástup padl k zemi; neboť se rozpomněli, že mezi nimi bylo ^aprorokováno, že po vystoupení svém do nebe se jim Kristus ukáže.

13 A stalo se, že k nim Pán promluvil řka:

14 Vstaňte a pojdte ke mně, abyste mohli ^avložití ruku svou v bok můj, a také abyste mohli ^bpocítiti stopy hřebů v rukou mých a v nohou mých, abyste mohli věděti, že já jsem ^cBůh Izraelský a Bůh celé ^dzemě a že jsem byl zabit pro hříchy světa.

15 A stalo se, že zástup předstoupil, a oni vkládali ruce své v jeho bok, a pocítili stopy

2a Hel. 14:20–27.

3a Deut. 4:33–36;

Hel. 5:29–33.

b 1. Král. 19:11–13;
NaS 85:6.

7a Mat. 3:17; 17:5;

JS–Ž 1:17.

b 3. Nefi 9:15.

8a 1. Nefi 12:6;

2. Nefi 26:1.

11a ^{pp} Světlo, světlo
Kristovo.

b Mat. 26:39, 42.

c Jan 1:29;

NaS 19:18–19.

d Marek 14:36;

Jan 6:38; NaS 19:2.

12a Alma 16:20.

14a Jan 20:27.

b Lukáš 24:36–39;
NaS 129:2.

c Iz. 45:3;

3. Nefi 15:5.

d 1. Nefi 11:6.

hřebů v rukou jeho a v nohou jeho; a to činili předstupující jeden po druhém, až předstoupili všichni a uviděli očima svýma a pocítili rukama svýma a věděli s jistotou a vydali svědectví, že "to je ten, o němž psali proroci, že má přijíti.

16 A když všichni předstoupili a sami byli svědky, zvolali jedním hlasem řkouce:

17 Hosana! Velebeno budiž jméno Boha Nejvyššího! A padli k nohám Ježíšovým a "uctívali ho.

18 A stalo se, že promluvil k "Nefimu (neboť Nefi byl v zástupu) a přikázal mu, aby předstoupil.

19 A Nefi vstal a předstoupil a sklonil se před Pánem a políbil mu nohy.

20 A Pán mu přikázal, aby vstal. A on vstal a stanul před ním.

21 A Pán mu pravil: Dávám ti "moc, abys ^bkřtil tento lid, až opět vystoupím do nebe.

22 A opět, Pán povolal "další a pravil jim totéž; a dal jim moc křtítí. A pravil jim: Tímto způsobem budete křtítí; a nebudou ^bžádné spory mezi vámi.

23 Vpravdě, pravím vám, že každého, kdo činí pokání z hříchů svých skrze "slova vaše

a ^bpřeje si býti pokřtěn ve jménu mém, tímto způsobem budete křtítí – vizte, sejdete do vody a "postavíte se v ní a ve jménu mém je pokřtíte.

24 A nyní vizte, toto jsou slova, která řeknete, oslovující je jménem, řkouce:

25 Maje "pravomoc danou mi Ježíšem Kristem, křtím tě ve jménu ^bOtce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

26 A pak je "ponoříte do vody a oni opět z vody vyjdou.

27 A tímto způsobem budete křtítí ve jménu mém; neboť vizte, vpravdě pravím vám, že Otec i Syn i Duch Svatý "jedno jsou; a já jsem v Otci a Otec ve mně a Otec a já jedno jsme.

28 A tak, jak jsem vám přikázal, budete křtítí. A nebudou mezi vámi žádné "spory, jako byly doposud; a také nebudou mezi vámi žádné spory ohledně bodů nauky mé, jako byly doposud.

29 Neboť vpravdě, vpravdě pravím vám, ten, kdo má ducha "sváru, není ode mne, ale je od ^bďábla, který je otcem sváru a podněcuje srdce lidí, aby se navzájem hněvivě svářili.

30 Vizte, naukou mou není podněcovati ke hněvu srdce lidská, jednoho proti druhému;

15a pp Ježíš Kristus – Kristova objevení se po smrti.

17a pp Uctívání, uctívati.

18a 3. Nefi 1:2, 10.

21a pp Moc.

^b pp Křest, křtítí.

22a 1. Nefi 12:7;

3. Nefi 12:1.

^b 3. Nefi 18:34.

23a 3. Nefi 12:2.

^b pp Křest, křtítí –

Podmínky pro křest.

^c 3. Nefi 19:10–13.

25a Mos. 18:13;

NaS 20:73.

pp Křest, křtítí –

Náležitá pravomoc.

^b pp Bůh, Božstvo.

26a pp Křest, křtítí –

Křest ponořením.

27a Jan 17:20–22.

3. Nefi 28:10;

Morm. 7:7;

NaS 20:28.

28a 1. Kor. 1:10;

Efez. 4:11–14;

NaS 38:27.

29a 2. Tim. 2:23–24;

Mos. 23:15.

pp Svár.

^b pjs, Efez. 4:26;

Mos. 2:32–33.

ale naukou mou je to, že takové věci mají skončiti.

31 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, budu vám oznamovati "nauku svou.

32 A toto je "nauka má, a je to nauka, kterou mi dal Otec; a já vydávám ^bsvědectví o Otci a Otec vydává svědectví o mně a "Duch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a já vydávám svědectví, že Otec přikazuje všem lidem, všude, aby činili pokání a věřili ve mne.

33 A každý, kdo ve mne věří a je "pokřtěn, bude ^bspasen; a to jsou ti, kteří "zdědí království Boží.

34 A kdo ve mne nevěří a není pokřtěn, bude zatracen.

35 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a vydávám o ní svědectví od Otce; a každý, kdo "věří ve mne, věří i v Otce; a tomu Otec vydá svědectví o mně, neboť ho navštíví ^bohněm a "Duchem Svatým.

36 A tak vydá Otec svědectví o mně a Duch Svatý mu vydá svědectví o Otci a o mně; neboť Otec a já a Duch Svatý jedno jsme.

37 A opět, pravím vám, musíte činiti pokání a "státi se jako malé děti a býti pokřtěni ve jménu mém, jinak nemůžete tyto věci nikterak obdržeti.

38 A opět, pravím vám, musíte

činiti pokání a býti pokřtěni ve jménu mém a státi se jako malé děti, jinak nemůžete nikterak zděditi království Boží.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že toto je nauka má a každý, kdo na ní "staví, staví na skále mé a ^bbrány pekelné ho nepřemohou.

40 A kdokoli bude oznamovati více nebo méně nežli toto a bude to utvrzovati jako nauku mou, ten přichází od zlého, a není postaven na skále mé; ale staví na "písčítých základech a brány pekelné stojí otevřeny, aby takového přijaly, když na něho přijdou záplavy a udeří větry.

41 Tudíž, jděte k tomuto lidu a oznamujte slova, jež jsem promlouval, až do končin země.

KAPITOLA 12

Ježíš povolává Dvanáct a pověřuje je – Pronáší k Nefitům řeč podobnou Kázání na hoře – Pronáší blahoslavenství – Jeho učení přesahuje zákon Mojžíšův a je mu nadřazeno – Lidem je přikázáno, aby byli dokonalí tak, jako je dokonalý on a jeho Otec – Porovnej s Matoušem 5. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že když Ježíš pravil tato slova Nefimu a těm, kteří byli povoláni (nyní, počet těch, kteří byli povoláni a obdrželi

31a 2. Nefi 31:2–21.

32a pp Nauka Kristova.

b 1. Jan. 5:7

c 3. Nefi 28:11;
Eter 5:4.

33a Marek 16:16.

pp Křest, křtítí – Je nezbytný.

b pp Spasení.

c pp Celestiální sláva.

35a Eter 4:12.

b 3. Nefi 9:20; 12:2.

c pp Duch Svatý.

37a Marek 10:15;

Lukáš 18:17;

Mos. 3:19;

3. Nefi 9:22.

39a Mat. 7:24–29;

Hel. 5:12.

pp Skála.

b 3. Nefi 18:12–13.

40a 3. Nefi 14:24–27.

moc a pravomoc křtítí, byl "dvanáct), a vizte, vztáhl ruku svou k zástupu a zvolal k nim řka: ^bPožehnaní budete, budete-li dbáti slov těchto dvanácti, které jsem "vyvolil z prostředku vás, aby vám žehnali a byli služebníky vašimi; a jim jsem dal moc, aby vás mohli křtítí vodou; a poté, co budete pokřtěni vodou, vizte, pokřtím vás ohněm a Duchem Svatým; tudíž budete požehnaní, uvěříte-li ve mne a budete-li pokřtěni poté, co jste mne viděli a víte, že jsem.

2 A opět, požehnanější jsou ti, kteří "uvěří ve slova vaše, protože dosvědčíte, že jste mne viděli a že víte, že jsem. Ano, požehnaní jsou ti, kteří uvěří ve slova vaše a ^bsestoupí do hlubin pokory a budou pokřtěni, neboť budou navštíveni "ohněm a Duchem Svatým a obdrží odpuštění hříchů svých.

3 Ano, požehnaní jsou "chudí duchem, kteří ^bpřicházejí ke mně, neboť jejich je království nebeské.

4 A opět, požehnaní jsou všichni ti, kteří truchlí, neboť oni budou utěšeni.

5 A požehnaní jsou "mírní, neboť oni zdědí ^bzemí.

6 A požehnaní jsou všichni ti,

kteří "lační a ^bžízní po "spravedlivosti, neboť oni budou naplněni Duchem Svatým.

7 A požehnaní jsou "milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.

8 A požehnaní jsou všichni "čistí v srdci, neboť oni ^buvidí Boha.

9 A požehnaní jsou všichni "mírotvorci, neboť oni budou nazváni ^bdětmi Božími.

10 A požehnaní jsou všichni ti, kteří jsou "pronásledováni pro jméno mé, neboť jejich je království nebeské.

11 A požehnaní jste, když vám lidé budou spílati a budou vás pronásledovati a budou proti vám lživě mluvití všeliké druhy zla, pro mne;

12 Neboť budete mítí velikou radost a budete nesmírně veselí, neboť veliká bude "odměna vaše v nebi; neboť tak pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.

13 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli "solí země; avšak pozbude-li sůl chuti své, čím bude země osolena? Sůl pak nebude dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidí.

14 Vpravdě, vpravdě pravím vám, dávám vám, abyste byli světlem tomuto lidu. Město,

12 1a 3. Nefi 13:25.

b PP Požehnaní, požehnaný, požehnati.

c PP Povolání, povoláný Bohem, povolati.

2a NaS 46:13–14.

PP Věřiti, víra.

b Eter 4:13–15.

c 3. Nefi 11:35; 19:13.

3a NaS 56:17–18.

PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

b Mat. 11:28–30.

5a Řím. 12:16;

Mos. 3:19.

PP Mírnost, mírný.

b PP Země.

6a 2. Nefi 9:51; Enos 1:4.

b Jer. 29:13.

c Přísl. 21:21.

7a PP Milosrdenství,

milosrdný.

8a PP Čistota, čistý, nečistý.

b NaS 93:1.

9a PP Mírotvorce.

b PP Synové a dcery Boží.

10a NaS 122:5–9.

PP Pronásledování, pronásledovati.

12a Eter 12:4.

13a NaS 101:39–40.

PP Sůl.

kteří leží na hoře, nemůže býti skryto.

15 Vizte, rozsvěčují lidé “svíce a staví ji pod kbelec? Nikoli, ale na svícen a dává světlo všem, kteří jsou v domě.

16 Tudíž, nechtě tak “světlo vaše svítí před tímto lidem, aby mohli viděti dobré skutky vaše a oslavovati Otce vašeho, který jest v nebi.

17 Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušiti zákon nebo proroky. Nepřišel jsem zrušiti, ale naplniti.

18 Neboť vpravdě pravím vám, ani jedna literka, ani jedna čárka ze “zákona nepominula, ale ve mně byl celý naplněn.

19 A vizte, dal jsem vám zákon a přikázání Otce svého, abyste věřili ve mne a abyste činili pokání z hříchů svých a šli ke mně se “srdcem zlomeným a s duchem zkroušeným. Vizte, přikázání máte před sebou, a ^bzákon je naplněn.

20 Tudíž pojděte ke mně a buďte spaseni; neboť vpravdě pravím vám, že pokud nebudete zachovávat přikázání má, jež jsem vám v této době přikázal, v žádném případě nevstoupíte do království nebeského.

21 Slyšeli jste, že ti ve starých časech říkali, a je to i před vámi napsáno, “nezabiješ, a každý, kdo zabije, bude v nebezpečí soudu Božího;

22 Ale já vám pravím, že

každý, kdo se hněvá na bratra svého, bude v nebezpečí soudu jeho. A každý, kdo řekne bratru svému: Rácha, bude v nebezpečí soudu před radou; a každý, kdo řekne: Ty blázne, bude v nebezpečí pekelného ohně.

23 Tudíž, přijdeš-li ke mně nebo budeš-li si přát jíti ke mně a rozpomeněš-li se, že bratr tvůj má něco proti tobě –

24 Jdi cestou svou k bratru svému a nejprve se “smiř s bratrem svým a potom pojdě ke mně s celým úmyslem srdce, a já tě přijmu.

25 Dohodni se s protivníkem svým rychle, dokud jsi s ním na cestě, aby se tě někdy nezmocnil a ty jsi nebyl uvržen do vězení.

26 Vpravdě, vpravdě pravím tobě, že na žádný způsob odtud nevyjdeš, dokud nezaplatíš do posledního séninu. A zatímco jste ve vězení, můžete splatiti byt i jediný “sénin? Vpravdě, vpravdě pravím vám: Nikoli.

27 Vizte, ti ze starých časů napsali: “Neziczizoložíš;

28 Ale já vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu, aby jí byl “žádstiv, již ziczizoložil v srdci svém.

29 Vizte, dávám vám přikázání, abyste nestrpěli žádné z těchto věcí, aby vstoupila do “srdce vašeho;

30 Neboť je lépe, abyste tyto věci v sobě popřeli, čímž

15a Lukáš 8:16.

16a 3. Nefi 18:24.

18a PP Zákon Mojžíšův.

19a 3. Nefi 9:20.

PP Zlomené srdce.

b 3. Nefi 9:17.

21a Ex. 20:13;

Mos. 13:21;

NaS 42:18.

24a PP Odpustiti.

26a Alma 11:3.

27a 2. Nefi 9:36;

NaS 59:6.

28a NaS 42:23.

PP Žádstiv býtí,
žádstivost.

29a Skut. 8:22.

vezmete "kříž svůj, nežli abyste byli uvrženi do pekla.

31 Je psáno, že každý, kdo zapudí manželku svou, nechť jí dá lístek "rozvodový.

32 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že každý, kdo "zapudí manželku svou, kromě příčiny ^bsmilstva, uvádí ji k tomu, aby ^czvizoložila; a každý, kdo se ožení s tou, která je rozvedená, cizoloží.

33 A opět je psáno: Nebudeš přísahati křivě, ale budeš "přísahey své Pánu plniti;

34 Ale vpravdě, vpravdě pravím vám, "nepřisahejte vůbec; ani při nebi, neboť to je Božím trůnem;

35 Ani při zemi, neboť ta je podnožím jeho;

36 Ani při hlavě své nebudeš přísahati, neboť nemůžeš učiniti jediný vlas černým nebo bílým.

37 Ale nechť je řeč vaše: Ano, ano; Ne, ne; neboť cokoli přichází navíc nežli toto, je zlé.

38 A vizte, je psáno: "Oko za oko a zub za zub.

39 Ale já vám pravím, že nebudete "odporovati zlému, ale když tě kdokoli udeří v pravou tvář tvou, ^bnastav mu i druhou;

40 A kdyby se s tebou někdo soudil a vzal košili tvou, nech mu i plášť svůj.

41 A kdokoli tě bude nutiti jíti míli, jdi s ním dvě.

42 "Dej tomu, kdo tě prosí, a od toho, kdo by si chtěl od tebe vypůjčiti, se neodvracej.

43 A vizte, také je psáno, že budeš milovati bližního svého a nenáviděti nepřítele svého;

44 Ale vizte, já vám pravím: Milujte "nepřátele své, žehnejte těm, kteří vám zlořečí, čiňte dobro těm, kteří vás nenávidí, a ^bmodlete se za ty, kteří vás zneužívají a pronásledují;

45 Abyste mohli býti dětmi Otce svého, který je v nebi; neboť on dává slunci svému vycházeti nad zlé i nad dobré.

46 Tudíž tyto věci, jež byly ve starých časech a jež byly pod zákonem, jsou všechny ve mně naplněny.

47 "Staré věci pominuly a všechny věci jsou nové.

48 Tudíž bych chtěl, abyste byli "dokonalí, dokonce jako já nebo jako Otec váš, který je v nebi, dokonalý je.

KAPITOLA 13

Ježíš učí Nefity Pánově modlitbě – Mají si ukládati poklady v nebi – Dvanácti přikazuje, aby se při své službě nezabývali myšlenkou na věci časné – Porovnej s Matoušem 6. Kolem roku 34 po Kr.

VPRAVDĚ, vpravdě pravím, že bych chtěl, abyste dávali

30a Mat. 10:38; 16:24;

Lukáš 9:23.

31a PP Rozvod.

32a PP Marek 10:11–12.

b PP Smilstvo.

c PP Cizoložství.

33a PP Přísahea.

34a PP Znesvěcení.

38a Lev. 24:20.

39a 3. Nefi 6:13;

4. Nefi 1:34;

NaS 98:23–32.

b PP Trpělivost.

42a Jákob 2:17–19;

Mos. 4:22–26.

44a Přísl. 24:17;

Alma 48:23.

b Skut. 7:59–60.

47a 3. Nefi 15:2, 7;

NaS 22:1.

48a Mat. 5:48;

3. Nefi 27:27.

PP Dokonalý.

“almužny chudým; ale mějte se na pozoru, abyste nedávali almužny své před lidmi, abyste od nich byli viděni; jinak nemáte žádnou odměnu od Otce svého, který je v nebi.

2 Tudíž, když budete dávat almužny, nevytrubujte před sebou, jako to činí pokrytci v synagogách a na ulicích, aby měli “slávu lidskou. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

3 Ale když ty dáváš almužny, nechť levice tvá neví, co činí pravice tvá;

4 Aby almužny tvé mohly býti v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

5 A když se “modlíš, nebudeš to činiti jako pokrytci, neboť ti se rádi modlí stojíce v synagogách a na nárožích, aby mohli býti viděni lidmi. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

6 Ale ty, když se modlíš, vejdi do komůrky své, a když jsi zavřel dveře své, modli se k Otci svému, který je v skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

7 Ale když se modlíte, nepoužívejte prázdná opakování jako pohané, neboť ti se domnívají, že budou vyslyšeni pro mnohomluvnost svou.

8 Nebuďte tudíž jako oni, neboť Otec váš “ví, čeho je vám zapotřebí, ještě dříve, nežli ho požádáte.

9 Tímto “způsobem se tudíž

“modlete: “Otče náš, který jsi v nebi, posvěceno buď jméno tvé.

10 Staň se vůle tvá na zemi, jako na nebi.

11 A odpusť nám viny naše, jako my odpouštíme viníkům svým.

12 A “neuved' nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého.

13 Neboť tvé jest království i moc i sláva, na věky. Amen.

14 Neboť “odpusťte-li lidem přestupky jejich, i vám odpustí nebeský Otec váš;

15 Neodpusťte-li však lidem přestupky jejich, ani Otec váš neodpusťí přestupky vaše.

16 Nadto, když se “postíte, nebuďte jako pokrytci zasmušilí, neboť oni zachmuřují tvář svou, aby ukázali lidem, že se postí. Vpravdě pravím vám, mají odměnu svou.

17 Avšak ty, když se postíš, pomaz hlavu svou a umyj tvář svou;

18 Abys neukazoval lidem, že se postíš, ale Otci svému, který je v “skrytu; a Otec tvůj, který vidí v skrytu, tě odmění zjevně.

19 Neukládejte si poklady na zemi, kde ničí mol a rez a kde se dobývají zloději a kradou.

20 Ale ukládejte si “poklady v nebi, kde mol ani rez neničí a kde se zloději nedobývají ani nekradou.

21 Neboť kde je poklad váš, tam bude i srdce vaše.

22 “Světlem těla je oko; je-li

13 1a PP Almužna, dávání almužny.
2a NaS 121:34–35.
5a PP Modlitba.
8a NaS 84:83.
9a Mat. 6:9–13.

b PP Modlitba.
c PP Bůh, Božstvo – Bůh Otec.
12a PJS, Mat. 6:14.
14a Mos. 26:30–31;
NaS 64:9.

PP Odpustiti.
16a Iz. 58:5–7.
PP Postiti se, půst.
18a NaS 38:7.
20a Hel. 5:8; 8:25.
22a NaS 88:67.

tudíž oko tvé čisté, celé tělo bude naplněno světlem.

23 Avšak je-li oko tvé zlé, celé tělo tvé bude naplněno temnotou. Je-li tudíž světlo, které je v tobě, temnotou, jak veliká je to temnota!

24 Nikdo nemůže "sloužiti dvěma pánům; neboť buď bude jednoho nenáviděti a druhého milovati, anebo jednoho se přidrží a druhým pohrdne. Nemůžete sloužiti Bohu i mamonu.

25 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, pohlédl na oněch dvanáct, které si vyvolil, a pravil jim: Pamatujte na slova, jež jsem promlouval. Neboť vizte, vy jste ti, které jsem si vyvolil, abyste "sloužili tomuto lidu. Tudíž, pravím vám: ^bNevěnujte žádnou myšlenku životu svému, co budete jísti nebo co budete píti; ani tělu svému, čím se odějete. Není snad život více nežli pokrm a tělo více nežli oděv?

26 Pohleďte na ptáky ve vzduchu, vždyť nesají ani nežnou ani neshromažďují do stodol; a přece je nebeský Otec váš živí. Nejste snad o mnoho cennější?

27 Kdo z vás může přemýšlením přidati loket k postavě své?

28 A proč myslíte na oděv? Pohleďte na lilie polní, jak rostou; nepracují ani nepředou;

29 A přece, pravím vám, že vpravdě Šalomoun v celé slávě své nebyl oděn tak, jako jedna z nich.

30 Pročež, odívá-li Bůh tak

trávu polní, která dnes je a zítra bude vhozena do pece, právě tak oděje vás, nebudete-li malé víry.

31 Tudíž, nevěnujte tomu žádnou myšlenku řkouce: Co budeme jísti? Nebo: Co budeme píti? Nebo: Čím se odějeme?

32 Neboť nebeský Otec váš ví, že máte zapotřebí všech těchto věcí.

33 Ale hledejte nejprve "království Boží a spravedlivost jeho a všechny tyto věci vám budou přidány.

34 Nevěnujte tudíž žádnou myšlenku zítřku, neboť zítřek se postará o věci své sám. Dosti je zla na jednom dni.

KAPITOLA 14

Ježíš přikazuje: Nesuďte; prostě Boha; varujte se falešných proroků – Přislubuje spasení těm, kteří činí vůli Otce – Porovnej s Matoušem 7. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil se opět k zástupu a otevřel opět ústa svá řka k němu: Vpravdě, vpravdě pravím vám, "nesuďte, abyste nebyli souzeni.

2 "Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni; a jakou měrou měříte, tou zase bude odměřeno vám.

3 A proč vidíš smítko, které je v oku bratra tvého, avšak trámu, který je v tvém vlastním oku, si nevšímáš?

24a 1. Sam. 7:3.

25a pp Sloužiti, služba.
b Alma 31:37–38;

NaS 84:79–85.

33a Lukáš 12:31.

14 1a pjs, Mat. 7:1–2;

Jan 7:24.

2a Morm. 8:19.

4 Nebo jak můžeš říci bratru svému: Dovol, ať vyjmu smítko z oka tvého – a viz, trám je v tvém vlastním oku?

5 Ty pokrytče, nejprve vyjmi "trám ze svého vlastního oka; a pak budeš jasně viděti, abys vyňal smítko z oka bratra svého.

6 Nedávejte to, co je "svaté, psům a neházejte perly své před svině, aby je nepošlapaly nohama svýma a neobrátily se a neroztrhaly vás.

7 "Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; klepejte, a bude vám otevřeno.

8 Neboť každý, kdo prosí, dostává; a ten, kdo hledá, nalézá; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.

9 Nebo je snad mezi vámi člověk, jenž, jestliže syn jeho poprosí o chléb, mu dá kámen?

10 Nebo jestliže poprosí o rybu, mu dá hada?

11 Víte-li tedy vy, jsouce zlí, jak dávatí dětem svým dobré dary, oč mnohem více bude Otec váš, který je v nebi, dávatí dobré věci těm, kteří ho prosí?

12 Tudiž, všechny věci, jakkoli byste chtěli, aby lidé činili vám, "čiňte právě tak jim, neboť toto je zákon i proroci.

13 Vstupujte "těsnou branou; neboť prostorná je brána a ^bširoká je cesta, která vede do záhuby, a mnoho je těch, kteří tudy vcházejí;

14 Protože těsná je "brána a ^búzká je cesta, která vede k životu, a "málo je těch, kteří ji nalézají.

15 Varujte se "falešných proroků, kteří k vám přicházejí v rouše beránčím, ale uvnitř jsou draví vlci.

16 Po ovoci jejich poznáte je. Sbírají snad lidé hrozny z trní a fíky z bodláci?

17 Právě tak každý dobrý strom nese dobré ovoce; ale zkažený strom nese ovoce zlé.

18 Dobrý strom nemůže nésti zlé ovoce ani zkažený strom nemůže nésti ovoce dobré.

19 Každý strom, který "nenese dobré ovoce, bývá poražen a uvržen do ohně.

20 Pročež, po "ovoci jejich poznáte je.

21 Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vstoupí do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli Otce mého, který je v nebi.

22 Mnozí mi "řeknou v onen den: Pane, Pane, což jsme neprorokovali ve jménu tvém a ve jménu tvém nevyvíkali d'áblý a ve jménu tvém nevykonali mnoho podivuhodných skutků?

23 A tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás "neznal; ^bodejděte ode mne, vy, kteří činíte nepravost.

24 Tudiž každého, kdo slyší tato slova má a činí podle nich, připodobním k moudrému

5a Jan 8:3–11.
6a pp Svatý.
7a 3. Nefi 27:29.
pp Modlitba.
12a pp Soucit.
13a Lukáš 13:24;
3. Nefi 27:33.
b NaS 132:25.

14a 2. Nefi 9:41;
31:9, 17–18;
NaS 22:1–4.
b 1. Nefi 8:20.
c 1. Nefi 14:12.
15a Jer. 23:21–32;
2. Nefi 28:9, 12, 15.
19a Mat. 3:10;

Alma 5:36–41;
NaS 97:7.
20a Lukáš 6:43–45;
Moroni 7:5.
22a Alma 5:17.
23a Mos. 5:13; 26:24–27.
b Lukáš 13:27.

muži, který dům svůj vystavěl na "skále –

25 A spadl "déšť a přišly záplavy a vály větry a udeřily na dům; a ten ^bnespadl, neboť založen byl na skále.

26 A každý, kdo slyší tato slova má, a nečiní podle nich, připodobněn bude k pošetilci, který dům svůj vystavěl na "písku –

27 A spadl déšť a přišly záplavy a duly větry a udeřily na dům; a ten spadl a pád jeho byl veliký.

KAPITOLA 15

Ježíš oznamuje, že zákon Mojžíšův je v něm naplněn – Nefité jsou ony další ovce, o kterých mluvil v Jeruzalémě – Pro nepravost Pánův lid v Jeruzalémě neví o rozptýlených ovcích Izraele. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, rozhlédl se po zástupu a pravil jim: Vizte, slyšeli jste to, čemu jsem učil, nežli jsem vystoupil k Otci svému; tudíž, každého, kdo na tato slova má pamatuje a "činí podle nich, ^bpozvednu posledního dne.

2 A stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, vycítil, že jsou mezi nimi někteří, kteří se podivují a říkají si, co si přeje

ohledně "zákona Mojžíšova; neboť neporozuměli slovům, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.

3 A on jim pravil: Nepodivujte se, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly a že všechny věci jsou nové.

4 Vizte, pravím vám, že "zákon, který byl dán Mojžíšovi, je naplněn.

5 Vizte, "já jsem ten, který zákon dal, a já jsem ten, který učinil smlouvu s lidem svým Izraelem; tudíž, ve mně je zákon naplněn, neboť jsem přišel, abych zákon ^bnaplnil; tudíž je mu konec.

6 Vizte, "neruším proroky, neboť všichni ti, kteří nebyli naplněni ve mně, vpravdě pravím vám, všichni budou naplněni.

7 A proto, že jsem vám pravil, že staré věci pominuly, neruším to, co bylo promlouváno o věcech, jež přijdou.

8 Neboť vizte, "smlouva, kterou jsem učinil s lidem svým, není ještě zcela naplněna; ale zákon, který byl dán Mojžíšovi, ve mně končí.

9 Vizte, já jsem "zákon a ^bsvětlo. Hleďte ke mně a vytrvejte do konce a budete "čítí; neboť tomu, kdo ^dvytrvá do konce, dám věčný život.

10 Vizte, dal jsem vám "příkázání; tudíž příkázání má

24a PP Skála.

25a Alma 26:6;
Hel. 5:12.

b Přísl. 12:7.

26a 3. Nefi 11:40.

15 1a Jakub 1:22.

b 1. Nefi 13:37;

NaS 5:35.

2a PP Zákon Mojžíšův.

4a Mos. 13:27–31;
3. Nefi 9:17–20.

5a 1. Kor. 10:1–4;

3. Nefi 11:14.

PP Jehova.

b Alma 34:13.

6a 3. Nefi 23:1–5.

8a 3. Nefi 5:24–26.

9a 2. Nefi 26:1.

b PP Světlo, světlo
Kristovo.

c Jan 11:25;

NaS 84:44.

d PP Vytrvatí.

10a 3. Nefi 12:20.

zachovávejte. A toto je zákon i proroci, neboť oni vpravdě^bsvědčili o mně.

11 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, řekl oněm dvanácti, které vyvolil:

12 Vy jste učedníky mými; a jste světlem tomuto lidu, který je zbytkem domu^aJozefova.

13 A vizte, toto je^azemě dědicství vašeho; a Otec ji dal vám.

14 A nikdy mi Otec nedal příkázání, abych to^ařekl bratřím vašim v Jeruzalémě.

15 Ani mi nikdy Otec nedal příkázání, abych jim pověděl o^ajiných kmenech domu Izraele, které Otec vyvedl ze země.

16 Otec mi přikázal, abych jim pověděl pouze toto:

17 Že mám další ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivésti a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden^apastýř.

18 A nyní, pro tvrdošijnost a nevíru oni slovům mým^aneporozuměli; tudíž mi Otec přikázal, abych jim o této věci více neřekl.

19 Ale vpravdě pravím vám, že Otec mi přikázal, a já vám to říkám, že vy jste byli odděleni z prostředku jejich pro nepravost jejich; tudíž pro nepravost svou o vás nevědí.

20 A vpravdě opět vám pravím, že i jiné kmeny od nich

Otec oddělil; a pro nepravost svou o nich nevědí.

21 A vpravdě pravím vám, že vy jste ti, o kterých jsem pravil: Mám^adalší ovce, které nejsou z tohoto stáda; i ty musím přivésti a ony uslyší hlas můj; a bude jedno stádo a jeden pastýř.

22 A oni mi nerozuměli, neboť se domnívali, že to jsou^apohané; neboť neporozuměli, že pohané mají býti^bobráceni skrze kázání jejich.

23 A nerozuměli mi, když jsem pravil, že ony uslyší hlas můj; a neporozuměli mi, že^apohané nikdy nemají uslyšeti hlas můj – že se jim nemám projevit, leda skrze^bDucha Svatého.

24 Ale vizte, vy jste slyšeli^ahlas můj, a také jste mne viděli; a jste ovce moje a jste počítáni mezi ty, které mi Otec^bdal.

KAPITOLA 16

Ježíš navštíví další ze ztracených ovcí Izraele – V posledních dnech se evangelium dostane k pohanům a poté k domu Izraele – Pánův lid okem v oko uzří, až on opět přivede Sion. Kolem roku 34 po Kr.

A VPRAVDĚ, vpravdě pravím vám, že mám^adalší ovce, které nejsou z této země, ani ze země Jeruzalém, ani v žádných

10b Mos. 13:33.

12a pp Jozef, syn Jákobův.

13a 1. Nefi 18:22–23.

14a 3. Nefi 5:20.

15a 3. Nefi 16:1–4.

pp Izrael – Deset ztracených kmenů

Izraele.

17a pp Dobrý pastýř.

18a NaS 10:59.

21a Jan 10:14–16.

22a pp Pohané.

b Skut. 10:34–48.

23a Mat. 15:24.

b 1. Nefi 10:11.

pp Duch Svatý.

24a Alma 5:38;

3. Nefi 16:1–5.

b Jan 6:37; NaS 27:14.

16 1a 3. Nefi 15:15.

pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

částech v okolí oné země, kde jsem sloužil.

2 Neboť ti, o nichž mluvím, jsou ti, kteří hlasu mého ještě neslyšeli; aniž jsem se jim někdy projevil.

3 Ale obdržel jsem od Otce příkázání, abych k "nim šel, a že budou slyšeti hlas můj a budou počítáni mezi ovce mé, aby mohlo býti jedno stádo a jeden pastýř; tudíž jdu, abych se jim ukázal.

4 A příkazuji vám, abyste zapísali tato "slova, až odejdu, aby pakliže lid můj v Jeruzalémě, ti, kteří mne viděli a byli se mnou ve službě mé, nepožádá Otce ve jménu mém, aby mohli o vás obdržeti znalost skrze Ducha Svatého, a také o jiných kmelech, o kterých nevědí, aby tato slova, která zapíšete, byla zachována a byla ukázána ^bpohanům, aby skrze plnost pohanů mohl býti zbytek semene jejich, který bude rozptýlen po tváři země pro svou nevíru, přiveden, neboli aby mohl býti přiveden k ^cpoznání mne, Vykupitele svého.

5 A tehdy je "shromáždím ze čtyř stran země; a tehdy naplním ^bsmlouvu, kterou Otec učinil se všemi lidmi z ^cdomu Izraele.

6 A požehnání jsou "pohané pro víru svou ve mne skrze ^bDucha

Svatého, který jim svědčí o mně a o Otci.

7 Vizte, pro víru jejich ve mne, praví Otec, a pro nevíru tvou, ó dome Izraele, přijde v "poslední den pravda k pohanům, aby jim byla oznámena plnost těchto věcí.

8 Ale běda, praví Otec, nevěřícím pohanům – neboť i přesto, že přišli na tvář této země a "rozptýlili lid můj, který je z domu Izraele; a lid můj, který je z domu Izraele, byl ^bvyvrhován z prostředku jejich a pošlapáván nohama jejich;

9 A pro milosrdenství Otcova vůči pohanům a také soudy Otcovy na lidu mém, který je z domu Izraele, vpravdě, vpravdě pravím vám, že po tom všem a poté, co jsem dal, aby lid můj, který je z domu Izraele, byl bit a sužován a "pobíjen a vyvrhován z prostředku jejich a byl jimi nenáviděn a byl mezi nimi za usyknutí a pořekadlo –

10 A tak mi Otec příkazuje, abych vám pravil: V onen den, kdy pohané budou hřešiti proti evangeliu mému a budou zavrhovati plnost evangelia mého a budou se "povyšovati v pýše srdce svého nade všechny národy a nade všechen lid celé země a budou plni všelikých lží a podvodů a zlomyslností a všelikého pokrytectví a vražd a

3a 3. Nefi 17:4.

4a pp Písma.

b 1. Nefi 10:14;

3. Nefi 21:6.

c Ezech. 20:42–44;

3. Nefi 20:13.

5a pp Izrael –

Shromáždění

Izraele.

b 3. Nefi 5:24–26.

c 1. Nefi 22:9;

3. Nefi 21:26–29.

6a 1. Nefi 13:30–42;

2. Nefi 30:3.

b 2. Nefi 32:5;

3. Nefi 11:32, 35–36.

pp Duch Svatý.

7a pp Znovuzřízení evangelia.

8a 1. Nefi 13:14;

Morm. 5:9, 15.

b 3. Nefi 20:27–29.

9a Amos 9:1–4.

10a Morm. 8:35–41.

^bkněžských lstivostí a smilstev a tajných ohavností; a budou-li činiti všechny tyto věci a budou-li zavrhovati plnost evangelia mého, vizte, praví Otec, odeberu plnost evangelia svého z prostředku jejich.

11 A pak “vzpomenu na smlouvu svou, kterou jsem učinil s lidem svým, ó dome Izraele, a evangelium své přinesu jemu.

12 A ukáži ti, ó dome Izraele, že pohané nad tebou nebudou mítí moci; ale vzpomenu na smlouvu svou s tebou, ó dome Izraele, a ty dojdeš “poznání plnosti evangelia mého.

13 Ale když budou pohané činiti pokání a vrátí se ke mně, praví Otec, vizte, budou “počítáni mezi lid můj, ó dome Izraele.

14 A já nestrpím, aby lid můj, který je z domu Izraele, šel mezi ně a pošlapal je, praví Otec.

15 Ale když se ke mně neobráťí a nebudou poslouchati hlas můj, dovolím jim, ano, dovolím lidu svému, ó dome Izraele, aby šel mezi ně a “pošlapal je, a oni budou jako sůl, která ztratila chuť svou, která pak není dobrá k ničemu, nežli aby byla vyvržena a pošlapána nohama lidu mého, ó dome Izraele.

16 Vpravdě, vpravdě pravím vám, tak mi Otec přikázal – že mám dáti tomuto lidu tuto zemi jako dědictví jejich.

17 A pak se naplní “slova pro roka Izaiáše, která praví:

18 “Strážní ^btvoji pozdvihnou hlas; společným hlasem zpívati budou, neboť okem v oko udrží, až Pán opět přivede Sion.

19 Propukněte v radost, zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Pán utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

20 Pán obnažil svaté rámě své v očích všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení Boží.

KAPITOLA 17

Ježíš vede lidi k tomu, aby přemítali o jeho slovech a modlili se o porozumění – Uzdravuje jejich nemocné – Modlí se za lid užívaje jazyka, který nemůže býti napsán – Anděl slouží jejich maličkým, které obklopuje oheň. Kolem roku 34 po Kr.

VIZTE nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, rozhlédl se opět kolem po zástupu a pravil jim: Vizte, “čas můj je na dosah.

2 Cítím, že jste slabí, že nemůžete “porozuměti všem slovům mým, jež mi Otec přikázal, abych k vám v tuto dobu promluvil.

3 Tudíž, jděte do domova svého a “přemítejte o věcech, o kterých jsem mluvil, a prostě

10b 2. Nefi 26:29.

11a 3. Nefi 21:1–11;
Morm. 5:20.

12a Hel. 15:12–13.

13a Gal. 3:7, 29;

1. Nefi 15:13–17;

2. Nefi 10:18;

3. Nefi 30:2;

Abr. 2:9–11.

15a Mich. 5:8–15;
3. Nefi 20:16–19;

21:12–21;

NaS 87:5.

17a 3. Nefi 20:11–12.

18a Ezech. 33:1–7.

pp Bdití, strážní.

b Iz. 52:8–10.

17 1a Tj. navrátiti se
k Otcí. Viz v. 4.

2a Jan 16:12;

NaS 78:17–18.

3a pp Přemítati.

Otce ve jménu mém, abyste porozuměli, a ^bpřipravte mysl svou na ^czítřek a já k vám opět přijdu.

4 Ale nyní „jdu k Otci, a také abych se ^bukázal ^cztraceným kmenům Izraele, neboť pro Otce nejsou ztraceny, neboť on ví, kam je odvedl.

5 A stalo se, že když Ježíš takto promluvil, opět se rozhlédl po zástupu a spatřil, že pláčí a upřeně na něho hledí, jako by ho chtěli prositi, aby s nimi zůstal ještě chvíli.

6 A on jim pravil: Vizte, nitro mé je naplněno „soucitem vůči vám.

7 Máte mezi sebou nějaké, kteří jsou nemocní? Přiveďte je sem. Máte nějaké, kteří jsou chromí nebo slepí nebo kulhající nebo zmrzačení nebo malomocní nebo ochrnutí nebo kteří jsou hlušší anebo jakkoli sužovaní? Přiveďte je sem a já je uzdravím, neboť mám s vámi soucit; nitro mé je plné milosrdenství.

8 Neboť cítím, že si přejete, abych vám ukázal to, co jsem učinil bratřím vašim v Jeruzalémě, neboť vidím, že ^avíra vaše ^bpostačuje k tomu, abych vás uzdravil.

9 A stalo se, že když takto promluvil, celý zástup předstoupil s nemocnými svými a sužovanými svými a chromými svými a se slepými svými a s němými

svými a se všemi těmi, kteří byli jakkoli sužováni; a on „uzdravil každého, jak před něho byli předvedeni.

10 A oni všichni, jak ti, kteří byli uzdraveni, tak ti, kteří byli zdraví, se sklonili u jeho nohou a uctívali ho; a všichni, kteří pro zástup mohli přijíti, „líbali jeho nohy, natolik, že smáčeli jeho nohy svými slzami.

11 A stalo se, že přikázal, aby byly přivedeny jejich „malé děti.

12 Tak přivedli své malé děti a posadili je na zem okolo něho a Ježíš stál uprostřed; a zástup ustoupil, až k němu byly všechny přivedeny.

13 A stalo se, že když byly všechny přivedeny a Ježíš stál uprostřed, přikázal zástupu, aby ^a„poklekl na zem.

14 A stalo se, že když poklekli na zem, Ježíš v nitru svém zasténal a pravil: Otče, jsem ^a„zarmoucen pro zlovolnost lidu domu Izraele.

15 A když pravil tato slova, on sám také poklekl na zem; a vizte, modlil se k Otci, a věci, jež se modlil, nemohou býti napsány, a zástup, který ho slyšel, to dosvědčil.

16 A tímto způsobem svědčí: ^a„Oko nikdy nevidělo ani ucho nikdy dříve neslyšelo tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli a slyšeli Ježíše promlouvati k Otci;

3b NaS 132:3.

c 3. Nefi 19:2.

4a 3. Nefi 18:39.

b 3. Nefi 16:1–3.

c PP Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

6a PP Soucit.

8a Lukáš 18:42.

b 2. Nefi 27:23;

Eter 12:12.

9a Mos. 3:5;

3. Nefi 26:15.

10a Lukáš 7:38.

11a Mat. 19:13–14;

3. Nefi 26:14, 16.

13a Lukáš 22:41;

Skut. 20:36.

14a Mojž. 7:41.

16a Iz. 64:4; 1. Kor. 2:9;

NaS 76:10, 114–119.

17 A žádný “jazyk nemůže vypovědět ani nikdo nemůže napsati ani srdce lidské si nemůže představit tak veliké a podivuhodné věci, jaké jsme viděli i slyšeli Ježíše promlouvati; a nikdo si neumí představit onu radost, která naplnila duši naši ve chvíli, kdy jsme ho slyšeli modliti se za nás k Otci.

18 A stalo se, že když se Ježíš ustal k Otci modliti, povstal; ale “radost zástupu byla tak veliká, že byli přemoženi.

19 A stalo se, že Ježíš k nim promluvil a pokynul jim, aby vstali.

20 A oni vstali ze země a on jim pravil: Požehnaní jste pro víru svou. A nyní vizte, radost má je úplná.

21 A když pravil tato slova, “plakal, a zástup to dosvědčil, a on bral jejich malé děti, jedno po druhém, a ^bžehnal jim a modlil se za ně k Otci.

22 A když to učinil, plakal opět;

23 A promluvil k zástupu a pravil jim: Pohleďte na maličké své.

24 A když pohlédli, aby viděli, upřeli oči své k nebi a uviděli nebesa otevřená a uviděli anděly sestupující s nebe jakoby uprostřed ohně; a sestoupili dolů a “obklopili ony maličké a ti byli obklopeni ohněm; a andělé jim sloužili.

25 A zástup to viděl a slyšel a dosvědčil; a vědí, že svědectví jejich je pravdivé, neboť všichni

to viděli a slyšeli, každý sám za sebe; a čítali okolo dvou tisíc a pěti set duší; a sestávali z mužů, žen a dětí.

KAPITOLA 18

Ježíš zavádí mezi Nefity svátost – Je jim přikázáno, aby se vždy modlili v jeho jménu – Ti, kteří nehodně jedí jeho tělo a pijí jeho krev, jsou zatraceni – Učedníkům je dána moc udělovati Ducha Svatého. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že Ježíš přikázal učedníkům svým, aby mu přinesli “chléb a víno.

2 A zatímco šli pro chléb a víno, přikázal zástupu, aby se posadili na zem.

3 A když učedníci přišli s “chlebem a s vínem, vzal z chleba a nalámal jej a požehnal; a dal učedníkům a přikázal, aby jedli.

4 A když pojedli a byli naplněni, přikázal, aby dali zástupu.

5 A když zástup pojedl a byl naplněn, on pravil učedníkům: Vizte, bude mezi vámi vysvěcen jeden a tomu dám moc, aby “lámal chléb a žehnal ho a dával ho lidu církve mé, všem těm, kteří uvěří a budou pokřtěni ve jménu mém.

6 A to budete vždy hleděti, abyste činili, stejně jako jsem činil já, stejně jako jsem já lámal chléb a žehnal ho a dal ho vám.

7 A to budete činiti na “památku těla mého, které jsem vám ukázal. A bude to svědectvím

17a 2. Kor. 12:4.

18a PP Radost.

21a Jan 11:35.

^b Marek 10:14–16.

24a Hel. 5:23–24, 43–45.

18 1a Mat. 26:26–28.

3a PP Svátost.

5a Moroni 4.

7a Moroni 4:3.

Otci, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.

8 A stalo se, že když pravil tato slova, přikázal učedníkům svým, aby vzali z vína z kalicha a pili z něj, a také aby dali zástupu, aby z něj mohl pítí.

9 A stalo se, že tak učinili a pili z něj a byli naplněni; a dali zástupu, a oni pili a byli naplněni.

10 A když učedníci toto učinili, Ježíš jim pravil: Požehnaní jste pro tuto věc, kterou jste učinili, neboť toto je naplněním přikázání mých a dosvědčujte to Otci, že jste ochotni činiti to, co jsem vám přikázal.

11 A toto budete vždy činiti těm, kteří činí pokání a jsou pokřtěni ve jménu mém; a budete to činiti na památku krve mé, kterou jsem za vás prolil, abyste mohli Otci dosvědčiti, že na mne vždy pamatujete. A budete-li na mne vždy pamatovati, budete mítí Ducha mého, aby byl s vámi.

12 A dávám vám přikázání, abyste tyto věci činili. A budete-li tyto věci vždy činiti, požehnaní jste, neboť jste postaveni na "skále mé.

13 Ale kdokoli mezi vámi bude činiti více nebo méně nežli toto, není postaven na skále mé, ale je postaven na základě písčitém; a když spadne déšť a přijdou záplavy a zadují větry a udeří na

něj, on "padne a ^bbrány pekelné jsou již otevřeny, aby ho přijaly.

14 Tudíž jste požehnaní, budete-li zachovávatí přikázání má, o kterých mi Otec přikázal, abych vám je dal.

15 Vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdítí a "modlití se vždy, aby vás ďábel nepokoušel a neuvedl vás do zajetí.

16 A jako já jsem se modlil mezi vámi, právě tak se budete vy modlití v církvi mé mezi lidem mým, který činí pokání a je pokřtěn ve jménu mém. Vizte, já jsem "světlo; já jsem vám dal ^bpříklad.

17 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova k učedníkům svým, obrátil se opět k zástupu a pravil jim:

18 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, musíte bdítí a modlití se vždy, abyste nevěšli v pokušení; neboť "Satan si přeje, aby vás měl, aby vás mohl prosívatí jako pšenici.

19 Tudíž se musíte vždy modlití k Otci ve jménu mém;

20 A "o cokoli, co je správné, budete prositi Otce ve jménu mém věřice, že obdržíte, vizte, bude vám dáno.

21 "Modlete se k Otci ve své rodině, vždy ve jménu mém, aby manželkám vašim a dětem vašim mohlo býti požehnáno.

22 A vizte, budete se často scházeti; a nebudete zakazovati žádnému člověku, aby přišel

12a PP Skála.

13a PP Odpadlictví.
b 3. Nefi 11:39.

15a Alma 34:17–27.
PP Modlitba.

16a PP Světlo, světlo

Kristovo.
b PP Ježíš Kristus –
Příklad Ježíše Krista.
18a Lukáš 22:31;
2. Nefi 2:17–18;
NaS 10:22–27.

20a Mat. 21:22;
Hel. 10:5;
Moroni 7:26;
NaS 88:63–65.
21a Alma 34:21.

mezi vás, když se budete scházeti, ale dovolte mu, aby k vám přišel, a nezakazujte mu to;

23 Ale budete se za ně “modliti a nebudete je vypuzovati; a pakliže k vám budou přicházeti často, budete se za ně modliti k Otcí ve jménu mém.

24 Tudíž, vyzdvihněte “světlo své, aby mohlo svítiti světu. Vizte, já jsem to ^bsvětlo, které budete vyzdvihovati – to, co jste mne viděli činiti. Vizte, vidíte, že jsem se modlil k Otcí, a vy všichni jste to viděli.

25 A vy vidíte, že jsem “nikomu nepřikázal, aby odešel, ale naopak jsem přikázal, abyste přišli ke mně, abyste mohli ^bpocítiti a viděti; právě tak budete vy činiti světu; a kdokoli porušuje toto přikázání, trpí, aby byl veden v pokušení.

26 A nyní, stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, obrátil opět oči své k učedníkům, které vyvolil, a pravil jim:

27 Vizte, vpravdě, vpravdě pravím vám, dám vám další přikázání, a pak musím jíti k “Otcí svému, abych mohl naplniti ^bdalší přikázání, která mi dal.

28 A nyní vizte, toto je přikázání, které vám dávám, že nebudete nikomu vědomě trpěti, aby “požíval ^bnehodně z těla mého a z krve mé, když je budete podávati;

29 Neboť kdokoli “nehodně jí

a pije tělo mé a ^bkrev mou, jí a pije zatracení duše své; tudíž víte-li, že někdo není hoden jísti a píti z těla mého a z krve mé, zakázete mu to.

30 Nicméně, “nezapudíte ho z prostředku svého, ale budete mu sloužiti a budete se modliti za něho k Otcí, ve jménu mém; a pakliže bude činiti pokání a bude pokřtěn ve jménu mém, pak ho přijmete a budete mu podávati z těla mého a z krve mé.

31 Ale nebude-li činiti pokání, nebude počítán mezi lid můj, aby nemohl lid můj ničiti, neboť vizte, já znám své “ovce, a jsou spočteny.

32 Nicméně nebudete ho vypuzovati ze synagog svých nebo ze svých míst uctívání, neboť takovému budete nadále sloužiti; neboť nevíte, zda se jednou nevrátí a nebudou činiti pokání a nepůjdou ke mně s celým úmyslem srdce a já je “neuzdravím; a vy budete prostředkem k tomu, aby jim bylo přineseno spasení.

33 Tudíž, dodržujte tato slova, jež jsem vám přikázal, abyste nedošli “odsouzení; neboť běda tomu, koho Otec odsuzuje.

34 A dávám vám tato přikázání kvůli sporům, jež byly mezi vámi. A požehnaní jste, nemáte-li žádné “spory mezi sebou.

35 A nyní jdu k Otcí, protože

23a 3. Nefi 18:30.

24a Mat. 5:16.

^b Mos. 16:9.

25a Alma 5:33.

^b 3. Nefi 11:14–17.

27a PP Bůh, Božstvo –
Bůh Otec.

^b 3. Nefi 16:1–3.

28a 1. Kor. 11:27–30.

^b Morm. 9:29.

29a NaS 46:4.

^b PP Krev; Svátost.

30a NaS 46:3.

31a Jan 10:14;

Alma 5:38;

3. Nefi 15:24.

32a 3. Nefi 9:13–14;

NaS 112:13.

33a PP Odsouditi,
odsouzení.

34a 3. Nefi 11:28–30.

je žádoucí, abych šel k Otci “kvůli vám.

36 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, dotkl se “rukou svou ^bučedníků, které vyvolil, jednoho po druhém, až se jich dotkl všech, a jak se jich dotýkal, promlouval k nim.

37 A zástup neslyšel slova, jež promlouval, tudíž nevydali o nich svědectví; ale učedníci vydali svědectví, že jim dal “moc udělovati ^bDucha Svatého. A já vám ukáži později, že toto svědectví je pravdivé.

38 A stalo se, že když se jich Ježíš všech dotkl, přišel “oblak a zastínil zástup, takže Ježíše neviděli.

39 A zatímco byli zastíněni, on od nich odešel a vystoupil do nebe. A učedníci viděli a vydali svědectví, že opět vystoupil do nebe.

KAPITOLA 19

Dvanáct učedníků slouží lidu a modlí se o Ducha Svatého – Učedníci jsou pokřtěni a přijímají Ducha Svatého a službu andělů – Ježíš se modlí užívaje slov, která nemohou být napsána – Dosvědčuje nesmírně velikou víru těchto Nefitů. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš vystoupil do nebe, zástup se rozešel, a každý muž vzal svou manželku a své děti a vrátil se do svého vlastního domu.

2 A mezi lidem se ihned rozneslo, ještě nežli se setmělo, že zástup viděl Ježíše a že jim sloužil a že se zástupu ukáže i nazítří.

3 Ano, a vpravdě, zpráva o Ježíšovi se nesla celou noc; a natolik to lidem rozhlašovali, že bylo mnoho, ano, nesmírně veliký počet těch, kteří se nesmírně namáhali po celou noc, aby mohli nazítří býti na místě, kde se měl Ježíš zástupu ukázat.

4 A stalo se, že nazítří, když se zástup shromáždil, vizte, Nefi a jeho bratr, kterého vzkřísil z mrtvých a který se jmenoval Timoteus, a také jeho syn, který se jmenoval Jonáš, a také Matoni a Matonia, jeho bratr, a Kumen a Kumenoni a Jeremiáš a Šemnon a Jonáš a Sedechiáš a Izaiáš – nyní, takto se jmenovali učedníci, které Ježíš vyvolil – a stalo se, že předstoupili a stanuli uprostřed zástupu.

5 A vizte, zástup byl tak veliký, že dali, aby byl rozdělen do dvanácti skupin.

6 A oněch dvanáct zástup poučovalo; a vizte, dali, aby zástup poklekl na tvář země a modlil se k Otci ve jménu Ježíšově.

7 A učedníci se také modlili k Otci ve jménu Ježíšově. A stalo se, že povstali a sloužili lidu.

8 A když učili týmž slovům, jež promlouval Ježíš – nic neměnice na slovech, jež Ježíš promlouval – vizte, opět poklekli

35a 1. Jan. 2:1;
2. Nefi 2:9;
Moroni 7:27–28;
NaS 29:5.

36a PP Ruce, jejich
vkládání.
b 1. Nefi 12:7;
3. Nefi 19:4.

37a PP Moc.
b PP Dar Ducha
Svatého.
38a Ex. 19:9, 16.

a modlili se k Otci ve jménu Ježíšově.

9 A modlili se o to, co si nejvíce přáli; a přáli si to, aby jim byl dán ^aDuch Svátý.

10 A když se takto pomodlili, sešli na kraj vody, a zástup je následoval.

11 A stalo se, že Nefi sestoupil ^ado vody a byl pokřtěn.

12 A vyšel z vody a počal křtít. A pokřtil všechny ty, které Ježíš vyvolil.

13 A stalo se, že když všichni byli ^apokřtěni a vyšli z vody, sestoupil na ně Duch Svátý a byli naplněni ^bDuchem Svátým a ohněm.

14 A vizte, byli ^aobklopeni jakoby ohněm; a ten sestoupil s nebe, a zástup to viděl a dal svědectví; a andělé sestoupili s nebe a sloužili jim.

15 A stalo se, že zatímco andělé sloužili učedníkům, vizte, přišel Ježíš a stanul uprostřed a sloužil jim.

16 A stalo se, že promluvil k zástupu a přikázal mu, aby opět poklekl na zem, a také aby na zem poklekli učedníci jeho.

17 A stalo se, že když všichni poklekli na zem, přikázal svým učedníkům, aby se modlili.

18 A vizte, počali se modlit; a modlili se k Ježíšovi, nazývajíce ho Pánem svým a Bohem svým.

19 A stalo se, že Ježíš odešel z jejich středu a pooděšel od nich a sklonil se k zemi a pravil:

20 Otče, děkuji ti, že jsi dal Duchu Svatého těmto, které jsem vyvolil; a pro víru jejich ve mne jsem je ze světa vyvolil.

21 Otče, modlím se o to, abys dal Duchu Svatého všem těm, kteří uvěří ve slova jejich.

22 Otče, ty jsi jim dal Duchu Svatého, protože věří ve mne; a vidíš, že ve mne věří, neboť je slyšíš, a oni se modlí ke mně; a modlí se ke mně, protože já jsem s nimi.

23 A nyní, Otče, modlím se k tobě za ně a také za všechny ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli věřit ve mne, abych mohl býti v nich ^ajako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli býti ^bjedno.

24 A stalo se, že když se Ježíš takto pomodlil k Otci, přišel k svým učedníkům a vizte, oni stále pokračovali, bez ustání, v modlitbě k němu; a ^anehromadili mnoho slov, neboť jim bylo dáno, co se mají ^bmodlit, a byli naplněni touhou.

25 A stalo se, že Ježíš jim žehnal, když se k němu modlili; a tvář jeho se na ně usmála a zář ^atváře jeho je ozářila, a vizte, byli stejně ^bbělostní jako tvář i šat Ježíšův; a vizte, jejich bělost přesahovala veškerou bělost, ano, vpravdě nemohlo býti na zemi nic tak bělostného jako bělost jejich.

26 A Ježíš jim pravil: Modlete

19 9a 3. Nefi 9:20.
11a 3. Nefi 11:23.
13a pp Křest, křtítí.
b 3. Nefi 12:2;
Morm. 7:10.
pp Dar Duchu

Svatého.
14a Hel. 5:23–24, 43–45;
3. Nefi 17:24.
23a 3. Nefi 9:15.
b Jan 17:21–23.
pp Jednota.

24a Mat. 6:7.
b NaS 46:30.
25a Num. 6:23–27.
b pp Proměnění –
Proměněné bytosti.

se dále; a oni se modliti nepřestávali.

27 A opět se od nich odvrátil a poodešel a sklonil se k zemi; a modlil se opět k Otci řka:

28 Otče, děkuji ti, že jsi "očistil ty, které jsem vyvolil pro víru jejich, a modlím se za ně, a také za ty, kteří uvěří ve slova jejich, aby mohli býti očištěni ve mně skrze víru ve slova jejich, stejně jako oni jsou očištěni ve mně.

29 Otče, nemodlím se za svět, ale za ty, které jsi mi dal "ze světa pro víru jejich, aby mohli býti očištěni ve mně, abych já mohl býti v nich, jako ty, Otče, ve mně jsi, abychom mohli býti jedno, abych v nich mohl býti oslaven.

30 A když Ježíš promluvil tato slova, přišel opět k učedníkům svým; a vizte, modlili se k němu neochvějně, bez ustání; a on se na ně opět usmál; a vizte, byli "bělostní, stejně jako Ježíš.

31 A stalo se, že opět poodešel a modlil se k Otci;

32 A jazyk nemůže vypověděti slova, jimiž se modlil, ani nemohou býti "napsána člověkem slova, jimiž se modlil.

33 A zástup naslouchal a dává svědectví; a srdce jejich bylo otevřeno a v srdci svém porozuměli slovům, jimiž se modlil.

34 Nicméně, tak veliká a podivuhodná byla slova, jimiž se modlil, že nemohou býti napsána, ani nemohou býti člověkem "vyslovena.

35 A stalo se, že když se Ježíš ustal modliti, přišel opět k učedníkům a pravil jim: Tak velikou "víru jsem nikdy mezi veškerymi Židy neviděl; pročez nemohl jsem jim ukázati tak veliké zázraky, pro ^bnevíru jejich.

36 Vpravdě pravím vám, nikdo mezi nimi neviděl tak veliké věci, jako jste viděli vy; ani neslyšel tak veliké věci, jako jste slyšeli vy.

KAPITOLA 20

Ježíš zázrakem opatřuje chléb a víno a opět podává lidem svátost – Zbytek Jákobův dojde poznání Pána, svého Boha, a zdědí Ameriky – Ježíš je prorok, stejně jako Mojžíš, a Nefité jsou děti proroků – Další z Pánova lidu budou shromážděni do Jeruzaléma. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že přikázal zástupu, aby se ustal modliti, a také svým učedníkům. A přikázal jim, aby se neustávali "modliti v srdci svém.

2 A přikázal jim, aby povstali a stanuli na nohou svých. I povstali a stanuli na nohou svých.

3 A stalo se, že opět nalámal chléb a požehnal ho a dal učedníkům jísti.

4 A když pojedli, přikázal jim, aby nalámali chléb a dali zástupu.

5 A když dali zástupu, dal jim

28a Moroni 7:48;
NaS 50:28–29;
88:74–75.
pp Čistota, čistý,
nečistý.

29a Jan 17:6.
30a Mat. 17:2.
32a NaS 76:116.
34a 2. Kor. 12:4;
3. Nefi 17:17.

35a pp Věřiti, víra.
b Mat. 13:58.
pp Nevíra.
20 1a 2. Nefi 32:9;
Mos. 24:12.

také pítí vína a přikázal jim, aby dali zástupu.

6 Nyní, učedníci ani zástup “chléb ani víno nepřinesli;

7 Ale on jim vpravdě “dal jísti chléb, a také pítí víno.

8 A pravil jim: Ten, kdo “jí tento chléb, jí z těla mého pro duši svou; a ten, kdo pije z tohoto vína, pije z krve mé pro duši svou; a duše jeho nebude nikdy hladověti ani žízniti, ale bude naplněna.

9 Nyní, když zástup pojedl a napil se, vizte, byli naplněni Duchem; a zvolali jedním hlasem a vzdávali slávu Ježíšovi, kterého viděli i slyšeli.

10 A stalo se, že když všichni vzdali Ježíšovi slávu, on jim pravil: Vizte, nyní dokončím přikázání, jež mi Otec přikázal ohledně tohoto lidu, který je zbytkem domu Izraele.

11 Pamatujete, že jsem k vám promlouval a řekl jsem, že až “slova ^bIzaiášova budou naplněna – vizte, jsou napsána, máte je před sebou, tudíž zkoumejte je –

12 A vpravdě, vpravdě pravím vám, že až budou naplněna, pak bude naplněna “smlouva, kterou Otec učinil s lidem svým, ó dome Izraele.

13 A pak budou “zbytky, které budou ^brozptýleny do široka po tváři země, “shromážděny

z východu a ze západu a z jihu a ze severu; a budou přivedeny k “poznání Pána, svého Boha, který je vykoupil.

14 A Otec mi přikázal, abych vám dal tuto “zemi jako dědictví vaše.

15 A pravím vám, nebudou-li pohané činiti “pokání po požehnání, které obdrží poté, co rozptýlí lid můj –

16 Pak vy, kteří jste zbytkem domu Jákobova, vyjdete mezi ně; a budete uprostřed těch, kterých bude mnoho; a budete mezi nimi jako lev mezi lesní zvěří, a jako mladý “lev mezi stády ovcí, který, když jde, ^bpošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.

17 Ruka tvá se pozdvihne nad protivníky tvé a všichni nepřátelé tvoji budou odříznuti.

18 A já “shromáždím lid svůj, jako člověk shromažďuje snopy své na humno.

19 Neboť učiním lid svůj, s nímž Otec učinil smlouvu, ano, učiním “roh tvůj železný a kopyta tvá učiním mosazná. A pobiješ mnoho lidí na kusy; a já zasvětim zisk jejich Pánu, a jmění jejich Pánu celé země. A vizte, já jsem ten, kdo to činí.

20 A stane se, praví Otec, že “meč spravedlnosti mé bude viseti nad nimi onoho dne; a

6a Mat. 14:19–21.

7a Jan 6:9–14.

8a Jan 6:50–58;

3. Nefi 18:7.

pp Svátost.

11a 3. Nefi 16:17–20;

23:1–3.

b 2. Nefi 25:1–5;

Morm. 8:23.

12a 3. Nefi 15:7–8.

13a 3. Nefi 16:11–12;

21:2–7.

b pp Izrael – Rozptýlení

Izraele.

c pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

d 3. Nefi 16:4–5.

14a pp Zaslíbená země.

15a 3. Nefi 16:10–14.

16a Morm. 5:24;

NaS 19:27.

b Mich. 5:8–9;

3. Nefi 16:14–15;

21:12.

18a Mich. 4:12.

19a Mich. 4:13.

20a 3. Nefi 29:4.

pokud nebudou činiti pokání, padne na ně, praví Otec, ano, dokonce na všechny národy pohanů.

21 A stane se, že založím ^alid svůj, ó dome Izraele.

22 A vizte, tento lid založím v této zemi k naplnění ^asmlouvy, kterou jsem učinil s otcem vašim Jákobem; a ta bude ^bNovým Jeruzalémem. A moci nebeské budou uprostřed tohoto lidu; ano, dokonce ^cjá budu ve středu vašem.

23 Vizte, já jsem ten, o kterém promlouval Mojžíš ^{řka}: "Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z bratří vašich, stejně jako mne; toho budete poslouchati ve všech věcech, jež vám bude říkati. A stane se, že každá duše, která onoho proroka poslouchati nebude, bude z prostředku lidu odříznuta.

24 Vpravdě pravím vám, ano, a ^avšichni proroci od Samuela a všichni ti, kteří následovali, všichni, kteříž promlouvali, svědčili o mně.

25 A vizte, vy jste děti proroků; a jste z domu Izraele; a jste ze ^asmlouvy, kterou Otec učinil s otcí vašimi, ^{řka} Abrahamovi: A ^bv semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána.

26 Otec pozdvihnuv mne

ponejprve vám a poslav mne, abych vám požehnal v tom, že každého z vás ^aodvrátím od nepravostí jeho; a to proto, že jste dětmi smlouvy –

27 A poté, co jste byli požehnáni, naplní Otec smlouvu, kterou učinil s Abrahamem ^{řka}: "V semeni tvém budou všechna pokolení země požehnána – vylitím Ducha Svatého skrze mne na pohany, kteréžto požehnaní učiní ^bpohany nade všechny mocnými, až k rozptýlení lidu mého, ó dome Izraele.

28 A budou ^ametlou lidu této země. Nicméně, až obdrží plnost evangelia mého, budou-li pak zatvrzovati srdce své proti mně, vrátím nepravosti jejich na jejich vlastní hlavu, praví Otec.

29 A ^arozpomenu se na smlouvu, kterou jsem učinil s lidem svým; a učinil jsem s nimi smlouvu, že je ^bshromáždím ve svém vlastním příhodném čase, že jim dám opět ^czemi otců jejich jako dědictví jejich, což je země ^dJeruzalém, která je jim zaslíbenou zemí na věky, praví Otec.

30 A stane se, že přijde čas, kdy jim bude kázána plnost evangelia mého;

31 A oni ^auvěří ve mne, že jsem Ježíš Kristus, Syn Boží, a budou se modliti k Otcí ve jménu mém.

21a 3. Nefi 16:8–15.

22a Gen. 49:22–26;
NaS 57:2–3.

b Iz. 2:2–5;

3. Nefi 21:23–24;

Eter 13:1–12;

NaS 84:2–4.

pp Nový Jeruzalém.

c Iz. 59:20–21;

Mal. 3:1; 3. Nefi 24:1.

23a Deut. 18:15–19;

Skut. 3:22–23;

1. Nefi 22:20–21.

24a Skut. 3:24–26;

1. Nefi 10:5;

Jákob 7:11.

25a pp Abrahamova smlouva.

b Gen. 12:1–3; 22:18.

26a Přísl. 16:6.

27a Gal. 3:8;

2. Nefi 29:14;

Abr. 2:9.

b 3. Nefi 16:6–7.

28a 3. Nefi 16:8–9.

29a Iz. 44:21;

3. Nefi 16:11–12.

b pp Izrael – Shromáždění Izraele.

c Amos 9:14–15.

d pp Jeruzalém.

31a 3. Nefi 5:21–26;

21:26–29.

32 Pak "strážní jejich pozdvihnou hlas a společným hlasem zpívají budou; neboť okem v oko uzří.

33 Pak je Otec opět shromáždí a dá jim Jeruzalém jako zemi dědictví jejich.

34 Pak propuknou v radost – "Zpívejte spolu, vy pustá místa jeruzalémská; neboť Otec utěšil lid svůj, vykoupil Jeruzalém.

35 Otec obnažil svaté rámě své před očima všech národů; a všechny končiny země uvidí spasení Otcovo; a Otec a já jedno jsme.

36 A pak se stane to, co je psáno: "Probuď se, probuď se opět a oblec se v sílu svou, ó Sione; oblec se v krásný šat svůj, ó Jeruzaléme, město svaté, neboť od nynějška již nikdy do tebe nevejde neobřezaný a nečistý.

37 Otřes se z prachu; povstaň, posaď se, ó Jeruzaléme; uvolni se z okovů hrdla svého, ó zajatá dcero Sionská.

38 Neboť tak praví Pán: Zadar-mo jste sebe prodali a bez peněz budete vykoupeni.

39 Vpravdě, vpravdě pravím vám, že lid můj pozná jméno mé; ano, pozná v onen den, že já jsem ten, kdo mluvím.

40 A pak řeknou: "Jak krásné na horách jsou nohy toho, jenž jim přináší dobré zvěsti, jenž^b zvěstuje pokoj; jenž jim přináší dobré zvěsti o dobrou, jenž zvěs-

tuje spasení; jenž praví Sionu: Kraluje Bůh tvůj!

41 A pak se roznese volání: "Odejděte, odejděte, vyjděte odamtud, nedotýkejte se toho, co je^b nečisté; vyjděte ze středu jeho; buďte^c čistí, vy, kteří nosíte nádoby Páně.

42 Neboť "nevyjdete ve spěchu, ani nepůjдете s útekem; neboť Pán půjde před vámi, a Bůh Izraelský bude zadní voj váš.

43 Vizte, služebník můj si povede rozvázně; bude oslavován a veleben a velice vyvýšen.

44 Jak mnozí nad tebou užasli – tvář jeho byla tak zohavena, více nežli kteréhokoli člověka, a tělo jeho více nežli synů lidských –

45 Tak "pokropí národy mnohé; králové před ním zavřou ústa svá, neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.

46 Vpravdě, vpravdě pravím vám, všechny tyto věci zajisté přijdou, tak jak mi přikázal Otec. Pak se tato smlouva, kterou učinil Otec s lidem svým, naplní; a pak bude "Jeruzalém opět obydlen lidem mým a bude zemí dědictví jeho.

KAPITOLA 21

Izrael bude shromážděn, až přijde Kniha Mormonova – Pohané se v Americe usídlí jako svobodný

32a Iz. 52:8;
3. Nefi 16:18–20.
pp Bdítí, strážní.

34a Iz. 52:9.

36a Iz. 52:1–3;
NaS 113:7–10.
pp Sion.

40a Iz. 52:7;
Nahum 1:15;
Mos. 15:13–18;
NaS 128:19.

b Marek 13:10;
1. Nefi 13:37.
41a Iz. 52:11–15.

b pp Čistota, čistý,
nečistý.

c NaS 133:5.
42a 3. Nefi 21:29.
45a Iz. 52:15.
46a Eter 13:5, 11.

lid – Budou spaseni, uveřli-li a budou-li poslušni; jinak budou odříznuti a zničeni – Izrael vystaví Nový Jeruzalém a ztracené kmeny se navrátí. Kolem roku 34 po Kr.

A VPRAVDĚ pravím vám, dám vám znamení, abyste mohli poznati ^adobu, kdy se tyto věci začnou naplňovati – kdy budu shromažďovati z jejich dlouhého rozptýlení lid svůj, ó dome Izraele, a opět mezi ním založím svůj Sion;

2 A vizte, toto je ta věc, kterou vám dám za znamení – neboť vpravdě pravím vám, že až tyto věci, jež vám oznamuji a jež vám budu oznamovati později já sám a mocí Ducha Svatého, jenž vám bude Otcem dán, budou oznámeny pohanům, aby mohli zvědět o tomto lidu, který je zbytkem domu Jákobova, a o tomto lidu mém, který jimi bude rozptýlen;

3 Vpravdě, vpravdě pravím vám, až jim budou ^{tyto věci} Otcem oznámeny a dojdou skrze Otce od nich k vám;

4 Neboť je to moudrost v Otcí, že se usídlí v této zemi a budou mocí Otcovou založeni jako ^{svobodný lid}, aby tyto věci mohly vyjít ke zbytku semene vašeho, aby mohla být naplněna ^{smlouva Otcova}, kterou učinil s lidem svým, ó dome Izraele;

5 Tudíž, až tato díla a díla, jež budou mezi vámi vykonána později, vyjdou ^{od pohanů} k ^{semeni vašemu}, které bude pro nepravost upadati do nevíry;

6 Neboť to je vůle Otce, že mají vyjít od ^{pohanů}, aby mohl pohanům ukázati moc svou proto, aby pohané, nebudou-li zatvrzovati srdce své, mohli činiti pokání a přijít ke mně a být pokřtěni ve jménu mém a poznati pravé body nauky mé, aby mohli být ^{počítáni mezi lid můj}, ó dome Izraele.

7 A až se tyto věci stanou, takže ^{símě tvoje začne poznávati tyto věci} – bude jim to znaméním, aby mohli vědět, že dílo Otcovo již započalo k naplnění smlouvy, kterou učinil s lidem, jenž je z domu Izraele.

8 A až přijde onen den, stane se, že králové zavrou ústa svá; neboť to, co jim nebylo řečeno, uvidí; a o tom, co neslyšeli, budou uvažovati.

9 Neboť v onen den kvůli mně Otec bude konati dílo, jež bude velikým a ^{podivuhodným dílem mezi nimi}; a budou mezi nimi takoví, kteří tomu neuvěří, přestože jim to muž oznámí.

10 Ale vizte, život služebníka mého bude v rukou mých; tudíž mu neublíží, přestože bude od

21 1a PP Poslední dny.

3a Eter 4:17;

JS–Ž 1:34–36.

4a 1. Nefi 13:17–19;

NaS 101:77–80.

b Morm. 5:20.

PP Abrahamova smlouva.

5a 3. Nefi 26:8.

b 2. Nefi 30:4–5;

Morm. 5:15;

NaS 3:18–19.

6a 1. Nefi 10:14;

Jákos 5:54;

3. Nefi 16:4–7.

b Gal. 3:7, 29;

3. Nefi 16:13;

Abr. 2:9–11.

7a 3. Nefi 5:21–26.

9a Iz. 29:14;

Skut. 13:41;

1. Nefi 22:8.

PP Znovuzřízení evangeliá.

nich "zohaven. Nicméně já ho uzdravím, neboť jim ukáži, že ^bmoudrost má je větší nežli vychytralost ďáblova.

11 Tudíž stane se, že každý, kdo neuvěří v slova má, kterýž jsem Ježíš Kristus, která "mu Otec dá přinéstí pohanům, a dá mu moc, aby je pohanům přinesl (stane se tak, jak pravil Mojžíš), budou ^bodříznuti z prostředku lidu mého, který je ze smlouvy.

12 A lid můj, který je zbytkem Jákoba, bude mezi pohany, ano, ve středu jejich jako "lev mezi lesní zvěří, jako mladý lev mezi stády ovcí, který, když jde, ^bpošlapává i trhá na kusy, a nikdo je nemůže vysvoboditi.

13 Ruka jeho se pozdvihne nad protivníky jeho a všichni nepřátelé jeho budou odříznuti.

14 Ano, běda pohanům, pokud nebudou činiti "pokání; neboť stane se v onen den, praví Otec, že odříznu koně tvé ze středu tvého a zničím vozy tvé;

15 A odříznu města země tvé a strhnu všechny pevnosti tvé;

16 A odříznu čarování ze země tvé, a věstců již mítí nebudeš;

17 "Ryté zpodobeniny tvé také odříznu, i stojící zpodobeniny tvé, ze středu tvého, a nebudeš již uctívati dílo rukou svých.

18 A vytrhám háje tvé ze

středu tvého; stejně tak zničím města tvá.

19 A stane se, že bude skončováno s veškerým "lhaním a klamáním a záviděním a rozbroji a kněžskými lstivostmi a smilstvy.

20 Neboť stane se, praví Otec, že každého, kdo onoho dne nebude činiti pokání a nepůjde k milovanému Synovi mému, odříznu z prostředku lidu svého, ó dome Izraele;

21 A vykonám na nich odplatu a hněv, stejně jako na pohanech, o jaké ještě neslyšeli.

22 Ale budou-li činiti pokání a budou-li poslouchati slova moje a nebudou-li zatvrzovati srdce své, "založím mezi nimi církev svou, a oni vejdou do smlouvy a budou ^bpočítáni mezi tento zbytek Jákobův, jemuž jsem dal tuto zemi jako dědictví jejich;

23 A budou pomáhati lidu mému, zbytku Jákobovu, a také tolika z domu Izraele, kolik jich přijde, aby mohli vystavěti město, které se bude nazývati "Nový Jeruzalém.

24 A pak budou pomáhati lidu mému, aby mohl býti shromážděn, ti, kteří jsou rozptýleni po celé tváři země, do Nového Jeruzaléma.

25 A pak mezi ně sestoupí "moc nebeská; a ^bjá také budu ve středu jejich.

26 A pak, v onen den, započne

10a NaS 135:1–3.

^b NaS 10:43.

11a 2. Nefi 3:6–15;
Morm. 8:16, 25.

^b NaS 1:14.

12a Mich. 5:8–15;

3. Nefi 20:16.

^b 3. Nefi 16:13–15.

14a 2. Nefi 10:18; 33:9.

17a Ex. 20:3–4;

Mos. 13:12–13;

NaS 1:16.

PP Modlářství.

19a 3. Nefi 30:2.

22a PP Dispensace.

^b 2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:13.

23a 3. Nefi 20:22;

Eter 13:1–12.

PP Nový Jeruzalém.

25a 1. Nefi 13:37.

^b Iz. 2:2–4;

3. Nefi 24:1.

dílo Otcovo, a to až bude toto evangelium kázáno mezi zbytkem lidu tohoto. Vpravdě pravím vám, onoho dne "započne dílo Otcovo mezi všemi rozptýlenými z lidu mého, ano, a to mezi kmeny, které byly ^bztraceny, které Otec vyvedl z Jeruzaléma.

27 Ano, započne dílo mezi všemi "rozptýlenými z lidu mého, skrze Otce, aby připravil cestu, kterou ke mně mohou přijít, aby mohli vzývati Otce ve jménu mém.

28 Ano, a pak započne dílo, skrze Otce, mezi všemi národy na přípravě cesty, po které může být lid jeho "shromažďován domů do země dědictví svého.

29 A vyjdou ze všech národů; a nevyjdou ve "spěchu, ani nepůjdou s útekem, neboť já půjdu před nimi, praví Otec, a budu zadní voj jejich.

KAPITOLA 22

V posledních dnech bude založen Sion a jeho kůly a Izrael bude shromážděn s milosrdenstvím a něhou – Zvítězí – Porovnej s Izaiášem 54. Kolem roku 34 po Kr.

A PAK se stane to, co je psáno: Prozpěvuj, ó neplodná, která jsi nerodila; propukni ve "zpěv a zvučně volej, ty, která ses s dítětem nemořila; neboť více

je dětí opuštěné nežli dětí vdané manželky, praví Pán.

2 Rozšíř místo stanu svého a nech je roztáhnouti závěsy příbytků svých; nešetři, natahni provazy své a "kůly své posilni;

3 Neboť napravo i nalevo se rozmůžeš a símě tvé zdědí "pohany a pustá města osídlí.

4 Neboj se, neboť nebudeš zahanbena; ani se neznepokojuj, neboť nebudeš uvedena v "potupu; neboť zapomeš na potupu mladosti své a na pohanění mládí svého nevpomeneš a na pohanění vdovství svého již nevpomeneš.

5 Neboť tvůrce tvůj, toť manžel tvůj, Pán zástupů je jméno jeho; a Vykupitel tvůj, Svatý Izraelský – Bohem celé země nazýván bude.

6 Neboť Pán tě povolal jako ženu opuštěnou a v duchu zarmoucenou a manželku mladou, když jsi zavržena byla, praví Bůh tvůj.

7 Neboť na malou chvílku opustil jsem tě, ale s milosrdenstvími velikými shromáždím tě.

8 V maličkém hněvu skryl jsem tvář svou na chvíli před tebou, ale s věčnou laskavostí budu k tobě "milosrdný, praví Pán, Vykupitel tvůj.

9 Neboť je "to pro mne jako s ^bvodami Noémovými, neboť jak jsem přísahal, že se nebudou již rozlévati vody Noémovy po

26a 1. Nefi 14:17;

3. Nefi 21:6–7.

^b pp Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele.

27a 3. Nefi 16:4–5.

28a pp Izrael –

Shromáždění Izraele.

29a Iz. 52:12;

3. Nefi 20:42.

22 1a pp Zpívati.

2a pp Kůl.

3a pp Pohané.

4a 2. Nefi 6:7, 13.

8a pp Milosrdenství, milosrdný.

9a Iz. 54:9.

^b pp Potopa v době Noémově.

zemi, tak jsem přísahal, že se nerozhněvám na tebe.

10 Neboť ^ahory se odvrátí a vrchy se pohnou, laskavost má se však od tebe ^bneodvrátí a smlouva pokoje mého se nepohne, praví Pán, jenž je k tobě milosrdný.

11 Ó sužovaná, vichřicí zmítaná a neutěšená! Viz, položím ^akameny tvé nádherných barev, a základy tvé vyložím safíry.

12 A okna tvá učiním z achátů a brány tvé z karbukulů a všechna pomezí tvá z drahého kamení.

13 A ^avšechny děti tvé budou poučovány Pánem; a veliký bude pokoj dětí tvých.

14 Ve ^aspravedlivosti založena budeš; vzdálena budeš od útisku, neboť se nebudeš báti, a od hrůzy, neboť se k tobě nepřiblíží.

15 Viz, zajisté se proti tobě shromáždí, nikoli ode mne; každý, kdo se proti tobě spojí, kvůli tobě padne.

16 Viz, já jsem stvořil kováře, jenž dmychá uhlí v ohni a vytváří nástroj pro dílo své; a já jsem stvořil pustošitele, aby hubil.

17 Žádná zbraň, která je zhotovena proti tobě, neuspěje; a každý jazyk, který ti na soudu bude spílati, odsoudíš. Toto je dědictví služebníků Páně a spravedlivost jejich je ode mne, praví Pán.

KAPITOLA 23

Ježíš potvrzuje slova Izaiášova – Přikazuje lidem, aby hledali v prorocích – Slova Samuela, Lamanity, o vzkříšení jsou připojena k jejich záznamům. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ vizte, pravím vám, že máte v těchto věcech ^ahledati. Ano, přikázání dávám vám, abyste v těchto věcech hledali pilně, neboť veliká jsou slova ^bIzaiášova.

2 Neboť on zajisté promlouval o všech věcech týkajících se lidu mého, jenž je z domu Izraele; tudíž musí nezbytně býti, že musí mluvit i k pohanům.

3 A všechny věci, které promlouval, byly a ^abudou, vpravdě podle slov, jež pravil.

4 Tudíž dbejte slov mých; zapište věci, jež jsem vám pověděl; a podle času a vůle Otcovy dojdou k pohanům.

5 A každý, kdo bude poslouchati slova moje a bude činiti pokání a bude pokřtěn, bude spasen. Hleďte v ^aprorocích, neboť jsou mnozí, kteří svědčí o těchto věcech.

6 A nyní, stalo se, že když Ježíš pravil tato slova, opět k nim promluvil poté, co jim vyložil všechna písma, která obdrželi, a pravil jim: Vizte, další písma, která jste nezapsali, bych chtěl, abyste zapsali.

10a Iz. 40:4.

b Žalmy 94:14;

NaS 35:25.

11a Zjev. 21:18–21.

13a Jer. 31:33–34.

14a PP Spravedlivost, spravedlivý.

23 1a PP Písma.

b 2. Nefi 25:1–5;

Morm. 8:23.

PP Izaiáš.

3a 3. Nefi 20:11–12.

5a Lukáš 24:25–27.

7 A stalo se, že pravil Nefimu: Přines záznam, který vedete.

8 A když Nefi záznamy přinesl a položil je před něho, on na ně pohlédl a pravil:

9 Vpravdě pravím vám, přikázal jsem služebníkovi svému "Samuelovi, Lamanitovi, aby svědčil tomuto lidu, že onoho dne, kdy Otec ve mně oslaví jméno své, bude ^bmnoho "svatých, kteří ^dvstanou z mrtvých a ukáží se mnohým a budou jim sloužiti. A pravil jim: A nebylo tomu tak?

10 A jeho učedníci mu odpovíděli a pravili: Ano, Pane, Samuel prorokoval podle slov tvých a všechna se naplnila.

11 A Ježíš jim pravil: Proč jste tedy nezapsali tuto věc, že mnoho svatých vstalo a ukázalo se mnohým a sloužilo jim?

12 A stalo se, že Nefi se rozpočmněl, že tato věc nebyla zapsána.

13 A stalo se, že Ježíš přikázal, aby zapsána byla; tudíž byla zapsána tak, jak přikázal.

14 A nyní, stalo se, že když Ježíš "vyložil všechna písmena vcelku, která zapsali, přikázal jim, aby učili věcem, které jim vyložil.

KAPITOLA 24

Pánův posel připraví cestu pro druhý příchod – Kristus zasedne k soudu – Izraeli je přikázáno, aby

platil desátky a oběti – Je vedena kniha pamětní – Porovnej s Malachiášem 3. Kolem roku 34 po Kr.

A STALO se, že jim přikázal, že mají zapsati slova, která dal Otec Malachiášovi a která jim on řekne. A stalo se, že poté, co byla zapsána, je vykládal. A toto jsou slova, jež jim pověděl řka: Tak pravil Otec Malachiášovi – Viz, vyšlu "posla svého a on přede mnou připraví cestu a Pán, kterého hledáte, náhle přijde do chrámu svého, a to posel smlouvy, v němž máte potěšení; vizte, on přijde, praví Pán zástupů.

2 Ale kdo může "snést den příchodu jeho a kdo obstojí, až se ukáže? Neboť on je jako ^boheň tavičův, a jako mýdlo běličovo.

3 A usedne jako tavič a čistič stříbra; a přečistí "syny Léviovy a vyčistí je jako zlato a stříbro, aby mohli Pánovi ^bobětovati oběť ve spravedlivosti.

4 Pak bude oběť Judy a Jeruzaléma Pánu příjemná, jako za dávných dnů, a jako v dřívějších letech.

5 A já se k vám přiblížím, abych soudil; a budu rychlým svědkem proti kouzelníkům a proti cizoložníkům a proti křivopřísežníkům a proti těm, kteří utiskují nádeníka na mzdě, vdovu a "dítě bez otce a odvracejí se od cizince, a mne se nebojí, praví Pán zástupů.

6 Neboť já jsem Pán, já se

9a Hel. 13:2.

b Hel. 14:25.

c pp Svatý.

d Mat. 27:52–53.

pp Vzkříšení.

14a Lukáš 24:44–46.

24 1a NaS 45:9.

2a 3. Nefi 25:1.

b Zach. 13:9;

NaS 128:24.

pp Druhý příchod

Ježíše Krista; Země –

Konečný stav země.

3a Deut. 10:8;

NaS 84:31–34.

b NaS 13:1.

5a Jakub 1:27.

neměním; tudíž vy, synové Jákobovi, nejste stráveni.

7 Již ode dnů otců svých "odešli jste od nařízení mých a nezachovávali jste je. ^bNavraťte se ke mně a já se navrátím k vám, praví Pán zástupů. Ale vy říkáte: V čem se máme navrátiti?

8 Bude člověk olupovati Boha? Nicméně vy jste mne oloupili. Ale říkáte: V čem jsme tě oloupili? V ^adesátcích a v ^bobětech.

9 Jste prokleti kletbou, neboť jste mne oloupili, dokonce celý tento národ.

10 Přineste všechny ^adesátky do zásobárny, aby byla potrava v domě mém; a vyzkoušejte mne nyní v tom, praví Pán zástupů, zda vám neotevřu průduchů nebeských a nevyleji na vás ^bpožehnáni tak, že nebude dosti místa k jeho přijetí.

11 A pokárám za vás škůdce a nebude ničiti plody země vaší; ani vinný kmen váš neshodí předčasně plod svůj na polích, praví Pán zástupů.

12 A všechny národy vás budou zváti požehnanými, neboť budete zemí rozkošnou, praví Pán zástupů.

13 Slova vaše byla proti mně tvrdá, praví Pán. Nicméně vy říkáte: Co jsme proti tobě mluvili?

14 Řekli jste: Marné je sloužit Bohu, a co to prospívá, že jsme

zachovávali nařízení jeho a že jsme chodili před Pánem zástupů lítostivě?

15 A nyní, pokládáme pyšně za šťastné; ano, ti, kteří činí zlovolnost, mají úspěch; ano, ti, kteří pokoušejí Boha, jsou vpravdě vysvobozeni.

16 Tehdy ti, kteří se báli Pána, spolu často ^arozmlouvali a Pán poslouchal a slyšel; a byla před ním napsána ^bkniha pamětní pro ty, kteří se bojí Pána a kteří myslí na jméno jeho.

17 A budou moji, praví Pán zástupů, v onen den, kdy ^ashromáždím klenoty své; a ušetřím jich, jako muž šetří svého vlastního syna, který mu slouží.

18 Tehdy se navrátíte a ^arozeznáte mezi spravedlivými a zlovolnými, mezi tím, kdo slouží Bohu, a tím, kdo mu neslouží.

KAPITOLA 25

Při druhém příchodu budou pyšní a zlovolní spáleni jako strniště – Před oním velikým a hrozným dnem se navrátí Eliáš – Porovnej s Malachiášem 4. Kolem roku 34 po Kr.

NEBOŤ vizte, přichází den, který bude ^ahořeti jako pec; a všichni ^bpyšní, ano, a všichni ti, kteří si počínají zlovolně, budou strniš-

7a pp Odpadlictví.

b Hel. 13:11;
3. Nefi 10:6;
Moroni 9:22.

8a pp Desátek.
b pp Oběť.

10a NaS 64:23; 119:1–7.

b pp Požehnáni,
požehnaný,

požehnatí.
16a Moroni 6:5.

b NaS 85:9;
Mojž. 6:5.

pp Kniha pamětní.
17a NaS 101:3.

18a pp Rozeznávání, dar.

25 1a Iz. 24:6;
1. Nefi 22:15;

3. Nefi 24:2;
NaS 29:9; 64:23–24;
133:64;
JS–Ž 1:37.

pp Země – Konečný stav země.
b 2. Nefi 20:33.
pp Domýšlivost,
marnivost, pycha.

těm; a onen den, který přichází, je spálí, praví Pán zástupů, takže jim neponechá ani kořene, ani větve.

2 Ale vám, kteří se bojíte jména mého, povstane "Syn Spravedlivosti s uzdravováním v křídlech svých; a vyjdete a ^bporostete jako telata ve stáji.

3 A "pošlapete zvolnné; neboť budou popelem pod chodidly nohou vašich v den, kdy to učiním, praví Pán zástupů.

4 Pamatuje na zákon Mojžíše, služebníka mého, který jsem mu přikázal na "Orébu pro celý Izrael, s ustanoveními a soudy.

5 Vizte, pošlu vám "Eliáše, proroka, před příchodem velkého a hrozného ^bdne Páně;

6 A on "obráti srdce otců k dětem a srdce dětí k otcům jejich, abych nepřišel a nestihl zemi prokletím.

KAPITOLA 26

Ježíš vykládá všechny věci od počátku do konce – Nemluvnata a děti pronášejí podivuhodné věci, které nemohou být napsány – Ti, kteří jsou v Církvi Kristově, mají všech-

ny věci společné. Kolem roku 34 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že když Ježíš pravil tyto věci, vyložil je zástupu; a vykládal jim všechny věci, jak veliké, tak malé.

2 A pravil: Otec přikázal, abych vám dal "tato písmena, která jste s sebou neměli; neboť to byla moudrost v něm, aby byla předána budoucím pokolením.

3 A vykládal všechny věci, dokonce od počátku až do doby, kdy přijde v "slávě své – ano, dokonce všechny věci, jež přijdou na tvář země, dokonce až se ^bprvky budou taviti žhoucím žárem a země se "stočí jako svitek a nebesa i země pominou;

4 A až do onoho "velkého a posledního dne, kdy všichni lidé a všechna pokolení a všechny národy a jazyky ^bstanou před Bohem, aby byli souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

5 Jestliže byly dobré, ke "vzkříšení věčného života; a jestliže byly zlé, ke vzkříšení zatracení; což je protějškem, jedno na jedné straně a druhé na straně druhé, podle milosrdenství a ^bspravedlnosti a

2a Eter 9:22.

b NaS 45:58.

c Amos 6:4;

1. Nefi 22:24.

3a 3. Nefi 21:12.

4a Ex. 3:1–6.

5a 2. Král. 2:1–2;

NaS 2:1; 110:13–16;
128:17–18.

pp Eliáš; Pečetění,
pečetiti; Spasení
pro mrtvé.

b pp Druhý příchod
Ježíše Krista.

6a NaS 2:2.

26 2a Tj. Mal. kapitoly

3 a 4 citované v 3.

Nefim v kapitolách
24 a 25.

3a pp Ježíš Kristus –
Sláva Ježíše Krista.

b Amos 9:13;

2. Petr. 3:10, 12;

Morm. 9:2.

pp Svět – Konec

světa; Země –

Konečný stav země.

c Morm. 5:23.

4a Hel. 12:25;

3. Nefi 28:31.

b Mos. 16:10–11.

pp Soud, poslední.

5a Dan. 12:2;

Jan 5:29.

b pp Spravedlnost.

svatosti, jež je v Kristu, který byl ^cdříve, nežli počal svět.

6 A nyní, v této knize nemůže býti napsána ani ^a“stá část věcí, jimž Ježíš skutečně učil lid;

7 Ale vizte, ^a“desky Nefiovy obsahují většinu věcí, kterým učil lid.

8 A napsal jsem tyto věci, jež jsou menší částí věcí, kterým on učil lid; a napsal jsem je s tím záměrem, aby mohly býti opět přineseny tomuto lidu ^a“od pohanů podle slov, jež Ježíš promlouval.

9 A až toto obdrží, a je nezbytné, aby toto nejprve měli, aby byla vyzkoušena víra jejich, a pakliže uvěří těmto věcem, pak jim budou ukázány ^a“věci větší.

10 A pakliže těmto věcem neuvěří, pak před nimi budou větší věci ^a“zadrženy k odsouzení jejich.

11 Vizte, hodlal jsem je napsati, všechny, které byly vyryty na deskách Nefiových, ale Pán to zakázal řka: Budu ^a“zkoušeti víru lidu svého.

12 Tudíž já, Mormon, píši věci, jež mi byly Pánem přikázány. A nyní já, Mormon, končím svá slova a pokračuji, abych psal ony věci, jež mi byly přikázány.

13 Tudíž, chtěl bych, abyste viděli, že Pán skutečně učil lid po dobu tří dnů; a poté se jim

často ^a“ukazoval a často lámal ^bchléb a žehnal jej a dával jim ho.

14 A stalo se, že učil ^a“děti zástupu, o kterém bylo mluveno, a sloužil jim a ^b“uvolnil jejich jazyk, a ony promlouvaly k otcům svým veliké a podivuhodné věci, dokonce větší, nežli lidu zjevil on; a uvolnil jejich jazyk, aby mohly promluvíti.

15 A stalo se, že poté, co vystoupil do nebe – co se jim podruhé ukázal a odešel k Otci, ^a“uzdraviv všechny jejich nemocné a jejich chromé a otevřev oči jejich slepých a uši hluchých, a když vpravdě mezi nimi vykonal všeliká uzdravení a vzkřísil jednoho muže z mrtvých a ukázal jim svou moc a vystoupil k Otci –

16 Vizte, stalo se, že nazítrí se zástup shromáždil, a viděl i slyšel tyto děti; ano, dokonce i ^a“nemluvňata otevřela ústa svá a pronášela podivuhodné věci; a bylo zakázáno, aby věci, jež děti a nemluvňata pronesly, kdokoli napsal.

17 A stalo se, že oni ^a“učedníci, které Ježíš vyvolil, počali od oné doby nadále ^b“křtítí a učiti tolik, kolik jich k nim přicházelo; a tolik, kolik jich bylo pokřtěno ve jménu Ježíšově, bylo naplněno Duchem Svatým.

18 A mnozí z nich viděli a

5c Eter 3:14.
pp Ježíš Kristus –
Kristova
předsmrtelná
existence.

6a Jan 21:25;
3. Nefi 5:8.

7a pp Desky.

8a 3. Nefi 21:5–6.

9a Eter 4:4–10.

10a Alma 12:9–11.

11a Eter 12:6.

13a Jan 21:14.

b 3. Nefi 20:3–9.

pp Svátost.

14a 3. Nefi 17:11–12.

b Alma 32:23;

3. Nefi 26:16.

15a 3. Nefi 17:9.

pp Uzdravování,
uzdravovati; Zázrak.

16a Mat. 11:25.

17a 3. Nefi 19:4–13.

b 4. Nefi 1:1.

slyšeli nevyslovitelné věci, které "není dovoleno napsati.

19 A vzájemně se učili a sloužili si; a měli "všechny věci mezi sebou ^bspolečné, přičemž každý člověk jednal s druhým spravedlivě.

20 A stalo se, že činili všechny věci tak, jak jim Ježíš přikázal.

21 A ti, kteří byli pokřtěni ve jménu Ježíšově, byli nazýváni "církví Kristovou.

KAPITOLA 27

Ježíš jim přikazuje, aby Církev nazývali jeho jménem – Jeho poslání a smírná oběť tvoří základ jeho evangelia – Lidem je přikázáno, aby činili pokání a byli pokřtěni, aby mohli být posvěceni Duchem Svatým – Mají být dokonce takovými, jako je Ježíš. Kolem roku 34–35 po Kr.

A STALO SE, že zatímco učedníci Ježíšovi putovali a kázali věci, jež slyšeli i viděli, a křtili ve jménu Ježíšově, stalo se, že se učedníci shromáždili a "spojili se v mocné modlitbě a ^bpůstu.

2 A Ježíš se jim opět "ukázal, neboť se modlili k Otci v jeho jménu; a Ježíš přišel a stanul uprostřed nich a pravil jim: Čeho si přejete, abych vám dal?

3 A oni mu pravili: Pane, přejeme si, abys nám pověděl jméno, jímž máme nazývat tuto církev;

neboť mezi lidem jsou v této záležitosti spory.

4 A Pán jim pravil: Vpravdě, vpravdě pravím vám, proč by měli lidé reptati a přítí se o tuto věc?

5 Nečetli písma, jež praví, že musíte na sebe vzítí "jméno Kristovo, což je jméno mé? Neboť tímto jménem budete posledního dne nazváni;

6 A každý, kdo na sebe bere jméno mé a "vytrvá do konce, ten bude posledního dne spasen.

7 Tudíž, cokoli budete činiti, máte to činiti ve jménu mém; tudíž máte církev nazývatí jménem mým; a máte vzývati Otce ve jménu mém, aby kvůli mně církvi žehnal.

8 A jak by to mohla být "církev ^bmá, kdyby nebyla nazývána jménem mým? Neboť kdyby byla církev nazývána jménem Mojžíšovým, pak by to byla církev Mojžíšova; nebo kdyby byla nazývána jménem člověka, pak by to byla církev onoho člověka; ale je-li nazývána jménem mým, pak je to církev má, pakliže jsou postaveni na evangeliu mém.

9 Vpravdě pravím vám, že vy jste postaveni na evangeliu mém; tudíž budete nazývatí jakékoli věci, jež nazýváte, ve jménu mém; tudíž vzýváte-li Otce pro církev, je-li to ve jménu mém, Otec vás vyslyší;

18a 3. Nefi 26:11.

19a 4. Nefi 1:3.

^b pp Zákon zasněžení, zasněžení.

21a Mos. 18:17.

pp Církev Ježíše Krista.

27 1a NaS 29:6.

^b Alma 6:6.

pp Postiti se, půst.

2a 3. Nefi 26:13.

pp Ježíš Kristus – Kristova objevení se po smrti.

5a pp Ježíš Kristus – Vzítí jméno Ježíše Krista na sebe.

6a 3. Nefi 15:9.

8a pp Ježíš Kristus – Hlava Církve.

^b NaS 115:4.

10 A pakliže je církev postavena na evangeliu mém, pak v ní Otec ukáže své vlastní skutky.

11 Ale není-li postavena na evangeliu mém a je-li postavena na skutcích lidských nebo na skutcích ďáblových, vpravdě pravím vám, na čas mají radost ze skutků svých, a poznenáhlu přijde konec a oni budou "poraženi a uvrženi do ohně, odkud není žádného návratu.

12 Neboť skutky jejich je "následují, neboť právě pro skutky své jsou poraženi; tudíž pamatujte na věci, jež jsem vám řekl.

13 Vizte, dal jsem vám "evangelium své, a toto je evangelium, které jsem vám dal – že jsem přišel na svět, abych vykonal^bvůli Otce svého, protože Otec můj mne poslal.

14 A Otec můj mne poslal, abych mohl býti "pozvednut na kříži; a poté, co jsem byl pozvednut na kříži, abych mohl^bpřitáhnouti všechny lidi k sobě, aby jako já jsem byl lidmi pozvednut, právě tak byli lidé pozvednuti Otcem, aby stanuli přede mnou, aby byli "souzeni za skutky své, ať byly dobré, nebo ať byly zlé –

15 A z tohoto důvodu jsem byl "pozvednut; tudíž podle moci Otcovy přitáhnou všechny lidi

k sobě, aby mohli býti souzeni podle skutků svých.

16 A stane se, že každý, kdo činí "pokání a je^bpokřtěn ve jménu mém, bude naplněn; a "vytrvá-li do konce, vizte, toho budu považovati před Otcem svým za nevinného onoho dne, kdy stanu, abych soudil svět.

17 A ten, kdo do konce nevytrvá, to je ten, kdo bude také poražen a uvržen do ohně, odkud se již nemůže navrátiti, kvůli "spravedlnosti Otcově.

18 A toto je slovo, jež on dal dětem lidským. A z tohoto důvodu plní slova, jež dal, a on nelže, ale plní všechna slova svá.

19 A "žádná nečistá věc nemůže vejíti do království jeho; tudíž nikdo nevejde v "odpočínutí jeho, ledaže to budou ti, kteří "omyli šat svůj v krvi mé pro svou víru a pokání ze všech hříchů svých, a pro věrnost svou do konce.

20 Nyní, toto je ono přikázání: Čiňte "pokání, všechny končiny země, a pojd'te ke mně a buď'te^bpokřtěni ve jménu mém, abyste mohli býti "posvěceni přijetím Ducha Svatého, abyste mohli posledního dne přede mnou státi^dbez poskvrny.

11a Alma 5:52.

12a Zjev. 14:13; NaS 59:2.

13a NaS 76:40–42.

PP Evangelium.

b Jan 6:38–39.

14a 1. Nefi 11:32–33;

Mojž. 7:55.

b Jan 6:44; 2. Nefi 9:5;

NaS 27:18.

c PP Ježíš Kristus –

Soudce.

15a PP Usmíření, usmířiti.

16a PP Pokání.

b PP Křest, křtítí.

c 1. Nefi 13:37.

PP Vytrvati.

17a PP Spravedlnost.

19a Alma 11:37.

b NaS 84:24.

PP Odpočinouti,

odpočínutí,
spočínouti.

c Zjev. 1:5; 7:14;

Alma 5:21, 27;

13:11–13.

20a Eter 4:18.

b PP Křest, křtítí – Je
nezbytný.

c PP Posvěcení.

d NaS 4:2.

21 Vpravdě, vpravdě, pravím vám, toto je evangelium mé; a vy znáte věci, jež musíte činiti v církvi mé; neboť skutky, jež jste mne viděli činiti, máte činiti také; neboť to, co jste mne viděli činiti, dokonce to máte činiti;

22 Tudíž, činíte-li tyto věci, požehnaní jste, neboť budete pozvednuti posledního dne.

23 Zapište věci, jež jste viděli a slyšeli, kromě těch, jež jsou ^azakázány.

24 Zapište skutky tohoto lidu, které budou, stejně jako bylo psáno o tom, co bylo.

25 Neboť vizte, z knih, které byly napsány, a které budou napsány, bude tento lid ^asouzen, neboť z nich budou ^bskutky jejich lidem oznámeny.

26 A vizte, všechny věci jsou ^azapsány Otcem; tudíž z knih, které budou napsány, bude svět souzen.

27 A vězte, že ^avy budete soudci tohoto lidu podle soudu, který vám dám, který bude spravedlný. Tudíž, ^bjakými lidmi máte býti? Vpravdě pravím vám, dokonce ^cjako já jsem.

28 A nyní ^ajdu k Otci. A vpravdě pravím vám, o cokoli budete prositi Otce ve jménu mém, bude vám dáno.

29 Tudíž, ^aprostě, a obdržíte; klepejte, a bude vám otevřeno;

neboť ten, kdo prosí, dostává; a tomu, kdo klepe, bude otevřeno.

30 A nyní, vizte, má radost je veliká, až k plnosti, z vás, a také z tohoto pokolení; ano, dokonce i Otec se raduje, a taktéž všichni svatí andělé, z vás a z tohoto pokolení; neboť ^anikdo z nich není ztracen.

31 Vizte, chtěl bych, abyste rozuměli; neboť mám na mysli ty, kteří jsou z ^atohoto pokolení ^bnyní na živu; a nikdo z nich není ztracen; a z nich mám plnost ^cradosti.

32 Ale vizte, rmoutím se nad ^ačtvrtým pokolením od tohoto pokolení, neboť ti budou uvedeni do zajetí oním, dokonce jako byl syn zatracení; neboť mne prodají za stříbro a za zlato a za to, co ^bmol ničí a co zloději mohou prolomit a krásti. A v onen den je navštívím a vpravdě obrátím skutky jejich na jejich vlastní hlavu.

33 A stalo se, že když Ježíš dokončil tato slova, pravil učedníkům svým: Vcházejte ^atěsnou branou; neboť těsná je brána a úzká je cesta, která vede k životu, a málo je těch, kteří ji nalézají; ale prostorná je brána a široká cesta, jež vede k smrti, a mnoho je těch, kteří po ní putují, až přijde noc, kdy nikdo nebude moci pracovat.

23a 3. Nefi 26:16.

25a 2. Nefi 33:10–15;
Sl. Morm. 1:11.

b 1. Nefi 15:32–33.

26a 3. Nefi 24:16.
pp Kniha života.

27a 1. Nefi 12:9–10;
Morm. 3:19.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista.

c Mat. 5:48;
3. Nefi 12:48.

28a Jan 20:17.

29a Mat. 7:7;
3. Nefi 14:7.

30a Jan 17:12.

31a 3. Nefi 28:23.

b 3. Nefi 9:11–13; 10:12.

c pp Radost.

32a 2. Nefi 26:9–10;
Alma 45:10, 12.

b Mat. 6:19–21;

3. Nefi 13:19–21.

33a Mat. 7:13–14;

3. Nefi 14:13–14;

NaS 22:1–4.

KAPITOLA 28

Devět z Dvanácti si přeje dědictví v království Kristově, až zemřou, a je jim přislíbeno – Tři Nefité si přejí moc nad smrtí, aby mohli zůstatí na zemi, dokud Ježíš opět nepřijde, a je jim dána – Jsou přeměnění a vidí věci, které není dovoleno vypovědět, a nyní slouží mezi lidmi. Kolem roku 34–35 po Kr.

A STALO se, že když Ježíš pravil tato slova, promluvil k učedníkům svým, k jednomu po druhém, a pravil jim: Čeho si ode mne přejete poté, co odejdu k Otci?

2 A oni všichni promluvili, kromě tří, řkouce: Přejeme si, aby poté, co se dožijeme věku člověka, služba naše, ke které jsi nás povolal, mohla skončit, abychom mohli rychle přijít k tobě do království tvého.

3 A on jim pravil: Požehnání jste, protože jste mne o toto požádali; tudíž, poté, co vám bude sedmdesát a dvě léta, přijdete ke mně do království mého; a u mne najdete "odpočinutí.

4 A když k nim promluvil, obrátil se k oněm třem a pravil jim: Co chcete, abych pro vás učinil, až odejdu k Otci?

5 A oni se rmoutili v srdci svém, neboť se mu neodvažovali povědět, co si přejí.

6 A on jim pravil: Vizte, "znám myšlenky vaše a vy si přejete to, co si ode mne přál ^bJan, můj milovaný, který byl se mnou v službě mé předtím, nežli mne Židé pozvedli.

7 Tudíž, vy jste ještě požehnanější, neboť "nikdy neokusíte ^bsmrti; ale budete žítí, abyste viděli všechna díla Otcova mezi dětmi lidskými, dokonce dokud se nenaplní všechny věci podle vůle Otcovy, až přijdu v slávě své s "mocemi nebeskými.

8 A nikdy nevytrpíte bolesti smrti; ale až přijdu v slávě své, budete v okamžiku proměnění ze "smrtnosti v ^bnesmrtelnost; a pak budete požehnáni v království Otce mého.

9 A opět, nebudete mítí bolesti, zatímco budete přebývatí v těle, ani zármutek, leda pro hříchy světa; a toto vše učiním pro to, co jste si ode mne přáli, neboť jste si přáli, abyste mohli "přivádětí duše lidské ke mně, dokud svět bude státi.

10 A z tohoto důvodu budete mítí "plnost radosti; a usednete v království Otce mého; ano, radost vaše bude plná, právě jako mně dal Otec plnost radosti; a budete právě jako já jsem, a já jsem právě jako Otec; a Otec a já ^bjedno jsme;

28 3a PP Odpočinouti, odpočinutí, spočinouti.
6a Amos 4:13;
Alma 18:32.
b Jan 21:21–23;
NaS 7:1–4.

7a 4. Nefi 1:14;
Morm. 8:10–11;
Eter 12:17.
b PP Přenesené bytosti.
c 3. Nefi 20:22.
8a 3. Nefi 28:36–40.
PP Smrtnost,

smrtný.
b PP Nesmrtelnost, nesmrtelný.
9a Filip. 1:23–24;
NaS 7:5–6.
10a NaS 84:36–38.
b Jan 17:20–23.

11 A "Duch Svatý vydává svědectví o Otci a o mně; a Otec dává Ducha Svatého dětem lidským, kvůli mně.

12 A stalo se, že když Ježíš promluvil tato slova, dotkl se prstem svým každého z nich, kromě oněch tří, kteří měli zůstat, a poté odešel.

13 A vizte, nebesa se otevřela a oni byli "uchopeni a vyzdviženi do nebe a viděli a slyšeli nevyslovitelné věci.

14 A bylo jim "zakázáno to vysloviti; ani jim nebyla dána moc, aby věci, které viděli a slyšeli, mohli vysloviti;

15 A zda byli v těle nebo mimo tělo, říci nemohli; neboť to, že byli změněni z tohoto těla z masa do stavu nesmrtelného, takže mohli spatřiti věci Boží, jim připadalo jako jejich "proměnění.

16 Ale stalo se, že opět učili na tváři země; nicméně neučili o věcech, které slyšeli a viděli, pro ono přikázání, které jim bylo dáno v nebi.

17 A nyní, zda byli ode dne proměnění svého smrtelní, nebo nesmrtelní, to nevím;

18 Ale tolik vím, podle záznamu, který byl dán – že chodili po tváři země a sloužili všem lidem, připojujice k církvi všechny, kteří věřili jejich kázání; křtíce je, a všichni, kteří byli pokřtěni, obdrželi Ducha Svatého.

19 A těmi, kteří k církvi nenáleželi, byli uvrhováni do vězení. A "vězení je nemohla udržeti, neboť pukala vedví.

20 A byli uvrhováni do země; ale udeřili zemi slovem Božím, natolik, že jeho "mocí byli z hlubin země vysvobozeni; a tudíž nemohli vykopati dostatečné jámy, aby je udržely.

21 A třikrát byli uvrženi do "pece, a nic se jim nestalo.

22 A dvakrát byli uvrženi do "doupěte divé zvěře; a vizte, hráli si se zvěří jako dítě s jehňátkem, a nic se jim nestalo.

23 A stalo se, že tak chodili mezi veškerým lidem Nefiovým a kázali "evangelium Kristovo všem lidem na tváři země; a ti byli obráćeni k Pánu a připojeni k církvi Kristově, a tak byl lid ^bonoho pokolení požeňán, podle slova Ježíšova.

24 A nyní já, Mormon, ustávám o těchto věcech na nějaký čas mluvíti.

25 Vizte, hodlal jsem napsati "jména těch, kteří nikdy nemají okusiti smrti, ale Pán to zakázal; tudíž nepíši je, neboť jsou skryti před světem.

26 Ale vizte, já jsem je viděl a oni mi sloužili.

27 A vizte, budou mezi pohany, a pohané je nepoznají.

28 Budou i mezi Židy, a Židé je nepoznají.

29 A stane se, až to Pán v moudrosti své uzná za vhodné, že

11a 2. Nefi 31:17–21;
3. Nefi 11:32.

13a 2. Kor. 12:2–4.

14a NaS 76:114–116.

15a Mojž. 1:11.

pp Proměnění.

19a Skut. 16:26;

Alma 14:26–28.

20a Morm. 8:24.

21a Dan. 3:22–27;

4. Nefi 1:32.

22a Dan. 6:16–23;

4. Nefi 1:33.

23a pp Evangelium.

b 3. Nefi 27:30–31.

25a 3. Nefi 19:4.

budou sloužiti všem “rozptýleným kmenům Izraele a všem národům, pokolením, jazykům a lidem a přivedou z nich mnoho duší k Ježíšovi, aby se mohlo splnití přání jejich, a také díky přesvědčující moci Boží, která je v nich.

30 A jsou jako “andělé Boží, a jestliže se pomodlí k Otci ve jménu Ježíšově, mohou se ukázati kterémukoli člověku, jak se jim zdá dobré.

31 Tudíž, vykonají veliká a podivuhodná díla před oním “velikým a nadcházejícím dnem, kdy všichni lidé musejí zajisté stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou;

32 Ano, dokonce i mezi pohany vykonají před oním soudným dnem “veliké a podivuhodné dílo.

33 A kdybyste měli všechna písmena, jež podávají zprávu o všech podivuhodných dílech Kristových, věděli byste, podle slov Kristových, že tyto věci musejí zajisté přijíti.

34 A běda tomu, kdo “nebude poslouchati slova Ježíšova a také ^btěch, které vyvolil a vyslal mezi ně; neboť kdokoli nepřijímá slov Ježíšových a slov těch, které on poslal, nepřijímá jeho; a tudíž on je v poslední den nepřijme;

35 A bylo by pro ně lépe, kdyby se byli nenarodili. Neboť

domníváte se, že se můžete vyhnouti spravedlnosti raněného Boha, který byl nohama lidským – “pošlapán, aby tím mohlo přijíti spasení?

36 A nyní vizte, jak jsem pravil o těch, které Pán vyvolil, ano, totiž o oněch třech, kteří byli uchopeni a vyzdviženi do nebes, že nevím, zda byli očištěni od smrtelnosti v nesmrtelnost –

37 Ale vizte, od té doby, co jsem to napsal, tázal jsem se Pána a on mi vyjevil, že na jejich těle musela nutně býti vykonána proměna, neboť jinak by nezbytně museli okusiti smrti;

38 Tudíž, aby nemuseli okusiti smrti, byla na jejich těle vykonána “proměna, aby netrpěli bolestí ani zármutkem, leda pro hříchy světa.

39 Nyní, tato proměna nebyla rovna té, která nastane posledního dne; ale byla na nich proměna vykonána natolik, aby nad nimi Satan nemohl míti žádné moci, takže je nemohl “pokoušeti; a oni byli v těle ^bposvěceni, takže jsou “svatí, a moci pozemské je nemohou zadržeti.

40 A v tomto stavu mají zůstati až do soudného dne Kristova; a onoho dne mají obdržeti větší proměnu a býti přijati do království Otcova, z kterého již nevyjdou, ale budou věčně přebývati s Bohem v nebesích.

29a PP Izrael – Deset ztracených kmenů Izraele; Izrael – Rozptýlení Izraele.

30a PP Andělé.

31a Hel. 12:25;

3. Nefi 26:4–5.

32a 2. Nefi 25:17.

34a Eter 4:8–12.

b PP Prorok.

35a Hel. 12:2.

38a PP Přenesené bytosti.

39a PP Pokoušeti, pokušení.

b PP Posvěcení.

c PP Svatost.

KAPITOLA 29

Příchod Knihy Mormonovy je znamením, že Pán započal shromažďovati Izrael a naplňovati své smlouvy – Ti, kteří zavrhnou jeho dary a zjevení posledních dnů, budou prokleti. Kolem roku 34–35 po Kr.

A NYNÍ vizte, pravím vám, že až Pán v moudrosti své uzná za vhodné, aby podle slova jeho „přišla tato slova k pohanům, pak můžete věděti, že^b smlouva, kterou Otec učinil s dětmi Izraele o jejich znovuzřízení do zemí jejich dědictví, se již počíná naplňovati.

2 A můžete věděti, že slova Páně, jež promlouvali svatí proroci, budou všechna naplněna; a nemáte říkati, že Pán „oddaluje příchod svůj k dětem Izraele.

3 A nemáte si v srdci svém představovati, že slova, jež byla promlouvána, jsou marná, neboť vizte, Pán se rozpomene na smlouvu svou, kterou učinil s lidem svým z domu Izraele.

4 A až uvidíte, že tato slova přicházejí mezi vás, potom nemáte již opovrhovati konáním Páně, neboť „meč^b spravedlnosti jeho je v pravé ruce jeho; a vizte, onoho dne, budete-li opovrhovati konáním jeho, způsobí, že vás záhy zasáhne.

5 „Běda tomu, kdo^b opovrhuje konáním Páně; ano, běda tomu,

kdo bude „popíratí Krista a díla jeho!

6 Ano, „běda tomu, kdo bude popíratí zjevení Páně a kdo řekne, že Pán již nepůsobí zjevením nebo proroctvím nebo^b dary nebo jazyky nebo uzdravováním nebo mocí Ducha Svatého!

7 Ano, a běda tomu, kdo onoho dne řekne, aby dosáhl „zisku, že skrze Ježíše Krista nemůže býti vykonán^b žádný zázrak; neboť ten, kdo tak činí, bude jako „syn zatracení, pro kterého nebylo žádného milosrdenství, podle slova Kristova!

8 Ano, a nemáte „Židy^b přezíratí ani jimi „opovrhovati ani se jim vysmívati, ani nikomu ze zbytku domu Izraele; neboť vizte, Pán pamatuje na smlouvu svou s nimi a učiní jim podle toho, jak přísahal.

9 Tudíž nemáte se domnívati, že můžete zvrátiti pravou ruku Páně nalevo, aby nemohl vykonati soud k naplnění smlouvy, kterou učinil s domem Izraele.

KAPITOLA 30

Pohanům posledních dnů je přikázáno, aby činili pokání, přišli ke Kristu a byli počítáni mezi dům Izraele. Kolem roku 34–35 po Kr.

POSLOUCHEJTE, ó pohané, a slyšte slova Ježíše Krista, Syna

29 1a 2. Nefi 30:3–8.

b Morm. 5:14, 20.

2a Lukáš 12:45–48.

4a 3. Nefi 20:20.

b PP Spravedlnost.

5a 2. Nefi 28:15–16.

b Morm. 8:17;

Eter 4:8–10.

c Mat. 10:32–33.

6a Morm. 9:7–11, 15.

b PP Dary Ducha.

7a PP Kněžská lstivost.

b 2. Nefi 28:4–6;

Morm. 9:15–26.

c PP Synové zatracení.

8a PP Židé.

b 1. Nefi 19:14.

c 2. Nefi 29:4–5.

živého Boha, která mi „přikázal, abych o vás promluvil, neboť vizte, přikazuje mi, abych psal, řka:

2 Odvráťte se, vy všichni „pohané, od zlovolných cest svých; a čiňte ^bpokání ze zlých skutků svých, ze lží svých a klamání svých a ze smilstev svých a z tajných ohavností svých a z modlářství svého a z vražd

svých a kněžských lstivostí svých a ze závisti své a z rozbrojí svých a ze vší zlovolnosti své a z ohavností svých a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém, abyste mohli obdržeti odpuštění hříchů svých a býti naplněni Duchem Svátým, abyste mohli býti „počítáni mezi lid můj, který je z domu Izraele.

ČTVRTÝ NEFI KNIHA NEFIHO

KTERÝ JE SYNEM NEFIOVÝM – JEDNOHO Z UČEDNÍKŮ JEŽÍŠE KRISTA

Zpráva o lidu Nefiovu, podle jeho záznamu.

Nefité i Lamanité jsou všichni obráćeni k Pánu – Mají všechny věci společné, činí zázraky a v zemi se jim daří – Po dvou staletích vyovstávají rozkoly, zlo, falešné církve a pronásledování – Po třech letech jsou jak Nefité, tak Lamanité zlovolní – Ammaron ukrývá posvátné záznamy. Kolem roku 35–321 po Kr.

A STALO se, že třicátý a čtvrtý rok uplynul a také třicátý a pátý, a vizte, učedníci Ježíšovi vytvořili církev Kristovu ve všech zemích okolo. A tolik, kolik jich k nim přišlo a opravdově činilo pokání ze svých hříchů, bylo pokřtěno ve

jménu Ježíšově; a ti také obdrželi Ducha Svatého.

2 A stalo se v třicátém a šestém roce, že všichni lidé na celé tváři země byli obráćeni k Pánu, jak Nefité, tak Lamanité, a nebylo mezi nimi žádných svárů a sporů a každý člověk jednal s druhým spravedlivě.

3 A měli „všechny věci mezi sebou společné; tudíž nebylo bohatých a chudých, porobných a svobodných, ale všichni byli učiněni svobodnými a pořílníky nebeského daru.

4 A stalo se, že také třicátý a sedmý rok uplynul a v zemi nadále přetrvával mír.

5 A učedníci Ježíšovi vykoná-

30 1a 3. Nefi 5:12–13.

2a pp Pohané.

b pp Pokání.

c Gal. 3:27–29;

2. Nefi 10:18–19;

3. Nefi 16:10–13;

21:22–25;

Abr. 2:10.

[4. NEFI]

1 3a Skut. 4:32;

3. Nefi 26:19.

pp Zákon zasvěcení,
zasvětití.

vali veliká a podivuhodná díla, natolik, že "uzdravovali nemocné a křísili mrtvé a způsobovali, že chromí chodili a slepí obdrželi zrak svůj a hlouš slyšeli; a všeliké ^bzázraky vykonávali mezi dětmi lidskými; a nečinili zázraky skrze nic, leda ve jménu Ježíšově.

6 A tak třicátý a osmý rok uplynul a také třicátý a devátý a čtyřicátý a první a čtyřicátý a druhý, ano, až čtyřicet a devět let uplynulo a také padesátý a první a padesátý a druhý; ano, a až i padesát a devět let uplynulo.

7 A Pán je v zemi nesmírně obdařoval; ano, natolik, že vystavěli města opět tam, kde byla města spálena.

8 Ano, dokonce ono veliké "město Zarahemla dali, aby bylo opět postaveno.

9 Ale bylo mnoho měst, která se "potopila, a na jejich místo přišly vody; tudíž tato města nemohla býti obnovena.

10 A nyní, vizte, stalo se, že lid Nefiův sílil a převelice rychle se množil a stal se nesmírně "krásným a rozkošným lidem.

11 A ženili se a vdávaly a byli požehnáni podle množství příslibů, které jim Pán dal.

12 A již nekráčeli podle "úkonů a obřadů ^bzákona Moj-

žíšova; ale kráčeli podle přikázání, která obdrželi od svého Pána a svého Boha, pokračující v "půstu a v modlitbě a v častých shromážděních, aby se jak modlili, tak aby slyšeli slovo Páně.

13 A stalo se, že v celé zemi nebylo sváru mezi veškerým lidem; ale mocné zázraky byly vykonávány mezi učedníky Ježíšovými.

14 A stalo se, že sedmdesátý a první rok uplynul a také sedmdesátý a druhý rok, ano, a zkrátka, až sedmdesátý a devátý rok uplynul; ano, dokonce sto let uplynulo a učedníci Ježíšovi, které on vyvolil, všichni odešli do "ráje Božího, až na ony ^btři, kteří měli zůstat; a na jejich místo byli "vysvěceni jiní "učedníci; a i mnozí z onoho pokolení zemřeli.

15 A stalo se, že v zemi nebylo "žádného sváru pro lásku Boží, která přebývala v srdci lidí.

16 A nebylo "žádné závisti ani rozbrojů ani nepokojů ani smilstva ani lží ani vraždění ani žádného druhu ^bnestoudnosti; a zajisté nemohlo býti "šťastnějšího lidu mezi všemi lidmi, kteří byli stvořeni rukou Boží.

17 Nebylo žádných lupičů ani vražedníků, nebyli ani Lamanité ani žádní jiní -ité; ale byli "jedno,

5a pp Uzdravování,
uzdravovati.

b Jan 14:12.

pp Záznak.

8a 3. Nefi 8:8.

9a 3. Nefi 9:4, 7.

10a Morm. 9:6.

12a 2. Nefi 25:30;

3. Nefi 15:2–8.

b pp Zákon Mojžíšův.

c Moroni 6:5;

NaS 88:76–77.

14a pp Ráj.

b 3. Nefi 28:3–9.

pp Přenesené bytosti.

c pp Vysvěcení,

vysvětití.

d pp Učedník.

15a pp Mír.

16a pp Jednota.

b pp Žádostiv býti,

žádostivost.

c Mos. 2:41;

Alma 50:23.

pp Radost.

17a Jan 17:21.

pp Sion.

děti Kristovy a dědici království Božího.

18 A jak byli požehnání! Neboť Pán jim žehnal ve všem jejich počínání; ano, dokonce byli požehnání a obdarováni, dokud neuplynulo sto a deset let; a první pokolení od Krista zemřelo, a v celé zemi nebylo žádného sváru.

19 A stalo se, že Nefi, který vedl tento poslední záznam (a vedl ho na ^adeskách Nefiových), zemřel a jeho syn Amos jej vedl na jeho místě; a také jej vedl na deskách Nefiových.

20 A vedl jej osmdesát a čtyři roky, a v zemi byl stále mír, až na malou část lidu, která se vzbouřila proti církvi a vzala na sebe jméno Lamanitů; tudíž v zemi opět počali být Lamanité.

21 A stalo se, že zemřel i Amos (a bylo to sto a devadesát a čtyři roky od příchodu Krista) a jeho syn Amos vedl záznam na jeho místě; a on jej také vedl na deskách Nefiových; a byl také zapsán v knize Nefiově, což je tato kniha.

22 A stalo se, že dvě stě let uplynulo; a celé druhé pokolení, až na několik málo, zemřelo.

23 A nyní já, Mormon, bych chtěl, abyste věděli, že lid se rozmnožil natolik, že byl rozest po celé tváři země a že nesmírně zbohatl, pro své obdarování v Kristu.

24 A nyní, v tomto dvoustem a prvním roce počali být mezi nimi ti, kteří byli povýšeni v ^apyše tak, že nosili drahocenný oděv a všeliké krásné perly a krásné věci světa.

25 A od oné doby nadále již neměli svůj majetek a své jmění mezi sebou ^aspolečně.

26 A počali se rozdělovati do tříd; a počali si pro sebe budovati ^acírkev, aby dosahovali ^bzisku, a počali popíratí pravou církev Kristovu.

27 A stalo se, že když dvě stě a deset let uplynulo, bylo mnoho církví v zemi; ano, bylo mnoho církví, které tvrdily, že znají Krista, leč ^apopíraly většinu jeho evangelia, natolik, že přijímaly všelikou zlovolnost a udělovaly to, co je posvátné, tomu, komu to bylo ^bzakázáno pro nehodnost.

28 A tato ^acírkev se rozrůstala pro nepravost a pro moc Satanovu, který získával vládu nad jejich srdcem.

29 A opět, byla tam jiná církev, která popírala Krista; a ti ^apronásledovali pravou církev Kristovu pro jejich pokoru a jejich víru v Krista; a pohrdali jimi pro mnohé zázraky, které byly mezi nimi vykonány.

30 Tudíž uplatňovali moc a pravomoc nad učedníky Ježíšovými, kteří zůstali s nimi, a uvrhovali je do ^avězení; ale mocí

19a PP Desky.

24a PP Domýšlivost, marnivost, pýcha.

25a 4. Nefi 1:3.

26a 1. Nefi 22:23;

2. Nefi 28:3;

Morm. 8:32–38.

b NaS 10:56.

PP Kněžská lstivost.

27a PP Odpadlictví.

b 3. Nefi 18:28–29.

28a PP Dábel – Církev

dáblova.

29a PP Pronásledování, pronásledovati.

30a 3. Nefi 28:19–20.

slova Božího, jež v nich byla, vězení pukala vedví, a oni šli činice mezi nimi mocné zázraky.

31 Nicméně, i přes všechny tyto zázraky lidé zatvrzovali srdce své a snažili se je zabít, stejně jako Židé v Jeruzalémě se snažili zabít Ježíše, podle slova jeho.

32 A uvrhli je do "pecí^b ohnivých, a oni vyšli a nic se jim nestalo.

33 A také je vrhali do "doupat divé zvěře, a oni si s divou zvěří hráli, stejně jako dítě s beránkem; a vyšli z zprostředku jejího a nic se jim nestalo.

34 Nicméně, lidé zatvrzovali srdce své, neboť byli vedeni mnohými kněžními a falešnými proroky k tomu, aby budovali mnohé církve a aby činili všelikou nepravost. A "bili lid Ježíšův; ale lid Ježíšův je nebil na oplátku. A tak rok od roku upadali do nevíry a do zlovolnosti, až uplynulo dvě stě a třicet let.

35 A nyní, stalo se v tomto roce, ano, v roce dvoustém a třicátém a prvním, že nastal veliký rozkol mezi lidem.

36 A stalo se, že v tomto roce povstali lidé, kteří se nazývali Nefité, a byli to praví věřící v Krista; a mezi nimi byli ti, které Lamanité nazývali: Jákobité a Jozefité a Zoramité;

37 Tudíž praví věřící v Krista a praví uctívatelé Kristovi (mezi nimiž byli oni "tři učedníci

Ježíšovi, kteří měli zůstat) se nazývali Nefité a Jákobité a Jozefité a Zoramité.

38 A stalo se, že ti, kteří zavrhovali evangelium, se nazývali Lamanité a Lemuelité a Izmaelité; a ti neupadali do nevíry tak, jako jejich otcové od počátku upadali, ale záměrně se "bouřili proti evangeliu Kristovu; a učili své děti, že nemají věřit.

39 A bylo to pro zlovolnost a ohavnost jejich otců, stejně jako tomu bylo na počátku. A byly "učeny, aby nenáviděly děti Boží, stejně jako byli Lamanité učeni, aby nenáviděli děti Nefiovy, od počátku.

40 A stalo se, že dvě stě a čtyřicet a čtyři léta uplynula a takovéto byly záležitosti lidu. A zlovolnější část lidu sílila a stala se mnohem početnější, nežli byl lid Boží.

41 A stále pokračovali v tom, že pro sebe budovali církve a zdobili je všelikými drahocennými věcmi. A tak uplynulo dvě stě a padesát let a také dvě stě a šedesát let.

42 A stalo se, že zlovolná část lidu opět počala budovat tajné přísahy a "spolčení Gadiantónova.

43 A také lid, který se nazýval lidem Nefiovým, počal býti pyšný v srdci svém pro své nesmírné bohatství a stal se marnivým, podobně jako jejich bratří Lamanité.

44 A od této doby se učedníci

32a 3. Nefi 28:21.

^b Dan. 3:26–27.

33a 3. Nefi 28:22.

34a 3. Nefi 12:39;

NaS 98:23–27.

37a 3. Nefi 28:6–7;
Morm. 8:10–11.

38a PP Vzpouora.

39a Mos. 10:17.

42a PP Tajná spolčení.

počali rmoutiti pro “hříchy světa.

45 A stalo se, že když tři sta let uplynulo, lid Nefiův, stejně jako Lamanité, se stal nesmírně zlovolným, jeden jako druhý.

46 A stalo se, že lupiči Gadiantonovi se rozšířili po celé tváři země; a nebylo žádných, kteří by byli spravedliví, kromě učedníků Ježíšových. A zlata a stříbra si ukládali v hojnosti a obchodovali ve všelikých obchodech.

47 A stalo se, že poté, co uplynulo tři sta a pět let (a lidé stále setrvali v zlovolnosti), Amos

zemřel; a jeho bratr Ammaron vedl záznam na jeho místě.

48 A stalo se, že když tři sta a dvacet let uplynulo, Ammaron, jsa nutkán Duchem Svatým, ukryl “záznamy, které byly posvátné – ano, vpravdě všechny posvátné záznamy, které byly předávány z pokolení na pokolení a které byly posvátné – až do třístého a dvacátého roku od příchodu Krista.

49 A ukryl je Pánu, aby mohly podle proroctví a příslibů Páně opět “přijíti ke zbytku domu Jákobova. A tak končí záznam Ammaronův.

KNIHA MORMONOVA

KAPITOLA 1

Ammaron poučuje Mormona o posvátných záznamech – Mezi Nefity a Lamanity začíná válka – Tři Nefité jsou odňati – Převládá zlovolnost, nevíra, kouzelnictví a čarování. Kolem roku 321–326 po Kr.

ANYNÍ já, “Mormon, činím záznam o věcech, které jsem viděl i slyšel, a nazývám jej Knihou Mormonovou.

2 A v době, kdy “Ammaron ukryl záznamy Pánu, přišel ke mně (já, jsa asi deset let stár, počínal jsem býti poněkud ^bučen podle vědomostí svého lidu) a Ammaron mi pravil: Cítím, že

jsi rozvážné dítě a že jsi hbitý v pozorování;

3 Tudíž, až ti budou asi dvacet a čtyři léta, chtěl bych, aby ses rozpomněl na všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu; a až budeš v onom věku, jdi do země Antum k pahorku, který se bude nazývati “Šim; a tam jsem uložil Pánu všechny posvátné rytiny ohledně tohoto lidu.

4 A viz, vezmeš “desky Nefiovy k sobě a ostatní ponecháš na tom místě, kde jsou; a na desky Nefiovy vyryješ všechny věci, které jsi vypožoroval o tomto lidu.

5 A já, Mormon, jsa potomkem

44a 3. Nefi 28:9.
48a Hel. 3:13, 15–16.
49a Enos 1:13.
[MORMON]

1 1a pp Mormon,
nefický prorok.
b 3. Nefi 5:11–18.
2a 4. Nefi 1:47–49.

b Mos. 1:3–5.
3a Eter 9:3.
4a Sl. Morm. 1:1, 11.
pp Desky.

“Nefiovým (a můj otec se jmenoval Mormon), rozpomněl jsem se na věci, jež mi Ammaron přikázal.

6 A stalo se, že když jsem byl jedenáct let starý, vzal mě otec do země jižní, až do země Zarahemla.

7 Celá tvář oné země byla pokryta stavbami a lidé byli téměř tak početní, jako písek mořský.

8 A stalo se, že v tomto roce počala býti válka mezi Nefity, kteří sestávali z Nefitů a Jákobitů a Jozefitů a Zoramitů; a tato válka byla mezi Nefity a Lamanity a Lemuelity a Izmaelity.

9 Nyní, Lamanité a Lemuelité a Izmaelité byli nazýváni Lamanity a ony dvě strany byli Nefité a Lamanité.

10 A stalo se, že válka počala býti mezi nimi na hranicích Zarahemly, u vod Sidonu.

11 A stalo se, že Nefité shromáždili veliký počet mužů, až přesahoval počet třiceti tisíc. A stalo se, že v témže roce měli několik bitev, ve kterých Nefité Lamanity porazili a mnohé z nich pobili.

12 A stalo se, že Lamanité od svého záměru upustili, a v zemi byl nastolen mír; a mír trval po dobu asi čtyř let, takže nebylo žádného krveprolití.

13 Avšak zlovolnost převládala po tváři celé země, natolik, že Pán odňal své “milované

učedníky, a dílo zázraků a uzdravování ustalo pro nepravost lidu.

14 A nebylo žádných “darů od Pána a ^bDuch Svätý nepřicházel na žádného, pro jejich zlovolnost a “nevíru.

15 A já, jsa ve věku patnácti let a jsa poněkud rozvážné mysli, tudíž, byl jsem navštíven Pánem a okusil jsem a poznal dobrotivost Ježíšovu.

16 A snažil jsem se kázati tomuto lidu, ale ústa má byla zavřena a bylo mi zakázáno, abych mu kázal; neboť vizte, oni se záměrně “bouřili proti svému Bohu; a milovaní učedníci byli ^bodňati ze země, pro jejich nepravost.

17 Ale já jsem mezi nimi zůstal, ale pro tvrdost srdce jejich mi bylo zakázáno, abych jim kázal; a pro tvrdost srdce jejich byla země kvůli nim “prokleta.

18 A oni Gadiantonovi lupiči, kteří byli mezi Lamanity, zamořili zemi, natolik, že její obyvatelé si počali ukrývati své “poklady v zemi; a ty se staly kluzkými, protože Pán zemi proklel, aby je nemohli udržeti, ani je opět nabýti.

19 A stalo se, že mezi nimi bylo kouzelnictví a čarování a kouzla; a moc toho zlého působila po celé tváři země, až k naplnění všech slov Abinadiho, a také Samuela, Lamanity.

5a 3. Nefi 5:12, 20.

13a 3. Nefi 28:2, 12.

14a Moroni 10:8–18, 24.

b PP Duch Svätý.

c PP Nevíra.

16a PP Vzpouira.

b Morm. 8:10.

17a 2. Nefi 1:7;

Alma 45:10–14, 16.

18a Hel. 13:18–20;

Eter 14:1–2.

KAPITOLA 2

Mormon vede nefitská vojska – Zemi zaplavuje krev a smrt – Nefité bědují a truchlí zármutkem zatracených – Jejich den milosti pomínil – Mormon získává desky Nefiovy – Války pokračují. Kolem roku 327–350 po Kr.

A STALO se v témže roce, že počala býti opět válka mezi Nefity a Lamanity. A já, přestože jsa mlád, jsem byl statné postavou; tudíž lid Nefiův si mne určil, abych byl jejich vůdcem, neboli vůdcem jejich vojsk.

2 Tudíž, stalo se, že jsem ve svém šestnáctém roce vyšel v čele vojska Nefitů proti Lamanitům; tudíž tři sta a dvacet a šest let uplynulo.

3 A stalo se, že v třístém a dvacátém a sedmém roce Lamanité přišli na nás s nesmírně velikou mocí, natolik, že zastrašili má vojska; tudíž nebojovala a počala se stahovati k severním zemím.

4 A stalo se, že jsme došli do města Angola a zmocnili jsme se města a učinili jsme přípravy na to, abychom se bránili proti Lamanitům. A stalo se, že jsme opevňovali město ze všech sil; ale i přese všechna naše opevnění na nás Lamanité přišli a z města nás vyhnali.

5 A také nás vyhnali ze země David.

6 A pochodovali jsme dále a došli jsme do země Jozue, která byla na hranicích na západě u pobřeží.

7 A stalo se, že jsme shromáždili

svůj lid tak rychle, jak to bylo možné, abychom je mohli míti pohromadě.

8 Ale vizte, země byla plná lupičů a Lamanitů; a i přes onu velikou zkázu, která visela nad mými lidmi, nečinili pokání ze svých zlých skutků; tudíž krev a smrt se šířila po celé tváři země, jak na straně Nefitů, tak na straně Lamanitů; a byla to jedna naprostá vzpoura po celé tváři země.

9 A nyní, Lamanité měli krále a ten se jmenoval Aron; a přišel proti nám s vojskem čtyřiceti a čtyř tisíc. A vizte, já jsem mu vzdoroval se čtyřiceti a dvěma tisíci. A stalo se, že jsem ho se svým vojskem porazil, takže přede mnou prchal. A vizte, toto vše bylo učiněno, a tři sta a třicet let uplynulo.

10 A stalo se, že Nefité počali činiti pokání ze svých nepravostí a počali naříkati, tak jak to prorokoval Samuel, prorok; neboť vizte, nikdo si nemohl udržeti to, co bylo jeho vlastní, kvůli zlodějům a lupičům a vražedníkům a umění kouzel a čarování, které bylo v zemi.

11 Tak v celé zemi počalo býti pro tyto věci truchlení a bědování, a obzvláště mezi lidem Nefiovým.

12 A stalo se, že když jsem já, Mormon, viděl jejich bédování a jejich truchlení a jejich zármutek před Pánem, srdce mé se ve mně počalo radovati, znaje milosrdenství a shovívavost Páně, tudíž, domníval jsem se, že k nim bude milosrdný, aby se opět stali spravedlivým lidem.

13 Ale vizte, tato má radost byla marná, neboť jejich "zármutek nevedl k pokání pro dobrotivost Boží; ale byl to spíše zármutek ^bzatracených, protože Pán jim nebude stále trpěti, aby nacházeli "štěstí v hříchu.

14 A oni nepřišli k Ježíšovi se "srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, ale ^bzlořečili Bohu a přáli si zemřítí. Nicméně bojovali mečem o svůj život.

15 A stalo se, že můj zármutek se ke mně opět vrátil a já jsem viděl, že "den ^bmilosti pro ně "pominul jak časně, tak duchovně; neboť jsem jich viděl tisíce sražených v otevřené vzpouře proti jejich Bohu, a nakupených jako hnůj na tváři země. A tak tři sta a čtyřicet a čtyři roky uplynuly.

16 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a pátém roce Nefité počali prchatí před Lamanity; a byli pronásledováni, a nežli je bylo možné zastavit na jejich ústupu, došli až do země Jašon.

17 A nyní, město Jašon bylo blízko "země, kde Ammaron uložil záznamy Pánu, aby nemohly být zničeny. A vizte, šel jsem podle slova Ammaronova a vzal jsem desky Nefiovy a učinil jsem záznam podle slov Ammaronových.

18 A na deskách Nefiových jsem učinil úplnou zprávu o vší zlovolnosti a ohavnostech; ale na těchto "deskách jsem se

zdržel toho, abych podal úplnou zprávu o jejich zlovolnosti a ohavnostech, neboť vizte, neustálý výjev zlovolnosti a ohavností byl před očima mýma od doby, kdy jsem byl dosti stár, abych nahlížel na cesty člověka.

19 A běda mi pro jejich zlovolnost; neboť mé srdce bylo po všechny mé dny naplněno zármutkem pro jejich zlovolnost; nicméně, já vím, že budu "pozvednut posledního dne.

20 A stalo se, že v tomto roce byl lid Nefiův opět honěn a hnán. A stalo se, že jsme byli hnáni, až jsme došli na sever do země, která se nazývala Sem.

21 A stalo se, že jsme opevnili město Sem a shromáždili jsme uvnitř svůj lid, tolik, kolik jen bylo možné, abychom jej snad mohli uchránit před zkázou.

22 A stalo se, že v třístém a čtyřicátém a šestém roce na nás opět počali přicházeti.

23 A stalo se, že jsem promluvil k svému lidu a naléhal jsem na něj s velikou silou, aby stáli před Lamanity směle a "bojovali za své manželky a své děti a své domy a své domovy.

24 A má slova je poněkud pozvedla k ráznosti, natolik, že před Lamanity neprchali, ale směle se jim postavili.

25 A stalo se, že jsme bojovali s vojskem třiceti tisíc proti vojsku padesáti tisíc. A stalo se, že

2 13a 2. Kor. 7:10;

Alma 42:29.

b PP Zatracení.

c Alma 41:10.

14a PP Zlomené srdce.

b PP Rouhání,

rouhati se.

15a Hel. 13:38.

b PP Milost.

c Jer. 8:20; NaS 56:16.

17a Morm. 1:1–4.

18a PP Desky.

19a Mos. 23:22; Eter 4:19.

23a Mos. 20:11;

Alma 43:45.

jsme před nimi stáli s takovou pevností, že před námi prchali.

26 A stalo se, že když prchali, my jsme je se svými vojsky pronásledovali a opět jsme se s nimi střetli a porazili jsme je; nicméně síla Páně s námi nebyla; ano, byli jsme ponecháni sobě samým, takže Duch Páně v nás nepřebýval; tudíž jsme zeslábli jako naši bratři.

27 A mé srdce se rmoutilo nad touto velikou pohromou mého lidu, nad jeho zlovolností a jeho ohavnostmi. Ale vizte, šli jsme proti Lamanitům a lupičům Gadiantonovým, dokud jsme se opět nezmocnili zemí svého dědictví.

28 A třístý a čtyřicátý a devátý rok uplynul. A v třístém a padesátém roce jsme s Lamanity a lupiči Gadiantonovými učinili dohodu, v níž jsme si země svého dědictví rozdělili.

29 A Lamanité nám dali zemi severní, ano, dokonce k "úžině, která vedla do země jižní. A my jsme Lamanitům dali veškerou zemi jižní.

KAPITOLA 3

Mormon hlásá Nefitům pokání – Dosahují velikého vítězství a vychloubají se svou vlastní silou – Mormon je odmítá vésti a jeho modlitby za ně jsou bez víry – Kniha Mormonova vyzývá dvanáct kmenů Izraele, aby uvěřily evangeliu. Kolem roku 360–362 po Kr.

A STALO SE, ŽE LAMANITÉ NEPŘIŠLI

opět bojovati, dokud neuplynulo dalších deset let. A vizte, já jsem zaměstnal svůj lid, Nefity, přípravou jejich zemí a jejich zbraní na dobu bitvy.

2 A stalo se, že Pán mi pravil: Volej k tomuto lidu – Čiňte pokání a pojdte ke mně a buďte pokřtěni a opět zbudujte církev mou, a budete ušetřeni.

3 A já jsem volal k tomuto lidu, ale bylo to marné; a neuvědomovali si, že to byl Pán, kdo je ušetřil a dal jim možnost pokání. A vizte, zatvrzovali srdce své proti Pánu, svému Bohu.

4 A stalo se, že poté, co tento desátý rok uplynul, což celkem činí tři sta a šedesát let od příchodu Krista, mi král Lamanitů poslal list, kterým mi dal vědět, že se opět připravují přijít, aby proti nám bojovali.

5 A stalo se, že jsem dal, aby se lid můj shromáždil v zemi Pustota do města, které bylo na hranicích u úžiny, která vedla do země jižní.

6 A tam jsme umístili svá vojska, abychom mohli zastavit vojska Lamanitů, aby nemohla získati vlastnictví žádné z našich zemí; tudíž opevňovali jsme se proti nim celou svou silou.

7 A stalo se, že v třístém a šedesátém a prvním roce Lamanité sešli k městu Pustota, aby proti nám bojovali; a stalo se, že v onom roce jsme je porazili, natolik, že se opět vrátili do svých vlastních zemí.

8 A v roce třístém a šedesátém a druhém sešli opět, aby bojo-

vali. A my jsme je opět porazili a pobili jsme jich veliký počet, a jejich mrtví byli naházeni do moře.

9 A nyní, pro tuto velikou věc, kterou můj lid, Nefité, učinil, počali se "vychloubati svou vlastní silou a počali přísahati před nebesy, že se pomstí za krev svých bratří, kteří byli zabiti jejich nepřáteli.

10 A přísahali při nebesích, a také při trůnu Božím, že "půjdou bojovati proti svým nepřátelům a odrážnou je z tváře země.

11 A stalo se, že já, Mormon, jsem od této doby nadále naprosto odmítal býtí vojevůdcem a velitelem tohoto lidu, pro jejich zlovolnost a ohavnosti.

12 Vizte, vodil jsem je, i přes jejich zlovolnost jsem je mnohokrát vedl do bitvy, a miloval jsem je podle "lásky Boží, která ve mně byla, z celého srdce svého; a vyléval jsem za ně svou duši v modlitbě k svému Bohu po celý den; nicméně, bylo to ^bbez víry, pro tvrdost srdce jejich.

13 A třikrát jsem je vysvobodil z rukou jejich nepřátel, a oni nečinili pokání ze svých hříchů.

14 A když se zapřísáhli při všem, co jim náš Pán a Spasitel Ježíš Kristus "zakázal, že půjdou proti svým nepřátelům do bitvy a pomstí se za krev svých bratří, vizte, hlas Páně přišel ke mně a pravil:

15 "Odplata je má a já budu ^bodpláceti; a protože tento lid nečinil pokání poté, co jsem jej vysvobodil, viz, budou odrážnuti z tváře země.

16 A stalo se, že jsem naprosto odmítal vyjítí proti svým nepřátelům; a učinil jsem tak, jak mi Pán přikázal; a stál jsem jako nečinný svědek, abych ukázal světu věci, které jsem viděl a slyšel podle projevů Ducha, který svědčil o věcech, které přijdou.

17 Tudíž píší "vám, pohané, a také tobě, dome Izraele, až dílo započne, že se budete brzy připravovati na to, abyste se navrátili do země svého dědictví;

18 Ano, vizte, píší všem končinám země; ano vám, dvanácti kmenům Izraele, kteří budete "souzeni podle skutků svých oněmi dvanácti, které Ježíš vyvolil, aby byli učedníky jeho v zemi Jeruzalém.

19 A píší také zbytku tohoto lidu, který bude také souzen oněmi "dvanácti, které Ježíš vyvolil v této zemi; a oni budou souzeni oněmi druhými dvanácti, které Ježíš vyvolil v zemi Jeruzalém.

20 A tyto věci mi projevuje Duch; tudíž píší vám všem. A proto píší vám, abyste mohli věděti, že musíte všichni stanouti před "soudcovskou stolicí Kristovou, ano, každá duše, která náleží k celé lidské ^brodině Adamově; a musíte stanouti,

3 9a 2. Nefi 4:34.

10a 3. Nefi 3:20–21;
Morm. 4:4.

12a pp Lásky.
^b Morm. 5:2.

14a 3. Nefi 12:34–37.

15a pp Odplata.

^b NaS 82:23.

17a 2. Nefi 30:3–8;
3. Nefi 29:1.

18a Mat. 19:28;
Lukáš 22:29–30;

NaS 29:12.

19a 1. Nefi 12:9–10.

20a pp Soud, poslední.
^b NaS 27:11.

abyste byli souzeni za své skutky, ať byly dobré, nebo zlé;

21 A také abyste mohli ^auvěřiti evangeliu Ježíše Krista, které budete míti mezi sebou; a také aby ^bŽidé, lid smlouvy Páně, měli dalšího ^csvědka kromě toho, kterého viděli a slyšeli, že Ježíš, kterého zabili, byl ^dpravý Kristus a pravý Bůh.

22 A přál bych si, abych mohl přesvědčiti ^avšechny končiny země, aby činily pokání a připravily se na to, že stanou před soudcovskou stolicí Kristovou.

KAPITOLA 4

Válka a krveprolévání pokračuje – Zlovolní trestají zlovolné – Převládá větší zlovolnost nežli kdy dříve v celém Izraeli – Ženy a děti jsou obětovány modlám – Lamanité počínají před sebou vyhlazovati Nefity. Kolem roku 363–375 po Kr.

A NYNÍ, stalo se, že v třístém a šedesátém a třetím roce vyšli Nefité se svými vojsky ze země Pustota, aby bojovali proti Lamanitům.

2 A stalo se, že vojska Nefitů byla opět zahnána zpět do země Pustota. A zatímco byli ještě znaveni, přišlo na ně odpočaté vojsko Lamanitů; a svedli těžkou bitvu, natolik, že Lamanité se zmocnili města Pustota a pobili mnoho Nefitů a získali mnoho zajatců.

3 A zbytek uprchl a připojil se k obyvatelům města Teankum.

Nyní, město Teankum leželo na hranicích u pobřeží; a bylo také blízko města Pustota.

4 A to, ^aže vojska Nefitů počala býti pobíjena, bylo proto, že vyšla na Lamanity; neboť kdyby tomu tak nebylo, Lamanité by nad nimi nemohli míti žádné moci.

5 Ale vizte, soudy Boží budou stíhati zlovolné; a právě zlovolnými jsou zlovolní ^atrestáni; neboť právě zlovolní podněcují srdce dětí lidských ke krveprolévání.

6 A stalo se, že Lamanité činili přípravy na to, aby přišli na město Teankum.

7 A stalo se v třístém a šedesátém a čtvrtém roce, že Lamanité přišli na město Teankum, aby se mohli zmocniti i města Teankum.

8 A stalo se, že Nefité je odrazili a zahnali zpět. A když Nefité viděli, že zahnali Lamanity, opět se vychloubali svou vlastní silou; a vyšli ve své vlastní moci a opět se zmocnili města Pustota.

9 A nyní, všechny tyto věci byly učiněny, a na obou stranách byly pobity tisíce, jak Nefitů, tak Lamanitů.

10 A stalo se, že tři sta a šedesát a šest let uplynulo a Lamanité přišli opět na Nefity, aby bojovali; a Nefité přesto nečinili pokání ze zla, které učinili, ale neustále setrvali ve své zlovolnosti.

11 A je nemožné, aby jazyk vylíčil nebo aby člověk napsal dokonalý popis toho úděsného

21a NaS 3:20.

b pp Židé.

c 2. Nefi 25:18.

d 2. Nefi 26:12;

Mos. 7:27.

22a Alma 29:1.

4 4a Morm. 3:10.

5a NaS 63:33.

výjevu krve a smrti, který byl mezi lidem, jak mezi Nefity, tak mezi Lamanity; a každé srdce bylo zatvrzelé, takže se neustále těšili z prolévání krve.

12 A nikdy nebylo tak veliké "zlovolnosti mezi všemi dětmi Lehiovými, dokonce ani mezi celým domem Izraele, podle slov Páně, jaké bylo mezi tímto lidem.

13 A stalo se, že Lamanité se zmocnili města Pustota, a to proto, že jejich "počet přesahoval počet Nefitů.

14 A také pochodovali na město Teankum a vyhnali z něj obyvatele a získali mnoho zajatců, jak žen, tak dětí, a přinášeli je za oběť svým "modlářským bohům.

15 A stalo se, že v třístém a šedesátém a sedmém roce vyšli Nefité, jsouce rozhněváni, protože Lamanité obětovali jejich ženy a jejich děti, proti Lamanitům s nesmírně velikým hněvem, natolik, že Lamanity opět porazili a vyhnali je ze svých zemí.

16 A Lamanité na Nefity nepřišli až do třístého a sedmdesátého a pátého roku.

17 A v tomto roce sešli na Nefity v celé své síle; a pro velikost jejich počtu nebyli počítáni.

18 A "od této doby nadále Nefité nezískali nad Lamanity žádné moci, ale počali jimi být vyhlazováni, stejně jako mizí rosa na slunci.

19 A stalo se, že Lamanité sešli na město Pustota; a v zemi Pus-

tota byla svedena nesmírně těžká bitva, v níž Nefity porazili.

20 A ti opět před nimi prchali a došli do města Bóz; a tam se Lamanitům postavili s nesmírnou smělostí, natolik, že je Lamanité neporazili, dokud nepřišli opět, podruhé.

21 A když přišli podruhé, Nefité byli hnáni a pobíjeni nesmírně velikým pobíjením; jejich ženy a jejich děti byly opět obětovány modlám.

22 A stalo se, že Nefité před nimi opět prchali, berouce všechny obyvatele s sebou, jak z městeček, tak z vesnic.

23 A nyní já, Mormon, vida, že Lamanité brzy přemohou zemi, tudíž šel jsem k pahorku "Šim a vyzvedl jsem všechny záznamy, které Ammaron ukryl Pánu.

KAPITOLA 5

Mormon opět vede nefitská vojska do bitev krve a smrti – Kniha Mormonova vyjde, aby přesvědčila veškerý Izrael, že Ježíš je Kristus – Pro svou nevíru budou Lamanité rozptýleni a Duch se s nimi ustane nesnaditi – V posledních dnech obdrží evangelium od pohanů. Kolem roku 375–384 po Kr.

A STALO se, že jsem vyšel mezi Nefity a odvolal jsem "přísahu, kterou jsem učinil, že jim již nebudu pomáhati; a oni mi opět předali velení svých vojsk, neboť na mne hleděli, jako kdybych je mohl vysvoboditi z jejich strastí.

2 Ale vizte, já jsem “neměl naději, neboť jsem znal soudy Páně, které na ně měly přijít; neboť oni nečinili pokání ze svých nepravostí, ale bojovali za svůj život, aniž by vzývali onu Bytost, která je stvořila.

3 A stalo se, že Lamanité na nás přišli, když jsme uprchli do města Jordán; ale vizte, byli zahrnutí zpět, takže v oné době město nedobyli.

4 A stalo se, že na nás přišli opět, a my jsme město udrželi. A byla také další města, která Nefité udrželi, kterážto opevnění je odřízla, takže se nemohli dostat do země, která ležela před námi, aby zničili obyvatele naší země.

5 Ale stalo se, že všechny země, kterými jsme prošli a jejichž obyvatelé se neshromáždili, Lamanité zničili a jejich městečka a vesnice a města byla sežehnuta ohněm; a tak tři sta a sedmdesát a devět let uplynulo.

6 A stalo se, že v třístém a osmdesátém roce na nás Lamanité opět přišli, aby bojovali, a my jsme se jim směle postavili; ale bylo to vše marné, neboť tak veliký byl jejich počet, že šlapali lid Nefiův nohama svýma.

7 A stalo se, že jsme se opět dali na útěk, a ti, jejichž útěk byl rychlejší nežli rychlost Lamanitů, unikli, a ti, jejichž útěk nepřesahoval rychlost Lamanitů, byli srazeni a zničeni.

8 A nyní vizte, já, Mormon, si nepřeji trýzniti duši lidí tím, že bych před ně stavěl tak strašlivý výjev krve a smrti, jaký ležel před očima máma; ale já, věda, že tyto věci musejí zajisté býti oznámeny a že všechny věci, které jsou skryty, musejí býti “zjeveny na střeších domů –

9 A také, že známost o těchto věcech musí “přijít ke zbytku tohoto lidu, a také k pohanům, kteří, jak pravil Pán, ^brozptýlí tento lid, a tento lid bude mezi nimi považován za nic – tudíž píši ^cmalé zkrácení neodvažuje se podati úplnou zprávu o věcech, které jsem viděl, pro příkázání, které jsem obdržel, a také abyste nemuseli mít příliš veliký zármutek nad zlovolností tohoto lidu.

10 A nyní vizte, toto pravím jejich semeni, a také pohanům, kteří mají starost o dům Izraele a kteří si uvědomují, odkud jejich požehnání přicházejí, a vědí to.

11 Neboť vím, že takoví se budou rmoutiti nad pohromou domu Izraele; ano, budou se rmoutiti nad zkázou tohoto lidu; budou se rmoutiti, že tito lidé nečinili pokání, aby je mohla obejmouti náruč Ježíšova.

12 Nyní, “tyto věci jsou psány pro ^bzbytek domu Jákobova; a jsou psány tímto způsobem, protože je známo od Boha, že zlovolnost jim je nepřinese; a budou ^cukryty Pánu, aby mohly

2a Morm. 3:12.
8a Lukáš 12:2–3;
2. Nefi 27:11;
NaS 1:3.
9a 4. Nefi 1:49.

b 3. Nefi 16:8.
c Morm. 1:1.
12a Enos 1:16;
Hel. 15:11–13.
pp Kniha

Mormonova.
b NaS 3:16–20.
c Morm. 8:4, 13–14;
Moroni 10:1–2.

vyjítí v jeho vlastním příhodném čase.

13 A toto je přikázání, které jsem obdržel; a vizte, vyjdou podle přikázání Páně, až to on v moudrosti své uzná za vhodné.

14 A vizte, půjdou k oněm nevěřícím z "Židů; a s tímto záměrem půjdou – aby mohli být ^b přesvědčeni, že Ježíš je Kristus, Syn živého Boha; že Otec může uskutečnit skrze svého Nejmilovanějšího své veliké a věčné záměry a znovuzřídit Židy nebo celý dům Izraele do země jejich dědictví, kterou jim Pán, jejich Bůh, dal ke splnění ^c smlouvy své;

15 A také aby símě "tohoto lidu mohlo plněji věřití jeho evangeliu, které k nim ^b dojde od pohanů; neboť tento lid bude ^c rozptýlen a ^d stane se temným, špinavým a odporným lidem, více nežli ti, kteří kdy byli mezi námi popsáni, ano, dokonce i ti, kteří byli popsáni mezi Lamany, a to pro svou nevíru a modlářství.

16 Neboť vizte, Duch Páně se již ustal "nesnaditi s jejich otci; a oni jsou na světě bez Krista a bez Boha; a jsou hnáni sem a tam jako ^b plevy ve větru.

17 Kdysi byli příjemným lidem a měli Krista za svého "pastýře; ano, byli vedeni dokonce Bohem Otcem.

18 Ale nyní, vizte, jsou "vedeni Satanem sem a tam, stejně jako jsou hnány plevy ve větru nebo jako je loď zmítána sem a tam ve vlnách bez plachty či kotvy či bez něčeho, co by ji řídilo; a stejně jako je ona, takoví jsou oni.

19 A vizte, Pán uschoval jejich požehnání, která mohli v zemi obdržeti, pro "pohany, kteří budou zemi vlastniti.

20 Ale vizte, stane se, že pohané je budou hnáti a rozptylovati; a poté, co je pohané budou hnáti a rozptylovati, vizte, pak se Pán "rozpomene na ^b smlouvu, kterou učinil s Abrahamem a s celým domem Izraele.

21 A také se Pán rozpomene na "modlitby spravedlivých, které k němu byly za ně pronášeny.

22 A pak, ó vy pohané, jak budete moci stanouti před mocí Boží, pokud nebudete činiti pokání a neodvrátíte se od svých zlých cest?

23 Nevíte, že jste v rukou Božích? Nevíte, že on má veškerou moc a že na veliký "příkaz jeho se země ^b svine jako svitek?

24 Tudíž, čňte pokání a pokořte se před ním, aby proti vám nevyšel ve spravedlnosti – aby zbytek semene Jákobova nevyšel mezi vás jako "lev a neroztrhal vás na kusy, a není nikoho, aby vysvobodil.

14a 2. Nefi 29:13; 30:7–8.
pp Židé.

b 2. Nefi 25:16–17.

c 3. Nefi 29:1–3.

15a 3. Nefi 21:3–7, 24–26.

b 1. Nefi 13:20–29, 38;
Morm. 7:8–9.

c 1. Nefi 10:12–14;

3. Nefi 16:8.

d 2. Nefi 26:33.

16a Gen. 6:3; Eter 2:15.

b Žalmy 1:4.

17a pp Dobrý pastýř.

18a 2. Nefi 28:21.

19a 3. Nefi 20:27–28.

20a 3. Nefi 16:8–12.

b pp Abrahamova smlouva.

21a Enos 1:12–18;

Morm. 9:36–37.

23a Hel. 12:8–17.

b 3. Nefi 26:3.

24a Mich. 5:8;

3. Nefi 20:15–16.

KAPITOLA 6

Nefité se shromažďují do země Kumora k závěrečným bitvám – Mormon ukrývá posvátné záznamy v pahorku Kumora – Lamanité vítězí a nefitský národ je zničen – Stovky tisíců jsou zabity mečem. Kolem roku 385 po Kr.

A NYNÍ, končím svůj záznam o “zkáze svého lidu, Nefitů. A stalo se, že jsme pochodovali před Lamanity.

2 A já, Mormon, jsem napsal list králi Lamanitů a přál jsem si od něho, aby nám dovolil, abychom mohli shromáždit svůj lid v “zemi Kumora u pahorku, který se nazýval Kumora, a tam bychom se s nimi mohli utkati v bitvě.

3 A stalo se, že král Lamanitů mi dovolil to, co jsem si přál.

4 A stalo se, že jsme pochodovali do země Kumora a rozbili jsme své stany okolo pahorku Kumora; a bylo to v zemi mnoha vod, řek a pramenů; a zde jsme měli naději, že získáme nad Lamanity převahu.

5 A když tři sta a osmdesát a čtyři roky uplynuly, shromáždili jsme veškerý zbytek svého lidu do země Kumora.

6 A stalo se, že když jsme do země Kumora shromáždili veškerý svůj lid v jedno, vizte, já, Mormon, jsem zestárl; a věda, že to bude poslední boj mého lidu, a obdržev příkaz od Pána,

abych nestrpěl, aby záznamy, které byly předávány našimi otci a které byly posvátné, padly do rukou Lamanitů (neboť Lamanité by je zničili), tudíž učinil jsem “tento záznam z desek Nefiových a ^bukryl jsem v pahorku Kumora všechny záznamy, které mi byly svěřeny rukou Páně, až na “těchto několik desek, které jsem předal synovi svému ^dMoronimu.

7 A stalo se, že můj lid, se svými manželkami a svými dětmi, nyní uviděl “vojska Lamanitů pochodující proti nim; a s oním hrozným strachem ze smrti, který naplňuje hrud' všech zlovolných, je očekávali, aby se s nimi střetli.

8 A stalo se, že přišli, aby proti nám bojovali, a každá duše byla naplněna hrůzou pro velikost jejich počtu.

9 A stalo se, že napadli můj lid mečem a lukem a šípem a sekerou a všelikými válečnými zbraněmi.

10 A stalo se, že moji mužové byli pobiti, ano, dokonce mých deset tisíc, kteří byli se mnou, a já jsem padl zraněn uprostřed nich; a prošli kolem mne, takže můj život neukončili.

11 A když prošli a pobili “veškerý můj lid až na dvacet a čtyři z nás (mezi nimiž byl můj syn Moroni), my, přeživše mrtvé lidu svého, spatřili jsme nazítří, když se Lamanité navrátili do svých táborů, s vrcholku pahor-

6 1a 1. Nefi 12:19;
Jarom 1:10;
Alma 45:9–14;
Hel. 13:5–11.

2a Eter 9:3.
6a PP Desky.
b Eter 15:11.
c Sl. Morm. 1:2.

d Morm. 8:1.
7a 1. Nefi 12:15.
11a 1. Nefi 12:19–20;
Hel. 15:17.

ku Kumora oněch deset tisíc z mého lidu, kteří byli pobiti, byvše vedeni mnou v čele.

12 A také jsme viděli oněch deset tisíc z mého lidu, které vedl můj syn Moroni.

13 A vizte, oněch deset tisíc Gidgidonových padlo, a on také, uprostřed nich.

14 A Lama padl se svými deseti tisíci; a Gilgal padl se svými deseti tisíci; a Limha padl se svými deseti tisíci; a Jeneum padl se svými deseti tisíci; a Kumenia a Moronia a Antionum a Šiblom a Sem a Još, každý padl se svými deseti tisíci.

15 A stalo se, že bylo dalších deset, kteří padli mečem, každý se svými deseti tisíci; ano, dokonce padl "veškerý můj lid, až na oněch dvacet a čtyři, kteří byli se mnou, a také až na několik, kteří uprchli do jižních zemí, a až na několik, kteří přeběhli k Lamanitům; a jejich maso a kosti a krev ležely na tváři země, jsouce opuštěny rukama těch, kteří je zabili, a zetlely na zemi a rozpadly se a navrátily se ke své matce zemi.

16 A má duše byla rozervána úzkostí nad porážkou mého lidu a zvolal jsem:

17 Ó vy krásní, jak jste se mohli odvrátiti od cest Páně! Ó vy krásní, jak jste mohli zavrhnouti toho Ježíše, který stál s otevřenou náručí, aby vás přijal!

18 Vizte, kdybyste toto neučinili, nepadli byste. Ale vizte, padli jste a já truchlím nad vaší ztrátou.

19 Ó vy krásní synové a dcery, vy otcové a matky, manželé a manželky, vy krásní, jak jen jste mohli padnouti!

20 Avšak vizte, odešli jste a můj zármutek nemůže způsobiti váš návrat.

21 A brzy přijde den, kdy vaše smrtelnost musí odít nesmrtelnost, a tato těla, která nyní tlejí v porušitelnosti, se musejí brzy státi těly "neporušitelnými; a pak budete museti stanouti před soudcovskou stolicí Kristovou, abyste byli souzeni podle svých skutků; a pakliže jste spravedliví, pak jste požehnáni se svými otci, kteří odešli před vámi.

22 Ó, kéž byste byli činili pokání dříve, nežli na vás přišla tato veliká zkáza. Avšak vizte, odešli jste a Otec, ano, Věčný Otec nebe, zná váš stav; a nakládá s vámi podle "spravedlnosti své a ^bmilosrdenství svého.

KAPITOLA 7

Mormon vyzývá Lamanity posledních dnů, aby věřili v Krista, přijali jeho evangelium a byli spaseni – Všichni, kteří věří Bibli, uvěří i Knize Mormonově. Kolem roku 385 po Kr.

A NYNÍ vizte, chtěl bych trochu promluvit ke "zbytku tohoto lidu, který je ušetřen, pakliže Bůh mu může předati má slova, aby mohl zvědět o věcech svých otců; ano, mluvím k vám, vy zbylí z domu Izraele; a toto jsou slova, která pravím:

15a Alma 9:24.
21a 1. Kor. 15:53–54.

22a PP Spravedlnost.
b PP Milosrdenství,

milosrdný.
7 1a Hel. 15:11–13.

2 Vězte, že jste z ^adomu Izraele.

3 Vězte, že musíte dojít k pokání, jinak nemůžete být spaseni.

4 Vězte, že musíte složit své válečné zbraně a nesmíte jich již pozvednouti a již si nesmíte libovati v prolévání krve, ledaže vám tak přikáže Bůh.

5 Vězte, že musíte dojít ^apoznání otců svých a činiti pokání ze všech svých hříchů a nepravostí a ^buvěřiti v Ježíše Krista, že je Syn Boží a že byl zabit Židy a mocí Otcovou opět vstal, čímž získal ^cvítězství nad hrobem; a také v něm je pohlcen osten smrti.

6 A on uskutečňuje ^avzkříšení mrtvých, čímž člověk musí být pozvednut, aby stanul před ^bsoudcovskou stolicí jeho.

7 A on uskutečnil ^avykoupení světa, čímž je tomu, kdo je před ním soudného dne shledán ^bnevinným, dáno ^cpřebývatí v přítomnosti Boží v jeho království, aby pěl s nebeskými ^dchóry ustavičnou chválu Otci i Synu i Duchu Svatému, kteří jsou ^ejeden Bůh, ve stavu ^fšťěstí, jež nemá žádného konce.

8 Tudíž čiňte pokání a buďte pokřtěni ve jménu Ježíšově a chopte se ^aevangelia Kristova, které vám bude předloženo nejen v tomto záznamu, ale také

v ^bzáznamu, který přijde k pohanům ^cod Židů, kterýžto záznam se dostane od pohanů ^dk vám.

9 Neboť vizte, ^atoto je psáno se záměrem, abyste tomu mohli ^buvěřiti; a uvěříte-li tomu, uvěříte i tomuto; a uvěříte-li tomuto, budete věděti o svých otcích, a také o podivuhodných dílech, která mezi nimi byla vykonána mocí Boží.

10 A také budete věděti, že jste zbytkem semene Jákobova; tudíž jste počítáni mezi lid první smlouvy; a pakliže uvěříte v Krista a budete pokřtěni, nejprve vodou, potom ohněm a Duchem Svatým, následující ^apříkladu Spasitele podle toho, co nám přikázal, bude vám v den soudu dobře. Amen.

KAPITOLA 8

Lamanité vyhledávají a ničí Nefity – Kniha Mormonova vyjde mocí Boží – Bědy vyřčené nad těmi, kteří chrlí hněv a rozbije proti dílu Páně – Nefitský záznam vyjde v den zlovolnosti, úpadku a odpadlictví. Kolem roku 400–421 po Kr.

VIZTE, já, ^aMoroni, dokončuji ^bzáznam svého otce Mormona. Vizte, mám k napsání jen málo

2a Alma 10:3.

5a 2. Nefi 3:12.

b PP Věřiti, víra.

c Iz. 25:8; Mos. 16:7–8.

6a PP Vzkříšení.

b PP Ježíš Kristus – Soudce; Soud, poslední.

7a PP Vykoupení, vykoupěný,

vykoupiti.

b PP Ospravedlnění, ospravedlniti.

c 1. Nefi 10:21;

NaS 76:62;

Mojž. 6:57.

d Mos. 2:28.

e NaS 20:28.

PP Bůh, Božstvo.

f PP Radost.

8a PP Evangelium.

b PP Bible.

c 2. Nefi 29:4–13.

d 1. Nefi 13:38.

9a PP Kniha Mormonova.

b 1. Nefi 13:38–41.

10a 2. Nefi 31:5–9.

8 1a PP Moroni, syn Mormonův.

b PP Desky.

věcí, kteréžto věci mi byly přikázány mým otcem.

2 A nyní, stalo se, že po oné "veliké a strašlivé bitvě u Kumora, vizte, Nefité, kteří uprchli do země jižní, byli honěni ^bLamanity, dokud všichni nebyli zničeni.

3 A mého otce také zabili, a já zůstávám úplně "sám, abych popsal smutný příběh o zkáze svého lidu. Avšak vizte, odešli a já plním přikázání svého otce. A zda mne zabijí, to nevím.

4 Tudíž budu psát a ukryji záznamy v zemi; a kam půjdu, na tom nezáleží.

5 Vizte, "tento záznam učinil můj otec a popsal jeho účel. A vizte, já bych ho popsal také, kdybych měl na ^bdeskách místo, ale nemám; a rudu nemám žádnou, neboť jsem sám. Můj otec byl zabit v bitvě, i všichni moji příbuzní, a nemám přátel, ani kam jít; a jak dlouho bude Pán trpět to, že mohu žít, to nevím.

6 Vizte, čtyři "sta let uplynulo od příchodu našeho Pána a Spasitele.

7 A vizte, Lamanité honili můj lid, Nefity, z města do města a z místa na místo, až jich již není; a veliký byl jejich "pád; ano, veliké a podivuhodné je zničení mého lidu, Nefitů.

8 A vizte, je to ruka Páně, která to učinila. A vizte také, Lamanité jsou ve "válce jeden s druhým;

a celá tvář této země je jedním neustálým koloběhem vraždění a krveprolévání; a nikdo nezná konce války.

9 A nyní, vizte, již o nich nebudu mluvit, neboť není nikoho kromě Lamanitů a "lupičů, kdo žije na tváři země.

10 A není nikoho, kdo zná pravého Boha, kromě oněch "učedníků Ježíšových, kteří zůstali v zemi, dokud zlovolnost lidu nebyla tak veliká, že Pán nestrpěl, aby s lidem ^bsetrvali; a zda jsou na tváři země, nikdo neví.

11 Ale vizte, můj "otec a já jsme je viděli, a oni nám sloužili.

12 A každý, kdo obdrží tento záznam a neodsoudí ho pro nedokonalosti, které v něm jsou, ten pozná "větší věci, nežli jsou tyto. Vizte, já jsem Moroni; a kdyby to bylo možné, oznámil bych vám všechny věci.

13 Vizte, ustávám promlouvati o tomto lidu. Jsem syn Mormonův a můj otec byl "potomkem Nefiovým.

14 A já jsem ten, kdo "ukrývá tento záznam Pánu; jeho desky nemají žádnou cenu, pro přikázání Páně. Neboť on vpravdě praví, že nikdo je nebude mít, aby ^bdosáhl zisku; ale jejich záznam má velikou cenu; a kdo ho vynese na světlo, toho Pán požehná.

15 Neboť nikdo nemůže mít

2a Morm. 6:2–15.

b NaS 3:18.

3a Moroni 9:22.

5a Morm. 2:17–18.

b Morm. 6:6.

6a Alma 45:10.

7a 1. Nefi 12:2–3.

8a 1. Nefi 12:20–23.

9a Morm. 2:8.

10a 3. Nefi 28:7;

Eter 12:17.

pp Tři nefitští

učedníci.

b Morm. 1:16.

11a 3. Nefi 28:24–26.

12a 3. Nefi 26:6–11.

13a 3. Nefi 5:20.

14a Moroni 10:1–2.

b JS–Ž 1:46.

moc vynésti ho na světlo, pokud mu ona nebyla dána od Boha; neboť Bůh chce, aby to bylo učiněno s "okem upřeným na jeho slávu nebo na blaho dávného a dávno rozptýleného lidu smlouvy Páně.

16 A požehnán budiž "ten, kdo vynese tuto věc na světlo; neboť bude ^bvynesena z temnoty na světlo, podle slova Božího; ano, bude vynesena ze země a zazáří z temnoty a vejde ve známost lidu; a to bude učiněno mocí Boží.

17 A jsou-li tam "chyby, jsou to chyby lidské. Avšak vizte, my neznáme žádnou chybu; nicméně Bůh zná všechny věci; tudíž ten, kdo ^bodsuzuje, nechť se má na pozoru, aby nebyl v nebezpečí pekelného ohně.

18 A ten, kdo praví: Ukaž mi je, jinak budeš udeřen – nechť se varuje toho, aby nepřikazoval to, co Pán zakázal.

19 Neboť vizte, ten, kdo "soudí ukvapeně, bude na oplátku souzen ukvapeně; neboť podle skutků jeho bude jeho mzda; tudíž ten, kdo bije, bude bit na oplátku Pánem.

20 Pohleďte, co praví písmo – člověk nebude bít, ani nebude souditi; neboť soud je můj, praví Pán, a odplata je má také a já budu odpláceti.

21 A ten, kdo bude chrliti

hněv a rozbroje proti dílu Páně a proti lidu smlouvy Páně, který je domem Izraele, a řekne: Zničíme dílo Páně a Pán nevzpomene na smlouvu svou, kterou učinil s domem Izraele – ten je v nebezpečí, že bude poražen a uvržen do ohně;

22 Neboť věčné "účely Páně se budou valiti dále, dokud se všechny jeho přísliby nenaplní.

23 Hleďte v proroctvích "Izaiášových. Vizte, nemohu je vypsati. Ano, vizte, pravím vám, že oni svatí, kteří odešli přede mnou a kteří vlastnili tuto zemi, budou ^bvolati, ano, dokonce i z prachu budou volati k Pánu; a jakože žije Pán, on se rozpo-mene na smlouvu, kterou s nimi učinil.

24 A on zná jejich "modlitby, že byly pro dobro jejich bratří. A on zná jejich víru, neboť v jeho jménu mohli přenášeti ^bhory; a v jeho jménu mohli způsobiti, že se země otrásala; a mocí slova jeho způsobili, že se "vězení zřítily k zemi; ano, dokonce ani žhoucí pec jim nemohla ublížiti, ani divá zvěř, ani jedovatí hadi, pro moc jeho slova.

25 A vizte, jejich "modlitby byly také pro dobro toho, komu Pán dovolí tyto věci vynésti.

26 A nikdo nemusí říkati, že nepřijdou, neboť zajisté přijdou,

15a NaS 4:5.

16a 2. Nefi 3:6–7, 11, 13–14.

^b Iz. 29:18;

2. Nefi 27:29.

17a Morm. 9:31, 33; Eter 12:23–28.

^b 3. Nefi 29:5; Eter 4:8.

19a Pjs, Mat. 7:1–2;

3. Nefi 14:1–2;

Moroni 7:14.

22a NaS 3:3.

23a 3. Nefi 20:11; 23:1.

^b Iz. 29:4;

2. Nefi 3:19–20; 26:16.

24a Enos 1:12–18;

Morm. 9:36;

NaS 10:46.

^b Jákob 4:6; Hel. 10:9.

^c Alma 14:27–29.

25a Morm. 5:21.

neboť Pán to pravil; neboť ^aze země vyjdou, rukou Páně, a nikdo tomu nemůže zabrániti; a přijde to v den, kdy se bude říkati, že ^bzázraky ustaly; a přijde to tak, jako kdyby někdo mluvil ^cz mrtvých.

27 A přijde to v den, kdy ^akrev svatých bude křičeti k Pánu, pro ^btajná spolčení a díla temnoty.

28 Ano, přijde to v den, kdy moc Boží bude popírána a ^acírkev budou poskvrněné a povýšené v pýše srdce svého; ano, vpravdě v den, kdy vůdcové církví a učitelé povstanou v pýše srdce svého, až k ovládnutí těch, kteří náležejí k jejich církvím.

29 Ano, přijde to v den, kdy se bude ^aproslýchati o požárech a bouřích a ^bpárách dýmu v cizích zemích;

30 A bude se také proslýchati o válkách, pověstech o ^aválkách a zemětřeseních na různých místech.

31 Ano, přijde to v den, kdy na tváři země bude veliká špína; bude vraždění a loupění a lhaní a klamání a smilstva a všeliké ohavnosti; kdy budou mnozí, kteří budou říkati: Čiňte toto nebo čiňte ono a ^anezáleží na tom, neboť Pán takové posledního dne ^bpodepře. Avšak běda

takovým, neboť jsou ve ^cžluči hořkosti a v poutech nepravosti.

32 Ano, přijde to v den, kdy budou zbudovány církve, které budou říkati: Pojdte ke mně a za vaše peníze vám budou vaše hříchy odpuštěny.

33 Ó zlovolný a zvrácený a tvrdošíjný lide, proč sis pro sebe zbuoval církve, abys dosáhl ^azisku? Proč jsi ^bpřekroutil svaté slovo Boží, abys přivodil ^cztracení na svou duši? Viz, pohlédni na zjevení Boží; neboť viz, onoho dne přijde čas, kdy se všechny tyto věci musejí naplniti.

34 Vizte, Pán mi ukázal veliké a podivuhodné věci o tom, co musí brzy přijíti v onen den, kdy tyto věci mezi vás přijdou.

35 Vizte, mluvím k vám, jako byste byli přítomní, a přece nejste. Avšak vizte, Ježíš Kristus mi vás ukázal, a já znám vaše konání.

36 A vím, že ^akráčíte v pýše srdce svého; a není nikoho, kromě několika málo těch, kteří se ^bnepovyšují v pýše srdce svého, až k nošení ^cvelmi vybraného šatu a k závidění a k rozbrojům a k všelikým nepravostem; a vaše církve, ano, dokonce všechny, se pošpinily pýchou vašeho srdce.

37 Neboť vizte, vy milujete

26a Iz. 29:4; 2. Nefi 33:13.

b Morm. 9:15–26;
Moroni 7:27–29,
33–37.

c 2. Nefi 26:15–16;
Morm. 9:30;
Moroni 10:27.

27a Eter 8:22–24;
NaS 87:6–7.

b PP Tajná spolčení.

28a 2. Tim. 3:1–7;

1. Nefi 14:9–10;
2. Nefi 28:3–32;
NaS 33:4.

29a Joel 2:28–32;
2. Nefi 27:2–3.

b 1. Nefi 19:11;
NaS 45:39–42.

30a Mat. 24:6;
1. Nefi 14:15–17.

31a 2. Nefi 28:21–22.

b 2. Nefi 28:8.

c Alma 41:11.

33a PP Kněžská Istivost.

b 1. Nefi 13:26–29.

c PP Ztracení.

36a PP Kráčeti, kráčeti
s Bohem.

b Jákob 2:13.

c Alma 5:53.

“peníze a jmění své a vybraný šat svůj a okrasy církví svých více, nežli milujete chudé a potřebné, nemocné a sužované.

38 Ó vy pošpinění, vy pokrytci, vy učitelé, kteří se prodáváte za to, co zreziví, proč jste pošpinili svatou církev Boží? Proč se “stydíte vzítí na sebe jméno Kristovo? Proč si nemyslíte, že větší je hodnota nekonečného štěstí nežli oné ^bbídy, která nikdy nepomine – pro ^cchválu světa?

39 Proč se okrašlujete tím, co nemá žádného života, a přece strpíte, aby hladoví a potřební a nazí a nemocní a sužovaní procházeli kolem vás, a vy si jich nevšímáte?

40 Ano, proč budujete své “tajné ohavnosti, abyste dosáhli zisku, a způsobujete, aby vdovy truchlily před Pánem, a také aby sirotci truchlili před Pánem, a také aby krev jejich otců a jejich manželů křičela ze země k Pánu o odplatu na vaše hlavy?

41 Vizte, meč odplaty visí nad vámi; a brzy přijde čas, kdy on vám “odplatí za krev svatých, neboť nestrpí již déle jejich křik.

KAPITOLA 9

Moroni vyzývá ty, kteří nevěří v Krista, aby činili pokání – Mluví o Bohu zázraků, který věrným dává zjevení a vylévá na ně dary a znamení – Zázraky ustávají pro

nevíru – Znamení následují ty, kteří věří – Lidé jsou nabádáni, aby byli moudří a zachovávali přikázání. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ, promlouvám také o těch, kteří nevěří v Krista.

2 Vizte, uvěříte v den svého navštívení – vizte, až Pán přijde, ano, dokonce v onen “veliký den, kdy ^bzemě bude svinuta jako svitek a prvky budou ^croztaženy žhoucím žářem, ano, v onen veliký den, kdy budete předvedeni, abyste stáli před Beránkem Božím – pak řeknete, že není žádného Boha?

3 Budete pak dále popíratí Krista, nebo budete mocí pohlednouti na Beránka Božího? Domníváte se, že s ním budete přebývatí s vědomím své viny? Domníváte se, že můžete šťastně přebývatí s onou svatou Bytostí, když vaše duše bude trýzněna vědomím viny, že jste neustále porušovali zákony jeho?

4 Vizte, pravím vám, že by vám bylo bídňěji, kdybyste přebývali se svatým a spravedlným Bohem s vědomím své špinavosti před ním, nežli kdybyste přebývali se “zatracenými dušemi v ^bpekle.

5 Neboť vizte, až budete přivedeni, abyste viděli před Bohem “nahotu svou, a také slávu Boží, a svatost Ježíše Krista, roznítí to ve vás plamen neuhasitelného ohně.

37a 2. Nefi 28:9–16.

38a Řím. 1:16; 2. Tim. 1:8;

1. Nefi 8:25–28;

Alma 46:21.

b Mos. 3:25.

c 1. Nefi 13:9.

40a PP Tajná spolčení.

41a 1. Nefi 22:14.

9 2a Mal. 4:5;

3. Nefi 28:31.

b Morm. 5:23;

NaS 63:20–21.

PP Svět – Konec světa.

c 3. Nefi 26:3.

4a PP Zatracení.

b PP Peklo.

5a 2. Nefi 9:14.

6 Ó tedy vy, "nevěřící, ^bobraťte se k Pánu; volejte mocně k Otci ve jménu Ježíšově, abyste snad mohli být shledáni bez poskvrny, ^cčistí, krásní a bělostní, byvše očištěni krví ^dBeránkovou, onoho velikého a posledního dne.

7 A opět promlouvám k vám, kteří "popíráte zjevení Boží a pravíte, že pominula, že není žádných zjevení ani proroctví ani darů ani uzdravování ani promlouvání jazyky a ^bvykládání jazyků;

8 Vizte, pravím vám, ten, kdo popírá tyto věci, nezná "evangelium Kristovo; ano, ten nečetl písma; pokud ano, ^bnerozumí jim.

9 Neboť nedočítáme se, že Bůh je "tentýž včera, dnes a na věky a že v něm není proměnlivosti ani nástinu změny?

10 A nyní, jestliže jste si představovali boha, který se mění a v kterém je nástin změny, pak jste si představovali boha, který není Bohem zázraků.

11 Ale vizte, já vám ukáži Boha zázraků, a to Boha Abrahamova a Boha Izákova a Boha Jákobova; a je to tentýž "Bůh, který stvořil nebesa a zemi a všechny věci, jež na nich jsou.

12 Vizte, stvořil Adama a "Adamem přišel ^bpád člověka.

A kvůli pádu člověka přišel Ježíš Kristus, který je Otcem a Synem; a skrze Ježíše Krista přišlo "vykoupění člověka.

13 A skrze vykoupění člověka, které přišlo skrze Ježíše Krista, jsou přivedeni zpět do přítomnosti Páně; ano, toto je to, čím jsou všichni lidé vykoupěni, protože smrt Kristova uskutečňuje "vzkříšení, které uskutečňuje vykoupění z nekonečného ^bspánku, z kteréhožto spánku budou všichni lidé mocí Boží probuzeni, až zazní pozoun; a vyjdou jak malí, tak velcí a všichni stanou před jeho stolicí, jsouce vykoupěni a uvolnění z tohoto věčného "pouta smrti, kterážto smrt je smrtí časnou.

14 A pak na ně přijde "soud Svatého; a pak přijde čas, kdy ten, kdo je ^bšpinavý, bude špinavý nadále; a ten, kdo je spravedlivý, bude spravedlivý nadále; ten, kdo je šťastný, bude šťastný nadále; a ten, kdo je nešťastný, bude nešťastný nadále.

15 A nyní, ó vy všichni, kteří jste si představovali boha, který nemůže činiti "žádných zázraků, chtěl bych se vás zeptati: Udály se všechny tyto věci, o kterých jsem promlouval? Přišel již konec? Vizte, pravím vám:

6a PP Nevíra.
b Ezech. 18:23, 32;
NaS 98:47.
c PP Čistota, čistý,
nečistý.
d PP Beránek Boží.
7a 3. Nefi 29:6–7.
b 1. Kor. 12:7–10;
Čl. v. 1:7.
8a PP Evangelium.
b Mat. 22:29.

9a Židům 13:8;
1. Nefi 10:18–19;
Alma 7:20;
Moroni 8:18;
NaS 20:12.
11a Gen. 1:1; Mos. 4:2;
NaS 76:20–24.
PP Ježíš Kristus.
12a Mos. 3:26.
b PP Pád Adama a Evy.
c PP Vykoupění,

vykoupěný,
vykoupiti.
13a Hel. 14:15–18.
b NaS 43:18.
c NaS 138:16.
14a PP Soud, poslední.
b Alma 7:21;
NaS 88:35.
15a Moroni 7:35–37;
NaS 35:8.
PP Zázrak.

Nikoli; a Bůh nepřestal být Bohem zázraků.

16 Vizte, nejsou věci, jež Bůh vykonal, podivuhodné v očích našich? Ano, a kdo může pochopiti “podivuhodná díla Boží?

17 Kdo řekne, že to nebyl zázrak, že “slovem jeho bylo nebe a země; a že mocí slova jeho byl člověk ^bstvořen z ^cprachu země; a že mocí slova jeho byly vykonány zázraky?

18 A kdo řekne, že Ježíš Kristus neučinil mnoho mocných “zázraků? A mnoho mocných zázraků bylo vykonáno rukama apoštolů.

19 A jestliže byly “zázraky konány tenkrát, proč přestal Bůh být Bohem zázraků, a přece být neproměnlivou Bytostí? A vizte, pravím vám, že on se nemění; kdyby tomu tak bylo, pak by přestal být Bohem; a on Bohem být nepřestává a je Bohem zázraků.

20 A důvodem, proč přestává činiti “zázraky mezi dětmi lidskými, je to, že upadají do nevíry a odvracejí se od správné cesty a neznají Boha, v kterého mají ^bdůvěřovati.

21 Vizte, pravím vám, že každému, kdo věří v Krista, nic nepochybuje, o “cokoli bude žádati Otce ve jménu Kristově, bude mu dáno; a tento příslib

je pro všechny, až do končin země.

22 Neboť vizte, tak pravil Ježíš Kristus, Syn Boží, učedníkům svým, kteří měli zůstat, ano, a také všem učedníkům svým, a v doslechu zástupu: “Jděte do celého světa a kažte evangelium každému stvoření;

23 A ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen, ale ten, kdo neuvěří, bude “zatracen;

24 A tato “znamení budou následovati ty, kteří věří – v mém jménu budou vymítati ^bd’ábly; budou mluvit novými jazyky; budou bráti hady; a napijí-li se něčeho smrtícího, neuškodí jim to; Budou vkládati ^cruce na nemocné, a ti se uzdraví;

25 A každému, kdo bude věřiti ve jméno mé, nic nepochybuje, tomu “potvrdím všechna slova svá, až do končin země.

26 A nyní, vizte, kdo se může postavit proti dílům Páně? “Kdo může popříti slova jeho? Kdo povstane proti všemohoucí mocí Páně? Kdo bude opovrhovati díly Páně? Kdo bude opovrhovati dětmi Kristovými? Hleďte, vy všichni, kteří ^bopovrhujete díly Páně, neboť se budete diviti a zahynete.

27 Ó, neopovrhujte tedy a neřivte se, ale poslouchujte slova Páně a žádejte Otce ve jménu

16a Žalmy 40:5;
NaS 76:114;
Mojž. 1:3–5.

17a Jákob 4:9.
^b pp Stvoření, stvořiti.
^c Gen. 2:7; Mos. 2:25.

18a Jan 6:14.

19a NaS 63:7–10.

20a Soud. 6:11–13;

Eter 12:12–18;
Moroni 7:35–37.

^b pp Důvěra,
důvěřovati.

21a Mat. 21:22;
3. Nefi 18:20.

22a Marek 16:15–16.

pp Misionářská práce.

23a pp Zatracení.

24a Marek 16:17–18.

pp Znamení.

^b Skut. 16:16–18.

^c pp Přisluhování
nemocným.

25a pp Svědectví;
Zjevení.

26a 3. Nefi 29:4–7.

^b Přísl. 13:13.

Ježíšově o vše, čeho vám bude zapotřebí. Nepochybujte, ale bud'te věřící a počněte jako za starých dob a "pojd'te k Pánu celým ^bsrdcem svým a "pracujte na spasení svém s bázní a třesením před ním.

28 Bud'te "moudří ve dnech zkoušky své; zbavte se vši nečistoty; neproste o něco, abyste to na ^blibosti své vynakládali, ale proste s pevností neotřesenou, abyste se nepoddali žádnému pokušení, ale abyste sloužili pravému a "živému Bohu.

29 Hled'te, ať nejste pokřtění "nehodně; hled'te, ať neberete svátost Kristovu ^bnehodně; ale hled'te, abyste byli "hodni činiti všechny věci, a činite to ve jménu Ježíše Krista, Syna živého Boha; a činíte-li to a vytrváte-li do konce, nebudete nikterak vyvrženi.

30 Vizte, mluvím k vám, jako bych "mluvil z mrtvých; neboť vím, že budete mítí slova moje.

31 Neodsuzujte mne za mé "nedostatky, ani mého otce za jeho nedostatky, ani ty, kteří psali před ním; ale raději vzdejte díky Bohu, že vám ukázal naše nedostatky, abyste se mohli učiti býti moudřejšími, nežli jsme býti my.

32 A nyní vizte, my jsme napsali tento záznam podle své

znalosti znaky, které se mezi námi nazývají "pozměněnou egyptštinou a které byly předávány a byly námi pozměňovány podle našeho způsobu řeči.

33 A kdyby byly bývaly naše desky dostatečně veliké, byli bychom psali v hebrejštině; ale hebrejštinu jsme také pozměnili; a kdybychom bývali mohli psáti v hebrejštině, vizte, byli byste neměli v našem záznamu žádných nedostatků.

34 Ale Pán zná věci, které jsme napsali, a také to, že žádný jiný lid náš jazyk nezná; a protože žádný jiný lid nezná náš jazyk, tudíž připravil "prostředky k jeho vyložení.

35 A tyto věci jsou napsány, abychom svůj šat mohli zbaviti krve svých bratří, kteří upadali do "nevíry.

36 A vizte, tyto věci, které jsme si "přáli ohledně svých bratří, ano, a to jejich znovuzřízení k poznání Krista, jsou podle modliteb všech svatých, kteří přebývali v této zemi.

37 A kéž Pán Ježíš Kristus dá, aby jejich modlitby mohly býti zodpověděny podle víry jejich; a kéž se Bůh Otec rozpomene na smlouvu, kterou učinil s domem Izraele; a kéž mu na věky žehná skrze víru ve jméno Ježíše Krista. Amen.

27a Moroni 10:30–32.

b Jozue 22:5;
NaS 64:22, 34.
pp Srdce.

c Filip. 2:12.

28a Jákob 6:12.

b pp Žádstiv býti,
žádstivost.

c Alma 5:13.

29a pp Křest, křtítí –
Podmínky pro křest.

b 1. Kor. 11:27–30;
3. Nefi 18:28–32.

c pp Způsobilost,
způsobilý.

30a Morm. 8:26;
Moroni 10:27.

31a Morm. 8:17;

Eter 12:22–28, 35.

32a 1. Nefi 1:2;
Mos. 1:4.

34a Mos. 8:13–18;
Eter 3:23, 28;
NaS 17:1.

35a 2. Nefi 26:15.

36a Morm. 8:24–26;
NaS 10:46–49.

KNIHA ETEROVA

Záznam Jareditů vyňatý z dvaceti čtyř desek nalezených lidem
Limhiovým za dnů krále Mosiáše.

KAPITOLA 1

*Moroni zkracuje zápisy Eterovy –
Je uveden Eterův rodokmen – Jazyk
Jareditů není u babylonské věže
zmaten – Pán slibuje, že je dovede
do vyvolené země a učiní z nich
veliký národ.*

ANYNÍ já, "Moroni, pokračuji, abych podal zprávu o oněch dávných obyvatelích, kteří byli zničeni ^brukou Páně na tváři této severní země.

2 A přebírám svou zprávu z "dvaceti a čtyř desek, které nalezl lid Limhiův, a nazývá se Knihou Eterovou.

3 A jelikož se domnívám, že první část tohoto záznamu, která mluví o stvoření světa, a také Adama, a která podává zprávu od oné doby až po velikou "věž a o všech věcech, jež se přihodily mezi dětmi lidskými až do oné doby, se nachází mezi Židy –

4 Tudíž nepíší ony věci, které se přihodily ode dnů "Adamových až do oné doby; avšak nacházejí se na deskách; a kdo je nalezne, ten bude mítí moc, aby mohl získati úplnou zprávu.

5 Ale vizte, já nepodávám úplnou zprávu, ale část zprávy podávám, od věže až do doby, kdy byli zničeni.

6 A tímto způsobem podávám zprávu. Ten, kdo napsal tento záznam, byl "Eter, a on byl potomkem Koriantorovým.

7 Koriantor byl synem Moronovým.

8 A Moron byl synem Etemovým.

9 A Etem byl synem Ahovým.

10 A Aha byl synem Setovým.

11 A Set byl synem Šiblonovým.

12 A Šiblon byl synem Komovým.

13 A Kom byl synem Koriantumovým.

14 A Koriantum byl synem Amnigaddovým.

15 A Amnigadda byl synem Aronovým.

16 A Aron byl potomkem Hetovým, který byl synem Heartomovým.

17 A Heartom byl synem Libovým.

18 A Lib byl synem Cisovým.

19 A Cis byl synem Koromovým.

20 A Korom byl synem Léviovým.

21 A Léví byl synem Kimovým.

22 A Kim byl synem Moriantonovým.

23 A Morianton byl potomkem Riplakišovým.

[ETER]

1 1a PP Moroni, syn
Mormonův.
b Morm. 5:23;
NaS 87:6–7.

2a Alma 37:21;
Eter 15:33.
3a Omni 1:22;
Mos. 28:17;
Hel. 6:28.

4a tj. pokrývající stejné období, které je popsáno v Genesis v kapitolách 1–10.
6a Eter 12:2; 15:34.

24 A Riplakiš byl synem Šezovým.

25 A Šez byl synem Hetovým.

26 A Het byl synem Komo-
vým.

27 A Kom byl synem Korian-
tumovým.

28 A Koriantum byl synem
Emerovým.

29 A Emer byl synem Omero-
vým.

30 A Omer byl synem Šulo-
vým.

31 A Šul byl synem Kibovým.

32 A Kib byl synem Oriaovým,
který byl synem Jaredovým;

33 Kterýžto "Jared odešel se
svým bratrem a jejich rodina-
mi od veliké věže v době,
kdy Pán ^bzmaťl jazyk lidí a při-
sahal ve svém hněvu, že budou
rozptýleni po celé "tváři země;
a podle slova Páně byli lidé
rozptýleni.

34 A protože "bratr Jaredův
byl statný a mocný muž a měl u
Pána velikou přízeň, Jared, jeho
bratr, mu pravil: Volej k Pánu,
aby nás nezmátl, takže bychom
nemohli rozuměti svým slovům.

35 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu a Pán měl soucit
s Jaredem; tudíž nezmátl jazyk
Jaredův; a Jared a jeho bratr
nebyli zmateni.

36 Pak pravil Jared svému
bratru: Volej opět k Pánu a on
snad odvrátí hněv svůj od těch,
kteří jsou našimi přáteli, aby
nezmátl jejich jazyk.

37 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu a Pán měl soucit
s jejich přáteli a s jejich rodinami
také, takže nebyli zmateni.

38 A stalo se, že Jared opět
promluvil k svému bratrovi řka:
Jdi a taž se Pána, zda nás vyže-
ne ze země, a vyžene-li nás ze
země, volej k němu, kam máme
jít. A kdo ví, zda nás Pán neza-
vede do země, která je "vyvole-
ná nade všechny na světě? A
je-li tomu tak, buďme Pánu
věrni, abychom ji mohli obdr-
žeti jako své dědictví.

39 A stalo se, že bratr Jaredův
volal k Pánu podle toho, co bylo
vyřčeno ústy Jaredovými.

40 A stalo se, že Pán vyslyšel
bratra Jaredova a měl s ním
soucit a pravil mu:

41 Jdi a shromáždi stáda svá,
jak samce, tak samice všeho dru-
hu; a také semena země všeho
druhu; a "rodiny své; a také
Jareda, bratra svého, a rodinu
jeho; a také ^bpřátele své a rodiny
jejich a přátele Jaredovy a rodiny
jejich.

42 A až toto učiníš, "půjdeš
v čele jejich dolů do údolí, které
je na sever. A tam se s tebou
setkám a půjdu ^bpřed tebou do
země, která je "vyvolená nade
všechny země světa.

43 A tam ti požehnám, i semeni
tvému, a vzbudím pro sebe ze
semene tvého a ze semene bra-
tra tvého a z těch, kteří půjdou
s tebou, veliký národ. A na celé
tváři země nebude většího náro-

33a PP Jared.
b Gen. 11:6–9.
c Mos. 28:17.

34a PP Jaredův bratr.

38a PP Zaslíbená země.
41a Eter 6:20.
b Eter 6:16.

42a 1. Nefi 2:1–2;

Abr. 2:3.
b NaS 84:88.
c 1. Nefi 13:30.

da nežli národ, který vzbudím pro sebe ze semene tvého. A to pro tebe učiním, protože jsi ke mně po tento dlouhý čas volal.

KAPITOLA 2

Jaredité se připravují na svou cestu do zaslíbené země – Je to vyvolená země, kde lidé musejí sloužiti Kristu, nebo býti vyhlazeni – Pán tři hodiny promlouvá k bratru Jaredovu – Jaredité stavějí čluny – Pán žádá bratra Jaredova, aby navrhl, jak budou čluny osvětleny.

A STALO se, že Jared a jeho bratr a jejich rodiny, a také přátelé Jareda a jeho bratra a jejich rodiny, sešli se svými stády, které shromáždili, samci i samicemi všeho druhu, do údolí, které bylo severně (a to údolí se jmenovalo "Nimrod, byvši pojmenováno po onom mocném lovcí).

2 A také nakladli pasti a nachytali ptactvo vzduchu; a také připravili nádobu, ve které s sebou nesli ryby vodní.

3 A také s sebou vzali deseret, což vyloženo je včela medonosná; a tak s sebou nesli roje včel a všeliké druhy toho, co bylo na tváři země, semena všeho druhu.

4 A stalo se, že když sešli do údolí Nimrod, Pán sestoupil a promluvil s bratrem Jaredovým; a byl v "oblaku a bratr Jaredův ho neviděl.

5 A stalo se, že Pán jim přikázal, aby šli do pustiny, ano, do

oné části, kde člověk nikdy nebyl. A stalo se, že Pán šel před nimi a hovořil s nimi, když stál v "oblaku, a dával pokyny, kudy mají putovati.

6 A stalo se, že putovali pustinou a stavěli čluny, ve kterých se přeplavili přes mnoho vod, jsouce neustále řízení rukou Páně.

7 A Pán nestrpěl, aby se zastavili za mořem v pustině, ale chtěl, aby došli až do "země zaslíbení, která byla vyvolená nade všechny jiné země a kterou Pán Bůh zachoval pro spravedlivý lid.

8 A přísahal ve svém hněvu bratru Jaredovu, že ti, kteří by vlastnili tuto zemi zaslíbení od oné doby nadále a na věky, budou "sloužiti jemu, pravému a jedinému Bohu, jinak budou ^bvyhlazeni, až na ně přijde plnost hněvu jeho.

9 A nyní, můžeme viděti ustanovení Boží ohledně této země, že to je země zaslíbení; a každý národ, který ji bude vlastniti, bude sloužiti Bohu, jinak bude vyhlazen, až na něj přijde plnost hněvu jeho. A plnost hněvu jeho na něj sestoupí, až uzraje v nepravosti.

10 Neboť vizte, toto je země, která je vyvolená nade všechny jiné země; pročež, kdo ji vlastní, bude sloužiti Bohu, nebo bude vyhlazen; neboť to je věčné ustanovení Boží. A teprve až bude "plnost nepravosti mezi

2 1a Gen. 10:8.
4a Num. 11:25;
NaS 34:7–9;
JS–Ž 1:68.

5a Ex. 13:21–22.
7a 1. Nefi 4:14.
PP Zaslíbená země.
8a Eter 13:2.

b Jarom 1:3, 10;
Alma 37:28;
Eter 9:20.
10a 2. Nefi 28:16.

dětmi této země, tehdy budou ^bvyhlazeny.

11 A toto přichází k vám, ó "pohané, abyste mohli poznati ustanovení Boží – abyste mohli činiti pokání a nepokračovati v nepravostech svých až do plnosti, abyste na sebe nepřivodili plnost hněvu Božího, jak to doposud činili obyvatelé této země.

12 Vizte, toto je země vyvo-lená a každý národ, který ji bude vlastniti, bude "osvobozen z poroby a ze zajetí a ode všech ostatních národů pod nebem, budou-li jen ^bsloužiti Bohu této země, který jest Ježíš Kristus a který se projevil tím, co jsme napsali.

13 A nyní, pokračuji ve svém záznamu; neboť vizte, stalo se, že Pán dovedl Jareda a jeho bratry až k onomu velikému moři, které rozděluje země. A když došli k moři, rozbili své stany; a pojmenovali ono místo Moriankumer; a dleli ve stanech, a dleli ve stanech při pobřeží po dobu čtyř let.

14 A stalo se ke konci oněch čtyř let, že Pán opět přišel k bratru Jaredovu a stanul v oblaku a hovořil s ním. A po dobu tří hodin hovořil Pán s bratrem Jaredovým a "ukázňoval ho, protože nepamatoval na to, aby ^bvzýval jméno Páně.

15 A bratr Jaredův činil pokání ze zla, které učinil, a vzýval

jméno Páně za své bratří, kteří byli s ním. A Pán mu pravil: Odpustím tobě a bratrům tvým hříchy jejich; ale nebudete již hřešiti, neboť si budete pamatovati, že "Duch můj se nebude stále s člověkem ^bnesnaditi; pročež, budete-li hřešiti až do plné zralosti, budete z přítomnosti Páně odříznuti. A toto jsou myšlenky mé ohledně země, kterou vám dám jako dědictví vaše; neboť to bude země "vyvolená nade všechny jiné země.

16 A Pán pravil: Jděte pracovatí a stavějte čluny stejným způsobem, jakým jste stavěli doposud. A stalo se, že bratr Jaredův šel pracovatí, a také jeho bratří, a postavili čluny stejným způsobem, jakým již stavěli, podle "pokynů Páně. A byly malé a na vodě byly lehké, stejně jako je na vodě lehký pták.

17 A byly postaveny takovým způsobem, že byly nesmírně "těsné, dokonce tak, že by udržely vodu jako nádoba; a jejich dno bylo těsné jako nádoba; a jejich boky byly těsné jako nádoba; a jejich konce byly zašpičatělé; a jejich vršek byl těsný jako nádoba; a jejich délka byla délkou stromu; a jejich vchod, když byl zavřený, byl těsný jako nádoba.

18 A stalo se, že bratr Jaredův volal k Pánu řka: Ó Pane, vykonal jsem práci, kterou jsi mi

10b 1. Nefi 17:37–38.

11a 2. Nefi 28:32.

12a pp Svoboda,

svobodný.

^b Iz. 60:12.

14a pp Ukázňování,

ukázňovati.

^b pp Modlitba.

15a Eter 15:19.

^b Gen. 6:3;

2. Nefi 26:11;

Morm. 5:16.

^c Eter 9:20.

16a 1. Nefi 17:50–51.

17a Eter 6:7.

přikázal, a vyrobil jsem čluny podle toho, jak jsi mne řídil.

19 A viz, ó Pane, není v nich žádného světla; kam poplujeme? A také zahyneme, neboť v nich nemůžeme dýchat, leda vzduch, který je v nich; tudíž zahyneme.

20 A Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, uděláš otvor nahoře a také dole; a když budete strádati kvůli vzduchu, odkryjete otvor a získáte vzduch. A pakliže se stane, že přijde na vás voda, viz, uzavřete otvor, abyste v záplavě nezahynuli.

21 A stalo se, že bratr Jaredův učinil tak, jak Pán přikázal.

22 A volal opět k Pánu řka: Ó Pane, viz, učinil jsem tak, jak jsi mi přikázal; a připravil jsem plavidla pro svůj lid, a viz, není v nich žádného světla. Viz, ó Pane, ty strpíš, abychom přepluli tuto velikou vodu v temnotě?

23 A Pán pravil bratru Jaredovu: Co chceš, abych učinil, abyste měli v plavidlech svých světlo? Neboť viz, okna míti nemůžete, neboť ta by se roztránila na kusy; ani s sebou nebudete bráti oheň, neboť nebudete plouti za světla ohně.

24 Neboť vizte, budete jako velryba uprostřed moře; neboť vlny jako hory se o vás budou tříštiti. Nicméně já vás opět vyvedu z hlubin mořských; neboť "větry vycházejí z úst mých, a také ^bdeště a záplavy vysílám já.

25 A vizte, připravuji vás na tyto věci; neboť nemůžete přeplouti tuto velikou hloubku,

ledaže vás připravím na vlny mořské a na větry, které dují, a na záplavy, které přijdou. Tudíž, co chceš, abych pro vás připravil, abyste mohli míti světlo, až budete pohlceni v hlubinách mořských?

KAPITOLA 3

Bratr Jaredův vidí prst Páně, jak se dotýká šestnácti kamenů – Kristus ukazuje bratru Jaredovu své duchovní tělo – Ti, kteří mají dokonalé poznání, nemohou býti zadrženi za závojem – Jsou připraveny překladatele, aby přinesly Jareditský záznam na světlo.

A STALO se, že bratr Jaredův (nyní, plavidel, která byla připravena, bylo osm) vyšel na horu, kterou nazývali horou Šelem, pro její nesmírnou výšku, a vytavil ze skály šestnáct malých kamenů; a byly bílé a čiré, tak jako průzračné sklo; a vynesl je v rukách svých na vrcholek hory a volal opět k Pánu řka:

2 Ó Pane, ty jsi pravil, že musíme být obklopeni záplavami. Nyní viz, ó Pane, a nehněvej se na služebníka svého pro slabost jeho před tebou; neboť my víme, že jsi svatý a přebýváš v nebesích a že my jsme před tebou nehodni; kvůli "pádu je ^bpovaha naše trvale zlá; nicméně, ó Pane, ty jsi nám dal přikázání, že tě musíme vzývati, abychom od tebe mohli obdržeti podle přání svých.

3 Viz, ó Pane, ty jsi nás bil pro

24a Eter 6:5.
b Žalmy 148:8.

3 2a pp Pád Adama
a Evy.

b Mos. 3:19.

nepravost naši a hnal jsi nás a po tyto mnohé roky jsme byli v pustině; nicméně, byl jsi k nám "milosrdný. Ó Pane, pohlédni na mne se slitováním a odvráť hněv svůj od tohoto lidu svého a nestrp, aby se plavil přes tuto rozbouranou hlubinu v temnotě; ale pohleď na tyto věci, jež jsem vytavil ze skály.

4 A já vím, ó Pane, že máš veškerou "moc a můžeš učiniti, cokoli chceš, pro dobro člověka; tudíž dotkni se těchto kamenů prstem svým, ó Pane, a připrav je, aby mohly svítiti v temnotě; a budou nám svítiti v plavidlech, která jsme připravili, abychom mohli míti světlo, až budeme přeplouvat moře.

5 Viz, ó Pane, ty to můžeš učiniti. My víme, že můžeš ukázati velikou moc, která "připadá chápání lidí malá.

6 A stalo se, že když bratr Jaredův pravil tato slova, vizte, "Pán vztáhl ruku a dotkl se prstem svým kamenů, jednoho po druhém. A ^bzávoj byl sňat z očí bratra Jaredova a on spatřil prst Páně; a byl jako prst člověka, jako z masa a krve; a bratr Jaredův padl před Pánem, neboť se ho zmocnil strach.

7 A Pán viděl, že bratr Jaredův padl k zemi; a Pán mu pravil: Vstaň, proč jsi padl?

8 A on Pánovi pravil: Viděl jsem prst Páně a bál jsem se, že mne udeří; neboť jsem nevěděl, že Pán má tělo a krev.

9 A Pán mu pravil: Pro víru svou jsi viděl, že na sebe vezmu "tělo a krev; a nikdy přede mne nepředstoupil člověk s tak nesmírnou vírou, jakou máš ty; neboť kdyby tomu tak nebylo, nebyl bys mohl viděti prst můj. Viděl jsi více nežli toto?

10 A on odpověděl: Nikoli; Pane, ukaž se mi.

11 A Pán mu pravil: Budeš věřiti slovům, která promluvím?

12 A on odpověděl: Ano, Pane, vím, že ty mluvíš pravdu, neboť jsi Bůh pravdy, a "nemůžeš lháti.

13 A když pravil tato slova, vizte, Pán se mu "ukázal a pravil: ^bProtože víš tyto věci, jsi vykoupen od pádu; tudíž jsi přiveden zpět do mé přítomnosti; tudíž, já se ti "ukazuji.

14 Viz, já jsem ten, kdo byl připraven od založení světa, abych "vykoupil lid svůj. Viz, jsem Ježíš Kristus. Jsem ^bOtcem i Synem. Ve mně bude míti veškeré lidstvo "život, a to věčně, a to ti, kteří budou věřiti ve jméno mé; a ti se stanou "syny mámi a dcerami mámi.

15 A nikdy jsem se neukázal člověku, kterého jsem stvořil, neboť nikdy ve mne člověk "ne-

3a Eter 1:34–43.

4a PP Moc.

5a Iz. 55:8–9;

1. Nefi 16:29.

6a PP Ježíš Kristus.

b Eter 12:19, 21.

9a PP Ježíš Kristus; Maso; Smrtelnost, smrtelný.

12a Židům 6:18.

13a NaS 67:10–11.

b Enos 1:6–8.

c PP Ježíš Kristus – Kristova předsmrtelná existence.

14a PP Vykoupení, vykoupěný,

vykoupiti;

Vykupitel.

b Mos. 15:1–4.

c Mos. 16:9.

d PP Synové a dcery Boží.

15a PP Věřiti, víra.

věřil tak, jako ty. Vidíš, že jsi stvořen podle mého vlastního ^bobrazu? Ano, vpravdě všichni lidé byli na počátku stvořeni podle mého vlastního obrazu.

16 Viz, toto tělo, které nyní vidíš, je tělem “ducha mého; a člověka jsem stvořil podle těla ducha svého; a stejně tak, jak se tobě jeví být v duchu, tak se ukáží svému lidu v těle.

17 A nyní, jelikož jsem já, Moroni, pravil, že nemohu učiniti úplnou zprávu o těchto věcech, které jsou napsány, tudíž mi postačí, abych řekl, že Ježíš se ukázal tomuto muži v duchu, dokonce po způsobu a v podobě téhož těla, dokonce jako se “ukázal Nefitům.

18 A sloužil mu stejně, jako sloužil Nefitům; a činil toto vše, aby tento muž mohl poznati, že on jest Bůh, pro ona mnohá veliká díla, která mu Pán ukázal.

19 A pro poznání tohoto muže on nemohl být zadržen, aby neviděl za “závoj; a spatřil prst Ježíšův, a když ho uviděl, padl v bázni; neboť věděl, že to je prst Páně; a již neměl víru, neboť věděl, nic nepochybuje.

20 Pročež, maje toto dokonalé poznání Boha, “nemohl být zadržen za závojem; tudíž uviděl Ježíše; a on mu sloužil.

21 A stalo se, že Pán pravil bratru Jaredovu: Viz, nestrpíš, aby tyto věci, jež jsi viděl a slyšel, vešly do světa dříve,

nežli “přijde čas, kdy oslavím jméno své v těle; pročež, budeš chovati věci, jež jsi viděl a slyšel, jako poklad a neukážeš to nikomu.

22 A viz, až přijdeš ke mně, zapíšeš je a zapečetíš je, aby je nikdo nemohl vykládati; neboť je zapíšeš v takovém jazyce, aby nemohly být přčteny.

23 A viz, dám ti tyto “dva kameny a ty je také zapečetíš s věcmi, jež zapíšeš.

24 Neboť viz, jazyk, kterým budeš psáti, jsem zmátl; pročež, dám ve svém vlastním příhodném čase, aby tyto kameny objasnily očím lidským tyto věci, jež zapíšeš.

25 A když Pán promluvil tato slova, ukázal bratru Jaredovu “všechny obyvatele země, kteří byli, a také všechny, kteří budou; a nezadržel je před zraky jeho, až do končin země.

26 Neboť mu pravil v dobách dřívějších, že “bude-li v něho ^bvěřiti, může mu ukázati “všechny věci – budou mu ukázány, tudíž Pán před ním nemohl ničeho zadržeti, neboť on věděl, že Pán mu může ukázati všechny věci.

27 A Pán mu pravil: Zapiš tyto věci a “zapečeť je; a já je ukáži ve svém vlastním příhodném čase dětem lidským.

28 A stalo se, že Pán mu přikázal, aby zapečetil ony dva “kameny, které obdržel, a neu-

15b Gen. 1:26–27;

Mos. 7:27;

NaS 20:17–18.

16a PP Duch.

17a 3. Nefi 11:8–10.

19a PP Závoj.

20a Eter 12:19–21.

21a Eter 4:1.

23a PP Urim a Thumim.

25a Mojž. 1:8.

26a Eter 3:11–13.

b PP Věřiti, víra.

c Eter 4:4.

27a 2. Nefi 27:6–8.

28a NaS 17:1.

kazoval je, dokud je dětem lidským neukáže Pán.

KAPITOLA 4

Moronimu je přikázáno, aby zapečetil zápis bratra Jaredova – Nebudou zjeveni, dokud lidé nebudou mít stejnou víru jako bratr Jaredův – Kristus lidem přikazuje, aby věřili jeho slovům a slovům jeho učedníků – Lidem je přikázáno, aby činili pokání, věřili evangeliu a byli spaseni.

A PÁN bratru Jaredovu přikázal, aby sešel s hory z přítomnosti Páně a "zapsal věci, které viděl; a bylo zakázáno, aby přišly k dětem lidským, ^bdokud on nebude pozvednut na kříži; a z tohoto důvodu je král Mosiáš zadržoval, aby nepřišly do světa předtím, nežli se Kristus ukáže svému lidu.

2 A poté, co se Kristus skutečně ukázal svému lidu, přikázal, aby byly učiněny zjevnými.

3 A nyní, poté oni všichni upadali do nevíry; a není nikoho kromě Lamanitů, a ti evangelium Kristovo zavrhli; tudíž mi je přikázáno, abych je opět "ukryl v zemi.

4 Vizte, napsal jsem na tyto desky právě ty věci, které bratr Jaredův viděl; a nikdy nebyly zjeveni větší věci nežli ty, které byly zjeveni bratru Jaredovu.

5 Pročež, Pán mi přikázal, abych je zapsal; a já jsem je zapsal. A přikázal mi, abych je "zapečetil; a také přikázal, abych zapečetil výklad jejich; pročež jsem zapečetil ^bpřekladatele, podle přikázání Páně.

6 Neboť Pán mi pravil: Nevyjdou k pohanům přede dnem, kdy budou činiti pokání z nepravosti své, a budou před Pánem čistí.

7 A v onen den, kdy budou prokazovati víru ve mne, praví Pán, tak jako bratr Jaredův, aby ve mně mohli být "posvěcení, pak jim zjevím věci, jež viděl bratr Jaredův, dokonce jim odhalím všechna zjevení svá, praví Ježíš Kristus, Syn Boží, ^bOtec nebes a země a všech věcí, jež na nich jsou.

8 A kdo bude "bojovati proti slovu Páně, nechť je proklet; a kdo bude ^bpopíratí tyto věci, nechť je proklet; neboť takovým neukáží ^cžádné větší věci, praví Ježíš Kristus; neboť já jsem ten, kdo promlouvá.

9 A na můj příkaz se nebesa otevírají a "zavírají; a mým slovem se ^bzemě otřese; a na můj příkaz její obyvatelé zahynou, a to jakoby ohněm.

10 A kdo nebude věřití slovům mým, nebude věřití učedníkům mým; a zda to mluvím já, posuďte vy; neboť "posledního

4 1a Eter 12:24.
 PP Pisma.
 b Eter 3:21.
 3a Morm. 8:14.
 5a Eter 5:1.
 b NaS 17:1;
 JS–Ž 1:52.

PP Urim a Thumim.
 7a PP Posvěcení.
 b Mos. 3:8.
 8a 3. Nefi 29:5–6;
 Morm. 8:17.
 b 2. Nefi 27:14;
 28:29–30.

c Alma 12:10–11;
 3. Nefi 26:9–10.
 9a 1. Král. 8:35;
 NaS 77:8.
 b Hel. 12:8–18;
 Morm. 5:23.
 10a 2. Nefi 33:10–15.

dne budete věděti, že jsem to já, kdo mluvím.

11 Ale kdo "věří těmto věcem, jež jsem pravil, toho navštívím projevy Ducha svého, a on bude věděti a vydá svědectví. Neboť skrze Ducha mého bude ^b věděti, že tyto věci jsou "pravdivé; neboť to přesvědčuje lidi, aby činili dobro.

12 A jakákoli věc, která předsvědčuje lidi, aby činili dobro, je ode mne; neboť "dobro nepřichází od nikoho leda ode mne. Já jsem ten, kdo vede lidi ke všemu dobrému; ten, kdo ^b nebude věřiti slovům mým, nebude věřiti mně – že já jsem; a kdo nebude věřiti mně, nebude věřiti Otci, který mne poslal. Neboť vizte, já jsem Otec, já jsem "světlo a "život a pravda světa.

13 "Pojďte ke mně, ó vy pohané, a já vám ukáži ještě větší věci, poznání, které je ukryto pro nevíru.

14 Pojďte ke mně, ó vy z domu Izraele, a bude vám "zjeveno, jak veliké věci pro vás Otec uchovával od založení světa; a nepřišlo to k vám pro nevíru.

15 Vizte, až roztrhnete onen závoj nevíry, který způsobuje, že zůstáváte ve svém strašlivém stavu zlovolnosti a tvrdosti srdce a zaslepenosti mysli, pak

budou veliké a podivuhodné věci, které byly před vámi "skryty od založení světa – ano, až budete vzývati Otce ve jménu mém, se srdcem zlomeným a duchem zkroušeným, pak budete věděti, že Otec se rozpomněl na smlouvu, kterou učinil s otci tvými, ó dome Izraele.

16 A tehdy budou "zjevení má, která jsem dal zapsati svým služebníkem Janem, odhalena očím všech lidí. Pamatujte, až uvidíte tyto věci, budete věděti, že na dosah je čas, kdy budou učiněny zjevnými v samotném skutku.

17 Tudíž, "až obdržíte tento záznam, můžete věděti, že dílo Otcovo započalo na celé tváři země.

18 Tudíž, čiňte "pokání, vy všechny končiny země, a pojdte ke mně a věřte evangeliu mému a buďte ve jménu mém ^b pokřtěni; neboť ten, kdo uvěří a bude pokřtěn, bude spasen; ale ten, kdo neuvěří, bude zatracen; a "znamení budou následovati ty, kteří věří ve jméno mé.

19 A požehnán je ten, kdo bude shledán "věrným jménu mému dne posledního, neboť ten bude pozvednut, aby přebýval v království připraveném pro něj ^b od založení světa. A vizte, jsem to já, kdo toto pravil. Amen.

11a NaS 5:16.

b PP Svědectví.

c Eter 5:3–4;

Moroni 10:4–5.

12a Alma 5:40;

Moroni 7:16–17.

b 3. Nefi 28:34.

c PP Světlo, světlo

Kristovo.

d Jan 8:12; Alma 38:9.

13a 3. Nefi 12:2–3.

14a NaS 121:26–29.

15a 2. Nefi 27:10.

16a Zjev. 1:1;

1. Nefi 14:18–27.

17a 3. Nefi 21:1–9, 28.

18a 3. Nefi 27:20;

Moroni 7:34.

b Jan 3:3–5.

PP Křest, křtítí – Je nezbytný.

c PP Dary Ducha.

19a Mos. 2:41; NaS 6:13.

PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.

b 2. Nefi 9:18.

KAPITOLA 5

Tři svědkové i dílo samo budou státi jako svědectví o pravdivosti Knihy Mormonovy.

A NYNÍ já, Moroni, jsem zapsal slova, která mi byla přikázána, podle paměti své; a pověděl jsem vám o věcech, které jsem "zapečetil; tudíž nedotýkejte se jich, abyste je mohli přeložiti; neboť to je vám zakázáno, ledaže to bude časem moudrost v Bohu.

2 A viz, můžeš míti výsadu k tomu, abys mohl ukázati desky "těm, kteří budou pomáhati uskutečniti toto dílo;

3 A "třem budou mocí Boží ukázány; pročez budou ^bvědět i s jistotou, že tyto věci jsou "pravdivé.

4 A v ústech tří "svědků budou tyto věci utvrzeny; a svědectví tří a toto dílo, ve kterém bude moc Boží ukázána, a také slovo jeho, o němž Otec i Syn i Duch Svatý vydávají svědectví – a toto vše bude státi jako svědectví proti světu posledního dne.

5 A pakliže budou činiti pokání a "přijdou k Otc i ve jménu Ježíšově, budou přijati do království Božího.

6 A nyní, zda k těmto věcem mám pravomoci, posuďte vy; neboť budete vědět, že mám pravomoc, až mne uvidíte a

staneme posledního dne před Bohem. Amen.

KAPITOLA 6

Větry ženou Jareditské čluny do zaslíbené země – Lidé chválí Pána za jeho dobrotivost – Oria je nad nimi ustanoven králem – Jared a jeho bratr umírají.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji, abych podal záznam Jareda a jeho bratra.

2 Neboť, stalo se, že poté, co Pán připravil "kameny, které bratr Jaredův vynesl na horu, sešel bratr Jaredův s hory a vložil kameny do plavidel, která byla připravena, jeden na každý jejich konec; a vizte, ony poskytovaly plavidlům světlo.

3 A tak Pán způsobil, že kameny svítily v temnotě, aby dávaly světlo mužům, ženám a dětem, aby nemuseli přeplouvat velike vody v temnotě.

4 A stalo se, že když připravili všelikou potravu, aby z ní mohli žít na vodě, a také potravu pro svá stáda a dobytek a všechnu zvěř či zvíře či ptáka, které s sebou měli bráti – a stalo se, že když učinili všechny tyto věci, nalodili se na svá plavidla neboli čluny a vypluli na moře, poručivše se Pánu, svému Bohu.

5 A stalo se, že Pán Bůh způsobil, že na tváři vod směrem k zaslíbené zemi dul "zuřivý

5 1a 2. Nefi 27:7–8, 21;
Eter 4:4–7.

2a 2. Nefi 27:12–14;
NaS 5:9–15.

3a 2. Nefi 11:3; 27:12.
b NaS 5:25.

c Eter 4:11.

4a Viz NaS, záhlaví oddílu 17 a verše 1–3; viz také Svědectví tří svědků na úvodních

stranách Knihy Mormonovy.

5a Morm. 9:27;
Moroni 10:30–32.

6 2a Eter 3:3–6.
5a Eter 2:24–25.

vítr; a tak byli větrem unášeni na vlnách mořských.

6 A stalo se, že byli mnohokrát pohřbeni v hlubinách mořských kvůli vlnám jako hory, které se o ně tříštily, a také kvůli velikým a strašlivým bouřím, které způsobila prudkost větru.

7 A stalo se, že když byli pohřbeni v hlubině, nebylo žádné vody, která by jim mohla ublížiti, protože jejich plavidla byla ^atěsná jako nádoba a byla také těsná jako ^bkoráb Noémův; tudíž když byli obklopeni mnohými vodami, volali k Pánu a on je opět vynesl nahoru na hladinu vod.

8 A stalo se, že zatímco byli na vodách, vítr nikdy nepřestal váti směrem k zaslíbené zemi; a tak byli hnáni větrem vpřed.

9 A ^apěli chvalozpěvy Pánu; ano, bratr Jaredův pěl Pánu chvalozpěvy a ^bděkoval Pánu a chválil ho po celý den; a když nadešla noc, nepřestávali Pána chváliti.

10 A tak byli hnáni vpřed; a žádný mořský netvor je nemohl rozbít, ani velryba je nemohla zničit; a neustále měli světlo, ať to bylo nad vodou, či pod vodou.

11 A tak byli hnáni vpřed, tři sta a čtyřicet a čtyři dni na vodě.

12 A přistáli na břehu zaslíbené země. A když jejich noha stala na břehu zaslíbené země, sklonili se na tváři země a pokorili se před Pánem a prolévali

před Pánem slzy radosti pro množství láskyplných milosrdenství jeho vůči nim.

13 A stalo se, že vyšli na tvář země a počali zemi obdělávati.

14 A Jared měl čtyři syny; a jmenovali se Jakom a Gilga a Maha a Oria.

15 A bratr Jaredův také zplodil syny a dcery.

16 A ^apřátel Jareda a jeho bratra bylo co do počtu okolo dvaceti a dvou duší; a ti také zplodili syny a dcery, nežli přišli do zaslíbené země; a tudíž jich počalo býti mnoho.

17 A byli poučováni, aby ^akráčeli pokorně před Pánem; a byli také ^bpoučováni z výsosti.

18 A stalo se, že se počali šířiti po tváři země a množiti se a obdělávati zemi; a sílili v zemi.

19 A bratr Jaredův zestárl a viděl, že brzy bude museti sejíti do hrobu; pročež pravil Jaredovi: Shromážděme svůj lid, abychom jej mohli sečísti a abychom od něj mohli zvěděti, čeho si od nás budou přát, nežli sejdeme do hrobu.

20 A tak se lid shromáždil. Nyní, počet synů a dcer bratra Jaredova byl dvacet a dvě duše; a počet synů a dcer Jaredových byl dvanáct a měl čtyři syny.

21 A stalo se, že svůj lid sečetli; a poté, co je sečetli, přáli si od nich zvěděti, co by chtěli, aby udělali, nežli sejdou do hrobu.

22 A stalo se, že lid si přál, aby

7a Eter 2:17.
b Gen. 6:14;
Mojž. 7:43.
9a pp Zpívati.

b 1. Par. 16:7–9;
Alma 37:37;
NaS 46:32.
16a Eter 1:41.

17a pp Kráčeti, kráčeti
s Bohem.
b pp Zjevení.

“pomazali jednoho ze svých synů, aby byl nad nimi králem.

23 A nyní vizte, to je zarmoutilo. A bratr Jaredův jim pravil: Tato věc zajisté “vede k zajetí.

24 Ale Jared pravil svému bratru: Strp jim, aby mohli míti krále. A tudíž on jim pravil: Vyvolte si z prostředku synů našich krále, kohokoli chcete.

25 A stalo se, že si vyvolili prvorozeného syna bratra Jaredova; a jmenoval se Pagag. A stalo se, že ten odmítl a nechtěl býti jejich králem. A lidé chtěli, aby ho jeho otec přinutil, ale jeho otec nechtěl; a přikázal jim, aby nikoho nenutili, aby byl jejich králem.

26 A stalo se, že si vyvolili všechny bratry Pagagovy, a oni nechtěli.

27 A stalo se, že nechtěli ani synové Jaredovi, dokonce nikdo až na jednoho; a Oria byl pomazán, aby byl králem nad lidem.

28 A počal vládnouti a lidem se počalo dařiti; a nesmírně zbohatli.

29 A stalo se, že Jared zemřel, a jeho bratr také.

30 A stalo se, že Oria kráčel pokorně před Pánem a pama-toval, jak veliké věci Pán učinil pro jeho otce, a také učil svůj lid, jak veliké věci Pán učinil pro jejich otce.

KAPITOLA 7

Oria vládne ve spravedlivosti – Uprostřed násilí a rozbrojů vznikají

soupeřící království Šulova a Kohorovo – Proroci odsuzují zlovolnost a modlářství lidu, který pak činí pokání.

A STALO se, že Oria vykonával v zemi soud ve spravedlivosti po všechny své dny, kterýchžto dnů bylo nesmírně mnoho.

2 A zplodil syny a dcery; ano, zplodil třicet a jednoho, mezi nimiž byli dvacet a tři synové.

3 A stalo se, že ve svém stáří zplodil také Kiba. A stalo se, že Kib vládl na jeho místě; a Kib zplodil Korihora.

4 A když bylo Korihorovi třicet a dva roky, vzbouřil se proti svému otci a odešel a přebýval v zemi Nehor; a zplodil syny a dcery a ti byli nesmírně krásní; pročež Korihor k sobě přitáhl mnoho lidí.

5 A když shromáždil vojsko, přišel do země Moron, kde přebýval král, a zajal ho, čímž se splnila “slova bratra Jaredova, že budou uvedeni do zajetí.

6 Nyní, země Moron, kde král přebýval, byla blízko země, kterou Nefité nazývají Pustotou.

7 A stalo se, že Kib byl v zajetí a jeho lid pod Korihorem, jeho synem, dokud nesmírně neze-stárl; nicméně Kib zplodil ve svém stáří Šula, zatímco byl ještě v zajetí.

8 A stalo se, že se Šul na svého bratra rozhněval; a Šul sílil a stal se mocným co do síly člověka; a také byl mocný v úsudku.

9 Pročež, přišel k pahorku Efraim a vytavil rudu z pahorku

a zhotovil meče z oceli pro ty, které přitáhl k sobě; a poté, co je vyzbrojil meči, vrátil se do města Nehor a utkal se v bitvě se svým bratrem Korihorem, čímž získal království a navrátil ho svému otci Kibovi.

10 A nyní, pro tuto věc, kterou Šul učinil, mu jeho otec království udělil; tudíž počal vládnouti na místě svého otce.

11 A stalo se, že vykonával soud ve spravedlivosti; a rozšířil své království po celé tváři země, neboť lid se stal nesmírně početným.

12 A stalo se, že i Šul zplodil mnoho synů a dcer.

13 A Korihor činil pokání z onoho mnohého zla, které učinil; pročež Šul mu dal moc ve svém království.

14 A stalo se, že Korihor měl mnoho synů a dcer. A mezi syny Korihorovými byl jeden, který se jmenoval Noé.

15 A stalo se, že Noé se vzbouřil proti Šulovi, králi, a také proti svému otci Korihorovi a přitáhl Kohora, svého bratra, a také všechny své bratry a mnohé z lidu.

16 A utkal se v bitvě s Šulem, králem, čímž získal zemi jejich prvního dědictví; a stal se králem nad onou částí země.

17 A stalo se, že se opět utkal v bitvě s Šulem, králem; a zajal Šula, krále, a odvedl ho do zajetí do Moronu.

18 A stalo se, že když se ho chystal usmrtiti, synové Šulovi vnikli v noci do domu Noémova

a zabili ho a vylomili dveře do vězení a vyvedli svého otce a dosadili ho na jeho trůn v jeho vlastním království.

19 Pročež, syn Noémův zbudoval jeho království na jeho místě; nicméně oni již nezískali moc nad Šulem, králem, a lidu, kterému vládl Šul, král, se nesmírně dařilo a rozrůstal se.

20 A země byla rozdělena; a byla tam dvě království, království Šulovo a království Kohora, syna Noémova.

21 A Kohor, syn Noémův, dal, aby se jeho lid utkal v bitvě se Šulem, ve které je Šul porazil a Kohora zabil.

22 A nyní, Kohor měl syna, který se jmenoval Nimrod; a Nimrod udělil království Kohorovo Šulovi a získal přízeň v očích Šulových; pročež mu Šul věnoval mnoho přízně a on si činil v království Šulově podle přání svých.

23 A za vlády Šulovy také mezi lid přišli proroci, kteří byli vysláni od Pána, a prorokovali, že zlovolnost a "modlářství přivádí na zemi prokletí a že budou zničeni, nebudou-li činiti pokání.

24 A stalo se, že lidé prorokům spílali a vysmívali se jim. A stalo se, že král Šul vykonal soud nad všemi těmi, kteří prorokům spílali.

25 A vydal po celé zemi zákon, který dával prorokům moc, aby mohli jíti, kamkoli by chtěli; a tímto byli lidé přivedeni ku pokání.

26 A protože lidé činili pokání

ze svých nepravostí a modlářství, Pán je ušetřil a počalo se jim v zemi opět dařiti. A stalo se, že Šul zplodil syny a dcery, ve svém stáří.

27 A za dnů Šulových již nebylo válek; a on pamatoval na veliké věci, které Pán učinil pro jeho otce, když je převedl „přes velikou hloubku do zaslíbené země; pročež vykonával soud ve spravedlivosti po všechny své dny.

KAPITOLA 8

Ohledně království jsou rozbroje a sváry – Akiš zakládá tajné spolčení vázané přísahou, aby zabili krále – Tajná spolčení jsou od ďábla a vedou ke zkáze národů – Novodobí pohané jsou varováni před tajným spolčením, které bude usilovati o svržení svobody všech zemí, národů a krajin.

A NYNÍ, stalo se, že zplodil Omera a Omer vládl na jeho místě. A Omer zplodil Jareda; a Jared zplodil syny a dcery.

2 A Jared se vzbouřil proti svému otci a šel přebývati do země Het. A stalo se, že se vlichotil mnoha lidem svými lstivými slovy, až získal polovinu království.

3 A když získal polovinu království, utkal se v bitvě se svým otcem a odvedl svého otce do zajetí a přinutil ho, aby v zajetí sloužil;

4 A nyní, za dnů vlády Omerovy byl v zajetí polovinu svých

dnů. A stalo se, že zplodil syny a dcery, mezi nimiž byli Ezrom a Koriantumr;

5 A ti se nesmírně hněvali kvůli počínání Jareda, svého bratra, natolik, že shromáždili vojsko a utkali se s Jaredem v bitvě. A stalo se, že se s ním utkali v bitvě v noci.

6 A stalo se, že když pobili vojsko Jaredovo, chystali se zabít i jeho; a on je prosil, aby ho nezabíjeli, a že vydá království svému otci. A stalo se, že mu darovali život.

7 A nyní, Jared se nad ztrátou království nesmírně zarmoutil, neboť ulpěl srdcem svým na království a na slávě světa.

8 Nyní, dcera Jaredova, jsouc nesmírně bystrá a vidouc zármutek svého otce, přemýšlela, aby zosnovala plán, jak by mohla království svému otci vykupiti.

9 Nyní, dcera Jaredova byla nesmírně krásná. A stalo se, že mluvila se svým otcem a pravila mu: Proč má můj otec tak veliký zármutek? Což nečetl onen záznam, který naši otcové přinesli přes velikou hloubku? Hle, není v něm zpráva o oněch za stara, kteří svými „tajnými plány získávali království a velikou slávu?

10 A nyní, tudíž nechť můj otec pošle pro Akiše, syna Kimnorova; a hle, já jsem krásná a budu před ním „tančiti a zalíbím se mu, takže si mne bude přát za manželku; pročež požádá-li tě, abys mne dal jemu za man-

želku, pak řekneš: Dám ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.

11 A nyní, Omer byl přítelem Akišovým; pročez, když Jared poslal pro Akiše, dcera Jaredova před ním tančila, takže se mu zalíbila, natolik, že si ji přál za manželku. A stalo se, že pravil Jaredovi: Dej mi ji za manželku.

12 A Jared mu pravil: Dám ti ji, přineseš-li mi hlavu mého otce, krále.

13 A stalo se, že Akiš shromáždil v domě Jaredově všechny své příbuzné a pravil jim: Zapřísáhnete se mi, že mi budete věrní ve věci, kterou si od vás budu přát?

14 A stalo se, že se mu všichni "zapřísáhli při Bohu nebe, a také při nebesích, a také při zemi a při své vlastní hlavě, že kdokoli by odepřel pomoc, kterou si Akiš přeje, přijde o hlavu; a kdokoli by prozradil, jakoukoli věc, kterou jim Akiš oznámil, ten přijde o život.

15 A stalo se, že s Akišem souhlasili. A Akiš jim předal "přísahy, které byly dány těmi za stara, kteří také usilovali o moc, a které byly předávány již od ^bKaina, který byl vražedníkem od počátku.

16 A byly zachovávány mocí ďábla, aby předával tyto přísahy lidem, aby je udržoval v temnotě, aby pomáhal takovým, kteří usilují o moc, aby získali moc a aby vraždili a plenili a lhali a páchali všelikou zlovolnost a smilstva.

17 A byla to dcera Jaredova, kdo mu vložil do srdce, aby vyhledal tyto starodávné věci; a Jared to vložil do srdce Akišovi; pročez Akiš to předával svým příbuzným a přátelům, sváděje je krásnými sliby k tomu, že učinili všechny věci, které si přál.

18 A stalo se, že vytvořili tajné "spolčení, stejně jako ti za stara; kteréžto spolčení je v očích Božích ze všeho nejohavnější a nejzlovolnější.

19 Neboť Pán nepracuje v tajných spolčeních ani nechce, aby člověk proléval krev, ale ve všech věcech to zakázal, od počátku člověka.

20 A nyní já, Moroni, nepopisuji způsob jejich přísah a spolčení, neboť mi bylo oznámeno, že se nacházejí mezi veškerým lidem, a nacházejí se mezi Lamanity.

21 A způsobily "zkázu tohoto lidu, o kterém nyní hovořím, a také zkázu lidu Nefiova.

22 A kterýkoli národ bude podporovati taková tajná spolčení, aby dosáhl moci a zisku, až se ona národem rozšíří, vizte, bude zničen; neboť Pán nestrpí, aby "krev jeho svatých, která bude jimi prolita, k němu stále křičela o ^bodplatu a aby je on nepomstil.

23 Pročez, ó vy pohané, je to moudrost v Bohu, aby vám tyto věci byly ukázány, abyste tak mohli činiti pokání ze svých hříchů a abyste nestrpěli, aby

14a PP Rouhání,
rouhati se.
15a PP Přísaha.

^b Gen. 4:7–8;
Mojž. 5:28–30.
18a PP Tajná spolčení.

21a Hel. 6:28.
22a Morm. 8:27, 40–41.
^b PP Odplata.

vás tato vražedná spolčení, která jsou zbudována, aby dosáhla "moci a zisku, přerostla – a aby na vás přišlo ono dílo, ano, dokonce dílo zkázy, ano, dokonce aby na vás padl meč spravedlnosti Věčného Boha k vašemu pádu a zkáze, strpíte-li, aby tyto věci byly.

24 Pročež, Pán vám přikazuje, až uvidíte, že tyto věci mezi vás přicházejí, abyste se probudili k poznání strašlivého stavu svého pro toto tajné spolčení, které bude mezi vámi; nebo běda buď jemu kvůli krvi těch, kteří byli zabiti; neboť křičí z prachu o odplatu na něm, a také na těch, kteří ho zbuvovali.

25 Neboť děje se to tak, že kdokoli ho buduje, usiluje o to, aby svrhl "svobodu všech zemí, národů a krajin; a to způsobuje zkázu veškerého lidu, neboť ďábel, který je otcem všech lží, ho buduje; dokonce tentýž lhář, který ^bpodvedl naše první rodiče, ano, dokonce tentýž lhář, který působil, aby člověk páchal vraždu od počátku; který zatvrzoval srdce lidí, takže vraždili proroky a kamenovali je a vyvrhovali je od počátku.

26 Pročež, mně, Moronimu, je přikázáno, abych zapsal tyto věci, aby zlo mohlo být odstraněno a aby mohl nadejít čas, kdy Satan nebude mít "žádné moci nad srdcem dětí lidských, ale aby mohly být ^bpresvědčeny

k tomu, aby činily dobro neustále, aby mohly přijít k pramenu veškeré spravedlivosti a být spaseny.

KAPITOLA 9

Království přechází z jednoho na druhého skrze rod, úklady a vraždy – Emer spatřil Syna Spravedlivosti – Mnozí proroci volají k pokání – Hlad a jedovatí hadi sužují lid.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji ve svém záznamu. Tudiž, vizte, stalo se, že pomocí "tajných spolčení Akiše a jeho přátel, vizte, svrhli království Omerovo.

2 Nicméně, Pán byl k Omerovi milosrdný, a také k jeho synům a k jeho dcerám, kteří neusilovali o jeho zničení.

3 A Pán varoval Omera ve snu, aby odešel ze země; pročež Omer odešel ze země se svou rodinou a putovali po mnoho dnů a přišli k pahorku "Šim a prošli kolem něj a došli k místu, ^bkde byli zničeni Nefité, a odtud šli na východ a přišli na místo, které se nazývalo Ablom, u pobřeží, a tam on rozbil svůj stan, a také jeho synové a jeho dcery, a celý jeho dům, kromě Jareda a jeho rodiny.

4 A stalo se, že Jared byl rukou zlovolnosti pomazán za krále nad lidem; a dal Akišovi svou dceru za manželku.

5 A stalo se, že Akiš usiloval o

23a 1. Nefi 22:22–23;
Mojž. 6:15.

25a pp Svoboda,
svobodný.
b Gen. 3:1–13;

2. Nefi 9:9;
Mos. 16:3;
Mojž. 4:5–19.
26a 1. Nefi 22:26.
b 2. Nefi 33:4;

Moroni 7:12–17.
9 1a Eter 8:13–17.
3a Morm. 1:3; 4:23.
b Morm. 6:1–15.

život svého tchána; a požádal ty, které si zavázal přísahou oněch za stara, a ti získali hlavu jeho tchána, když seděl na svém trůnu, přijímaje svůj lid.

6 Neboť tak veliké bylo rozšíření této zlovolné a tajné společnosti, že zkazila srdce všech lidí; tudíž, Jared byl na svém trůnu zavražděn a Akiš vládl na jeho místě.

7 A stalo se, že Akiš počal býti žárlivý na svého syna, tudíž ho zavřel do vězení a dával mu jen málo potravy, nebo žádnou, až vytrpěl smrt.

8 A nyní, bratr toho, který vytrpěl smrt (a jmenoval se Nemra), se rozhněval na svého otce pro to, co jeho otec učinil jeho bratrovi.

9 A stalo se, že Nemra shromáždil malý počet mužů a uprchl ze země a přišel přebývat k Omerovi.

10 A stalo se, že Akiš zplodil další syny, a ti získali srdce lidu, přestože se mu zapřísáhli, že budou činiti všelikou nepravost podle toho, co si bude přát.

11 Nyní, lid Akišův toužil po zisku, stejně jako Akiš toužil po moci; pročez, synové Akišovi jim nabídli peníze, čímž k sobě přitáhli větší část lidu.

12 A mezi syny Akišovými a Akišem počala býti válka, která trvala po dobu mnoha let, ano, až ke zkáze téměř celého lidu v království, ano, dokonce všech, kromě třiceti duší a těch, kteří uprchli s domem Omerovým.

13 Pročež, Omerovi byla opět navrácena země jeho dědictví.

14 A stalo se, že Omer zestárl; nicméně ve svém stáří zplodil Emera; a pomazal Emera, aby byl králem, aby vládl na jeho místě.

15 A poté, co pomazal Emera, aby byl králem, viděl mír v zemi po dobu dvou let a zemřel poté, co viděl nesmírně mnoho dnů, které byly plné zármutku. A stalo se, že Emer vládl na jeho místě a sledoval šlépěje svého otce.

16 A Pán opět počal snímati ze země prokletí a domu Emerovu se za vlády Emerovy převelice dařilo; a v období šedesáti a dvou let nesmírně zesílili, natolik, že nesmírně zbohatli –

17 Majíce všeliké ovoce a obilí a hedvábí a jemné plátno a zlato a stříbro a drahocenné věci;

18 A také všeliký dobytek, voly a krávy a ovce a vepře a kozy, a také mnoho jiných druhů zvířat, která byla vhodná pro potravu člověka.

19 A také měli ^akoně a osly a byli tam sloni a kurelomi a kumomi; a všichni byli člověku užiteční, a obzvláště sloni a kurelomi a kumomi.

20 A tak Pán vyléval svá požehnání na tuto zemi, která byla ^avyvolená nade všechny jiné země; a přikázal, že ti, kteří budou tuto zemi vlastniti, mají ji vlastniti pro Pána, jinak budou ^bzničeni, až uzrají v nepravosti; neboť takovým praví Pán: Vylíji plnost hněvu svého.

21 A Emer vykonával soud

ve spravedlivosti po všechny své dny a zplodil mnoho synů a dcer; a zplodil Koriantuma, a Koriantuma pomazal, aby vládl na jeho místě.

22 A poté, co pomazal Koriantuma, aby vládl na jeho místě, žil čtyři roky a viděl v zemi mír; ano, a dokonce spatřil "Syna Spravedlivosti a radoval se a těšil se z jeho dne; a zemřel v míru.

23 A stalo se, že Koriantum kráčel ve šlépějích svého otce a vystavěl mnoho mocných měst a po všechny své dny uděloval svému lidu to, co je dobré. A stalo se, že neměl žádné děti dokonce až do doby, kdy byl nesmírně stár.

24 A stalo se, že jeho manželka zemřela, majíc sto a dva roky. A stalo se, že Koriantum si ve svém stáří vzal za manželku mladou dívku a zplodil syny a dcery; pročež, dožil se stáří sto a čtyřiceti a dvou let.

25 A stalo se, že zplodil Koma, a Kom vládl na jeho místě; a vládl čtyřicet a devět let a zplodil Heta; a zplodil i další syny a dcery.

26 A lid se opět rozšířil po celé tváři země a na tváři země počala opět býti nesmírně veliká zlovolnost a Het se opět počal chápati starodávných tajných plánů, aby zničil svého otce.

27 A stalo se, že sesadil svého otce z trůnu, neboť ho zabil svým vlastním mečem; a vládl na jeho místě.

28 A opět přišli do země pro-

roci a volali je k pokání – že musejí připravovati cestu Páně, jinak má na tvář země přijíti prokletí; ano, dokonce má býti veliký hlad, při kterém mají býti zničeni, nebudou-li činiti pokání.

29 Lidé však slovům proroků nevěřili, ale vyvrhovali je; a některé z nich uvrhli do jam a nechali je zahynouti. A stalo se, že činili všechny tyto věci podle prikázání krále Heta.

30 A stalo se, že v zemi počal býti veliký nedostatek a obyvatelé počali býti pro onen nedostatek nesmírně rychle ničení, neboť na tvář země nepadal žádný déšť.

31 A na tváři země se také objevili jedovatí hadi a otrávilí mnoho lidí. A stalo se, že jejich stáda počala prchatí před jedovatými hady k zemi jižní, kterou Nefité nazývali "Zarahemla.

32 A stalo se, že mnozí z nich cestou zahynuli; nicméně byli někteří, kteří uprchli do země jižní.

33 A stalo se, že Pán dal, aby je "hadi již nepronásledovali, ale aby zatarasili cestu, takže lidé nemohli projíti, aby každý, kdo by se pokusil projíti skrze jedovaté hady, padl.

34 A stalo se, že lidé sledovali směr zvířat a hltali zdechlíny těch, která padla cestou, až je zhlтали všechny. Nyní, když lidé viděli, že musejí zahynouti, počali činiti "pokání ze svých nepravostí a volati k Pánu.

35 A stalo se, že když se před

Pánem dostatečně "pokořili, seslal déšť na tvář země; a lidé počali opět ožívati a v severních zemích a ve všech zemích okolo počaly býti plody. A Pán jim ukázal moc svou skrze jejich uchránění před hladem.

KAPITOLA 10

Jeden král následuje po druhém – Někteří z králů jsou spravedliví; jiní jsou zlovolní – Když převládá spravedlivost, Pán lidem žehná a obdařuje je.

A STALO se, že Šez, který byl potomkem Hetovým – neboť Het zahynul hladem, i celý jeho dům kromě Šeze – pročež, Šez počal opět utvrzovati zlomený lid.

2 A stalo se, že Šez pamatoval na zničení svých otců a zbudoval spravedlivé království; neboť pamatoval na to, co Pán učinil, když převedl Jareda a jeho bratra "přes hlubinu; a krácel po cestách Páně; a zplodil syny a dcery.

3 A jeho nejstarší syn, který se jmenoval Šez, se proti němu vzbouřil; nicméně, Šeze udeřila ruka lupiče, pro jeho nesmírné bohatství, což přineslo jeho otcí opět mír.

4 A stalo se, že jeho otec vystavěl mnoho měst na tváři země a lidé se počali opět šířiti po celé tváři země. A Šez se dožil nesmírně vysokého věku; a zplodil Riplakiše. A zemřel a Riplakiš vládl na jeho místě.

5 A stalo se, že Riplakiš nečinil to, co je správné v očích Páně, neboť měl mnoho manželek a "souložnic a ukládal lidem na bedra to, co bylo zatěžko nésti; ano, uložil jim těžké daně; a z daní postavil mnoho prostorůných staveb.

6 A postavil si překrásný trůn; a postavil mnoho vězení a každého, kdo se daním nechtěl podrobiti, do vězení uvrhl; a každého, kdo nebyl schopen daně platiti, uvrhl do vězení; a dal, aby neustále pracovali pro jejich vydržování; a každého, kdo odmítal pracovati, dal usmrtiti.

7 Pročež, získával všechnu svou jemnou práci, ano, dokonce dal, aby jeho vybrané zlato bylo přečišťováno ve vězení; a dal, aby všeliké jemné práce byly vykonávány ve vězení. A stalo se, že sužoval lid svými smilstvy a ohavnostmi.

8 A když vládl po dobu čtyřiceti a dvou let, lid povstal proti němu ve vzpouře; a v zemi počala býti opět válka, natolik, že Riplakiš byl zabit a jeho potomci byli vyhnáni ze země.

9 A stalo se po období mnoha let, že Morianton (jsa potomkem Riplakišovým) shromáždil vojsko vyvrženců a šel a utkal se s lidem v bitvě; a získal moc nad mnoha městy; a válka počala býti nesmírně krutá a trvala po dobu mnoha let; a on získal moc nad celou zemí a ustanovil se za krále nad celou zemí.

10 A poté, co se ustanovil za krále, ulehčil břímě lidu, čímž

v očích lidu získal přízeň, a oni ho pomazali, aby byl jejich králem.

11 A on činil lidu spravedlnost, avšak nikoli sám sobě, pro svá mnohá smilstva; pročez byl z přítomnosti Páně odříznut.

12 A stalo se, že Morianton vystavěl mnoho měst a lidé za jeho vlády nesmírně zbohatli jak ve stavbách, tak ve zlatě a stříbře a v pěstování obilí a ve stádech a dobytku a v těch věcech, které jim byly navraceny.

13 A Morianton se dožil nesmírně vysokého věku a pak zplodil Kima; a Kim vládl na místě svého otce; a vládl osm let a jeho otec zemřel. A stalo se, že Kim nevládl ve spravedlivosti, pročez neměl přízeň Páně.

14 A jeho bratr proti němu povstal ve vzpouře, při které ho uvedl do zajetí; a on zůstal v zajetí po všechny své dny; a zplodil v zajetí syny a dcery, a ve svém stáří zplodil Lévího; a zemřel.

15 A stalo se, že Léví sloužil v zajetí po smrti svého otce po dobu čtyřiceti a dvou let. A vyvolal válku proti králi země, čímž získal království pro sebe.

16 A poté, co pro sebe získal království, činil to, co je správné v očích Páně; a lidu se dařilo v zemi; a on se dožil velmi vysokého věku a zplodil syny a dcery; a také zplodil Koroma, kterého pomazal za krále na své místo.

17 A stalo se, že Korom po všechny své dny činil to, co je

dobré v očích Páně; a zplodil mnoho synů a dcer; a poté, co viděl mnoho dnů, zemřel, stejně jako ostatní na zemi; a Cis vládl na jeho místě.

18 A stalo se, že Cis zemřel také, a Lib vládl na jeho místě.

19 A stalo se, že i Lib činil to, co je dobré v očích Páně. A za dnů Libových byli "jedovatí hadi zničeni. Pročez šli do jižní země, aby ulovili potravu pro lid země, neboť země byla pokryta lesní zvěří. A i sám Lib se stal velikým lovcem.

20 A postavili veliké město u úžiny země u místa, kde moře rozděluje zemi.

21 A zemi jižní zachovali jako pustinu, aby mohli mítí lovnou zvěř. A celá tvář země severní byla pokryta obyvateli.

22 A byli nesmírně pracovití a kupovali a prodávali a vzájemně obchodovali, aby mohli dosáhnouti zisku.

23 A zpracovávali všelikou rudu a vyráběli zlato a stříbro a "železo a mosaz a všeliké kovy; a vykopávali ji ze země; pročez vršili veliké hromady země, aby získali rudu zlata a stříbra a železa a mědi. A dělali všeliké jemné dílo.

24 A měli hedvábí a jemně tkané plátno; a vyráběli všeliké látky, aby mohli odíti svou nahotu.

25 A vyráběli všeliké nástroje k obdělávání země, jak k orání, tak k setí, ke sklizení a k okopávání, a také k mlácení.

26 A vyráběli všeliké nástroje,

kterými pracovali se svými zvířaty.

27 A vyráběli všeliké válečné zbraně. A dělali všeliké dílo nesmírně pečlivého vypracování.

28 A nikdy nemohlo býti požehnanějších lidí, nežli byli oni, a obdařenějších rukou Páně. A byli v zemi, která byla vyvolenou nade všechny země, neboť Pán tak pravil.

29 A stalo se, že Lib žil mnoho let a zplodil syny a dcery; a také zplodil Heartoma.

30 A stalo se, že Heartom vládl na místě svého otce. A když Heartom vládl dvacet a čtyři roky, vizte, království mu bylo odňato. A sloužil mnoho let v zajetí, ano, dokonce po celý zbytek svých dnů.

31 A zplodil Heta a Het žil v zajetí po všechny své dny. A Het zplodil Arona a Aron přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Amnigaddu a Amnigadda také přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koriantuma a Koriantum přebýval v zajetí po všechny své dny; a ten zplodil Koma.

32 A stalo se, že Kom přitáhl polovinu království. A vládl nad polovinou království čtyřicet a dva roky; a šel, aby bojoval proti králi Amgidovi, a bojovali po dobu mnoha let, během nichž Kom získal moc nad Amgidem a dosáhl moci nad zbytkem království.

33 A za dnů Komových počali býti v zemi lupiči; a přejali staré

plány a předávali "přísahy po způsobu těch za stara a opět usilovali o to, aby zničili království.

34 Nyní, Kom proti nim velmi bojoval; nicméně nepřemohl je.

KAPITOLA 11

Války, rozštěpení a zlovolnost ovládají život Jareditů – Proroci předpovídají naprosté zničení Jareditů, pokud nebudou činiti pokání – Lidé zavrhuji slova proroků.

A ZA dnů Komových přišlo také mnoho proroků a prorokovali o zničení onoho velikého lidu, pokud nebude činiti pokání a neobráti se k Pánu a nezanechá svých vražd a zlovolností.

2 A stalo se, že lid proroky zavrhoval, a oni uprchli ke Komovi pro ochranu, neboť lid usiloval o to, aby je zničil.

3 A oni prorokovali Komovi mnohé věci; a on byl požehán po celý zbytek svých dnů.

4 A dožil se velmi vysokého věku a zplodil Šibloma; a Šiblom vládl na jeho místě. A bratr Šiblomův se proti němu vzbouřil a v celé zemi počala býti nesmírně veliká válka.

5 A stalo se, že bratr Šiblomův dal, aby všichni proroci, kteří prorokovali o zničení lidu, byli usmrceni;

6 A v celé zemi nastala veliká pohroma, neboť oni dosvědčovali, že na zemi přijde veliké prokletí, a také na lid, a že mezi nimi nastane veliké zničení, ta-

kové, jaké ještě na tváři země nikdy nenastalo, a jejich kosti budou jako "hromady země na tváři země, pokud nebudou činiti pokání ze své zlovolnosti.

7 A oni hlas Páně neposlouchali, pro svá zlovolná spolení; pročež v celé zemi počaly války a sváry, a také mnohý hlad a mor, natolik, že nastalo veliké zničení, takové, jaké ještě nikdy nikdo na tváři zemské nepoznal; a toto vše se stalo za dnů Šiblomových.

8 A lidé počali činiti pokání ze své nepravosti; a nakolik toto činili, Pán k nim byl "milosrdný.

9 A stalo se, že Šiblom byl zabit a Set byl uveden do zajetí a přebýval v zajetí po všechny své dny.

10 A stalo se, že Aha, jeho syn, získal království; a vládl lidu po všechny své dny. A činil za svých dnů všelikou nepravost, čímž způsobil prolítí mnoha krve; a málo bylo jeho dnů.

11 A Etem, jsa potomkem Ahahovým, získal království; a také on činil za svých dnů to, co je zlovolné.

12 A stalo se, že za dnů Etemových přišlo mnoho proroků a prorokovali opět lidu; ano, prorokovali, že Pán je zcela vyhladí s tváře zemské, pokud nebudou činiti pokání ze svých nepravostí.

13 A stalo se, že lidé zatvrdili srdce své a nechtěli "poslouchati slova jejich; a proroci truchlili a z prostředku lidu se stáhli.

14 A stalo se, že Etem vykonával soud v zlovolnosti po všechny své dny; a zplodil Morona. A stalo se, že Moron vládl na jeho místě; a Moron činil to, co je zlovolné před Pánem.

15 A stalo se, že mezi lidem došlo ke "vzpouře pro ono tajné spolení, které bylo zbudováno, aby dosáhlo moci a zisku; a povstal mezi nimi muž mocný v nepravosti a utkal se s Moronem v bitvě, ve které svrhl polovinu království; a po mnoho let si polovinu království udržel.

16 A stalo se, že Moron ho svrhl a království opět získal.

17 A stalo se, že povstal jiný mocný muž; a byl to potomek bratra Jaredova.

18 A stalo se, že svrhl Morona a získal království; pročež, Moron přebýval v zajetí po celý zbytek svých dnů; a zplodil Koriantora.

19 A stalo se, že Koriantor přebýval v zajetí po všechny své dny.

20 A za dnů Koriantorových také přišlo mnoho proroků a prorokovali veliké a podivuhodné věci a volali lid ku pokání, a pokud nebudou činiti pokání, Pán Bůh na nich vykoná "soud k jejich naprostému zničení;

21 A že Pán Bůh mocí svou vyšle nebo přivede "jiný lid, aby vlastnil zemi, způsobem, kterým přivedl jejich otce.

22 A oni zavrhovali všechna slova proroků pro své tajné spolenství a zlovolné ohavnosti.

11 6a Omni 1:22;

Eter 14:21.

8a PP Milosrdenství,

milosrdný.

13a Mos. 16:2.

15a PP Vzpourea.

20a PP Soud, souditi.

21a Eter 13:20–21.

23 A stalo se, že Koriantor zplodil "Etera a zemřel, přebý-
vav v zajetí po všechny své dny.

KAPITOLA 12

Prorok Eter nabádá lid, aby věřil v Boha – Moroni líčí divy a zázraky vykonané vírou – Víra umožnila bratru Jaredovu, aby spatřil Krista – Pán dává lidem slabost, aby mohli býti pokorní – Bratr Jaredův pohnul vírou horou Zerin – Víra, naděje a pravá láska jsou nezbytné pro spasení – Moroni viděl Ježíše tváří v tvář.

A STALO se, že dny Eterovy byly za dnů Koriantumrových; a "Koriantumr byl králem nad celou zemí.

2 A "Eter byl prorok Páně; pročez Eter přišel za dnů Koriantumrových a počal lidu prorokovati, neboť nemohl býti ^bzadržen pro Ducha Páně, jenž byl v něm.

3 Neboť "volal od rána až do západu slunce, nabádaje lid, aby věřil v Boha a činil pokání, aby nebyl ^bzničen, pravě mu, že všechny věci se naplňují "vírou –

4 Pročez, kdokoli věří v Boha, může s jistotou "doufati v lepší svět, ano, dokonce v místo na pravici Boží, kterážto naděje pochází z víry a stává se ^bkotvou

pro duši lidí, která je učiní jistými a stálými, vždy oplývajícími "dobrými skutky, vedouc je k tomu, aby ^aoslavovali Boha.

5 A stalo se, že Eter prorokoval lidem veliké a podivuhodné věci, kterým nevěřili, protože je neviděli.

6 A nyní, já, Moroni, bych chtěl o těchto věcech poněkud promluvit; chtěl bych ukázati světu, že "víra je to, v co ^bdoufáme a co "není viděti; pročez, nepřete se, protože nevidíte, neboť neobdržíte žádné svědectví, teprve až po ^azkoušce své víry.

7 Neboť právě skrze víru se Kristus ukázal našim otcům poté, co vstal z mrtvých; a neukázal se jim, dokud v něj neměli víru; pročez, musí nezbytně býti, že někteří v něho měli víru, neboť světu se on neukázal.

8 Ale pro víru lidí se ukázal světu a oslavil jméno Otcovo a připravil cestu, aby tak ostatní mohli býti podílníky nebeského daru, aby mohli doufati v ty věci, jichž neviděli.

9 Pročez, i vy můžete míti naděje a býti podílníky onoho daru, budete-li jen míti víru.

10 Vizte, právě vírou byli ti za stara "povolávání podle svatého řádu Božího.

11 Pročez, vírou byl dán zákon Mojžíšův. Ale darem svého Syna

23a Eter 1:6; 15:33–34.

12 1a Eter 13:13–31.

2a PP Eter.

b Jer. 20:9; Enos 1:26;

Alma 43:1.

3a NaS 112:5.

b Eter 11:12, 20–22.

c PP Věřiti, víra.

4a PP Doufati, naděje.

b Židům 6:19.

c 1. Kor. 15:58.

d 3. Nefi 12:16.

6a Židům 11:1.

b Řím. 8:24–25.

c Alma 32:21.

d 3. Nefi 26:11;

NaS 105:19; 121:7–8.

10a Alma 13:3–4.

PP Povolání,

povolání Bohem,

povolati.

Bůh připravil "lepší cestu; a bylo to vírou, čím byl naplněn.

12 Neboť není-li žádná "víra mezi dětmi lidskými, Bůh nemůže mezi nimi vykonati žádný ^bzázrak; pročež, neukázal se jim, dokud neměli víru.

13 Vizte, právě víra Almova a Amulekova způsobila, že se "vězení zřítilo k zemi.

14 Vizte, právě víra Nefiova a Lechiova způsobila "změnu v Lamanitech, takže byli pokřtěni ohněm a ^bDuchem Svatým.

15 Vizte, právě víra "Ammonova a jeho bratří ^bzpůsobila mezi Lamanity tak veliký zázrak.

16 Ano, dokonce všichni ti, kteří konali "zázraky, je konali ^bvírou, dokonce i ti, kteří byli před Kristem, a také i ti, kteří byli po něm.

17 A právě vírou obdrželi tři učedníci příslib, že "neokusí smrti; a neobdrželi příslib, dokud neměli víru.

18 A nikdy nikdo nevykonal zázraky, dokud neměl víru; pročež nejprve věřili v Syna Božího.

19 A byli mnozí, jejichž víra byla tak nesmírně silná, dokonce "předtím, nežli Kristus přišel, a kteří nemohli býti zadrženi za ^bzávojem, ale skutečně spatřili očima svýma věci, jež předtím viděli okem víry, a radovali se.

20 A vizte, viděli jsme v tomto záznamu, že jedním z nich byl bratr Jaredův; neboť tak veliká byla jeho víra v Boha, že když Bůh vztáhl "prst svůj, nemohl ho ukrýti před zraky bratra Jaredova pro slovo své, jež mu pravil, kteréžto slovo on obdržel vírou.

21 A poté, co bratr Jaredův spatřil prst Páně pro "příslib, který bratr Jaredův obdržel vírou, Pán nemohl ničeho zadržeti před jeho zrakem; pročež mu ukázal všechny věci, neboť nemohl býti déle zadržován za ^bzávojem.

22 A právě vírou obdrželi moji otcové "příslib, že tyto věci přijdou k jejich bratřím skrze pohany; tudíž, Pán mi přikázal, ano, dokonce Ježíš Kristus.

23 A já jsem mu pravil: Pane, pohané se budou těmto všem vysmívatí pro naši "slabost v psaní; neboť, Pane, ty jsi nás vírou učinil mocnými ve slově, ale neučinil jsi nás ^bmocnými v psaní; neboť učinil jsi, že všichni tito lidé mohli mnoho mluvit Duchem Svatým, kterého jsi jim dal;

24 A ty jsi učinil, abychom mohli psátí jen trochu, pro nešikovnost svých rukou. Viz, ty jsi nás neučinil mocnými v "psaní jako bratra Jaredova, neboť jsi

11a 1. Kor. 12:31.

12a 2. Nefi 27:23;

Mos. 8:18;

Moroni 7:37;

NaS 35:8–11.

^b Mat. 13:58;

Morm. 9:20.

13a Alma 14:26–29.

14a Hel. 5:50–52.

^b Hel. 5:45;

3. Nefi 9:20.

15a Alma 17:29–39.

^b Tj. jak je uvedeno v Almovi, kapitoly 17–26.

16a pp Zázrak.

^b Židům 11:7–40.

17a 3. Nefi 28:7;

Morm. 8:10–12.

19a 2. Nefi 11:1–4;

Jákob 4:4–5;

Jarom 1:11;

Alma 25:15–16.

^b Eter 3:6.

pp Závoj.

20a Eter 3:4.

21a Eter 3:25–26.

^b Eter 3:20;

NaS 67:10–13.

22a Enos 1:13.

23a Morm. 8:17; 9:33.

^b 2. Nefi 33:1.

24a pp Jazyk, řeč.

učinil, že věci, jež psal, byly stejně mocné, jako jsi ty, až k přemožení člověka, aby je četl.

25 Ty jsi také učinil naše slova mocná a veliká, dokonce tak, že je nemůžeme psáti; pročez, když píšeme, vidíme svou slabost a klopýtáme při skládání svých slov; a já se bojím, aby se pohané našim slovům “nevysmívali.

26 A když jsem to pravil, Pán ke mně promluvil řka: Blázni se “vysmívají, ale budou truchliti; a milost má je postačující pro mírné, takže nezneužijí vaši slabost;

27 A jestliže lidé přijdou ke mně, ukáží jim jejich “slabost. ^bDávám lidem slabost, aby mohli býti pokorní; a “milost má postačuje pro všechny, kteří se přede mnou ^apokoří; neboť pokoří-li se přede mnou a budou-li míti víru ve mne, pak učiním, že ^eslabé věci se pro ně stanou silnými.

28 Vizte, ukáží pohanům jejich slabost a ukáží jim, že “víra, naděje a pravá láska přivádějí ke mně – prameni vši spravedlivosti.

29 A já, Moroni, uslyšev tato slova, byl jsem utěšen a pravil jsem: Ó Pane, tvá spravedlivá vůle se staň, neboť vím, že činíš dětem lidským podle víry jejich;

30 Neboť bratr Jaredův pravil

hoře Zerin: “Pohni se – a ona se pohnula. A kdyby neměl víru, nepohnula by se; pročez ty působíš poté, co lidé mají víru.

31 Neboť tak ses zjevil svým učedníkům; neboť poté, co měli “víru a mluvili ve tvém jménu, ukázal ses jim ve veliké moci.

32 A také si pamatuji, že jsi pravil, že jsi připravil pro člověka obydlí, ano, dokonce mezi “příbytky svého Otce, v což člověk může míti lepší ^bnaději; pročez člověk musí doufati, jinak nemůže získati dědictví na místě, které jsi připravil.

33 A opět, pamatuji si, že jsi pravil, že jsi “miloval svět, dokonce tak, že jsi za svět položil život svůj, abys jej mohl vzíti opět, abys připravil místo pro děti lidské.

34 A nyní, já vím, že tato “láska, kterou máš k dětem lidským, je pravá láska; pročez, pokud lidé nebudou míti pravou lásku, nemohou zděditi ono místo, které jsi připravil v příbytcích svého Otce.

35 Pročez, pro to, co jsi pravil, vím, že nebudou-li pohané míti kvůli naší slabosti pravou lásku, vyzkoušíš je a odejmeš jim jejich “hřivnu, ano, dokonce to, co obdrželi, a dáš těm, kteří budou míti hojněji.

36 A stalo se, že jsem se mod-

25a 1. Kor. 2:14.

26a Gal. 6:7.

27a Jákob 4:7.

b Ex. 4:11; 1. Kor. 1:27.

c PP Milost.

d Lukáš 18:10–14;

NaS 1:28.

PP Pokora, pokorný, pokořiti se.

e Lukáš 9:46–48;

2. Kor. 12:9.

28a 1. Kor. 13:1–13;
Moroni 7:39–47.

30a Mat. 17:20;

Jákob 4:6;

Hel. 10:6, 9.

PP Moc.

31a PP Věřiti, víra.

32a Jan 14:2; Enos 1:27;

NaS 72:4; 98:18.

b PP Doufati, naděje.

33a Jan 3:16–17.

34a Moroni 7:47.

PP Láska; Pravá láska.

35a Mat. 25:14–30.

PP Dar; Hřivna.

lil k Pánu, aby dal pohanům "milost, aby mohli mítí pravou lásku.

37 A stalo se, že Pán mi pravil: Nebudou-li mítí pravou lásku, tobě na tom nemusí záležeti, ty jsi byl věrný; pročež šat tvůj bude "očistěn. A protože jsi viděl ^bslabost svou, budeš učiněn silným, dokonce tak, že usedneš na místě, které jsem připravil v příbytcích svého Otce.

38 A nyní já, Moroni, se loučím s pohany, ano, a také se svými bratřími, které miluji, dokud se nesetkáme před "soudcovskou stolicí Kristovou, kde všichni lidé budou věděti, že můj ^bšat není poskvrněn vaší krví.

39 A pak budete věděti, že jsem "viděl Ježíše a že se mnou mluvil ^btváří v tvář a že mi řekl o těchto věcech v prosté pokoře, stejně jako člověk říká druhému, v mém vlastním jazyce;

40 A jen málo jsem jich zapsal pro svou slabost v psaní.

41 A nyní, chtěl bych vás nabádati, abyste "hledali tohoto Ježíše, o kterém psali proroci a apoštolové, aby milost Boha Otce, a také Pána Ježíše Krista a Ducha Svatého, který o nich vydává ^bsvědectví, mohla býti a zůstati ve vás na věky. Amen.

KAPITOLA 13

Eter promlouvá o Novém Jeruzalémě, který v Americe zbuduje símě Jozefovo – Prorokuje, je vyvržen, píše Jareditské dějiny a předpovídá zničení Jareditů – Po celé zemi zuří válka.

A NYNÍ já, Moroni, pokračuji, abych dokončil svůj záznam o zničení lidu, o kterém píši.

2 Neboť vizte, oni zavrhli všechna slova Eterova; neboť vpravdě jim řekl o všech věcech od počátku člověka; a že poté, co s tváře této země "ustoupily vody, stala se zemí vyvolenou nade všechny jiné země, vyvolenou zemí Páně; pročež Pán si přeje, aby mu všichni lidé, kteří přebývají na její tváři, ^bsloužili;

3 A že je místem "Nového Jeruzaléma, který ^bsestoupí s nebe, a svatě svatyně Páně.

4 Vizte, Eter viděl dny Kristovy a promlouval o "Novém Jeruzalémě v této zemi.

5 A také promlouval o domu Izraele a o "Jeruzalémě, odkud přijde ^bLehi – poté, co bude zničen, bude opět zbudován, "svaté město pro Pána; pročež, to nemohl býti nový Jeruzalém, neboť byl již v dávné době; ale bude opět zbudován a stane se

36a PP Milost.

37a NaS 38:42; 88:74–75; 135:4–5.

b Eter 12:27.

38a PP Ježíš Kristus – Soudce.

b Jákob 1:19.

39a PP Ježíš Kristus –

Kristova objevení se po smrti.

b Gen. 32:30; Ex. 33:11.

41a NaS 88:63; 101:38.

b 3. Nefi 11:32.

13 2a Gen. 7:11–24; 8:3.

b Eter 2:8.

3a 3. Nefi 20:22;

21:23–24.

PP Nový Jeruzalém.

b Zjev. 3:12; 21:2.

4a PP Sion.

5a PP Jeruzalém.

b 1. Nefi 1:18–20.

c Zjev. 21:10;

3. Nefi 20:29–36.

svatým městem Páně; a bude zbudován domu Izraele –

6 A že ^aNový Jeruzalém bude zbudován v této zemi, pro zbytek semene ^bJozefova, pro kteréžto věci byl dán ^cpředobraz.

7 Neboť tak, jak Jozef přivedl svého otce do země ^aegyptské, tak tam také zemřel; pročž Pán vyvedl zbytek semene Jozefova ze země Jeruzalém, aby mohl býti milosrdný k semeni Jozefovu, takže ^bnezahynulo, stejně jako byl milosrdný k otci Jozefovu, takže nezahynul.

8 Pročž, zbytek domu Jozefova bude zbudován v této ^azemi; a bude zemí jejich dědictví; a zbudují pro Pána svaté město, jako Jeruzalém z dávna; a ^bnebudou již smícháni, dokud nepřijde konec, kdy země pomine.

9 A bude ^anové nebe a nová země; a budou jako ty staré, jenomže ty staré pominou a všechny věci budou nové.

10 A tehdy přijde Nový Jeruzalém; a požehnaní jsou ti, kteří v něm budou žítí, neboť to jsou ti, jejichž šat je ^abílý skrze krev Beránkovu; a jsou to ti, kteří jsou počítáni mezi zbytek semene Jozefova, které bylo z domu Izraele.

11 A tehdy také přijde Jeruzalém z dávna; a jeho obyvatelé jsou požehnaní, neboť byli omy-

ti v krvi Beránkově; a jsou to ti, kteří byli rozptýleni a ^ashromážděni ze čtyř stran země, a ze ^bseverních zemí, a jsou podílníky naplnění smlouvy, kterou Bůh učinil s jejich otcem ^cAbrahamem.

12 A až tyto věci přijdou, naplní se písmo, které praví, že jsou ti, kteří byli ^aprvní a kteří budou poslední; a jsou ti, kteří byli poslední a kteří budou první.

13 A hodlal jsem napsati více, ale bylo mi to zakázáno; avšak veliká a podivuhodná byla proctví Eterova; ale oni ho považovali za nic a vyvrhli ho; a on se ve dne ukrýval ve skalní dutině a v noci vycházel, obhlížeje věci, které měly přijíti na lid.

14 A když dlel ve skalní dutině, sestavoval zbytek tohoto záznamu a v noci obhlížel zkázu, která přišla na lid.

15 A stalo se, že v témže roce, ve kterém byl vyvržen z prostředku lidu, počala býti veliká válka mezi lidem, neboť byli mnozí, kteří povstali, kteří byli mocní a usilovali o to, aby zničili Koriantumra svými tajnými plány zlovolnosti, o kterých bylo promlouváno.

16 A nyní, Koriantumr, obeznámiv se s veškerým válečným uměním a veškerou světskou

6a NaS 42:9; 45:66–67;
84:2–5;

Čl. v. 1:10.

b PP Jozef, syn
Jákobův.

c Alma 46:24.
PP Symbolika.

7a Gen. 46:2–7; 47:6.
b 2. Nefi 3:5.

8a PP Zaslíbená země.
b Moroni 10:31.

9a 2. Petr. 3:10–13;
Zjev. 21:1;
3. Nefi 26:3;
NaS 101:23–25.

10a Zjev. 7:14;
1. Nefi 12:10–11;
Alma 5:27.

11a PP Izrael –
Shromáždění Izraele.

b NaS 133:26–35.
c PP Abrahamova
smlouva.

12a Marek 10:31;
1. Nefi 13:42;
Jákob 5:63;
NaS 90:9.

lstivostí, přečez, utkal se v bitvě s těmi, kteří usilovali o to, aby ho zničili.

17 Ale pokání nečinil, ani jeho krásní synové a dcery; ani krásní synové a dcery Kohorovi; ani krásní synové a dcery Korihorovi; a zkrátka, mezi krásnými syny a dcerami na tváři celé země nebylo nikoho, kdo činil pokání ze svých hříchů.

18 Pročež, stalo se, že v prvním roce, kdy Eter dlel ve skalní dutině, bylo mnoho lidí, kteří byli zabiti mečem oněch "tajných spolčení bojujících proti Koriantumrovi, aby mohla získati království.

19 A stalo se, že synové Koriantumrovi velice bojovali a velice krváceli.

20 A v druhém roce přišlo slovo Páně k Eterovi, aby šel a prorokoval "Koriantumrovi, že bude-li činiti pokání, i celý jeho dům, Pán mu dá jeho království a ušetří lid –

21 Jinak budou zničeni, i celý jeho dům, kromě něho samotného. A on bude žít pouze proto, aby viděl naplnění proroctví, která byla promlouvána o tom, že "jiný lid obdrží tuto zemi jako své dědictví; a Koriantumr jimi bude pohřben; a každá duše bude zničena, kromě ^bKoriantumra.

22 A stalo se, že Koriantumr pokání nečinil, ani jeho dům, ani lid; a války neustávaly; a snažili se Etera zabít, ale on před nimi uprchl a opět se skrýval ve skalní dutině.

23 A stalo se, že povstal Šared, a také on se utkal v bitvě s Koriantumrem; a porazil ho natolik, že ve třetím roce ho uvedl do zajetí.

24 A synové Koriantumrovi, ve čtvrtém roce, porazili Šareda a získali opět království pro svého otce.

25 Nyní počala být válka po celé tváři země a každý muž se svou tlupou bojoval za to, po čem toužil.

26 A byli tam lupiči a zkrátka všeliká zlovolnost po celé tváři země.

27 A stalo se, že Koriantumr se na Šareda nesmírně hněval a šel proti němu se svými vojsky bojovati; a střetli se ve velikém hněvu a střetli se v údolí Gilgal; a bitva byla nesmírně těžká.

28 A stalo se, že Šared bojoval proti němu po dobu tří dnů. A stalo se, že Koriantumr ho porazil a pronásledoval ho, až přišel na planiny Hešlon.

29 A stalo se, že Šared se s ním opět utkal v bitvě na planinách; a vizte, porazil Koriantumra a zahnal ho opět zpátky do údolí Gilgal.

30 A Koriantumr se opět utkal se Šaredem v bitvě v údolí Gilgal, ve které Šareda porazil a zabil ho.

31 A Šared zranil Koriantumra na stehně, takže nešel opět do bitvy po dobu dvou let, v kteréžto době veškerý lid na tváři země proléval krev, a nebylo nikoho, kdo by je zadržel.

18a Eter 8:9–26.
20a Eter 12:1–2.

21a Omni 1:19–21;
Eter 11:21.

b Eter 15:29–32.

KAPITOLA 14

Nepravost lidu přivádí na zemi prokletí – Koriantumr vede válku s Gileadem, poté s Libem a poté se Šizem – Zemi pokrývá smrt a krev.

A NYNÍ, na celé zemi počalo býti pro nepravost lidu veliké “prokletí, při kterém, jestliže muž položil svůj nástroj či svůj meč na polici nebo na místo, kde ho uchovával, vizte, nazítří jej nemohl nalézt, tak veliké bylo prokletí na zemi.

2 Pročež každý muž svíral rukama svýma to, co bylo jeho vlastní, a nevypůjčoval si, ani nepůjčoval; a každý muž držel v pravici jílec svého meče na obranu svého majetku a svého vlastního života a své manželky a dětí.

3 A nyní vizte, po dvou letech a po smrti Šaredově, vizte, povstal bratr Šaredův a utkal se v bitvě s Koriantumrem, ve které ho Koriantumr porazil a pronásledoval ho do pustiny Akiš.

4 A stalo se, že bratr Šaredův se s ním utkal v bitvě v pustině Akiš; a bitva byla nesmírně těžká, a mnoho tisíc padlo mečem.

5 A stalo se, že Koriantumr ho obléhal v pustině; a bratr Šaredův vypochoďoval v noci z pustiny a pobil část vojska Koriantumrova, když byli opilí.

6 A došel do země Moron a dosadil se na trůn Koriantumrův.

7 A stalo se, že Koriantumr prodléval se svým vojskem v pustině po dobu dvou let,

během nichž získal pro své vojsko velikou posilu.

8 Nyní, bratr Šaredův, který se jmenoval Gilead, také získal velikou posilu pro své vojsko, skrze tajná spolčení.

9 A stalo se, že jeho vysoký kněz ho zavraždil, když seděl na svém trůně.

10 A stalo se, že toho zavraždil na tajné cestě jeden z tajných spolčení a získal království pro sebe; a jmenoval se Lib; a Lib byl mužem statné postavy, statnější nežli kterýkoli jiný muž mezi veškerým lidem.

11 A stalo se, že v prvním roce Libově přišel Koriantumr do země Moron a utkal se v bitvě s Libem.

12 A stalo se, že bojoval s Libem, přičemž ho Lib udeřil do paže, takže byl zraněn; nicméně vojsko Koriantumrovo tlačilo na Liba, takže ten uprchl k hranicím u pobřeží.

13 A stalo se, že Koriantumr ho pronásledoval; a Lib se s ním utkal v bitvě u pobřeží.

14 A stalo se, že Lib sužoval vojsko Koriantumrovo, takže opět prchali do pustiny Akiš.

15 A stalo se, že Lib ho pronásledoval, až on přišel na planiny Agoš. A Koriantumr vzal s sebou veškerý lid, když prchal před Libem do oné části země, kam uprchl.

16 A když došel na planiny Agoš, utkal se v bitvě s Libem a bil ho, až zemřel; nicméně bratr Libův přišel proti Koriantumrovi namísto něho a bitva

byla nesmírně těžká, kvůli čemuž Koriantumr opět prchal před vojskem bratra Libova.

17 Nyní, bratr Libův se jmenoval Šiz. A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra a dobyl mnoho měst a pobil jak ženy, tak děti a města vypálil.

18 A celou zemí šel strach ze Šize; ano, zemí šlo volání – Kdo může obstát před vojskem Šizovým? Vizte, on před sebou vyhlazuje zemi!

19 A stalo se, že lidé se počali seskupovati do vojsk, po celé tváři země.

20 A byli rozděleni; a část jich uprchla k vojsku Šizovu a část jich uprchla k vojsku Koriantumrovu.

21 A tak velická a vytrvalá byla válka a tak dlouhý byl onen výjev krveprolití a smrti, že celá tvář země byla pokryta "těly mrtvých.

22 A tak prudká a rychlá byla válka, že nezbyl nikdo, kdo by pohřbil mrtvé, ale pochodovali od prolití krve k prolití krve, nechávající těla jak mužů, tak žen i dětí roztroušená po tváři země, kde se stala kořistí "červům masa.

23 A jejich zápach se šířil po tváři země, dokonce, po celé tváři země; pročež lidé byli tímto zápachem sužováni ve dne i v noci.

24 Nicméně, Šiz nepřestal Koriantumra pronásledovati; neboť se zapřisáhl, že se na Koriantumroví pomstí za krev svého bratra, který byl zabit, a za slovo

Páně, které přišlo k Eterovi, že Koriantumr nepadne mečem.

25 A tak vidíme, že Pán je navštívil v plnosti hněvu svého a jejich zlovolnost a ohavnosti připravily cestu pro jejich věčné zničení.

26 A stalo se, že Šiz pronásledoval Koriantumra na východ až k hranicím u pobřeží, a tam on se Šizem zápolil v bitvě po dobu tří dnů.

27 A zničení mezi vojsky Šizovými bylo tak strašlivé, že lidé počali býti vyděšeni a počali před vojsky Koriantumrovými prchat; a prchali do země Korihor a vyhlazovali před sebou obyvatele, všechny ty, kteří se k nim nepřipojili.

28 A rozbili své stany v údolí Korihor; a Koriantumr rozbil své stany v údolí Šur. Nyní, údolí Šur bylo poblíž pahorku Komnor; pročež, Koriantumr shromáždil svá vojska na pahorku Komnor a zatroubil na polnici vojskům Šizovým, aby je vyzval k bitvě.

29 A stalo se, že oni přišli, ale byli opět zahnáni; a přišli podruhé a byli opět, podruhé, zahnáni. A stalo se, že přišli opět, potřetí, a bitva byla nesmírně těžká.

30 A stalo se, že Šiz bil Koriantumra tak, že mu způsobil mnoho hlubokých ran; a Koriantumr, ztrativ krev, omdlel a byl odnesen, jako by byl mrtev.

31 Nyní, ztráta mužů, žen a dětí na obou stranách byla tak velická, že Šiz přikázal svým

lidem, aby vojska Koriantumrova nepronásledovali; pročež, navrátili se do svého tábora.

KAPITOLA 15

Milióny Jareditů jsou pobity v bitvě – Šiz i Koriantumr shromáždí veškerý lid k souboji na život a na smrt – Duch Páně se s nimi přestává nepadati – Jareditský národ je zcela zničen – Zůstává pouze Koriantumr.

A STALO se, že když se Koriantumrovi zhojily rány, počal se rozpomínati na "slova, která mu pravil Eter.

2 Viděl, že byly mečem pobity již téměř dva milióny z jeho lidu, a počal se v srdci svém rmoutiti; ano, byly zabity dva milióny mocných mužů, a také jejich manželky a jejich děti.

3 Počal činiti pokání ze zla, které učinil; počal se rozpomínati na slova, jež byla promlouvána ústy všech proroků, a viděl je, že se doposud naplnila, každá tečka; a jeho duše truchlila a odmítala přijmouti útěchu.

4 A stalo se, že napsal list Šizovi, žádaje ho, aby ušetřil lid, a že on se pro život lidu vzdá království.

5 A stalo se, že když Šiz obdržel jeho list, napsal list Koriantumrovi, že vzdá-li se mu on sám, aby ho mohl zabít svým vlastním mečem, ušetří život lidu.

6 A stalo se, že lidé nečinili pokání ze své nepravosti; a lid Koriantumrův byl podnícen

k hněvu proti lidu Šizovu; a lid Šizův byl podnícen k hněvu proti lidu Koriantumrovi; pročež lid Šizův se utkal v bitvě s lidem Koriantumrovým.

7 A když Koriantumr viděl, že brzy bude poražen, prchal opět před lidem Šizovým.

8 A stalo se, že přišel k vodám Ripliankum, což vyloženo je širé neboli vše přesahující; pročež, když došli k těmto vodám, rozbili své stany; a Šiz si postavil své stany vedle nich také; a tudíž nazítří přišli, aby bojovali.

9 A stalo se, že bojovali v nesmírně těžké bitvě, při které byl Koriantumr opět zraněn a omdlel pro ztrátu krve.

10 A stalo se, že vojska Koriantumrova tlačila na vojska Šizova tak, že je porazila, takže způsobila, že před ním prchala; a oni prchali na jih a rozbili své stany na místě, které se nazývalo Ogat.

11 A stalo se, že vojsko Koriantumrovo rozbilo své stany u pahorku Ráma; a byl to tentýž pahorek, kde můj otec Mormon "ukryl Pánu záznamy, které byly posvátné.

12 A stalo se, že shromáždovali veškerý lid na celé tváři země, který nebyl pobit, kromě Etera.

13 A stalo se, že Eter viděl všechna počínání lidu; a viděl, že lidé, kteří byli pro Koriantumra, se shromáždili u vojska Koriantumrova; a lidé, kteří byli pro Šize, se shromáždili u vojska Šizova.

14 Pročež, po dobu čtyř let shromáždovali lid, aby mohli

získati všechny, kteří byli na tváři země, a aby mohli získati veškerou posilu, kterou bylo možno získati.

15 A stalo se, že když se všichni shromáždili, každý u onoho vojska, u kterého chtěl, se svou manželkou a se svými dětmi – jak muži, tak ženy a děti, jsouce vyzbrojeni válečnými zbraněmi a majíce štíty a “náprsní pancíře a přilbice a jsouce oděni po způsobu války – vypochoďovali jeden proti druhému, aby bojovali; a bojovali po celý onen den, a nezvítězili.

16 A stalo se, že když byla noc, byli znaveni a stáhli se do svých táborů; a poté, co se stáhli do svých táborů, počali kvíleti a bédovati nad ztrátou pobitých ze svého lidu; a tak veliký byl jejich pláč, jejich kvílení a bédování, že nesmírně prořezávaly vzduch.

17 A stalo se, že nazítří šli opět bojovati a veliký a strašlivý byl onen den; nicméně nezvítězili, a když přišla noc, opět prořezávali vzduch svým pláčem a svým kvílením a svým truchlením nad ztrátou pobitých ze svého lidu.

18 A stalo se, že Koriantumr napsal opět list Šizovi žádaje, aby již nešel bojovati, ale aby si vzal království a ušetřil život lidu.

19 Ale vizte, Duch Páně se s nimi již přestal nesnaditi a “Satan měl úplnou moc nad srdcem lidu; neboť byli vydáni tvrdosti srdce svého a zaslepenosti mysli své, aby mohli býti

zničeni; pročež vyšli opět bojovati.

20 A stalo se, že bojovali po celý onen den, a když přišla noc, spali na svých mečích.

21 A nazítří bojovali, dokonce dokud nepřišla noc.

22 A když přišla noc, byli “opilí hněvem, stejně jako muž, který je opilý vínem; a spali opět na svých mečích.

23 A nazítří bojovali opět; a když přišla noc, všichni již padli mečem až na padesát a dva z lidu Koriantumrova a šedesát a devět z lidu Šizova.

24 A stalo se, že onu noc spali na svých mečích a nazítří bojovali opět a bili se ze všech sil meči svými a štíty svými, po celý onen den.

25 A když přišla noc, bylo tam třicet a dva z lidu Šizova a dvacet a sedm z lidu Koriantumrova.

26 A stalo se, že jedli a spali a připravovali se nazítří na smrt. A byli to statní a mocní mužové, co do síly lidské.

27 A stalo se, že bojovali po dobu tří hodin a omdleli ztrátou krve.

28 A stalo se, že když muži Koriantumrovi nabyli dostatečné síly, aby mohli choditi, chystali se útekem zachrániti si život; ale vizte, Šiz povstal, a jeho muži také, a zapřísahal se ve svém hněvu, že zabije Koriantumra, nebo sám zahyne mečem.

29 Pročež pronásledoval je a nazítří je dostihl; a bojovali opět mečem. A stalo se, že když již

“všichni padli mečem, kromě Koriantumra a Šize, vizte, Šiz omdlel ztrátou krve.

30 A stalo se, že když se Koriantumr opřel o svůj meč, aby si trochu odpočinul, uřal Šizovi hlavu.

31 A stalo se, že poté, co Šizovi uřal hlavu, Šiz se zvedl na rukou svých a padl; a poté, co zalapal po dechu, zemřel.

32 A stalo se, že “Koriantumr padl k zemi a zůstal, jako by v něm nebylo žádného života.

33 A Pán promluvil k Eterovi a pravil mu: Jdi. A on šel a viděl, že všechna slova Páně se naplnila; a dokončil svůj “záznam; (a já jsem nenapsal ani setinu) a ukryl je tak, aby je lid Limhiův našel.

34 Nyní, poslední slova, která “Eter napsal, jsou tato: Zda Pán chce, abych byl přenesen, nebo abych trpěl vůli Páně v těle, na tom nezáleží, pakliže budu spasen v království Božím. Amen.

KNIHA MORONIOVA

KAPITOLA 1

Moroni píše k užítku Lamanitů – Nefitě, kteří nechťejí zapřítí Krista, jsou usmrceni. Kolem roku 401–421 po Kr.

NYNÍ já, “Moroni, dokončiv zkrácení zprávy o lidu Jaredovu, domníval jsem se, že již nebudu více psátí, ale zatím jsem ještě nezahynul; a Lamanitům o sobě nedávám vědět, aby mne nezničili.

2 Neboť vizte, “války mezi nimi jsou nesmírně kruté; a pro svou nenávist^b usmrcují všechny Nefity, kteří nechťejí zapřítí Krista.

3 A já, Moroni, nechci Krista “zapřítí; pročež, potuluji se,

kamkoli mohu, pro bezpečí svého vlastního života.

4 Pročež píši několik dalších věcí navzdory tomu, co jsem se domníval; neboť již jsem se domníval, že nebudu více psátí; ale píši několik dalších věcí, aby snad mohly býti cenné nějakého budoucího dne pro mé bratří, Lamanity, podle vůle Páně.

KAPITOLA 2

Ježíš dal dvanácti nefitským učedníkům moc předávat dar Duchu Svatého. Kolem roku 401–421 po Kr.

SLOVA Kristova, která promlouval ke svým “učedníkům, když

29a Eter 13:20–21.

32a Omni 1:20–22.

33a Mos. 8:9;

Alma 37:21–31;

Eter 1:1–5.

34a Eter 12:2.

[MORONI]

1 1a PP Moroni, syn

Mormonův.

2a 1. Nefi 12:20–23.

b Alma 45:14.

3a Mat. 10:32–33;

3. Nefi 29:5.

2 1a 3. Nefi 13:25.

na ně vkládal ruce, k oněm dvanácti, které vyvolil –

2 A oslovil je jménem řka: Budete vzývati Otce ve jménu mém v mocné modlitbě; a poté, co tak učiníte, budete mítí ^amoc, že tomu, na koho vložíte ^bruce své, ^cdáte Ducha Svatého; a ve jménu mém jej budete dávati, neboť tak činí apoštolové moji.

3 Nyní, Kristus jim pravil tato slova v době svého prvního projevení; a zástup to neslyšel, ale učedníci to slyšeli; a na všechny, na něž ^avložili ruce své, sestoupil Duch Svatý.

KAPITOLA 3

Starší vysvěčují kněze a učitele vkládáním rukou. Kolem roku 401–421 po Kr.

Způsob, jakým učedníci, kteří byli nazýváni ^astaršími církve, ^bvysvěcovali kněze a učitele –

2 Poté, co se pomodlili k Otci ve jménu Kristově, vložili na ně ruce své a pravili:

3 Ve jménu Ježíše Krista tě vysvěcuj, abys byl knězem (nebo jestliže to byl učitel, vysvěcuj tě, abys byl učitelem), abys kázal pokání a ^aodpuštění hříchů skrze Ježíše Krista, vytrvalou

vírou ve jméno jeho až do konce. Amen.

4 A tímto způsobem ^avysvěcovali kněze a učitele podle ^bdarů a povolání Božích lidem; a vysvěcovali je ^cmocí Ducha Svatého, který byl v nich.

KAPITOLA 4

Je vysvětleno, jak starší a kněží žehnají chléb svátosti. Kolem roku 401–421 po Kr.

^aZpůsob, jakým jejich ^bstarší a kněží podávali tělo a krev Kristovu církvi; a ^cžehnali je podle příkázání Kristových; pročž víme, že tento způsob je pravý; a žehnal je starší nebo kněz –

2 A poklekli s církví a modlili se k Otci ve jménu Kristově řkouce:

3 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil tento ^achléb duším všech těch, kteří jej přijímají; aby jej mohli jísti na ^bpamátku těla tvého Syna a tobě dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že jsou ochotni vzítí na sebe ^cjméno tvého Syna a vždy na něj pamatovati a zachovávatí jeho příkázání, jež jim dal, aby mohli vždy mítí jeho ^dDucha, aby byl s nimi. Amen.

2a PP Moc.
b PP Ruce, jejich vkládání.
c 3. Nefi 18:37.
3a Skut. 19:6.
3 1a Alma 6:1.
PP Starší.
b PP Vysvěcení, vysvětiti.

3a PP Odpuštění hříchů.
4a NaS 18:32; 20:60.
b PP Dar.
c 1. Nefi 13:37;
Moroni 6:9.
4 1a 3. Nefi 18:1–7.
b PP Starší.
c NaS 20:76–77.
3a PP Svátost.

b Lukáš 22:19;
1. Kor. 11:23–24;
3. Nefi 18:7.
c PP Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše
Krista na sebe.
d PP Duch Svatý.

KAPITOLA 5

Je vysvětlen způsob žehnání vína svátosti. Kolem roku 401–421 po Kr.

“ZPŮSOB podávání vína – Vizte, uchopili kalich a pravili:

2 Ó Bože, Věčný Otče, prosíme tě, ve jménu tvého Syna, Ježíše Krista, abys požehnal a posvětil toto “víno duším všech těch, kteří je pijí, aby to mohli činiti na ^bpamátku krve tvého Syna, která byla pro ně prolita; aby ti mohli dosvědčiti, ó Bože, Věčný Otče, že na něj vždy pamatují, aby mohli mít jeho Ducha, aby byl s nimi. Amen.

KAPITOLA 6

Kající lidé jsou pokřtěni a vřele přijímáni – Členům církve, kteří činí pokání, je odpuštěno – Shromáždění jsou vedena mocí Ducha Svatého. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ, promlouvám o ^akřtu. Vizte, starší, kněží a učitelé byli pokřtěni; a nebyli pokřtěni, ledaže přinesli vhodné plody, že jsou toho ^bhodni.

2 Ani nepřijali ke křtu nikoho, pokud nepřišel se srdcem ^azlo-
meným a duchem zkroušeným

a nedosvědčil církvi, že činil opravdově pokání ze všech svých hříchů.

3 A nikdo nebyl přijat ke křtu, ledaže na sebe ^avzal jméno Kristovo, maje odhodlání sloužiti mu až do konce.

4 A poté, co byli přijati ke křtu a zapůsobila na ně moc Ducha Svatého a ^aočistila je, byli počítáni mezi lid církve Kristovy; a jejich ^bjména byla zaznamenána, aby na ně mohlo býti pamatováno a aby mohli býti vyživováni dobrým slovem Božím, aby je udržovalo na správné cestě a aby je neustále udržovalo ^cbdělé v modlitbě, ^dspoléhající se jedi-
ně na zásluhy Kristovy, který je ^epůvodcem i dokonavatelem víry jejich.

5 A ^acírkev se ^bčasto scházela, aby se ^cpostili a modlili a aby jeden s druhým mluvili o blahu svých duší.

6 A scházeli se často, aby přijímali chléb a víno na památku Pána Ježíše.

7 A přísně dbali na to, aby mezi nimi nebyla ^ažádná nepravost; a kdokoli byl přistižen, že páchá nepravost, a ^btři svědkové církve ho odsoudili před ^cstaršími, a jestliže nečinil pokání a ^dnepřiznal se, bylo jeho jméno ^evyma-

5 1a 3. Nefi 18:8–11;
NaS 20:78–79.

2a NaS 27:2–4.
pp Svátost.

b Lukáš 22:19–20;
1. Kor. 11:25.

6 1a pp Křest, křtítí.
b pp Způsobilost,
způsobilý.

2a pp Zlomené srdce.

3a pp Ježíš Kristus –
Vzítí jméno Ježíše

Křsta na sebe.
4a pp Čistota, čistý,
nečistý.

b NaS 20:82.

c Alma 34:39;
3. Nefi 18:15–18.

d 2. Nefi 31:19;
NaS 3:20.

e Židům 12:2.

5a pp Církev Ježíše
Krista.

b 3. Nefi 18:22;

4. Nefi 1:12;
NaS 88:76.

c pp Postiti se, půst.
7a NaS 20:54.

b NaS 42:80–81.

pp Svědek.

c Alma 6:1.

pp Starší.

d pp Vyznání, vyznati.

e Ex. 32:33;

NaS 20:83.

pp Vyloučení.

záno a nebyl počítán mezi lid Kristův.

8 Ale ^akolikrát s opravdovým záměrem činili pokání a usilovali o odpuštění, tolikrát jim bylo ^bodpuštěno.

9 A jejich shromáždění byla církví ^avedena podle působení Ducha a mocí ^bDucha Svatého; neboť jak je moc Ducha Svatého vedla, ať kázati nebo nabádati nebo se modliti nebo prositi nebo zpívati, tak činili.

KAPITOLA 7

Je dáno pozvání vejíti v odpočinutí Páně – Modlete se s opravdovým záměrem – Duch Kristův umožňuje lidem rozeznávat dobro od zla – Satan přesvědčuje lidi, aby zapřeli Krista a aby činili zlo – Proroci poukazují na příchod Krista – Vírou jsou konány zázraky a slouží andělé – Lidé mají doufat ve věčný život a lnouti k pravé lásce. Kolem roku 401–421 po Kr.

A NYNÍ já, Moroni, píši několik slov svého otce Mormona, která promluvil o ^avíře, naději a pravé lásce; neboť tímto způsobem on promlouval k lidu, když jej učil v synagoze, kterou postavili jako místo uctívání.

2 A nyní já, Mormon, promlouvám k vám, milovaní bratří moji; a je to milostí Boha Otce

a našeho Pána Ježíše Krista a jeho svatou vůlí, kvůli daru jeho ^a“povolání daného mně, že je mi dovoleno k vám v tuto dobu promluvit.

3 Pročež, chci promluvit k vám, kteří jste z církve, kteří jste pokojnými následovníky Kristovými a kteří jste obdrželi dostatečnou naději, kterou můžete vejíti v ^a“odpočinutí Páně, od této doby nadále, dokud nebudete odpočívati u něj v nebi.

4 A nyní, bratří moji, soudím tyto věci o vás pro vaše pokojné ^a“kráčení s dětmi lidskými.

5 Neboť pamatuji na slovo Boží, které praví, podle skutků jejich ^a“poznáte je; neboť jsou-li skutky jejich dobré, pak jsou oni také dobří.

6 Neboť vizte, Bůh pravil: Člověk, který je ^a“zlý, nemůže činiti to, co je dobré; neboť přináší-li dar anebo ^bmodlí-li se k Bohu, pokud to nebude činiti s opravdovým záměrem, nijak mu to neprospívá.

7 Neboť vizte, není mu to počítáno za spravedlivost.

8 Neboť vizte, jestliže člověk, který je ^a“zlý, dává dar, činí tak ^bzdráhavě; pročež je mu to počítáno, jako by si byl dar ponechal; pročež je před Bohem považován za zlého.

9 A podobně také je člověku počítáno za zlé, bude-li se mod-

8a Mos. 26:30–31.

b PP Odpustiti.

9a NaS 20:45; 46:2.

b PP Duch Svátý.

7 1a 1. Kor. 13:1–13;

Eter 12:3–22, 27–37;

Moroni 8:14; 10:20–23.

2a PP Povolání,
povolaný Bohem,
povolati.

3a PP Odpočinouti,
odpočinutí,
spóčinouti.

4a 1. Jan. 2:6;

NaS 19:23.

5a 3. Nepi 14:15–20.

6a Mat. 7:15–18.

b Alma 34:28.

PP Modlitba.

8a Přísl. 15:8.

b NaS 64:34.

liti, ale nikoli s “opravdovým záměrem srdce; ano, a nijak mu to neprospěje, neboť Bůh nikoho takového nepřijímá.

10 Pročež člověk, který je zlý, nemůže činiti to, co je dobré; ani nebude dávat dobrého daru.

11 Neboť vizte, hořký “pramen nemůže přinášeti dobrou vodu; aniž dobrý pramen může přinášeti vodu hořkou; pročež, člověk, který je služebníkem ďáblovým, nemůže následovati Krista; a ^bnásleduje-li Krista, nemůže býti služebníkem ďáblovým.

12 Pročež všechny věci, které jsou “dobré, přicházejí od Boha; a to, co je ^bzlé, přichází od ďábla; neboť ďábel je nepřitelem Boha a bojuje proti němu neustále, a vyzývá a ponouká “hřešiti a činiti to, co je zlé, neustále.

13 Ale vizte, to, co je od Boha, vyzývá a nutká činiti dobro neustále; pročež každá věc, která vyzývá a “nutká činiti dobro a milovati Boha a sloužiti mu, je ^binspirována Bohem.

14 Pročež, střežte se, milovaní bratří moji, abyste nesoudili, že to, co je “zlé, je od Boha nebo že to, co je dobré a od Boha, je od ďábla.

15 Neboť vizte, bratří moji, je vám dáno “souditi, abyste mohli

rozeznávati dobro od zla; a cesta k posouzení je tak jasná, abyste mohli rozeznávati s dokonalým poznáním, jako denní světlo od temné noci.

16 Neboť vizte, “Duch Kristův je dán každému člověku, aby mohl ^brozeznávati dobro od zla; pročež, ukazují vám způsob, jak souditi; neboť každá věc, která vyzývá činiti dobro a přesvědčuje věřiti v Krista, je vyslána mocí a darem Krista; pročež můžete věděti s dokonalým poznáním, že je od Boha.

17 Ale cokoli přesvědčuje lidi, aby činili “zlo a nevěřili v Krista a zapírali ho a nesloužili Bohu, o tom můžete věděti s dokonalým poznáním, že to je od ďábla; neboť tímto způsobem ďábel pracuje, neboť nepřesvědčuje nikoho, aby činil dobro, nikoli, ani jediného; ani jeho andělé to nečiní; ani ti, kteří se mu poddávají.

18 A nyní, bratří moji, vzhledem k tomu, že znáte světlo, kterým můžete souditi, kteréžto světlo je “světlo Kristovo, hleďte, abyste nesoudili nesprávně; neboť stejným ^bsoudem, jakým soudíte vy, budete také souzeni.

19 Pročež, naléhavě vás prosím, bratří, abyste hledali pilně ve “světle Kristově, abyste mohli

9a Jakub 1:6–7; 5:16;
Moroni 10:4.
11a Jakub 3:11–12.
b Mat. 6:24;
2. Nefi 31:10–13;
NaS 56:2.
12a Jakub 1:17;
1. Jan. 4:1–2;
Eter 4:12.
b Alma 5:39–42.
c Hel. 6:30.

pp Hřešiti, hřích.
13a 2. Nefi 33:4;
Eter 8:26.
b pp Inspirace,
inspirovati, vnuknutí.
14a Iz. 5:20; 2. Nefi 15:20.
15a pp Rozeznávání, dar.
16a pp Svědomí; Světlo,
světlo Kristovo.
b Gen. 3:5;
2. Nefi 2:5, 18, 26;

Mos. 16:3;
Alma 29:5;
Hel. 14:31.
17a pp Hřešiti, hřích.
18a Mos. 16:9;
NaS 50:24; 88:7–13.
pp Světlo, světlo
Kristovo.
b pjs, Mat. 7:1–2;
Lukáš 6:37; Jan 7:24.
19a NaS 84:45–46.

rozeznávati dobro od zla; a chopíte-li se každé dobré věci a nebudete-li ji odsuzovati, zajisté budete ^bdítětem Kristovým.

20 A nyní, bratří moji, jak je možné, abyste se chopili každé dobré věci?

21 A nyní, přicházím k oné víře, o které jsem pravil, že promluví; a řeknu vám, jak se můžete chopiti každé dobré věci.

22 Neboť vizte, Bůh, ^aznaje všechny věci, jsa od věčnosti do věčnosti, vizte, poslal ^banděly, aby sloužili dětem lidským, aby zjevovali ohledně příchodu Krista; a v Kristu bude přicházeti každá dobrá věc.

23 A Bůh také oznamoval svými vlastními ústy prorokům, že Kristus přijde.

24 A vizte, různými způsoby projevoval dětem lidským věci, které jsou dobré; a všechny věci, které jsou dobré, přicházejí od Krista; jinak by lidé byli ^apadlí a žádná dobrá věc by k nim přijíti nemohla.

25 Pročež, službou ^aandělů a každým slovem, které vyšlo z úst Božích, počali lidé prokazovati víru v Krista; a tak se vírou chopili každé dobré věci; a tak tomu bylo až do příchodu Krista.

26 A poté, co on přišel, byli lidé také spaseni vírou ve jméno jeho; a vírou se stávají syny Božími. A tak jistě, jakože Kristus

žije, pravil tato slova našim otcům řka: ^aO cokoli, co je dobré, budete prositi Otce ve jménu mém ve víře věřice, že obdržíte, vizte, to se vám stane.

27 Pročež, milovaní bratří moji, ustaly ^azázraky proto, že Kristus vystoupil do nebe a usedl na pravici Boží, aby u Otce ^bvyžádal své právo milosrdenství, které má na děti lidské?

28 Neboť on naplnil smysl zákona a požaduje všechny ty, kteří v něho mají víru; a ti, kteří v něho mají víru, ^apřilnou ke každé dobré věci; pročež on ^bobhazuje věc dětí lidských; a přebývá věčně v nebesích.

29 A protože tak učinil, milovaní bratří moji, ustaly zázraky? Vizte, pravím vám: Nikoli; ani andělé nepřestali sloužiti dětem lidským.

30 Neboť vizte, jsou mu poddáni, aby sloužili podle slova příkazu jeho, ukazující se těm, kteří mají silnou víru a pevnou mysl v každé podobě zbožnosti.

31 A úřadem jejich služby je volati lidi ku pokání a naplňovati smlouvy Otcovy, které učinil s dětmi lidskými, a činiti jejich dílo a připravovati mezi dětmi lidskými cestu hlásáním slova Kristova vyvoleným nádobám Páně, aby ti mohli o něm vydávati svědectví.

32 A činěním tohoto Pán Bůh připravuje cestu, aby zbytek lidí mohl míti ^avíru v Krista a aby

19b Mos. 15:10–12; 27:25.

pp Synové a dcery Boží.

22a pp Bůh, Božstvo.

b Možž. 5:58.

pp Andělé.

24a 2. Nefi 2:5.

25a Alma 12:28–30.

26a 3. Nefi 18:20.

pp Modlitba.

27a pp Zázrak.

b Iz. 53:12; Mos. 14:12.

28a Řím. 12:9;

NaS 98:11.

b 1. Jan. 2:1;

2. Nefi 2:9.

pp Přímlyuce.

32a pp Věřiti, víra.

podle moci jeho mohl Duch Svatý míti místo v srdci jejich; a tímto způsobem uskutečňuje Otec smlouvy, které s dětmi lidskými učinil.

33 A Kristus pravil: “Budete-li míti víru ve mne, budete míti moc učiniti jakoukoli věc, která je pro mne ^bžádoucí.

34 A pravil: Čiňte “pokání, všechny končiny země, a pojdte ke mně a buďte pokřtěni ve jménu mém a mějte víru ve mne, abyste mohli být spaseni.

35 A nyní, milovaní bratří moji, je-li tomu tak, že tyto věci, které jsem k vám promluvil, jsou pravdivé, a Bůh vám ukáže s “mocí a velikou slávou posledního ^bdne, že pravdivé jsou, a jsou-li pravdivé, ustal den zázraků?

36 Nebo přestali se andělé dětem lidským ukazovati? Nebo “zadržel před nimi moc Ducha Svatého? Nebo bude ji zadržovati, dokud čas bude trvati nebo země bude státi nebo dokud bude jediný člověk na tváři její, aby byl spasen?

37 Vizte, pravím vám: Nikoli; neboť “zázraky jsou konány vírou; a vírou se andělé zjevují lidem a slouží jim; pročež, jestliže tyto věci ustaly, běda buď dětem lidským, neboť to je pro ^bnevíru, a vše je marné.

38 Neboť nikdo nemůže být spasen, podle slov Kristových, ledaže bude míti víru ve jméno jeho; pročež, jestliže tyto věci ustaly, pak ustala i víra; a strašlivý je stav lidí, neboť jsou, jako by nebylo učiněno žádného vykoupení.

39 Ale vizte, milovaní bratří moji, já o vás soudím lépe, neboť soudím, že pro svou mírnost máte víru v Krista; neboť nemáte-li v něho víru, pak nejste “hodni toho, abyste byli počítáni mezi lid církve jeho.

40 A opět, milovaní bratří moji, chtěl bych k vám promluvit o “naději. Jak tedy můžete dosáhnouti víry, pokud nebudete míti naději?

41 A v co budete “doufati? Vizte, pravím vám, že budete míti ^bnaději skrze usmíření Krista a skrze moc jeho vzkříšení, abyste byli pozvednuti k “životu věčnému, a to pro svou víru v něho, podle příslibu.

42 Pročež, má-li člověk “víru, ^bmusí nezbytně míti naději; neboť bez víry nemůže být žádná naděje.

43 A opět, vizte, pravím vám, že nemůže míti víru a naději, pokud nebude “mírný a pokorného srdce.

44 A je-li tomu tak, jeho “víra a naděje je marná, neboť nikdo

33a Mat. 17:20.
b NaS 88:64–65.

34a 3. Nefi 27:20;
Eter 4:18.

35a 2. Nefi 33:11.
b NaS 35:8.

36a Moroni 10:4–5, 7, 19.

37a Mat. 13:58;
Morm. 9:20;

Eter 12:12–18.

b Moroni 10:19–24.

39a PP Způsobilost,
způsobilý.

40a Eter 12:4.

PP Doufati, naděje.

41a NaS 138:14.

b Tit. 1:2;
Jákos 4:4;

Alma 25:16;

Moroni 9:25.

c PP Věčný život.

42a PP Věřití, víra.

b Moroni 10:20.

43a PP Mírnost, mírný.

44a Alma 7:24;

Eter 12:28–34.

není před Bohem přijatelný, leda mírný a pokorného srdce; a je-li člověk mírný a pokorného srdce a ^bvyzná-li mocí Ducha Svatého, že Ježíš je Kristus, musí nezbytně mít pravou lásku; neboť nemá-li pravou lásku, není ničím; pročež musí nezbytně mít pravou lásku.

45 A ^apravá láska je trpělivá a je dobrotivá a ^bnezávidí a není nadutá, nehledá své, nedá se snadno vydráždit, neobmýšlí zlého a neraduje se z nepravosti, ale raduje se v pravdě, snáší všechny věci, věří všem věcem, doufá ve všechny věci a ve všech věcech vytrvá.

46 Pročež, milovaní bratří moji, nemáte-li pravou lásku, nejste ničím, neboť pravá láska nikdy nepomíjí. Pročež, přilněte k pravé lásce, která je největší ze všeho, neboť všechny věci musejí pominouti –

47 Ale ^apravá láska je čistá ^bláska Kristova a vytrvá na věky; a kdokoli bude posledního dne shledán, že ji má, s tím bude dobře.

48 Pročež, milovaní bratří moji, ^amodlete se k Otci z celé síly srdce, abyste mohli být naplněni touto láskou, kterou uděluje všem, kteří jsou pravými ^bnásledovníky Syna jeho, Ježíše Krista; abyste se mohli státi syny Božími; abychom, až se zjeví,

byli jako on, neboť ho budeme viděti takového, jaký je; abychom mohli mít tuto naději; abychom mohli být ^dočištěni tak, jako on je čistý. Amen.

KAPITOLA 8

Křest malých dětí je zlou ohavností – Malé děti jsou živы v Kristu díky usmíření – Víra, pokání, mírnost a pokora srdce, přijetí Ducha Svatého a vytrvání do konce vedou ke spasení. Kolem roku 401–421 po Kr.

LIST mého ^aotce Mormona napsaný mně, Moronimu; a napsal mi jej krátce po mém povolání ke službě. A takto mi psal řka:

2 Můj milovaný synu Moroni, raduji se převelice, že se tvůj Pán, Ježíš Kristus, na tebe rozpomenul a že tě povolal do služby své a ke svatému dílu svému.

3 Pamatuji na tebe vždy ve svých modlitbách, modle se neustále k Bohu Otci ve jménu jeho Svatého dítěte Ježíše, aby tě, skrze svou nekonečnou ^adobrotivost a ^bmilost, zachovával skrze vytrvalost víry ve jméno jeho až do konce.

4 A nyní, synu můj, promlouvám k tobě o tom, co mne nesmírně rmoutí; neboť zarmucuje mne, že mají vystávat ^aspory mezi vámi.

5 Neboť jestliže jsem zvěděl

44b Lukáš 12:8–9.

pp Svědectví;

Vyznání, vyznati.

45a 1. Kor. 13:1–13.

b pp Záviděti, závist.

47a 2. Nefi 26:30.

pp Prává láska.

b Jozue 22:5.

pp Láska.

48a pp Modlitba.

b pp Ježíš Kristus –

Příklad Ježíše Krista;

Poslouchati,

poslušnost, poslušný.

c 1. Jan. 3:1–3;

3. Nefi 27:27.

d 3. Nefi 19:28–29.

pp Čistota, čistý,

nečistý.

8 1a Sl. Morm. 1:1.

3a Mos. 4:11.

b pp Milost.

4a 3. Nefi 11:22,

28; 18:34.

pravdu, jsou mezi vámi spory ohledně křtu vašich malých dětí.

6 A nyní, synu můj, přeji si, abys pracoval pilně, aby byl tento veliký omyl z prostředku vašeho odstraněn; neboť s tímto záměrem píši tento list.

7 Neboť ihned poté, co jsem tyto věci od tebe zvěděl, tázal jsem se v této věci Pána. A ^aslovo Páně přišlo ke mně mocí Ducha Svatého řkoucí:

8 Naslouchej slovům Krista, svého Vykupitele, svého Pána a svého Boha. Viz, nepřišel jsem na svět volati ku pokání spravedlivé, ale hříšníky; ^azdraví nepotřebují lékaře, ale ti, kteří jsou nemocní; pročez, malé ^bděti jsou ^czdravé, neboť nejsou schopné páchati ^dhřích; pročez prokletí ^eAdamovo je z nich sňato ve mně, takže nad nimi nemá žádné moci; a zákon ^fobřízky je ve mně odňat.

9 A tímto způsobem mi Duch Svatý projevil slovo Boží; pročez, můj milovaný synu, vím, že to je závažný výsměch Bohu, křtíte-li malé děti.

10 Viz, pravím ti, že tyto věci budete učiti – pokání a křest pro ty, kteří dosáhli ^azodpovědnosti a jsou schopni páchati hřích; ano, poučuj rodiče, že musejí činiti pokání a býti pokřtěni a pokořiti se jako malé

^bděti, a budou všichni spaseni i se svými malými dětmi.

11 A jejich malé ^aděti pokání nepotřebují, ani křest. Viz, křest je ku pokání ke splnění příkázání na ^bodpuštění hříchů.

12 Ale malé ^aděti jsou živы v Kristu již od založení světa; není-li tomu tak, Bůh je Bohem stranícím a také Bohem proměnlivým a ^bčinícím rozdíly mezi osobami; neboť kolik malých dětí zemřelo bez křtu!

13 Pročez, jestliže by malé děti nemohly býti spaseny bez křtu, musely by jíti do nekonečného pekla.

14 Viz, pravím ti, že ten, kdo se domnívá, že malé děti potřebují křest, je v žluči hořkosti a v poutech nepravosti; neboť nemá ani ^avíru, ani naději, ani pravou lásku; pročez, jestliže by byl odříznut při této myšlence, musel by jíti do pekla.

15 Neboť je strašlivou zlovolností domnívati se, že Bůh spasí jedno dítě díky křtu, a druhé musí zahynouti, protože žádný křest nemá.

16 Běda buď těm, kteří budou tímto způsobem převraceti cesty Páně, neboť zahynou, pokud nebudou činiti pokání. Viz, promlouvám směle, maje ^apravomoc od Boha; a nebojím se toho, co může učiniti člověk;

7a pp Slovo Boží.

8a Marek 2:17.

b Marek 10:13–16.

c Mos. 3:16; NaS 74:7.

d pp Hřešiti, hřích.

e 2. Nefi 2:25–27.

pp Pád Adama a Evy.

f Gen. 17:10–11.

pp Obřízka.

10a pp Počet vydati,

zodpovědnost,

zodpovědný.

b pp Děti, dítě; Pokora,

pokorný, pokořiti se.

11a pp Děti, dítě; Křest,

křtiti – Podmínky

pro křest.

b pp Odpuštění hříchů.

12a NaS 29:46–47; 93:38.

b Efez. 6:9;

2. Nefi 26:33;

NaS 38:16.

14a 1. Kor. 13:1–13;

Eter 12:6;

Moroni 7:25–28;

10:20–23.

16a pp Pravomoc.

neboť dokonalá ^bláska ‘vyhání všechnu bázeň.

17 A já jsem pln ‘pravé lásky, což je láska věčná; pročež, všechny děti jsou pro mne stejné; pročež, miluji malé ^bděti dokonalou láskou; a všechny jsou stejné a jsou podílníky spasení.

18 Neboť já vím, že Bůh není Bohem stranícím, ani proměnlivou bytostí; ale je ‘neproměnlivý od ^bveškeré věčnosti po veškerou věčnost.

19 Malé ^aděti nemohou činiti pokání; pročež, je to strašlivá zlovolnost popíratí ryzí milosrdenství Boží vůči nim, neboť pro jeho ^bmilosrdenství jsou v něm živý.

20 A ten, kdo praví, že malé děti potřebují křest, popírá milosrdenství Kristova a pokládá za nic ‘usmíření jeho a moc vykoupění jeho.

21 Běda takovým, neboť jsou v nebezpečí smrti, ‘pekla a ^bnekonečných muk. Říkám to směle; Bůh mi tak přikázal. Poslouchejte je a dbejte jich, jinak se postaví proti vám u ‘soudcovské stolice Kristovy.

22 Neboť vizte, že všechny malé děti jsou ^aživý v Kristu, a

také všichni ti, kteří jsou bez ^bzákona. Neboť moc ‘vykoupění přichází ke všem těm, kteří nemají žádný zákon; pročež, ten, kdo není odsouzen, neboli ten, kdo není pod žádným odsouzením, nemůže činiti pokání; a takovým křest nijak neprospěje –

23 Ale je to výsměch Bohu popírající milosrdenství Kristova a moc Svatého Ducha jeho a vkládající důvěru v ‘mrtvé skutky.

24 Viz, synu můj, tato věc nemá býti; neboť ‘pokání je pro ty, kteří jsou pod odsouzením a pod prokletím porušeného zákona.

25 A prvotinami ‘pokání je ^bkřest; a křest přichází vírou ke splnění přikázání; a splnění přikázání přináší ‘odpuštění hříchů;

26 A odpuštění hříchů přináší ‘mírnost a pokoru srdce; a pro mírnost a pokoru srdce přichází navštívení ^bDuchem Svatým, kterýžto ‘Utěšitel naplňuje ^anadějí a dokonalou ‘láskou, kterážto láska vytrvá ^fpíli při ^smodlitbě, dokud nepřijde konec, kdy všichni ^hsvatí budou přebývatí s Bohem.

27 Viz, synu můj, opět ti napíši,

16b PP Láska.

c 1. Jan. 4:18.

17a PP Pravá láska.

b Mos. 3:16–19.

18a Alma 7:20;

Morm. 9:9.

PP Bůh, Božstvo.

b Moroni 7:22.

19a Lukáš 18:15–17.

b PP Milosrdenství, milosrdný.

20a PP Plán vykoupění;

Usmíření, usmířiti.

21a PP Peklo.

b Jákob 6:10;

Mos. 28:3;

NaS 19:10–12.

c PP Ježíš Kristus – Soudce.

22a PP Spasení –

Spasení dětí.

b Skut. 17:30;

NaS 76:71–72.

c PP Vykoupění, vykoupěný, vykoupiti.

23a NaS 22:2.

24a PP Pokání.

25a PP Křest, křtiti –

Podmínky pro křest.

b Mojž. 6:58–60.

c NaS 76:52.

PP Odpuštění hříchů.

26a PP Mírnost, mírný.

b PP Duch Svatý.

c PP Utěšitel.

d PP Doufati, naděje.

e 1. Petr. 1:22;

1. Nefi 11:22–25.

f PP Píle.

g PP Modlitba.

h PP Svatý.

nepůjdu-li brzy proti Lamanitům. Viz, "pýcha tohoto národa, neboli lidu Nefitů, přivodila jejich zničení, ledaže budou činiti pokání.

28 Modli se za ně, synu můj, aby k nim mohlo přijíti pokání. Ale viz, bojím se, že Duch se s nimi již ustal "nesnaditi; a v této části země také usilují o svržení veškeré moci a pravomoci, která pochází od Boha; a ^bpopírají Ducha Svatého.

29 A po odvrhnutí tak velikého poznání, synu můj, musejí brzy zahynouti, k naplnění prorocství, která promlouvali proroci, a také slov našeho Spasitele samotného.

30 Měj se dobře, synu můj, nežli ti opět napíše nebo nežli se opět setkáme. Amen.

Druhý list Mormonův jeho synu Moronimu.

Obsaženo v kapitole 9.

KAPITOLA 9

Jak Nefité, tak Lamanité jsou zkažení a zvrhlí – Jedni druhé mučí a vraždí – Mormon se modlí, aby milost a dobrotivost mohly spočívat na Moronim na věky. Kolem roku 401–421 po Kr.

MŮJ milovaný synu, opět ti píši, abys mohl zvědět, že jsem ještě

na živu; ale píši poněkud o tom, co je bolestné.

2 Neboť viz, měl jsem těžkou bitvu s Lamanity, ve které jsme nezvítězili; a Archeantus padl mečem, a také Luram a Emron; ano, a ztratili jsme veliký počet svých vynikajících mužů.

3 A nyní viz, synu můj, bojím se, že Lamanité tento lid zničí; neboť oni nečiní pokání a Satan je ustavičně podněcuje k vzájemnému hněvu.

4 Viz, pracuji s nimi neustále; a když promlouvám slovo Boží s "ostrostí, třesou se a hněvají se na mne; a když žádné ostrosti neužívám, zatvrzují proti němu srdce své; pročež, bojím se, že se s nimi Duch Páně ustal ^bnesnaditi.

5 Neboť tak nesmírně se hněvají, že se mi zdá, že nemají žádný strach ze smrti; a ztratili svou lásku, jednoho ke druhému; a neustále "žízni po krvi a pomstě.

6 A nyní, můj milovaný synu, i přes jejich tvrdost pracujme "pilně; neboť jestliže bychom ustali ^bpracovati, přivodili bychom na sebe odsouzení; neboť máme, zatímco jsme v tomto stánku z hlíny, vykonati práci, abychom mohli porazit nepříteli vši spravedlivosti a nechati duši svou spočinouti v království Božím.

7 A nyní, píši poněkud o utrpení tohoto lidu. Neboť podle znalosti, kterou jsem obdržel

27a NaS 38:39.
PP Domýšlivost,
marnivost, pýcha.
28a Morm. 5:16.
b Alma 39:6.

PP Neprominutelný
hřích.
9 4a 2. Nefi 1:26–27;
NaS 121:41–43.
b NaS 1:33.

5a Morm. 4:11–12.
6a PP Píle.
b Jákob 1:19;
Enos 1:20.
PP Povinnost.

od Amorona, viz, Lamanité mají mnoho zajatců, které přivedli od věže Šeriza; a byli tam muži, ženy a děti.

8 A manžele a otce oněch žen a dětí zabili; a živí ženy masem jejich manželů a děti masem jejich otců; a vodu jim nedávají žádnou, jen trochu.

9 A přestože je ohavnost Lamanitů tak veliká, nepřesahuje ohavnost našeho lidu v Moriantumu. Neboť viz, mnohé z dcer Lamanitů zajali; a poté, co je připravili o to, co je nade vše drahé a cenné, což je "cudnost a b^ctnost –

10 A poté, co tuto věc učinili, zavraždili je tím nejkrutějším způsobem, mučíte jejich těla až k smrti; a poté, co to učinili, požírají jejich maso jako divá zvěř, pro tvrdost srdce svého; a činí to na znamení statečnosti.

11 Ó můj milovaný synu, jak může lid podobný tomuto, který je bez mravnosti –

12 (A jen málo let uplynulo, a byli mravným a příjemným lidem)

13 Ale ó synu můj, jak může lid podobný tomuto, jehož potěšení je v tak mnohé ohavnosti –

14 Jak můžeme čekati, že Bůh "zadrží ruku svou v soudu proti nám?

15 Viz, mé srdce volá: Běda tomuto lidu. Příklad v soudu, ó Bože, a skryj jejich hříchy a zlovolnost a ohavnosti před tváří svou!

16 A opět, synu můj, je mnoho

"vdov a jejich dcer, jež zůstaly v Šerize; a tu část zásob, kterou neodnesli Lamanité, viz, odneslo vojsko Zenefiovo a nechali je potulovati se, kamkoli mohou, za potravou; a mnoho starých žen cestou umdlévá a umírá.

17 A vojsko, které je se mnou, je slabé; a vojska Lamanitů jsou mezi Šerizou a mnou; a všichni, kteří uprchli k vojsku "Aronovu, padli za oběť jejich strašlivému zvěrstvu.

18 Ó, jaká zkaženost lidu mého! Je bez řádu a bez milosrdenství. Viz, já jsem jen člověk a mám jen sílu člověka a nemohu již déle prosazovati své příkazy.

19 A oni jsou silní ve své zvrácenosti; a jsou stejně zvěrstí, nešetříce nikoho, ani starých, ani mladých; a těší se ze všeho kromě toho, co je dobré; a utrpení našich žen a našich dětí na celé tváři této země přesahuje vše; ano, jazyk to nemůže vypověděti, ani to nemůže býti zapsáno.

20 A nyní, synu můj, nebudu již setrávati u tohoto strašlivého výjevu. Viz, ty znáš zlovolnost tohoto lidu; víš, že je bez zásad a nemá citu; a jeho zlovolnost "přesahuje zlovolnost Lamanitů.

21 Viz, synu můj, nemohu je Bohu doporučiti, aniž by mne udeřil.

22 Ale viz, synu můj, doporučuji Bohu tebe a mám důvěru v Kristu, že budeš spasen; a modlím se k Bohu, aby "ušetřil

9a PP Cudnost.
b PP Ctnost.
14a Alma 10:23.

16a PP Vdova.
17a Morm. 2:9.
20a Hel. 6:34–35.

22a Morm. 8:3.

tvůj život, abys svědčil o návratu tohoto lidu k němu, anebo o jeho naprostém zničení; neboť vím, že musejí zahynouti, pokud nebudou činiti ^bpokání a nenavráti se k němu.

23 A zahynou-li, bude to jako u Jareditů, pro svéhlavost jejich srdce “vyhledávajícího krev a ^bpomstu.

24 A pakliže zahynou, víme, že mnozí z našich bratří “přešli k Lamanitům, a mnohem více jich k nim ještě přejde; pročež, napiš ještě něco, jestliže budeš ušetřen a já zahynu a neuvidím tě; ale mám důvěru, že tě brzy uvidím; neboť mám posvátné záznamy, které ti chci ^bpředati.

25 Synu můj, buď věrný v Kristu; a kéž tě věci, jež jsem napsal, nezarmucují a netíží až k smrti; ale kéž tě Kristus pozvedne a kéž jeho “utrpení a smrt a zjevení jeho těla našim otcům a jeho milosrdenství a shovívavost a naděje na jeho slávu a ^bvěčný život spočívá v tvé “mysli na věky.

26 A kéž milost Boha Otce, jehož trůn je vysoko v nebesích, a Pána našeho Ježíše Krista, který sedí na “pravici moci jeho, nežli se mu všechny věci stanou poddanými, je a na věky s tebou zůstává. Amen.

KAPITOLA 10

Svědectví o Knize Mormonově přichází mocí Duchu Svatého – Dary Duchu jsou udílány věrným – Duchovní dary vždy doprovázejí víru – Moroniova slova promlouvají z prachu – Pojďte ke Kristu, buďte v něm zdokonalováni a posvěcujte svou duši. Kolem roku 421 po Kr.

NYNÍ já, Moroni, píši něco, co se mi zdá dobré; a píši svým bratřím “Lamanitům; a chtěl bych, aby věděli, že uplynulo více nežli čtyři sta a dvacet let od doby, kdy bylo dáno znamení o příchodu Krista.

2 A “zapečetím tyto záznamy poté, co k vám promluvíím několik slov cestou nabádání.

3 Vizte, chtěl bych vás nabádati, abyste, až budete čísti tyto věci, bude-li to moudrost v Bohu, že je budete čísti, pamatovali, jak milosrdný byl Pán k dětem lidským od stvoření Adama až do doby, kdy tyto věci obdržíte, a abyste o tom “přemítali v ^bsrdci svém.

4 A až tyto věci obdržíte, chtěl bych vás nabádati, abyste se “tázali Boha, Věčného Otce, ve jménu Krista, zda tyto věci ^bnejsou pravdivé; a budete-li se tázati s “upřímným srdcem,

22b Mal. 3:7;
Hel. 13:11;
3. Nefi 10:6; 24:7.

23a Morm. 4:11–12.
^b Eter 15:15–31.

24a Alma 45:14.
^b Morm. 6:6.

25a PP Usmíření, usmířiti.
^b PP Věčný život.

^c PP Mysl.
26a Lukáš 22:69;
Skut. 7:55–56;
Mos. 5:9;
Alma 28:12.

10 1a NaS 10:48.

2a Morm. 8:4, 13–14.
PP Písma – Příklad
písem prorokován.

3a Deut. 11:18–19.
PP Přemítati.

^b Deut. 6:6–7.

4a PP Modlitba.

^b 1. Nefi 13:39; 14:30;
Mos. 1:6;
Eter 4:10–11; 5:3.

^c PP Čestnost, čestný.

s ^doprávdivým záměrem, majíce ^evíru v Krista, on vám ^fprojeví jejich ^gpravdivost, mocí Ducha Svatého.

5 A mocí Ducha Svatého můžete ^aznáti ^bpravdu ohledně všech věcí.

6 A cokoli, co je dobré, je spravedlné a pravdivé; pročez, nic, co je dobré, nepopírá Krista, ale potvrzuje, že on jest.

7 A vy můžete věděti, že on jest, mocí Ducha Svatého; pročez bych vás chtěl nabádati, abyste nepopírali moc Boží; neboť on působí mocí ^apodle víry dětí lidských, stejně dnes a zítra a na věky.

8 A opět vás nabádám, bratří moji, abyste nepopírali ^adary Boží, neboť jsou mnohé; a pocházejí od téhož Boha. A jsou ^brůzné způsoby, jimiž jsou tyto dary udílány; ale je to tentýž Bůh, který působí všechno ve všech; a lidem jsou předávány projevy Ducha Božího, k jejich prospěchu.

9 Neboť vizte, ^ajednomu je dáno Duchem Božím, aby mohl ^bučiti slovu moudrosti;

10 A jinému, aby mohl učiti slovu poznání skrze téhož Ducha;

11 A jinému převeliká ^avíra; a jinému dary ^buzdravování skrze téhož Ducha;

12 A opět, jinému, aby mohl konati mocné ^azázraky;

13 A opět, jinému, aby mohl prorokovati o všech věcech;

14 A opět, jinému spatřiti anděly a sloužící duchy;

15 A opět, jinému všemožné jazyky;

16 A opět, jinému vykládání jazyků a různých druhů ^ajazyků.

17 A všechny tyto dary přicházejí Duchem Kristovým; a přicházejí ke každému jednotlivě; podle jeho vůle.

18 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že ^akaždý dobrý dar pochází od Krista.

19 A chtěl bych vás nabádati, milovaní bratří moji, abyste pamatovali, že on je ^atentýž včera, dnes a na věky, a že všechny tyto dary, o kterých jsem promlouval a které jsou duchovní, nikdy nepominou, dokonce dokud svět bude státi, leda pro ^bnevíru dětí lidských.

20 Pročez, musí býti ^avíra; a musí-li býti víra, musí také býti naděje; a musí-li býti naděje, musí také býti pravá láska.

21 A pokud nemáte ^apravou lásku, nemůžete býti nikterak spaseni v království Božím; a také nemůžete býti spaseni v království Božím, nemáte-li

4d Jakub 1:5–7;
Moroni 7:9.
e pp Věřiti, víra.
f pp Zjevení.
g pp Pravda.

5a NaS 35:19.
pp Rozeznávání, dar;
Svědectví.
b Jan 8:32.

7a 1. Nefi 10:17–19.
8a pp Dary Ducha.
b NaS 46:15.
9a 1. Kor. 12:8–11;
NaS 46:8–29.
b NaS 88:77–79, 118.

11a pp Věřiti, víra.
b pp Uzdravování,
uzdravovati.

12a pp Zázrak.
16a pp Dar jazyků.
18a Jakub 1:17.
19a Židům 13:8.
b Moroni 7:37.
20a Eter 12:3–37.
21a 1. Kor. 13:1–13;
Moroni 7:1, 42–48.
pp Pravá láska.

víru; a také nemáte-li žádnou naději.

22 A nemáte-li žádnou naději, musíte nezbytně býti zoufalí; a zoufalství přichází pro nepravost.

23 A Kristus vskutku pravil našim otcům: “Máte-li víru, můžete činiti všechny věci, které jsou pro mne žádoucí.

24 A nyní, promlouvám ke všem končinám země – že přijde-li den, kdy moc a dary Boží mezi vámi pominou, bude to “pro ^bnevíru.

25 A běda buď dětem lidským, bude-li tomu tak; neboť nebude mezi vámi “nikdo, kdo činí dobro, ne, ani jediný. Neboť bude-li mezi vámi jediný, který činí dobro, bude působiti mocí a dary Božími.

26 A běda těm, kteří způsobí, že tyto věci pominou, a oni zemřou, neboť “zemřou ve svých ^bhříších, a nemohou býti spaseni v království Božím; a pravím tak podle slov Kristových; a nelžu.

27 A nabádám vás, abyste na tyto věci pamatovali; neboť rychle přichází čas, kdy budete věděti, že nelžu, neboť mne uvidíte u stolice Boží; a Pán Bůh vám řekne: Což jsem vám nehlásal “slova svá, jež byla zapsána

tímto mužem jako ^bvolajícím z mrtvých, ano, dokonce jako mluvícím z ^cprachu?

28 Oznamuji tyto věci, aby se naplnila prorocství. A vize, vyjdou z úst věčného Boha; a slovo jeho bude “syčeti od pokolení k pokolení.

29 A Bůh vám ukáže, že to, co jsem zapsal, je pravdivé.

30 A opět bych vás chtěl nabádati, abyste “šli ke Kristu a chopili se každého dobrého daru a ^bnedotýkali se daru zlého, ani věci nečisté.

31 A “probud' se a povstaň z prachu, ó Jeruzaléme; ano, a oděj se v krásný šat svůj, ó dcero ^bsionská; a ^ckůly své ^dposilni a rozšiř hranice své na věky, abys “již nebyla smíchána, aby smlouvy Věčného Otce, které s tebou učinil, ó dome Izraele, se mohly naplniti.

32 Ano, “pojdte ke Kristu a buďte v něm ^bzdokonalování a popírejte v sobě veškerou bezbožnost; a popřete-li v sobě veškerou bezbožnost a budete-li ^cmilovati Boha celou svou mocí, myslí a silou, pak je milost jeho postačující pro vás, abyste milostí jeho mohli býti dokonalí v Kristu; a jste-li ^dmilostí Boží dokonalí v Kristu, nemůžete nikterak popírati moc Boží.

23a Moroni 7:33.

24a Moroni 7:37.

^b pp Nevíra.

25a pjs, Žalmy 14:1–7; Řím. 3:10–12.

26a Ezech. 18:26–27; 1. Nefi 15:32–33; Mos. 15:26.

^b Jan 8:21.

27a 2. Nefi 33:10–11.

^b 2. Nefi 3:19–20;

27:13; 33:13;

Morm. 9:30.

^c Iz. 29:4.

28a 2. Nefi 29:2.

30a 1. Nefi 6:4;

Morm. 9:27;

Eter 5:5.

^b Alma 5:57.

31a Iz. 52:1–2.

^b pp Sion.

^c pp Kůl.

^d Iz. 54:2.

^e Eter 13:8.

32a Mat. 11:28;

2. Nefi 26:33;

Jákob 1:7;

Omni 1:26.

^b Mat. 5:48;

3. Nefi 12:48.

pp Dokonalý.

^c NaS 4:2; 59:5–6.

^d 2. Nefi 25:23.

33 A opět, jste-li milostí Boží dokonalí v Kristu a nepopíráte-li jeho moc, pak jste v Kristu milostí Boží ^aposvěcování skrze prolití ^bkrve Kristovy, což je ve smlouvě Otce na ^codpuštění hříchů vašich, takže se stáváte ^dsvatými, bez poskvrny.

34 A nyní, říkám všem, mějte

se dobře. Brzy půjdu, abych si ^aodpočinul v ^bráji Božím, dokud nebudou můj ^cduch a tělo opět ^dspojeny a dokud nebudu vítě-zoslavně přiveden ^evzduchem, abych se setkal s vámi před ^fpříjemnou stolicí velikého ^gJehovy, Věčného ^hSoudce jak živých, tak mrtvých. Amen.

33a PP Posvěcení.

b PP Usmíření, usmířiti.

c PP Odpuštění hříchů.

d PP Svatost.

34a PP Odpočinouti,

odpočinutí,
spocinouti.

b PP Ráj.

c PP Duch.

d PP Vzkříšení.

e 1. Tes. 4:17.

f Jákob 6:13.

g PP Jehova.

h PP Ježíš Kristus –
Soudce.

KONEC